

စိတ်ကူးချိုချိုအနုပညာ

BURMESE CLASSIC

အာရပ်
အစ္စရေး
စစ်နှင့်
ဆွေးနွေးပြော

၂၀၁၇

ဒုတိယအကြိမ်

အာရပ်အစွဲရေစစ်နှင့်ဆွေးနွေးပွဲ
 ၁၀၄

ပိုင်ဆိုင်မှုပုံစံ

အမှုခွင့်ပြုချက်အမှတ်	-	၃၁၀ ၀၄၈ ၀၃၁၁
အမှုဆောင်ခွင့်ပြုချက်အမှတ်	-	၃၁၀ ၀၅၉ ၀၅၁၁
တော်ဝင်သူ	-	ဦးစန်ဦး
ပိုင်ဆိုင်သူ	-	ဒေါ်ဝင်းမာ

အမှုဆောင်အိမ်	-	အပ်အက်စ်အို
အမှုဆောင်အိမ်	-	အီးဂဲလ်
အမှုဆောင်အိမ်	-	အေဇက်
အမှုဆောင်အိမ်	-	ကိုတင်အေး(လှိုင်)

၀၀၄

၀၀၄

အာရပ်အစွဲရေစစ်နှင့်ဆွေးနွေးပွဲ / ၀၀၄ ရန်ကင်း

မိတ်ကားချိတ်စာပေ၊ ဒုတိယအကြိမ်၊ ၂၀၁၁

၀၀၄ ၃၉၃ မျက်နှာ

၀၀၄ စင်တီ x ၂၀ .၅ စင်တီ

၀) အာရပ်အစွဲရေစစ်နှင့်ဆွေးနွေးပွဲ

၀၀၄ အောက်တိုဘာလ ဒုတိယအကြိမ်၊ အုပ်စု ၅၀၀

အုပ်စု ၃၅၀၀ ကျပ်

မာတိကာ

* ဘာသာပြန်သူ၏ အမှာ	၁
* စကားချီး	၁၀
၁။ လေကြောင်းအထောက်အကူ- အစွဲရေး၏ အခက်-ကစ်ဆင်ဂျာ၏ အချက်	၄၈
၂။ အပစ်အခတ်ရပ်စဲရေးတိုက်ပွဲ	၉၁
၃။ ကီလိုမီတာ ၁၀၁ : ပထမခြေလှမ်း	၁၃၁
၄။ ဂျီနီဗာတွင် တစ်ပွဲတစ်လမ်း	၁၇၄
၅။ ပထမလွန်းပြန်ခရီး	၂၀၄
၆။ ဒမတ်စကပ်လွန်းပြန်	၂၄၉
၇။ တောင်ကြားလမ်းအတွက်တိုက်ပွဲ-နောက်ဆုံးခြေလှမ်း	၂၉၂
၈။ နောက်ဆက်တွဲ-(ဘာသာပြန်သူ၏ ဖြည့်စွက်ချက်)	၃၄၂
၉။ အီဂျစ်-အစွဲရေး ငြိမ်းရေးလမ်းစပေါ်ပြီ	၃၇၅

ဘာသာပြန်သူ၏အမှာ

ဤစာအုပ်ကို ရေးသားသူ မက်တီဂိုလ်ခ်သည် အစွဲရေးနိုင်ငံတွင်
 သြဇာတိက္ကမကြီးမားသော ဟီဘရူးသတင်းစာ 'ဟာရာဇ်' ၏ နိုင်ငံတကာ
 ရေးရာ သတင်းထောက်နှင့် ပင်တိုင်ဆောင်းပါးရှင်တစ်ဦး ဖြစ်ပါသည်။
 သူသည် ၁၉၇၃ ခုနှစ်တွင် ဖြစ်ပွားသော 'ယွမ်ကစ်ပူ' စစ်ပွဲနှင့်ပတ်သက်၍
 အိဂျစ်နှင့်အစွဲရေးတို့၏ စေ့စပ်ဆွေးနွေးပွဲများ၊ သဘောတူညီချက် စာချုပ်
 ချုပ်ဆိုလက်မှတ်ရေးထိုးပွဲများနှင့် သတင်းစာရှင်းလင်းပွဲများသို့ ကိုယ်တိုင်
 တက်ရောက် သတင်းယူခဲ့ရသူဖြစ်သည်။ ထိုသို့ သတင်းယူရာတွင် အစွဲရေး
 အစိုးရဘက်မှ အတွင်းကျကျသတင်းများကို နှိုက်နှိုက်ချွတ်ချွတ် ရရှိခဲ့သည့်
 အပြင် လွန်းပြန်စေ့စပ်ရေးခရီးသည်ကြီးဖြစ်သော အမေရိကန်နိုင်ငံခြားရေး
 ဝန်ကြီး ဟင်နရီကစ်ဆင်ဂျာနှင့်အတူ လိုက်ပါလာကြသော အမေရိကန်
 သတင်းစာဆရာများထံမှ ကင်ဆစ်ဂျာနှင့် အာရပ်သို့ လျှို့ဝှက်ဆွေးနွေးချက်
 များကို နှိုက်ယူရရှိခဲ့သည်။

ထိုသို့ ကြိုးကြိုးပမ်းပမ်း ထောက်လှမ်းခဲ့သည့်ပြင် အစွဲရေးအာဏာ
 ပိုင်အချို့ထံမှ ထိပ်တန်းလျှို့ဝှက်ချက်များကိုပါ ရရှိခဲ့သဖြင့် ကမ္ဘာကြီး
 နန်းသတင်း ကိုယ်စားလှယ်များ လက်လှမ်းမမီနိုင်သည့် သတင်းများကို
 သူ ရရှိခဲ့လေသည်။

ဤစာအုပ်တွင် ကစ်ဆင်ဂျာနှင့် အာရပ်တို့၊ ကစ်ဆင်ဂျာနှင့် အစွဲရေး
 တို့ လျှို့ဝှက်ဆွေးနွေးကြသည့်စကားများ၊ အပြင်သို့ ဖော်ထုတ်ခြင်းမပြုသည့်
 သတင်းများကို ဖွင့်ဖော်ရေးသားထားလေသည်။

သူသည် ဤစာအုပ်ကို ရေးပြီးနောက် ထုံးစံအတိုင်း အစွဲရေးဘက် မှ စိစစ်ရေးအဖွဲ့သို့ တင်ပြခဲ့ရသည်။ ထိုသို့ တင်ပြရာ ကာလာကြာမြင့်သည့် တိုင်အောင် ဆိုင်ရာက ဘာမျှ အကြောင်းပြန်ကြားခြင်းမပြုဘဲ နေသဖြင့် အကြိမ်ကြိမ် မေးမြန်းစုံစမ်းခဲ့ရသည်။ နောက်ဆုံးတွင် ထိုစာအုပ်ကို ထုတ်ဝေရန် ဆိုင်ရာက ခွင့်မပြုကြောင်းဖြင့် ပြန်ကြားချက် ရရှိသည့်ပြင် ဤစာအုပ် လက်ခံစာမူများနှင့်တကွ အကိုးအကားပြုသည့် စာရွက်စာတမ်းများ၊ လျှို့ဝှက်မှတ်တမ်းများကိုပါ တောင်းယူ သိမ်းဆည်းခြင်း ခံရလေသည်။

ထိုသတင်းကို အမေရိကန်နိုင်ငံရှိ ကမ္ဘာကျော်စာအုပ်တိုက်ကြီးများက ကြားသိရသဖြင့် ထိုစာမူကို အမေရိကန်နိုင်ငံသို့ ခိုးထုတ်ပေးပါက အမေရိကန်ဒေါ်လာ နှစ်သိန်းခွဲ(မြန်မာကျပ်ငွေတစ်သန်းခွဲကျော်) ပေးမည် ဟု စကားကမ်းလှမ်းကြသည်။

သို့သော် မက်တီဂိုလန်က ထိုသို့ တရားမဝင် ထုတ်ဝေခြင်းမပြုလို သဖြင့် အမေရိကန်တို့၏ ကမ်းလှမ်းချက်များကို ငြင်းပယ်လိုက်ပြီးလျှင် ဥပဒေပါရဂူများနှင့်တိုင်ပင်ကာ တရားဝင်ထုတ်ဝေခွင့်ရအောင် ကြိုးစားခဲ့သည်။ နောက်ဆုံးတွင် သက်ဆိုင်ရာအစွဲရေးအာဏာပိုင်တို့က စာပိုဒ်အချို့ကို ဖြတ်တောက်၍ ရိုက်နှိပ်ထုတ်ဝေခွင့်ပြုလိုက်သည်။ ဤအကြောင်းကို ဤစာအုပ်တွင် ပါရှိသော မက်တီဂိုလန်၏ စကားချီးတွင် အကျယ်တဝင့် ဖော်ပြထားလေသည်။

စာဖတ်သူ၏ လက်ထဲရှိ ယခုစာအုပ်သည် အစွဲရေးအစိုးရက နောက်ဆုံးခွင့်ပြုသည့် စာမူဖြစ်ပေသည်။ ဤစာအုပ်ကို အမေရိကန်ပြည်ရှိ နယူးယော့ခ်တိုင်း စာအုပ်ကုမ္ပဏီကြီးနှင့် ဘမ်တန်စာအုပ်တိုက်တို့ ပူးပေါင်း၍ အင်္ဂလိပ်ဘာသာသို့ ပြန်ဆိုထုတ်ဝေခဲ့လေသည်။

မက်တီဂိုလန်သည် သြစတိတ်မကြီးမားသော 'ဟာရာ့စ်' သတင်းစာ၏ ပင်တိုင်ဆောင်းပါးရှင်နှင့် စာရေးဆရာဖြစ်သည့်အလျောက် အမေရိကန် စာနယ်ဇင်းများကပင် သူ၏ နာမည်ကို ဖော်ထုတ်ကာ သူ့ကို ကိုးကားရေးသားကြပေသည်။

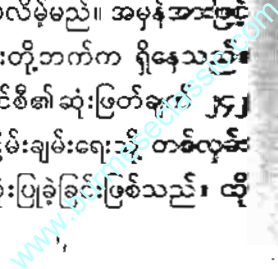
မက်တီဂိုလန်သည် ကစ်ဆင်ဂျာ၏ လွန်းပြန်ငြိမ်းချမ်းရေး ခရီးသွားဆောင်ရွက်ခဲ့ပုံများအပေါ်တွင် ကျေနပ်ပုံမရချေ။ ထို့အတူ ပထမနှင့် ဒုတိယ

ကြားဖြတ်သဘောတူစာချုပ်များကို လက်မှတ်ရေးထိုးကာ မိမိတို့က တစ်ဖက်သတ် လိုက်လျောခဲ့ရသည့်အတွက် လေဘာအစိုးရဝန်ကြီးချုပ် ဂိုလ်ဒါဗီယာနှင့် ကာကွယ်ရေးဝန်ကြီး မိုရိုဒါယန်းအပေါ်တွင်လည်းကောင်း၊ လေဘာအစိုးရ နှုတ်ထွက်ခဲ့ရပြီးနောက် တက်ရောက်လာသည့် ရာဘင်အစိုးရအဖွဲ့ဝင် ကြီးသုံးကြီးများဖြစ်ကြသော ဝန်ကြီးချုပ် ရာဘင်၊ ကာကွယ်ရေးဝန်ကြီး ပဲရာနှင့် နိုင်ငံခြားရေးဝန်ကြီး အာလွန်တို့ကိုလည်း တတိယ ကြားဖြတ်သဘောတူညီချက်စာချုပ် ချုပ်ဆိုခဲ့ခြင်းကြောင့်လည်းကောင်း ကျေနပ်ပုံမပေါ်ချေ။

ထိုသို့ဖြစ်ခြင်းမှာ ယွမ်ကစ်ပုစစ်ပွဲတွင် စလျင်စခြင်း အစွဲရေးတို့ အရေးနိမ့်ခဲ့ရသည့်အတွက် မစွက်မီယာနှင့် ဒါယန်းတို့တွင် တာဝန်ရှိခြင်းသည် အကြောင်းတစ်ရပ် ဖြစ်ပေသည်။ စစ်ဖြစ်ပြီး တစ်ပတ်လောက်အကြာမှပင် အစွဲရေးတို့က အရေးသာလာကြကာ အီဂျစ်တပ်မကြီးနစ်ချကို ထိုးဖောက်ကာ စူးအက်တူးမြောင်း၏ အနောက်ဘက်ကမ်းသို့ ဝင်ရောက်နိုင်ခဲ့ကြသည်။ ထိုမျှမက အီဂျစ်တတိယ တပ်မကြီးကိုပင် ဝိုင်းဝန်းချေမှုန်းနိုင်အောင် အရေးသာနေစဉ်မှာပင် အပစ်အခတ်ရပ်စဲခဲ့ရသည့်အတွက်ကြောင့်လည်း ကြိတ်မနိုင် ခဲမရ ဖြစ်ခဲ့လေသည်။

ဤသို့ မကျေနပ်ခြင်းများသည် သူ၏ ရေးသားချက်များထဲတွင် ပေါ်လွင်ထင်ရှားနေပေသည်။ သို့ရာတွင် သူသည် အသားလွတ် ရေးသားရာ မရောက်အောင် တတ်နိုင်သမျှ အထောက်အထား အကိုးအကားများကို ရှာဖွေဖော်ပြထားပေသည်။

ယခုလို မိမိတို့က နိုင်ပေါက်ကို ရရှိနေလျက် တစ်ဖက်သတ် အလျှော့ပေးခြင်းသည် ကစ်ဆင်ဂျာ၏ လှည့်ကွက်များကြောင့် ဖြစ်ရသည် ဟု သဘောထားကာ ကစ်ဆင်ဂျာကို သာသာနှင့်နာနာ ရေးထားသည်တို့ကို ဤစာအုပ်ထဲတွင် အတော်အသင့် တွေ့ရှိရပေလိမ့်မည်။ အမှန်အားဖြင့် ကစ်ဆင်ဂျာ၏ စိတ်ရင်းစေတနာသည် အစွဲရေးတို့ဘက်က ရှိနေသည်။ သို့သော် သူသည် ကုလသမဂ္ဂ လုံခြုံရေးကောင်စီ၏ ဆုံးဖြတ်ချက် ၂၅၂ နှင့် ၃၃၈ တို့ကို အကောင်အထည်ပေါ်အောင် ငြိမ်းချမ်းရေးသို့ တစ်လှမ်းချင်း ချိတ်တက်သည့် နိုင်ငံရေးပရိယာယ်ကို အသုံးပြုခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။ ထို

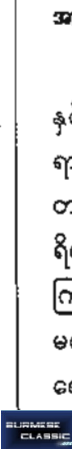
အကြောင်းများသည် မက်တီဂိုလန်၏ အရေးအသားများအထဲကပင် သက်သေခံ၍ နေပေသည်။

မက်တီဂိုလန်က ယွမ်ကစ်ပူစစ်ပွဲကို အီဂျစ်တို့ စွန့်စားဆင်နွှဲရန် ဆိုဗီယက်တို့က မြှောက်ပင့်ပေးနေသည့်အနေမျိုး ရေးသားထားသည်။ ထိုသို့ ရေးသားခြင်းကို အာရပ်အစ္စရေး ပဋိပက္ခကို စတင်ဖြစ်ပေါ်လာကတည်းက ယနေ့ကာလအထိ လေ့လာသုံးသပ်နေကြသူများက သဘောတူလက်ခံကြလိမ့်မည် မဟုတ်ပေ။ ဤကိစ္စတွင် ဆိုဗီယက်ရုရှားသည် လိမ္မာပါးနပ်စွာ တတ်နိုင်သမျှ လက်ရှောင်နေခဲ့သည်။ အီဂျစ်သမ္မတ ဆာဒတ်ကိုယ်တိုင်ကပင် ယွမ်ကစ်ပူစစ်ပွဲ ဖြစ်ပွားအောင် 'ဖေကြံတာပါ' ဟု အတိအလင်း ဖော်ပြပြောဆိုသည့် စကားရှိသည်။ အမေရိကန်တို့ကလည်း ရုရှားတို့၏ ခြေရာလက်ရာ မပါပါဟု ဆိုခဲ့ကြသည်။

အီဂျစ်တို့က မိမိတို့ ဝါရှောင်သည့်လဖြစ်သော အချိန်ကာလအတွင်း စစ်ထိုးခဲ့ခြင်းဖြစ်၍ ဤစစ်ပွဲကို ရမ်ဇစ်စစ်ပွဲဟု အမည်ပေးကြသည်။ အစ္စရေးတို့က မိမိတို့၏ သီတင်းဆောက်တည်သော ယွမ်ကစ်ပူ ပွဲတော်ရက်တွင် ဖြစ်ပွားသည့်အတွက် ယွမ်ကစ်ပူစစ်ပွဲဟု မှည့်ခေါ်ကြသည်။ မည်သို့ဆိုစေ ထိုအချိန် ထိုအခါတွင် အီဂျစ်တို့က အလစ်ဝင်၍ တိုက်ခိုက်ရန် ပြင်ဆင်ထားကြခြင်းကို ရုရှားတို့က ကြိုတင်သိရှိကြလေသည်။

အစ္စရေးတို့သည် ရုရှားတို့လောက် ကြိုကြိုတင်တင်မသိစေကာမူ စစ်ပွဲမဖြစ်မီ အနည်းဆုံး ၁၀ နာရီထက် နောက်မကျဘဲ ကြိုတင်သိရှိကြပြီး ထိုအရေးကို အမေရိကန်တို့အား အကြောင်းကြားခဲ့သည်။ အမေရိကန်တို့ကလည်း အစ္စရေးတို့ထံမှ သတင်းမကြားမီကပင် မိမိတို့၏ ထောက်လှမ်းရေးအဖွဲ့များမှတစ်ဆင့် သတင်းရရှိကြပြီး ဖြစ်ပေသည်။

ဆန်းသည်မှာ ထိုမဟာအင်အားကြီးနိုင်ငံနှစ်ခုသည် စစ်ဖြစ်ပွားမည့်အရေးကို ကြိုတင်သိရှိကြသော်လည်း သူတို့သည် စစ်မဖြစ်အောင် တားဆီးခြင်းမပြုကြဘဲ လက်နက်ရိက္ခာများကိုပင် လေကြောင်းဖြင့် သယ်ယူပို့ဆောင်ပေးခဲ့ကြသေးသည်။ ထို့နောက် စစ်ဖြစ်လာတော့မှ ငြိမ်းချမ်းရေးကို ဖုတ်ပူမီးတိုက် ဆောင်ရွက်ကြလေသည်။ ဤကဲ့သို့ မီးစတစ်ဖက် ရေမှုတ်တစ်ဖက် ဝါဒကို ကိုင်စွဲခဲ့ကြခြင်းမှာ အကြောင်းရှိသည်။

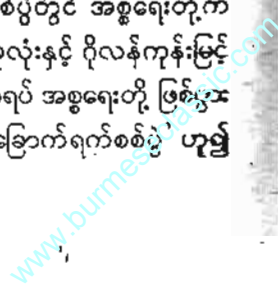
ထိုအရေးအခင်း ဖြစ်ပေါ်နေချိန်တွင် အမေရိကန်နှင့် ရုရှားတို့သည် နှစ်နိုင်ငံပြေပြေပြစ်ပြစ် ဆက်ဆံရေးအတွက် ကြိုးပမ်းအားထုတ်လျက်ရှိကြရာ အတော်ခရီးရောက်သည့်အဆင့်မှာ ရှိနေကြသည်။ ထိုသို့ ဖြစ်ပေါ်တိုးတက်လာသော အခြေအနေကို မပျက်ပြားစေချင်ကြပေ။ ထို့ကြောင့် အမေရိကန်က အစ္စရေးကို အကူအညီပေး၍ ရုရှက အီဂျစ်ကို အကူအညီ ပေးခဲ့ကြသော်လည်း မိမိတို့အချင်းချင်း ရင်ဆိုင်ဖက်ပြိုင်ရသည့်အခြေသို့ မရောက်အောင် အလွန်တေးအန္တရာယ်ကြီးမားပြီး ဆန်းပြားလှသော နိုင်ငံရေး ကြိုးတန်းလျှောက်သည့် ကကြိုးကကွက်ကို ကပြခဲ့ကြခြင်းဖြစ်သည်။

ထိုနှစ်နိုင်ငံသည် ယင်းစစ်ပွဲမှာ အမြန်ပြီးဆုံးသွားမည် သို့မဟုတ် အပစ်အခတ်ရပ်ဆိုင်းကြရန် ပြောဆို၍ ရမည်ကို သိကြသည်။ အထူးသဖြင့် အစ္စရေးတို့သည် ရေရှည်စစ်ပွဲကြီး ဆင်နွှဲနိုင်လောက်သည့် အချင်းအင်္ကျီမရှိပေ။ အာရပ်တို့နှင့်စာလျှင် သူ့မှာ လူ့အင်အား အလွန်နည်းပါးသည်။ နိုင်ငံတွင်း စီးပွားရေးအခြေအနေကလည်း ရေနံသူဌေးကြီးများဖြစ်ကြသော အာရပ်တို့ကို မတူပြိုင်နိုင်ချေ။ သို့ဖြစ်၍ စစ်ရေးတွင် ညံ့ဖျင်းသော အာရပ်တို့ကို မြန်မြန်တိုက်ခိုက်ပြီး အနိုင်နှင့်ပိုင်းနိုင်မှဖြစ်မည်။

အာရပ်နှင့် အစ္စရေးတို့သည် စစ်ပွဲလေးကြိမ်ဖြစ်ခဲ့ကြရာ ၁၉၄၇ ခုနှစ်က ပထမအကြိမ် စစ်ဖြစ်ကြရာတွင် ၁၄ လ ကြာရှည်ခဲ့သည်။ ထိုစစ်ပွဲသည် အစ္စရေးတို့၏ လွတ်လပ်ရေးတိုက်ပွဲ ဖြစ်သည်နှင့်အညီ ထိုစစ်ပွဲအပြီးတွင် လွတ်လပ်သော အချုပ်အချာ အာဏာပိုင် အစ္စရေးနိုင်ငံပေါ်ထွန်းခဲ့သည်။

ဒုတိယအကြိမ်ဖြစ်ပွားသော ၁၉၅၆ ခု စူးအက်တူးမြောင်းတိုက်ပွဲမှာ နာရီပေါင်း ၁၀၀ မျှသာ ရှည်ကြာသည်။ ထိုစစ်ပွဲတွင် အစ္စရေးတို့က နယ်မြေသစ်များ တိုးချဲ့သိမ်းပိုက်နိုင်ခဲ့ကြသည်။

၁၉၆၇ ခုနှစ်တွင် ဖြစ်ပွားသော တတိယစစ်ပွဲတွင် အစ္စရေးတို့က ခြောက်ရက်အတွင်း ဆိုင်းနိုင်ကျွန်းဆွယ်ကြီးတစ်ခုလုံးနှင့် ဂိုလန်ကုန်းမြင့်များကို သိမ်းပိုက်ရရှိခဲ့ကြသည်။ ထိုစစ်ပွဲသည် အာရပ် အစ္စရေးတို့ ဖြစ်ပွားသည့် စစ်ပွဲများအနက် အကြီးကျယ်ဆုံးဖြစ်ပြီး 'ခြောက်ရက်စစ်ပွဲ' ဟူ၍ သမိုင်းတင်ခဲ့ကြရလေသည်။

ယင်းသို့ အရှေ့အလယ်ပိုင်း စစ်ပွဲများသည် မြန်မြန်နှင့် ပြီးကြရစေမိ ဖြစ်သော်လည်း ငြိမ်းချမ်းရေးကိုကား မြန်မြန်နှင့် မရခဲ့ကြချေ။

၁၉၆၇ ခု ခြောက်ရက်စစ်ပွဲအပြီးတွင် အစွဲရေးတို့ကို မိမိတို့သိမ်းပိုက် ထားသည့် နယ်မြေများမှ ဆုတ်ခွာပေးကြရန် ကုလသမဂ္ဂ လုံခြုံရေးကောင် စီက ဆုံးဖြတ်ချက်အမှတ် ၂၄၂ ကို ပြဋ္ဌာန်းခဲ့သော်လည်း အစွဲရေးတို့က မလိုက်နာခဲ့ကြချေ။

အီဂျစ်တို့သည် မြောက်ရက်စစ်ပွဲနှင့် ပတ်သက်သည့် ကုလသမဂ္ဂ လုံခြုံရေးကောင်စီ၏ ဆုံးဖြတ်ချက်ကို အကောင်အထည်ဖော်ရန် မြောက် နှစ်မျှ စောင့်ဆိုင်းခဲ့သော်လည်း မည်သို့မျှ တိုးတက်ပြောင်းလဲမှု မရှိ၍ ၁၉၇၃ ခုနှစ် အောက်တိုဘာလထဲတွင် စူးအက်တူးမြောင်းကို ဖြတ်ကျော်ကာ ၁၉၆၇ ခုနှစ်က သတ်မှတ်ပေးထားခဲ့သော ဗားလက်စစ်ကြောင်းကို ထိုးဖောက်ပြီး တူးမြောင်းအရှေ့ဘက်ကမ်းရှိ နယ်မြေအချို့ကို ပြန်လည်သိမ်းယူခဲ့ကြသည်။

ယခုလို အီဂျစ်တို့က ပြန်လှန်တိုက်ခိုက်ခြင်းသည် ဆိုင်းနိုင်းနယ် မြေကို စစ်ရေးအရ ပြန်လည်ရရှိအောင် ကြိုးပမ်းလိုကြ၍မဟုတ်ချေ။ ထို သို့ တိုက်ခိုက်နိုင်စွမ်းမရှိသည်ကို မိမိတို့ကိုယ်တိုင် သိကြသည်။ သူတို့သည် ဆုံးဖြတ်ချက် ၂၄၂ မှာ အကောင်အထည်ပေါ်မလာဘဲ “စစ်လည်းမဖြစ်၊ ငြိမ်းချမ်းရေးလည်းမဖြစ်” သည့် လိပ်ခဲတည်းလည်း အခြေအနေကို ပြောင်း လဲလာအောင် တပ်လှန်နှိုးကာ စေ့စပ်ဆွေးနွေးရန် ပြန်လည်ဖြစ်ပေါ်လာစေ ရန် ရည်ရွယ်လျက် စတီတိုက်ခိုက်ခြင်းမျှသာ ဖြစ်သည်ဟု နိုင်ငံတကာ ရေးရာ ဝေဖန်သုံးသပ်ကြသူတို့က ယူဆကြသည်။

အီဂျစ်တို့သည် မရဲဘဲနှင့် ကွဲပြားခဲ့ကြရာတွင် ပွဲဦးထွက်၌ အစွဲရေး တို့အပေါ် အသာရရှိခဲ့သော်လည်း စစ်ဖြစ်၍ တစ်ပတ်ကြာအတွင်းမှာပင် အရေးနိမ့်စပြုလာကြသည်။ ထိုအကြောင်းကို အီဂျစ်အရပ်သူ အရပ်သား တို့က မသိကြဘဲ အစွဲရေးတို့ကို မိမိတို့က အန္တရာယ်ကြုံပြီးဟု ဝမ်းမြောက် ပျော်ရွှင်နေကြသည်။ သူတို့ကိုမဆိုထားနှင့် တိုက်ပွဲဝင်နေကြသည့် စစ်သား များကိုယ်တိုင် အခြေအနေကို ကောင်းစွာ မခန့်မှန်းနိုင်ခဲ့ကြချေ။ နောက် ဆုံးတွင် အစွဲရေးတို့က အီဂျစ်ဒုတိယတပ်မကြီးနှင့် တတိယ တပ်မကြီးတို့ အဆက်ပြတ်နေသည့်ကြားထဲက ထိုးဖောက်ဝင်ရောက်ကြကာ စူးအက်တူး

မြောင်း အနောက်ဘက်ကမ်းသို့ ချီတက်နိုင်ခဲ့ကြပြီး တတိယတပ်မကြီးကို ပိုင်းလိုက်ကြသည်။ အီဂျစ်တို့သည် ယခုလို အစွဲရေးတို့၏ ပိုင်းထားခြင်း ခံရကာ အစာရေစာပြတ်တော့မှ “ကျောချမှဓားပြမှန်းသိ” ကြလေတော့ သည်။

ယခုလို အစွဲရေးတို့က အီဂျစ်တတိယတပ်မကြီးကို ချေးမှုန်းပစ်နိုင် လောက်သည့်အခြေအနေကို အမေရိကန်နှင့် ရုရှတို့က တွေ့ရသည့်အခါ ကြားဝင်၍ လာကြရလေသည်။ သူတို့သည် အရှေ့အလယ်ပိုင်း စစ်ပွဲကို တစ်ချီတည်းနှင့် ပြီးပြတ်သွားအောင် အားပေးလိုသောဆန္ဒ မရှိကြချေ။ တစ် နည်းဆိုရသော် တစ်ဖက်ဘက်က အနိုင်ရရှိသွားခြင်းကို မလိုလားချေ။ ထို သို့ အပြတ်တိုက်ခိုက်ပြီးစီးသွားခဲ့လျှင် ဘယ်ခါမျှ ရန်မီးငြိမ်းတော့မည် မဟုတ်သည့်ပြင် စေ့စပ်ဆွေးနွေးရေးမှာလည်း ကြာသည်ထက် ကြာရှည် နေမည်ကို မြင်ကြသည်။

သို့ဖြစ်၍ အီဂျစ်တတိယ တပ်မကြီး ပြိုကွဲလုနီးနီး အခြေအနေတွင် ရုရှနှင့် အမေရိကန်တို့က ဦးဆောင်၍ အပစ်အခတ်ရပ်စဲရေးကို စီစဉ်ပေးခဲ့ ရလေသည်။ သို့ဖြစ်သည့်တိုင်အောင် အစွဲရေးတို့သည် အပစ်အခတ်ရပ် စဲရေးကို အတည်ပြုသည့်နေ့တွင် မိမိတို့ရောက်ရှိသည့်နေရာ၌ ရပ်တန့် မနေကြဘဲ သုံးရက်မျှ ဆက်လက်ချီတက်ကာ တူးမြောင်းအနောက်ဘက် ကမ်းကို အပြီးအပိုင် သိမ်းယူလိုက်ကြလေသည်။

ယွမ်ကစ်ပူစစ်ပွဲတွင် အစွဲရေးကို အီဂျစ်တစ်ဦးတည်းသာမဟုတ်ဘဲ မြောက်ဘက်စစ်မျက်နှာတွင် ဆီးရီးယားတို့ကပါ ဝင်၍ တိုက်ခိုက်ခဲ့ကြသည်။ ထိုစစ်မျက်နှာမှာလည်း ဆီးရီးယားတို့ဘက်က ပွဲဦးထွက်ကောင်းပြီး ဇာတ် သိမ်းမလှ ဖြစ်ခဲ့ရသည်။

ဤစစ်ပွဲကို အကြောင်းပြု၍ စေ့စပ်ဆွေးနွေးပွဲ ဖြစ်ပေါ်လာခဲ့လေ သည်။ ထိုအရေးကို ဆွေးနွေးရန်အကောင်းဆုံးနေရာမှာ ဂျီနီဗာဖြစ်ပြီး ထိုကွန်ဖရင့်ကို ကုလသမဂ္ဂမှ ကြီးမှူးရန် ကမ္ဘာ့နိုင်ငံများစွာက တစ်သဘော တည်းထားခဲ့ကြသည်။ သို့သော် ထိုကွန်ဖရင့်ကို ၁၉၇၃ ခု ဒီဇင်ဘာလထဲ တွင် ကျင်းပခဲ့ရာ၌ အစွဲရေးပါလီမန်ရွေးကောင်းပွဲကြီးကို အကြောင်းပြု၍ နှစ်ရက်မျှသာ ကျင်းပသည်ဆိုရုံမျှ ကျင်းပဖြစ်ကာ ရွေ့ဆိုင်းခဲ့ရသည်။ သို့

ရာတွင် နောက်ထပ် ထိုကွန်ဖရင့်ကို ပြန်၍ ခေါ်ယူခြင်းမပြုဖြစ်ခဲ့ပေ။

ဤအတွင်း အစွရေးတို့က မိမိတို့ သိမ်းပိုက်ရရှိထားသည့် နယ်မြေများထဲတွင် ဂျူးတို့၏ အိုးသစ်အိမ်သစ်များကို တည်ထောင်နေကြရာ ဓေတ္တခဏမျှ ငြိမ်သက်နေခဲ့သော ပြဿနာမှာ ပြန်၍ ပေါ်ပေါက်လာခဲ့သည်။ သို့ဖြစ်၍ အာရပ်အစွရေး စေ့စပ်ဆွေးနွေးပွဲ ပြန်လည်ကျင်းပရန် ဖြစ်ပေါ်လာပြန်သည်။ ထိုအစည်းအဝေးကို ရုရှားနှင့် အမေရိကန်တို့က ကြီးမှူးပြီး လာမည့် ဒီဇင်ဘာမကုန်မီအတွင်း ကျင်းပဖြစ်အောင် အဘက်ဘက်က ကြိုးစားလျက်ရှိနေကြလေသည်။ ယနေ့အခြေတွင် အစည်းအဝေး အစီအစဉ်နှင့်ပတ်သက်ပြီး အပြန်အလှန် အငြင်းအခုန် ဖြစ်နေကြဆဲရှိသည်။

ဤဂျီနီဗာကွန်ဖရင့်ကို အကြောင်းပြု၍ ဆုံးဖြတ်ချက် ၂၄၂၊ ဆုံးဖြတ်ချက် ၃၃၈၊ ကာကွယ်ရေးနယ်နိမိတ်များ၊ ပါလက်စတိုင်းတို့၏ အမိနယ်မြေ၊ တရားဝင်အခွင့်အရေး၊ စစ်မှန်သော ငြိမ်းချမ်းရေး၊ စစ်မီးမအေးဆေးသည့် အခြေအနေများကို အဆုံးသတ်ရေး စသည့် နိုင်ငံရေးဝေါဟာရများ ပေါ်ထွက်လာလျက်ရှိရာ ထိုစကားတို့၏ အဓိပ္ပာယ်တို့ကို သိရှိနိုင်ရန် အာရပ်နှင့် အစွရေးတို့၏ သဘောထားခံယူချက်များကို ရေရေလည်လည် သိရှိထားရန် အခြေခံလိုအပ်ပေသည်။

ယင်းအကြောင်းအရာများကို မက်တီဂိုလန်က သူ၏စာအုပ်ထဲတွင် ခရေစတိုင်းကျ ဖော်ပြထားပေသည်။

ကြက်ဥအရောင် တိမ်တောင်သဖွယ် မင်းရေးကျယ်ဆိုသည့် စကားရှိရာ ကမ္ဘာနိုင်ငံရေးအရှုပ်အထွေးများကို ရေရေလည်လည် သိဖို့ရန် ရှုထောင့်အသီးသီးက ကြည့်ရှုသုံးသပ်ပါမှ အမှန်တရားကို နီးနီးစပ်စပ် မြင်နိုင်စရာရှိပေသည်။ အာရပ် အစွရေးတို့၏ ၂၅ နှစ်ကျော်မျှ ဖြစ်ပွားလျက်ရှိနေခဲ့သော ပဋိပက္ခနှင့်ပတ်သက်၍ ဤစာအုပ်သည် အစွရေးသတင်းစာဆရာတစ်ဦး၏အမြင်နှင့် ကိုယ်တွေ့များကို ဖော်ပြထားရာ ဤစာအုပ်ထဲတွင် အစွရေးနိုင်ငံသူ နိုင်ငံသားတို့၏ သဘောထားနှင့် ခံယူချက်များကို ထင်ဟပ်ပါရှိလေသည်။ ဤအထဲတွင် တစ်ဖက်သတ်ယူဆချက်များ ထင်မြင်ချက်များ ပါရှိတန်သလောက် ပါရှိမည်ဖြစ်သော်လည်း အားလုံးကို ခြုံ၍ ကြည့်ပါက နိုင်ငံတကာ အရေးအခင်းများကို လေ့လာသူတို့အနေဖြင့် သိအပ်

မှတ်အပ်သည့် အကြောင်းအရာ အချက်အလက်များ အတော်ပင် ပြည့်စုံစွာ ပါရှိသည်ကို တွေ့ရှိရပေလိမ့်မည်။ သို့ဖြစ်၍ မလိုလားအပ်သော အချက်အလက်များကိုတွေ့ရလျှင် အကာကိုပစ်၍ အနှစ်ကိုသုံးဆောင်ကြရန် အဆိုပြုလိုက်ရပေသည်။

ထဲသို့ တန်းစီ၍ ဝင်လာကြပြီးလျှင် ကုလသမဂ္ဂအဖွဲ့၏ လက်ယာဘက်ရှိ စားပွဲတွင် နေရာယူကြသည်။ ထို့နောက် သုံးမိနစ်အကြာတွင် အရပ်သားနှစ်ယောက်နှင့် စစ်ဘက်မှ ပုဂ္ဂိုလ်တစ်ဦးပါ ဝင်သော အစွရေးကိုယ်စားလှယ် အဖွဲ့ ဝင်လာသည်။

ဖင်လန်အမျိုးသား စစ်ဗိုလ်ချုပ်ကြီး ဆီလပ်စဗီသည် နှစ်ဖက်သော ကိုယ်စားလှယ်တော်များ သဘောတူခဲ့ကြပြီးဖြစ်သောမူကို လေးလံထိုင်းမိုင်း ဌာနကရိုင်းမပါသော လေသံဖြင့် ဖတ်ကြားလေသည်။

“ဂုဏ်သရေရှိ ကိုယ်စားလှယ်တော်ကြီးများခင်ဗျား၊ လူကြီးမင်းတို့ အား နိုင်ငံပေါင်းချုပ်နန်းတော်ကြီးသို့ ဖိတ်ခေါ်ကာ ကြိုဆိုခွင့်ရရှိသည့်အတွက် ကျွန်ုပ် ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာ ဖြစ်ရပါသည်။ ယနေ့ လက်မှတ်ရေးထိုးကြရမည့် သဘောတူညီချက်များမှာ အောက်ပါအတိုင်းအဖြစ်ကြောင်း ကျွန်ုပ် သိရှိရပါသည်။

- (တစ်) အီဂျစ်နှင့် အစွရေးတို့နှစ်ဦး သဘောတူညီချက်
 - (နှစ်) နောက်ဆက်တွဲ
 - (သုံး) သဘောတူညီချက်နှင့် ပူးတွဲပါမြေပုံများ
- ယခုအချိန်ကစ၍ လက်မှတ်ရေးထိုးခြင်းကို ပြုလုပ်ကြပါရန် ကျွန်ုပ်က အဆိုပြုပါသည်။”

ထို့နောက် ထူထဲများပြားလှသော စာချုပ်စာတန်းများကို စားပွဲအသီးသီးပေါ်သို့ တင်ပေးလာကြသည်။ ၁၅ မိနစ်အကြာတွင် အစွရေးနှင့် အီဂျစ်တို့သည် နှစ်ဦးနှစ်ဖက် သဘောတူညီချက်စာချုပ်ကို လက်မှတ်ရေးထိုးပြီးစီးသွားကြသည်။

ကျွန်ုပ်သည် သတင်းစာဆရာများ၏ ဧည့်ခန်းတွင် ရှေ့ဆုံးကထိုင်ရင်း ကြည့်ဖူးပြီးသား ပွဲလမ်းသတင်းတစ်ခုကို ပြန်ပြီးကြည့်နေရသကဲ့သို့ စိတ်ထဲတွင် ဖြစ်ပေါ်ခံစားမိသည်။ ကျွန်ုပ်သည် ဟီဘရူးဘာသာဖြင့် ထုတ်ဝေသော အစွရေးသတင်းဟာ ‘ဟာရာဇ်’ ၏ နိုင်ငံတကာရေးရာသတင်းထောက်နှင့် ပင်တိုင်ဆောင်းပါးရှင်တစ်ဦးဖြစ်၍ ယွမ်ကစ်ပူစစ်ပွဲကြီးခြံခွဲပြီးသည့်နောက် စေ့စပ်ဆွေးနွေးပွဲများနှင့် စာချုပ်ချုပ်ဆိုပွဲများကို ကိုယ်တိုင်လိုက်လံ သတင်းယူခဲ့ရသည်။ သို့ဖြစ်၍ ယခုအကြိမ်သည် ဤအစည်းအဝေး

စကားချိန်

ဂျီနီဗာမြို့ရှိ နိုင်ငံတကာဆိုင်ရာ နန်းတော်ကြီး၏ စည်းဝေးခန်းကြီးထဲတွင် တွေ့မြင်ရသည့်ရှုခင်းမှာ သတင်းစာဆရာများအဖို့ မြင်နေကြဖြစ်၍ ရိုးနေပေပြီ။ ခန်းမကြီး၏ အလယ်တွင် စားပွဲရှည်ကြီးသုံးခုကို ပစောက်သဏ္ဍာန် ခင်းကျင်းထားသည်။ အခန်းထဲတွင် ရုပ်မြင်အသံလွှင့် သတင်းရုပ်ရှင်ရိုက်သော အဖွဲ့တစ်ဖွဲ့တည်းသာလျှင် ရုပ်ရှင်ရိုက်ယူရန် အသင့်စောင့်စားလျက် ရှိသည်။ ဧည့်ခန်းတွင် ဒါဇင်ပေါင်းများစွာသော သတင်းစာဆရာများ ရှိကြသည်။ သူတို့သည် အစွရေးနှင့် အီဂျစ်တို့ နောက်ထပ်ကြားဖြတ် သဘောတူညီချက်စာချုပ် လက်မှတ်ရေးထိုးသော အခမ်းအနားကို သတင်းယူရန် ကမ္ဘာအရပ်ရပ်မှ ရောက်ရှိလာကြခြင်းဖြစ်သည်။

ထိုနေ့ကား ၁၉၅၅ ခု စက်တင်ဘာလ ၄ ရက် ကြာသပတေးနေ့ဖြစ်ပြီး ယွမ်ကစ်ပူစစ်ပွဲ စတင်ဖြစ်ပေါ်ခဲ့သည့်နေ့ ၂ နှစ်ပြည့်ရန် တစ်လမျှသာ လိုတော့သောနေ့ ဖြစ်လေသည်။

ကုလသမဂ္ဂ အရေးပေါ်တပ်ဖွဲ့ကြီး၏ တပ်မှူးကြီး ဗိုလ်ချုပ်အင်ဆီယို ဆီလပ်စဗီသည် ညနေ ၅:၀၀ နာရီမထိုးမီ မိနစ်ပေါင်းများစွာအလိုကပင် ခန်းမကြီးထဲသို့ ဝင်ရောက်လာသည်။ သူသည် ခန်းမကြီး၏ အလယ် စားပွဲတွင် ဝင်ထိုင်ပြီး သူ့ဘေးတွင် သူ့လက်ထောက်အမေရိကန်လူမည်းတစ်ဦး ဖြစ်သူ ဂျိမ်းဂျူးစ်က နေရယူသည်။

ညနေ ၅: ၀၀ နာရီတိတိအချိန်တွင် စစ်ဘက်အရာရှိသုံးဦးနှင့် အရပ်သားသံတမန်တစ်ဦး ပါဝင်သော အီဂျစ်ကိုယ်စားလှယ်အဖွဲ့သည် ခန်းမကြီး

ခန်းထဲသို့ ကျွန်ုပ် ရောက်ရှိလာခြင်းမှာ တတိယအကြိမ်မြောက်ဖြစ်သည်။
 ၁၉၇၃ခု ဒီဇင်ဘာလအတွင်း ကျင်းပသော ကွန်မရင့်တန်းက တစ်ကြိမ်၊
 ၁၉၇၄ ခု မေလအတွင်း အစွဲရေးနှင့် ဆီးရီးယားတို့ စစ်တပ်ချင်း ခွဲခွာရှင်း
 လင်းရေး သဘောတူစာချုပ် လက်မှတ်ရေးထိုးကြစဉ်က တစ်ကြိမ်။ ယခု
 အိဂျစ်နှင့် ဒုတိယအကြိမ် ကြားဖြတ် သဘောတူညီချက်လက်မှတ်ရေးထိုး
 ပွဲတွင် တစ်ကြိမ် ပေါင်း သုံးကြိမ်ဖြစ်သည်။

ထိုသို့ မြင်ကွင်းမှာ မဆန်းတော့သဖြင့် ကျွန်ုပ်စိတ်ထဲမှာ ရုတ်တရက်
 အေးစက်စက်ဖြစ်လာသည်။ မြင်ရသည်မှာ ပြောင်းလဲခြင်းဘာမျှမရှိချေ။
 လက်မှတ်ထိုးသည့် အခမ်းအနားမှာလည်း ယခင်အခါများကကဲ့သို့ပင် အေး
 စိအေးစက် ရှိလှသည်။ ဝန်းကျင်အရိပ်အခြည်မှာလည်း မာန်တင်းလျက်
 ပင် ရှိလေသည်။

နှစ်ဖက်သော ကိုယ်စားလှယ်အဖွဲ့ဝင်များသည် သူတို့၏ ကုလားထိုင်
 များတွင် ဝက်အူနှင့်စုပ်ထားသလို မလှုပ်မယှက်ထိုင်နေကြသည်။ သူတို့၏
 မျက်လုံးများသည် ပန်းချီဆေးရေးထားသော နံရံများဆီသို့လည်းကောင်း၊
 ကော်ဇောပေါ်သို့လည်းကောင်း၊ ခန်းမကြီး၏ မျက်နှာကျက်သို့လည်းကောင်း
 ဗိုလ်ချုပ်ဆီလပ်စပို ဘက်သို့လည်းကောင်း၊ ဟိုပြောင်းသည်လှည့်နှင့်
 တလည်လည်ဖြစ်နေကြသည်။ သူတို့မျက်နှာ မလှည့်ကြသည့်ဘက်မှာ
 မျက်နှာချင်းဆိုင်တွင် ရှိကြသည့် ကိုယ်စားလှယ်များဘက်သို့ ဖြစ်လေသည်။
 သူတို့သည် ခန်းမထဲသို့ ဝင်၍အလာနှင့် ပြန်၍အထွက်တွင် ကုလသမဂ္ဂ
 ကိုယ်စားလှယ်များနှင့်သာ လက်ဆွဲနှုတ်ဆက်ကြသည်။

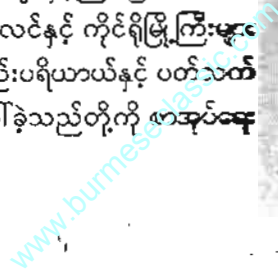
ထိုသို့ လက်မှတ်ရေးထိုးသည့်အခမ်းအနား ကျင်းပလျက်ရှိစဉ် ထို
 သဘောတူစာချုပ်ကို ပုံစံထုတ်သည့် ဗိသုကာဖြစ်သော ဟစ်နရီကစ်ဆင်ဂျာ
 သည် ဝါရှင်တန်သို့အပြန် ခရီးလမ်းပေါ်တွင် ရောက်လျက်ရှိနေသည်။ သူ
 သည် လပေါင်းများစွာ ပင်ပင်ပန်းပန်း စေ့စပ်ဆွေးနွေးမှုများ ပြုလုပ်ခဲ့ရ
 ပြီးသည့်နောက် ငြိမ်းချမ်းရေးအတွက် ခြေတစ်လှမ်း တိုးတက်လှမ်းနိုင်ခဲ့
 သည့်ပြင် အလွန်တရာ အရေးပါလှသော အောင်ပွဲကြီးတစ်ခုကို ဆွတ်ယူ
 နိုင်ခဲ့သည့်အတွက် သူ့အား တခမ်းတနား ဂုဏ်ပြုချီးကျူးကြသည်။ ထိုသို့
 ထောပနာပြုကြသူတို့မှာ အမေရိကမှာသာမဟုတ်ဘဲ အစွဲရေးနှင့် အိဂျစ်နိုင်

ငံများမှာပါ သန်းပေါင်းများစွာ ရှိကြပေသည်။

ကျွန်ုပ်သည်လည်း ၁၉၇၄ ခုနှစ်က အစွဲရေးနှင့် အိဂျစ်တပ်များ ခွဲခွာ
 ရှင်းလင်းရေး သဘောတူညီချက် လက်မှတ်ရေးထိုးကြစဉ်က ယခုလိုပင်
 ထင်မြင်ခံစားမိသည်။ ကျွန်ုပ်သည် အစွဲရေးရှိလူများကဲ့သို့ပင် ကစ်ဆင်ဂျာ
 အား စစ်ဖြစ်ပွားခြင်းနှင့် အတိဒုက္ခ ခံစားနေရခြင်းတို့အတွက် မောပန်းနွမ်း
 နယ်လှပြီဖြစ်သော အရှေ့အလယ်ပိုင်းကို ကယ်မစောင့်ရှောက်ရန်လာသည့်
 ငြိမ်းချမ်းရေးတမန်တော်တစ်ပါးအဖြစ် မြင်မိခဲ့သည်။

သို့ရာတွင် နိုင်ငံတကာရေးရာ သတင်းထောက်တစ်ဦးအဖြစ် ကျွန်ုပ်
 ၏ အလုပ်တာဝန်များကို ထမ်းရွက်နေသည့်ကာလ အတောအတွင်းဝယ်
 ဟိုလိုသည်လို သတင်းအမျိုးမျိုး ကြားရလေသည်။ ထိုသတင်းများကို ပို
 ၍ ကြားလေ ကျွန်ုပ်မှာ မရိုးမရွဖြစ်လာရလေသည်။ ကျွန်ုပ်ကြားရသော
 သတင်းများနှင့် အမေရိကန်နိုင်ငံခြားရေးဝန်ကြီးနှင့် အစွဲရေးအစိုးရတို့က
 ထုတ်ဖော်ကြေညာချက်များတွင် အံ့ဩစရာကောင်းလောက်အောင် ကွဲလွဲမှု
 များ ရှိနေလေသည်။ သို့ဖြစ်လျက် တောက်ပြောင်ပဝင်းလျက်ရှိသော
 သံတမန်ရေးရာ ရွှေကတ္တီပါ ကန့်လန့်ကာကြီး၏ နောက်ကွယ်တွင် ဘာတွေ
 အမှန်တကယ်ဖြစ်နေခဲ့သနည်း။ ထိုမေးခွန်းကို အဖြေရှာလိုခြင်းမှာ ကျွန်ုပ်
 ၏ ခေါင်းထဲတွင် ဖျောက်ဖျက်၍ မရနိုင်သော စွဲလန်းမှုကြီးတစ်ခုဖြစ်လာ
 ခဲ့လေသည်။

ကံအားလျော်စွာ ကျွန်ုပ်သည် သတင်းအခြေအမြစ်များကို ရှာဖွေ
 ကြည့်ရှုနိုင်သည့် အခွင့်အလမ်းတစ်ခု ရရှိခဲ့သည်။ ထိုသတင်းအခြေအမြစ်
 များကို ရရှိသည့်အခါ အရှေ့အလယ်ပိုင်းတွင် စေ့စပ်ဆွေးနွေးမှုများနှင့် ပတ်
 သက်ပြီး ပြည်သူ့ဆက်ဆံရေးတည်းဟူသော သတင်းဖြန့်ချိရေး ကန့်လန့်ကာ
 နောက်ကို ဖောက်ထွင်းသိမြင်နိုင်ခဲ့ရပေသည်။ ထို့ကြောင့် ကျွန်ုပ်သည် ယွမ်
 ကစ်ပူစစ်ပွဲ စတင်ဖြစ်ခဲ့သည်မှ ယခုနောက်ဆုံး အိဂျစ်နှင့်ကြားဖြတ်သဘော
 တူညီမှု ရယူနိုင်ခဲ့သည့်အထိ ဝါရှင်တန်၊ ဂျေရုစလင်နှင့် ကိုင်ရိုမြို့ကြီးများ
 တွင် ကစ်ဆင်ဂျာ၏ 'တစ်လှမ်းပြီးတစ်လှမ်း' နည်းပရိယာယ်နှင့် ပတ်သက်
 ၍ တံခါးပိတ်ဆွေးနွေးပွဲများတွင် မည်သို့ ဖြစ်ပေါ်ခဲ့သည်တို့ကို ဖာအုပ်ဇော
 သား ထုတ်ဝေရန် ဆုံးဖြတ်ခဲ့သည်။

ကျွန်ုပ်သည် ထိုစာအုပ်ကို ခုနစ်လကြာမှ အပူတပြင်း ရေးသားခဲ့ရသည်။ ထိုသို့ ရေး၍ပြီးတော့မှပင် ကျွန်ုပ်မှာ အသက်ရှူနိုင်တော့သည်။ သို့သော် ကျွန်ုပ်မှာ အတားအဆီးကြီးတစ်ခုကို ကျော်လွှားရဦးမည်။ ယင်းသည်ကား စစ်ဘက်ဆိုင်ရာ စိစစ်တည်းဖြတ်ရေးပင်ဖြစ်သည်။ ကျွန်ုပ်သည် ၁၉၇၅ ခု မတ်လ ၂၅ ရက်နေ့က တယ်လီဗစ်ရှီ စိစစ်ရေးအဖွဲ့သို့ စာမူတင်ပြစဉ်က ထုံးစံအတိုင်း ဟိုတစ်ချက် သည်တစ်ကွက် ပြင်ဆင်ပေးရန် တောင်းဆိုရုံမှတစ်ပါး ဘာမျှပိုလွန်၍ ဖြစ်လာလိမ့်မည်ဟု ကျွန်ုပ်၏စိတ်ထဲတွင် မဖြစ်ပေါ်မိခဲ့ပေ။ ထိုစာမူကို လေးလလုံးလုံး ပိတ်ပင်တားမြစ်ထားခြင်း ခံရကာ ထိုအချိန်ကာလအတွင်း စိတ်ဆင်းရဲမှုဖြစ်ရလိမ့်မည်ဟူ၍လည်း မထင်ခဲ့မိပေ။ ထို့အတူ ကျွန်ုပ်သည် သတင်းစာသမားတစ်ယောက်အဖြစ်မှ သတင်းအလုပ်ခံရသူတစ်ဦးအဖြစ် ရောက်ခဲ့ရလိမ့်မည်ဟူ၍လည်း မထင်မိခဲ့ပေ။ ထိုနည်းတူစွာ ထိုစာအုပ်သည် ထိပ်တန်းနိုင်ငံရေး လျှို့ဝှက်ကြံစည်မှု တစ်ခုအဖြစ် အာရုံစူးစိုက်စရာ ဖြစ်လာမည်ကိုလည်းကောင်း၊ အစွဲရေးအစိုးရအနေဖြင့် ကိုးလုံးကန့်လန့် ပြုလိမ့်မည်ဟူ၍လည်းကောင်း အမှန်တကယ် မမျှော်လင့်ခဲ့ပေ။

ဤစာအုပ်ကို ပိတ်ပင်တားမြစ်ခြင်းနှင့်ပတ်သက်၍ မည်သို့ဖြစ်ပျက်ခဲ့ခြင်းကပင် ဝတ္ထုတစ်ပုဒ်အနေဖြင့် ရေးစရာကောင်းနေလေသည်။ ဤအကြောင်းသည် ယခုစာအုပ်ထဲတွင် ဖော်ပြထားသည့် နိုင်ငံရေးဖြစ်ရပ်များနှင့် ခွဲခွာ၍မရအောင် ဆက်စပ်နေသည်။ သို့ဖြစ်၍ ဤအကြောင်းသည် ဤစာအုပ်အတွက် အသင့်လျော်ဆုံးသော ကျမ်းဦးစကား ဖြစ်လာရပေသည်။

ကျွန်ုပ်သည် စိစစ်ရေးမှူး ဗိုလ်မှူးကြီး အက်ဇက်ရှာနီအား စာမူကို ပေးအပ်ရင်း မည်မျှကြာမြင့်စွာ စစ်ဆေးရလိမ့်မည်ကို မေးကြည့်သည်။

“ပြဿနာဖြစ်မယ့် စာအုပ်ဆိုရင်တော့ တစ်လနဲ့တစ်လခွဲအကြား လောက် ကြာလိမ့်မယ်။ အဲဒီလိုမဟုတ်ရင်တော့ နှစ်ပတ်လောက်ပဲ ကြာမှာပါ” ဟု ရှာနီက အဖြေပေးသည်။

နှစ်ပတ်လောက်ကြာသည့်အခါ စိစစ်ရေးမှူးထံမှ မည်သည့်အကြောင်းကိုမျှ မကြားရသဖြင့် မည်သည့်အခြေအနေ ဆိုက်နေသည်ကို သိရှိရရန် ရှာနီနှင့်တွေ့ရအောင် ကျွန်ုပ်နေထိုင်သော ဂျေရစလင်မြို့မှ

တယ်လီဗစ်သို့ သွားခဲ့ရလေသည်။

ရှာနီသည် အလွန်သိမ်မွေ့သည့်ပြင် ဖော်ရွေသူတစ်ဦးဖြစ်သည်။ “စာအုပ်က တကယ့်ကိုထူးခြားတဲ့ စာအုပ်ဖြစ်နေတယ်၊ ဒါကြောင့် စစ်ဆေးရတာ ကြာလိမ့်မယ်” ဟု ပြောသည်။

“ဘယ်လောက်ကြာမှာလဲ”
သည်တစ်ခါမှာတော့ သူက ယတိပြတ်မပြောချေ။ “စစ်ဆေးရဦးမယ်ဆိုတော့ ကြာသလောက်တော့ ကြာမှာပဲ”

ကျွန်ုပ်က ဖိပြီးမေးသည့်အခါ သူက ဥပဒေအရ စိစစ်ရေးမှူးချုပ်သည် စာမူတစ်ခုကို စစ်ဆေးရန် သုံးလကြာသည်အထိ ဆိုင်းထားနိုင်ကြောင်းဖြင့် ပြန်၍ ဖြေသည်။

“ဒီလိုရှိပါတယ်။ ဒီစာအုပ်ဟာ အချစ်ဝတ္ထုလည်း မဟုတ်ဘူး၊ ကဗျာစာအုပ်လည်း မဟုတ်ပါဘူး၊ ဒါ နိုင်ငံရေးစာအုပ်ပါ။ အခုလက်ငင်းဖြစ်ပေါ်နေတာတွေနဲ့ သက်ဆိုင်ပါတယ်။ အဲဒါကြောင့် အချိန်ဟာ အရေးကြီးနေတယ်။ နောက်ကျလို့ မဖြစ်ပါဘူး” ကျွန်ုပ်က စောဒကတက်သည်။

“ကျွန်တော်တို့လည်း လုပ်နေပါတယ်၊ လုပ်ပါ့မယ်၊ မြန်မြန်ပြီးအောင် ကြိုးစားနေပါတယ်”

ရှာနီ၏ကတိကို ရရှိပြီး နောက်ထပ်တစ်ပတ်လောက် ကြာသွားပြန်သည်။ သူထံမှ ဘာမျှ မကြားရ။ သို့ဖြစ်၍ ကျွန်ုပ်သည် သူထံသို့ တယ်လီဖုန်းဆက်၍ မေးကြည့်သည်။

“ဘာတွေ ဖြစ်နေသလဲဗျ”
“ဘာမှ အထူးအထွေမဖြစ်ပါဘူး။ ထုံးစံအတိုင်း စစ်ဆေးနေတုန်းပါပဲ”

“ဘယ်တော့ စစ်ဆေးလို့ပြီးမှာလဲ”
“မကြာပါဘူး”
“မကြာဘူးဆိုတာ ဘယ်လောက်လဲ၊ တစ်ပတ်လား၊ နှစ်ပတ်လား”

“အဲဒါတော့ အပြောရခက်တယ်”
“ဒီလိုဆိုရင် ကျွန်တော် ခင်ဗျားဆီလာပြီး တွေ့လို့ဖြစ်မလား”
“ဖြစ်ပါတယ်ဗျာ၊ ကျွန်တော် အမြဲတမ်းတံခါးဖွင့်ထားပါတယ်”

ရှာနီသည် အလွန်သိမ်မွေ့သည်။ အမြဲတမ်းပြုံးနေသည်။ ဖော်ဖော်ရွေရွေလည်းရှိသည်။ အခါမရွေးလက်ခံတွေ့ဆုံရန် အသင့်ရှိသည်။ သို့သော် သူ့ထံက ဘာမျှမေး၍မရ။ သူ ဘာမျှမပြောနိုင်။ သူ့မှာ ပြောစရာလည်းမရှိ။

ရက်သတ္တပတ်ကုန်သွားပြန်ပြီ။ သူနှင့် နောက်ထပ်တွေ့ရန် ချိန်းလိုက်ရပြန်သည်။ သို့သော် ယခင်တစ်ပတ်ကထက် ပို၍ ဘာမျှအကြောင်းမထူး။ အပြုံးတွေဝေဆာနေသည့် သူ့မျက်နှာကိုသာ ကြည့်ပြီး ပြန်ခဲ့ရသည်။ မေးလိုက်တိုင်း စစ်ဆေးနေပါသည်ဟူသော အဖြေပဲရသည်။ သူနှင့် နောက်ထပ် သုံးခါတွေ့သည်။ တွေ့တိုင်း အတိအကျအသေးစိတ် အဖြေကိုမရ။ ပြုံး၍သာ လှီးလွှဲပြောနေသည်။

သို့သော် ဤစာအုပ်မှာ စစ်ရေးစစ်ရာနှင့်မဆိုင်ဘဲ နိုင်ငံရေးစာအုပ်ဖြစ်သည့်အတွက် အချို့အပိုင်းများကို ဖြတ်တောက်ခံလျှင် ခံရမည်။ စာအုပ်ကိုတော့ ထုတ်ခွင့်ရမည်ဟု ကျွန်ုပ် ယုံကြည်လျက်ပင်ရှိနေပါသည်။

မေလ ၅ ရက် တနင်္လာနေ့တွင် အချက်ပြမီးနီပေါ်လာသည်ကို ပထမဆုံးတွေ့ရလေသည်။ ထိုနေ့တွင် ကျွန်ုပ်သည် ရှာနီထံ တယ်လီဖုန်းဆက်၍ ဆူဆူပူပူလုပ်လိုက်သည်။ သူနှင့်လာ၍ တွေ့ချင်သည်ဟုလည်း ပြောလိုက်သည်။ သူက ကျွန်ုပ်ထံ အကြောင်းကြားပါမည်ဟုပြန်ကြားပြီး ညနေ ၅:၀၀ နာရီတွင် သူ့ထံက တယ်လီဖုန်းဆက်သည်။

“စိစစ်ရေးအရာရှိချုပ်က ခင်ဗျားကို မနက်ဖြန်နေ့လယ် ၁၂:၀၀ နာရီမှာ တွေ့ချင်ပါတယ်”

နောက်ဆုံးကျမှ “ထုံးစံအတိုင်း စစ်ဆေးနေခြင်း” မဟုတ်သည်ကို ကျွန်ုပ် သိမြင်လာသည်။ မည်သို့ရှိစေ ဟိုတစ်နေရာ သည်တစ်နေရာ တစ်စိတ်တစ်ဒေသ ဖြတ်တောက်ခြင်းခံရရှုသာ ရှိလိမ့်မည်ဟူ၍ ယုံကြည်မြဲယုံကြည်နေမိသည်။ သို့မဟုတ်လျှင်လည်း သည်အခန်းဟိုအခန်း ပြန်၍ ရေးခိုင်းချင်လည်း ရေးခိုင်းပေလိမ့်မည်။

ည ၁၁:၃၀နာရီတွင် ရှာနီက ကျွန်ုပ်ထံ တယ်လီဖုန်းဆက်ပြီး စစ်ဆေးရေးအရာရှိချုပ်ထံမှ ကျွန်ုပ်နှင့်တွေ့ရန် ဗုဒ္ဓဟူးနေ့နံနက် ၉:၀၀နာရီသို့ ရွှေဆိုင်းလိုက်သည့် အကြောင်းကြားချက် ရရှိကြောင်းဖြင့် ဝမ်းနည်းစကား

ပြောကြားလေသည်။

“နေပါဦး၊ စိစစ်ရေးအရာရှိချုပ် ကျွန်တော့်ကိုတွေ့ဖို့ခေါ်တာ ဘယ်သဘောလဲဗျ” ဟု ကျွန်ုပ်က မေးကြည့်သည်။

“ရိုးရိုးပါ။ ခင်ဗျားကို သူ တွေ့ချင်လို့ပါ”

“ဒါဟာ အစဉ်အလာနဲ့ ဆန့်ကျင်မနေဘူးလား”

“လုံးဝမဆန့်ကျင်ပါဘူး”

“ဒီလိုဆိုရင် စာအုပ်တစ်အုပ်လုံးကို ပိတ်ပင်ချင်လို့များလား”

“ဒါကြောင့်တော့ ခေါ်ဖို့မလိုပါဘူး၊ အရင်ကလည်း အခုလိုခေါ်တာ ပြုတာ ရှိဖူးပါတယ်”

မေလ ၇ ရက် ဗုဒ္ဓဟူးနေ့နံနက် ၉:၀၀နာရီတွင် ကျွန်ုပ်သည် စိစစ်ရေးမှူးချုပ်၏ ရုံးခန်းထဲသို့ ဝင်သွားသည်။ ဗိုလ်မှူးချုပ်ဝေါ်လတာဗားအွန်သည် ကျွန်ုပ်အား အသင့်စောင့်မျှော်နေသည်။ အရပ်မြင့်မြင့် ငွေရောင်ဆံပင်နှင့် ကြည့်လင်ပြာလှဲသော မျက်စိရှိသော ဗိုလ်မှူးချုပ်ဗားအွန်သည် ကျွန်ုပ်အား လေးစားစွာနှုတ်ဆက်ပြီး ထိုင်ရန် နေရာပေးသည်။ ထို့နောက် သူ၏ အတွင်းရေးမှူးအား နို့မပါသော ကော်ဖီဖျော်၍ ယူလာခိုင်းသည်။ ကျွန်ုပ်ကလည်း ကော်ဖီကြမ်းသောက်လိုသဖြင့် အတော်ပင်ဖြစ်သည်။

“အခု ကျုပ်ပြောမယ့်ကိစ္စကတော့ အစိုးရအနေနဲ့ တရားဝင်ပြောစကား သက်သက်ပဲ ဖြစ်တယ်” ဗားအွန်သည် ပြောနေရင်းက သူ့မျက်နှာထားကို ခပ်တင်းတင်း ပြင်၍ထားလိုက်သည်။ ထို့နောက် သူသည် တခြားသူတစ်ဦး ရေးသားထားသောစာကို ရွတ်ဖတ်ပြသည့်လေသံဖြင့် ဆက်၍ ပြောသည်။ “ဤစာအုပ်သည် နိုင်ငံတော်၏ လုံခြုံရေးကို ထိခိုက်ပျက်ပြားစေနိုင်သော အကြောင်းများကြောင့် အစမှအဆုံးအထိ တစ်အုပ်လုံးကို ကျွန်ုပ်ပိတ်ပင်တားမြစ်လိုက်သည်။ ဤစာအုပ်ကို ပုံနှိပ်ထုတ်ဝေခြင်းအားဖြင့် မည်သည့်နိုင်ငံကမျှ အစွဲရောနိုင်နှင့် စေ့စပ်ဆွေးနွေးခြင်းမပြုလိုသော အခြေအနေမျိုးကို ဖန်တီးရာရောက်လိမ့်မည်ဟု ကျွန်ုပ် ထင်မြင်ယူဆသည်။ အနေနဲ့ ကန်ပြည်ထောင်စုနှင့် ဆက်ဆံရေးကိုလည်း ကြီးလေးစွာ ထိခိုက်ပျက်ပြားစေဖွယ်ရာ ရှိသည့်ပြင် စစ်ဘက်ဆိုင်ရာ အကူအညီဖြတ်တောက်ခြင်းကို ဖြစ်စေနိုင်သည်”

ထို့နောက် သူသည် နိုင်ငံတော်လုံခြုံရေးကို ထိခိုက်ပျက်ပြားစေနိုင်သော စာအုပ်စာတမ်းများ ထုတ်ဝေခြင်းကို ပိတ်ပင်တားမြစ်သည့် ဥပဒေပုဒ်မများကို ဖတ်ကြားပြပြီးလျှင် ပိတ်ပင်တားမြစ်သည့် ကြေညာချက်ကို ဖတ်ပြသည်။ ထိုကြေညာချက်ကို နောက်တစ်နေ့မှ ကျွန်ုပ်ထံသို့ စာဖြင့်ပေးပို့သည်။ ကိုကြေညာချက်တွင် ပါရှိသည့် အဓိကအချက်များမှာ ဤသို့ဖြစ်သည်။

* ဤစာအုပ်သည် လျှို့ဝှက်နှင့် ထိပ်တန်းလျှို့ဝှက်သတင်းများကို အခြေခံထားသည့်ပြင် သီးသန့်ကဏ္ဍခွဲခြားထားသော စာရွက်စာတမ်းများကို ကိုးကားထားသဖြင့် ဤစာအုပ် ထုတ်ဝေခြင်းသည် အစွဲရေးနိုင်ငံ၏ ကာကွယ်ရေးကို ထိခိုက်စေလိမ့်မည်ဟု ကျွန်ုပ် ယူဆသည့်အတွက် ဤစာအုပ်ကို တစ်အုပ်လုံး သို့မဟုတ် တစ်ပိုင်းတစ်စဖြစ်စေ တစ်ကြိမ်တည်းနှင့် အပြီးအစီး သို့မဟုတ် အခန်းဆက်ဖြစ်စေ၊ ဟီဘရူးဘာသာဖြင့်ဖြစ်စေ၊ အခြားဘာသာသို့ ပြန်ဆို၍ဖြစ်စေ နိုင်ငံတော် အတွင်း၌လည်းကောင်း၊ နိုင်ငံတော် ပြင်ပ၌လည်းကောင်း ထုတ်ဝေခြင်းကို ကျွန်ုပ် ပိတ်ပင်တားမြစ်လိုက်သည်။

* ဤစာအုပ်ထဲတွင် လျှို့ဝှက်နှင့် ထိပ်တန်းလျှို့ဝှက်စာရွက်စာတမ်းများမှ ကောက်နုတ်ကိုးကားချက်များ ပြည့်နှက်စွာပါရှိခြင်းကို ထောက်၍ ဤစာအုပ်ကို အကြမ်းရေးသားထားသော စာမူကြမ်းများနှင့် ဤစာအုပ်ရေးသားရာတွင် အထောက်အထားပြုသော သို့မဟုတ် ဤစာအုပ်ထဲတွင် အကိုးအကားပြုထားသော လျှို့ဝှက်နှင့် ထိပ်တန်းလျှို့ဝှက် စာရွက်စာတမ်းဟူသမျှတို့ကို ၁၉၇၅ ခု မေလ ၈ ရက် မွန်းလွဲချိန်ထက် နောက်မကျစေဘဲ ကျွန်ုပ်ထံ ပေးအပ်ရမည်။ ဗားအွန် ဖတ်ပြီးသည့်အဆုံးတွင် ကျွန်ုပ်သည် ထမင်းလုံးတစ္ဆေခြောက်ခံရပြီး ရွေးစေးများကျကာ အိပ်မက်ရာမှ နိုးလာခြင်းမဟုတ်သည်ကို သေချာစေရန် ပတ်ဝန်းကျင်ကို လှည့်၍ ကြည့်မိလေသည်။

ကျွန်ုပ်တို့ နှစ်ဦးစလုံး တစ်ခဏမျှငြိမ်သက်စွာထိုင်နေကြပြီးမှ ဗားအွန်က စကားစ၍ပြောသည်။ သူသည် ယခုမှ နေသာထိုင်သာရှိကာ စိတ်ပေါ့ပါးသွားပုံရသည်။

“အဲဒါကတော့ အစိုးရအနေနဲ့ ပြောတဲ့အပိုင်း ပြီးသွားပြီ။ အစိုးရအနေနဲ့မဟုတ်ဘဲ အချင်းချင်းပြောရမယ်ဆိုရင်တော့ ကျုပ်ဟာ စိစစ်ရေးမှူးချုပ်အဖြစ်နဲ့ လုပ်သက်တစ်လျှောက်လုံးမှာ အခုလို ကန့်သတ်စာရင်းဝင်တဲ့ မှတ်တမ်းမှတ်ရာတွေများတဲ့စာအုပ်မျိုး တစ်ခါမှမတွေ့ခဲ့ဖူးသေးဘူးဗျ”

(ထို့နောက် မျက်လွှာကိုချပြီး ဝမ်းနည်းသည့်လေသံဖြင့် ဆက်၍ ပြောသည်)

“ဒီလိုမှတ်တမ်းမျိုးတွေဟာ အင်မတန် ထိပ်တန်းကျတဲ့ပုဂ္ဂိုလ်ကြီးတွေက ပေးမှ ရနိုင်တာတွေဖြစ်တယ်ဆိုတာ တွေးမိပါတယ်။ ဒါကိုသိလျက်နဲ့ ပယ်ချလိုက်ရတဲ့အတွက် စိတ်မကောင်းပါဘူး။”

ထိုအချိန်တွင် ကျွန်ုပ်လည်း တည်ငြိမ်မှုပြန်၍ ရလာသည်။ သို့ဖြင့် “စာအုပ်ထဲက အပိုင်းတော်တော်များများ ဖြုတ်ပစ်ရင် မဖြစ်နိုင်ဘူးလား” ဟု မေးကြည့်လိုက်ရာ ဗားအွန်၏ မျက်နှာမှာ ပြန်၍ တင်းမာသွားသည်။

“မဖြစ်နိုင်ဘူး။ စာအုပ်ထဲက စကားလုံးတိုင်းဟာ နိုင်ငံတော်ရဲ့ လုံခြုံရေးကို ထိခိုက်ပျက်ပြားစေနိုင်တယ်”

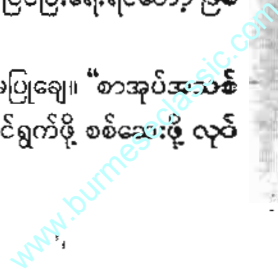
ကျွန်ုပ်က အသံကို အနည်းငယ်မြှင့်ပြီး “ဒါပေမဲ့ ဒီစာအုပ်ထဲမှာ ဘာတွေပါတယ်ဆိုတာ ကျွန်တော်အသိဆုံးပါ။ ဒီအထဲမှာ နိုင်ငံတော်လုံခြုံရေးနဲ့ပတ်သက်လို့ ဘာမှ မပါတဲ့စာပိုဒ်တွေ အခန်းကဏ္ဍတွေ အများကြီး ရှိပါတယ်” ဟု ဆင်ခြေတက်လိုက်သည်။

“ဒါတော့ ခင်ဗျားနဲ့ ကျုပ်နဲ့ အယူအဆချင်းမတူဘူး” ဗားအွန်က စကားပိတ်ပြောပါသည်။ သူက သူ့စကားသည် အယူခံတက်စရာမရှိဟု သဘောထားသည်။ ဥပဒေအရ စိစစ်ရေးမှူးချုပ်တွင် ကိုယ်ပိုင်ဆုံးဖြတ်ပိုင်ခွင့် အပြည့်အဝရှိနေလေသည်။

သို့သော် ကျွန်ုပ်က ထပ်၍ ကြိုးစားကြည့်သည်။

“တချို့စာပိုဒ်တွေ အခန်းကဏ္ဍတွေကို ပြန်ပြင်ပြီးရေးရင်တော့ ခြစ်နိုင်လိမ့်မယ်ထင်ပါတယ်”

ဗားအွန်က မူအားဖြင့်တော့ ငြင်းပယ်ခြင်းမပြုချေ။ “စာအုပ်အသစ်တစ်အုပ်တင်ရင်တော့ ကျုပ်ဝတ္တရားအတိုင်း ဆောင်ရွက်ဖို့ စစ်သေးဖို့ လှုပ်ရမှာပေါ့” ဟုဆိုသည်။

သို့ရာတွင် ကျွန်ုပ်၏ လက်ရေးမူကြမ်းများ၊ ကျွန်ုပ်လက်ထဲနှင့် အခြားသူများ၏ လက်ထဲတွင်ရှိသည့် မှတ်တမ်းများကို ပေးအပ်ပြီးမှသာ ဤအကြောင်းကို ပြောလိုဖြစ်နိုင်လိမ့်မည်ဟူ၍ ပြောသည်။

ကျွန်ုပ်က ကျွန်ုပ်လက်ထဲတွင် မှတ်တမ်းများမရှိ။ မူကြမ်းမိတ္တူများ သာ ရှိကြောင်းဖြင့် ပြန်ပြောလိုက်သည်။

“တိုင်းပြည်အပြင်ဘက်ကိုတော့ စာမူတစ်ခုမှ ရောက်မသွားပါဘူး နော်”

ကျွန်ုပ်က သည်အတိုင်းမှန်ကြောင်း အာမခံခဲ့သည်။ ကျွန်ုပ်သည် သူနှင့် မခွဲမီ သူက ကျွန်ုပ်ထံမှ စာမူများကို ချက်ချင်းမတောင်းဆိုဘဲ နောက် တစ်ရက်သို့ ရွှေ့ပေးခြင်းသည် ကျွန်ုပ်အပေါ် ညှာတာခြင်းဖြစ်ကြောင်း၊ ထိုသို့ အချိန်ပေးခြင်းအားဖြင့် ဥပဒေကျွမ်းကျင်သူတို့ထံမှ အကြံတောင်းခံလိုက် တောင်းခံရန် အချိန်ရစေဖို့ဖြစ်ကြောင်းဖြင့် ပြောပြလိုက်ပါသေးသည်။

ကျွန်ုပ်သည် စိစစ်ရေးမှူးချုပ်မှ ဟရောဇ်သတင်းစာတိုက်သို့ ဆက် ၍ သွားသည်။ ဟရောဇ်သတင်းစာ အယ်ဒီတာ ဂါရွန်ရှော့ကင်သည် ကျွန်ုပ် ၏ စာမူများကို ပုံနှိပ်ထုတ်ဝေသူဖြစ်သည်။ ကျွန်ုပ်က ဗားအွန်နှင့်တွေ့ခဲ့ရ သည့်အကြောင်းများကို သူ့အား အသေးစိတ် ပြောပြသည်။ ထိုအကျိုး အကြောင်းများကိုသိရ၍ ရှော့ကင်သည် များစွာအံ့ဩသွားပြီးလျှင် ကျွန်ုပ် အား ဘာလုပ်ဖို့ရန် ရည်ရွယ်ထားသနည်းဟု မေးသည်။ ကျွန်ုပ်က ဥပဒေ အတိုင်ပင်ခံများထံမှ အကြံဉာဏ်များတောင်းယူဦးမည်ဟု ပြန်၍ပြောခဲ့သည်။

ကျွန်ုပ်သည် ဂျေရစ်လင်မြို့သို့ ကိုယ်တိုင်ကားမောင်း၍ ပြန်လာရင်း စာအုပ်အပိတ်ခံရခြင်းကို သတင်းစာတိုက်များအား သတင်းပေးရလျှင် ကောင်းမည်လားဟု စဉ်းစားကြည့်မိသည်။ ထိုသို့ သတင်းထုတ်ပြန်လိုက် လျှင် စိစစ်ရေးမှူးချုပ်အနေဖြင့် အနေရခက်ကာ ပြန်၍ စဉ်းစားလိမ့်မည်ဟု ထင်မြင်မိသည်။ သို့သော် ထိုသို့ဖြုလုပ်လိုက်ခြင်းအားဖြင့် စိစစ်ရေးမှူးချုပ် ၏ ဂုဏ်သိက္ခာကို ထိခိုက်စရာရှိ၍ သူ့ချမှတ်ထားပြီးသော အမိန့်ကို ပြန်၍ ရုတ်သိမ်းရန်ခက်နေသည်။ ထိုသို့ နှစ်နည်းနှစ်လမ်းဖြစ်နိုင်နေသဖြင့် ကျွန်ုပ် သည် ဤကိစ္စမှာ တစ်ဖက်နှင့်တစ်ဖက် အပေးယူလုပ်၍ ရနိုင်သည်ဟု ရိုး သားစွာ တွေးမိကာ ဒုတိယလမ်းက ပို၍ အရေးပါလိမ့်မည်ဟု ယူဆပြီး

သတင်းစာမှ ထုတ်ဖော်ရေးသားခြင်းမပြုရန် ဆုံးဖြတ်လိုက်ရသည်။

ယခုလို ကျွန်ုပ်သည် မည်သူ့ကိုမျှ အသိမပေးရန် ဆုံးဖြတ်ထားခဲ့ ရာ ညနေ ၆း၀၀ နာရီတွင် အိမ်သို့ပြန်၍ရောက်ရှိသည်နှင့် လွှတ်တော်အမတ် တစ်ဦးထံမှ တယ်လီဖုန်းရောက်လာပြီး ထိုကိစ္စနှင့်ပတ်သက်သည့် စကား ကို ကြားရသည့်အခါ မျက်လုံးပြူးသွားမိတော့သည်။

“ဟေ့ မက်တီ ဘယ်လိုဖြစ်တာလဲကွ။ မင်းစာအုပ်ကို အပိတ်ခံရတယ် ဆို၊ ငါ အကုန်ကြားပြီးပါပြီ”

“ခင်ဗျား ဘယ်လိုလုပ်သိတာလဲ”

“ဘာလဲကွ။ မင်းက ငါ့ကို နောက်နေတာလား”

“မဟုတ်ပါဘူး၊ ကျွန်တော် တကယ့်ကို အတည်ပြောနေတာပါ။ ခင်ဗျား ဘယ်က သိသလဲဗျာ။ ကျွန်တော် ဒီအကြောင်း ဘယ်သူ့ကိုမှ ပြော မထားပါဘူး”

“ကိုယ့်လူ လျှာရှည်မနေနဲ့၊ ဒီအကြောင်းကို တစ်မြို့လုံးပြောနေကြ တယ်။ လွှတ်တော်ထဲမှာလည်း တစ်နေ့လုံး ဒီအကြောင်းပဲ ပြောနေကြတယ်”

ထို့နောက် ကျွန်ုပ်၏မိတ်ဆွေ လွှတ်တော်အမတ်က အောက်ပါ အကြောင်းကို ပြောပြသည်။ ထိုအကြောင်းမှာ မယုံနိုင်စရာကောင်းလောက် အောင် ဆန်းကြယ်လှပေသည်။

ထိုနေ့နံနက် ၈း၀၀နာရီက ဝန်ကြီးချုပ်အစ်ဇော်ရာဘင်သည် ကက် ဘိနက်အတွင်းဝန် ဂါရွန်အုပ်ဗနာအား နောက်နှစ်နာရီအတွင်းစမည့် လျှို့ဝှက် နှင့် အရေးပေါ်အစည်းအဝေးသို့ ဝန်ကြီးအားလုံး တက်ရောက်ရန် ဆင့်ခေါ် ဖို့ ညွှန်ကြားလိုက်၏။ ထိုအကြောင်းကို အများမသိစေရအောင် စိတ်ချဖို့ ရန်အတွက် ဝန်ကြီးများသည် အစိုးရကားများနှင့် မလာကြဘဲ တက္ကစီငှား ၍ လာကြရန်ကိုလည်း ညွှန်ကြားခဲ့သည်။

ဝန်ကြီးအချို့သည် ဝန်ကြီးချုပ်၏ ရုံးခန်းထဲသို့ ဝင်လိုက်မိသည်နှင့် စစ်ပွဲကြီးတစ်ခုတော့ ဖြစ်လိမ့်ဦးမည်ဟု ထင်မိကြသည်။ သူတို့သည် ရုံးခန်း ထဲတွင် အစိုးရ၏ ဥပဒေရေးရာအတိုင်ပင်ခံ ရှေ့နေချုပ်ကြီး ဗိုလ်ချုပ်ကြီး မီယာရှမ်မဂါ၊ ထောက်လှမ်းရေးမှူးချုပ် ဗိုလ်ချုပ်ဆော်လမိုဂဇင်၊ စိစစ်ရေး မှူးချုပ် ဗိုလ်မှူးချုပ် ဗားအွန်တို့ကို တွေ့ကြရသဖြင့် ထိုထင်မြင်ချက်မှာ မှီ

၍ ခိုင်လုံသွားကြသည်။ ဝန်ကြီးချုပ် ရာဘင်က အစည်းအဝေးဖွင့်လှစ်ကြောင်း ကြေညာသည်။

ဝန်ကြီးချုပ်၏ မိန့်ခွန်းစကားကို အနည်းငယ် စတင်ကြားကြရပြီး သည်နှင့် ဝန်ကြီးအချို့တို့သည် မိမိတို့၏ နားကိုပင် မိမိတို့မယုံကြည်နိုင်အောင် ဖြစ်လာကြသည်။ ဝန်ကြီးချုပ်သည် မကြာမီချက်ချင်း ဖြစ်လာတော့မည့် စစ်ပွဲအကြောင်းနှင့် အရေးအပေါ်အခြေအနေတို့ကို လွှတ်တော်သို့ တင်ပြနေခြင်းမဟုတ်ဘဲ မက်တီဂိုလန်ရေးသားသည့် စာအုပ်အကြောင်း ပြောပြနေခြင်းဖြစ်သည်။ ဝန်ကြီးချုပ်က ထိုစာအုပ်သည် ထိပ်တန်းလျှို့ဝှက်ချက်မှတ်တမ်းများကို အခြေခံထားခြင်းဖြစ်သည်။ ပို၍တိကျအောင် ပြောရလျှင် အီဂျစ်နှင့်ဆီးရီးယားစစ်တပ်များ ခွဲခွာရှင်းလင်းရေး ဆွေးနွေးကြစဉ်က အမေရိကန်နိုင်ငံခြားရေးဝန်ကြီးနှင့် အစွဲစပ်ရေးကိုယ်စားလှယ် အဖွဲ့တို့ ပြောဆိုဆွေးနွေးခဲ့ကြသည့် မှတ်တမ်းများအပေါ်တွင်အခြေခံထားသည်။ ထိုစာအုပ်ကို ထုတ်ဝေခဲ့လျှင် ကစ်ဆင်ဂျာလည်း နှုတ်ထွက်ရမည်။ အစွဲစပ်ရေးနှင့် အမေရိကန်တို့၏ ဆက်ဆံရေးသည်လည်း အဖတ်ဆည်၍ မရအောင် ပျက်ပြားရပေတော့မည်ဟု ရာဘင်က ပြောသည်။ ဝန်ကြီးချုပ်က စာအုပ်ထဲ၌ ပါရှိသည့်အချက်အချို့ကို ကောက်နုတ်ဖတ်ပြုပြီးသည့်နောက် ရှေ့နေချုပ်ကြီး ရှမ်းမဂါက ထိုစာအုပ်ကို ပိတ်ပင်ရခြင်းနှင့်သက်ဆိုင်သည့် ဥပဒေပုဒ်မများကို ရှင်းလင်းပြောကြားသွားလေသည်။

ထိုအစည်းအဝေးတွင် ဝန်ကြီးအနည်းငယ်ခန့်ကသာ စကားပြောခွင့်တောင်းကြသည်။ ထိုသို့ပြောကြသူတို့က ဘာကိုမျှ ထောက်ထားမနေကြချေ။ သတင်းပေါက်ကြားမှုကို အစဖော်ထုတ်နိုင်ရန် စေ့စပ်သေချာစွာ စုံစမ်းစစ်ဆေးမှု ပြုလုပ်နေပါပြီ။ လက်သည်ပေါ်လာခဲ့ပါက ထိုသူ ရာထူးဌာနအရကို ထည့်သွင်းမစဉ်းစားဘဲ ရုံးတင်၍ စစ်ဆေးအရေးယူပါမည်ဟု ကတိပြုသည်။

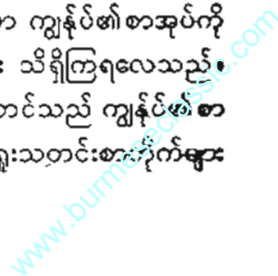
ထိုအစည်းအဝေးတွင် အစိုးရ၏ လုပ်ရိုးလုပ်စဉ် အထူးလျှို့ဝှက်အစည်းအဝေးများထက် အချိန်တိုတောင်းသေးသည်။ ထိုအစည်းအဝေးပြီးသည့်နောက် ကက်ဘီနက်ဝန်ကြီး အတော်များများတို့သည် လွှတ်တော်စားသောက်ခန်းထဲတွင် စားပွဲတစ်လုံး၌ထိုင်၍ သည်ကိစ္စကိုပဲဆက်လက်

ဆွေးနွေးကြသည်။ ထိုဂုဏ်သရေရှိ လူကြီးများ၏ စားပွဲနားတွင် ကပ်၍ ထိုင်နေသူတစ်ဦးက ထိုဝန်ကြီးများ ပြောကြားကြသည့်စကားများကို တစ်စွန်းတစ်စ ကြားခဲ့ရသည်။ အချိန်အနည်းငယ်မျှအကြာတွင် သူသည် ထိုင်ရာမှ ထသွားပြီး ဝန်ကြီးများ အရေးတကြီး ပြောဆိုနေကြသည့်အကြောင်းမှာ မက်တီဂိုလန်၏ ကိစ္စဖြစ်ကြောင်းဖြင့် သတင်းစာဆရာများအား သွားရောက်သတင်းပေးလေသည်။ ထိုသတင်းသည် ပျော်ပွဲစားရုံထဲတွင် တစ်ယောက်ပါးစပ်မှ တစ်ယောက်ထံသို့ လျင်မြန်စွာကူးစက်သွားသည့်ပြင် လွှတ်တော်စင်္ကြံတစ်လျှောက်တွင်လည်း ပြန့်လွင့်သွားသည်။ ထိုသတင်းမှာ စောစောက အစိုးရအဖွဲ့အစည်းအဝေးတွင် မက်တီဂိုလန်နှင့်ပတ်သက်၍ ဆွေးနွေးကြသည်ဆိုခြင်းနှင့် မွန်းလွဲ ၁:၀၀နာရီတွင် လွှတ်တော်၏ နိုင်ငံခြားရေးရာနှင့် လုံခြုံရေးကော်မတီသည် ဤကိစ္စနှင့်ပတ်သက်၍ အထူးအရေးကြီးသော အစည်းအဝေးကျင်းပမည်ဆိုခြင်းဖြစ်ပေသည်။

မက်တီဂိုလန်သည် ဤမျှ ဂုဏ်သတင်းကြီးမားရလောက်အောင် မည်သည့်အရာများကို ပြုလုပ်ခဲ့၍များနည်း။ ဤမေးခွန်းသည် လွှတ်တော်သို့ မှန်မှန်တက်ရောက် သတင်းယူသူတို့အကြားဝယ် ဉာဏ်စမ်းမေးခွန်းသဖွယ် ဖြစ်ခဲ့ပြီး တဖြည်းဖြည်း ကားသည်ထက်ကား၍ သွားလေသည်။

ယခုလို ပြောကြသည့်အထဲတွင် လူတစ်ယောက်က သူလျှို့ဝှက်ကြီးတစ်ခုကို ဖမ်းမိထားသည်ဆိုသော သတင်းတစ်ခု သူ ကြားရသည်။ ထိုအထဲတွင် ကျွန်ုပ်၏ နာမည်လည်း ပါနေသည်ဟုဆိုသည်။ ထိုစကားကို ကြားရ၍ သတင်းစာဆရာများက ကျွန်ုပ်အိမ်သို့ တယ်လီဖုန်းဆက်ကြသည်။ သို့သော် ထိုအချိန်တွင် ကျွန်ုပ်သည် အိမ်မှာမရှိ။ တယ်လစ်တွင် ပြေးလွှားနေရသည်။ သို့ဖြစ်၍ ဂျရစလမ်တွင် ကျွန်ုပ်မရှိခိုက် ပွဲကြီးပွဲကောင်းတစ်ခု ဖြစ်နေခြင်းကို ရိပ်ဖမ်း သံဖမ်းမျှ မသိရခြင်းဖြစ်သည်။

ညနေ ၂:၀၀ နာရီအချိန်ကျမှ လွှတ်တော်သတင်းထောက်များသည် ကော်မတီအစည်းအဝေးတွင် ဆွေးနွေးသည့်ကိစ္စမှာ ကျွန်ုပ်၏ စာအုပ်ကို ပိတ်ပင်တားမြစ်သည့်ကိစ္စဖြစ်ကြောင်း နောက်ဆုံး သိရှိကြရလေသည်။ ကော်မတီ အစည်းအဝေးအပြီးတွင် ဝန်ကြီးချုပ်ရာဘင်သည် ကျွန်ုပ်၏ စာအုပ်ကို ပိတ်ပင်ခြင်းအကြောင်းနှင့်စပ်လျဉ်း၍ ဟီဘရူးသတင်းစာကိုကမ်း

အယ်ဒီတာများ၏ အဖွဲ့ကို ရှင်းလင်းပြောကြားရန် သူ၏ လက်ထောက်များ နှင့်အတူ တယ်လီဖုန်းဖြင့် ထွက်ခွာသွားလေသည်။

ထိုသတင်းစာရှင်းလင်းပွဲတွင် စာအုပ်ထဲ၌ပါရှိသည့်အကြောင်းအရာ အသေးစိတ် ထုတ်ဖော်ပြောခြင်းမပြုချေ။ အယ်ဒီတာများကလည်း အထူး တလည် သိချင်ပုံမပြုကြချေ။ ထိုရှင်းလင်းပွဲတွင် အချို့အချို့ပြောကြသည့် စကားများမှာ ထိုစာအုပ်ကို ပိတ်ရင် စိစစ်ရေးမှူးချုပ်၏ အဆုံးအဖြတ်ကို သတင်းအဖြစ်ထည့်ရေး၊ မထည့်ရေးသာလျှင် ဖြစ်ပေသည်။ ဝန်ကြီးချုပ် ရာဘင်နှင့် ရှေ့နေချုပ်ကြီး ရှမ်းမဂါတို့က သတင်းမထည့်ရန် အပြင်းအထန် ကန့်ကွက်ကြသည်။ ဤဆုံးဖြတ်ချက်ကို ထည့်ရုံမျှဖြင့် နိုင်ငံတော်၏ လုံခြုံရေးကို ထိခိုက်စေနိုင်သည်ဟု ဆိုကြသည်။ ဟာရာဇ်သတင်းစာမှ အယ်ဒီတာနှစ်ဦးတို့က အနည်းဆုံးပိတ်ပင်သည့်သတင်းမျှလောက်တော့ ထည့်ခွင့် ရရှိရန် တောင်းဆိုကြသည်။ အံ့ဩစရာ ဖြစ်ရသည်မှာ ထိုအယ်ဒီတာနှစ်ဦး၏ တောင်းဆိုချက်များကို ဗားအွန်ကပါ လိုက်၍ ထောက်ခံခြင်းဖြစ်လေ သည်။

ထိုကိစ္စကို အပြန်အလှန် အတန်ကြာဆွေးနွေးကြပြီးနောက် စာအုပ် ကို ပိတ်ခြင်းနှင့်ပတ်သက်သည့်သတင်းကို သတင်းစာများက ထည့်နိုင် ကြောင်း၊ သို့ရာတွင် စိစစ်ရေးအဖွဲ့ကို ဦးစွာတင်ပြရမည်ဖြစ်ကြောင်းဖြင့် ဆုံးဖြတ်ကြသည်။ ထိုသတင်းများကို စိစစ်ရေးအဖွဲ့က သဘောတူမှု ထည့် ခွင့်ရရှိမည်ဖြစ်သည်။ သို့သော် ရာဘင်က သိပ်ပြီးသဘောမတူလိုလှပေ။ သူသည် ဗားအွန်ဘက်သို့လှည့်ပြီး “ဘာလဲ၊ ဒါ ... ဘာလုပ်တာလဲ” ဟု စိတ်ဆိုးမာန်ဆိုးဖြင့် ပြောလိုက်သည်။ သူသည် ထိုစာအုပ်ရှိနေသည်ဆိုခြင်း ကိုပင် ဖော်ထုတ်ခြင်းမပြုလိုသည်မှာ ထင်ရှားသည်။

ထိုညနေတွင် ဟာရာဇ်သတင်းစာအယ်ဒီတာက စာအုပ်အပိတ်ခံရ ခြင်းကို သတင်းအတိုအထွာလေးတစ်ပုဒ်ရေး၍ စိစစ်ရေးမှူးချုပ်ထံ ပို့လိုက် သည်။ စိစစ်ရေးမှူးချုပ်က ပယ်ချပြီး ချက်ချင်းပြန်၍ပို့သည်။

“ဘာဖြစ်တာလဲဗျ” ဟု အယ်ဒီတာလျှောက်ကင်က ဗားအွန်ထံ တယ်လီ ဖုန်းဆက်၍ မေးလိုက်ရာ ဗားအွန်က “ကျုပ် ပြန်စဉ်းစားပြီးတော့ သတင်း ပိတ်ဖို့ ဆုံးဖြတ်လိုက်တယ်” ဟု ဖြေသည်။ စင်စစ် သူသည် ဝန်ကြီးချုပ်

၏ ကြိမ်းမောင်းခြင်းခံရ၍ ပြင်ပြီး ဆုံးဖြတ်လိုက်ရဟန်တူသည်။

စာတစ်အုပ်ကို ပိတ်ပင်တာဖြစ်ရာတွင် နိုင်ငံရေးအရ စဉ်းစားစရာ မည်သည့်အချက်များ ပါရှိ၍ဖြစ်နိုင်မည်ကို ကျွန်ုပ်သည် နားလည်နိုင်လောက် အောင် အတွေ့အကြုံပြုသည့်ခန့်သူဖြစ်ပါသည်။ သို့ရာတွင် အစိုးရက ဘာ ကြောင့် ယခုလို ထိတ်ထိတ်ပျာပျာနှင့် အနိုင်အထက် ပြုလုပ်ရသည်ဆိုခြင်း ကိုမူကား နားမလည်နိုင်အောင် ဖြစ်ရသည်။ ထိုသို့ နိုင်ငံရေးအရ စဉ်းစား စရာအချက်များ ပါရှိနေလျှင် ထိုအချက်များကို ဖြတ်ပယ်ပစ်ရန် ဝန်ကြီးချုပ် ကဖြစ်စေ၊ ရှမ်းမဂါကဖြစ်စေ၊ ဗားအွန်ကဖြစ်စေ ကျွန်ုပ်ကို ဘာကြောင့် ခေါ် ၍ ညှိနှိုင်းခြင်းမပြုကြသနည်း။ ယခုလို တစ်ချက်လွှတ်မဆုံးဖြတ်သေးဘဲ စာအုပ်ထုတ်ဝေခြင်းကို ဆိုင်းငံ့ထားရန် ဘာကြောင့် မပြောနိုင်ကြသနည်း။ ကျွန်ုပ်မှာ ထိုမေးခွန်းများကို အဖြေရှာ၍မရနိုင်ခဲ့ချေ။

ကျွန်ုပ်သည် ဤစာအုပ်ကိုရေးရန် အထောက်အထားပြုစရာ အချက် အလက် စာရွက်စာတမ်းများကို ကျွန်ုပ်အားပေးအပ်၍ ရရှိစဉ်က အစွဲရေး အစိုးရအဖွဲ့ထံမှ အရေးပါအရာရောက်သူတစ်ဦးဦးသည် ထိုအကြောင်းများ ကို ထုတ်ဖော်စေလိုသောဆန္ဒ ရှိ၍ ဖြစ်လိမ့်မည်ဟု ယူဆခဲ့သည်။ ထိုအယူ အဆအတိုင်း မှန်ခဲ့လျှင် စိစစ်ရေးမှူးချုပ်သည် မုချခွင့်ပြုလိမ့်မည်။ ပြန်လေး စရာရှိလျှင်လည်း အနည်းငယ်မျှလောက်ပဲရှိလိမ့်မည်။ အကယ်၍ ကျွန်ုပ် ၏ ထင်မြင်ချက် လွှဲမှားခဲ့ဦးတော့ အလွန်ဆုံးဖြစ်ရလျှင် အရေးကြီးသော အချက်များလောက်သာ အဖြတ်ခံရမည်။ ထို့ပြင် ထိုအချက်အလက်များ ကို ရရှိသည့် အရင်းအမြစ်ကို မပေါ်စေရန် အချို့အပိုင်းများကို ပြန်၍ ရေး ခိုင်းလိမ့်မည်ဟု ထင်မှတ်ခဲ့သည်။

သို့သော် ထိုနှစ်ခုသည် တစ်ခုမျှဖြစ်မလာ။ စာအုပ်ကို အရေးယူမှု မှာ ရှေးကမလုပ်ခဲ့ဖူးသည့် အပြုအမူမျိုးဖြစ်စေကာမူ ထိုစာအုပ်ပါ အချက် အလက်များကို ဖော်ထုတ်ရန် အမြင့်ဆုံးအဆင့်ရှိ အာဏာပိုင်တစ်ဦးဦးက အစပထမတွင် ရှည်ရွယ်ချက်ရှိခဲ့သည်ဟု ထိုစာအုပ်ကို ပိတ်ပင်ခံရပြီးသည့် နောက်မှာပင် ကျွန်ုပ် ယုံကြည်လျက်ရှိသည်။ သို့ရာတွင် စာအုပ်တင်အုပ် လုံးကို ပိတ်ပင်လိုက်ခြင်းနှင့် အစိုးရ၏အကြောင်းပြချက်များ ယုတ္တမရှိခြင်း တို့ကို တွေ့ရသောကြောင့် ထိုတစ်ဦးတစ်ယောက်သောပုဂ္ဂိုလ်သည် ယခုမှ

စိတ်ပြောင်းသွားရခြင်းမှာ အမေရိကန်နှင့် ဆက်ဆံရေးနယ်ပယ်တွင် နိုင်ငံရေးအခြေအနေများ ပြောင်းလဲနေခြင်းကြောင့်လည်း ဖြစ်နိုင်ပေသည်။

မည်သို့ရှိစေ ဤအရာအားလုံးသည် ကျွန်ုပ်၏ တွေးဆချက်များသာ ဖြစ်သည်။ ရာဘာင်အစိုးရသည် ကစ်ဆင်ဂျာ၏ ခြိမ်းခြောက်မှုကြောင့် ပိတ်ပင်လိုက်ခြင်းလည်း ဖြစ်နိုင်သည်။

ဤအချိန် ဤအခါတွင် ကျွန်ုပ်သည် အစိုးရ၏ ကြံရွယ်ချက်တို့ကို စဉ်းစားမနေအားပေ။ ကျွန်ုပ်၏ အဓိကအလုပ်မှာ စာအုပ်ကို စိစစ်ရေးမှူးထံမှ ထုတ်ဝေခွင့်ရအောင်ပြုလုပ်ရန် နည်းလမ်းရှာဖွေသွားလျှင် ဖြစ်သည်။ လောလောဆယ်အားဖြင့် ကျွန်ုပ်သည် ထိုစာအုပ်မူကြမ်းကို ၂၄ နာရီအတွင်း ပေးအပ်ဖို့ မပေးအပ်ဖို့ကို ဆုံးဖြတ်ရန်ရှိနေသည်။ ကျွန်ုပ်တိုင်ပင်ကြည့်သည့် ရှေ့နေရှေ့ရပ်ကြီးများက ကျွန်ုပ်သည် စာမူကြမ်းကို ပေးအပ်ရမည်ဟူ၍ အစိုးရအနေဖြင့် တောင်းဆိုနိုင်ရန် တရားဥပဒေအစဉ်အလာမရှိခဲ့ကြောင်းဖြင့် တစ်သံတည်း ထင်မြင်ချက်ပေးကြသည်။

သို့ရာတွင် ဤထူးခြားလှသော ကိစ္စ၌ ဥပဒေရေးရာပြဿနာများ ထက် အခြားပြဿနာများရှိနေသည်မှာ လွန်စွာထင်ရှားနေသည်။ ယင်းသို့ တခြားစဉ်းစားစရာအချက်များမှာ မည်သည့်အရာများဖြစ်ခြင်းကို အစွဲရေးနိုင်ငံ၏ ထိပ်တန်းတရားရုံးရှေ့နေကြီးတစ်ဦးဖြစ်သူ ဆင်မြူရယ်တမ်းထံမှ သိရှိရသည်။ သူသည် ပြည်သူ့လွှတ်တော် အမတ်တစ်ဦးဖြစ်သည့်ပြင် လုံခြုံရေးနှင့် နိုင်ငံခြားရေးရာ ကော်မတီအဖွဲ့ဝင်တစ်ဦးလည်းဖြစ်သဖြင့် ဝန်ကြီးချုပ် ရာဘာင်က ကျွန်ုပ်၏ စာအုပ်နှင့်ပတ်သက်၍ ထိုကော်မတီကိုတင်ပြစဉ်က ထိုအစည်းအဝေးသို့ သူ တက်ရောက်ခဲ့ရသည်။ ကျွန်ုပ်သည် သူ့အား သူ့ရုံးခန်းအပြင်ဘက် ဝရန်တာတွင်တွေ့ရုံ သူက “မက်တီရေ .. ငါတော့ စာမူပေးအပ်ရမယ်ဆိုတဲ့အချက်နဲ့ ပတ်သက်လို့တော့ ဥပဒေအချက်အလက်တွေလည်း ရှာကြည့်မနေတော့ပါဘူး။ ဒါပေမဲ့ ငါပြောချင်တာက သူတို့ကို ဘာမှ မေးလားမြန်းလားလုပ်မနေဘဲ သူတို့တောင်းဆိုသမျှ အကုန်လုံး လိုက်နာဖို့ အကြံပေးချင်တယ်။ ဥပဒေက ဘယ်လိုပဲဆိုဆို သူတို့ကတော့ စာမူကြမ်းကို မအပ်ဘူးဆိုရင် မင်းကို ဖမ်းချုပ်ဖို့ ဆုံးဖြတ်ထားပြီးပြီ” ဟု ကျွန်ုပ်အား ပြောပြသည်။

ထိုစကားကြားရ၍ ကျွန်ုပ် အလွန်အံ့ဩသွားသည်။ စာမူကြမ်းကို ပေးရမည်ဆိုသည့် ဥပဒေမရှိဘဲနှင့် ကျွန်ုပ် ပေးခဲ့လျှင် သည်ကိစ္စတစ်ခုတည်းနှင့်သာ မနေတော့ဘဲ သည့်ထက်လွန်လာပြီး သတင်းစာနှင့် ပုံနှိပ်လောကကြီးတစ်ခုလုံးကို ထိခိုက်စေနိုင်သည့် အရုပ်အထွေးများပါ တနွယ်ဝင် တစ်စင်ပါလာလိမ့်မည်ဟု သူ့ကို ပြန်၍ဆင်ခြေပေးလိုက်သည်။

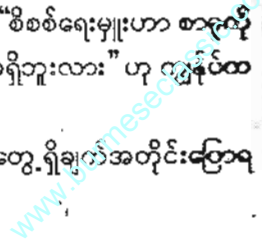
“ဘာလဲ ... မင်းက သူများအတွက် အနစ်နာခံပြီး အာဇာနည်ကြီး လုပ်ချင်နေသလား၊ မင်းက သတင်းစာတိုက်ပွဲကြီး ဝင်ချင်နေသလော”

“တစ်ခါက ယခုလိုပြောပြီး ကျွန်ုပ်၏ လက်မောင်းရင်းကို ဆုပ်ကိုင်ကာ “ဒီမှာ မက်တီ၊ ကော်မတီအစည်းအဝေးကို ငါ ရောက်ခဲ့တယ်။ သူတို့ပြောတာတွေ ငါအားလုံးကြားတယ်။ စစ်ဖြစ်ခါနီးအခြေအနေမျိုးမှာတောင် ဧရာမပုဂ္ဂိုလ်ကြီးတွေ ဒါလောက်များများတက်တာ မတွေ့ဖူးဘူး။ သူတို့က တကယ်ပဲ လုပ်ကြမှာ၊ ငါပြောတာနားထောင်၊ ပင်လယ်ထဲမှာ လှိုင်းလုံးကြီးတွေ တက်လာတဲ့အခါ အကောင်းဆုံးလုပ်နည်းကတော့ လှိုင်းအောက်မှာ အသာငုံနေလိုက်၊ လှိုင်းတွေလွန်သွားတော့မှ ခေါင်းဖော်ပြီးကြည့်၊ အဲဒီအခါမှာ ဘာလုပ်ရမယ်ဆိုတာ မြင်လာလိမ့်မယ်” ဟု ကျွန်ုပ်အား နားချပါသည်။

တစ်ခါစကားကို ကြားရပြီးနောက် ကျွန်ုပ်နှင့် ကျွန်ုပ်၏ စာအုပ်ထုတ်မည့်သူ ဂါရွမ်ရှောကင်တို့သည် ဤကိစ္စနှင့်ပတ်သက်၍ အစွဲရေးရှေ့နေအသင်းဥက္ကဋ္ဌကြီး အမ်ဇက်တူးနစ်အား ငှားရမ်းရန် ဆုံးဖြတ်ကြသည်။ တူးနစ်က ချက်ချင်း အစိုးရရှေ့နေချုပ်ကြီး ရှမ်းမဂါထံ တယ်လီဖုန်းဆက်၍ မေးရာ ရှမ်းမဂါက အစိုးရ၏ တောင်းဆိုချက်ကို ကျွန်ုပ် မလိုက်လျောခဲ့လျှင် ကျွန်ုပ်ကို အရေးယူမည့်ပြင် ကျွန်ုပ်နှင့်တကွ ကျွန်ုပ်၏ ဆွေမျိုးသားချင်းများကိုပါ ရှာဖွေစစ်ဆေးရန် ဝရမ်းထုတ်မည်။ မည်သည့်နည်းနှင့်ဖြစ်ဖြစ် စာမူကိုတော့ အသိမ်းခံရမည်ဟု ပြန်ကြားလေသည်။

ဤသည်မှာ ကျွန်ုပ်အား ဖမ်းဆီးမည်ဟူသောစကားကို ပထမဆုံး အကြိမ် တရားဝင်ကြားသိရခြင်း ဖြစ်ပေသည်။ “စိစစ်ရေးမှူးဟာ စာမူကို တောင်းပိုင်ခွင့်အတွက် ဥပဒေအခြေခံရှိသလား မရှိဘူးလား” ဟု ကျွန်ုပ်ထံ တူးနစ်ကို မေးကြည့်သည်။

“ကျုပ် စဉ်းစားဆုံးဖြတ်ချက်နဲ့ စစ်ဆေးတွေ့ရှိချက်အတိုင်းပြောရ

ရင် မရှိဘူး” သူက စိစစ်ရေးအရာရှိသည် အစိုးရမှတ်တမ်းများကို သိမ်းနိုင် သည်။ စာမူကို မသိမ်းနိုင်ဟု ရှင်းလင်းပြောပြသည်။

“ဒါပဲ အရေးကြီးတာပါပဲ”

“ဒီလိုလည်းမဟုတ်သေးဘူးလေ၊ အခု ပြဿနာဟာက စာမူမပေး အပ်ရရေးကို အဓိကထားပြီး တိုက်ပွဲဝင်ဖို့ပဲမဟုတ်လား၊ အဲဒီတော့ ကျုပ်မေး မယ်၊ ခင်ဗျား တကယ်အလိုရှိတာ ဘာလဲ၊ စာအုပ်ကို ထုတ်ဝေခွင့်လိုချင် တာလား၊ ဒါမှမဟုတ် သတင်းစာတိုက်ပွဲ ဝင်ချင်တာလား။”

ကျွန်ုပ်မှာ သူ့မေးခွန်းကို မဖြေနိုင်အောင် ဖြစ်သွားသည်။ အကြောင်း မှာ ထိုသဘောမျိုးခွဲခြားပြီး တွေးတောမထားခဲ့၍ ဖြစ်သည်။ သို့သော် ကျွန်ုပ် အလိုမရှိသည့်အရာကိုတော့ ရှင်းရှင်းကြီးသိထားသည်။

“ကျွန်တော်စာမူကို ဥပဒေအရ ပေးအပ်ရမယ့်တာဝန် မရှိဘူးဆိုရင် တော့ ကျွန်တော် မပေးချင်ဘူးဗျာ”

တူးနစ်သည် တွေ့၍သွားသည်။

“ခက်တာက ကျုပ်တို့တစ်တွေမှာ အကျပ်ကိုင်ပြီး အတင်းခိုင်းလို့ မလုပ်ချင်ဘဲနဲ့ လုပ်နေကြရတာတွေ အများကြီးရှိနေတယ်ဗျာ၊ အဲဒါကြောင့်မို့ ရှေ့ကင်ရယ်၊ ခင်ဗျားရယ်၊ ကျုပ်ရယ် သုံးယောက်သား တိုင်ပင်ချင်ပါ သေးတယ်”

ထိုသို့ပြောပြီး တူးနစ်သည် တယ်လီဖုန်းရှိရာသို့သွား၍ ဒိုင်ခွက်ကို ဟိုလှည့်သည်လှည့်နှင့် နောက်ဆုံးတွင် အစိုးရရှေ့နေချုပ်ကြီးကို သူ့အိမ် မှာ အဆက်အသွယ်ရလေသည်။

“စာမူအပ်ဖို့ကို အချိန်တိုးပေးလို့ မဖြစ်နိုင်ဘူးလား၊ နောက်ထပ် ၂၄ နာရီ သို့မဟုတ် ၄၈ နာရီလောက်”

တူးနစ်သည် ထိုသို့မေးလိုက်ပြီး တစ်ဖက်မှ ဖြေကြားချက်ကို နား ထောင်ရင်း ခေါင်းညိတ်လိုက် တစ်ချက်တစ်ချက် “ဟုတ်ကဲ့၊ ဟုတ်ကဲ့” ဟု ပါးစပ်မှ ပြောလိုက်နှင့်ဖြစ်နေသည်။ အပြီးတွင် တယ်လီဖုန်းကို ချလိုက် သည်။

“ပြောဖို့ ဘာမှမလိုတော့ဘူး၊ စကားကတော့ ပြတ်နေပြီ။ ဒီကိစ္စမှာ သူ့ကို ကိုင်တာတွယ်တာ ပျော့လွန်းတယ်လို့တောင် အပြောခံရတယ်လို့

ဆိုတယ်။ ကျုပ် သူ့ကိုသိတာ နှစ်ပေါင်းပဲကြာလှပါပြီ၊ သူဟာ အင်မတန် တည်ငြိမ်ကြံ့ခိုင်ရတဲ့လူ၊ ခေါင်းအေးအေးထားပြီး စဉ်းစားတတ်တဲ့လူ၊ ဒီတစ် ခါတော့ သူလည်း တော်တော်တုန်လှုပ်နေတယ်၊ ပြတ်ပြတ်ပြောရရင် အစိုး ရက တစ်မိနစ်မှ အချိန်ပိုမပေးနိုင်ဘူးတဲ့” ဟု တူးနစ်က ပြောပြသည်။

ကျွန်ုပ်သည် ရှေ့ကင်က အစွမ်းကုန်အကူအညီပေးပါမည်ဟု ကတိ ပြုသည့်အတွက် စာမူကို အစိုးရလက်သို့ မပေးအပ်ရန် ထိုညမှာပင် ဆုံး ဖြတ်လိုက်သည်။ ထိုသို့ဆုံးဖြတ်ပြီးနောက် ရှာနိထံသို့ တယ်လီဖုန်းဆက်၍ အကျိုးအကြောင်း ပြောပြသည်။

“အခု ကျွန်တော်ပြောတဲ့စကားအားလုံးကို ခင်ဗျားရဲ့အထက်လူကြီး တွေကို အစီရင်ခံနိုင်တယ်၊ ကျွန်တော်တော့ စာမူကို မအပ်ဖို့ ဆုံးဖြတ်ထား လိုက်ပြီ၊ ကျွန်တော့်ကို လွှတ်တော်ရှေ့နေကြီးတူးနစ်က ထောက်ခံတယ်၊ ဥပဒေအရ ကျွန်တော့်အနေနဲ့ စာမူကို ပေးအပ်ရမယ့်တာဝန် မရှိဘူးတဲ့” ကျွန်တော်က ခပ်မာမာပဲ ပြောလိုက်သည်။

ရှာနီက ပြန်၍ပြောသည်မှာ “ခင်ဗျားဟာ ဥပဒေရဲ့အနက်အဓိပ္ပာယ် ကို ကောက်ချက်လွှဲနေပြီထင်တယ်” ဟူ၍ ဖြစ်၏။

“ခင်ဗျားရဲ့ ရှစ်မဂါရဲ့ အနက်ပြန်ချက်နဲ့ ခင်ဗျားဖြစ်နေတယ်၊ ဒါဆို ခင်ဗျားအဖို့တော့ အိုကေနေတာပေါ့။ ကျွန်တော်ကတော့ တူးနစ်ရဲ့ကောက် ချက်ကို လက်ခံတယ်၊ အဲဒါပဲ”

ကျွန်ုပ်အား အစွမ်းကုန်ကူညီပါမည်ဆိုသော ကျွန်ုပ်၏ ပုံနှိပ်ထုတ် ဝေသူမှာ မနက်ကျတော့ တစ်မျိုးဖြစ်လာသည်။ သူသည် ကျွန်ုပ်ထံသို့ တယ်လီဖုန်းဆက်ပြီး ရှေ့နေအသင်းဥက္ကဋ္ဌကြီး တူးနစ်ထံ ထပ်မံ၍ တယ်လီ ဖုန်း ဆက်ကြောင်း၊ တူးနစ်က စာမူပေးအပ်ရေးအတွက် တိုက်ပွဲဝင်ရန် သင့် မသင့်နှင့်ပတ်သက်၍ သူ့အမြင်ကို ကြားသိရပြီးသည့်နောက် သူ (ရှေ့ ကင်)၏ မူလစိတ်ထားကို ပြောင်းလဲခဲ့ရကြောင်း၊ ကျွန်ုပ်သည် စာမူကို ပေးအပ်လျှင် ကောင်းမည်ထင်ကြောင်းဖြင့် ပြောသည်။

ဤသို့ပြောကြားခြင်းကို အထောက်အထားပြု၍ အစိုးရနှင့် ဖက်ပြိုင် ရန် စိတ်ကူးဖို့ပင် မသင့်တော်တော့ခြင်းကို အထင်းသား မြင်လာရတော့ သည်။ သို့ဖြစ်၍ နေ့လယ် ၁၂:၀၀နာရီတိတိအချိန်တွင် ကျွန်ုပ်သည် ဂျော့

စလမ်းရှိ စိစစ်ရေးအရာရှိရုံးထဲသို့ ဝင်သွားပြီးလျှင် လက်ဆွဲအိတ်နှင့် အပြည့်ပါလာသော စာမူမိတ္တူများကို ဒုတိယဗိုလ်မှူးကြီး ရဟူဒါကဇ်၏ လက်ထဲသို့ ပေးအပ်လိုက်သည်။ ထိုစာမူများကို မည်သည့်အခါတွင် ပြန်၍ရမည်သို့မဟုတ် ရမှရမည်ကို မသိရဘဲ ပေးခဲ့ရလေသည်။ ကဇ်သည် စာမူများကို သေချာစွာ တစ်ရွက်ချင်း ရေတွက်ကြည့်သည်။ ထိုသို့ရေးတွက်ပြီးနောက် သူက ကျွန်ုပ်အား လက်မှတ်ထိုးရန် စာရွက်စာတမ်း နှစ်ခုပေးသည်။ တစ်ခုမှာ စာမူများ လက်ခံရရှိသည့် ပြေစာဖြစ်၍ ကျန်တစ်ခုမှာ ကျွန်ုပ်၏ အာမခံချက်ဖြစ်သည်။

အာမခံချက်မှာ ကျွန်ုပ်၏လက်ထဲတွင် တစ်စုံတစ်ရာမိတ္တူ သို့မဟုတ် မိတ္တူများ သို့မဟုတ် စာမူကို ဓာတ်ပုံကူးယူထားခြင်းများကို အလုံးစုံသော်လည်းကောင်း၊ တစ်စိတ်တစ်ပိုင်းသော်လည်းကောင်း ထိန်းချန်ထားခြင်းမရှိကြောင်းနှင့် ထိုစာအုပ်ရေးသားရာတွင် အသုံးပြုသော စာချုပ်စာတမ်း ကြေးနန်း သို့မဟုတ် အလားတူ စာရွက်စာတမ်းများ သို့မဟုတ် မိတ္တူများ သို့မဟုတ် ဓာတ်ပုံများမရှိကြောင်းဖြင့် ထုတ်ဖော်ကြေညာရခြင်းဖြစ်သည်။ ထို့ပြင် အဆိုပါ စာရွက်စာတမ်း စသည်များကို ကျွန်ုပ်ထံမှသော်လည်းကောင်း၊ ကျွန်ုပ်၏ ကိုယ်စားသော်လည်းကောင်း၊ အခြားမည်သူမျှ ရယူထားခြင်း မရှိပါဟူ၍လည်း အတိအလင်း ကြေညာရလေသည်။

ကျွန်ုပ်သည် ထိုအာမခံချက်ကို လက်မှတ်ရေးထိုးလိုက်ပြီးသည့်နောက် ကျွန်ုပ်၏ ပုံနှိပ်ထုတ်ဝေသူ ရှေ့ကင်ထံတွင် မိတ္တူတစ်ခုရှိနေသေးခြင်းကို ပြောပြလိုက်သည်။ ကဇ်က ရှေ့ကင်ကို ချက်ချင်းခေါ်ပြီး တောင်းယူမည်ဟုဆိုလိုက်ပြီးနောက် ကျွန်ုပ်၏ ကြေညာစာတမ်းတွင် "ဟာရာဇ် သတင်းစာအယ်ဒီတာ ဂါရွမ်ရှေ့ကင်ထံတွင် မိတ္တူဓာတ်ပုံတစ်ခု ရှိသေးသည်" ဟု မှတ်ချက်ရေးထားလိုက်သည်။

သို့ရာတွင် စိစစ်ရေးရုံးက 'မည်သူကမျှ ရှေ့ကင်ထံ ထိုနေ့က အကြောင်းမကြားခဲ့ပေ။ ကျွန်ုပ်ကိုသာ သတ်မှတ်ထားသော အချိန်အမီ ထိုမိတ္တူကို မပေးအပ်လျှင် ဖမ်းဆီးရလိမ့်မည်ဟူ၍ ခြိမ်းခြောက်ကာ ဟာရာဇ် သတင်းစာအယ်ဒီတာထံတွင် စာမူမိတ္တူကို ကိုးရက်မျှထားခွင့်ပြုခဲ့သည်။

စာရွက်စာတမ်းများသာလျှင်မဟုတ်ဘဲ စာမူကိုသိမ်းယူသည့် အလုပ်

မျိုးမှာ ဒီမိုကရေစီနိုင်ငံများတွင် အစဉ်အလာမရှိခဲ့ပေ။ စစ်ကာလအတွင်းမှာပင် လုပ်ရိုးလုပ်စဉ် မရှိချေ။ ထိုသို့ပြုလုပ်ခြင်းသည် လွတ်လပ်စွာ ပြောဆိုရေးသားထုတ်ဖော်ခွင့်ကို ထိပါးခြိမ်းခြောက်ရာ ရောက်နိုင်ပေသည်။ ထို့ထက်ပို၍ ဆိုးသည်မှာ အာဏာပိုင်များက ကျွန်ုပ်ကို ဖမ်းဆီးရန် ပြင်ဆင်နေကြခြင်းဖြစ်သည်။ အစိုးရရှေ့နေချုပ်ကြီး ရှမ်းမဂါက ကျွန်ုပ်အား မှုခင်းဥပဒေပုဒ်မ ၂၃(ဂ) အရ အရေးယူနိုင်သည်ဟု ကျွန်ုပ်၏ရှေ့နေ တူးနစ်ကို ပြောပြသည်။ ထိုဥပဒေပုဒ်မဆိုသည်မှာ "မည်သူမဆို လျှို့ဝှက်ချက်များကို အဓိနိအခွင့်မရဘဲ ရယူစုဆောင်းပြင်ဆင်ရေးသား ထိန်းသိမ်းထားလျှင် ထောင်ဒဏ် ၇ နှစ် အပြစ်ပေးခြင်းခံရမည်။ အကယ်၍ ထိုသူသည် နိုင်ငံတော်လုံခြုံရေးကို ထိခိုက်ပျက်ပြားစေအောင် ပြုလုပ်ကြံရွယ်ခဲ့လျှင် ထောင်ဒဏ် ၁၅ နှစ် ကျခံစေရမည်" ဟူ၍ ဖြစ်သည်။

ဤပုဒ်မသည် လွန်စွာကျယ်ဝန်းလှပေရာ မည်သည့်နိုင်ငံရေးနှင့် စစ်ရေးသတင်းထောက်ကိုမဆို နေ့စဉ်နှင့်အမျှ အချိန်မရွေး အခါမရွေး အရေးယူနိုင်လေသည်။ အကြောင်းမှာ နိုင်ငံခြားရေး သို့မဟုတ် စစ်ရေးသတင်းအတိုအထွာ သို့မဟုတ် မှတ်တမ်းမှတ်ရာဟူသမျှ နိုင်ငံတော်လျှို့ဝှက်ချက်အဖြစ် သတ်မှတ်၍မရနိုင်သည့်အရာ မရှိသလောက်ဖြစ်ပေသည်။ အမှန်တော့လည်း ထိုသို့ လျှို့ဝှက်ချက်အဖြစ် သတ်မှတ်၍ မရနိုင်သည့်အရာ ဖြစ်လျှင်လည်း မည်သူကမျှ စိတ်ဝင်စားလိမ့်မည် မဟုတ်ပေ။

ဤပုဒ်မဖြင့် အစွဲရေးသတင်းစာဆရာ တစ်ဦးတစ်ယောက်မျှ ယခင်က အရေးယူခံခဲ့ရခြင်းမရှိပေ။ ဤပုဒ်မနှင့်ကိုက်၍ ခြိမ်းခြောက်ခြင်းပင် မရှိခဲ့ဖူးချေ။ ဤသို့ဖြစ်ရခြင်းမှာ အစွဲရေးအစိုးရအဆက်ဆက်တို့၏ ဒီမိုကရေစီသဘောသဘာဝကြောင့် ဖြစ်သည့်ပြင် ထိုဥပဒေပုဒ်မထဲတွင် စာလုံးသေးကလေးများဖြင့် ဖော်ပြပါရှိသော ခြင်းချက်များကြောင့်လည်း ဖြစ်သည်။ ထိုစာပိုဒ်မှာ ပုဒ်မခွဲ(ဂ) ကို ချိုးဖောက်မှုဖြင့် စွဲဆိုခံရသူသည် လျှို့ဝှက်ထားသည့်သတင်းကို ရယူရာ၌ တရားဥပဒေကို ချိုးဖောက်ခြင်းမပြုဘဲ လျှော်ကန်သင့်မြတ်သော ရည်ရွယ်ချက်ဖြင့် ထိုလျှို့ဝှက်ချက်ကို ရိုးသားစွာ ရယူခြင်း၊ စုဆောင်းခြင်း၊ ပြင်ဆင်ခြင်း၊ ရေးသားခြင်း၊ ထိန်းသိမ်းထားခြင်း ဖြစ်လျက် သူ့အတွက် လုံလောက်သော ကာကွယ်မှုမရှိနိုင်သည့်" ဟူ၍ ဖြစ်၏။

ဆိုလိုသည်မှာ လျှို့ဝှက်ချက်ကို ဖောက်ထွင်းခိုးယူခြင်းမဟုတ်ဘဲ ရိုးသားစွာ ရယူပြီး ကောင်းသောရည်ရွယ်ချက် ရှိခဲ့လျှင် အပြစ်လွတ်ကင်းသည်။

ကျွန်ုပ်သည် ထိုလျှို့ဝှက်ချက်များကို တရားသောနည်းအားဖြင့် ရယူထားခြင်းဖြစ်ကြောင်း အားလုံးသိကြသည်။ ရာဘင်လည်း သိသည်။ ရှမ်းမဂါလည်း သိသည်။ ရှမ်းမဂါသည် ကျွန်ုပ်ကို အရေးယူ၍မရနိုင်ခြင်းကို ကောင်းစွာသိသည်။ သို့ဖြစ်၍လည်း စာမူကို ကျွန်ုပ်၏ အလိုဆန္ဒအတိုင်း ပေးအပ်ရန် တောင်းပန်နေခြင်းဖြစ်သည်။ တစ်ဖက်ကလည်း စာမူကို မပေးအပ်လျှင် ကျွန်ုပ်ကို တရားစွဲမည်လုပ်သည်။ ထိုသို့တရားစွဲခြင်းမှာ ကျွန်ုပ်သည် ဥပဒေကို ချိုးဖောက်ခြင်းကြောင့်မဟုတ်ဘဲ တရားစွဲမည်ဆိုလျှင် ကြောက်လှာအောင် ပြုလုပ်သည့် အစိုးရရှေ့နေတို့၏ ‘လက်သုံးလုပ်နည်း’ လုပ်ဟန်အတိုင်း ဖြစ်သည်။ ထိုသို့ တရားစွဲခဲ့လျှင် ကျွန်ုပ်သည် ငွေကုန် အချိန်ကုန် လူလည်း ဒုက္ခခံစားရမည်ဖြစ်ရာ နောက်ဆုံးအပြစ်မရှိ၍ တရားသေလွတ်ခဲ့ရဦးတော့ ကျွန်ုပ်မှသာ ရှုံးသည်ဘက်ကဖြစ်နေမည်ကို ကျွန်ုပ်ကောင်းစွာနားလည်မည်ဖြစ်ခြင်းကိုလည်း ရှမ်းမဂါက သိသည်။ ထို့ကြောင့် သူက ကျွန်ုပ်အား ချောလား ခြောက်လား လုပ်နေခြင်းဖြစ်သည်။

ထိုသို့ စာအုပ်ကိုအပိတ်ခံရပြီး စာမူနှင့် စာရွက်စာတမ်းများကို ပေးအပ်ခဲ့ရသော်လည်း ထိုသတင်းကို ဖော်ပြခြင်းမရှိသည့်အတွက် ပြည်သူအများက မသိကြဘဲ ကျွန်ုပ်တစ်ယောက်တည်း ကြိုတင်ခံနေရသည်။ အစွဲရေးနိုင်ငံတွင် စာအုပ်တစ်အုပ်သည် ဖုတ်လေသည့်ငပီ ရှိသည်ဟူ၍မျှ မသိရအောင် အစပျောက်သွားရသည်ဆိုခြင်းမှာ ဖြစ်နိုင်ကောင်းစရာ ရှိပါ၏လောဟု ကျွန်ုပ်ကို ကျွန်ုပ် မေးကြည့်သည်။

“ဒီစာအုပ်ကို အစိုးရက ပိတ်ရလောက်အောင် ဒီအထဲမှာ ဘာတွေများပါလို့လဲ”ဟု ဘယ်သူကမျှ မမေးကြသည်မှာလည်း ဖြစ်နိုင်ကောင်းပါ၏လော။

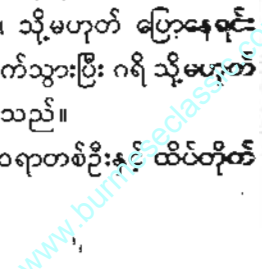
ဤကိစ္စမျိုးတွင် အရေးဆိုနိုင်သော အယ်ဒီတာများ၏ အဖွဲ့အစည်းကလည်း ဤကိစ္စတွင် လုံးဝ ရေငံ့နှုတ်ပိတ်နေသည်။ ဘယ်သူကမျှ စာအုပ်ကို ဖတ်ကြည့်ခွင့်မတောင်း။ အယ်ဒီတာအဖွဲ့အစည်း၏ကိုယ်စား တစ်ဦးတစ်ယောက်သောသူက ထိုစာအုပ်ကို ဖတ်ခွင့်တောင်းယူပြီးနောက် မိမိ၏

အယူအဆကို အခြားသောအယ်ဒီတာအဖွဲ့ဝင်များအား ထင်မြင်ချက်ပေးရန်ကိုလည်း မည်သူမျှ စိတ်မကူးမိကြ။ အယ်ဒီတာများသည် ဝန်ကြီးချုပ်ရာဘင်က ထိုစာအုပ်တစ်အုပ်လုံးသည် နိုင်ငံတော်လုံခြုံရေးကို ထိခိုက် ပျက်ပြားစေနိုင်သည်ဟု ပြောလိုက်သည့်စကားနှင့်ပင် ကျေနပ်နေကြသည်။

အစွဲရေးသတင်းစာများက လူအများအား စိတ်လှုပ်ရှားစေသော သတင်းမျိုးကို ထည့်လေ့ရှိသည်။ “ဟာအိုလစ်ဟစ်” အပတ်စဉ်ဂျာနယ်တစ်စောင်ကသာလျှင် မေလ ၁၃ ရက်နေ့ ညနေထုတ် ဂျာနယ်ထဲတွင် အစိုးရ၏ သတင်းပိတ်ပင်ခြင်းနှင့်ပတ်သက်၍ ဖွင့်ချမည်ဟု ကြေညာခဲ့လေသည်။

သို့သော် ထိုသတင်းကို ဖော်ထုတ်လိုက်သူမှာ နိုင်ငံခြားသတင်းစာဆရာတစ်ဦးဖြစ်၏။ ဂျေရုစလမ်မြို့ရှိ “နယူးယောက်တိုင်း” သတင်းထောက် တဲရင့်(တယ်ရီ) စမစ်သည် ကျွန်ုပ်၏ စာအုပ်အပိတ်ခံရသည့်သတင်းကို ကြားရ၍ သတင်းတစ်ပုဒ်ရေးပြီး စိစစ်ရေးအဖွဲ့သို့ တင်ပြလိုက်သည်။ စိစစ်ရေးအဖွဲ့က ထိုသတင်းတစ်ပုဒ်လုံးကို ပေးပို့ခွင့်မပြုကြောင်း ပြန်ကြားသည်။ သို့သော် စမစ်က ယင်းပယ်ချခြင်းကို လက်မခံချေ။ သူက စာအုပ်ပိတ်ပင်သည့်သတင်းမှာ စစ်ရေးစစ်ရာနှင့် မသက်ဆိုင်။ သို့ဖြစ်၍ စိစစ်ရေးအဖွဲ့၏ တားမြစ်ချက်ကို မလိုက်နာဘဲ ထိုသတင်းကို ပို့ဖြစ်အောင်ပို့မည်ဟု စိစစ်ရေးမှူးကို ပြောလိုက်သည်။ ထို့နောက် သူသည် သတင်းစာဆရာများအတွက် သီးသန့်ပေးထားသော နိုင်ငံခြားနှင့်ဆက်သွယ်သည့် အထူးတယ်လီဖုန်းဖြင့် နယူးယောက်မြို့ရှိ “တိုင်း” သတင်းစာ နိုင်ငံခြားရေးအယ်ဒီတာထံသို့ ဆက်သသည်။ စမစ်သည် တယ်လီဖုန်းထဲက သူပြောသည့်စကားများကို စိစစ်ရေးရုံးက ဖြတ်၍ နားထောင်လိမ့်မည်ကိုသိသဖြင့် တမင် မကြားကြားအောင် သူသည် စိစစ်ရေးမှူး၏ တားမြစ်ချက်ကို မနာခံဘဲ စာအုပ်အပိတ်ခံရသည့် သတင်းတစ်ပုဒ်ကို ညနေဘက်တွင် ပို့လိုက်မည်။ အက်ယ်၍ သူ့ကို တယ်လီဖုန်းပြောခွင့်မပေးဘဲ ထားမည်။ သို့မဟုတ် ပြောနေရင်း ဖြတ်တောက်ပစ်မည်ဆိုလျှင် အစွဲရေးနိုင်ငံကထွက်သွားပြီး ဂရိ သို့မဟုတ် ဆိုက်ပရပ်မှနေ၍ သတင်းပို့မည်ဟု ပြောပြလေသည်။

စိစစ်ရေးမှူးသည် နိုင်ငံခြားသတင်းစာဆရာတစ်ဦးနှင့် ထိပ်တိုက်

တိုးရတော့မည့်အရေးကို ရင်ဆိုင်တွေ့မြင်နေရသည့်အတွက် သူ့စကားကို ပြန်၍ ရုတ်သိမ်းလိုက်ရလေသည်။ စမစ်သည် စာအုပ်ကို အပိတ်ခံရသည့် သတင်းကို အစွဲရေးမှနေ၍ ပို့လိုက်ရာ နောက်တစ်နေ့ နယူးယောက်တိုင်း သတင်းစာထဲတွင် သတင်းပါလာလေသည်။ ထိုသို့ သတင်းပို့သည့်အတွက် စမစ်အား ပြည်တွင်းက နှင်ထုတ်ခြင်း၊ သို့မဟုတ် သတိပေးခြင်းမပြုလုပ် သည်မှာ နိုင်ငံတော်လုံခြုံရေးနှင့် မပတ်သက်ကြောင်း စိစစ်ရေးအဖွဲ့က သိရှိ ထားခြင်းကို ပြသနေပေသည်။ စင်စစ်အားဖြင့် ထိုသို့ ပိတ်ပင်ခြင်းမှာ နိုင်ငံ ရေးသက်သက်မျှသာဖြစ်သည်။ အမှန်တိုင်းသည်မှာ စစ်ဘက်မှသတင်း စိစစ်ရေးစနစ်တစ်ခုလုံးနှင့် အစိုးရ၏ လုပ်ပုံကိုပုံပေါ်တွင် အထင်သေးစရာ ဖြစ်ရခြင်းပေတည်း။

စမစ် သတင်းပို့လိုက်သည့်ညက ကျွန်ုပ်သည် သန်းကောင်အချိန် ထုတ်လွှင့်သည့် ရေဒီယိုသတင်းကို နားထောင်သည်။ တစ်နာရီတစ်ကြိမ် ထုတ်လွှင့်သည့် သတင်းနောက်ဆုံးတွင် အောက်ပါသတင်းအတိုကလေးကို ကြားရလေသည်။

အစွဲရေးစစ်ဘက်ဆိုင်ရာ ပြောရေးဆိုခွင့်ရှိသူက မေးခွန်းတစ်ခုကို ပြန်ကြားဖြေဆိုရာတွင် မစ္စတာမက်တီဂိုလန်သည် စစ်ဘက်စိစစ်ရေးအဖွဲ့ ထံသို့ ကြိုတင်စစ်ဆေးရန် စာတစ်အုပ်တင်ပြပါသည်။ စိစစ်ရေးအဖွဲ့သည် ထိုစာအုပ်ထဲတွင် လျှို့ဝှက်နှင့် ထိပ်တန်းလျှို့ဝှက်ချက်များ ပြည့်နှက်စွာ ပါရှိနေသည့်ပြင် ထိုစာအုပ်ကို ထုတ်ဝေခြင်းအားဖြင့် နိုင်ငံတော်လုံခြုံရေး ကို ထိခိုက်စေနိုင်သည်ဟု အထင်အရှား တွေ့ရှိရသည့်အတွက် ထိုစာအုပ် ထုတ်ဝေခြင်းကို ပိတ်ပင်တားမြစ်ရန် ဆုံးဖြတ်လိုက်ကြောင်းဖြင့် ပြောကြား သွားပါသည်။

အမှန်အားဖြင့် စစ်ဘက်ဆိုင်ရာ ပြောရေးဆိုခွင့်ရှိသူက မြေကြားသည် ဆိုသော မေးခွန်းကို မည်သူကမျှ မထုတ်ခဲ့ပါချေ။ အစိုးရသည် တိုင်းသတင်း စာက ထိုအကြောင်းကို သတင်းစာထဲ၌ထည့်တော့မည်ကို သိရသည့်အခါ ထိုသတင်းကို မိမိတို့သဘောဆန္ဒဖြင့် ထုတ်ပြန်ပေးရာရောက်အောင် ပြုလုပ် လိုက်ခြင်းပင် ဖြစ်ပါသည်။

အင်္ဂါနေ့နံနက်သို့ ရောက်သည့်အခါ အစွဲရေးသတင်းစာများက

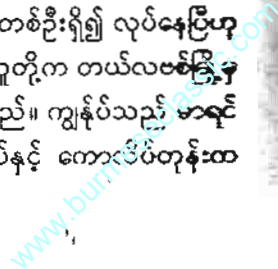
စာအုပ်အပိတ်ခံရသည့် သတင်းကို အကျယ်တဝင့် ဖော်ပြကြလေသည်။ ထိုသတင်းကို နယူးယောက်တိုင်း သတင်းစာမှတစ်ဆင့် ရရှိကြောင်းဖြင့် လည်း ရေးသားကြသည်။ ယခုလို ရေးခြင်းမှာ အစွဲရေးရှိ သတင်းစိစစ် ဖြတ်တောက်ရေးအဖွဲ့ကို ကွေ့ရှောင်သွားနိုင်အောင် ပြုလုပ်နေကြ နည်းလမ်း အတိုင်းဖြစ်သည်။ သတင်းတစ်ပုဒ်ကို မိမိတို့၏သဘာဝအတိုင်း ရေးလျှင် တားမြစ်သည်။ နိုင်ငံခြားမှလာသည့်သတင်းကို ကိုးကားရေးသားလျှင် လက်ခံသည်။

ထိုအချိန်ကစ၍ ကျွန်ုပ်၏ တယ်လီဖုန်းခေါ်သံမှာ ရပ်နားသည်ဟူ၍ မရှိတော့ချေ။ အသံလွှင့်ဌာနနှင့် သတင်းစာများက ကျွန်ုပ်အား တွေ့ဆုံခွင့် တောင်းကြသည်။ “စာအုပ်ထဲတွင် ဘာတွေပါသလဲ” ဟု မေးကြ မြန်းကြ သည်။ စာအုပ်ထဲက တစ်ကွက် နှစ်ကွက်လောက် ထုတ်ဖော်ပြောပြလျှင် ရုပ်မြင်သံကြားသတင်းလွှင့်ပေးမည်။ တစ်ကမ္ဘာလုံး လည်ပတ်ခွင့်ပေးမည် ဟု ကမ်းလှမ်းကြသည်။ သို့ရာတွင် ကျွန်ုပ်သည် မည်သူ့ကိုမျှ စာအုပ်ပါ အကြောင်းအရာများကို ဖွင့်ဟမပြောချေ။

တယ်လီဖုန်းဖြင့် မေးမြန်းဆက်သွယ်ကြသည့်အထဲတွင် အမေရိကန် ပြည်ထောင်စုမှ အကြီးဆုံးနှင့် ဂုဏ်သိက္ခာအရှိဆုံး ပုံနှိပ်တိုက်ကြီးများလည်း ပါဝင်ကြသည်။ ပုံနှိပ်တိုက်သူဌေးကြီးတစ်ဦးက “ခင်ဗျားစာအုပ်ကို ကျုပ်တို့ ဆီ ခိုးသွင်းပေးမယ်ဆိုရင် ငွေရေးကြေးရေးအတွက် ဘာမျှ ပြဿနာမရှိစေ ရဘူး၊ စိတ်သာချ” ဟု စိတ်အားထက်သန်စွာ ပြောသည်။

သူက ကျွန်ုပ်အား တစ်ထိုင်တည်းမှာပင် အမေရိကန်ဒေါ်လာ ၂၅၀,၀၀၀ ပေးသည်။ ကျွန်ုပ်က ထိုစာအုပ်ကို စိစစ်ရေးက ခွင့်ပြုချက်မရသမျှ ဖတ်ရလိမ့်မည်မဟုတ်ဟု မေးလာသောလူတိုင်းအား ရှင်းလင်းစွာ သိအောင် ပြောပြသည်။

ကျွန်ုပ်သည် ဤကိစ္စနှင့်ပတ်သက်၍ လိုအပ်သမျှ အစစအရာရာ ဆောင်ရွက်ပေးရန် သြဇာအာဏာအရှိဆုံးရှေ့နေတစ်ဦးရှိ၍ လုပ်နေပြီဟု သဘောပေါက်လာသည်။ ကျွန်ုပ်အား အကြံပေးသူတို့က တယ်လီဖုန်းဖြင့် မှ ဥပဒေပါရဂူ အာရီမာရစ်ကိုငှားရန် ပြောကြသည်။ ကျွန်ုပ်သည် မာရင် စကီကို ငှားလိုက်သည့်ပြင် ဂျေရစ်လစ်ရှိ ကျွန်ုပ်နှင့် ကောလိပ်တန်းထ

ကျောင်းနေဘက်ဖြစ်သူ အဗ္ဗရာဟမ်ဂိုရင်ကိုပါ အကူအညီယူရလေသည်။

ပထမဦးစွာ ကျွန်ုပ်တို့သည် စာအုပ်ပိတ်ပင်ထားခြင်းကို တရားလွှတ်တော်ချုပ်တွင် အယူခံဝင်ရန် သင့် မသင့် တိုင်ပင်ကြသည်။ သို့ရာတွင် ဥပဒေကြောင်းနှင့် ယခင်အစဉ်အလာများအရ စဉ်းစားလိုက်သည့်အခါ ဦးတိုက်လျှောက်၍ အယူခံအောင်မြင်စရာမရှိကြောင်း တွေ့မြင်ကြသည်။ ရုံးတော်သည် စိစစ်ရေးအဖွဲ့၏ ဆုံးဖြတ်ချက်ဟူသမျှ အမေးအမြန်းမရှိဘဲ လက်ခံခဲ့သည့် သာဓကတွေ ရှိနေခဲ့သည်။ သို့ဖြစ်၍ စာအုပ်ကို အသစ်ပြန်၍ ရေးခွင့်တောင်းရန် ဆုံးဖြတ်ကြသည်။ မာရင်စကီသည် ထုတ်ဝေသူ ရှေ့ကင်နှင့် ကျွန်ုပ်၏ကိုယ်စား စိစစ်ရေးမှူးချုပ်ထံ စာတစ်စောင်ရေးကာ စာအုပ်ပြန်လည်ရေးရန်အတွက် ကျွန်ုပ်အား ယခင်စာအုပ်မိတ္တူတစ်ခု ပေးပါရန်နှင့် ဗားအွန်အတွက် လုပ်ရကိုင်ရလွယ်ကူစေရန် ထိုစာအုပ်သစ်ကို သူ၏အကူအညီဖြင့် စိစစ်ရေးအဖွဲ့ရုံးမှာပင် ရေးမည့်အကြောင်း အဆိုပြုသည်။

၁၉၇၅ ခု ဇွန်လ ၃ ရက်နေ့တွင် မာရင်စကီထံ ဗားအွန် ပြန်ကြားသည့် စာမှာ အံ့အားသင့်စရာဖြစ်ရသည်။ ဗားအွန်က ထိုစာအုပ်ထဲတွင် နိုင်ငံတော်အစိုးရက ပိုင်ဆိုင်သောပစ္စည်းဖြစ်သည့် လျှို့ဝှက်ချက်များအပြည့်ပါရှိနေသည့်အတွက် မာရင်စကီ၏ အမူသည်ဖြစ်သော မက်တီဂိုလန်သည် မည်သည့် တရားဥပဒေအရမျှ ထိုစာအုပ်ကို ဖတ်ရှုနိုင်ခွင့်မရှိကြောင်းဖြင့် သူ၏ ဥပဒေအကြံပေးအရာရှိများက ယူဆကြောင်းဖြင့် ရေးသားလိုက်သည်။ ထို့ပြင် မက်တီဂိုလန်သည် ပြည်ပက ထိုစာအုပ်ထုတ်ဝေသူများထံမှ စရန်ငွေ အမေရိကန်ဒေါ်လာ ၁၀၀,၀၀၀ ရမည်ဖြစ်၍ ထိုစာအုပ်ကို အစောတလျှင် ထုတ်ဝေလိုသော ဆန္ဒရှိနေသည်ဟူ၍ လေးလေးနက်နက် ဆက်လက်ရေးသားထည့်သွင်းထားလိုက်သေးသည်။

ဗားအွန်သည် ဤစာမိတ္တူများကို သတင်းစာတိုက် အသီးသီးရှိ အယ်ဒီတာများထံ ပေးပို့ကာ မည်သည့်အခါကမျှ ထုံးတမ်းစဉ်လာမရှိခဲ့သည့် အလုပ်ကို လုပ်လေသည်။ သဘောမှာ ကျွန်ုပ်သည် ကိုယ်ကျိုးစီးပွားအတွက် နိုင်ငံတော်လျှို့ဝှက်ချက်များကို ခိုးဝှက်ရောင်းစားသူအဖြစ်ရောက်အောင် လုပ်လိုက်ခြင်းဖြစ်သည်။

သည်ဟာမှာ ကျွန်ုပ်အဖို့ အလွန်အထိနာသည်။ အမှန်စင်စစ်အား

ဖြင့် ကျွန်ုပ်သည် ငွေကိုမက်လျှင် နေ့ချင်းညချင်း သူငွေဖြစ်နိုင်သည်။ သို့သော် ဤကိစ္စဖြစ်ပေါ်ခဲ့သည့် ကာလတစ်လျှောက်လုံး ကျွန်ုပ်သည် ငွေမည်မျှပင် ရစေကာမူ တရားဥပဒေကို ချိုးဖောက်ရန် နည်းနည်းမျှ စိတ်မကူးမိခဲ့ပေ။ ထိုစာအုပ်ကို တစ်အုပ်လုံးဖြစ်စေ၊ တစ်ပိုင်းတစ်စဖြစ်စေ ပြည်ပသို့ ခိုးထုတ်ဖို့ အကြံပေးချက်ဟူသမျှတို့ကို ငြင်းပယ်ခဲ့သည်။ သို့ဖြစ်၍ ဗားအွန်က ယခုလို ကျွန်ုပ်အား အပုပ်ချခြင်းခံရသည်မှာ တရားဥပဒေကို ရိုသေလေးစားသည့်အတွက် ရရှိသည့်ဆုလာဘ်ဟု ထင်မြင်မိတော့သည်။

ကျွန်ုပ်အား စာအုပ်ကို ပြန်၍ ရေးခွင့်မပေးဘဲ ငြင်းဆိုချက်မှာ တကယ်မှ ဟုတ်ရဲ့လားဟု သံသယဖြစ်စရာမရှိပေ။ သို့ဖြစ်ရာ တရားလွှတ်တော်ချုပ်ကို တက်ရမည်လား၊ ဗားအွန်ထံသို့ စာပြန်၍ရေးလျှင် ကောင်းမည်လားဟု စဉ်းစားကြရာ မာရင်စကီက ဗားအွန်ထံ ခပ်နာနာ စာပြန်သင့်သည်ဟု ပြောသည်။

သို့သော် ကျွန်ုပ်သည် ထိုသို့ပြုမည့်အစား စာအုပ်ကို ကျွန်ုပ်ဘာသာ ကျွန်ုပ် အသစ်ပြန်လည်ပြုပြင်၍ ရေးသားပြီး ထိုစာမူသစ်ကို ၁၉၇၅ ခု ဇွန်လ ၁၇ ရက်နေ့တွင် ထပ်မံတင်ပြလိုက်သည်။ ထိုစာမူနှင့်အတူ စာတစ်စောင်လည်း ရေးပေးလိုက်သည်။ ထိုစာကို မာရင်စကီက ယခင်ဗားအွန်ထံမှ ရရှိသည့်စာကို ပြန်ကြားသည့်အနေဖြင့် ရေးခြင်းဖြစ်သည်။

မာရင်စကီ၏ စာထဲတွင် သူ၏အမူသည်ဖြစ်သော မက်တီဂိုလန်သည် ဤစာအုပ်ပါ အချက်အလက်အချို့ကို ကစ်ဆင်ဂျာ၏အဖွဲ့တွင်ပါဝင်သော အမည်မဖော်လိုသည့် "အထက်အရာရှိကြီး" တစ်ဦးက ကန့်လန့်ကာ နောက်ကွယ်တွင် ဖြစ်ပျက်ခဲ့သည့်အတိုင်း ဖွင့်ဟပြောပြချက်များအရ သိရှိရသည့်ပြင် အမှန်တရားကို အများသူတို့ သိရှိစိမ့်သောငှာ ရေးသားရခြင်းဖြစ်ကြောင်းဖြင့် ဖော်ပြထားသည်။ ထို့ပြင် အမေရိကန်ဒေါ်လာ တစ်သိန်းကိစ္စနှင့်ပတ်သက်၍ မက်တီဂိုလန်သည် ထိုစာအုပ်အတွက် စရန်ငွေ အမေရိကန်ဒေါ်လာ ၁၀၀,၀၀၀ ပေးမည်ဟု ပြင်ပမှ စာအုပ်ထုတ်သူများက ကန့်လန့်လှမ်းသည်ဟူ၍ ယခင်သူပေးခဲ့သည့်စာထဲတွင် မရေးခဲ့ကြောင်း၊ မက်တီဂိုလန်သည် ထိုလျှို့ဝှက်သတင်းများကို မည်သည့်နေရာဌာနက ရရှိကြောင်း ထုတ်ဖော်ပြောပြရုံမျှဖြင့် အမေရိကန်ဒေါ်လာ တစ်သိန်းပေးမည်ဟု တစ်

လှမ်းခြင်းကိုပင် ရွံရှာစက်ဆုပ်စွာဖြင့် ငြင်းပယ်ခဲ့ခြင်းကိုသာ ရေးသားခဲ့ကြောင်းဖြင့် ဖော်ပြကာ ဗားအွန်သည် မိမိ၏ဂုဏ်သိက္ခာနှင့် တာဝန်ကိုမျှ မထောက်ထားဘဲ မက်တီဂိုလ်အား နာမည်ပျက်အောင် ငွေမက်သူအဖြစ် ဖော်ပြခဲ့ခြင်းမှာ မသင့်လျော်ကြောင်းဖြင့် ရေးလိုက်သည်။

ထိုစာနှင့် စာမူကို ဗားအွန်ထံသို့ သွားရောက်ပေးပို့သူက ထိုစာကို လောလောဆယ်ကာလအတွင်းဝယ် သတင်းစာများတွင် ထည့်သွင်းဖော်ပြရန် ဖြန့်ဝေမည်မဟုတ်ကြောင်းဖြင့် ပြော၍ပြခဲ့သည်။ ထိုသို့ပြောခဲ့ခြင်းမှာ အသစ်ပြန်၍ ရေးထားသော စာအုပ်ကိုပါ ထုတ်ခွင့်မရဘဲ ရှိမည်စိုး၍ ဖြစ်သည်။ ထိုကိစ္စကို အကျယ်အကျယ် မငြိမ်းဖွယ်ပြုလုပ်နေခဲ့ပါမူ ဂုဏ်သိက္ခာချင်း တိုက်ပွဲဝင်သကဲ့သို့ ဖြစ်စရာအကြောင်းရှိနေသည်။ ကျွန်ုပ်၏ အယူအဆကို ဂိုရင်က ထောက်ခံသည်။ မာရင်စကီကမူ ကျွန်ုပ်တို့က ငြိမ်၍ နေလိုက်လျှင် အလျှော့ပေးရာရောက်သည်ဟု အာဏာပိုင်တို့က ယူဆပြီး အသစ်ပြန်၍ရေးသောစာအုပ်ကို ပယ်ချရန်လွယ်မည်ဟုအကြောင်းပြသည်။ မည်သို့ရှိစေ ကျွန်ုပ်တို့ အပြန်ပြန်ဆွေးနွေးကြပြီးသည့်နောက် အာဏာပိုင်တို့အား ခေါင်းဆေးအေးနှင့် ဆုံးဖြတ်ခွင့်ရကြစေရန် ငြိမ်နေကြဖို့ သဘောတူထားလိုက်ကြသည်။

ကျွန်ုပ်တို့သည် ဤကိစ္စနှင့်ပတ်သက်၍ လုံးဝ ငြိမ်နေကြသော်လည်း ထိုကိစ္စသည် တစ်ထောင့်က ပေါ်ထွက်လာပြန်သည်။ မကြာမီက ဝန်ကြီးချုပ်ရာဘင်သည် ဝါရှင်တန်သို့ သွားရောက်ခဲ့ရာတွင် သူ့အား ကစ်ဆင်ဂျာက ထိုစာအုပ်မိတ္တူတစ်ခုပေးရန် တောင်းသည်ဟု အစွဲရေးအရာရှိများအား ပြောပြကြောင်းဖြင့် ကျွန်ုပ်အား လာ၍ သတင်းပေးကြသည်။ ကစ်ဆင်ဂျာသည် ထိုစာအုပ်ထွက်လာသည့်အခါ မိမိအနေဖြင့် ချေပကာကွယ်နိုင်ရန် ပြင်ဆင်ဖို့ ကြိုတင်သိရှိခွင့်ရှိသည်ဟု အရေးဆိုကြောင်းဖြင့် ရာဘင်က ပြန်၍ ပြောသည်ဆို၏။ ထို့ပြင် ထိုစာအုပ်စာမူတစ်ခု ကိုင်ရှိသို့ ရောက်နေသည်ဟု၍ ကစ်ဆင်ဂျာက ပြောလိုက်ကြောင်းဖြင့်လည်း ရာဘင်က ပြောသည်ဟု ဆိုသည်။

ဤသတင်းကို ကြားရသည့်အခါ ကျွန်ုပ် အလွန်စိတ်သောက ဖြစ်မိရလေသည်။ ထိုစာမူကို အစပထမ ကျွန်ုပ် ပေးအပ်လိုက်သည့်အချိန်ကာလ

ကတည်းက အမျိုးမျိုးညစ်ပတ်မှုများ ပြုလုပ်ကြမည်ကို ကျွန်ုပ် စိုးရိမ်ခဲ့မိသည်။ ပုံစံအားဖြင့် ထိုစာအုပ်ကို တိုင်းပြည်ပြင်ပသို့ ပေါက်ကြားအောင် ပြုလုပ်ပြီး ကျွန်ုပ်ကို ထုချေခွင့်မရစေဘဲ တရားခံဖြစ်အောင်လုပ်မည့်အရေး မျိုးဖြစ်သည်။ ကျွန်ုပ်သည် အီဂျစ်သို့ ကျွန်ုပ်၏ စာမူမိတ္တူတစ်ခု ရောက်ရှိသွားသည်ဆိုခြင်းကို မယုံကြည်။ ကစ်ဆင်ဂျာက ထိုအတိုင်း ထုတ်ဖော်ပြောသည်ဆိုလျှင် ရာဘင်အနေဖြင့် အမှန်တကယ် အီဂျစ်တို့ထံ ပေါက်ကြားသွားပြီဟု ယုံကြည်ကာ ကစ်ဆင်ဂျာထံ မိတ္တူတစ်ခုပို့လိုက်မှ ဖြစ်တော့မည်ဟု သဘောပေါက်လာအောင် လှည့်ပတ်ခြင်းမျှသာဖြစ်လိမ့်မည်ဟု ယူဆမိပေသည်။

ထိုသို့ရှိနေစဉ် ဝါရှင်တန်မြို့ရှိ ကစ်ဆင်ဂျာနှင့် အလွန်နီးစပ်သော ပုဂ္ဂိုလ်ကြီးတစ်ဦးက ကျွန်ုပ်၏ စာအုပ်ကို သူဖတ်ရှုခွင့်ရမည်ဟူ၍ လူအများအား လျှောက်၍ ပြောနေကြောင်းဖြင့် သတင်းရရှိသည်။ ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကြီးက ကျွန်ုပ်ထံ ခွင့်မတောင်းဘဲ ထိုစာအုပ်ကိုထုတ်၍ ဖြစ်မဖြစ် ဥပဒေကျွမ်းကျင် နားလည်သူများနှင့် တိုင်ပင်သည်။ သို့သော် ထိုစာအုပ်ကို ထုတ်ဝေခြင်းအားဖြင့် ကျွန်ုပ် သို့မဟုတ် အစွဲရေးနိုင်ငံတော်လုံခြုံရေးကို ထိခိုက်မည်ဆိုလျှင်တော့ ထိုစာအုပ်ကို မထုတ်ပါဟု အလေးအနက်ပြောကြားသည်ဟု ၍လည်း သိရှိရပါသည်။

ထိုသို့ကြားသိရသည်နှင့် ကျွန်ုပ်သည် ဝန်ကြီးချုပ်ရုံးသို့ တယ်လီဖုန်းဆက်ပြီး ရာဘင်နှင့် အမြန်ဆုံး တွေ့ဆုံတောင်းသည်။ ဝန်ကြီးချုပ်ရုံးမှ ညွှန်ကြားရေးမှူးချုပ် မော်ဒီချေဂဇစ်က ချက်ချင်းပင် ကျွန်ုပ်နှင့်တွေ့ဆုံပေးလေသည်။ ကျွန်ုပ်က ထိုသတင်းကိုပြောပြပြီးလျှင် "ဒီသတင်းကို ကျွန်တော် ပေးတာမှာ အကြောင်းနှစ်ချက် ရှိပါတယ်။ ပထမအချက်က ကစ်ဆင်ဂျာဟာ စာအုပ်ထဲမှာပါတဲ့အထဲက သူနဲ့ပတ်သက်တဲ့ အချက်တွေလောက် ပေါက်ကြားအောင် လုပ်လိုက်ပြီး အဲဒါကို အစွဲရေးအစိုးရက လုပ်တဲ့အဖြစ် မျိုးရောက်အောင် ဖန်တီးမှာကို စိုးရိမ်စရာရှိပါတယ်။ ဒါကြောင့် တကယ်လို့ ကစ်ဆင်ဂျာကို မိတ္တူတစ်ခုပေးခဲ့လို့ရှိရင် အဲဒီလိုပေးမပေးတော့ ဝန်ကြီးချုပ်သာ အသိဆုံးဖြစ်မှာပေါ့လေ။ ဒီလိုပေးခဲ့ရင် သူ့လက်ထဲက ပေါက်ကြားနိုင်တဲ့အကြောင်းနဲ့ ဒီလိုပေါက်ကြားခဲ့ရင် အစွဲရေးအစိုးရက လေးစားနက်

နက် အရေးထားရလိမ့်မယ်ဆိုတဲ့အကြောင်း သတိပေးဖို့လိုပါလိမ့်မယ်။ ဒုတိယအချက်ကတော့ ဒီစာအုပ်ထဲမှာပါတဲ့ အချက်အလက်တွေကို ကျွန်တော်က ပေါက်ကြားအောင် လုပ်တယ်လို့ တစ်ဦးတစ်ယောက်က ညက်ဆင်တာမျိုးကို ကျွန်တော်က လက်ခံနေမှာမဟုတ်တဲ့အကြောင်း ပြောရအောင် လို့ပါ။ လွန်ခဲ့တဲ့တစ်ပတ်လောက်က ကျွန်ုပ် အသစ်ပြန်ရေးထားတဲ့ စာမူတစ်ခုကို စိစစ်ရေးကို တင်ပြထားပါတယ်။ ဒီစာအုပ်ကိုသာ ကျွန်တော်က ထုတ်လိုတာဖြစ်ပါတယ်” ဟူ၍ ရှင်းပြလိုက်ပါသည်။

ဂဇစ်က သူနှင့် ကျွန်ုပ် ပြောဆိုသည့်စကားများကို ထိုနေ့ညကျလျှင် ဝန်ကြီးချုပ်အား ပြန်၍ပြောပြပါမည်ဟု ကတိပေးလိုက်ပါသည်။ သို့သော် ကျွန်ုပ်သည် စိတ်မချနိုင်သဖြင့် မွန်းလွဲ ၁ : ၀၀ နာရီအချိန်တွင် ဝါရှင်တန် ရှိ ကျွန်ုပ်၏ မိတ်ဆွေထံသို့ တယ်လီဖုန်းဆက်ပြီးလျှင် သူ့ကို 'သတင်းပေး' သည့်ပုဂ္ဂိုလ်အား ထိုစာအုပ်ကို ထုတ်လျှင် ကျွန်ုပ်ရော တိုင်းပြည်ပါ ကြီးစွာ အန္တရာယ်ဖြစ်မည့်အကြောင်း တစ်ဆင့်အကြောင်းကြားပေးရန် ပြောရလေသည်။ ကျွန်ုပ်မိတ်ဆွေက ထိုကိစ္စနှင့်ပတ်သက်၍ စိတ်မပူရန်နှင့် သူ၏ 'အဆက်အသွယ်' က သူ့အလျင်ပြောသည့်အတိုင်း မဟုတ်ပါ။ ထိုစာအုပ်ကို ဖတ်ရဖို့ဝေးစွာ မြင်ရဖို့ကိုပင် အစွဲရေးတို့ လာမှဖြစ်မည်ဟု စကားပြင်၍ ပြောကြောင်းဖြင့် အဖြေပေးပါသည်။

ထိုသို့ကြားရသည့်သတင်းကို နောက်တစ်နေ့တွင် မာရင်စကီနှင့် ဂိုရင်တို့အား တယ်လီဖုန်းဖြင့် ပြောပြလိုက်ပါသည်။ ထို့နေ့ ဇွန်လ ၂၅ ရက်နေ့တွင် ကျွန်ုပ်တို့ထံ ၃ ဦးတိုင်ပင်၍ ရာဘင်ထံသို့ စာစီစာကံ ပေးလိုက်ပါသည်။ ထိုစာမှာ ဝန်ကြီးချုပ် ဝါရှင်တန်သို့ သွားစဉ်က အမေရိကန် နိုင်ငံခြားရေးဝန်ကြီး ဒေါက်တာကစ်ဆင်ဂျာက အစွဲရေးရှိ စစ်ဘက်ဆိုင်ရာ စိစစ်ရေးအဖွဲ့က ပိတ်ပင်တားမြစ်ခဲ့သည့် စာအုပ်ထဲက အကြောင်းအရာများကို သူ့အား ဖွင့်ဟပြောကြားရန် တောင်းဆိုသည်ဟူ၍ ကျွန်ုပ် သတင်းရရှိကြောင်း၊ ဝန်ကြီးချုပ်က မည်သို့ပြန်ကြားလိုက်သည်ဆိုသည့်သတင်းကိုမူ အတည်ပြုချက် မရသေးကြောင်း၊ သို့သော် ဒေါက်တာကစ်ဆင်ဂျာနှင့် နီးစပ်သောဌာနက ဒေါက်တာကစ်ဆင်ဂျာကိုယ်တိုင် သို့မဟုတ် သူ့ကိုယ်စား တစ်ဦးတစ်ယောက်က ထိုစာအုပ်ကို ဖတ်ရသည်ဟု ပြောဆိုကြောင်း။

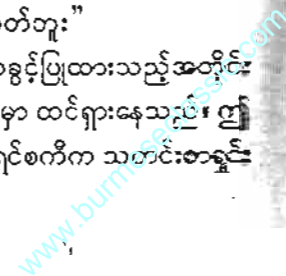
ကျွန်ုပ်သည် မူလရေးသားထားသော စာအုပ်မိတ္တူကို တစ်အုပ်လုံးသော်လည်းကောင်း၊ တစ်စိတ်တစ်ပိုင်းသော်လည်းကောင်း တိုင်းပြည်ပြင်ပရှိ မည်သူတစ်ဦးတစ်ယောက်ထံကိုမျှ စာဖြင့်ဖြစ်စေ၊ နှုတ်ဖြင့်ဖြစ်စေ တိုက်ရိုက်သော်လည်းကောင်း၊ သွယ်ဝိုက်၍သော်လည်းကောင်း ပေးအပ်ခဲ့ခြင်း မရှိကြောင်း။ သို့ဖြစ်၍ အစွဲရေးနိုင်ငံပြင်ပတွင် ထိုစာအုပ်ကို လုံးလုံးလျားလျား သို့မဟုတ် တစ်ပိုင်း တစ်စ ထုတ်ဝေခဲ့လျှင် အစိုးရ၏တာဝန်မျှသာ ဖြစ်ကြောင်း။ ဤကိစ္စကို မစ္စတာအမ်ဂဇစ်အား ကျွန်ုပ်က နှုတ်ဖြင့် အသေးစိတ် ပြောကြားခဲ့ပြီးပြီဖြစ်သော်လည်း စည်းကမ်းနည်းလမ်းတကျ ဖြစ်စေရန် စာဖြင့် ရေးသား အကြောင်းကြားရခြင်း ဖြစ်ပါသည်ဟူ၍ ကျွန်ုပ်၏ ရှေ့နေ မာရင်စကီ၏ အရေးဖြင့် ရေးသားခြင်းဖြစ်ပေသည်။

နေ့လယ် ၁၂:၀၀ နာရီအချိန်တွင် ကျွန်ုပ်သည် ဂဇစ်ထံ တယ်လီဖုန်းဆက်ကြည့်သည်။ ဂဇစ်က သူသည် ဝန်ကြီးချုပ်နှင့် တွေ့ပြီးပြီဖြစ်ကြောင်း၊ ဝန်ကြီးချုပ်က ထိုစာအုပ်မိတ္တူကို ကစ်ဆင်ဂျာထံ ပေးပို့ခဲ့ခြင်းမရှိသည်ကို ရာနန်းပြည့် စိတ်ချယုံကြည်သည်ဟု သူ့အား ပြောပြကြောင်းဖြင့် ပြန်လည်ဖြေကြားသည်။

ထိုသို့ ဂဇစ်ထံက ကြားရပြီးသည့်နောက် တစ်ရက်က နှစ်ရက် ကြာအောင် စောင့်စားခဲ့သော်လည်း ဘာမျှ အကြောင်းမထူးသေးချေ။ ဇွန် ၂၇ ရက်နေ့ကျမှ စိစစ်ရေးမှူးချုပ် ဗားအွန်ထံမှ မာရင်စကီသို့ ပြန်ကြားစာရောက်လာသည်။ စာထဲတွင် သူ့ထံသို့ တင်ပြထားသော ဒုတိယစာမူကို စစ်ဆေးကြည့်ရှုဆဲဖြစ်ကြောင်း၊ ပြီးသည်နှင့် သူ၏ ဆုံးဖြတ်ချက်ကို အကြောင်းကြားမည်မဟုတ်ဟု တိုတိုတုတ်တုတ် ပြန်ကြားလိုက်လေသည်။

ထိုပြန်စာကိုရရှိပြီးသည့်နောက် မာရင်စကီက ကျွန်ုပ်ထံ တယ်လီဖုန်းဆက်၍ပြောသည်။ "ဒီအတိုင်းသွားနေလို့တော့မဖြစ်ဘူး၊ ဗားအွန်က ကျုပ်တို့ကို ကြည့်ပြီး ရယ်နေတာ၊ ဒီတော့ ကျုပ်တို့မှာလည်း အစွယ်ရှိတဲ့အကြောင်း ပြမဖြစ်မယ်၊ ဒီလိုမှမလုပ်ရင် သူက လှုပ်မှာမဟုတ်ဘူး"

စိစစ်ရေးအဖွဲ့သည် စာအုပ်ကို ဥပဒေကခွင့်ပြုထားသည့်အတိုင်း သုံးလကြာအောင် ဆိုင်းငံ့ထားရန် ရည်ရွယ်သည်မှာ ထင်ရှားနေသည်။ ဤအတိုင်း ကျွန်ုပ်တို့ သဘောပေါက်ကြသဖြင့် မာရင်စကီက သတင်းစာရှင်း

လင်းပွဲပြုလုပ်ရန် အကြံပေးလေသည်။ ထိုရှင်းလင်းပွဲတွင် ဖြစ်ပျက်ခဲ့သည့် ကိစ္စတစ်ခုလုံးကို အသေးစိတ်ထုတ်ဖော်ပြောရန် ထိုစာအုပ်ထဲတွင် နိုင်ငံရေးအတင်းအဓမ္မများ ပါရှိနေသည်ဟု ကောလာဟလသတင်းများ လွှင့်နေခြင်းကို ချေပပစ်ရန်နှင့် ထိုစာအုပ်တွင် အဓိကရေးသားချက်များကို ပြောပြရန် မာရင်စကီက အစီအစဉ်ဆွဲပြသည်။ ထို့ပြင် အစိုးရကိုလည်း အဆိုးရွားဆုံးသော နိုင်ငံရေးပိတ်ပင်တားဆီးမှု ပြုလုပ်သည်ဟူ၍လည်း စွပ်စွဲပြောဆိုရန် တိုက်တွန်းအားပေးသည်။ ကျွန်ုပ်သည် သူပြောသည့်အတိုင်း လိုက်နာရန် သဘောတူညီသည့်ပြင် ပြန်လည်ပြင်ဆင်ရေးသားထားသည့် စာမူမိတ္တူများကို လွှတ်တော်ထဲမှ လက်ဝဲလက်ယာ ဂိုဏ်းသားအမတ်များကို ဖတ်ရှုဖို့ ဝေငှရန်ကိုလည်း ဆန္ဒပြုသည်။

ထိုစာမူမိတ္တူများကို အတိုက်အခံ လက်ယာဂိုဏ်းမှ လုံခြုံရေးနှင့် နိုင်ငံခြားရေးရာ ကော်မတီအဖွဲ့ဝင်တစ်ဦးဖြစ်သူ ဆင်မြူရယ်တမ်းအပြင် လေဘာပါတီမှ ငြိမ်းချမ်းရေးအုပ်စုဝင်များဖြစ်ကြသော အာရီအီလပ်နှင့် ယူဆန်ဆရစ်တို့အားလည်း တစ်စောင်စီပေးလိုက်သည်။ တစ်စောင်ကို မာအရစ် သတင်းစာအယ်ဒီတာ ရှုလိုမိုရိုဆင်ဖဲထံသို့ ပို့သည်။ သူတို့အားလုံးက စာမူထဲတွင် နိုင်ငံတော်ကို ထိခိုက်စေသည့်အကြောင်းအချက် ဘာမျှ မပါရှိဟု သဘောတူညီကြသည်။

ထိုသို့လွှတ်တော်အမတ်များ၏ သဘောဆန္ဒကို သိရှိကြရပြီးသည့် နောက် သတင်းစာရှင်းလင်းပွဲကို ဇူလိုင် ၉ ရက်နေ့တွင် ခေါ်ရန် ရက်သတ်မှတ်လိုက်သည်။ သို့သော် အစိုးရအနေဖြင့် သူ့ဘက်က ပြင်ဆင်စရာရှိလျှင် ပြင်ဆင်ဖို့ အချိန်ရနိုင်စေရန် တစ်ပတ်ကြိုတင်၍ ကြေညာခဲ့ပါသည်။ ကျွန်ုပ်သည် သတင်းစာရှင်းလင်းပွဲမလုပ်မီ တစ်ရက်အလိုတွင် အစိုးရအဖွဲ့ဝင် လူကြီးပိုင်းက ပုဂ္ဂိုလ်ကြီးတစ်ဦးထံ ကျွန်ုပ်၏ သဘောနှင့်ကျွန်ုပ် တယ်လီဖုန်းဆက်၍ ပြောကြားခဲ့သည်။ "စိစစ်ရေးမှူးချုပ်ရဲ့ လုပ်ပုံဟာ ကျွန်တော့်အဖို့ မရှင်းမလင်းဖြစ်နေပါတယ်။ သူက စာအုပ်ကို အခုလောက် ဟိုးလေးတကျော်ဖြစ်အောင် လုပ်ပြီးတဲ့နောက် ခွင့်မပြုချင်တဲ့သဘောမျိုး အရိပ်အမြွက်ပြနေပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ ဒီစာအုပ်ကို သူခွင့်မပြုဘဲ တိုင်းပြည်ပြင်ပမှာ ထုတ်ရင်တော့ မသိချင်ယောင်ဆောင်နေမယ့်သဘောမျိုးလည်း ပြနေတယ်။ ဒါမှ

မဟုတ်ရင်လည်း အိဂျစ်နဲ့ ကြားဖြတ်သဘောတူစာချုပ် ချုပ်ပြီးတော့မှ ထုတ်စေချင်တဲ့ သဘောများလားမသိဘူး။ ကျွန်တော် အခုအထိ စောင့်နေပါသေးတယ်။ ဒါပေမဲ့ သူ့ဘက်က ဘာမှမပြောတော့ အခုအတိုင်း ကျွန်တော် နေလို့ မရတော့ဘူး။ သူ့ကို သတင်းစာရှင်းလင်းပွဲမှာ ထိခိုက်ပြောရတော့မှာပဲ" ဟု ကျွန်တော်က ပြောလိုက်ပါသည်။

ဝန်ကြီးကပြန်၍ပြောသည့်စကားထဲမှာ တိုတိုနှင့်အဓိပ္ပာယ်ကျယ်ဝန်းလှသည်။

"မနက်ဖြန် သတင်းစာရှင်းလင်းပွဲမလုပ်ခင် ဗားအွန်ဆီ တယ်လီဖုန်းဆက်ပြီး ပြောကြည့်ပါဦးလေ"

"အဲဒါ မတိုင်မီ တဆိတ်လောက် ပြောမပေးနိုင်ဘူးလားခင်ဗျာ"

"ကျုပ် စကား အကုန်ပြောပြီးပြီ။ သူ့ဆီကိုသာ တယ်လီဖုန်းဆက်လိုက်ပါ"

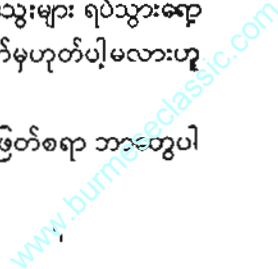
သူ့စကားမှာ အားရစရာရှိသော်လည်း ကျွန်ုပ်ကမူ သံသယရှိနေသည်။ နောက်တစ်နေ့ ဇူလိုင် ၈ ရက် နံနက် ၁၀:၀၀ နာရီတွင် ကျွန်ုပ်သည် သတင်းစာရှင်းပွဲတွင် ပြောရမည့်စကားများကို ရေးမှတ်ပြင်ဆင်ရလေသည်။ အချိန်မှာ ရှင်းလင်းပွဲစတင်ရန် တစ်နာရီခွဲမျှ လိုသေးသည်။ သို့ဖြင့် ကျွန်ုပ်သည် ဗားအွန်ဆီ တယ်လီဖုန်းဆက်လိုက်သည်။

"မင်္ဂလာပါ မစ္စတာဂိုလ်န" ဗားအွန်က ရင်းရင်းနှီးနှီး နှုတ်ဆက်၍ ပြောသည်။

"ကျုပ် အခုပဲ မာရင်စကီနဲ့ စကားပြောပြီးခါစ ရှိသေးတယ်။ သူ့ကို ကျုပ် ပြောလိုက်ပြီးပါပြီ။ တစ်ပတ်အတွင်း စာအုပ်ကို ဆုံးဖြတ်ချက်ပေးပါ့မယ်လို့ နောက်ပြီး လက်ခံနိုင်စရာ အများကြီးရှိတယ်လို့လည်း ပြောလိုက်ပါတယ်"

ယင်းသို့ကြားရသည့်အတွက် ကျွန်ုပ်မှာ နှလုံးသွေးများ ရပ်သွားရာ သလားဟု ထင်မိသည်။ သူပြောတာ တကယ်မှ ဟုတ်မှဟုတ်ပါ့မလားဟု မှတ်လည်း စိတ်ထဲမှာ မေးခွန်းထုတ်မိသည်။

"အများကြီး လက်ခံနိုင်စရာရှိတယ်ဆိုတော့ ဖြတ်စရာ ဘာတွေပါ နေလို့လဲ"

“ပူမနေပါနဲ့ မစ္စတာဂိုလန်ရာ။ ခင်ဗျား စိတ်ကျေနပ်ရပါစေမယ်။ နောက်ပြီး ... ခင်ဗျားကို ကျုပ်ပြောချင်နေတာတစ်ခု ရှိပါတယ်။ ဒီကိစ္စတစ်ခုလုံး အစကနေပြီး အခုထိ ခင်ဗျားလုပ်ခဲ့ကိုင်ခဲ့တာတွေကို ကျုပ် စောင့်ကြည့်နေခဲ့တယ်။ ခင်ဗျားလုပ်ခဲ့သမျှတွေဟာ သိက္ခာရှိရှိနဲ့ သိက္ခာရှိရှိလုပ်ခဲ့တာတွေ့ရလို့ ကျုပ်အများကြီး ချီးကျူးမိပါတယ်ဗျာ”

သတင်းစာရှင်းလင်းပွဲ ပြုလုပ်မည့်နေရာသို့ရောက်သည့်အခါ ကျွန်ုပ်မျက်လုံးပြူးသွားမိသည်။ တက်ရောက်သူများမှာ ခန်းမကြီးတစ်ခုလုံး ပြည့်လျှံနေသည်။ အစွဲရေးသတင်းစာကိုယ်စားလှယ် ရှိရှိသမျှအပြင် အရေးကြီးသော နိုင်ငံခြားသတင်းစာ ကိုယ်စားလှယ်များထဲက မတက်ရောက်ဘဲနေသူ တစ်ဦးတစ်ယောက်မျှ မရှိသည်ကို တွေ့ရလေသည်။ ကျွန်ုပ်၏ ရှေ့တွင် မိုက်ခွက်များမှာ စားပွဲနှင့်အပြည့် ရှိနေပြီး တယ်လီဗီးရှင်း ရုပ်ရှင်ကင်မရာ ငါးလုံးကလည်း ကျွန်ုပ်ရှိရာသို့ တည့်တည့် ချိန်ထားကြသည်။ ကျွန်ုပ်သည် သတင်းစာရှင်းလင်းပွဲများကို တက်ရောက်သတင်းယူခဲ့ရသူ အဖြစ်မှ ယခုလို သတင်းစာဆရာများနှင့် မျက်နှာချင်းဆိုင်ကာ စားပွဲတစ်ဖက်သို့ ရောက်ရှိလာသည့်အဖြစ်ကို တွေ့ရ၍ ဆန်းကြယ်လှပေစွာဟု စိတ်ထဲက ထင်မြင်မိတော့သည်။ ကျွန်ုပ်နှင့် အင်မတန်ခင်မင်ရင်းနှီးသော လုပ်ဖော်ကိုင်ဖက်တစ်ဦးက ကျွန်ုပ်နားကိုကပ်၍ “ဘာဖြစ်တာလဲဟေ့ မက်တီ၊ အစိုးရ ပြုတ်ကျသွားပြီဆိုတဲ့သတင်းကို ကြေညာမလို့လာတာလား” ဟု ရွမ်းလို့ကပ်သည်။

ရှင်းလင်းပွဲတွင် မူလက ကျွန်ုပ်ပြောရန် ရည်ရွယ်ထားသည့်စကားများမှာ ယခုပြောမည့်စကားများနှင့် လုံးဝကွဲပြားခြားနားနေပါကြောင်းဖြင့် စကားပလ္လင်ခံလိုက်ပြီးနောက် ယခုလို ပြောင်းလဲခြင်းဖြစ်ရသည်မှာ လွန်ခဲ့သည့်နာရီပိုင်းကလေးအတွင်းမှာပင် မမျှော်လင့်သော ဖြစ်ပေါ်တိုးတက်မှုများကြောင့် ဖြစ်ကြောင်းဖြင့် ရှင်းလင်းပြောပြရပါသည်။ ကျွန်ုပ်သည် စိစစ်ရေးမှူးချုပ် ဗားအွန်နှင့်ပြောဆိုခဲ့သည့်စကားများကို ထုတ်ဖော်ပြောပြအပြီးတွင် သတင်းစာဆရာတစ်ဦးက အတည်လိုလို အရွမ်းဖောက်လိုလိုဖြင့် “ခင်ဗျား ဘာပြုလို့ အရင်နှစ်ပတ်လောက်က သတင်းစာရှင်းလင်းပွဲမလုပ်တာလဲ၊ ဟိုတုန်းက လုပ်လိုက်ရင် ဟိုတုန်းကတည်းက ခင်ဗျားစာအုပ် ထုတ်ခွင့်

အမိန့်ရပြီးနေပြီ” ဟု ပြောပါသည်။

နောက်တစ်ပတ်လောက်ကြာသည့်အခါ ကျွန်ုပ်သည် တယ်လီဗစ်မြို့ရှိ စိစစ်ရေးမှူးချုပ် ဗားအွန်၏ ရုံးခန်းသို့ ဒုတိယဦး ရောက်ရှိရပြန်လေသည်။ ဗားအွန်ကို ကြည့်ရသည်မှာ သူ့ပခုံးပေါ်က ဝန်ထုပ်ဝန်ပိုးကြီးတစ်ခု ကျသွားသကဲ့သို့ မြင်ရပါသည်။ သူက ပြုံးရွှင်စွာဖြင့် “မစ္စတာဂိုလန်၊ ဒီကို ခင်ဗျား ပထမအကြိမ်ရောက်စဉ်တုန်းက မမျှော်လင့်တာတစ်ခု တွေ့ခဲ့ရတယ်၊ ဒီတစ်ခါတော့ ဝမ်းသာစရာပါပဲ” ဟု စကား စလိုက်လေသည်။

ထို့နောက် သူသည် ကျွန်ုပ်၏စိတ်ထဲကအတွေးကို သိရှိသည့်အလား သူ့စကားကို အဆက်မပြတ်စေဘဲ “ကျုပ်စကားတစ်လုံးပဲ ဖြတ်လိုက်တယ်၊ အဲဒီစကားလုံးကတော့ ငါးနေရာမှာ ပါနေပါတယ်” ဟု ပြောပြသည်။

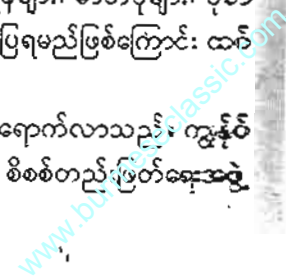
စကားတစ်လုံးတည်းအတွက် သည်လောက်တောင် ကြာနေရပေသကဲ့၊ ကျွန်ုပ်သည် ကုလားထိုင်ပေါ်တွင် ထ၍ခုန်လိုက်ချင်မိသော်လည်း ကျွန်ုပ်၏ ဝမ်းမြောက်မှုကို မနည်းကြိုးစာ၍ ချုပ်တည်းထားရလေသည်။ ထို့နောက် ဗားအွန်က ကျွန်ုပ်အား လိပ်မူထားသော စာတစ်စောင်ကို လက်လှမ်း၍ ပေးလေသည်။

အကြောင်းအရာ။ “အရှေ့အလယ်ပိုင်းရောက်ကန်ဆင်ဂျာ” အမည်ရှိစာအုပ်။

၁။ လူကြီးမင်း၏ ဒုတိယစာအုပ် စာမူကြမ်း စာမျက်နှာ ၂၅၊ ၂၆၊ ၂၇၊ ၃၆ နှင့် ၃၉ တို့တွင် ကျွန်ုပ်တို့က ပြင်ဆင်ရန် ညွှန်ပြထားသည့် အချက်များမှတစ်ပါး ထိုစာအုပ်ကို ကျွန်ုပ်တို့က ထုတ်ဝေခွင့်ပြု၍ လူကြီးမင်းထံ စာမူကြမ်းကို ပြန်လည်ပေးအပ်ပါသည်။

၂။ လူကြီးမင်း၏ စာအုပ်တွင် နောက်ထပ်ထည့်သွင်းဖော်ပြလိုသော နိဒါန်းနှင့် ကျမ်းဦးစကားများ၊ ထပ်မံဖြည့်စွက်မည့် အခန်းကဏ္ဍများ၊ နိဂုံး၊ ခေါင်းစီးများ၊ ခေါင်းရန်များ၊ ဓာတ်ပုံများ၊ ပုံစာများ စသည်တို့ကို စိစစ်ရေးအဖွဲ့သို့ တင်ပြရမည်ဖြစ်ကြောင်း ထက်လောင်း သတိပေးပါသည်။

ရေခဲစိမ်ကော်ဖီနှင့်မုန့်များ စားပွဲပေါ်သို့ ရောက်လာသည့် ကျွန်ုပ်တို့၏ ဆက်လက်ပြောဆိုကြသည့် စကားများမှာ စိစစ်တည်းဖြတ်ရေးအဖွဲ့

၏ ပြဿနာများ ဖြစ်လေသည်။

ဗားအွန်က ကျွန်ုပ်အား အပြစ်ဆိုစရာ ဘာမျှမရှိပါဟု ထပ်မံ၍ ပြောပါသည်။ ယခုကဲ့သို့ ပြောသည့်အခါ ကျွန်ုပ်က “ဒီလိုဆိုရင်လည်း မစွတာ ဗားအွန် ကျွန်တော်တို့က သေနတ်တွေ အမြောက်တွေ မဖောက်ရခင်ကပဲ ခွင့်ပြုလိုက်ရောပေါ့ဗျာ” ဟု ဆိုလိုက်ပါသည်။

သူသည် ခေတ္တမျှ စဉ်းစားနေလိုက်ပြီးမှ ဖြေသည်။

“ဒီအကြောင်းနဲ့ပတ်သက်လို့ ကျုပ်အနေနဲ့ ပြောရတာ မလွတ်လပ်ဘူး၊ တစ်ခုပြောနိုင်တာကတော့ ခင်ဗျားစာအုပ်ကို ပိတ်တဲ့ကိစ္စမှာ ကျုပ်ဘာမှ မပါဘူးဆိုတဲ့ဟာပဲ၊ တာပဲဖြစ်ဖြစ်လေ အခုတော့ ခင်ဗျား ဘာမှ တိုင်လား တောလား လုပ်စရာတွေမရှိတော့ဘူးမဟုတ်လား” ဗားအွန်က အပြုံးနှင့် အဆုံးသတ်လိုက်သည်။

ကျွန်ုပ်မှာ အိပ်မက်ဘီလူးစီးခံရသလို အလွန်စိတ်ဆင်းရဲနေရခြင်းမှ လွတ်မြောက်ခဲ့ရပေပြီ။ ကျွန်ုပ်၏ စာအုပ်လည်း ကျွန်ုပ်၏ လက်ထဲသို့ ပြန်၍ ရောက်ရှိလာခဲ့ပြီ။ ကျွန်ုပ်သည် စိစစ်ရေးမှူးချုပ်၏ အခန်းထဲမှ ထွက်လာသည့်အခါ စိတ်ထဲတွင် အလွန်တရာ ပေါ့ပါးလွတ်လပ်ခြင်းကို ခံစားရလေသည်။ သို့သော် စိစစ်ရေးနှင့်လည်းကောင်း၊ အစိုးရနှင့်လည်းကောင်း နှစ်ဖက်လုံးခွဲရသည့်ဒဏ်ရာဒဏ်ချက်ကတော့ အနာရွတ်ထင်၍ ကျန်ခဲ့ပါသည်။

ဝန်ကြီးချုပ်က ကျွန်ုပ်၏ စာအုပ်ကို တစ်ချက်လွှတ် ပိတ်ပင်ခဲ့ခြင်းနှင့် ပတ်သက်၍ အစိုးရ၏ အပြုအမူသည် မှန်ကန်ရာရောက်အောင် ထိုစာအုပ်ကို ထုတ်လိုက်လျှင် အမေရိကန်နိုင်ငံခြားရေးဝန်ကြီး နုတ်ထွက်ရဖွယ်ရာ ရှိသောကြောင့်* ပိတ်ပင်ရခြင်းဖြစ်ပါသည်ဟု အကြောင်းပြသည်။ ကျွန်ုပ်သည် ယခုလိုဖြစ်လိမ့်မည်ဟူ၍လည်း မမျှော်လင့်၊ ယခုလို ဖြစ်ရန်ကိုလည်း မရည်ရွယ်ခဲ့ပေ။

* ဒေါက်တာကစ်ဆင်ဂျာသည် ဤစာအုပ်ကြောင့် နုတ်ထွက်ခဲ့ရခြင်း မဖြစ်ပေ။ သမ္မတသစ် ဂျင်မီကာတာလက်ထက်ကျမှ နိုင်ငံခြားရေးဝန်ကြီး အပြောင်းအလဲဖြစ်ခဲ့သည်။

ကျွန်ုပ်သည် ဤစာအုပ်ကိုရေးရာတွင် ကျွန်ုပ်၏ ရည်သန်ချက်မှာ သတင်းစာသမားတစ်ဦးအနေဖြင့် ဟုတ်မှန်ရာကို ဟုတ်မှန်သည့်အတိုင်း တင်ပြလိုသော စိတ်စေတနာ အရိုးခံသက်သက်မျှသာဖြစ်ပါသည်။ ရှေးကျသော အတွေးအခေါ်တစ်ရပ်ဟု ဆိုချင်လည်းဆိုနိုင်ပါသည်။ သို့သော် အရှေ့အလယ်ပိုင်း ကိစ္စမှာ အခြားသောနိုင်ငံများ၏ အရေးကိစ္စတို့ကဲ့သို့ပင် သံတမန်များ၏ ပိတ်ထားသော အခန်းတံခါးများ နောက်ကွယ်တွင် မည်သို့ ဖြစ်ပျက်သည်များကို အများသူတို့ သိရန် သင့်လှပေသည်။

ရုံး ညွှန်ကြားရေးမှူးချုပ် မော်ဒီချေဂဇစ်က လက်မှတ်ထိုးထားသည်။ ကြေးနန်းထဲတွင် ဘာကြောင့် ရှုလက်သည် ကစ်ဆင်ဂျာနှင့် တွေ့ဆုံခွင့် တောင်းရမည်ကို အရိပ်မြှောက်မှု ဖော်ပြပါရှိမလာချေ။ သို့ရာတွင် အကျိုး အကြောင်း ရှင်းပြမည့်ကြေးနန်း သို့မဟုတ် တယ်လီဖုန်းအလားကိုစောင့် ရန် အမှာပါရှိလေသည်။

ရှုလက်သည် ကုလသမဂ္ဂအထွေထွေညီလာခံသို့ တက်ရောက်ရန် နယူးယောက်မြို့သို့ ကစ်ဆင်ဂျာရောက်ရှိနေခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ ထိုညီ လာခံသို့ တက်ရောက်ရန် အစွရေး နိုင်ငံခြားရေးဝန်ကြီး အိဘန်လည်း နယူး ယောက်မြို့သို့ ရောက်ရှိနေခြင်းကိုလည်းကောင်း သိရှိသဖြင့် အိဘန်၏နိုင်ငံ ရေးအတွင်းဝန် အိုင်တန်ဘင်ဆူအား သူ့ဝန်ကြီးကို ကြိုတင်ပြောကြားထား ရန် တယ်လီဖုန်းဖြင့် အမြန်အကြောင်းကြားလိုက်၏။ ထို့နောက် နှစ်နာရီခန့် အကြာတွင် ရှုလက်က ဘင်ဆူအား တယ်လီဖုန်းဖြင့် ထပ်၍ခေါ်ပြီး ညနေ ၄:၀၀ နာရီအချိန်တွင် ကစ်ဆင်ဂျာနှင့် နယူးယောက်တွင် တွေ့ဆုံရန် ချိန်းဆို ထားခြင်းကို အကြောင်းကြားလေသည်။

သို့သော် အိဘန်မှာ အခြားအစီအစဉ်များ ရှိနေသည်။ သူသည် ထို နေ့ ထိုအချိန်မှာပင် နိုင်ငံဂျီးရီးယား နိုင်ငံခြားရေးဝန်ကြီးနှင့် တွေ့ဆုံရန် စော စောကပင် ချိန်းဆိုထားခဲ့ပြီး ဖြစ်နေသည်။ (ထိုစဉ်က နိုင်ငံဂျီးရီးယားသည် အစွရေးနှင့် သံတမန်အဆက်အသွယ် ဖြတ်တောက်ရန် ကြံရွယ်နေသည် ဟူ၍ ကောလဟာလသတင်းများ ပြေးနေခဲ့သည်။) ထို့ပြင် မိမိသည် နိုင်ငံ ခြားရေးဝန်ကြီး ဖြစ်ပါလျက် မိမိထံသို့ တိုက်ရိုက်အကြောင်းမကြားဘဲ တစ် ဆင့်ကြားရသည့်အတွက် ယင်းကဲ့သို့ မထီမဲ့မြင်ပြုလုပ်ခံရခြင်းကို ခံပြင်းလှ သည့်ပြင် မည်သို့သော အရေးတကြီးကိစ္စ ပေါ်ပေါက်နေခြင်းကိုလည်း မိမိ အား အကြောင်းမကြားသည့်အတွက် ကစ်ဆင်ဂျာနှင့် တွေ့ရေးကို ဖယ်ထား ပြီး နိုင်ငံဂျီးရီးယား နိုင်ငံခြားရေးဝန်ကြီးနှင့် ချိန်းဆိုထားသည့်အတိုင်း တွေ့ ဆုံရန် ဆုံးဖြတ်ချက်ချလိုက်လေသည်။

အိဘန်၏ ညွှန်ကြားချက်အရ ဘင်ဆူက နိုင်ငံခြားရေးဝန်ကြီးသည် ညနေ ၄ နာရီတွင် ကစ်ဆင်ဂျာနှင့် ချိန်းဆိုထားသော အစည်းအဝေးသို့ မတက်ရောက်နိုင်ကြောင်းဖြင့် ရှုလက်အား အကြောင်းကြားလေသည်။ သို့

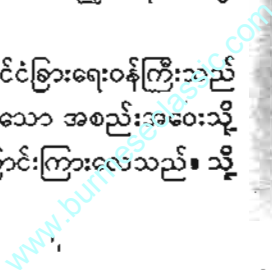
လေကြောင်းအထောက်အကူ

အစွရေး၏အခက်၊ ကစ်ဆင်ဂျာ၏ အချက်

သည်ကိစ္စကြီးတစ်ခုလုံးမှာ စတင်ကတည်းက ဝါရှင်တန်၊ နယူး ယောက်နှင့် ဂျေရုဆလင်တွင် မရှင်းမလင်းနှင့် ဖြစ်လာခဲ့သည်။

၁၉၇၃ အောက်တိုဘာ ၅ ရက် သေခံကြာနေ့နံနက်တွင် ဝါရှင်တန် မြို့ရှိ အစွရေးသံမှူး မော်ဒီချေရှုလက်သည် မိမိအိမ်မှ သံရုံးသို့ထွက်ခွာသွား မည့် ဆံဆံဖြစ်သည်။ သံအမတ်ကြီး ဆင်မချာဒင်းနစ်သည် သူ၏ဖခင် သေဆုံးသဖြင့် ခွင့်ယူ၍ အစွရေးသို့ပြန်သွားရာ ရှုလက်က သံအမတ်ကြီး ၏ တာဝန်များကို ထမ်းဆောင်နေရသည်။ ထိုနေ့သည် ယွမ်ကစ်ပွဲတော် အဖိတ်နေ့ဖြစ်လေရာ ပွဲတော်ရက်မတိုင်မီ နောက်ဆုံးအလုပ်လုပ်ရမည့် နေ့ ဖြစ်သဖြင့် သူ့အလုပ်စောစောသွား၍ လုပ်ချင်သည်။ သို့သော် သူသည် အပြင်သို့မထွက်ခင်မှာပင် လူခေါ်ခေါင်းလောင်းသံ ပေါ်လာပြီးနောက် စာပို့ လုလင်တစ်ယောက်က သူ့အား ကြေးနန်းတစ်စောင်ပေးသွားလေသည်။ ထိုကြေးနန်းမှာ ဂျေရုဆလင်မြို့က ပို့လိုက်သည့် ကြေးနန်းဖြစ်သည်။ စာ ပါ အကြောင်းအရာမှာ လုပ်ရိုးလုပ်စဉ် ရုံးကိစ္စနှင့် မသက်ဆိုင်ချေ။

စာထဲတွင် အမေရိကန်နိုင်ငံခြားရေးဝန်ကြီးနှင့် အမြန်ဆုံးတွေ့ရန် ရှုလက်အား ညွှန်ကြားထားသည်။ သို့ရာတွင် အစွရေးအစိုးရသည် ကစ် ဆင်ဂျာ ဘယ်မှာရှိနေသည်ကို မသေချာသဖြင့် အကယ်၍ ကစ်ဆင်ဂျာ နယူးယောက်မှာရှိလျှင် အစွရေးနိုင်ငံခြားရေးဝန်ကြီး အဗ္ဘာအိဘန်ပါ ထို အစည်းအဝေးသို့ တက်ရောက်ရန်မှာကြားလိုက်သည်။ ထိုကြေးနန်းကို အစွရေးဝန်ကြီးချုပ် ဂိုလ်ဒါမီယာ၏ နိုင်ငံရေးအတိုင်ပင်ခံနှင့် ဝန်ကြီးချုပ်

ရာတွင် ထိုအချိန်၌ ရှုလက်သည် ထိုသို့ ဝန်ကြီးမတက်ရောက်နိုင်ခြင်းထက် ပို၍ အရေးကြီးသောကိစ္စများဖြင့် ဝါရှင်တန်တွင် ဗျာများလျက်ရှိနေလေသည်။ အချိန်မှာ နေ့လယ် ၁၂ နာရီ ကျော်သွားခဲ့ပြီ။ ဂျေရဆလင်မှ ရှင်းလင်းချက်လည်း ရောက်မလာသေး။ မည်သည့်ကိစ္စကို ဆွေးနွေးရန် ညွှန်ကြားချက်မရရှိဘဲနှင့် သူသည် နယူးယောက်သို့မသွားနိုင်။ သူသည် မွန်းလွဲ ၂:၀၀နာရီတိုင်အောင် စောင့်သည်။ ထို့နောက် အမေရိကန်နိုင်ငံခြားရေးရုံးသို့ တယ်လီဖုန်းဆက်ပြီး ကစ်ဆင်ဂျာ၏ ကိုယ်ရေးအရာရှိအား ဂျေရဆလင်မှ ညွှန်ကြားချက်မရောက်လာသေး၍ အစည်းအဝေးကို ညနေ ၄:၀၀ နာရီနောက်မှ ပြုလုပ်ဖို့ ရွှေ့ဆိုင်းပေးရန် တောင်းပန်လိုက်လေသည်။ ကစ်ဆင်ဂျာ၏ ကိုယ်ရေးအရာရှိက ထိုသို့ရွှေ့ဆိုင်းပေးရန် မဖြစ်နိုင်ကြောင်း၊ ကစ်ဆင်ဂျာသည် ညနေ ၄:၀၀နာရီနောက်ပိုင်းတွင် အစီအစဉ်များ ပြည့်ကျပ်နေကြောင်းဖြင့် ပြန်ကြားသည်။ သို့သော် ဂျေရဆလင်မှ ညွှန်ကြားချက်ရရှိသည့်အခါ အမျိုးသားလုံခြုံရေးကောင်စီ ဒုတိယသဘာပတိဖြစ်သူ ဗိုလ်ချုပ် ဘရန်-စကောကရော့ထံ အကြောင်းကြားရန်မှာသည်။ ဗိုလ်ချုပ်စကောကရော့သည် ကစ်ဆင်ဂျာနှင့် အမြဲတမ်းအဆက်အသွယ်ရှိသူ ဖြစ်သည်။ ရှုလက်က သဘောတူလိုက်ပြီး ဂျေရဆလင်ရှိ ဂဇက်ထံ အစီရင်ခံသည်။ သည့်နောက် သူသည် ညွှန်ကြားချက်ကြေးနန်းကို ဝီရိယကြီးစွာဖြင့် စောင့်မျှော်လေတော့သည်။

နယူးယောက်မြို့ရှိ အီဘန်အဖို့မှာ ဤကိစ္စတစ်ခုလုံးသည် သူ၏ဂုဏ်သိက္ခာကို နောက်ထပ် တစ်ချက် ထိုးနှက်ခံလိုက်ရသလို ဖြစ်ခဲ့ရသည်။ အစွဲရေးနိုင်ငံ၏ နိုင်ငံခြားရေးဝန်ကြီးဖြစ်သော သူ့အား နယူးယောက်မြို့တွင် အမေရိကန်နိုင်ငံခြားရေးဝန်ကြီး ကစ်ဆင်ဂျာရှိမှသာ သူ့ကို အစည်းအဝေးတက်ရန် ခေါ်ရမည်။ ဝါရှင်တန်မှာဆိုလျှင် ဝန်ကြီးချုပ် ဂိုလ်ဒါဗီယာသည် သံမှူးတစ်ယောက်တည်းနှင့်ပင် ပြီးစေမည့်သဘောဖြစ်သည်။

အီဘန်သည် သူ့အပေါ်တွင် ဂိုလ်ဒါဗီယာက ချိုးနှိမ်ထားခြင်းကို အကြောင်းမဲ့ယုံကြည်လျက်ရှိသည်။ အစွဲရေး၏ နိုင်ငံခြားရေးဝါဒနှင့် ပတ်သက်၍ အရေးကြီးသောအပိုင်းတွင် သူ၏ သြဇာအာဏာများကို ဖယ်ရှားထားသည်မှာ ကြာမြင့်ခဲ့ပေပြီ။ အထူးသဖြင့် အမေရိကန်နှင့် ဆက်ဆံရေးတွင်

ဖြစ်သည်။ ဝါရှင်တန်ရှိ အစွဲရေးသံရုံးမှ ကြေးနန်းနှင့် တယ်လီဖုန်းကို ဝန်ကြီးချုပ်ထံသို့ တိုက်ရိုက်ပို့ရသည်။ နိုင်ငံခြားရေးရုံးသို့ ပို့လေ့မရှိပေ။ အီဘန်သည် ထိုကြေးနန်းများ တယ်လီဖုန်းသတင်းများကို ဖတ်ရှုလိုလျှင် သူ ကိုယ်တိုင် ဂိုလ်ဒါဗီယာ၏ ရုံးသို့သွားရသည်။ အရေးမပါသော အစီရင်ခံစာများလောက်သာ သူ့လက်ထောက်တစ်ယောက်ယောက်ကို စေလွှတ်ပြီး ကူးယူခွင့်ရရှိလေသည်။

နိုင်ငံခြားရေးရုံးရှိ အထက်တန်း အရာရှိကြီးများလည်း စိတ်ဓာတ်ကျနေကြသည်။ သူတို့က အီဘန်အား မိမိ၏ လုပ်ပိုင်ခွင့်အာဏာများကို မရရအောင် တိုက်ယူဖို့ ဝိုင်း၍ပြောကြသည်။ သို့သော် အီဘန်က ဘာလုပ်လို့ရမှာလဲဆိုသည့် အနေမျိုးဖြင့် သူ့ပခုံးကိုတွန့်ပြသည်။ ကာလကြာမြင့်လာသည့်အခါ သူသည် ဝန်ကြီးချုပ်က သူ့အတွက် ခြွင်းချန်ထားသည့် အခွင့်အာဏာ အကြွင်းအကျန်မျှလောက်နှင့်သာ ကျေနပ်ရောင့်ရဲနေတတ်လေတော့သည်။ သူသည် တင်းမာသောခေါင်းဆောင်ကြီးနှင့် အတိုက်အခံပြုကာ မိမိ၏ ရာထူး အဆောင်အယောင်များကို လက်လွှတ်မခံလိုပေ။ သို့အားဖြင့် အရှေ့အလယ်ပိုင်း စစ်ပွဲ စတင်ရန် ၂၄ နာရီသာ လိုရာက တဖြည်းဖြည်း နီးကပ်လာသည့်အချိန်တွင် အမေရိကန်ပြည်၌ အစွဲရေးကိုယ်စားပြုနေသူတို့မှာ လူပိုတစ်ဦးကဲ့သို့ဖြစ်ရှိကာ ကြိတ်မနိုင် ခံမရဖြစ်နေသော နိုင်ငံခြားရေးဝန်ကြီးနှင့် မကြဲတတ် မစည်တတ်ဖြစ်နေသော အရာရှိငယ်တစ်ဦးတို့သာ ဖြစ်ကြလေတော့သည်။

အစွဲရေးနိုင်ငံတွင်မူ အကြီးအကျယ် နှစ်သိမ့်ကျေနပ်မှုများရှိနေသလို ဝေခွဲမရနိုင်မှုများလည်း ရှိနေကြသည်။ အမှန်အားဖြင့် ဝါရှင်တန်တွင် ရှုလက်သည် ကြေးနန်းဖြင့် ရှင်းချက်ကို စောင့်စားနေသည့်အချိန်တွင် အစွဲရေးအများစုသည် မိမိတို့၏ နယ်စပ်များသို့ ရောက်နေကြသော အာရပ်တို့ကို မစဉ်းစားမိကြဘဲ ဂျူးလူမျိုးဖြစ်သော သြဇာဗီယားနိုင်ငံတော် အဓိပတိ ဘရန်နီကရိုင်းစကီးအပေါ်၌သာ အာရုံစူးစိုက်နေကြလေသည်။ ကရိုင်းစကီးသည် ဗီယင်နာမြို့ရှိ ရွှန်းနေ့ရဲတိုက်ကြီးကို ဆိုဗီယက်ယူနီယံမှ ကူးပြောင်းလာသည့် ဂျူးလူမျိုးတို့အတွက် ယာယီတည်းခိုခခန်းတစ်ခု ဖွင့်လှစ်ပေးထားရာက အာရပ်အကြမ်းဖက်သမားတို့၏ ခြိမ်းခြောက်မှုကြောင့် မကြာမီကပင်

ထိုတည်းခိုစခန်းကို ပိတ်ရန် ဆုံးဖြတ်လိုက်သည်။

ဂိုလ်ဒါမီယာသည် ထိုဆုံးဖြတ်ချက်ကို ပြင်၍ ပေးဖို့ရန် ကရိုင်းစကီးထံ ကိုယ်တိုင်သွားရောက်၍ ဆွဲဆောင်မည်ဟု အကြီးအကျယ်ဝါဒဖြန့်ပြီး သွားခဲ့သည်။ သို့သော် မအောင်မြင်ဘဲ ရိုင်းပြုစွာ ပြောဆိုငြင်းပယ်ခြင်းခံခဲ့ရသည်။ ယွမ်ကစ်ပူနေမတိုင်မီ သုံးရက်လောက်တွင် အစွရေးသို့ ဂိုလ်ဒါမီယာ ပြန်လည်ရောက်ရှိလာပြီး သူ့အား ကရိုင်းစကီးက လက်ဖက်ရည်တစ်ခွက်မျှပင် မတိုက်လိုက်ပါဟု ပရိသတ်ဗိုလ်ပုံအလယ်တွင် ဖွင့်ချလေသည်။ ထိုပြောဆိုချက်သည် ဟီဘရူးဘာသာဖြင့်ထုတ်ဝေသော သတင်းစာများအတွက် ယွမ်ကစ်ပူနေမတိုင်မီအတွင်း မျက်နှာဖုံးသတင်းအဖြစ် ခွခေါင်းစီးကြီးများဖြင့် ဖော်ပြနိုင်ခွင့် ရရှိသွားခဲ့ကြသည်။

ကရိုင်းစကီးအရေးကိစ္စသည် အမျိုးသားရွေးကောက်ပွဲ မဲဆွယ်ဟောပြောမှု အမြင့်ဆုံး ဒီရေတက်နေချိန်တွင် ဖြစ်ပွားခဲ့သဖြင့် မစ္စကီဂိုလ်ဒါမီယာအတွက် လူထုပရိသတ်အား လှိုက်လှိုက်လှဲလှဲ ခံစားလာရအောင် ဟောပြောစရာ အချက်ကောင်း ရရှိစေခဲ့သည်။ အောက်တိုဘာလ ၄ ရက် ကြာသပတေးနေ့တွင် ဂျီဗာတိမ်ဘတ်စကက်ဘော ကစားကွင်းတွင် ကျင်းပသော လူထုအစည်းအဝေးကြီးတွင် သူဟောပြောသည့်အထဲ၌ သူ၏ ဗီယင်နာခရီးနှင့် ဩစထရီးယန် အဓိပတိကြီး၏ တူးတူးခါးခါး ပြောဆိုငြင်းပယ်လိုက်သည့်စကားများကို အကျယ်တဝင့် ကွက်ကွက်ကွင်းကွင်း ဖော်ပြသွားရာ ပရိသတ်က တခဲနက် ဩဘာပေးကြလေသည်။ အာရပ်များနှင့်ပတ်သက်၍ မူ သူပြောနေကျစကားထဲတွင် အမြဲပါလေ့ရှိပြီး အခြားသောအစိုးရခေါင်းဆောင်များလည်း ပြောလေ့ရှိကြသည့် အောက်ပါစကားတစ်ခွန်းကို ထပ်၍ ဖွင့်ဟလိုက်သည်။

“ငြိမ်းချမ်းရေး အရိပ်အရောင် မပေါ်လာသေးသမျှ မြောက်ဘက်တောင်ဘက်၊ အရှေ့ဘက်မှာ ဒီနေ့ ငါတို့ ရောက်ရှိနေကြတဲ့ နေရာက ငါတို့ ရွှေ့ရမှာမဟုတ်ဘူး”

အစွရေး စစ်ဦးစီးချုပ် လက်ဖက်နှင့် ဂျင်နရယ် ပေးဗစ်အယ်လ်လာဇာမှာ ထိုထက်ပင် ယုံကြည်စိတ်ချမှုကြီးမားလှသည်။ ထိုနေ့မတိုင်မီ တစ်ရက်က အစွရေး လေထီးတပ်သားများအား ဂုဏ်ပြုချီးကျူးပွဲတစ်ခုတွင်

ဗိုလ်ချုပ် အယ်လာဇာက “အစွရေးကာကွယ်ရေး တပ်မတော်ရဲ့လက်မောင်းဟာ အလွန်ရှည်တယ်၊ ဒီလက်ဟာ ရန်သူနယ်ထဲကို အနက်ရှိုင်းဆုံးရောက်သွားတာနဲ့တစ်ပြိုင်နက် လက်သီးဆုပ်ဖြစ်သွားပြီး ဇိညှစ်တာကို ရန်သူတွေ သိစေရမယ်”ဟု ဝင့်ဝင့်ကြားကြား ပြောကြားခဲ့လေသည်။

စစ်ဦးစီးချုပ်က အစွရေး၏ “လက်မောင်းရှည်ကြီး” အကြောင်း ပြောဆိုသည့်နေ့မှာပင် သူနှင့် ဝန်ကြီးချုပ် ဂိုလ်ဒါမီယာတို့သည် နယ်စပ်များအနီးတွင် အီဂျစ်နှင့် ဆီးရီးယားတပ်များ စုရုံးရောက်ရှိနေသည့် သတင်းကို ရရှိကြသည်။ သို့သော် ဂိုလ်ဒါမီယာသည် ထိုနေ့တွင် ကျင်းပသော ဝန်ကြီးအဖွဲ့အစည်းအဝေးတွင် ထိုကိစ္စကို တင်ပြခြင်းမပြုချေ။ ထိုအောက်တိုဘာ ၃ ရက် ဗုဒ္ဓဟူးနေ့က အစည်းအဝေးအစီအစဉ်တွင် သူနှင့် ကရိုင်းစကီးတို့ တွေ့ဆုံသည့် ကိစ္စတစ်ခုတည်းသာ ပါရှိလေသည်။

သို့သော် အီဂျစ်နှင့် ဆီးရီးယားတပ်တို့၏ လှုပ်ရှားမှုသတင်းများသည် ဆက်လက်ရောက်ရှိလာသည့်အခါ ဂိုလ်ဒါမီယာသည် စိတ်ပူစပြုလာသည်။ အောက်တိုဘာ ၅ ရက် သောကြာနေ့တွင် သူက ဝန်ကြီးအဖွဲ့အစည်းအဝေးခေါ်ချင်သည်။ သို့သော် စစ်ဘက်ဆိုင်ရာ ပုဂ္ဂိုလ်တို့က စစ်ဖြစ်စရာ အကြောင်းမရှိဟု စစ်ထောက်လှမ်းရေးဘက်မှ အကဲခတ်သုံးသပ်ရရှိချက်ဖြင့် သူ့ကို ချွေးသိပ်လိုက်ကြသည်။ သို့ဖြစ်သည့်တိုင် မစ္စကီဂိုလ်ဒါမီယာသည် တစ်ခုခုလုပ်ဖို့ရန်ဆုံးဖြတ်ကာ ဝန်ကြီးအဖွဲ့အစည်းရေးမှူး မိုက်ကယ်အာနွန်အား သူ တစ်နေ့ကုန်အလုပ်လုပ်ရန် ဧယားဆွဲထားသော တယ်လဗစ်မြို့မှာ ရှိနေကြသည့် ဝန်ကြီးများကိုဆင့်ခေါ်ဖို့ရန်နှင့် ထိုမြို့မှ အခြားတစ်ပါးသို့ ရောက်နေကြသော ဝန်ကြီးများကိုမူ ဒုက္ခမပေးရန် ညွှန်ကြားလေသည်။

အရေးပေါ်အစည်းအဝေးသို့ တက်ရောက်လာကြသော ဝန်ကြီးခုနစ်ဦးသည် အီဂျစ်နှင့် ဆီးရီးယားစစ်တပ်များ၏ လှုပ်ရှားမှုသတင်းပေးပို့ချက်ကို ထိုအစည်းအဝေးတွင် ကြားသိကြရလေသည်။ သို့ရာတွင် စစ်ဦးစီးချုပ်က ထိုစစ်တပ်နှစ်ခုစလုံးသည် ခံစစ်အနေအထားမျိုး ပြင်ဆင်ထားခြင်းမရှိဘဲ စစ်ရေးလေ့ကျင့်သည့် သဘောလောက်သာရှိသည်ဟု အလေးအနက် တင်ပြသည်။ မည်သို့ဆိုစေ ထိုစစ်တပ်နှစ်ခုစလုံးသည် ရှေးစနစ်ကို သုံးကြသဖြင့် ချက်ချင်းပင် ခံစစ်မှ ထိုးစစ်သို့ ပြောင်းနိုင်ခြင်းကို သူက ဝန်ခံသည်။

သို့သော် စစ်ထောက်လှမ်းရေးမှူးချုပ်ကပါ ထိုစစ်တပ်တို့၏ လှုပ်ရှားမှုများသည် စစ်ရေးလေ့ကျင့်မှုသက်သက်မျှသာ ဖြစ်ကြောင်းဖြင့် သူ၏ ထင်မြင်ချက်ကို ပေးသည့်ပြင် အမေရိကန်စစ်ထောက်လှမ်းရေးကလည်း သူနှင့် တစ်သဘောတည်း ယူဆကြောင်းကိုပါ ဖြည့်စွက်ပြောကြားသည်။

ကာကွယ်ရေးဝန်ကြီး မိုရှိဒါယန်းကလည်း ဒမတ်စကပ်လေဆိပ်သို့ ရုရှားပို့ဆောင်ရေးလေယာဉ်များ ဆင်းသက်နေသည်ဟူ၍ နောက်ဆုံး ရရှိသော သတင်းကို အစီရင်ခံသည်။ ထိုသို့ ရုရှားလေယာဉ်များ ဆင်းသက်ခြင်းသည် အကြောင်းအမျိုးမျိုးရှိနိုင်သည်။ ထိုသို့ ဖြစ်နိုင်စရာရှိသည့် အကြောင်းများအနက် အကြောင်းတစ်ချက်အတွက် သူ စိတ်ပူမိသည်။ ထိုအကြောင်းမှာ ဒမတ်စကပ်ရှိ ရုရှား အရပ်သူ အရပ်သားများကို ရွှေ့ပြောင်းသယ်ယူရန်အတွက် လာရောက်ခြင်းဖြစ်နိုင်သည်။ ဤအတိုင်းဖြစ်ခဲ့လျှင် မကြာမီအတွင်းမှာပင် စစ်ရေးစစ်ရာများ ဖြစ်ပေါ်တော့မည့်အရေးကို မော်စကိုက ကြိုတင်သတင်းရရှိထား၍ ဖြစ်မည်ဟု ဒါယန်းက ပြောပြသည်။

ဒါယန်းနှင့် စစ်ဦးစီးချုပ်တို့က စစ်ဖြစ်စရာအကြောင်းမရှိဟူ၍ စိတ်ချရလောက်သည့် အကဲခတ်သုံးသပ်ချက်များ ရရှိထားစေကာမူ စစ်မျက်နှာအားလုံးတွင် အစွမ်းကုန် သတိရှိကြစေရန် တပ်လှန့်နှိုးဆော်ထားကြောင်းဖြင့် တင်ပြကြသည်။ ထိုအစည်းအဝေးက ဝန်ကြီးချုပ်နှင့် ကာကွယ်ရေးဝန်ကြီးတို့အား လိုအပ်လာလျှင် အရန်တပ်များကို ဆင့်ခေါ်နိုင်ခွင့်အာဏာပေးအပ်လိုက်လေသည်။ ထိုအရေးပေါ်အစည်းအဝေးပြီးသည့်နောက် ထိပ်တန်းအာဏာပိုင်များ ပါဝင်သည့် ဆွေးနွေးပွဲများ ပြုလုပ်ပြီးလျှင် ဝါရှင်တန်တွင် စောင့်နေသော ရုလက်ထံသို့ ရိုက်ကြားဖို့ ကြေးနန်းစာကို အားလုံးညှိနှိုင်း အတည်ပြုကြသည်။

ဝါရှင်တန်စံတော်ချိန် ညနေ ၅ နာရီတွင် တမျှော်မျှော်နှင့်ဖြစ်နေသော ရုလက်ထံသို့ ကစ်ဆင်ဂျာအား လက်ဆင့်ကမ်းရန် အကျိုးအကြောင်းဖော်ပြရှင်းလင်းချက်များ ရောက်လာလေသည်။ ထိုကြေးနန်းသည် ဂျေရဆလင်တွင် သူတစ်မျိုး ငါတစ်ဖုံ ဝေခွဲမရဖြစ်နေပုံကို ထင်ဟပ်လျက်ရှိသော မှတ်တမ်းတစ်ခု ဖြစ်နေပေသည်။ အီဂျစ်နှင့် ဆီးရီးယားတို့၏ စစ်ပြင်ဆင်မှုများသည် သူတို့ကို အစွဲအကပ် တိုက်ခိုက်မည်ကိုကြောက်၍ ပြု

လုပ်နေကြခြင်း ဖြစ်နိုင်သည်ဟု ထိုကြေးနန်းတွင် ဖော်ပြထားသည်။ ထိုသို့ မဟုတ်ပါက အီဂျစ်နှင့် ဆီးရီးယားတို့သည် နှစ်ဦးစလုံးသော်လည်းကောင်း၊ တစ်ဦးတည်းသော်လည်းကောင်း အစွဲအကပ်ကို တိုက်ခိုက်ရန် ကြံရွယ်ချက်ဖြင့် ပြုလုပ်ခြင်းဖြစ်နိုင်သည်ဟူ၍လည်း ဆိုပြန်သည်။

အစွဲအကပ်သည် စစ်ဖက်လိုသော ရည်ရွယ်ချက်မရှိခြင်းကို အီဂျစ်နှင့် ဆီးရီးယားတို့အား ယုံကြည်စိတ်ချအောင် ပြောပေးပါရန် ဝန်ကြီးချုပ်ကိုယ်စား ကစ်ဆင်ဂျာအား ပန်ကြားရန်ကိုလည်း ရုလက်ကို ညွှန်ကြားသည်။ တစ်ကြောင်းအားဖြင့် အစွဲအကပ်ကို တိုက်ခိုက်ခဲ့လျှင် အစွဲအကပ် အလုံးအရင်း အင်အားကြီးမားစွာဖြင့် တုံ့ပြန်မည်ဆိုသည်ကိုလည်း ကစ်ဆင်ဂျာ ရှင်းရှင်းလင်းလင်း နားလည်အောင် ပြောပြရန်နှင့် ဤစကားရပ်များကို အီဂျစ်၊ ဆီးရီးယားနှင့် ဆိုဗီယက်ယူနီယံတို့၏ နားထဲသို့ရောက်အောင် အမေရိကန်နိုင်ငံခြားရေးဝန်ကြီးက ဆောင်ကျဉ်းပေးပါရန် ဝန်ကြီးချုပ်က မေတ္တာရပ်ခံလိုက်ခြင်းကိုလည်း ပြောပြရန် ရုလက်ကို မှာကြားသည်။

ရုလက်သို့ ပေးလိုက်သောကြေးနန်းသည် ဤမျှနှင့် အဆုံးသတ်ခဲ့လျှင် နောင်ဖြစ်ပေါ်လာမည့် အရေးအခင်းတို့သည် တစ်မျိုးတစ်ဖုံပြောင်းလဲသွားစရာရှိသည်။ သို့သော် ကြေးနန်းသည် ထိုမျှနှင့်အဆုံးမသတ်ဘဲ ကစ်ဆင်ဂျာတစ်ဦးတည်းသိရှိဖို့ရန် သတင်းပေးပို့ချက်တစ်ခု အပိုပါရှိလေသည်။ ထိုသတင်းမှာ ဆီးရီးယားတပ်များ၏ လှုပ်ရှားမှုမှာ အစွဲအကပ်တို့က ဘေးဆီးရန်ကာ တိုက်ခိုက်လာမည်ကို ဆီးရီးယားအစိုးရက မျှော်လင့်ထားသည့် လက္ခဏာပြနေကြောင်းဖြင့် အစွဲအကပ်စစ်ထောက်လှမ်းရေးဇာက၏ သုံးသပ်ချက်ဖြစ်လေသည်။ အီဂျစ်စစ်တပ်များအနေဖြင့်ကား အောက်တိုဘာလ ၇ ရက်နေ့အထိ ပြုလုပ်မည့် အကြီးအကျယ် စစ်ရေးလေ့ကျင့်ခြင်းဖြစ်သည်ဟု အစွဲအကပ်တို့က သုံးသပ်သည်။

ရုလက်သည် ကြေးနန်းထဲတွင်ပင် ပါရှိသော အချက်အလက်အားလုံးကို စကော့ကရော့မှတစ်ဆင့် ကစ်ဆင်ဂျာထံတင်ပြရန် အထက်က မှာကြားလိုက်သည့်အတိုင်း ချက်ချင်းဆောင်ရွက်လေသည်။ စကော့ကရော့သည် ကစ်ဆင်ဂျာ၏ လက်ထောက်တစ်ဦးအနေဖြင့် အတွေ့အကြုံများသဖြင့်ဖြစ်သည့်အလျောက် ရုလက်တင်ပြသည့် ကြေးနန်းစာကိုယ်နှင့် ထောက်

လှမ်းရေးမှ သုံးသပ်ချက်တို့သည် တစ်ခုနှင့်တစ်ခု အဆက်အစပ်မရှိဘဲ ကွဲပြားနေသည့် အချက်ကို သတိပြုမိသည်။ ကြေးနန်းတွင် ဖော်ပြပါရှိသော အာရပ်နိုင်ငံများသည် အစွဲရေးကို တိုက်ခိုက်ဖွယ်ရာရှိခြင်းနှင့် ဒုတိယ သုံးသပ်ချက်အရ အာရပ်တို့က အစွဲရေးက အကြံကြီးကြံနေသည်ဟု စိုးရိမ်မကင်း ဖြစ်ဖွယ်ရာရှိခြင်းကိုသာ ကြေးနန်းစာကိုယ်ထဲတွင် အဓိကအားဖြင့် ဖော်ပြပါရှိပြီး အစွဲရေးစစ်ထောက်လှမ်းရေးဘက်က သုံးသပ်ချက်ထဲတွင် အာရပ်တို့က ထိုးစစ်ဆင်ဖွယ်ရှိသည်ဟူ၍ အလေးအနက် ဖော်ပြခြင်းမရှိချေ။ စကောကရောသည် အစွဲရေးစစ်ထောက်လှမ်းရေး၏ အရည်အသွေး မြင့်မားမှုကို လေးစားနားလည်သော စစ်သည်တော်တစ်ဦးအနေဖြင့် ထိုအဆိုနှစ်ရပ်တွင် မည်သည့်အဆိုအား အလေးပေးရမည်ကို မဆိုင်မတွဆုံးဖြတ်လိုက်သည်။ နိုင်ငံခြားရေးဝန်ကြီးအားလည်း ထိုကိစ္စကို ချက်ချင်း အရေးယူဆောင်ရွက်ရန် မတိုက်တွန်းတော့ချေ။ ကစ်ဆင်ဂျာသည် စင်စစ်အားဖြင့် ထိုကြေးနန်းကို စနေနေ့မနက်ကျမှ ဖတ်ဖြစ်သည်။ ထိုသို့ဖတ်ဖြစ်သည့်အခါတွင် နောက်ကျသွားလေပြီ။

အစွဲရေးနိုင်ငံခြားရေးဝန်ကြီး အီဘန်နှင့် သူ၏ နိုင်ငံရေးအတွင်းဝန် ဘင့်ဆူတို့အဖို့မှာ ယွမ်ကစ်မူနေသည် ပလာဇာဟိုတယ်တွင် နေမြင့်သည် တိုင်အောင် အိပ်ကာ အနားယူရမည့်နေ့ဖြစ်သည်။ သူတို့နှစ်ဦးသည် အစွဲရေးမှအလာတွင် ခရီးပန်းခွဲကြသည့်ပြင် ကုလသမဂ္ဂ အထွေထွေညီလာခံ၌ နိုင်ငံတကာမှ ကိုယ်စားလှယ်အဖွဲ့ခေါင်းဆောင်များ၊ နိုင်ငံခြားရေးဝန်ကြီးများနှင့် အပြင်းအထန် ဆွေးနွေးခဲ့ကြရသဖြင့် အနားယူရန်လိုနေသည်။ သို့ဖြစ်၍ အီဘန်သည် အခန်းတံခါးများကိုပိတ်၍ အလင်းရောင်မဝင်နိုင်အောင် လိုက်ကာများဖြင့် ကာလိုက်ပြီးလျှင် ထိုနေ့သည် မိမိတို့၏ဘာသာရေးနေ့မှန်းမသိ၍ တယ်လီဖုန်းဆက်မိသူရှိလျှင် ခေါ်သံမကြားရအောင် တယ်လီဖုန်းနားခွက်ကိုဖြုတ်ပြီး ချထားလိုက်လေသည်။ ထိုသို့မပြုလုပ်မီ သူသည် ဟာဇလီယာရှိ သူ့ဇနီးဆုစိတ် တယ်လီဖုန်းဆက်ပြီးလျှင် ထိုနေ့တွင် သူဘာမျှမလုပ်ဘဲ အနားယူနေပါမည်ဟု ပြောလိုက်သေးသည်။

သို့သော် မိမိတို့ အနားယူရန် မျှော်လင့်အားထားနေသောနေ့သည် ထိုသို့ဖြစ်မလာသည်ကို ပထမဦးစွာ သိရသူမှာ ဘင့်ဆူဖြစ်သည်။ ထိုနေ့

နံနက် ၇ နာရီနီးနီးလောက်တွင် သူ့အခန်းတံခါးကို ပြင်းပြင်းခေါက်သံကြောင့် သူ နိုးလာသည်။

“မစ္စတာ ဘင့်ဆူ၊ မစ္စတာ ဘင့်ဆူ”

သူ့ကို အိပ်ရာကထရန် တောင်းဆိုလိုက်သောအသံသည် အဆက်မပြတ် ထွက်ပေါ်လာသည်။

“ဟာ ... ဘယ်သူလဲ”

ဘင့်ဆူသည် အိပ်စုံမှုန့်မွှားဖြင့် အသံထွက်အောင် မနည်းကြိုးစားကာ မေးရသည်။

“အစွဲရေးက အရေးကြီးတဲ့ ကြေးနန်းစာတစ်စောင်လာတယ်”

ငိုက်မြည်းနေသော ဘင့်ဆူ၏ဦးခေါင်းသည် အလုပ်စလေပြီ။ ဘာများအရေးကြီးတဲ့ကြေးနန်းပါလိမ့်။ ဒီလိုအားတဲ့နေ့မှ ကြေးနန်းကလည်း လာရသလား။ သူသည် ကြေးနန်းဖြင့် ရိုက်ကြားရလောက်အောင် မပြီးမပြတ်သေးဘဲ တန်းလန်းကျန်နေသည့်အလုပ်ဟူ၍ ဘယ်ဟာရှိသည်ကို စဉ်းစား၍ မရချေ။ ဂျေရုဆလင်မှာရှိတဲ့ လူတွေထဲက ဘယ်သူကများ သူများထက်ပိုပြီး အလုပ်တာဝန်ကျေပွန်တာကို ပြချင်နေပါလိမ့်မလဲဟု တွေးတောရင်း ဘင့်ဆူသည် သူ၏ လေးလံသော ခြေထောက်များကို ရှုပ်တိုက်ကာ တံခါးဆီသို့ ဒယီးဒယိုင် လျှောက်လာခဲ့သည်။

ဘင့်ဆူသည် ယမန်နေ့က ရှုလက်ထံသို့ အခြေအနေရှင်းလင်းဖော်ပြသည့် ကြေးနန်းရောက်လာခြင်းကိုမသိရချေ။ သူသည် စာပို့လုလင်အား ဘောက်ဆူးပေးပြီးနောက် ကြေးနန်းကိုယူလိုက်သည်။ ကြေးနန်းမှာ အစိုးရအဖွဲ့ဝင် ဝန်ကြီးတစ်ဦးဖြစ်သူ အစွဲရေးရယ်ဂယ်လီလီထံမှ ဖြစ်သည်။ စာတွင်ပါသည်မှာ “အီဂျစ်နှင့် ဆီးရီးယားတို့ ညနေ ၆:၀၀ နာရီမှာ စတင်စစ်ဆင်တော့မည့်သတင်းကို ရှင်းရှင်းသိရပြီ” ဟူ၍ ဖြစ်သည်။

ဘင့်ဆူသည် ညအိပ်ဝတ်စုံတန်းလန်းဖြင့် အီဘန်၏ အခန်းဆီသို့ ဒလကြမ်းပြေးသွားသည်။ သူသည် အီဘန်၏ အခန်းတံခါးကို ခေါက်နှင်းမောဟိုက်နေသည်။ အခန်းထဲက ပြန်၍ထူးသံထွက်မလာချေ။ နိုင်ငံခြားရေးဝန်ကြီးသည် ဘာမျှမလုပ်ဘဲ တဝကြီးအိပ်နေမည်ဟု သူပြောထားသည့် စကားအတိုင်း အနားယူနေပုံရသည်။ သို့သော် ဘင့်ဆူသည် စိတ်မထေ့

ဘဲ တံခါးကို ပြင်းပြင်းထန်ထန် ခြေနှင့်ကန်၍ နှိုးသည်။ ထိုသို့လုပ်ကိုင် သည့်အတွက် လူ့အထက်တန်းလွှာများ တည်းခိုကြသည့် မိမိခံဟိုတယ် ကြီး၏ အခန်းအသီးသီးမှ ဧည့်သည်များက ထိတ်လန့်သောမျက်နှာအမူ အရာတို့ဖြင့် ခေါင်းပြူး၍ကြည့်ကြသည်။ နောက်ဆုံးတွင် နိုင်ငံခြားရေးဝန် ကြီးသည် ငြိမ်မနေနိုင်တော့ဘဲ အိပ်ရာထဲက ထ၍လာရတော့သည်။

အိဘန်သည် ကြေးနန်းကိုဖတ်၍ပြီးသည်နှင့် ဘင့်ဆူအား ဝေါလ် ဒေါ့ဖ် အဆောက်အဦတွင် ရှိနေသည့် ကစ်ဆင်ဂျာထံ ချက်ချင်းအဆက် အသွယ်ယူရန် ညွှန်ကြားသည်။ ဘင့်ဆူသည် ၁၀ မိနစ်အတွင်း ကစ်ဆင် ဂျာနှင့် အဆက်အသွယ်ရရှိကာ တယ်လီဖုန်းခွက်ကို အိဘန်လက်ထဲသို့ လှမ်း၍ ပေးလိုက်သည်။ အခြားတစ်ဖက်တွင် ကစ်ဆင်ဂျာက နားထောင် နေသည်။ အချိန်မှာ နယူးယောက်စံတော်ချိန် နံနက် ၆:၃၀ နာရီဖြစ်ပြီး အစွဲရေးစံတော်ချိန်အရ ၁၂:၃၀ နာရီဖြစ်သည်။

အိဘန်က သူ ယခုခဏကလေးတွင်ရရှိသော ကြေးနန်းစာကို ကစ်ဆင်ဂျာအား ဖတ်၍ပြသည်။ ကစ်ဆင်ဂျာသည် အစွဲရေးရှိ အမေရိကန် သံအမတ် ကဲနက်ကီတင်းထံမှ အလားတူ ကြေးနန်းတစ်စောင် ရရှိပြီးဖြစ် သည်။ သို့သော် သူက ထိုအကြောင်းကို စစ်ဆေးစောကြောပြီး စကားပြန် ပါမည်ဟု ဆိုသည်။ ဆယ်မိနစ်အတွင်း ကစ်ဆင်ဂျာက အိဘန်ကိုစကား ပြန်သည်။ ကစ်ဆင်ဂျာ၏အသံမှာ တုန်လှုပ်ချောက်ချားသည့် အရိပ်အမြွက် မျှ မတွေ့ရဘဲ တည်ငြိမ်လှသည်။ ကစ်ဆင်ဂျာက သူသည် ယခုပင် အိဂျစ် သံအမတ်နှင့် ကစားပြောရပြီး သံအမတ်က အစွဲရေး ရေတပ်သည် နှစ်နေ ရာတွင် ဝင်ရောက်တိုက်ခိုက်နေပါသည်ဟု စွပ်စွဲလိုက်ကြောင်းဖြင့် ပြောပြ သည်။ ထိုစွပ်စွဲချက်ကို သူ့ကိုယ်တိုင်မယုံကြည်သော်လည်း အိဘန်အနေဖြင့် အိဂျစ်တို့၏ စွပ်စွဲချက်ထဲတွင် မည်မျှမှန်ကန်မှုရှိသည်ကို စုံစမ်းစစ်ဆေး ပေးပါရန် ပန်ကြားလိုက်သည်။

ဤတွင် အိဘန်မှာ ဂျေရုဆလင်ရှိ နိုင်ငံခြားရေးရုံးသို့ တယ်လီဖုန်း ဆက်၍ မေးရပြန်သည်။ နိုင်ငံခြားရေးရုံးရှိ ညွှန်ကြားရေးမှူးချုပ် မော်ဒီချေ ကစ်ဒရွန်နှင့် သူ တွေ့ရသည်။ ကစ်ဒရွန်က “အိဂျစ်တို့၏ စွပ်စွဲချက်မှာ အခြေအမြစ်မရှိ” ဟု ချက်ချင်း ပြန်ကြားသည်။ ထိုသို့ပြော၍နေစဉ်မှာပင်

ကစ်ဒရွန်က စကားကိုဖြတ်ပြီး အိဘန်အား တယ်လီဖုန်းကို ခေတ္တကိုင် ထားရန်ပြောသည်။ စက္ကန့်အနည်းငယ်အကြာတွင် ညွှန်ကြားရေးမှူးချုပ်၏ အသံ ပြန်၍ထွက်ပေါ်လာပြီး ထစ်ထစ်ငေါ့ငေါ့ စိုးရိမ်တကြီးဖြင့် “တိုက် ကုန်ကြပြီ၊ အခုတင်ပဲသတင်းရတယ်” ဟု ပြောလေသည်။

တိုက်ပွဲဖြစ်ပွားမီ နာရီပိုင်းလောက်က ကစ်ဆင်ဂျာသည် သံတမန် ဆက်သွယ်မှုများကို ပျာပျာသလဲလုပ်ပါ၏။ သို့သော် ဝတ်ကျေတန်းကျေ လောက်ပဲဖြစ်သည်။ ပထမဦးစွာ သူသည် ကီးဘစွက်နီးမှ ဖလော်ရစ်ဒါ အိမ်ဖြူတော်ရှိ သမ္မတနစ်ဆင်ထံ တယ်လီဖုန်းဆက်သည်။ ထို့နောက် ဝါရှင်တန်ရှိ ရုရှားသံအမတ်ကြီး အနာတိုလီ ဒိုဘရီနှင့်ထံဆက်ပြီး အိဂျစ် နှင့် ဆီးရီးယားတို့ကို မော်စကိုက အစွမ်းကုန်ထိန်းချုပ်ပေးထားပါရန် တောင်း ဆိုသည်။ အကယ်၍ စစ်ဖြစ်လာခဲ့လျှင် အင်အားကြီးနှစ်နိုင်ငံက မပါဝင်ဘဲ လက်ရှောင်ကြဖို့ သဘောတူညီကြရန်လည်း အဆိုပြုသည်။ ဒိုဘရီနှင့်က ထရင်မလင်နှင့် ဆွေးနွေးပြီးနောက် စကားပြန်ပါမည်ဟု ကတိပြုသည်။ ထို့နောက် ချက်ချင်းပင် ဒိုဘရီနှင့်က ကစ်ဆင်ဂျာထံ တယ်လီဖုန်းဆက်ပြီး ဆိုဗီယက်ယူနီယံက အဆိုပြုချစ်နှစ်ရပ်စလုံးကို လက်ခံကြောင်းဖြင့် ကတိပြု သည်။ ထိုသို့ ဒိုဘရီနှင့်ပြောလိုက်သည့် စကားများကို ကစ်ဆင်ဂျာသည် ဘယ်အခါမျှ မေ့မည်မဟုတ်ချေ။ နောင်တွင် ရုရှားသံယူပိုဆောင်ရေး လေယာဉ်ပျံများက ကိုင်ရုံနှင့် ဒမတ်စကပ်သို့ လက်နက်အမြောက်အမြား ထေပို့နေသည့်အခါ၌လည်းကောင်း၊ အာရပ်တို့၏ စစ်ပြင်ဆင်မှုများထဲတွင် နှုတ်တို့ နက်ရှိုင်းစွာ ပါဝင်နေသည့်ခြေရာလက်ရာများ ပေါ်လာသည့်အခါ ၌လည်းကောင်း ဒိုဘရီနှင့်၏ စကားများကို ကစ်ဆင်ဂျာသည် ပြန်လည်၍ ကြားယောင်နေပေလိမ့်မည်။

ကစ်ဆင်ဂျာသည် ဒိုဘရီနှင့်ထံ တယ်လီဖုန်းဆက်ပြီးနောက် ဆော်ဒီအာရေဗျဘုရင် ဖေဖယ်ထံ တယ်လီဖုန်းဆက်၍ အိဂျစ်သမ္မတ ဆာဒတ်နှင့် ဆီးရီးယားသမ္မတ အာဆတ်တို့အပေါ် ဩဇာသုံးပေးပါရန် မော်ဒီကြားသည်။ ထို့နောက် ကစ်ဆင်ဂျာသည် ကုလသမဂ္ဂအတွင်းရေးမှူးချုပ် ကျော်ဟိမ်းထံ တယ်လီဖုန်းဆက်၍ အခြေအနေကို ပြောကြားသည်။ မည်သို့ရှိစေ ကစ်ဆင်ဂျာသည် စစ်ပွဲကြီးမစမီအထိ အိဂျစ်နှင့် ဆီးရီး

ယားတို့က စတင်၍ တိုက်ခိုက်လိမ့်မည်ဟု မမျှော်လင့်ဘဲ အစွဲရေးက ဘေးဆီး ရန်ကာဆိုသလို လက်ဦးအောင် တိုက်ခိုက်ဖွယ်ရှိသည့် အခြင်းအရာကိုသာ သူ့ခေါင်းထဲမှာ စွဲလန်းစိုးရိမ်နေခဲ့သည်။ နောက်ဆုံးအချိန်မှာပင် သူသည် ရှုလက်ထံဖုန်းဆက်၍ အစွဲရေးတို့က စတင်၍ မတိုက်ဖို့ရန် “သမ္မတကြီး၏ မေတ္တာရပ်ခံချက်” ကို သူ့အစိုးရထံ တင်ပြပေးရန်ပြောသည်။ တစ်ချိန်တည်းမှာပင် အစွဲရေးရှိ အမေရိကန်သံအမတ်ကြီး ကိတင်းအား ဂိုလ်ဒါမီယာထံ ကိုယ်တိုင်သွားရောက်၍ အလားတူ သဝဏ်လွှာကို ပေးအပ်ရန် ညွှန်ကြားလိုက်သည်။

ကစ်ဆင်ဂျာသည် ထိုသို့လုပ်မည်သာ လုပ်သည်။ အာရပ် “ကာကွယ်ရေးတပ်ဖွဲ့များ” သည် ထိုးစစ်ဆင်တော့မည်အနေအထားသို့ ရွှေ့ပြောင်းလျက် ရှိနေသည်ဟူသော သတင်းထောက်လှမ်းချက်များကို ရရှိထားပြီး ဖြစ်သည်။ ထိုသတင်း ပေးပို့ချက်များထဲတွင် အစွဲရေးတို့ဘက်က နယ်စပ်များအတွင်း၌ ငြိမ်သက်ချက်ရှိခြင်းကို အလေးအနက် ဖော်ပြထားပေသည်။ သို့ဖြစ်လင့်ကစား ကစ်ဆင်ဂျာသည် သောကြာနေ့က ကြေးနန်းတွင် အီဂျစ်နှင့် ဆီးရီးယားတို့က စ၍တိုက်ခဲလျှင် အစွဲရေးက “အလုံးအရင်း အင်အားကြီးမားစွာဖြင့် တုံ့ပြန်မည်” ဟူသောအပိုဒ်ကို လွန်စွာအလေးအနက် ခံယူထားလျက်ရှိလေသည်။ ကစ်ဆင်ဂျာက အစွဲရေးသည် တိုက်ခိုက်ရန်အတွက် အသင့်ရှိနေပြီဟု ယူဆသည်။ သို့ဖြစ်၍ မည်သို့ဖြစ်လာနိုင်စရာရှိသည်ကို သူ စဉ်းစားကြည့်သည်။ ဖြစ်နိုင်သည့်အချက်တစ်ချက်မှာ အစွဲရေးတို့ မည်သို့ပင် ငြင်းဆိုနေစေကာမူ သူက ပထမ စတင်၍တိုက်မည်။ ထိုအဖြစ်ကို ကစ်ဆင်ဂျာက မလိုလားချေ။ ထိုသို့မဟုတ်ခဲလျှင် အစွဲရေးတို့က အာရပ်တပ်များ ဝင်ရောက်လာအောင်လုပ်ပြီး ထောင်၍ဖမ်းမည်။ သူသည် စစ်ပွဲအရုံးအနိုင်ကို အရေးမထားချေ။ စစ်ပွဲသည် သုံးလေးရက်လောက်သာ ကြာမည်ဖြစ်ပြီး အီဂျစ်နှင့်ဆီးရီးယားတပ်များ ပြိုကွဲပြီး ကျန်ရစ်မည်ဟု ခန့်မှန်းသည်။

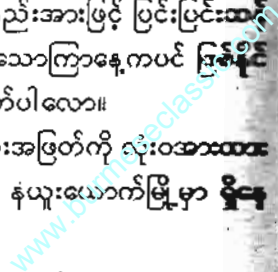
သည်ဟာမှာ ကစ်ဆင်ဂျာ အတွေးချော်ခြင်းဖြစ်၏။ တကယ့်အမှားကတော့ အစွဲရေးနိုင်ငံခြားရေးရာဝန်ကြီးရာ အမေရိကန်နိုင်ငံခြားရေးဝန်ကြီးပါ နှစ်ဦးစလုံး အငိုက်မိလိုက်ကြခြင်း ဖြစ်သည်။ သူတို့သည် စစ်မဖြစ်

ပွားမီ ၂၄ နာရီအတွင်းမှာပင် မန်ဟတ်တန်မြို့ကြီးတွင် တစ်ဦးနှင့်တစ်ဦး တစ်မိုင်ကွာအတွင်းမှာ ရှိနေကြပါလျက်နှင့် တိုင်ပင်ခြင်းမရှိခဲ့ကြချေ။ တကယ်အရေးအကြောင်း ဖြစ်လာသည့်အခါ တိုင်ပင်ဖို့ နောက်ကျနေလေပြီ။ သူတို့သည် တစ်ရက်စောပြီး ရှုလက်ထံပို့လိုက်သည့် ကြေးနန်းထဲတွင်ပါရှိသည့် အတိုင်း အစွဲရေးအစိုးရ၏ စိုးရိမ်သောက တစ်နေ့တခြား တိုးပွားလာခြင်းကို အကြောင်းအမျိုးမျိုးကြောင့် မသိရဘဲရှိကြသည်။

အကယ်၍ ကစ်ဆင်ဂျာထံသို့ သောကြာနေ့ ညနေပိုင်းက ရှုလက်ထံမှ ပို့ပေးလိုက်သည့် အစွဲရေးကြေးနန်းကို ဗိုလ်ချုပ်ကြီးစကောကရော့ ရလျှင်ရခြင်း ကစ်ဆင်ဂျာအား အကျိုးအကြောင်းပြောပြလိုက်မည်ဆိုလျှင် တစ်မျိုးတစ်ဖုံ ဖြစ်လာနိုင်စရာရှိသည်။ ထိုအခြေအနေကို သိရှိခဲ့ရလျှင် သူသည် အစွဲရေး၏သတိပေးချက်ကို ရုရှားနှင့် အာရပ်တို့အား မုချအကြောင်းကြား ဖြစ်ပေလိမ့်မည်။ အထူးသဖြင့် ရုရှားတို့အတွက် ရန်စကျူးကျော်မှုကြောင့် ထိုသို့ ကျူးကျော်မှုနှင့် နှစ်နိုင်ငံ ပြေပြေပြစ်ပြစ်ဖြစ်ရေးဝါဒအပေါ်တွင် မည်သို့ အကျိုးသက်ရောက်မှု ဖြစ်လာလိမ့်မည်ဟု အမေရိကန်၏ လေးနက်စွာ သတိပေးချက်ကိုပါ ထပ်လောင်းဖြည့်စွက်လိမ့်မည်ဟု ယူဆနိုင်ပေသည်။

ကိုင်ရို၊ ဒမတ်စကပ်နှင့် မော်စကိုတို့က မည်သို့ တုံ့ပြန်မည်ကိုမူ မှန်းဆရန်မလွယ်ကူပေ။ သို့ရာတွင် ယနေ့ သိရှိထားသော ဖြစ်ရပ်အမှန်များပေါ် အခြေခံ၍ တွေးဆစရာအချို့တော့ရှိသည်။ အီဂျစ် ဆီးရီးယားတို့၏ တိုက်ခိုက်မှုတွင် အရေးအကြီးဆုံးဖြစ်သော အချက်မှာ အငိုက်ဖမ်းခြင်းဖြစ်သည်။ သူတို့သည် အစွဲရေးကို အလစ်ဝင်ပြီးတိုက်လို မဖြစ်နိုင်တော့မှန်း သိလျှင် ထိုအကြံကို စွန့်သော်လည်းစွန့်မည်၊ သို့မဟုတ် အနည်းဆုံး နေ့ရွှေ့ပြီး တိုက်ချင်လည်းတိုက်မည် မဟုတ်ပါလော။ ရုရှားတို့အား သူတို့၏ မဟာမိတ်များကို ဟန့်တားပေးရန် သံတမန်နည်းအားဖြင့် ပြင်းပြင်းထန်ထန် မြန်မြန်ထက်ထက် ကြိမ်နှက်၍ပေးရန် သောကြာနေ့ကပင် ဖြစ်နိုင်စရာရှိသည်ဟူ၍လည်း တွေးထိုက်သည်မဟုတ်ပါလော။

အစွဲရေးအဖို့မှာ စကောကရော့၏ အဆုံးအဖြတ်ကို လုံးဝအားထားရန်မလိုပေ။ မိမိတို့နိုင်ငံခြားရေးဝန်ကြီးသည် နယူးယောက်မြို့မှာ ငိုနေ

သည်။ အကယ်၍ ဂဇစ်သည် နောက်နေ့တွင် ဂလီလီက အိဘန်ထံ အကြောင်းကြားသလို သောကြာနေ့ကတည်းက အိဘန်ထံ တိုက်ရိုက် အကြောင်းကြားခဲ့ပါလျှင် အိဘန်သည် ကစ်ဆင်ဂျာထံ သွားရောက်တွေ့ဆုံ ရန် ခဲယဉ်းမည်မဟုတ်ချေ။ အနည်းဆုံး တယ်လီဖုန်းဖြင့် ပြောလိုက်လိမ့် မည်။ သို့သော် ဝန်ကြီးချုပ် ဂိုလ်ဒါဗီယာသည် လုပ်ငန်းသဘောအရလည်း ကောင်း၊ အထူးသဖြင့် အရေးပေါ်ကိစ္စများတွင်လည်းကောင်း အိဘန်ကို နောက်ဆုံးထား၍ တိုင်ပင်မည့်သူဖြစ်သည်။ ဂိုလ်ဒါဗီယာသည် မည်သည့် အရေးတကြီးကိစ္စကိုမဆို အိဘန်ကို နောက်ဆုံးမှ အကြောင်းကြားရန် အစဉ် အလာတစ်ရပ် ပြုလုပ်ထားသည်။ ထိုအစဉ်အလာအတိုင်း မိမိ၏ ရုံးအဖွဲ့ ဝင်များနှင့်တကွ ဝါရှင်တန်ရှိ အစွဲရေးသံရုံးသားများအား စည်းကမ်းကြပ် မတ်ထားလေသည်။

ရှုလက်သည် ကြေးနန်းရသည်နှင့်တစ်ပြိုင်နက် မိမိအလိုအလျောက် အိဘန်အား အကြောင်းကြားမည်ဆိုက ကြားနိုင်သည်။ အကြောင်းကြား ရန်လည်း သင့်သည်။ တကယ်ဆိုတော့ အိဘန်သည် အလုပ်သဘောအရ ရှုလက်၏ အကြီးအကဲတစ်ယောက် မဟုတ်ပါလော။ သို့သော် ထိုသို့ပြု လုပ်ရန် ရှုလက်၏ ခေါင်းထဲ၌ အကြံမပေါ်ပေါက်နိုင်ခဲ့ချေ။ သံမှူးကလေး ခမျာမှာ သူနှင့်အနီးကပ်ဆုံး အထက်အရာရှိကြီးဖြစ်သော သံအမတ်ကြီး ၏ စကားကို စေတလုံး ပခုံးထမ်းရသူဖြစ်လေသည်။ သံအမတ်ကြီး ဒင်းနစ် က အစွဲရေးနှင့်အဆက်အသွယ် ဟူသမျှတို့ကို ဝန်ကြီးချုပ်ရုံးနှင့်သာ တိုက် ရိုက်ပြုလုပ်ရမည်ဟု အမိန့်ပေးထားလေသည်။ အဖြစ်က သည်လိုရှိရပြီး သံအမတ်ကြီးကလည်း အစွဲရေးကို ရောက်၍နေရာ ကြံဉာဏ်ဖန်လာမည့် အရေးတို့သည် သံအရာငယ်၏ လက်ထဲသို့ ကျရောက်နေခဲ့ရလေသည်။ သို့အားဖြင့် အကောင်းဘက်မျှော်သည့် ထောက်လှမ်းရေးသုံးသပ်ချက်များ ကြောင့်လည်းကောင်း၊ ဝန်ကြီးချုပ်လုပ်သူက မိမိ၏ နိုင်ငံခြားရေးဝန်ကြီး အပေါ်တွင် ကာလကြာမြင့်စွာက ထားရှိခဲ့သည့် အာယာတကြောင့်လည်း ကောင်း စစ်ဖြစ်မလာရအောင် တားဆီးရန် သို့မဟုတ် အနည်းဆုံးအား ဖြင့် အချိန်ရွှေ့သွားစေရန် အသုံးချနိုင်ခဲ့မည့် ၁၄ နာရီမျှသော အချိန်ကာ လသည် အချည်းနှီးဖြစ်ခဲ့ရသည်။

နောက်ဆုံးအချိန် နီးကပ်တော့မှ မိမိတို့ဘက်က မည်သို့လုပ်နိုင်ခွင့် ရဦးမည်ကို တယ်လီဖုန်းဖြင့် ဆွေးနွေးပြောကြားလေသည်။ သို့သော် တစ်ယောက်တစ်ပေါက် ပြောကြားခြင်းဖြင့် အဖိုးတန်လှသော အချိန်များ ကုန် ဆုံးရသည်။ လုပ်ခွင့်လည်း မရှိတော့ချေ။ စနေနေ့နံနက် ၇:၀၀ နာရီတွင် ဝန်ကြီးချုပ်က ကာကွယ်ရေးဝန်ကြီး ဒါယန်း၊ ကက်ဘီနက်အဖွဲ့ဝင် ဂယ် လီလီ၊ စစ်ဦးစီးချုပ် အယ်လ်ဇာနှင့် ထောက်လှမ်းရေးမှူးချုပ်တို့ကို တယ် လီဖုန်းရှိ သူရုံးသို့ ဆင့်ခေါ်လိုက်သည်။ ဒုတိယဝန်ကြီးချုပ် အာလွန်ကို လည်း ဖိတ်ခေါ်သေးသည်။ သို့သော် အာလွန်သည် အစွဲရေးနိုင်ငံ မြောက် ပိုင်းရှိ သူ၏ ဘုံလယ်ယာမြေစခန်းသို့ ရောက်ရှိခရီးလွန်နေသည်။ သို့ဖြစ် ၍ အာလွန်က ရဟတ်ယာဉ်ဖြင့် လာရမည်လားဟု ကက်ဘီနက် အတွင်း ဝန်ကို မေးသည်။ အတွင်းဝန်က “သိပ်အလျင်မလိုပါဘူး၊ ကားနဲ့လာလည်း ဖြစ်ပါတယ်”ဟု စကားပြန်သည်။

မည်သို့ဆိုစေ စစ်ဖြစ်ဖို့ကတော့ သေချာနေသည်။ သို့ဖြစ်၍ ထိထိ ရောက်ရောက် လုပ်ရမည့်အရေးကိစ္စများကို ထိုအစည်းအဝေးတွင် ဆွေးနွေး ကြသည်။ စစ်ဦးစီးချုပ် အယ်လ်ဇာက ချက်ချင်းပင် အရန်တပ်များကို ဆင့် ခေါ်ရန်တောင်းဆိုသည်။ ကာကွယ်ရေးဝန်ကြီးချုပ်ဒါယန်းက သဘောမတူ၊ ထိုသို့ပြုလုပ်လိုက်လျှင် မိမိတို့က စတင်မီးမွှေးသည်ဟု ယူဆစရာရှိ၍ မိမိ တို့ကို စတင်စစ်ခင်းသူအဖြစ် စွပ်စွဲခံရလိမ့်မည်ဆိုကာ ဒါယန်းက အကန့် အသတ်ဖြင့် ဆင့်ခေါ်ရန်အဆိုပြုသည်။ ထိုအဆိုပြုချက်ကို ဝန်ကြီးချုပ်က လည်း သဘောတူသည်။ စစ်ဦးစီးချုပ် အယ်လ်ဇာကလည်း အာရပ်တို့ ဘက်က တိုက်ခိုက်ခြင်းကို စောင့်၍မနေဘဲ မိမိတို့က ဘေးဆီးရန်က သည့်အနေဖြင့် လက်ဦးဖို့ရန် အကြံပေးသည်။ မိမိသည် လေတပ်ဗိုလ်မှူး ချုပ်ကြီး ဘင်ယာမင်(ဘင်နီ)ပီလက်နှင့် ပြောကြည့်ပြီးပြီ၊ ရှုလက်က မွန်းလွဲ ၁၀:၀၀ နာရီတွင် လေကြောင်းက တိုက်ရန် အသင့်ဖြစ်မည်ဟု ပြောကြောင်း ဖြင့် တင်ပြသည်။ သို့သော် ဒါယန်းနှင့် မစွက်ဗီယာတို့က ထိုသို့ပြုလုပ် ခြင်းကို မိမိတို့၏ အရင်းခံ မဟာမိတ်ဖြစ်သော အမေရိကန်တို့က လိုလား မည်မဟုတ်ဟုဆိုကာ အယ်လ်ဇာ၏ အဆိုကို တစ်ချက်လွှတ်ပယ်ချလိုက် ကြသည်။

မစ္စက်မီယာနှင့် ဒါယန်းတို့က မိမိတို့ဘက်မှ အပစ်အခတ်မစဖို့ရန် ဆုံးဖြတ်ကြခြင်းမှာ ထိုအချိန်က ဟုတ်လောက်စရာရှိသည့် နိုင်ငံရေးတွက် ကိန်းပေါ်တွင် အခြေခံထား၍ ဖြစ်သည်။ သူတို့သည် ဘယ်နည်းလုပ်သင့်သည်ကို ဆွေးနွေးကြရာမှာ လက်တွေ့မကျဘဲ စာအုပ်ကြီးအတိုင်း လိုက်နေကြသည့်အဖြစ်ကို သူတို့ မရိပ်စားမိကြချေ။ နောက်တော့မှ စစ်ကြောင်း တစ်လျှောက်ရှိ မိမိတို့၏ ကြည်းတပ်အင်အားမှာ ကြိုတင်၍ တိုက်ဖို့ရန် မဆိုထားနှင့် ဘယ်လိုလိုက်လို့မှ မအောင်မြင်နိုင်အောင် အားနည်းသည်ကို တွေ့ရှိကြရသည်။ လေတပ်တစ်ခုတည်းကသာ မွန်းလွဲ ၁:၀၀ နာရီတွင် အသင့်ဖြစ်မည်။ သည်ဟာမှာလည်း စစ်ပွဲမစမီ တစ်နာရီမျှပင် အချိန်မရချေ။ ငါးနာရီအချိန်ရသည်ဆိုခြင်းမှာ မဟုတ်။ အစွဲရေးတို့က မိမိတို့ မည်သို့ လုပ်နိုင်မည်ကို ထိုငါးနာရီပေါ်တွင် အခြေခံပြီး အတွက်မှားနေကြသည်။

အာရပ်တို့က ညနေ ၆:၀၀ နာရီတွင် တိုက်လိမ့်မည်ဟု ဆိုခြင်းသည် ဘယ်က ဖြစ်ပေါ်လာသည်ကို ယနေ့အထိ မည်သူမျှမသိကြချေ။ ထောက်လှမ်းရေး သတင်းပို့ချက်များတွင်လည်း မပါ။ ဘယ်သူကစ၍ ပြောလိုက်ခြင်းဖြစ်သည်ကိုလည်း ဘယ်သူမျှမမှတ်မိ။ သို့သော် ထိုသို့ကြားရကတည်းက ထိုအတိုင်း အမှန်ပင်ဖြစ်သည်ဟု လက်ခံထားခဲ့ကြသည်။

ဤသို့လျှင် မစ္စက်မီယာနှင့် ဒါယန်းတို့သည် မိမိတို့ဘက်က လက်ဦးအောင် တိုက်ခိုက်ခြင်းမပြုဖို့ ဆုံးဖြတ်ခဲ့ကြရာတွင် သူတို့သည် အမေရိကန်နှင့် ချစ်ကြည်မှုမပျက်ရေးအတွက် စစ်ရေးအရ ကြီးမားသော စွန့်ခြင်းကြီးတစ်ပါးကို ပြုလုပ်ရသည်ဟု ရိုးသားစွာ ယုံကြည်ခဲ့လေသည်။ မစ္စက်မီယာက ဤသဘောကို ကစ်ဆင်ဂျာ မဆိုင်းမတွနားလည်အောင် လုပ်သည်။ သူသည် စနေနေ့နံနက် အစည်းအဝေးပြီးသည်နှင့်တစ်ပြိုင်နက် အစွဲရေးရှိ အမေရိကန်သံအမတ်ကြီး ကင်းနက်ကီတင်းကို ခေါ်လိုက်သည်။ အမေရိကန်သံအမတ်ရောက်လာသည့်အခါ ကစ်ဆင်ဂျာအတွက် စာ တစ်စောင် ပေးသည်။ စာထဲတွင် အီဂျစ်နှင့် ဆီးရီးယားတို့က အစွဲရေးကို တိုက်တော့မည်။ အစွဲရေးက လက်ဦးအောင်မတိုက်ဟု ပါရှိလေသည်။

အစွဲရေးစံတော်ချိန် မွန်းလွဲ ၁:၅၅ မိနစ်တိတိအချိန်တွင် ကက်ဘီနက်ဝန်ကြီး စုံညီအစည်းအဝေး တစ်ဝက်လောက်အရောက်တွင် စစ်ဖြစ်

ပြီဆိုသော သတင်းကို မစ္စက်မီယာထံ ပို့လာသည်။ ထိုအချိန်ကစ၍ ကစ်ဆင်ဂျာနှင့် တိုင်ပင်နှိုးနှောသည့်စကားများကို အဓိကထား၍ ဆွေးနွေးနေကြခြင်းကို ရပ်လိုက်ကြပြီး လက်နက်ရိက္ခာဖြည့်တင်းရေးအတွက် အကြပ်အတည်း တွေ့နေရသည့်ပြဿနာသို့ ပြောင်းရွှေ့ဆွေးနွေးကြရလေသည်။ ကက်ဘီနက်အဆင့် အစည်းအဝေးတွင် အမေရိကန်မှ မည်သည့်ပစ္စည်းများ တောင်းခံရမည်ကို စဉ်းစားကြသည်။ စစ် စတင်ဖြစ်ပွားပြီး ရက်အတန်ကြာ၌ ကျင်းပသော အစည်းအဝေးတစ်ခုတွင် ကာကွယ်ရေးဝန်ကြီး ဒါယန်းက အစွဲရေးတင့်ကားများသည် နောက်ဆုံးလက်ကျန် ကျည်ဆံများနှင့် တိုက်နေရသည်ဟု တင်ပြသည်။ ထို့ပြင် အဝတ်အစားများ အထူးသဖြင့် အနွေးထည်အတွင်းခံများ ရှားပါးပြတ်လတ်နေသည်ဟု ပြောပြသည်။ ဤတွင် ဘဏ္ဍာရေးဝန်ကြီး ပင်ချာစပီးက မခံရနိုင်ဘဲ စားပွဲကို လက်သီးဖြင့်ထုကာ "ဘာလဲဗျ ... ခင်ဗျားတို့တပ်တွေမှာ အတွင်းခံမရှိလို့ ဂယ်လက်ဇီ(အမေရိကန်ပို့ဆောင်ရေး) လေယာဉ်ပျံတွေက အတွင်းခံတွေ သယ်ယူလာရမှာလား၊ အတွင်းခံက ဘယ်လောက်အရေးကြီးသလဲ" ဟု အော်ဟစ်လေသည်။

အမှန်ပင် ဂယ်လက်ဇီလေယာဉ်ပျံများသည် အမြောက်ကျည်ဆံများနှင့်အတူ အတွင်းခံများကို သယ်ယူပေးခဲ့ကြရသည်။ သို့သော် အစွဲရေးတို့ မျှော်လင့်ထားသလောက် မမြန်ချေ။ အစွဲရေးတို့မှာ လက်နက်ရိက္ခာများအတွက် သေရေးရှင်ရေးတမျှ အခက်ကြုံနေကြသည်။ အစွဲရေး၏အခက်သည် ကစ်ဆင်ဂျာအတွက် အချက်ကောင်းဖြစ်ကာ သူ၏နိုင်ငံရေး ရည်မှန်းချက်ကို ရရှိအောင်လုပ်ဖို့ရန် အခွင့်ကောင်း ရရှိစေခဲ့လေသည်။ သို့မဟုတ် ထိုသို့ရရန် သူ့မျှော်လင့်ခဲ့သည်။

သံအမတ်ကြီး ဒင်းနစ်သည် အောက်တိုဘာ ၇ ရက် တနင်္လာနေ့ ညနေတွင် ဝါရှင်တန်သို့ ပြန်ရောက်သွားသည်။ သူသည် ခရီးရောက်မဆိုက်ကစ်ဆင်ဂျာထံသို့ သွားရောက်ပြီးလျှင် အစွဲရေးက လက်ဦးအောင် မတိုက်ဖို့ကို မတတ်သာလို့ ဆုံးဖြတ်ခဲ့ရတာမှာ အရင်းခံအကြောင်းကတော့ အလေ့အကျင့် ရှိနေ၍ဖြစ်ကြောင်း၊ ဒါကြောင့် စစ်လက်နက်ပစ္စည်း ပြန်လည်လောက် ဖွံ့ရေးအတွက် အမေရိကန်က မိမိ၏မဟာမိတ်နိုင်ငံအားကူညီရန် အထူးတာဝန်ရှိခြင်းကို မိမိအနေဖြင့် ပြောရန်သင့်သည်ဟူသော ခံယူချက်ရှိကြောင်း

ဖြင့် ပြောပြလေသည်။

သို့ဖြစ်လင့်ကစား ဒင်းနစ်က တောင်းဆိုတင်ပြသည့် ပစ္စည်းစာရင်းမှာ အံ့ဩလောက်အောင် နည်းပါးလှပေသည်။ ထိုသို့ သင့်ရဲ့လောက် တောင်းလိုက်ခြင်းမှာ အစွရေးတို့က မိမိတို့ကိုယ်မိမိတို့ မျှော်လင့်အားကိုးမှုကြီးမားခြင်းကို ဖော်ပြနေခြင်းဖြစ်သည်။ အမေရိကန်ထံမှ ပထမ တောင်းလိုက်သည့် စစ်အသုံးအဆောင်များမှာ တန်ချိန် ၂၀၀နီးပါးမျှသာဖြစ်သည်။ ထိုမျှကိုပင် "အရေးကြီး ဖြစ်ပေါ်လာမှ" လေကြောင်းမှပို့ရန် မှာလေသည်။

ကစ်ဆင်ဂျာသည် အစွရေး၏ လိုအပ်မှုများအတွက် အမေရိကန်က ဖြည့်ဆည်းရန် တာဝန်ဝတ္တရားရှိခြင်းကို ငြင်းပယ်ခြင်းမပြုချေ။ သို့သော် ထိုလိုအပ်ချက်များကို ဖြည့်ဆည်းရန်အတွက်လည်း ရည်ရွယ်ချက်မရှိပေ။ အစွရေးက အသင့်အတင့်မျှသာ ဦးဦးဖျားဖျားတောင်းဆိုခြင်းသည် အရန်တပ်များကို ဆင့်ခေါ်ပြီးသည်နှင့် သုံးရက်အတွင်း စစ်ပွဲကြီးကို အောင်နိုင်ပြီးဆုံးသွားအောင် အပြတ်ချေမှုန်းပစ်နိုင်လိမ့်မည်ဟူသော ကစ်ဆင်ဂျာ၏ တွက်ကိန်းကို ပို၍ခိုင်လုံစေခဲ့သည်။

အမေရိကန်သည် အစွရေးအား စစ်ရေးအားဖြင့် ထောက်ပံ့ခြင်းသည် စစ်မြေပြင်မှပေါ်ထွက်လာမည့် အရှုံးအနိုင်ကို ပို၍ထူးခြားစေလိမ့်မည်မဟုတ်သော်လည်း ရုရှားထံမှ မျှော်လင့်နေသေးလျက်ရှိသော ကူညီရိုင်းပင်းမှုနှင့် နောင်အခါ အာရပ်နိုင်ငံများနှင့် ဆက်ဆံမှုကို ထိခိုက်ပျက်ပြားစေနိုင်သည်ဟူ၍လည်း ကစ်ဆင်ဂျာက တွက်ဆမိသည်။ သူ့အတွေးသည် အနာဂတ်အတွက်မျှသာ မဟုတ်ချေ။ လောလောဆယ်အားဖြင့်လည်း ရေနံထုတ်လုပ်သော အာရပ်နိုင်ငံများက အစွရေးကို စစ်အထောက်အပံ့ပေးလျှင် အမေရိကန်ကို ရေနံသပိတ်မှောက်မည်ဟု ခြိမ်းခြောက်လျက်ရှိနေကြသည်။ ဤအချိန်တွင် ကစ်ဆင်ဂျာနှင့် ကာကွယ်ရေးဝန်ကြီး ဂျိမ်းအာဆလက်စင်းဂျားတို့သည် တစ်စိတ်တစ်ဝမ်းတည်းဖြစ်နေကြသည်။ အမေရိကန်သမ္မတ နစ်ဆင်မှာ ဝါးတားဂိတ်တိပ်ခွေများကို နားထောင်နေရသည်နှင့် မအားမလပ်ပဲရှိကာ လုပ်စရာရှိသမျှ ကစ်ဆင်ဂျာကိုပဲ စတင်လုပ်ကိုင်ဖို့ရန် လွှဲထားရသည်။

သို့သော် ထိုအကြောင်းများကို ကစ်ဆင်ဂျာက ဒင်းနစ်အား တစ်ခွန်း

တစ်ပါဒမျှ ပြောမပြုချေ။ ကစ်ဆင်ဂျာသည် ဒင်းနစ်အား တယ်လီဖုန်းဖြင့် စကားပြောရာတွင်လည်းကောင်း၊ အကြိမ်ကြိမ် တွေ့ဆုံဆွေးနွေးကြရာမှာလည်းကောင်း နှစ်နိုင်ငံစည်းလုံးရေးကိစ္စနှင့် အနှစ်သာရကင်းမဲ့သော ကတိပြုချက်များကိုသာ ပြောကြားကာ သူ့အကျိုးကိုကြည့်ပြီး အချိန်ဆွဲနေခဲ့သည်။ ကစ်ဆင်ဂျာက တစ်ထစ်ချယုံကြည်သည်မှာ ဒင်းနစ်ကို ရက်အနည်းငယ် အချိန်ဆွဲထားနိုင်ခဲ့လျှင် ထိုရက်များအတောအတွင်းမှာပင် စစ်ပြီးသွားမည်။ သည်လိုနှင့် ပြီးစီးသွားခဲ့လျှင် အာရပ်တို့၏ မျက်စိထဲတွင် အမေရိကန်အပေါ်၌ အပြစ်အနာအဆာ တစ်စုံတစ်ရာမတွေ့မြင်ရဘဲ ရှိမည်။ ဆိုဗီယက်ယူနီယံနှင့် ပြေပြေလည်လည် ရှိနေမှုလည်း တည်မြဲမည်ဟူ၍ ဖြစ်သည်။

ကစ်ဆင်ဂျာသည် ဒင်းနစ်အား ထိန်ဝှက်ထားသည့်စကားကို ရုရှားသံအမတ်ကြီး ဒိုဘာရီနင်ကိုတော့ ပွင့်ပွင့်လင်းလင်း ဆက်သွယ်ပြောဆိုသည်။ သူသည် အစွရေးတို့က စစ်အထောက်အပံ့များ အဆောတလျင် ပို့ပေးရန် နားပူနားဆာလုပ်နေခြင်းနှင့် သူက တင်း၍ ခံနေခြင်းကို သူ့အလိုအလျောက် ရုရှားသံအမတ်ကြီးကို ပြောပြသည်။ အပြန်အလှန်အားဖြင့် ရုရှားကလည်း သူ၏မဟာမိတ်တို့ကို အပစ်အခတ်ရပ်စဲရန် ဩဇာပေးဖို့နှင့် ၎င်းတို့အား အကူအပံ့ပေးခြင်းများကို ရပ်ထားပြီး စစ်အရှိန်မြင့်မားမလာအောင် တားဆီးရန် တောင်းခံလိုက်သည်။ သည်မှာပင် ဒင်းနစ်ကို ကစ်ဆင်ဂျာလှည့်စားခဲ့သလို ဒိုဘာရီနင်ကလည်း ကစ်ဆင်ဂျာကို ဆိုဗီယက်ယူနီယံက ကူညီရိုင်းပင်းလိုသော ဆန္ဒရှိပါသည်ဟူသော ကတိစားများဖြင့် လှည့်စားပြန်သည်။ ဒိုဘာရီနင်ကလည်း ကစ်ဆင်ဂျာလိုပင် အချိန်ဆွဲနေခြင်းဖြစ်သည်။ အစွရေးကို စစ်ထောက်ပံ့မှု တစ်နေ့နောက်ကျလျှင် အီဂျစ်နှင့် ဆီးရီးယားတို့အဖို့ တစ်နေ့ အကျိုးရှိသည်။ ရုရှားအဖို့လည်း နိုင်ငံရေးအမြတ်ထွက်မည်။

စစ်ဖြစ်ပွားပြီးသည့်နောက် တတိယမြောက်နေ့ ညနေဘက်တွင် ဝိုလ်ဒါဗီယာသည် သောကမအေးဖြစ်လာသည်။ စောစောပိုင်းက စစ်ဌာနချုပ်သို့ တစ်စွန်းတစ်စ ရောက်ရှိလာသည့်သတင်းများအရ အစွရေးတပ်သည် အီဂျစ်တပ်များကို ထိုးဖောက်ကာ စူးအက်တူးမြောင်းအနောက်ဘက် ကမ်းပေါ်သို့ တက်ရောက်နိုင်မည်ဟု မျှော်လင့်ခဲ့ကြရသည်။ သို့သော် နာရီအနည်းငယ်အတွင်းမှာပင် အစွရေးလက်ရွေးစင်တပ်ဦးသည် အရှေ့ကမ်းပါးဘက်

သို့ မရောက်မီက တပ်လန်လာခဲ့ရသည်ဟူသော သတင်းမှာ ရှင်းရှင်းကြီး ပေါ်ထွက်လာသည်။ ထိုပွဲတွင် စစ်ရေးအရ အောင်မြင်မှုတစ်စုံတစ်ရာမျှ မရရှိဘဲ အကြီးအကျယ် ထိခိုက်ကျဆုံးခြင်း ခံခဲ့ရလေသည်။

ဝါရှင်တန်မှ သတင်းများမှာ ပို၍ အားလျော့စရာဖြစ်ရသည်။ အစွ ရေးသံအမတ်ကြီးထံမှ တယ်လီဗစ်သို့ ပို့သည့် အစီရင်ခံစာများတွင် ကစ်ဆင် ဂျာက လက်နက်များထောက်ပံ့ရိုင်းပင်းလိုသော်လည်း ပင်တဂွန်စစ်ဌာန ချုပ်က ကန့်လန့်လုပ်နေသည်ဟူသော အကြောင်းများက ထပ်တလဲလဲပါ ရှိနေသည်။ ဒင်းနစ်သည် မကြာမီမှာပင် ကစ်ဆင်ဂျာသည် ပင်တဂွန်၏ အဟန့်အတားကို ကျော်လွှားနိုင်ပါလိမ့်မည်ဟူသော မျှော်လင့်ချက်လောက် သာ ပေးနိုင်လေသည်။

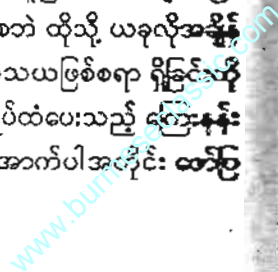
ဝါရှင်တန်ရှိ အစွရေးသံအမတ်သည် ဒင်းနစ်မဟုတ်ဘဲ အခြားတစ်ဦး သာဖြစ်ခဲ့ပါမူ ၎င်းသည် ဝန်ကြီးချုပ် ဂိုလ်ဒါမီယာ၏ ပြင်းထန်စွာပြစ်တင် ရှုတ်ချခြင်းကို လှလှကြီးခံရပေလိမ့်မည်။ ဝန်ကြီးချုပ်သည် မြေရှင်းချက်ကို လက်ခံနေမည်မဟုတ်။ အလုပ်ဖြစ်မြောက်ရေးကိုသာ တောင်းဆိုပေလိမ့် မည်။ ဒင်းနစ်မှာကား ဂိုလ်ဒါမီယာ၏ သားချစ်ကလေးကဲ့သို့ ဖြစ်နေသည်။ မစ္စကီမီယာသည် နိုင်ငံခြားရေးဝန်ကြီး ဖြစ်စဉ်ကလည်းကောင်း၊ နောင် ခါတွင် ဝန်ကြီးချုပ်ဖြစ်လာသည့်အခါ၌လည်းကောင်း ဒင်းနစ်သည် သူနှင့် အတူ အမြဲပါနေပြီး သူ၏လက်ရုံးတစ်ခု ဖြစ်ခဲ့သည်။ ပထမဦးစွာ ဒင်းနစ် သည် မစ္စကီမီယာ၏ နိုင်ငံရေးအတိုင်ပင်ခံ ဖြစ်ခဲ့သည်။ နောက်ပိုင်းတွင် ဝန်ကြီးချုပ်၏ရုံးတွင် ညွှန်ကြားရေးမှူးချုပ်ဖြစ်လာသည်။ သို့သော် ဒင်းနစ် သည် အိုမင်းပြီဖြစ်သော ခေါင်းဆောင်ကြီး အနားယူသည့်အခါတွင် သူ့၌ ဖြစ်ပေါ်လာမည့်နောင်ရေးကို ပူပင်နေရသည်။ ထို့ကြောင့် ဂိုလ်ဒါမီယာ အနားမယူမီ မိမိအတွက် စွဲမြဲမည့်အလုပ်တစ်ခုခုကို မျှော်လင့်သည်။ ဂိုလ်ဒါမီယာသည် သူ၏ သစ္စာရှိစွာ အမှုထမ်းခဲ့သည်ကို ဆုလာဘ်ချီးမြှင့် သည့်အနေဖြင့် နိုင်ငံခြားရေးရုံးက ပြောစကားကို ဆန့်ကျင်ကာ သူ့အလွန် လိုလားတပ်မက်သည့် ဝါရှင်တန်သံအမတ်ကြီး၏ ရာထူးကို စစ်မဖြစ်မီ လအနည်းငယ် အကွာလောက်က ခန့်အပ်ခဲ့သည်။

သူတို့နှစ်ဦး၏ ဆက်ဆံရေးမှာ များစွာပြေလည်လျက် ရှိသော်လည်း

စစ်အခြေအနေ ဆိုးလာသည့်အခါ ဝါရှင်တန်တွင် ဒင်းနစ်လုပ်ကိုင်ပုံ မအောင်မြင်ခြင်းကို ကောင်းစွာ သိမြင်လာသည်။ ထို့ကြောင့် ဝါရှင်တန်သို့ မိမိ လိုက်လာမည့်အကြောင်းကို ဒင်းနစ်ထံ အထူးကြေးနန်းတစ်စောင် တနင်္လာနေ့ညနေပိုင်းတွင် ရိုက်ကြားလိုက်သည်။ မစ္စကီမီယာက သမ္မတ နစ်ဆင်နှင့် ကစ်ဆင်ဂျာတို့အား အကြောင်းကြားရန်နှင့် မိမိ၏ ခရီးစဉ်ကို အမေရိကန်အရာရှိများနှင့် ညှိနှိုင်းဆောင်ရွက်ရန် ဒင်းနစ်ကို ညွှန်ကြားသည်။ ထို့ပြင် သူ့လာရောက်ဖို့ရန် အသင့်တော်ဆုံးဖြစ်သောနေ့ရက်ကို သဘောတူ ညီချက် ရရှိသည်နှင့်တစ်ပြိုင်နက် သူ့အား ချက်ချင်းအကြောင်းကြားရန် နှင့် လာရမည့်ရက်ကို သိပ်ပြီး ရက်ကြာကြာခွာခွာ မှထားရန်လည်း သတိ ပေးသည်။ ထို့ပြင် မိမိတို့အနေဖြင့် ပြာလောင်ခတ်နေခြင်းကို အာရပ်တို့ အား ဖွင့်ပြရာမရောက်ရလေအောင် ကိစ္စအဝဝကို လျှို့ဝှက်ရန်လည်း ဒင်းနစ်အား လေးနက်စွာမှာသည်။

စစ်ဖြစ်နေသည့်အတောအတွင်း အစွရေးနိုင်ငံ၏ ခေါင်းဆောင်ကြီး တစ်ယောက် အလည်အပတ်ရောက်ခြင်းသည် တအံ့တဩဖြစ်ဖွယ်ရာ ရှိ သည်။ အစဉ်အလာလည်းမဟုတ်ချေ။ သို့ဖြစ်ရာ ထိုသို့ ကြေးနန်းရိုက် လိုက်ခြင်းမှာ မစ္စကီမီယာသည် အကယ်ပင်လုပ်ရန် ရည်ရွယ်၍လော၊ သို့ မဟုတ် အမေရိကန်အစိုးရကို ကြိမ်တို့ပေးလိုက်ရာ ရောက်စေလို၍လော ဆိုသည်ကတော့ မရှင်းလှချေ။ သို့သော် ထိုသို့လုပ်လိုက်ခြင်းသည် နိုင်ငံ ခြားရေးဌာနတစ်ခုလုံး လှုပ်ရှားသွားအောင် ထိရောက်မှုရှိသည်မှာကတော့ သေချာသည်။

ကစ်ဆင်ဂျာသည် ယခုအချိန်တွင် မစ္စကီမီယာ လာရောက်ဖို့မလို သေးကြောင်းဖြင့် ဒင်းနစ်သိအောင် ပြောပြသည်။ သူသည် ဂိုလ်ဒါမီယာ လာရောက်ခြင်းကို အမေရိကန်အစိုးရက လက်မခံပါဟူ၍ အတိအကျ မပြော ချေ။ သံတမန်တို့၏ ယဉ်ကျေးလိမ္မာမှုကို မပျက်စေဘဲ ထိုသို့ ယခုလိုအချိန် တွင် လာရောက်ခြင်းမှာ သင့် မသင့်ဟူ၍ ဒွိဟသံသယဖြစ်စရာ ရှိခြင်းသို့ သာ ထုတ်ဖော်ပြောပြသည်။ ဒင်းနစ်က ဝန်ကြီးချုပ်ထံပေးသည့် ကြေးနန်း ထဲတွင် ကစ်ဆင်ဂျာ၏ ကန့်ကွက်ချက်များကို အောက်ပါအတိုင်း တော်ပြ သည်။

- * ဤသို့ မစ္စကီမီယာ လာခြင်းကို နောင်အခါတွင် အစွဲရေးတို့က ထုတ်ပြန်ကြေညာလိမ့်မည်။ ထိုအချိန်အခါသည် အမေရိကန်တို့အဖို့ အနေခက်စရာကာလနှင့် တိုက်ဆိုင်နိုင်သည်။
- * ထိုသို့ လာရောက်ခြင်းကို လျှို့ဝှက်ထားရန်မှာ လက်တွေ့ဖြစ်နိုင်မည့်နည်းလမ်းမရှိချေ။ အာရပ်နှင့် ဆိုဗီယက် ထောက်လှမ်းရေးတို့နှင့် သတင်းကိုယ်စားလှယ်များက စုံစမ်းသိရှိကြလိမ့်မည်မှာ ယုံမှားဖွယ်မရှိ။
- * စစ်ဖြစ်နေသည့်အတောအတွင်း လာရောက်ခြင်းသည် အစွဲရေးနှင့် အမေရိကန်တို့ တစ်ကြိတ်တည်း တစ်ဉာဏ်တည်း ဖြစ်ခြင်းကို တအံ့တဩဖြစ်လောက်အောင် ပေါ်လွင်စေလိမ့်မည်။ ထိုသို့ပေါ်လာသည့် အခြင်းအရာကို ရန်စကျူးကျော်ခြင်းဖြစ်သည်ဟု ရုရှားနှင့် အာရပ်နိုင်ငံများက အဓိပ္ပာယ်ကောက်ယူလိမ့်မည်။

နောက်ဆုံးအချက်သည် အရေးအကြီးဆုံးဖြစ်သည်။ ကစ်ဆင်ဂျာဆိုလိုသည်မှာ မစ္စကီမီယာ လာနေစရာမလို။ အစွဲရေး၏ စစ်ပစ္စည်းပြန်လည်ဖြည့်တင်းရန်လိုအပ်ချက်ကို နာရီပိုင်းအတွင်း ဖြစ်မြောက်အောင် ဆောင်ရွက်ပေးမည်ကြောင့် ဖြစ်သည်ဟူ၏။

ကစ်ဆင်ဂျာမှာ အထက်လွတ်တော်အမတ်များဖြစ်ကြသော ဂျက်ဆင်မွန်ဒေးလ်၊ ဟမ်ဖရီဂျာဗစ်၊ ဘောယာ၊ ရီဘီကော့ စသည့်ပုဂ္ဂိုလ်ကြီးများက အစွဲရေးကို ထောက်ပံ့ရန်အတွက် လှုပ်ရှားမှုများ ပြုလုပ်လာကြသည့်အခါ ဒိုင်ခံပြီး ဖြေရှင်းနေရလေသည်။

အောက်တိုဘာလ ၉ ရက် အင်္ဂါနေ့ နေ့လယ်တွင် တွေ့ကြရသည်။ ထိုသို့တွေ့ကြပြီးနောက် ကစ်ဆင်ဂျာက ဒင်းနစ်အား သမ္မတနစ်ဆင်သည် အစွဲရေး၏ တောင်းခံချက်ကို လိုက်လျောရန်နှင့် စစ်ဖြစ်ပွားရာတွင် အစွဲရေးတို့ဘက်က ဆုံးရှုံးခဲ့ရသည့် လက်နက်များကို ပြန်လည်ဖြည့်တင်းပေးရန် “မူအားဖြင့်” ဆုံးဖြတ်လိုက်ကြောင်း ပြောပြသည်။ သို့သော် အမေရိကန်အနေဖြင့် စစ်သုံးပစ္စည်းများကို အစွဲရေးသို့ စစ်လေယာဉ်ပျံများဖြင့် တိုက်ရိုက်မပို့နိုင်ကြောင်း၊ ထိုပစ္စည်းများကို အစွဲရေးလေယာဉ်ပျံများဖြင့် အမေရိကား

မှ တိုက်ရိုက်သယ်ယူချင်လည်းသယ်၊ သို့မဟုတ်ပါက အမေရိကန်က ထိုပစ္စည်းများကို ပုဂ္ဂလိကပိုင်လေယာဉ်များငှား၍ အစိုးရီစံကျွန်းသို့ ပို့ပေးမည်။ အစွဲရေးလေယာဉ်များက ထိုကျွန်းသို့လာ၍ သယ်ယူရမည်ဖြစ်ကြောင်း၊ ဤအဆိုနှစ်ရပ်အနက် ကြိုက်ရာကိုရွေးစေလိုကြောင်း၊ မိမိတို့အနေဖြင့် အစွဲရေး၏ စစ်မှန်သောမဟာမိတ်ဖြစ်၍ လက်နက် ပြန်လည်ဖြည့်တင်းရေးအတွက် မိမိကပင် နစ်ဆင်အား စကားစခွဲရကြောင်းဖြင့် ထိုစဉ်အခါက သူလုပ်နေကျ လုပ်နည်းလုပ်ဟန်အတိုင်း ပြောပြလေသည်။

သို့သော် အမေရိကန်ဂျူးတို့၏ ကွန်ဂရက်ဥက္ကဋ္ဌအာသာဟာဇ်ဘတ်၏ စကားအတိုင်းဆိုလျှင် ၁၉၇၄ ခု ဇွန်လ ၄ ရက်နေ့တွင် သူတို့နှင့် နစ်ဆင်တွေ့ကြစဉ်က ကစ်ဆင်ဂျာလည်းရှိ၍နေရာ နစ်ဆင်က ကစ်ဆင်ဂျာအား “စစ်ဖြစ်ပြီး စတုတ္ထနေ့မှာ အစွဲရေးကို လိုသမျှ လက်နက်အားလုံးပေးဖို့အမိန့်ပေးတာ မင်းမဟုတ်ဘူး၊ ငါဆိုတာ မှတ်မိရဲ့လား၊ မင်းက လေယာဉ်ပျံ ငါးစင်းပို့ဖို့ ပြောတယ်၊ ငါက လေယာဉ်ပျံငါးစင်းပို့တာ မမှားရင် ဘော့ အစင်းငါးဆယ် ပို့ပါတော့လား၊ အဲဒီအတိုင်း ငါပြောတယ်မဟုတ်ဘူးလား” ဟု ပြောသည်ကို နားနှင့်ဆတ်ဆတ် ကြားခဲ့ရကြောင်းဖြင့် ပြောဖူးလေသည်။

သို့သော် အောက်တိုဘာ ၉ ရက်နေ့က နစ်ဆင်၏ အခန်းထဲတွင် မည်သို့ပြောဆိုကြသည်ကို ဒင်းနစ်မသိချေ။ ဖြစ်ပေါ်တိုးတက်လာသည့် ကိစ္စများအပေါ်တွင် သူ ကျေနပ်အားရလျက်ရှိသည့်ပြင် ကစ်ဆင်ဂျာ၏ ချစ်ကြည်မှုကို အမှန်ယုံကြည်သည့်အလျောက် သမ္မတနစ်ဆင်၏ ဆုံးဖြတ်ချက်ကို တယ်လစ်ဆစ်သို့ ချက်ချင်းပို့လိုက်လေသည်။ သို့ရာတွင် သူသည် ထိုဆုံးဖြတ်ချက်ထဲတွင် ထိန်ဝှက်ထားသည့်စကားရပ်ကို သူ သတိမပြုမိချေ။ ထိုဆုံးဖြတ်ချက်ထဲတွင် နေ့ရက်အချိန်ဇယား မပါရှိချေ။ “မူအားဖြင့်” ဆုံးဖြတ်ချက်သာ ပါရှိလေသည်။ ဒင်းနစ်၏ ကြေးနန်းကို တယ်လစ်ဆစ်မှ ရရှိကြသူများကလည်း ယင်းသို့ဖမ်းထားသည့်အချက်ကို အကဲမခတ်မိကြချေ။ စစ်အထောက်အပံ့ပစ္စည်းများကို အမေရိကန်လေယာဉ်များဖြင့် အစွဲရေးအရောက် ပို့ပေးရန်ကိုပင် တောင်းဆိုဖို့ရန် စိတ်ကူးမကြံရှာပေး

ဘယ်လိုဖြစ်ဖြစ် ကစ်ဆင်ဂျာသည် “မူအရ” ဆုံးဖြတ်ချက်ကို လထံ

တွေ့အကောင်အထည်ဖော်ရန် စိတ်မကူးခဲ့ပေ။ ထိုကိစ္စကို ချုပ်ကိုင်ထားဖို့ ရန် သူ့လက်ထဲမှာ အာဏာရှိနေသည်။ ဤအချက်ကို သူ့ကိုယ်တိုင် နောင် အခါတွင် လက်တွေ့ပြလာသည်။ နစ်ဆင်မှာလည်း ဝါးတားဂိတ်ကိစ္စနှင့် ခေါင်းမဖော်နိုင်အောင် ရှိနေရသည့်အတွက် အသေးစိတ်ဆက်လက်လုပ် ဆောင်စရာရှိသည်တို့ကို ကစ်ဆင်ဂျာနှင့်ပင် ဆက်လက်၍ လွှဲအပ်ထား လေသည်။ နစ်ဆင်က အမိန့်ချပေးလိုက်သည့်အထဲတွင် ကစ်ဆင်ဂျာအား ဘယ်နေ့ဘယ်ရက်တွင် အပြီးသတ်ဆောင်ရွက်ရမည်ဟူသော သတ်မှတ် ချက်ကို တမင်သက်သက် မပါရှိအောင် ပြုလုပ်ထားသည်။ အမှန်အား ဖြင့် နစ်ဆင်သည် ကစ်ဆင်ဂျာအား သူ့သဘောနှင့်သူ လုပ်နိုင်အောင် လွှဲ အပ်ထားခြင်းဖြစ်သည်။ သို့မှသာ ကစ်ဆင်ဂျာသည် ဆက်လက်ပြီး လှည့် ပတ်ခွင့် ရရှိပေမည်။

ကစ်ဆင်ဂျာသည် အစွဲရေးအား အကူအပံ့ပေးခြင်းကို တားဆီးပိတ် ဆို့နေခြင်းမှာ စေတနာဆိုးဖြင့် ပြုလုပ်ခြင်းမဟုတ်ပါချေ။ နိုင်ငံရေးတွက်ကိန်း သက်သက်ဖြင့် ပြုလုပ်ခြင်းမျှသာဖြစ်သည်။ ဤကိစ္စတွင် သမ္မတနစ်ဆင်က ကြားဝင်၍ “မူအားဖြင့်” ဆုံးဖြတ်ချက် ချမှတ်ပေးလိုက်ခြင်းသည်(ကစ်ဆင် ဂျာ မျှော်မှန်းသည်ထက်ပင် လေယာဉ်ပျံများကို ရက်ရက်ရောရော ရှိလှသော် လည်း) ကစ်ဆင်ဂျာအတွက် အကွက်ဆိုက်သွားခဲ့သည်။ မစ္စက်မီယာလည်း တယ်လဗစ်က မခွာရတော့ချေ။ အမေရိကန်ရှိ အစွဲရေးသံအမတ်ကြီး ဒင်းနစ်နှင့် အစွဲရေးကို ထောက်ခံအားပေးနေသူများအားလည်း ငြိမ်သက် သွားစေသည်။ ကစ်ဆင်ဂျာလည်း နောက်ထပ် ရက်အနည်းငယ် အချိန်ရ သွားသည်။

ကစ်ဆင်ဂျာသည် စကားအကြီးအကျယ် ပြောဆိုလှည့်ပတ်နိုင်ခြင်း မှာ အစွဲရေးသံအမတ်ကြီးက စေတနာမပါဘဲ ကူညီပူးပေါင်းမှုကို ပြုမိသော ကြောင့်ဖြစ်သည်။ သူတို့နှစ်ဦး ပူးပေါင်းမိအောင်ဖြစ်ရခြင်းမှာ ဒင်းနစ်၏ အတ္တကြောင့်ဖြစ်သည်။ ခရိုင်မြို့ငယ်ကလေးဖြစ်သော ဂျေရုဆလင်မှ ဝါရှင် တန်မြို့တော်ကြီးသို့ ပြောင်းရွှေ့ရခြင်းသည် ဒင်းနစ်၏ဘဝကို လေပင့်ပေးခဲ့ လေသည်။ ကမ္ဘာအင်အားကြီး နိုင်ငံတော်ကြီး၏ ဗဟိုချက်မဖြစ်သော ဝါရှင် တန်မြို့တော်ကြီးတွင် သူသည် ကိုယ့်မင်းကိုယ့်ချင်းအဖြစ်ကို ရနေသည်။

မစ္စက်မီယာ၏ သာမန်လက်အောက်ငယ်သားလေးမဟုတ်တော့ပေ။ ဝါရှင် တန်နှင့် ဂျေရုဆလင်အကြားတွင် သူသည် အဓိက အဆက်အသွယ်ဖြစ် သည်သာမက အမေရိကန်ဂျူးတို့၏ သရဖူမဆောင်းသော ဘုရင်အဖြစ် သူ့အခြေအနေက ပေးနေသည်။ သူသည် ထိုတန်ခိုးအာဏာကို အခြား မည်သူ့ကိုမျှ ခွဲဝေပေးလိုသော ဆန္ဒမရှိချေ။ သံရုံးရှိ အခြားပုဂ္ဂိုလ်တို့သည် သမ္မတအိမ်တော်နှင့်လည်းကောင်း၊ နိုင်ငံခြားရေးရုံးနှင့်လည်းကောင်း အဆက်အသွယ်မပြုလုပ်ရ။ သူ့သာလျှင် အထက်တန်းလွှာများနှင့် ဆက် ဆံသည်။ ထိုအထက်တန်းလွှာတို့ထဲတွင် သူနှင့်အနီးစပ်ဆုံးမှာ နံပါတ်တစ် ဇာတ်လိုက်မင်းသားကြီးဖြစ်သော ကစ်ဆင်ဂျာဖြစ်၏။

ပုဂ္ဂိုလ်ရေးတွင် အလွန်တရာ ပရိယာယ်ကြွယ်ဝသူ ကစ်ဆင်ဂျာသည် ဝါရှင်တန်သို့ ဒင်းနစ်ရောက်ရှိလာကတည်းက သူသည် ဘယ်လိုလူစားမျိုး ဖြစ်သည်ကို ရိပ်စားမိခဲ့သည်။ သို့ဖြင့် ဒင်းနစ်၏အတ္တကို ဆွ၍ဆွ၍ ပေး ခဲ့ရာ သူသည် ကစ်ဆင်ဂျာ၏ ခင်မင်နှစ်သက်စရာ ကောင်းခြင်းနှင့် အဆွယ် ကောင်း အပြောကောင်းခြင်းတို့ကြောင့် သူ ဆွဲဆောင်ရာနေောက်သို့ ကောက် ကောက်ပါလေတော့သည်။ သူသည် တန်ခိုးကြီးမားပြီး ပညာဉာဏ်ကောင်း လှသော ကစ်ဆင်ဂျာလို ပုဂ္ဂိုလ်တစ်ယောက်က သူ့အား မကြာမကြာ တယ်လီဖုန်းဆက်၍ ပြောခြင်း၊ တိုင်ပင်ခြင်း၊ မင်းပွဲ စိုးပွဲနှင့် သီးသန့်ခန့်ခွဲခံ ငွေများသို့ ဖိတ်ကြားခြင်းတို့ကြောင့် မိမိကိုယ်မိမိ ဟုတ်လှပြီ ထင်နေခဲ့သည်။ ဒင်းနစ်သည် ကစ်ဆင်ဂျာ၏လူ မဖြစ်လိုဘဲလျက် ဖြစ်မှန်းမသိ ဖြစ်သွား ခဲ့လေသည်။

ဒင်းနစ်သည် ကစ်ဆင်ဂျာအား လက်နက်များပို့ပေးရန် တောင်းခံ ဈာတွင် စကားခပ်မာမာ ပြောခဲ့သည်မှာ ယုံမှားစရာမရှိပေ။ သို့သော် နောက်ဆုံးတွင် ကစ်ဆင်ဂျာသည် စေတနာဖြူစင်သည်။ ခွေးဆိုးများမှာ ဇင်တဂွန်ထဲကဖြစ်သည်ဟု သူ ယုံကြည်ခဲ့သည်။ သို့အားဖြင့် ဒင်းနစ်သည် မိမိခွဲရှိသည့် အလွန်တန်ခိုးကြီးမားသော အင်အားများဖြစ်သည့် အလေ့ ကန်ရှိ ဂျူးတို့ကို စည်းရုံးလှုံ့ဆော်ခြင်းမပြုဘဲ နေခဲ့သည်။

စစ်ပွဲ ဒုတိယနေ့တွင် အမေရိကန်ဂျူးများက သမ္မတနစ်ဆင်ထံ ဇာတစ်စောင်ပို့သည်။ ထိုစာထဲတွင် အစွဲရေးသို့ အထောက်အပံ့အပြန်ဆုံး

ပေးပို့ရန် ပန်ကြားချက်တစ်ရပ်လည်း ပါသည်။ အခြားဂျူးခေါင်းဆောင်များက ကစ်ဆင်ဂျာနှင့်လည်းကောင်း၊ အထက်လွတ်တော်အမတ်များနှင့်လည်းကောင်း တွေ့ကြသည်။ သို့သော် ထိုသို့တွေ့ကြခြင်းမှာ အများနှင့်မဆိုင်ဘဲ အချင်းချင်းတွေ့ဆုံဆွေးနွေးသည့် အနေအထားမျိုးဖြစ်သည့်အတွက် ကစ်ဆင်ဂျာအဖို့ ပူပင်စရာအကြောင်းမရှိခဲ့ပေ။

ကစ်ဆင်ဂျာကြောက်သည်မှာ လူထုဖြင့် ကန့်ကွက်ဆန္ဒပြခြင်းတစ်ခုသာ ဖြစ်သည်။ အထက်လွတ်တော်အမတ်များ၊ ဂျူးခေါင်းဆောင်များနှင့်သတင်းစာဆရာများ အုံကြွဆူပူလာပါမူ နစ်ဆင်သည် ဝါတားဂိတ်ခေါင်းမြီးခြုံထဲမှ ထွက်ပြီး မုချအဖြေပေးရလိမ့်မည်။ ထိုအခါတွင် ကစ်ဆင်ဂျာသည် အချိန်ဆွဲနေသည့် နည်းပရိယာယ်ကို ဆက်လက်ကျင့်သုံးနိုင်တော့မည် မဟုတ်ပေ။

ထိုသို့ လူထု အုံကြွလာအောင်လုပ်မည်ဆိုတော့လည်း ကစ်ဆင်ဂျာကို ပြောရသေးသည်။ သူသည် လူထုနည်းဖြင့် လုပ်မည့်အကြောင်းကို ကစ်ဆင်ဂျာအား အခါခါခြိမ်းခြောက်ဖူးပါ၏။ သို့သော် ကစ်ဆင်ဂျာက သူတို့မလုပ်နိုင်အောင် လုပ်ထားသည်။ ဘယ်အခါမှ သူတစ်ယောက်တည်း လွတ်မထား။ တစ်နေ့လျှက် ခြောက်ကြိမ် ခုနစ်ကြိမ်မျှ တယ်လီဖုန်းဆက်သည်။ ထိုသို့ဆက်တိုင်း ဆက်တိုင်း လက်နက်တွေ့ရတော့မည် ရတော့မည်ဟု ကတိပြုသည်။ ဒင်းနစ်သည် ကစ်ဆင်ဂျာအပေါ်တွင် ယုံကြည်မြဲ ယုံကြည်ကာ စောင့်မျှော်နေရန် သဘောတူသည်။

ထိုအချိန်တစ်လျှောက်လုံး နိုင်ငံခြားရေးဝန်ကြီး အီဘန်သည် လုံခြုံရေးကောင်စီတွင် အပစ်အခတ်ရပ်စဲရေး အဆိုတင်လိုတင်ငြား စောင့်မျှော်ကာ နယူးယောက်မြို့မှာပဲ ရှိနေသည်။ သို့သော် ဒင်းနစ်က လေကြောင်းမှ ပို့ဆောင်ကူညီရေး ဆွေးနွေးမှုများနှင့် စပ်လျဉ်း၍ ဘယ်အခါမှ သတင်းမပို့ချေ။ အီဘန်အား ဝါရှင်တန်သို့လာရောက်၍ ကူညီဆွေးနွေးရန် ဖိတ်ခေါ်ခြင်း ပြုဖို့ကိုပင် မစဉ်းစားချေ။

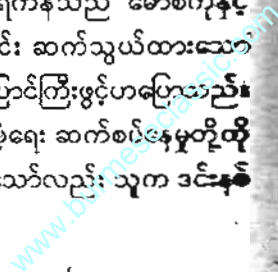
ကစ်ဆင်ဂျာကလည်း ယခုလို သဘောထားပြုမှုခြင်းကို အားပေးသည်။ အစစအရာရာ ဒင်းနစ်လက်ထဲမှာရှိနေမှ သူ့အကြံအောင်မည်။ တစ်ကြိမ်တွင် ဒင်းနစ်က နိုင်ငံခြားရေးဝန်ကြီးအား ဝါရှင်တန်သို့ ဖိတ်ခေါ်စရာ

အကြောင်းရှိနိုင် မရှိနိုင် မေးကြည့်ရာ ကစ်ဆင်ဂျာက “ဘာလုပ်ဖို့ခေါ်ရမှာလဲ၊ ဆွေးနွေးစရာကိုစွဲကို ကျုပ်တို့အဆင့်မှာပဲထားပါ” ဟုပြန်၍ပြောလိုက်သည်။ ထိုသို့ပြောလိုက်ခြင်းသည် သံအမတ်ကြီးဒင်းနစ်၏ အတ္တကို နဲ့သာလှူးပေးလိုက်သလိုဖြစ်သဖြင့် ကစ်ဆင်ဂျာ၏ စကားကို သူ လက်ခံခဲ့လေသည်။

သူတို့နှစ်ဦးအကြားတွင် အီဘန် ဝင်ရောက်ခြင်းဖြင့်လည်း တစ်စုံတစ်ရာ ပြောင်းလဲမှုရှိချင်မှရှိမည်။ ကစ်ဆင်ဂျာကလည်း သူ့ကို မည်သူလာ၍မျှ အပြောခံလိုမည်မဟုတ်ပေ။ သို့ရာတွင် အီဘန်သည် သူ၏သံတမန်အဆင့်နှင့် အတွေ့အကြုံအရ ကစ်ဆင်ဂျာအား တခြားတစ်နည်းပြောနိုင်ကောင်းပေသည်။ ကစ်ဆင်ဂျာ၏ နည်းပရိယာယ်ကိုလည်း ဓမ္မဓိဋ္ဌာန်ကျကျ ဝေဖန်သုံးသပ်ချင်လည်း သုံးသပ်မိပေလိမ့်မည်။ သို့အားဖြင့် ကစ်ဆင်ဂျာအား အနေရအထိုင်ရ ကျပ်လာစေနိုင်သည်။ လေကြောင်းဖြင့် ကူညီထောက်ပံ့မှုကိုလည်း တစ်ရက် သို့မဟုတ် နှစ်ရက်လောက်စော၍ လာစေလိမ့်မည်။

မည်သို့ဖြစ်စေ အပစ်အခတ်ရပ်စဲရေးနှင့် ပတ်သက်၍ လုံခြုံရေးကောင်စီတွင် ဆွေးနွေးကြရာမှ ဖြစ်ပေါ်တိုးတက်လာသော အကြောင်းများကြောင့် အီဘန်သည် ကစ်ဆင်ဂျာနှင့်တွေ့ရန် လို၍လာသည်။ သူသည် ထိုသို့ မပြုလုပ်မီ ဒင်းနစ်ကို ဦးစွာတွေ့သည်။ ဒင်းနစ်က မိမိနှင့် အမေရိကန်ကာကွယ်ရေးဝန်ကြီး ရှုလက်ဆင်းဂါးတို့ ထိုနေ့ကတွေ့၍ ပြောခဲ့ရသည့် စကားများကို အီဘန်ဘား ပြန်၍ ပြောပြသည်။

ရှုလက်ဆင်းဂါးသည် (ဒင်းနစ်ပြောပြသည်မှာ) လုပ်ငန်းပိုင်းဆိုင်ရာ အခက်အခဲနှင့် စီမံခန့်ခွဲမှုဆိုင်ရာ အခက်အခဲများကို အကြောင်းပြမနေဘဲ လေကြောင်းဖြင့် ကူညီထောက်ပံ့မှု ကြန့်ကြာခြင်းမှာ နိုင်ငံရေးအရ ထောက်ထားစဉ်းစားစရာများရှိနေ၍ ဖြစ်သည်။ အမေရိကန်သည် မော်စကိုနှင့်လည်းကောင်း၊ အာရပ်နိုင်ငံများနှင့်လည်းကောင်း ဆက်သွယ်ထားသော ပေါင်းကူးများကို စီးရီးပစ်ခြင်းမပြုလိုဟု ပြောင်ပြောင်ကြီးဖွင့်ဟပြောသည်။ ကစ်ဆင်ဂျာက နိုင်ငံရေးနှင့် စစ်ပစ္စည်းထောက်ပံ့ရေး ဆက်စပ်နေမှုတို့ထို့ဖွင့်မပြောရန် ရှုလက်ဆင်းဂါးကို သတိပေးထားသော်လည်း သူက ဒင်းနစ်

အား အစွဲရေးသည် ပစ္စည်းသယ်ယူရန် အငှားလေယာဉ်ပျံ ၂၀ ထက် ပို၍ လိုလိမ့်မည်ဟု မျှော်လင့်၍မဖြစ်နိုင်။ ဖန်တန်လေယာဉ် ၁၆ စင်းကိုလည်း သုံးရက်တစ်ကြိမ် နှစ်စင်းစီသာ ရနိုင်မည်ဟု ပြောပြသည်။ ထိုစဉ်အခါက အစွဲရေး၏ အခြေအနေနှင့်ဆိုသော် ထိုသို့ပြုလုပ်ခြင်းသည် ရေနစ်သူကို ဝါးကူ၍ထိုးသည်နှင့်တူနေလေသည်။

ဒင်းနစ်က ရှုလက်ဆင်းဂါးအား အောက်တိုဘာ ၉ ရက်နေ့က သမ္မတ နစ်ဆင်၏ ဆုံးဖြတ်ချက်ကို သတိပြုရန်ပြောသည်။ ထိုအကြောင်းနှင့်ပတ် သက်၍ ရှုလက်ဆင်းဂါးက ပြန်၍မဖြေ။ သူ ယခင်က ပြောခဲ့သည့် စကား များကိုသာ ထပ်မံ၍ပြောပြသည်။ သူသည် ငြင်းခုံခြင်းလည်းမပြု၊ ဝန်ခံခြင်း လည်းမပြု၊ မည်သူ့ကိုမျှလည်း အပြစ်ဆိုခြင်းမပြုချေ။ တစ်နည်းဆိုရသော် သူသည် ဒင်းနစ်အား မပြောဘဲ လျှို့ဝှက်ထားသည့်အရာများကို သိသည်။ ဒင်းနစ်နှင့် မစွက်မီယာတို့သည် “မူအားဖြင့်” သမ္မတကြီး၏ ဆုံးဖြတ်ချက် ကိုသာ သိကြသည်။

ထိုသို့ လောလောလတ်လတ် သိရှိရသော သတင်းများဖြင့် အီဘန် သည် ဒင်းနစ်နှင့် ရှုလက်တို့လိုက်ပါလျက် နိုင်ငံခြားရေးဌာန အဆောက်အဦ ခုနစ်ထပ်ရှိ ကစ်ဆင်ဂျာ၏ ရုံးခန်းသို့ သွားရောက်လေသည်။ ထိုနေ့သည် အောက်တိုဘာ ၁၂ ရက် သောကြာနေ့ဖြစ်ပြီး အချိန်မှာ အလွန်ညဉ့်နက်လှ ပေပြီ။ နိုင်ငံခြားရေးဝန်ကြီးနစ်ဦး တွေ့ကြသည်နှင့် စစ်လက်နက်ပစ္စည်း များ အထူးသဖြင့် တင့်ကားများ လေယာဉ်ပျံများနှင့် စပ်လျဉ်း၍ အစွဲရေး တွင်ဖြစ်နေသည့် အခြေအနေကို ချက်ချင်းလက်ငင်း ဆွေးနွေးကြသည်။ အီဘန်က စစ်ပစ္စည်းထောက်ပံ့မှု နှေးကွေးနေသည့်အတွက် စစ်မျက်နှာ နှင်ရပ်စလုံးတွင် အစွဲရေးတပ်များ ရှေ့သို့မတိုးနိုင်ဘဲရှိနေကြောင်းဖြင့် အလေးအနက်ပြောသည်။ အောက်တိုဘာ ၉ ရက်နေ့က သမ္မတနစ်ဆင်၏ ဆုံးဖြတ်ချက်ကို ကြားရပြီးနောက် စစ်ပစ္စည်းထောက်ပံ့မှုကို အမြန်ဆုံး ရရှိ လိမ့်မည်ဟု အစွဲရေးတို့က အမျှော်လင့်ကြီး မျှော်လင့်ခဲ့ကြကြောင်းဖြင့် အီဘန် က စိတ်ပျက်စွာဖြင့် ပြောပြသည်။ ထို့ပြင် တောင်းဆို၍ရသည်မှာလည်း ဤကဲ့သို့ နည်းနည်းကျဉ်းကျဉ်းမျှလောက်သာ ဖြစ်လိမ့်မည်ဟု အစွဲရေးအဖိုး ရထဲက မည်သူမျှ မထင်ခဲ့ကြကြောင်း ပြောသည်။

ကစ်ဆင်ဂျာသည် ယခုအချိန်အထိ အီဘန်နှင့် ဒင်းနစ်တို့ကို ဟန်ရေး ပြုလျက်ပင် ရှိသေးသည်။ သူက သမ္မတကြီး၏ ဆုံးဖြတ်ချက်ကို မလိုတမာ လုပ်နေကြသူများမှာ “အာဏာပိုင်အချို့” ဖြစ်သည်ဟူ၍ အခြားသူများအပေါ် တာဝန်ပုံချသည်။ ထို့ပြင် သူ ဘယ်မျှ ဂရုစိုက်သည်ကို လက်တွေ့ပြသည့် အနေဖြင့် တစ်ထိုင်းတည်းမှာပင် စကောကရောထံ တယ်လီဖုန်းဆက်ပြီး အစွဲရေးသို့ စီ ၁၃၀ ပို့ဆောင်ရေးလေယာဉ်များ မနက်ဖြန် ဆက်ဆက်ထွက် ပို့ကို သေသေချာချာစစ်ဆေးကြည့်ရှုရန် ညွှန်ကြားသည်။ ထို့နောက် တယ် လီဖုန်းကို ပြန်၍ချရင်း သူပေးသည့်အမိန့်အတိုင်း မလိုက်နာလျှင် ဒုတိယ ကာကွယ်ရေးဝန်ကြီး ဝီလျံကလီးမင့်ကို တက်ဆပ်ပြည်နယ်သို့ပြန်၍ ပို့ပစ် မည်ဟု ဆက်လက်၍ပြောသည်။

ကစ်ဆင်ဂျာက တက်ဆပ်ရှေ့သုဋ္ဌေးကြီး ကလီးမင့်ကို ဓားစာခံလုပ် ကာ ကလီးမင့်သည် ရေနံထုတ်လုပ်သော အာရပ်နိုင်ငံများတွင် သူ၏ အကျိုး ခိုးပွားများ ရှိနေသည့်အတွက် လေကြောင်းပို့ဆောင်မှုကို ကဖျက်ယဖျက် လုပ်နေသည်ဟု စွပ်စွဲလိုက်သည်။ (ကလီးမင့်သည် နောက် ဇန်နဝါရီလ ထဲတွင် ဒါယန်းနှင့် တွေ့သည့်အခါ ထိုသို့လုံးဝမဟုတ်ကြောင်း ငြင်းဆိုလိုက် ပေလိမ့်မည်။ ကလီးမင့်က ဒါယန်းအား စစ်ပစ္စည်းများတင်ပို့ရေးကို ဝင်တဝှန်က ဆွဲထားသည်ဆိုခြင်းကို မယုံကြည်ရန်နှင့် ထိုကိစ္စမှာ နိုင်ငံရေး စည်ရွယ်ချက်အရဖြစ်ကြောင်းဖြင့် ပြောပြသည်။)

ကစ်ဆင်ဂျာသည် အစွဲရေး၏ စစ်ပစ္စည်းလိုအပ်ချက်ကို ထောက်ပံ့ ရန် မလိုတမာစိတ်ဖြင့် နိုင်ငံရေးကြီးဆွဲနေခြင်းကို အထင်အရှားဆုံး ပြယုဂ် မှာ စစ်ဖြစ်စ ပထမသီတင်းပတ်အတွင်း အမေရိကန် ဂျူးခေါင်းဆောင်များ နှင့် ဆက်ဆံခဲ့ပုံပင်ဖြစ်ပေသည်။ သူသည် ရုရှားတို့၏ စိတ်စေတနာကောင်း ကို ခံယူရရန် အစွဲရေးသို့ လက်နက်များပို့ခြင်းကို ဆွဲထားခဲ့သည်။ တစ်ချိန် တည်းမှာပင် နိုင်ငံတွင်းက မိမိလည်ပင်းကို ဆွဲမည့် နံပါတ်တစ် နှေးသေ ကောင်ပုပ်ဖြစ်သော “ဂျက်ဆင်၏ပြင်ဆင်ချက်ဥပဒေကြမ်း”ကို ဖြုတ်ချနိုင် ခဲ့ အကူအညီရရန် ဂျူးခေါင်းဆောင်များ၏ရှေ့တွင် လက်နက်မျှာ ခဲ့ မြှောက်ကိုင်ပြလိုက်သည်။

“ဂျက်ဆင်ပြင်ဆင်ချက်ဥပဒေကြမ်း” ဆိုသည်မှာ ၁၉၇၂ ခုနှစ်

အောက်တိုဘာ ၄ ရက်နေ့က အမေရိကန်အထက်လွှတ်တော်သို့ ပထမ အကြိမ် တင်သွင်းခဲ့သော အထက်လွှတ်တော်အမတ် ဟင်နရီဂျက်ဆင်၏ အမည်ကို အစွဲပြုထားသော ဥပဒေကြမ်းဖြစ်သည်။ ထိုဥပဒေကြမ်း၏ အဓိကအချက်မှာ အမေရိကန်၊ ရုရှား ကုန်သွယ်ရေးသဘောတူညီချက်တွင် ဆိုဗီယက်ယူနီယံကို အရေးအပေးဆုံးနိုင်ငံအဖြစ် ခွင့်ပြုထားခြင်းသည် ဆိုဗီယက်ယူနီယံမှ ထွက်ခွာသွားလိုသူများအား လွတ်လပ်စွာ ထွက်ခွာသွားခွင့် ရှိမှ အတည်ဖြစ်ရမည်ဟူသော စည်းကမ်းချက်ဖြည့်စွက်ခြင်းဖြစ်၏။ ထို ပြင်ဆင်ချက်ဥပဒေကြမ်းတွင် ဂျူးများနှင့်ပတ်သက်၍ ဘာမျှဆိုထားခြင်း မရှိ။ သို့သော် ထိုဥပဒေကြမ်းကို ရုရှားနိုင်ငံရှိ ဂျူးတို့၏ပြဿနာ မြင့်မားစွာ တက်နေချိန်တွင် တင်သွင်းခြင်းဖြစ်သည့်အတွက် မည်သည့်ရည်ရွယ်ချက်ဖြင့် တင်သွင်းခြင်းဖြစ်သည်မှာ ထင်ရှားလှပေသည်။

အစပထမတွင် နစ်ဆင်နှင့် ကစ်ဆင်ဂျာတို့သည် ဂျက်ဆင်၏ရှေ့ဆောင်ရပ်တည်မှုကို အလေးအနက်မပြုခဲ့ကြချေ။ သို့သော် ထိုဥပဒေကြမ်းကို ထောက်ခံကြသူတို့၏စာရင်းတွင် အောက်လွှတ်တော်နှင့် အထက်လွှတ်တော်အမတ် အများစု ပါဝင်လာသည်ကိုတွေ့ရသောအခါ မိမိတို့၏ ပြေပြေလည်လည်ဖြစ်ရေး ဝါဒတစ်ခုလုံးအပေါ်တွင် အန္တရာယ်ဖြစ်လာမည်ကို စိုးရိမ်စ ပြုလာကြသည်။

ကစ်ဆင်ဂျာသည် ထိုဥပဒေကြမ်း အတည်မဖြစ်ရေးအတွက် အထက်လွှတ်တော်ထဲမှာသာမဟုတ်ဘဲ အစွဲရေးအစိုးရနှင့်လည်းကောင်း၊ အမေရိကန်ဂျူးများနှင့်လည်းကောင်း “တိုက်ဖျက်ရေး” လုပ်ငန်း ဆောင်ရွက်ခဲ့သည်။ ကစ်ဆင်ဂျာ၏ ဖိနှိပ်တွန်းထိုးမှုကို အမေရိကန်ဂျူးခေါင်းဆောင်များက အများဆုံး ခံစားကြရသည်။ သူတို့သည် ဘယ်နေရာ ဘယ်အခါမှာပဲဖြစ်ဖြစ် နစ်ဆင်အစိုးရ၏ အလိုကို လိုက်လျောကြရန် တတ်နိုင်သမျှ ကြိုးစားအားထုတ်ကြသည်။ ထိုသို့ပြုလုပ်ကြခြင်းမှာ အမေရိကန်အစိုးရတို့က အပြန်အလှန်ကြည့်ရှုလိမ့်မည်ဟု မျှော်လင့်၍ဖြစ်သည်။ အထူးသဖြင့် အစွဲရေးနိုင်ငံ၏ အကျိုးစီးပွားများနှင့်စပ်လျဉ်းသည့်ကိစ္စများမှာ ဖြစ်သည်။

ကစ်ဆင်ဂျာက ဂျက်ဆင်ပြင်ဆင်ချက်ကို ဆန့်ကျင်ကြရန် ဂျူးခေါင်းဆောင်တို့ကို ပြင်းပြင်းပြပြ တောင်းပန်သည်။ သို့သော် သူ၏ တောင်းဆို

မှုများသည် များသောအားဖြင့် လိုက်လျောတတ်သော ဂျူးခေါင်းဆောင်တို့ လက်ခံနိုင်သည့်အတိုင်းအတာထက် ပိုလွန်နေသည်။ ဂျူးခေါင်းဆောင်တစ်ဦးအား အခြားဒုက္ခရောက်နေကြသော ဂျူးများကို အကူအညီပေးရန် ရည်သန်ပြုလုပ်ထားသည့် ဥပဒေတစ်ရပ်ကို လူရှေ့သူရှေ့ထွက်၍ ကန့်ကွက်ဆန္ဒပြဖို့ မျှော်လင့်ပါက တရားလွန်ရာ ကျပေလိမ့်မည်။

နောက်ဆုံးတွင် မှတ်တမ်းမတင်သည့် နားလည်မှုတစ်ခုကို ဖန်တီးယူကြသည်။ ယင်းသည်ကား ဂျူးတို့က ဂျက်ဆင်ပြင်ဆင်ချက်ကို မကန့်ကွက်။ မိမိတို့၏ အစဉ်အလာကိုပယ်၍ ထိုဥပဒေကြမ်းကို ထောက်ခံခြင်းလည်းမပြုဟူသော သဘောတူညီချက်ဖြစ်သည်။ ထိုသဘောထားကို အစွဲရေး အစိုးရကလည်း ကောင်းချီးဩဘာပြုသည်။ ဤသဘောတူညီချက်အတိုင်း ယွမ်ကစ်ပူစစ်ပွဲမဖြစ်ပွားမီအထိ ဂျူးတို့က လိုက်နာကျင့်သုံးခဲ့ကြသည်။

ယခု အစွဲရေးတို့ မျက်ဖြူဆိုက်နေကြပြီဖြစ်ရာ ကစ်ဆင်ဂျာအဖို့ ဂျက်ဆင်ပြင်ဆင်ချက်ကို အပြတ်ရှင်းပစ်ရန် ချက်ကောင်းတွေ့ရှိလေတော့သည်။ တစ်နည်းအားဖြင့်ဆိုသော် ထိုသို့အပြတ်ရှင်းပစ်နိုင်လိမ့်မည်ဟု သူထင်သည်။ သူသည် ဂျူးခေါင်းဆောင်တို့ သူ့ထံသို့လာပြီးလျှင် အစွဲရေးသို့ စစ်ပစ္စည်းအကူအညီကို အဆောအလျင်ပြုပေးဖို့ ပြောကြမည်ကို သိသည်။ ထို့ကြောင့် ယင်းခေါင်းဆောင်များကို လှိုက်လှဲပျံ့ငှာစွာ ကြိုဆိုညှိနှိုင်းရန် ပြင်ဆင်ထားသည်။

ကစ်ဆင်ဂျာ၏ ရုံးခန်းထဲတွင် စစ်ပွဲ ပထမရက် အနည်းငယ်အတွင်းက မည်သို့ဖြစ်ပျက်ခဲ့သည်ကို ၁၉၇၄ ခု နိုဝင်ဘာ ၂၁ ရက်နေ့က ကျေနုဆလင်မြို့၌ ကျင်းပသော ဇီယွန်အလုပ်အမှုဆောင်အဖွဲ့ လျှို့ဝှက်အစည်းအဝေးက ဖော်ပြလျက်ရှိပေသည်။ ထိုအစည်းအဝေးတွင် ပါမောက္ခအယ်လင်ပေါလက်က အမေရိကန်ဂျူးခေါင်းဆောင်တို့၏ ဆားကျပ်နံကျပ်ဖြစ်နေထိုင်ရှင်းပြသည်။ သူတို့သည် စစ်မဖြစ်မီက နစ်ဆင်ဘက်ပါသည်။ သို့မဟုတ် အောက်လွှတ်တော်ဘက်ပါသည်ဟူ၍ အထင်လွဲမခံရအောင် ဖြစ်ခဲ့ကြသည်။ နစ်ဖက်စလုံး သူတို့အတွက်လိုသည်။ “ကျွန်ုပ်တို့အခြေအနေမှာ သည်အတိုင်း ဖြစ်ခဲ့ရပါတယ်။ သည်လို သိမ်မွေ့တဲ့လမ်းကြောင်းအတိုင်း

ရက်ပေါင်းလပေါင်းများစွာ ကျွန်ုပ်တို့ လျှောက်ခဲ့ရပါတယ်” ဟု ပါမောက္ခ ပေါလက်က ပြောသည်။

သို့သော် ကစ်ဆင်ဂျာ၏ ဖိနှိပ်တိုက်တွန်းမှုကြောင့် ဤကြားနေလမ်း စဉ်ကို စွန့်လွှတ်ခဲ့ရသည်ဟု ပေါလက်က ဆက်လက်ပြောပြသည်။

“အခြေအနေဆိုးနဲ့ ကြုံလာတာကြောင့် တစ်ကြောင်း၊ အစွဲရေးနိုင်ငံ အတွက်သာ ကျွန်ုပ်တို့ခေါင်းထဲမှာ ပထမဦးဆုံးအာရုံပြုထားကြတာကြောင့် လည်းတစ်ကြောင်း၊ အမေရိကန် နိုင်ငံခြားရေးဝန်ကြီးက တိုက်ရိုက်သော် လည်းကောင်း၊ သွယ်ဝိုက်၍သော်လည်းကောင်း သူလိုချင်တာ ဒါပဲလို့ လာ ပြီးပြောရင် သူလိုချင်တဲ့အတိုင်း မှန်မှန်မှားမှား သဘောတူလိုက်ကြတာ ပဲ။ ကျွန်ုပ်တို့ဟာ အစွဲရေးနိုင်ငံ တည်မြဲရေးကို အန္တရာယ်ပြုလာပြီဆိုရင် ကျွန်ုပ်တို့ရဲ့မူဝါဒကြီး ဖက်ကိုင်ပြီး ထိုင်မနေနိုင်တော့ဘူး၊ သူခေါ်ရင် သွား မယ်၊ ခိုင်းတာလုပ်မယ်၊ ဒီအတိုင်း သဘောတူခဲ့ကြတယ်”

“ပထမ အောက်လွှတ်တော်မှာ သူ သွားပြီးပြောမယ်၊ ကျွန်ုပ်တို့က ထောက်ခံပါလို့ဆိုတယ်။ ဒါလည်း ကျွန်ုပ်တို့က သဘောတူလိုက်တာပဲ။ နောက်တော့ ဒါလောက်နဲ့မလုံလောက်ဘူးလို့ သူလာပြီး ပြောပြန်တယ်။ သူ့ မသွားဘူး၊ သူများလည်း မသွားဘူး၊ သူ့အစား ကျွန်ုပ်တို့ သွားပါလို့ ဆိုတယ်။ ကျွန်ုပ်တို့ကလည်း သဘောတူလိုက်ကြတာပဲ။ တစ်နည်းပြောရ ရင် ကျွန်ုပ်တို့သွားကြခြင်းဟာ အစွဲရေးနိုင်ငံအတွက်ဆိုတာ သိစေချင်ပါ တယ်။ အဲဒါကြောင့် ကျွန်ုပ်တို့ရဲ့လမ်းစဉ်ကို ပြောင်းခဲ့ရတယ်”

ပေါလက်၏ ပြောပြချက်များကို အမေရိကန်ဂျူး အဖွဲ့အစည်းများ ၏ ဥက္ကဋ္ဌများပါဝင်သော ညီလာခံကြီးတွင် သဘာပတိ ရဟူဒီဓမ္မဆရာ အစွဲရေလ်မီလာပြောသည့် စကားများက ထောက်ခံအတည်ပြုနေသည်။

“ကျွန်ုပ်တို့သည် အလွန်တရာခက်ခဲသော သဘောရှိသည့် နိုင်ငံရေး ဆုံးဖြတ်ချက်များကို ရွက်ဆောင်နေကြရကြောင်း၊ တစ်ခါတစ်ရံ ထိုဆုံးဖြတ် ချက်များသည် အချိန်အခါလိုက်၍ ပြောင်းလဲသွားကြောင်း၊ ယခု အပစ် အခတ် ရပ်စဲပြီးနောက် ကျွန်ုပ်တို့ ချမှတ်နိုင်ခဲ့ကြသည့် အဆုံးအဖြတ်များ သည် စစ်ဖြစ်စ တစ်ရက် သို့မဟုတ် နှစ်ရက်လောက်က ဆုံးဖြတ်ချက်များ နှင့် အနည်းငယ်ကွဲလွဲကြောင်း၊ ထိုစဉ်က အီဂျစ်တို့သည် တူးမြောင်းတစ်

ဖက်မှာ ရှိနေကြသေးကြောင်း။ ထိုအချိန်က ကျွန်ုပ်တို့မှာ သတင်းအမျိုးမျိုး ကြားနေကြရ၍ သူတို့ကို တား၍ထားနိုင်ဖို့ရန်လည်းကောင်း၊ ဆီးရီးယား တို့ကိုလည်း ဂိုလန်နယ်မြေထဲမှာပဲ တား၍ထားနိုင်ဖို့ရန်လည်းကောင်း မသေ ချာခဲ့ကြကြောင်း၊ ကျွန်ုပ်တို့သည် အစွဲရေးအပေါ်တွင် ယုံကြည်စိတ်ချမှု အလုံးစုံ ရှိကြလင့်ကစား အခက်အခဲနှင့် ရင်ဆိုင်ခဲ့ရကြောင်း၊ ထိုအခြေ နေပေါ်တွင် အမေရိကန်နိုင်ငံခြားရေးဝန်ကြီးက အမြတ်ထုတ်ခဲ့ကြောင်း၊ အမေရိကန်နှင့် ရုရှား ပြေပြေပြစ်ပြစ်ရှိမှုသည် ကျွန်ုပ်တို့အတွက် ကောင်း သည်ဖြစ်စေ၊ ဆိုးသည်ဖြစ်စေ ဂျူးများအတွက် ကောင်းသည်ဖြစ်စေ၊ ဆိုး သည်ဖြစ်စေ သူ့အဖို့ အရေးမကြီးကြောင်း၊ သည်အချိန်တွင် ကျွန်ုပ်တို့မှာ သမ္မတကြီးနှင့် နိုင်ငံခြားရေးဝန်ကြီးတို့ကို အားကိုးနေရကြောင်း၊ သူတို့ကို သာပဲ အားကိုးစရာရှိတော့သည့်အခြေအနေမှာ ရှိနေပါကြောင်း”

ဤသို့လျှင် ဂျူးခေါင်းဆောင်တို့၏ ဆုံးဖြတ်ချက်ချခြင်းအကြောင်း ရင်းကို မီယာက ရှင်းလင်းပြောပြခဲ့လေသည်။

ကစ်ဆင်ဂျာသည် ဂျက်ဆင်ပြင်ဆင်ချက်ကို ရုံးခုံမှအောင် ဂျူးတို့ က တက်တက်ကြွကြွ ထောက်ခံပါက အတူအလှယ်အားဖြင့် လက်နက် ချားကို ရရှိအောင် လုပ်ပါမည်ဟု စစ်ဖြစ်ပွားစ အလွန်တရာအခက်ကြုံနေ စဉ်က ပြောခဲ့သည်မှာ ယုံမှားစရာမရှိပေ။ ကစ်ဆင်ဂျာ၏ လှည့်ကွက်မှာ အောင်မြင်လုနီးနီးဖြစ်ခဲ့သည်။ ဂျူးတို့သည် အစွဲရေးနိုင်ငံ၏ ကြံမ္မာ အတွက် လွန်စွာစိုးရိမ်သောက ရောက်နေကြသဖြင့် အမှန်တကယ်ပင် ဂျက်ဆင်ထံ ချဉ်းကပ်ကာ သူတင်သွင်းသည့် ဥပဒေကြမ်းကို ပြန်လည် စုတ်သိမ်းဖို့ ပြောကြသည်။

မည်သို့ရှိစေ ဂျက်ဆင်သည် ယခုလို ဂျူးခေါင်းဆောင်တို့ ရုတ်တရက် လာရောက်ချဉ်းကပ်ကြခြင်း၏ နောက်ကွယ်တွင် ဘယ်အရာရှိသည်တို့ ကောင်းစွာနားလည်သည့်အတွက် ပြန်လည်ရုတ်သိမ်းဖို့ရန် ငြင်းဆိုလိုက် သည်။ ဆင့်ကဲဆင့်ကဲ လျင်မြန်စွာဖြစ်ပေါ်လာနေသည့် အရေးအခင်းများ တလည်း ကစ်ဆင်ဂျာကို ဆန့်ကျင်ဘက်ပြုနေကြသည်။ ကစ်ဆင်ဂျာ၏ ခြေလှမ်းများ၊ အရှိန်မရမီမှာပင် အစွဲရေးအား လက်နက်များ ပြန်လည် ထောက်ပံ့ရေးနှင့်ပတ်သက်ပြီး စည်းကမ်းချက်များ ချမှတ်၍ မပြန်နိုင်တော့

သည်အချိန်သည် ဆိုက်ရောက်ရန်နီးကပ်လာခဲ့သည်။ လက်နက်ထောက်ပံ့ရေးအတွက် သူ့လက်ထဲတွင် တစ်ဦးတည်းအာဏာပေးထားခြင်းကို မကြာမီ ပြန်လည်ရုတ်သိမ်းတော့မည်။ ထိုအကြောင်းကို သူသိလာရသည့်အခါ ဂျူးခေါင်းဆောင်များအပေါ် ဖိနှိပ်တိုက်တွန်းသည့်အလုပ်များကို စွန့်ပယ်လိုက်လေသည်။

ကစ်ဆင်ဂျာသည် လက်နက်ထောက်ပံ့ရေးကို အကြောင်းပြု၍ နိုင်ငံရေးအကွက်ဆင်ခွဲသမျှတို့မှာ ရုရှားတို့ဘက်က စောင့်စည်းမှုအတော်အတန် ပြုလုပ်မိမည်ဟူသော တွက်ကိန်းပေါ်တွင်တည်ရှိခဲ့သည်။ သူကလည်း ထိုသို့ စောင့်စည်းကြစေရန်အလို့ငှာ မော်စကိုသို့ အကြောင်းပေါ်လာတိုင်း သတိပေးခဲ့သည်။ သူသည် အောက်တိုဘာ ၈ ရက်နေ့က ဒီမိုကရက်တစ် အဖွဲ့အစည်းများ လေ့လာရေး ဗဟိုဌာနချုပ်တွင် မိန့်ခွန်းပြောရာ “ကျွန်ုပ်တို့သည် ရန်ထောင်သည့် နိုင်ငံခြားရေးဝါဒများကို ပြန်လည်ခုခံကြရမည်။ အရှေ့အလယ်ပိုင်းအပါအဝင် မည်သည့်နယ်ပယ်မှာမဆို တာဝန်မဲ့ပြုမှုပါက နှစ်နိုင်ငံ ပြေပြေပြစ်ပြစ်ဆက်ဆံရေး မတည်မြဲနိုင်” ဟုပြောခဲ့သည်။ ထိုသို့ပင် ပြောပင်ပြောငြားသော်လည်း ဆိုဗီယက်ယူနီယံက စိတ်စေတနာကောင်းဖြင့် သံတမန်နည်းအရ ရှေ့ဆောင်ကမ်းလှမ်းမှုများ ပြုလုပ်လာလိမ့်မည်ဟု ထင်မြင်မျှော်လင့်ထားခဲ့သည်။ ထိုမိန့်ခွန်းထဲမှာပင် “မဖြစ်အောင် ကာကွယ်သော နိုင်ငံရေးနည်းပရိယာယ်မှ ဖြစ်အောင်ဖန်တီးသော နိုင်ငံရေးနည်းပရိယာယ် သို့ ကူးပြောင်းရန်လိုခြင်း”ကို ထည့်သွင်းပြောကြားသွားခဲ့သည်။

သို့သော် ကစ်ဆင်ဂျာ၏ သတိပေးချက်သည်လည်းကောင်း၊ သူ၏ ဉာဏ်အမြင်သည်လည်းကောင်း ရုရှားတို့ခေါင်းထဲတွင် စွဲထင်ခြင်းမရှိခဲ့ပေ။ ကရင်မလင်ခေါင်းဆောင်ကြီးများသည် “ဖြစ်အောင်ဖန်တီးသော နိုင်ငံရေးပရိယာယ်” နှင့်ပတ်သက်၍ သူ့အမြင်နှင့်သူ ရှိနေပြီသားဖြစ်ကြသည်။ ထိုသို့ရှိသည့်အတိုင်း လုပ်ဆောင်သွားကြလိမ့်မည်။

ပထမတွင် လီယွန်နစ်ဘရက်ရှနက်၏ နည်းပရိယာယ်မှာ စစ်ရေးတွင် ရုရှားတို့၏ ခြေရာလက်ရာ ပါနေခြင်းကို နှစ်သိမ့်သော စကားများဖြင့် ဖုံးကွယ်ရန်ဖြစ်သည်။ ထိုပြောကြားချက်များကို ဒိုဘရီနှင့်မှတစ်ဆင့် ကစ်ဆင်ဂျာထံပို့သည်။ အောက်တိုဘာ ၈ ရက်နေ့တွင် ကရင်မလင်နန်းတော်

၌ ဂျပန်ဝန်ကြီးချုပ် ကာကူအီတာနာကာအား စည့်ခံပွဲတွင် “အရှေ့အလယ်ပိုင်း၌ တရားမျှတသော ငြိမ်းချမ်းရေးနှင့် ထိုနယ်ပယ်အတွင်းရှိ လူများနှင့် နိုင်ငံအားလုံးအတွက် ခိုင်မြဲစွာတည်တံ့နေထိုင်ရေးကို” မိမိတို့နိုင်ငံက လိုလားထောက်ခံကြောင်းဖြင့် ဘရက်ရှနက်က မိန့်မြွက်ပြောကြားကာ အချို့ပေါ်သကာလောင်းလိုက်လေသည်။

ထိုစကားသည် စစ်ဖြစ်နေစဉ်အတွင်း ဘရက်ရှနက်၏ နောက်ဆုံးပြောသော ငြိမ်းချမ်းရေးကြေညာချက်ဖြစ်၏။ သည့်နောက်မှစ၍ မော်စကိုက မိမိ၏လက်ချက် အဘယ်မျှမကင်းသည်ကိုပင် ဖုံးကွယ်ထားရန် အားဓထုတ်တော့ပေ။ ဤသို့ပြောင်းလဲသွားခြင်းအတွက် ထင်ရှားသောအကြောင်း ဩစရာကား မရှိပေ။ သို့ရာတွင် ဝါရှင်တန်က အစွရေးနှင့် ဗလုံးဗထွေး ခြာဆိုလျက်ပင် ရှိနေသေးခြင်းကိုထောက်၍ သမ္မတနစ်ဆင်သည် အစွရေးဘက်က ပြတ်ပြတ်သားသား ထွက်မပြုရဲဘဲ ရှိသည်ဟု ကရင်မလင်မှ ထင်မြင်ခြင်းသည် အကြောင်းတစ်ရပ်ဖြစ်ပေသည်။ မော်စကို၏ တွက်ဆချက်မှာ ဝါးတားဂိတ်တိပ်ခွေများကို နားထောင်ကာ အလုပ်များနေရာသော သမ္မတကြီးတစ်ဦးသည် ဗီယက်နမ်စစ်ပွဲတစ်ပွဲ နောက်ထပ်ပေါက်ကွဲလာနိုင်လောက်အောင် အခြေခံအင်အားရှိသည့် အရှုပ်အထွေးကြီးထဲတွင် ပါဝင်စွန့်စားရမည်မဟုတ်။ ရေနံသပိတ်မှောက်ခံရမည့်အရေးကို စွန့်စားရဖို့ကား ဝေးသေးသည်ဟူ၍ ဖြစ်၏။

အောက်တိုဘာ ၉ ရက် အင်္ဂါနေ့တွင် ဘရက်ရှနက်က အယ်လ်ဂျီယံ သမ္မတ ဘူမီဒီယင်ထံ ကြေးနန်းရိုက်ကြားလိုက်သည်။ ကြေးနန်းထဲတွင် “အစွရေးတို့၏ ပြုမူမှုကြောင့် ခက်ခက်ခဲခဲ ရုန်းကန်လှုပ်ရှားနေရသော ဆီးဇီးယားနှင့် အီဂျစ်တို့အား ကူညီရေးကို ရှေးရှုကာ လိုအပ်သောအရေးယူဆောင်ရွက်မှုများ ပြုလုပ်ရန်” ပန်ကြားလိုက်သည်။ ထိုနေ့မှာပင် ရုရှားထံ အီဂျစ်နှင့်ဆီးရီးယားသို့ ရေကြောင်းမှ လက်နက်များပေးပို့ခြင်းကို တိုးတက်ပြုလုပ်နေသည့်ပြင် မြေထဲပင်လယ်၌ ဆိုဗီယက်ရေတပ်အင်အားများ လျှောက်ရှိသည်ဟူသော သတင်းများကို အမေရိကန်နှင့် အစွရေးထောက်ခံလှမ်းရေးတို့က ရရှိခဲ့ကြသည်။

ကိုင်ရီနှင့် ဒမတ်စကပ်သို့ ဆိုဗီယက်တို့က လေကြောင်းမှ ထူညီ

ထောက်ပံ့မှုကို တစ်ရက်နောက်ကျပြီး အောက်တိုဘာ ၁၀ ရက် ဗုဒ္ဓဟူးနေ့ မှ စတင်ကြသည်။ ထိုသို့ တိုးမြှင့်ခြင်းကို အစွဲရေးနှင့်အမေရိကန် ထောက်လှမ်းရေးတို့က ယုံမှားသံသယမဖြစ်ကြပေ။ ကစ်ဆင်ဂျာသည် ရုရှားတို့က သူတို့ကို တံတွေးနှင့်ထွေးနေခြင်းကို သိသော်လည်း အမှုမထားဘဲ နေခဲ့သည်။ ယခုထက်တိုင် သူသည် ရုရှားတို့က တင်းမာမှုလျှော့ချလိမ့်မည်ဟု သော ယူဆက်ချက်ကို ဖက်တွယ်ထားနေဆဲရှိသေးသည်။ ထို့ကြောင့်ပင် နိုင်ငံခြားရေးရုံးမှ ပြောရေးဆိုခွင့်ရှိသူ ရောဘတ်မက္ကလောစကီးက ဆိုဗီယက်တို့ လေကြောင်းပို့ဆောင်မှု စတင်နေပြီဆိုသည်ကိုပင် အတည်မပြုနိုင်ကြောင်းဖြင့် ထိုနေ့က ထုတ်ဖော်ပြောခဲ့သည်။ ထိုသို့ မက္ကလောစကီး ပြောလိုက်သည့်စကားကို ဖြည့်စွက်သည့်အနေဖြင့် ကစ်ဆင်ဂျာက အကယ်၍သာ ရုရှားတို့က လေကြောင်းမှ “အမြောက်အမြား” ပို့နေကြောင်း အခိုင်အမာသိရလျှင် အခြေအနေအားလုံး ပြောင်းသွားနိုင်သည်ဟု ပြောခဲ့လေသည်။

သူ့စကားအရဆိုလျှင် လေကြောင်းဖြင့် “အနည်းအကျဉ်း” ကူညီပေးပို့သည်ဆိုပါက ဘာမျှပုံပြောင်းသွားခြင်း ရှိမည်မဟုတ်ဟု ယူဆစရာရှိသလို အစွဲရေးသည်လည်း စစ်အထောက်အပံ့ များများစားစား ရလိမ့်မည်မဟုတ်ဟူ၍လည်း ယူဆစရာရှိနေသည်။ သို့သော် အဓိကသော့ချက်မှာ ကစ်ဆင်ဂျာက အဘယ်အရာကို အမြောက်အမြား၊ အဘယ်အရာတို့သည်အနည်းအကျဉ်းဖြစ်သည်ဟူ၍ အဓိပ္ပာယ်ကောက်ယူသည့်အပေါ်မှာ တည်နေသည်။

ထိုနေ့နောက်ပိုင်းတွင် ဆိုဗီယက်ယူနီယံက ဥရောပအရှေ့ပိုင်းရှိ မိမိတို့၏ လေကြောင်းတင် တပ်မကြီးသုံးခုကို တပ်လှန့်ထားသည်ဟုသော သတင်းပေါ်လာပြန်သည်။ သည်တွင်မှ ကစ်ဆင်ဂျာသည် မော်စကိုက တင်းမာမှု လျှော့လားလိမ့်မည်ဟု မိမိမျှော်လင့်ခဲ့ခြင်းကို စွန့်လွှတ်ကာ အစွဲရေးနိုင်ငံထဲသို့ လက်နက်များသွန်ချနိုင်သည့် ပြန်ပေါက်အားလုံးကို ဖွင့်ပေးခဲ့သည်ဟု နောင်တွင် ပြောပါလိမ့်မည်။

“ကစ်ဆင်ဂျာ”ဟု အမည်ပေးထားသော မာဗင်နှင့် ဘားနက်ကမ်တို့ ပူပေါင်းရေးသားသော စာအုပ်ထဲတွင် အမေရိကန်နိုင်ငံခြားရေးဝန်ကြီး ကစ်ဆင်ဂျာ၏ ရှုထောင့်ကို ဖော်ပြထားသည်မှာ ...

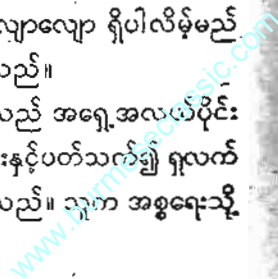
ထို(ဗုဒ္ဓဟူးနေ့) ညက ကစ်ဆင်ဂျာသည် အဓိကဆုံးဖြတ်ချက်တစ်ခု ချမှတ်လိုက်သည်။ ရုရှားတွေကိုတော့ ရပ်တန့်ကရပ်အောင်လုပ်မှ ဖြစ်တော့မည်။ ထိုသို့လုပ်ရခြင်းမှာ အစွဲရေးတို့အဖို့ချည်းမဟုတ်၊ အင်အားကြီးနိုင်ငံချင်း ထိပ်တိုက်တိုးခဲ့လျှင် ဖြစ်လာစရာရှိသည့် အန္တရာယ်ကြီးကို ကမ္ဘာတစ်ဝန်းလုံးက မခံရစေရန်အတွက်လည်း ဖြစ်သည်ဟု သူ့စိတ်ထဲတွင် ဖြစ်ပေါ်ခဲ့သည်။ ဆိုဗီယက်တို့၏ လေကြောင်းမှ ကူပုံမှုနှင့် တပ်လှန့်ထားမှုတို့သည် အစွဲရေးတို့ဘက်က လျှင်မြန်စွာ အောင်ပွဲခံနိုင်လိမ့်မည်ဟုသော သူ့အယူအဆကို ပြောင်းသွားစေခဲ့သည်။ သူသည် စစ်မဖြစ်ပွားမီက ထောက်လှမ်းရေးသတင်းများအပေါ် အဆုံးအဖြတ်မှားခဲ့သလို အာရပ်တို့၏ စွမ်းရည်နှင့် ရုရှားတို့က လှေကန်နစ်ဖက်နင်းနေခြင်းကို အကဲခတ်မှားခဲ့လေသည်။ အစွဲရေးသို့ အမေရိကန်စစ်လက်နက်များကို လေကြောင်းဖြင့် အမြောက်အမြားပို့ရန် သူ စိတ်ပိုင်းဖြတ်ခြင်းမပြုခဲ့ပေ။

နောင်အခါတွင် ယခုလို သူ ရှင်းပြသည်။ “စစ်ဖြစ်စ ပထမပတ်တန်းက ကျွန်တော်တို့က နားလည်အောင် ပြောခဲ့ပါသေးတယ်၊ အဲဒါ ပြောလို့ မရတော့ ကဲ ... ကောင်းပြီ၊ ပြောတဲ့အတိုင်း အမှန်တကယ်ဖြစ်လာတာကို တွေ့ရတဲ့အထိ လက်နက်တွေ ပုံအောပြီး စတင်ပေးတော့မယ်လို့ ပြောလိုက်ရတယ်”

ထိုသို့ ကစ်ဆင်ဂျာ၏ ဆုံးဖြတ်ချက်ကို စိတ်ဝင်စားအောင် ဖော်ပြထားသလို အမေရိကန်နိုင်ငံခြားရေးဝန်ကြီး ရုလက်ဆင်းဂါး၏ တားဆီးနှောင့်ယှက်မှုကို ကစ်ဆင်ဂျာက မည်သို့တိုက်ခိုက်ခဲ့ရပုံကိုလည်း အလားတူစိတ်ဝင်စားလောက်အောင် ဖော်ပြထားသည်။

ကစ်ဆင်ဂျာက အစွဲရေးသံအမတ်ကြီး ဒင်းနစ်အား စစ်ပစ္စည်းများ ရရှိရေးအတွက် ရုလက်ဆင်းဂါးနှင့်တွေ့ရန် ပြောသည်။ သည်အခါတော့ ရုလက်ဆင်းဂါးက အရင်ကထက် လိုက်လိုက်လျှောလျှော ရှိပါလိမ့်မည်ဟူ၍လည်း အရိပ်အမြွက်အားဖြင့် ပြောပြလိုက်သည်။

ထို့နောက် ညနေဘက်တွင် ကစ်ဆင်ဂျာသည် အရှေ့အလယ်ပိုင်းတွင် စစ်အင်အား ညီမျှသွားအောင် လုပ်ရန်လိုခြင်းနှင့်ပတ်သက်၍ ရုလက်ဆင်းဂါးနှင့် စိတ်လိုက်မာန်ပါ အငြင်းပွားရလေသည်။ သူ့က အစွဲရေးသို့

ပိုပေးမည့် စစ်ပစ္စည်းများကို တင်ဆောင်ရန် ပို့ဆောင်ရေးလေယာဉ်အစင်းနှစ်ဆယ် ငှားရမ်းဖို့ ရှုလက်ဆင်းဂါးကို တိုက်တွန်းသည်။ ရှုလက်ဆင်းဂါးက ကစ်ဆင်ဂျာ၏ မေတ္တာရပ်ခံချက်ကို ငြင်းပယ်သည်။ ကာကွယ်ရေးဝန်ကြီးက အစွဲအမူးသို့ အမေရိကန်လေကြောင်းအကူအညီကို အကန့်အသတ်ဖြင့် ပြုလုပ်ခြင်းသည်ပင် အာရပ်တို့ကို ဒေါသထွက်စေမည်ဖြစ်သဖြင့် သူတို့က အမေရိကန်သို့ ရေနံတင်ပို့ခြင်းကို ပိတ်ပင်တားမြစ်ကြလိမ့်မည်ဟု ဒေါနှင့်မောနှင့် ပြန်၍ပြောသည်။ ထိုသို့ အပြန်အလှန် အငြင်းပွားနေသည့် ကိစ္စမှာ ကစ်ဆင်ဂျာက သမ္မတနစ်ဆင်အား မိမိ၏ရှုထောင့်ကိုတင်ပြကာ ဆွဲဆောင်အောင်မြင်တော့မှပင် ပြီးပြတ်သွားတော့သည်။ နစ်ဆင်သည် ကစ်ဆင်ဂျာတင်ပြသည့်အတိုင်း ပို့ဆောင်ရေးယာဉ် အစင်းနှစ်ဆယ်ငှားရမ်းရန် ရှုလက်ဆင်းဂါးအား အမိန့်ပေးလိုက်သည်။

ထိုရေးသားချက်များသည် ကစ်ဆင်ဂျာကိုယ်တိုင် သတင်းစာရှင်းလင်းပွဲတွင်ပြောသည့် စကားများနှင့်ပင် မှတ်ကျောက်တင်မခံကြချေ။ အောက်တိုဘာ ၁၂ ရက် သောကြာနေ့တွင် နိုင်ငံခြားရေးရုံး၌ သတင်းစာရှင်းလင်းပွဲကျင်းပရာ သတင်းစာဆရာတစ်ဦးက “ဆိုဗီယက်ယူနီယံ၏ အပြုအမူကို တွေ့နေရပြီဖြစ်ရာ စစ်အင်အား ညီမျှမှုရှိနေအောင် အမေရိကန်အစိုးရက ပြုလုပ်မည်ဆိုခြင်းကို ခိုင်မြဲသေချာအောင် လုပ်ရန် ရည်ရွယ်ချက်ရှိပါသလား” ဟု ကစ်ဆင်ဂျာကို မေးခွန်းထုတ်သည်။

ထိုအမေးနှင့်ပတ်သက်၍ ကစ်ဆင်ဂျာက ဘူမိဒီယန်ထံသို့ ဘရက်ရှုနက်ပေးသည့်စာကို ရည်ညွှန်း၍ အဖြေပေးသည်။

“အယ်လ်ဂျီးယားသမ္မတပို့တဲ့ ရုရှားကြေညာချက်ကို အရာရောက်တယ်လို့ မယူဆပါဘူး။ ဆိုဗီယက်စစ်ပစ္စည်းများကို လေကြောင်းက ထောက်ပံ့နေတာကိုလည်း အရေးပါလှတယ်လို့ မယူဆပါဘူး။ အခုအချိန်အထိတော့ ဆိုဗီယက်တို့ရဲ့ပြုမူလုပ်ကိုင်ပုံတွေဟာ တနင်္လာနေ့က ကျုပ်ထောက်ပြခဲ့သလို နစ်နိုင်ငံ ပြေပြေပြစ်ပြစ် ဆက်ဆံရေးကို ပျက်ပြားစေလောက်တဲ့ တာဝန်ခွဲမှုပါဝင်နေတယ်လို့လည်း မယူဆပါဘူး။”

“ဒီအဆင့်ရောက်လို့ရှိရင်လည်း အမေရိကန်အစိုးရဟာ အခြားအခြားသော အရေးအရာများပေါ်ခဲ့စဉ်က လုပ်ခဲ့သလို ဒီအရေးမှာလည်း ကြံကြံ

ခိုင်ခိုင် ရပ်တည်ဖို့ရာ နောက်တွန့်မယ်မဟုတ်ပါဘူး။ ဒါပေမဲ့ လောလောဆယ်အခါမှာတော့ ကျွန်တော်တို့အနေနဲ့ တိုက်ပွဲပြင်းပြင်းထန်ထန် ဖြစ်လာအောင် ကြိုးစားဆဲပဲ ဖြစ်ပါတယ်။”

“အခုကစပြီးတော့ ကျွန်တော်တို့ခွင့်မပြုနိုင်တဲ့အပြုအမူတွေကို ချိန်ဆကြည့်ရပါမယ်။ ပြီးတော့ ဆိုဗီယက်ယူနီယံက သတင်းပြန်ကြားရေးလုပ်ငန်းများက ထိန်းထိန်းသိမ်းသိမ်း ရေးသားအသံလွှင့်ကြတာတွေ၊ လုံခြုံရေးကောင်စီမှာ သူတို့ကိုယ်စားလှယ်ရဲ့ နှုတ်စောင့်မှုတွေကိုလည်း ကျကျနန လေ့လာချိန်ဆဖို့လိုပါတယ်။”

ကစ်ဆင်ဂျာမှာလည်း ပြဿနာတစ်ခုရှိနေသည်။ ထိုပြဿနာမှာ တာကွယ်ရေးဝန်ကြီးနှင့် မပတ်သက်ဘဲ သူ၏ ကိုယ်ရေးကိုယ်တာပြဿနာ သက်သက်ဖြစ်သည်။ ပြင်းပြင်းထန်ထန် လုံးပန်းလာခဲ့သည့် သံတမန်ရေးရာ စီမံကိန်းတစ်ရပ်ဖြစ်သော နစ်နိုင်ငံပြေပြေပြစ်ပြစ် ဆက်ဆံရေးစည်းကမ်းများကို ရုရှားတို့က ထိန်းသိမ်းခြင်းမပြုကြဆိုသည့် စကားကို ကျေနပ်စွာ လက်ခံရန် ခက်နေခြင်းဖြစ်သည်။ အောက်တိုဘာ ၁၁ ရက်နေ့က ဒင်းနစ်နှင့် စစ်ပစ္စည်းထောက်ပံ့ရေး ဆက်လက်ဆွေးနွေးရာမှာပင် မလိမ့်တပတ် လုပ်နေသေးသည်။ သမ္မတနစ်ဆင်က မူအားဖြင့် လေယာဉ်ပျံအစင်း ငါးဆယ်ပေးဖို့ ပြောပြီးသားကိုပင် သူက ခြောက်စင်းပဲပြောသည်။ ကစ်ဆင်အစ်တို့တို့ရေးသည့် ကစ်ဆင်ဂျာအကြောင်းတွင် မှန်သည့်အချက်တစ်ချက်တော့ပါသည်။ ထိုအချက်မှာ သူက “နားလည်အောင်ပြောခဲ့သည်” ဆိုခြင်းဖြစ်သည်။ ပြောတော့ ပြောပါသည်။ သို့သော် အစွဲအမူးသို့ စစ်ပစ္စည်းပို့ဖို့ကိုတော့ စေဉ်းစား။ ထိုအကြောင်းလည်း မပါချေ။

အောက်တိုဘာ ၁၂ ရက် သောကြာနေ့တွင် ကစ်ဆင်ဂျာသည် အခြေအနေကို ထိန်းမရအောင် ဖြစ်လာသည်။ မစ္စကမ်မီယာသည် အောင့်အီးသည်းခဲရန် မတတ်နိုင်တော့ပြီ။ သူသည် ကစ်ဆင်ဂျာ၏ ထစ်ထစ်ငေါ့ငေါ့ ဖြစ်အောင် လုပ်နေသည့်နည်းပရိယာယ်ကို ရှင်းရှင်းကြီးမြင်လာသည်။ ငိုနေတွင် မစ္စကမ်မီယာသည် အမေရိကန်လက်နက်နှင့် စစ်ပစ္စည်းများကို အပြောက်အမြားနှင့် မြန်မြန်ထက်ထက် အမေရိကန်မှ အစွဲအမူးသို့ လေကြောင်းဖြင့် တိုက်ရိုက်ပို့ရန်တောင်းခံသည့် သဝဏ်လွှာတစ်စောင် ပို့လိုက်သည်။

သည်တစ်ခါတော့ ကစ်ဆင်ဂျာထံ မပို့တော့ဘဲ သမ္မတနစ်ဆင်ထံ တိုက်ရိုက်ပို့သည်။

ဤအချိန်တွင် သမ္မတနစ်ဆင်ကလည်း ပိုရန်အသင့်ရှိနေသည်။ သူသည် ရုရှားတို့၏ လုပ်နေပုံကို ရိပ်စားနားလည်စပြုလာလေပြီ။ ရုရှားတို့သည် ယခင်က မလုပ်စဖူး ထူးထူးကဲကဲ လေကြောင်းထောက်ပို့မှုများ ပြုလုပ်နေသည်ဟူသော ထောက်လှမ်းရေး အစီရင်ခံစာများသည် သမ္မတစားပွဲပေါ်တွင် အထပ်ထပ်စုပုံနေသည်။ သူ ယခင်က မော်စကိုအား လက်ရှောင်ရန် တိုက်ရိုက်လည်းကောင်း၊ ကစ်ဆင်ဂျာမှတစ်ဆင့်လည်းကောင်း ချဉ်းကပ်မှုတို့ကို ရုရှားတို့က နှစ်သိမ့်သောစကားများဖြင့် ပြန်ကြားခဲ့သည်။ သို့သော် သူတို့ အရူးလုပ်ခြင်းခံရကြောင်း ယခုမှ သူသိသည်။ ရုရှားတို့က အချိန်နှင့်သပ်နေခဲ့ခြင်းမှာ အချိန်စောင့်နေခြင်းသာလျှင်ဖြစ်သည်။ ရုရှားတို့သည် ဖြစ်လာမည့်အရေးကို ကြိုတင်၍ မျှော်မှန်းကာ နစ်ဆင်ကို အရေးမထားဘဲနေလိုရသည်ဟု ယုံကြည်ထားကြသည်။ နစ်ဆင်သည် ဝါးတားဂိတ်အရေးအခင်းကြောင့် ဒုက္ခပင်လယ်ဝေနေရသည့်အထဲ ဒုသမ္မတအဂ္ဂဉာဏ်မှာ နာမည်ပျက်ဖြင့် နတ်ထွက်သွားခဲ့ရပြီမဟုတ်ပါလား။

ထိုအချိန်ကလေးမှာပင် နစ်ဆင်သည် ဆော်ဒီအာရေးဗီးယားဘုရင်ဖေဖေထံမှ နှုတ်ခွန်းဆက်သဝဏ်လွှာ နှစ်စောင် ရောက်လာသည်။ ထိုစာနှစ်စောင်စလုံးတွင် အစွဲရေးသို့ လေကြောင်းဖြင့် ထောက်ပို့မှုပြုလုပ်ခဲ့လျှင် ယခင်ကာလ ကြာမြင့်စွာကတည်းက ပြောခဲ့သည့်အတိုင်း အမေရိကန်သို့ ရေနံတင်ပို့ခြင်းကို တားဆီးပိတ်ပင်မည်ဟု ခြိမ်းခြောက်မှု ပါရှိလေသည်။

သည်တစ်ခါတော့ ဖေဖေ၏ ခြိမ်းခြောက်ချက်သည် သူ့နားထဲ မဝင်တော့ချေ။ ဖြစ်နေသည့်အခြေအနေသည် သူ၏ ရာပေလွှင်ကိုသာမက အရှေ့အလယ်ပိုင်းတွင်ချထားသော အမေရိကန်ဝါဒ၏ အခြေခံအုတ်မြစ်ကိုပါ အန္တရာယ်ပြုနေသည်ကို သူမြင်လာသည်။ ဖြစ်နေသည့်စစ်ပွဲသည် အစွဲရေးဘက်က အရေးနိမ့်ခြင်းဖြင့် အဆုံးသတ်သည်ဖြစ်စေ၊ အားနည်းသွားရုံမျှနှင့် အဆုံးသတ်သည်ဖြစ်စေ အာရပ်နိုင်ငံများတွင် ဆိုဗီယက်ယူနီယံသည် ထာဝရလွှမ်းမိုးနေမည့် ဩဇာအာဏာရှင်ဖြစ်လာပေလိမ့်မည်။

ထိုသို့ နားလည်သဘောပေါက်လာခြင်းသည် နစ်ဆင်၏ တိုက်ချင်

ခိုက်ချင်စိတ်ကို နှိုးဆွပေးလေသည်။ အောက်တိုဘာ ၁၃ ရက် စနေနေ့တွင် အမျိုးသားလုံခြုံရေးကောင်စီကို ဆင့်ခေါ်သည်။ ယခုအကြိမ်တွင် သူ့အမိန့်မှာ ရှင်းလင်းပြတ်သားသည်။ ထိုအမိန့်မှာ စစ်လက်နက်ပစ္စည်းထောက်ပံ့ရေး ကြိုးပမ်းမှုပြုလုပ်ရာတွင် အမေရိကန်စစ်ဘက်မှ ပို့ဆောင်ရေးလေယာဉ်များကို အသုံးချပြီး အစွဲရေးနိုင်ငံရှိ လော့ဒ်လေဆိပ်သို့ တိုက်ရိုက်ပို့ဆောင်ရန် ဖြစ်သည်။

အံ့သြဖို့ကောင်းသည်မှာ လွန်ခဲ့သည်ခုနစ်ရက်လုံးလုံး ကစ်ဆင်ဂျာ ဇွက်လှည့်ပြခဲ့သည့် ပင်တဂွန်ထဲက ဗျူရိုကရက်ဇွေးဆိုးများသည် အလိုအလျောက် ကွယ်ပျောက်သွားကြခြင်းဖြစ်သည်။ ရုလက်ဆင်းဂါးနှင့် ဇလီးမင့်တို့သည် ချက်ချင်းထ၍ ကျွမ်းကျင်နိုင်နင်းစွာ အလုပ်လုပ်ကြလေသည်။ သူတို့သည် သမ္မတ၏ ရှင်းလင်းပြတ်သားသော ညွှန်ကြားချက်ကို တောက်ဖျက်နိုင်သောစွမ်းအားသတ္တိ၊ တန်ခိုးအာဏာ သို့မဟုတ် အဓိဋ္ဌာန်စိတ် တယ်အခါမျှမရှိကြသည်မှာ အလုပ်က သက်သေပြနေသည်။ ထိုအချိန်အထိ သူတို့သည် သမ္မတကြီး၏ သစ္စာစောင့်သိသော အကြံပေးအရာရှိကြီးက သည်ဟာဖြင့် သမ္မတကြီး၏ ညွှန်ကြားချက်ဖြစ်သည်ဟူ၍ သူတို့ဆံ့သို့ လာရောက်ပြောကြားကြသည့်အတိုင်း မပျက်မကွက် ဆောင်ရွက်ခဲ့ကြရသည်မှာလည်း အလားတူ သိသာထင်ရှားလှပေသည်။

သို့အားဖြင့် စနေနေ့ညနေစောင်းအချိန်တွင် အမေရိကန်နိုင်ငံခြားရေးဝန်ကြီးသည် နယူးယောက်မြို့ရှိ အစွဲရေးနိုင်ငံခြားရေးဝန်ကြီးထံ အယ်လီဖုန်းဆက်၍ အနှောင့်အယှက်အတားဆီးတွေ့အားလုံး ရှင်းသွားပါပြီဟု အကြောင်းကြားနိုင်ခဲ့သည်။ ကစ်ဆင်ဂျာအဆိုအရ ပို့ဆောင်ရေး လေယာဉ် ၆၇ စင်း အာကာသထဲမှာ ရှိနေပြီး လော့ဒ်လေဆိပ်သို့ ဦးတည်ပျံသန်းလျက် ရှိနေလေပြီ။ အလားတူ သတင်းတစ်ရပ်ကို သံအမတ်ကြီး ဒင်းနစ်ထံပို့လိုက်ရာ ဒင်းနစ်က ချက်ချင်းပင် ဂျေရုဆလင်သို့ တစ်ဆင့်ဆေးပို့လိုက်ပြန်သည်။

နာရီအနည်းငယ်အကြာတွင် တယ်လဖစ်ဖြင့် နယ်တစ်ပိုက်ရှိ မြို့တော်သို့ မြို့တော်သားတို့သည် မိမိတို့၏ခေါင်းပေါ်မှာ ဧရာမဂျက်လေယာဉ်ပျံကြီးများ၏ မြည်ဟိန်းသံများကို ကြားကြရလေ၏။ ထိုအသံများကို ဆူလှ

ချည့် ညံလှချည့်ဟု မည်သူမျှ မညည်းညူကြချေ။ လမ်းများပေါ်တွင် ကား
တွေ ရပ်သည်။ တိုက်ခန်းများမှ တံခါးတွေပွင့်လာကြသည်။ လူအများ
သည် မှောင်ချထားသော လမ်းများပေါ်ထွက်ပြီး ကောင်းကင်ပေါ်သို့ မော်
ရှ် ကြည့်ကြသည်။ မိုတ်တုတ် မိုတ်တုတ် အလင်းရောင်ကလေးများသည်
တဖြည်းဖြည်း နီးကပ်လာကြသည်။

လူအချို့က အော်ဟစ်ငိုကြွေးကြသည်။ များစွာသောသူတို့သည်
အငှားလေယာဉ်၊ အဖိုရီကျွန်း၊ ပင်တဂန်ရွေးဆိုးများဟူသော စကားတို့ကို
ကြားလည်းမကြား၊ သိလည်းမသိကြချေ။ သူတို့ကမူ နှုတ်မှ တဖွဖွရွတ်ဆို
ကြသည်။

“အမေရိကန်ကြီး ဘုရားသခင် ကောင်းချီးပေးပါစေ”

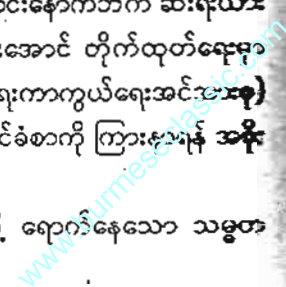
အပစ်အခတ် ရပ်စဲရေးတိုက်ပွဲ

အပစ်အခတ်ရပ်စဲရေးအတွက် တိုက်ကွက်ဆင်ခြင်းမှာ ပထမဦးစွာ
စစ်သံခတ်သံများ ထွက်မလာမီကပင် စတင်ခဲ့လေသည်။ အီဘန်သည် စစ်
ဗွဲ့စေမိကတည်းက ဤအကြောင်းကို စဉ်းစားခဲ့သည်။ ယွမ်ကစ်ပူဘာသာ
ရေးနေ့နံနက် နယူးယောက်စံတော်ချိန် ၇:၃၀ နာရီတွင် အီဘန်က မစ္စက်
ဇီယာထံ တယ်လီဖုန်းဆက်၍ စစ်ပွဲစတင်ဖြစ်သည်နှင့် အပစ်အခတ်ရပ်စဲရေး
အဆိုကို ကုလသမဂ္ဂတွင် ချက်ချင်းတင်လိုက်ရမည်လားဟု မေးသည်။
မစ္စက်ဇီယာက နောက်တော့မှ အဖြေပေးမည်ဟု ပြန်ကြားလိုက်သည်။

ငါးနာရီအကြာတွင် ညွှန်ကြားချက်ရောက်လာသည်။ ထိုစာထဲတွင်
စစ်ဦးစီးဌာနချုပ်အနေဖြင့် မိမိတို့ဘက်က အရေးသာရလိမ့်မည်ဟု စောစော
စီစီး မျှော်မှန်းချက်ကြီးမားမှုများ ထင်ဟပ်ပါရှိလေသည်။ ထိုပေးစာအဆို
မှာ -

မူလအခြေအနေပြန်ပြီး မရောက်သေးသမျှ အပစ်အခတ်ရပ်စဲရေးကို
သဘောမတူနှင့်၊ ရည်ရွယ်ချက်မှာ စစ်မျက်နှာ နှစ်ဖက်က ရန်သူကို တိုက်
နှိုက်ပြီး (ယခင်) အပစ်အခတ်ရပ်စဲရေး စစ်ကြောင်းနောက်ဘက် ဆီးရီးယား
နှင့် အီဂျစ် တစ်ယောက်မကျန် ပြန်ရောက်သွားအောင် တိုက်ထုတ်ရေးမှာ
ငါတို့ရည်ရွယ်ချက်ဖြစ်သည်။ ဇဟားလ်(အစွဲရေးကာကွယ်ရေးအင်အားစု)
စိတ်ဓာတ်မှာ လွန်စွာတက်ကြွနေသည်။ အစီရင်ခံစာကို ကြားနားရန် အဖိုး
ရအဖွဲ့အစည်းအဝေးက စောင့်စားနေသည်။

ဖလော်ရီဒါပြည်နယ်၊ ကီးဘစ္စကိန်းသို့ ရောက်နေသော သမ္မတ

နစ်ဆင်ကလည်း အကောင်းမြင်နေသည်။ အောက်တိုဘာ ၇ ရက် တနင်္ဂနွေနေ့က နစ်ဆင်သည် သူ၏ကိုယ်စား ပြန်ကြားပြောဆိုခွင့်ရှိသူက “စိုးရိမ်ပူပန်ပင်မကင်းဖြစ်နေသည်” ဟု ဆိုသော်လည်း ဝါရှင်တန်သို့ အရေးတကြီး ပြန်ဖို့မလိုဟု မြင်သည်။ နိုင်ငံခြားရေးဝန်ကြီးက အမျိုးသားလုံခြုံရေးကောင်စီအစည်းအဝေးခေါ်သော်လည်း အရေးကြီးသောဆုံးဖြတ်ချက် ချမှတ်ခြင်းမရှိခဲ့ပေ။ ထိုအစည်းအဝေးပြီးလျှင်ပြီးချင်း ရုရှားသံအမတ်ကြီး ဒိုဘာရီနက်ကို သူ ဖိတ်ခေါ်လိုက်သည် ကစ်ဆင်ဂျာသည် နစ်ဆင်က ဘရက်ဂျက်ကို ပေးသော စာတစ်စောင်ကို ရုရှားသံအမတ်ကြီးလက်ထဲသို့ ထည့်လိုက်သည်။ ထိုစာထဲတွင် အပစ်အခတ်ရပ်စဲမှု ရရှိအောင် ကြိုးစားဆောင်ရွက် ရန်ကုလသမဂ္ဂ လုံခြုံရေးကောင်စီ အစည်းအဝေးဆင့်ခေါ်ရန် အဆိုပြုသည်။ နစ်ဆင်၏စာသည် ငြိမ်းချမ်းရေးပျက်ပြားစေနိုင်သည့် ဒေသအလိုက်ဖြစ်သော တိုက်ခိုက်မှုများကို အင်အားကြီးနှစ်နိုင်ငံက တားဆီးရန် ယခင်က သဘောတူညီချက်ကို အခြေခံထားလေသည်။ ထိုစာရပြီး နာရီအနည်းငယ်အတွင်းမှာပင် ဆိုဗီယက်ခေါင်းဆောင်ကြီးက လုံခြုံရေးကောင်စီ အစည်းအဝေးခေါ်ရန် သဘောတူလိုက်သည်။

သို့သော် ယခုလိုပြုလုပ်မှုများမှာ သံတမန်နည်းအရ လုပ်ရိုးလုပ်စဉ်သာလျှင် ဖြစ်သည်။ မော်စကိုသည် ကြာမြင့်စွာကပင် စနစ်တကျ စီမံဖန်တီးထားခဲ့ရသည့် စစ်ပွဲကို ရပ်စဲပစ်ရန် မလိုလားပေ။ ယခုစစ်ပွဲ၏ ရည်မှန်းချက်မှာ ဆိုင်းနိုင်ရုံ နယ်မြေအစိတ်အပိုင်းကြီးကြီး သိမ်းပိုက်ရယူရန်နှင့် ဂိုလန်ကုန်းမြင့်ပေါ်က နယ်မြေများ ပြန်လည်ရရှိရန်ဖြစ်သည်။ သို့ဖြစ်၍ စောစောစီးစီး အပစ်အခတ် ရပ်စဲရေးအတွက် ပြောစရာမလိုသေးပေ။ ဝါရှင်တန်ကလည်း သည်အကြောင်းကို ကောင်းကောင်းသိသည်။ ကစ်ဆင်ဂျာကလည်း အာရပ်တို့၏ ရည်မှန်းချက်ကို အစွဲအစွဲတို့က ဖြိုခွင်းပြီးမှသာ အပစ်အခတ်ရပ်စဲရေးစကားကို ပြောလိုဖြစ်မည်ဟု နားလည်သည်။ ထိုသို့ အစွဲအစွဲတို့က လုပ်မည်၊ လုပ်လျှင်လည်း မြန်မြန်ထက်ထက် လုပ်နိုင်မည်ဟု သံသယကင်းမဲ့စွာ ယုံကြည်မျှော်လင့်ခဲ့သည်။

လုံခြုံရေးကောင်စီဥက္ကဋ္ဌ ဆာလောရင့်မက္ကင်တိုင်ယာ(သြစတြေးလျ) သည် အမေရိကန်ကိုယ်စားလှယ် ဂျွန်စကယ်လီ၊ ဆိုဗီယက်ရုရှားကိုယ်စား

လှယ် ယာကွတ်မာလစ်တို့၏ သဘောတူညီချက်ကို ရယူပြီးသည့်နောက် လုံခြုံရေးကောင်စီအစည်းအဝေးကို စစ်ဖြစ်ပွားပြီး တတိမြောက်နေ့ဖြစ်သော အောက်တိုဘာ ၈ ရက်နေ့တွင် လုံခြုံရေးကောင်စီ အစည်းအဝေး ဆင့်ခေါ်ခဲ့သည်။ သူကလည်း ဘာမျှ ယောင်ယောင်ဝါးဝါးဖြစ်မနေပေ။ သို့သော် အပစ်အခတ်ရပ်စဲရေးအဆို အတည်ဖြစ်ရေးမှာ ရုရှား-အမေရိကန် သဘောတူညီချက်မူကြမ်းပေါ်မှာ တည်နေသည်။ စက်သည်က ထိုသို့သဘောထားသည့် မူကြမ်း ရေးဆွဲပြီးသားမရှိခြင်းဖြစ်သည်။

အမေရိကန်ကိုယ်စားလှယ် စကယ်လီက ယခုစစ်မဖြစ်မီ ယခင်က သတ်မှတ်ထားခဲ့သည့် အပစ်အခတ်ရပ်စဲရေးစစ်ကြောင်းသို့ နှစ်ဖက်စလုံး နောက်ဆုတ်ကြပြီး တိုက်ခိုက်ခြင်းရပ်စဲရန် ခေါ်သည်။ တရုတ်ပြည်သူ့သမ္မတနိုင်ငံနှင့် ဆိုဗီယက်ယူနီယံ ကိုယ်စားလှယ်များက ယခု စစ်မဖြစ်မီက အနေအထားသို့ ပြန်လည်သွားရောက်ရေးကို ကန့်ကွက်ကြသည်။ အီဂျစ်နှင့် ဆီးရီးယားတို့ကလည်း အစွဲအစွဲ “ကျူးကျော်ရေးသမားများ”ကို ခူးရောဖုနှင့်ပါသုံးပြီး အားသွန်တိုက်ခိုက်ကြပါလေတော့သည်။ တစ်နာရီခွဲလောက် အကြာတွင် ဘာမျှဆုံးဖြတ်ခြင်းမရှိဘဲ အစည်းအဝေးရွေ့ဆိုင်းခဲ့သည်။ သို့ဖြစ်ရာ လူတိုင်းက အပစ်အခတ်ရပ်စဲရေးအတွက် လိုအပ်သည့် စည်းကမ်းများနှင့် အချိန်အခါကို သတ်မှတ်ပေးနိုင်မည်ဖြစ်သော စစ်မြေပြင်က ဖြစ်ပေါ်တိုးတက်လာမှုကိုပဲ စောင့်စားကြည့်ရှုနေခဲ့ကြသည်။

တိုက်ခိုက်မှုများဖြစ်ပွားပြီး ငါးရက်မြောက်နေ့ဖြစ်သော အောက်တိုဘာ ၁၀ ရက်နေ့တွင် အီဂျစ်၊ ဆီးရီးယားနှင့် ရုရှားတို့သည် သူတို့ရည်မှန်းသည့် ပန်းတိုင်ကို ရောက်ရှိသလောက်ရှိနေပြီဟု အပြီးအပိုင် မှတ်ယူလိုက်ကြသည်။ ရုရှားကိုယ်စားလှယ် ယာကွတ်မာလစ်က ဂျွန်စကယ်လီထံ တယ်လီဖုန်းဆက်ပြီး ရုရှားတို့က ယခုရောက်ရှိနေသည့် အနေအထားအတိုင်း အပစ်အခတ်ရပ်စဲကြရန် လုံခြုံရေးကောင်စီသို့ ပူးတွဲအဆိုတင်သွင်းရန် သဘောတူပါသည်ဟု ပြောပြသည်။ စကယ်လီက ရုရှားတို့၏အဆိုပြုချက်ကို ကစ်ဆင်ဂျာထံ ချက်ချင်းပေးပို့လိုက်ပြီး ညွှန်ကြားချက်ကို စောင့်သည်။ ကစ်ဆင်ဂျာက ထိုသို့အဆိုပြုခြင်းကို အစွဲအစွဲသံအမတ်ထံ အကြောင်းကြားသည်။ သံအမတ်က ဂိုလန်ဒါမီယာထံ တင်ပြသည်။ မစွက်မီယာက

စစ်မြေပြင် အခြေအနေမလှသော်လည်း “ဘူး”ခါးလိုက်သည်။ အစွရေးသည် ယခုစစ်ပွဲမဖြစ်မီက အနေအထားအတိုင်း ပြန်လည်ရရှိမှု အပစ်အခတ်ရပ်စဲရေးကို သဘောတူနိုင်မည်ဟုဆိုသည်။

ဒင်းနစ်က အစွရေးတို့၏ သဘောထားကို ကစ်ဆင်ဂျာအား ပြန်လည်တင်ပြသည်။ သူကလည်း ကောင်းကောင်းသဘောပေါက်သည်။ ယခုအခြေတွင် ရှိနေသည့်အနေအထားအတိုင်း အပစ်အခတ်ရပ်စဲရေး လုပ်လျှင် စစ်ပြီးသည့်နောက် လက်ခံနိုင်လောက်သည့် နိုင်ငံရေးသဘောတူညီချက်ရရှိရန် ကြိုးစားမှုဟူသမျှ ရေစုံမျောရတော့မည်ကို သူ နားလည်သည်။

ကစ်ဆင်ဂျာက ရုရှားတို့၏ အဆိုပြုချက်ကို အမေရိကန်က ပူးတွဲမဆောင်ရွက်နိုင်ဟု ရုရှားသံအမတ်ကြီး ဒိုဘရီနိုဝ် အကြောင်းကြားလိုက်သည်။ ယခု စစ်မဖြစ်မီ ယခင်က စစ်ကြောင်းများသို့ ပြန်လည်ဆုတ်ခွာဖို့ ရန် စဉ်းကမ်းသတ်မှတ်ပါရှိသည့် အပစ်အခတ်ရပ်စဲရေး အဆိုပြုချက်ကိုသာ ပူးတွဲတင်သွင်းရန် အမေရိကန်က သဘောတူနိုင်မည်ဆိုသည်။ သို့သော် ကစ်ဆင်ဂျာသည် ထိုအဆိုပြုချက်ကို ရုရှားတို့က လေးလေးနက်နက် စဉ်းစားလိမ့်မည်ဟု မမျှော်လင့်ဘဲ မှတ်တမ်းဝင်ရုံလောက် တင်ပြလိုက်ခြင်းဖြစ်သည်။ ရုရှားတို့ကလည်း မစဉ်းစားချေ။

စစ်ဖြစ်၍ ခုနစ်ရက်မြောက် အောက်တိုဘာ ၁၂ ရက်နေ့တွင် ဤအရေးအခင်းတစ်ခုလုံး အသွင်တစ်မျိုးပြောင်းသွားသည်။ တယ်လဗစ်တွင် အမေရိကန်လေကြောင်း ထောက်ပံ့မှုကို အရိပ်အရောင်မျှပင် မတွေ့မြင်ကြရသေး။ အီဂျစ်စစ်တပ်ကြီးကလည်း စူးအက်တူးမြောင်းတစ်လျှောက် အခိုင်အမာ တပ်စွဲထားကြသည်။ သူတို့သည် အလုံအခြုံ လက်နက်များ မိုးထားသည်။ အကာအကွယ်ထဲက ထွက်လာလိုသောဆန္ဒ မပြကြချေ။ ဂိုလန်ကုန်းမြင့်တွင် အစွရေးတို့၏ တန်ပြန်စစ်ထိုးနေခြင်းမှာလည်း နေးကွေးပြီး အကျအဆုံးများလျက်ရှိသည်။ သည်အခြေတွင် ရုရှားတို့က “လက်ရှိအနေအထားအတိုင်း” အပစ်အခတ်ရပ်စဲရေးကို ထပ်မံအဆိုပြုပြန်သည်။ ဤအချိန်တွင် ဗစ္စကီမီယာ၏ တုံ့ပြန်ချက်သည် ဝါရှင်တန်ရှိလူအားလုံး အမေရိကန်ရော အစွရေးပါ တုန်လှုပ်ချောက်ချားသွားစေသည်။ ဂိုလန်ဒါမီယာသည် လွန်ခဲ့သည့်နှစ်ရက်က သူ့ကိုယ်တိုင်ငြင်းပယ်ခဲ့သည့် အပစ်အခတ်ရပ်စဲရေး

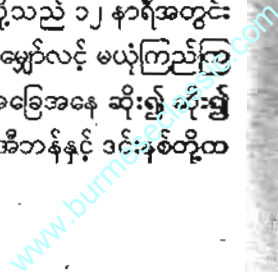
အဆိုကို လက်ခံရန် သဘောတူလိုက်သည်။

ကစ်ဆင်ဂျာသည် ဒင်းနစ်ကိုခေါ်ယူလိုက်ပြီး အပစ်အခတ်ရပ်စဲရေးအဆိုကို ကုလသမဂ္ဂညီလာခံတွင် မည်သူတင်မည်နည်းဟူသော လုပ်ထုံးလုပ်နည်းပြဿနာကို ဆွေးနွေးသည်။ နိုင်ငံခြားရေးဝန်ကြီးက အခြားသူတစ်ယောက် ဗြိတိန်ဆိုကာ အပစ်အခတ်ရပ်စဲရေးကို တင်လျှင်ကောင်းမည်ဟု အကြံပေးသည်။ အပစ်အခတ်ရပ်စဲရေး စည်းကမ်းချက်တစ်ရပ်အဖြစ် သို့မဟုတ် အခြေခံဆုံးလဲလှယ်ရန် အစွရေးတို့တောင်းဆိုချက်ကို ဆိုဗီယက်တို့ထံ အကြောင်းကြားပေးမည်ဟူ၍လည်း ကစ်ဆင်ဂျာကပြောသည်။ အဆိုကို အတည်ပြုပြီးသည့်နောက် ၁၂ နာရီအကြာတွင် အပစ်အခတ်ရပ်စဲပြီး ငြိမ်းချမ်းမှုဟူသော စာပိုဒ်ထည့်ရန် သင့်သည်ဟူ၍လည်း အကြံပေးသည်။ သူသည် ဆီးရီးယားစစ်မျက်နှာ တစ်ခုတည်းကိုသာ ကြည့်ပြီး ထိုမျှလောက် အချိန်ရသေးလျှင် အစွရေးတို့သည် မိမိတို့၏ စစ်စခန်းအနေအထားများကို တိုးတက်လာအောင် လုပ်နိုင်မည်ဟု ယုံကြည်၍ ပြောခြင်းဖြစ်သည်။ အီဂျစ်စစ်မျက်နှာတွင်မူ သိသိသာသာ ပြောင်းလဲခြင်းဖြစ်နိုင်လိမ့်မည်ဟု သူ ထင်ချေ။

ဗစ္စကီမီယာ၏ တုံ့ပြန်ချက်ကို အီဘန်နှင့် ဒင်းနစ်တို့ထံ ပို့လိုက်သည့် ကြေးနန်းထဲတွင် ဖော်ညွှန်းထားလေသည်။

ဆီးရီးယားစစ်မျက်နှာတွင် ဆက်လက်ပြီး အနည်းငယ်ရှေ့သို့ ချီတက်လျက်ရှိသည်။ အီရတ်တို့ ဝင်လာကြသည့်အတွက် ခုခံမှုတင်းမာလာသည်။ သို့ဖြစ်၍ ကစ်ဆင်ဂျာရေးဆွဲသည့်မူကြမ်းကို အချိန်တိုးမြှင့်ပေးခြင်း နှင့် လျက်နာပိုင် လက်ခံသင့်သည်။

အီဘန်နှင့် ဒင်းနစ်တို့သည် မိမိတို့ဖတ်နေရသည့်စာကို မယုံကြည်နိုင်အောင် ဖြစ်ကြရသည်။ ၁၂ နာရီ အချိန်ပိုပေးခြင်းကိုပင် မခံနိုင်တော့ပြီလော။ အစွရေးမှာရှိကြသည့် ခေါင်းဆောင်ကြီးတို့သည် ၁၂ နာရီအတွင်း အီဂျစ်၏ အခြေအနေ တိုးတက်လာနိုင်သည်ဟူ၍ မမျှော်လင့် မယုံကြည်ကြဘဲ တစ်နာရီတိုး၍တိုး၍ လာသည်နှင့်အမျှ အခြေအနေ ဆိုး၍ ဆိုး၍ ထွက်ခွာသွားသည်ဟု စိုးရိမ်နေကြ၍ ဖြစ်မည်ဟူ၍ အီဘန်နှင့် ဒင်းနစ်တို့ထံ ချက်ချင်း အတွေးပေါက်မိကြလေသည်။

အမှန်တွင် တယ်လဗစ်တွင် ထိုအချိန်က မစွက်မီယာ၊ ဒါယန်းနှင့် စစ်ဦးစီးချုပ် အယ်လဇာတို့သည် စိတ်မောလှမောဖြစ်ကာ အဆိုးဘက်သာ မြင်ပြီး အရှုံးပေးရန်ပင် အသင့်ရှိနေကြသည်။ သူတို့သည် အပစ်အခတ် ရပ်စဲရေးကို သူတို့သဘောနှင့် ဆုံးဖြတ်ကြခြင်းဖြစ်သည်။ ဗြိတိသျှတို့က အဆိုတင်ရန် တာဝန်ယူမည့်အကြောင်း ကစ်ဆင်ဂျာထံမှ အချက်ပြလိုက် တော့မှပင် ကက်ဘီနက်အဖွဲ့ကိုတင်ပြရန် အသင့်ပြင်ဆင်ထားကြသည်။ ဂိုလ်ဒါမီယာနှင့် အစွရေးနိုင်ငံအဖို့ ကံကောင်းသွားသည်မှာ ထိုအကြောင်း ကို ကက်ဘီနက်သို့ ဘယ်အခါမှ တင်ပြရန်မလိုတော့သောကြောင့် ဖြစ် သည်။ မစ္စမီယာ၏ ကြေးနန်းကိုလည်း ယနေ့ကာလတိုင် အစိုးရရုံး မှတ်တမ်းများထဲတွင် ထည့်သွင်းထားခြင်းမရှိခဲ့ပေ။

ဖြစ်ပုံမှာ ဤသို့တည်း။

တယ်လဗစ်မှ အပစ်အခတ်ရပ်စဲရေး သဘောတူသည့် ကြေးနန်းကို ရသည်နှင့် အီဘန်သည် ရှုလက်နှင့် ဒင်းနစ်တို့ကိုခေါ်၍ ကစ်ဆင်ဂျာထံ ည ၁၀:၃၀ နာရီတွင် သွားရောက်ကြသည်။ သို့သော် ထိုအချိန်တွင် ပြဿ နာတစ်ခု ပေါ်နေလေပြီ။ ထိုပြဿနာနှင့်ပတ်သက်၍ ကစ်ဆင်ဂျာက အစွရေးခေါင်းဆောင်များအား ပြောပြသည်မှာ ဗြိတိသျှအစိုးရတို့က မိမိတို့ ၏ အပစ်အခတ်ရပ်စဲရေးအဆိုနှင့်ပတ်သက်၍ အီဂျစ်သမ္မတ ဆာဒတ်၏ သဘောထား မည်သို့ရှိသည်ကို အချိန်မကျခင်ကပင် မဆင်မခြင် မေးမြန်း ကြည့်သည်။ ဆာဒတ်သည် ယခုလို တရားဝင်မေးမြန်းခြင်းကို ရင်ဆိုင်ရ သည့်အခါ အီဂျစ်အစိုးရ၏ ရပ်တည်ချက်ကို ထပ်မံ၍ ပြန်ကြားရလေ သည်။ ထိုအချက်မှာ ၁၉၆၈ ခုနှစ် ဇွန်လ ၄ ရက်နေ့က ရှိနေခဲ့သည့် နယ် နိမိတ်များသို့ အစွရေးတို့ပြန်၍ ဆုတ်ခွာရမည်ဟု အပစ်အခတ်ရပ်စဲရေး အဆိုထဲတွင် ထည့်သွင်းရမည်ဆိုခြင်းဖြစ်သည်။ ယခုလို ဆာဒတ်က တုံ့ပြန် လိုက်သည့်အတွက် ဗြိတိသျှတို့မှာ မူလအစီအစဉ်အတိုင်း ဆက်၍လုပ် ဆောင်ရန် သင့် မသင့်ကို မသေချာဘဲဖြစ်သွားကြသည်။

ဗြိတိသျှတို့သည် ထိုကိစ္စကို ဆုံးဖြတ်ရန် တစ်ရက်ဆိုင်းလိုက်ရ သည်။ အောက်တိုဘာ ၁၃ ရက်နေ့သို့ ရောက်လာသည့်အခါ ဗြိတိသျှတို့ က အီဂျစ်တို့၏ ကန့်ကွက်ချက်ကြောင့် မိမိတို့၏အဆိုကို မတင်တော့ပါ။

ဟု ကစ်ဆင်ဂျာကို အကြောင်းကြားသည်။ ထိုအခါ ကစ်ဆင်ဂျာက ဩစတြေးလျကို ပြောလျှင် အဆိုတင်လိမ့်မည်ထင်သည်ဟု ဆိုမိယက်တို့ အား ပြောပြရာ ဆိုမိယက်က သဘောမတူခဲ့ချေ။ တစ်ဖန် ကစ်ဆင်ဂျာက အမေရိကန်က ထိုအဆိုကို တင်မည်ဆိုလျှင် အစွရေးတို့က လိုလားပါ သလားဟု အီဘန်အား မေးပြန်သည်။

အီဘန်သည် ဂျေရုဆလင်သို့ ကြေးနန်းရိုက်၍ သဘောထားတောင်း ခံသည်။ အပစ်အခတ်ရပ်စဲရန် ဗြိတိသျှက ဦးဆောင်၍အဆိုတင်သွင်းရေး ကိစ္စ ပျက်ပြားသွားခြင်းသည် အစွရေးအတွက် အခက်ကြုံစရာ ဖြစ်လာ လိမ့်မည်ဟု မြင်ပါသလား။ အပစ်အခတ်ရပ်စဲရေးအတွက် အမေရိကန်က ဦးဆောင်၍ အဆိုတင်ခြင်းကို အစွရေးက သဘောတူပါသလား။

အောက်တိုဘာ ၁၄ ရက် တနင်္ဂနွေနေ့တွင် ပြန်ကြားချက်များ ရောက် လာသည်။ ထိုအထဲတွင် စစ်အခြေအနေမှာ မျက်လှည့်ပြသလို ရုတ်တရက် ပြောင်းလဲလာခြင်းကို ထင်ဟပ်ပြသနေပေသည်။ ပြန်ကြားချက်တွင် ပထမ နှေးခွန်းနှင့်ပတ်သက်၍ “မမြင်” ဖြေသည်။ ဒုတိယမေးခွန်းကို “မတူ” ဟု ဝီရိန်လေးနက်စွာ ဖြေကြားသည်။ ယင်းသို့ အမေရိကန်က အဆိုတင်သွင်း သည်ကို ကန့်ကွက်သည့်အကြောင်းရင်းမှာ ထင်ရှားလှပေသည်။ အစွရေး၏ ဟောမိတ်ဖြစ်သောနိုင်ငံက ရှေ့ဆောင်အဆိုတင်ခြင်းသည် အစွရေးတို့ အား နည်းနေခြင်းကို အထင်အရှားပြသသည့် အမှတ်လက္ခဏာအဖြစ် ကောက် ဖျာစရာရှိသောကြောင့်ဖြစ်သည်။

သည့်ထက်ပို၍ အရေးကြီးသည့်အချက်မှာ စစ်မြေပြင်တွင် အသစ် အသစ် ဖြစ်ပေါ်လာသော ဖြစ်ရပ်အမှန်တို့ကြောင့် အပစ်အခတ်ရပ်စဲရေးကို ဖော် အဆိုတင်ဖို့လိုပါဦးတော့မည်လားဟု စဉ်းစားစရာရှိလာခြင်းပင်ဖြစ် သည်။ တောင်ဘက်စစ်မျက်နှာတွင် အီဂျစ်တို့သည် လက်နက်များဖြင့် ထိခိုက် ထာက္ခယထားသည့်အောက်က ထွက်၍လာကြပြီးလျှင် တပ်ကြီးသုံးခုဖြင့် အင်တိုက်အားတိုက် ထိုးစစ်ဆင်နွှဲကြလေပြီ။ ထိုအချက်သည် တယ်လဗစ် နှင့် စစ်ဦးစီးဌာနချုပ်က လူတိုင်းစောင့်မျှော်နေကြသည့် ခြေလှမ်းဖြစ်သည်။ ဓမ္မတမီယာသည် အီဂျစ်တို့၏တိုက်စစ်ကို အစွရေးတပ်ပေါင်းစုက (စူးအတ် တူးမြောင်း၏ အနောက်ဘက်ကမ်း) “အာဖရိက” သို့ ချီတက်၍ တန်ပြန်

ထိုးစစ်ပြုရာမှ အရှုံးအနိုင်ပေါ်သည့်တိုင်အောင် အပစ်အခတ်ရပ်စဲရေးအဆိုကို တင်ရန် စောင့်ဖို့ ဆုံးဖြတ်လိုက်လေသည်။

အီဂျစ်တို့၏ တိုက်ပွဲအရှုံးအနိုင်ကို ထိုနေ့အကုန်တွင် ထင်ထင်ရှားရှားသိရသည်။ သူတို့သည် တင့်ကား ၂၄၀ ပျက်စီးဆုံးရှုံးကာ တပ်လန်သွားကြသည်။ သို့သော် ထိုသတင်းများသည် တဖြည်းဖြည်းရောက်လာသည်။ ဗိုလ်မှူးချုပ် ဧရီရယ်(အရစ်) ရှာရွန် ဦးဆောင်သည့်တပ်များသည် အီဂျစ်တို့၏ ဒုတိယတပ်မကြီးနှင့် တတိယတပ်မကြီးနှစ်ခုအကြားတွင် အဆက်ပြတ်နေသည်ကို တွေ့ရ၍ ထိုနေရာမှ ထိုးဖောက်ပြီး တူးမြောင်းသို့ အခက်အခဲများများမတွေ့ရဘဲ ရောက်ရှိသွားနိုင်ခဲ့ကြသည်။ ရေစပ်သို့ ရောက်ရှိကြတော့မှသာ ဒုက္ခစတင်တွေ့ရသည်။ တူးမြောင်းကို ဖြတ်၍ခင်းထားသည့် တံတားများ ကျိုးကျကုန်သဖြင့် ပြင်ရသည့်အလုပ်ဖြင့် အဖိုးတန်သည့် အချိန်များ ကုန်ဆုံးရသည်။

သို့ဖြစ်၍ ရှာရွန်၏တပ်မကြီးမှ တင့်ကားအချို့သာ တူးမြောင်းအနောက်ဘက်ကမ်းသို့ အောက်တိုဘာ ၁၆ ရက်နေ့က ရောက်လာကြသည်။ အီဂျစ်တို့က မည်သို့ဖြစ်သည်ကို မသိကြချေ။ တင့်ကားကလေးအနည်းငယ်မျှဖြင့် ဟန်ရေးဝါရေးလာ၍ ပြသည်ဟု ထင်ကြကာ ထိုအင်အားမျှလောက်တော့ ဖြိုခွင်းပစ်နိုင်မည်။ သို့မဟုတ် သူတို့သည် ဟန်ရေးလာ၍ပြပြီး သူတို့၏ အခြေစိုက်စခန်းသို့ပြန်၍ ပြေးလိမ့်မည်ဟု ယုံကြည်ခဲ့ကြသည်။

ထိုနေ့က ဂိုလ်ဒါဗီယာသည် ကက်ဘီနက်အစည်းအဝေး စင်မြင့်ပေါ်တက်၍ စစ်ရေးနှင့် နိုင်ငံရေးအခြေအနေများကို သုံးသပ်တင်ပြသည့် အထူးမိန့်ခွန်း ဖြွက်ကြားသည်။ သူသည် မိန့်ခွန်းကို အောက်ပါကြေညာချက်ဖြင့် အစပျိုးလိုက်သည်။ ကျွန်ုပ်တို့သည် ကနက်ဆက်လွတ်တော်တွင် စည်းဝေးနေကြသည်။ “ဤအချိန် ဤနာရီတွင်” ကျွန်ုပ်တို့၏ ကာကွယ်ရေးဧဟားလ်တပ်မတော်ကြီးက တူးမြောင်းအနောက်ဘက်တွင် တိုက်ပွဲဆင်နေလေပြီ”

ထိုစကားများသည် ပြည့်ကျပ်နေသော ခန်းမကြီးအတွင်း၌ လှောင်အိုက်နေသော လေထုထဲသို့ လျှပ်စစ်ဓာတ်လွှတ်လိုက်သလိုဖြစ်သွားကာ

လွှတ်တော်ကိုယ်စားလှယ်အားလုံး ကြက်သေသေပြီး တိတ်ဆိတ်သွားကြသည်။ ယင်းသို့ ကြက်သေသေသွားခြင်းမှာ ထိုသို့ပြောကြားစဉ်က မစ္စက်ဗီယာသည်လည်းကောင်း၊ စစ်ဦးစီးချုပ်သည်လည်းကောင်း ရှာရွန်၏ ရဲတင်းလှသော စစ်ဆင်မှုမှာ အောင်မြင်မည်ဟူ၍ မည်သည့်အာမခံချက်ကိုမျှ မပေးနိုင်သောကြောင့် ဖြစ်သည်ဟု နောင်အခါတွင်သိရသည်။ သို့သော် ဇွက်ဗီယာသည် လူသားတို့ တောင်းတတ်ကြသည့်အတိုင်း စိတ်ဓာတ်ကျနေကြသော အစုရေးလူထုကြီးအား အောင်ပွဲသတင်းအချို့ကို အစီရင်ခံနိုင်လိမ့်မည်ဟု မျှော်လင့်ကာ အရဲစွန့်၍ ပြောလိုက်ခြင်းဖြစ်ပေသည်။

ထိုသို့ပြောလိုက်ခြင်းသည် အလွန်မှားသည်။ စစ်ရေးကို များစွာထိခိုက်နိုင်သည်။ ထိုအချိန်တွင် အီဂျစ်တို့သည် ရှာရွန်၏ ထိုးဖောက်ခြင်းကို အရေးကြီးလှသည်ဟု မထင်ကြသေးချေ။ လွှတ်တော်တွင် မစ္စက်ဗီယာပြောလိုက်ခြင်းသည် အီဂျစ်တို့၏ မျက်လုံးများကို ပွင့်သွားစေနိုင်သည်။ ဟံအားလျော်စွာ အီဂျစ်တို့သည် ဆိတ်ငြိမ်စွာမျက်စိမှိတ်ပြီး အိပ်နေကြရာက မထချင်ကြပေ။ သူတို့သည် မိမိတို့ရရှိခဲ့သည့် အောင်မြင်မှုများကို သေချာပြီဟု ယူမှတ်ထားကြသဖြင့် လွန်ခဲ့သည့် ဆယ်ရက်က အစုရေးတို့ နဖူးကျည်ပွေ့တွေ့ခဲ့ရသည့် ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် ယုံကြည်မှုလွန်ကဲသော ထောင်ချောက်ထဲသို့ ကျရောက်ခဲ့ကြသည်။

ကိုင်ရီရေဒီယိုမှ စစ်ရေးဝေဖန်သူက တူးမြောင်းအနောက်ဘက်သို့ အစုရေးကာကွယ်ရေး ဧဟားလ်တပ်က တင့်ကားတပ်စိတ်တစ်စိတ်ဖြင့် ထိုးဖောက်ဝင်ရန် “အားထုတ်ခဲ့ကြသည်” ထိုသို့အားထုတ်ခြင်းသည် တူးမြောင်းအနောက်ဘက်တွင် အစုရေးတပ်များက တိုက်ခိုက်နေကြပြီဟု ဂိုလ်ဒါဗီယာက လွှတ်တော်တွင် မိန့်ခွန်းပြောစရာရအောင် ပြုလုပ်ခြင်းသာဖြစ်သည်။ အစုရေး၏ ရည်ရွယ်ချက်သည် နိုင်ငံရေးဖြစ်သည်။ စစ်ရေးမဟုတ်ဘဲ အီဂျစ်သောတရင်တို့အား တင်ပြအသံလွှင့်သည်။

မစ္စက်ဗီယာသည် အပစ်အခတ်ရပ်စဲရေးနှင့်ပတ်သက်၍ အမိန့်ချီးမြှင့်စကားကမ်းခဲ့ကြခြင်းများကို လွှတ်တော်သို့တင်ပြရလောက်အောင် အရေးမပါဟု မြင်သည်။ သို့ဖြင့် သူသည် “ယခုအချိန်ထိတော့ မည်သည့်နိုင်ငံရေး အစိတ်အပိုင်းများထံကမှ အပစ်အခတ်ရပ်စဲရေး အဆိုပြုချက်ကို အစုရေး

အစိုးရအနေဖြင့် မရရှိသေးပါ” ဆိုရုံမျှဖြင့် တင်းတိမ်ခဲ့သည်။ လုပ်နည်းလုပ်ဟန်အရဆိုသော် သူ့စကားသည် အမှန်ဖြစ်၏။ အဘယ့်ကြောင့်မူ သူသည် “တရားဝင်”အဆိုပြုချက်များ ဆိုလိုခြင်းဖြစ်သည်။ ယခုတိုင် အပစ်အခတ်ရပ်စဲရေး စကားကမ်းလှမ်းချက်များမှာ ထိုသို့တရားဝင်အဆင့်အထိ မရောက်ရှိခဲ့ကြသေးချေ။

ယခုအခါတွင် သူသည် အောက်တိုဘာ ၁၃ ရက်နေ့က ကြေးနန်းထဲမှာ ပေါ်လွင်နေခဲ့သည့် အဆိုးမြင်မှုမျိုး မပါသော အပစ်အခတ်ရပ်စဲရေးအတွက် မည်သည့်စည်းကမ်းချက်များ ထည့်သွင်းရန် လိုမည်ကို စဉ်းစားနိုင်သည့် အခြေအနေမှာ ရှိနေပေပြီ။

ဂိုလ်ဒါမီယာသည် လွှတ်တော်မိန့်ခွန်းကို အောက်ပါအတိုင်း အဆုံးသတ်လိုက်သည်။

“အီဂျစ်နှင့် ဆီးရီးယားတို့အနေဖြင့် အပစ်အခတ် ရပ်စဲလိုသည့်ဆန္ဒ တစ်စုံတစ်ရာ ပြရလောက်အောင် အထိနာကြသေးဟန်မတူ၊ ကျွန်ုပ်တို့သည် ရန်သူများ ပြိုကွဲပျက်ပြားလုနီးသည့်အခြေသို့ ရောက်သွားအောင် လုပ်နိုင်သည့်အခါတွင် ကျွန်ုပ်တို့ကို တိုက်ခိုက်နေကြသူများအား အပစ်အခတ်ရပ်စဲရန် မျက်စစ်ကြမည့် နိုင်ငံကြီးများမှ ကိုယ်စားလှယ်တော် ‘ဖော်လန်တီယာကြီးတွေ’ ပေါ်ထွက်လာကြရန် နှောင့်နှေးကြန့်ကြာနေလိမ့်မဟုတ်ပါကြောင်း”

သူ ယခုလို ပြောနေသည့်အချိန်မှာပင် ပထမဦးဆုံး ကိုယ်စားလှယ်တော် ဖော်လန်တီယာကြီးတစ်ဦး မော်စကိုမှ ကိုင်ရိုသို့လာနေသည်မှာ လမ်းတစ်ဝက်သို့ပင် ရောက်နေလေပြီ။ ကိုင်ရိုက မျက်လုံးများဖြင့် မမြင်သည့်အရာကို ဆိုဗီယက်သူလျှိုဂြိုဟ်တုများ၏ အီလက်ထရွန်နစ်မျက်လုံးများက ဖမ်းယူ၍ တွေ့နေကြသည်။ ထိုသို့ သူလျှိုဂြိုဟ်တုက တွေ့ရှိရချက်များကို မော်စကိုက ခွဲခြမ်းစိတ်ဖြာကြည့်ပြီးလျှင် အစွဲရေးသို့ အမေရိကန်တို့က လေကြောင်းမှ ထောက်ပံ့သည့်လက်နက်အင်အားပမာဏကို သတင်းပို့ချက်နှင့် ပေါင်းစပ်ကြည့်လိုက်သည့်အခါ ဘရက်ရှနက်က ဆိုဗီယက်ဝန်ကြီးချုပ်ကိုဆီဂင်ကို ကိုင်ရိုသို့ ချက်ချင်းစေလွှတ်ရဖို့ ဖြစ်လာသည်။ ယခု ဆိုဗီယက်ယူနီယံသည် အပစ်အခတ်ရပ်စဲရေးအတွက် မိမိကိုယ်တိုင် တက်တက်

ကြွကြွ ရှေးဦးစွာ စလိုက်ရလေတော့၏။

ဆိုဗီယက်ယူနီယံနှင့် အီဂျစ်တို့က အပစ်အခတ်ရပ်စဲရေးသဘောတူညီချက်ထဲတွင် အစွဲရေးတို့သည် ဆိုင်းနိုင်၊ ဂိုလန်ကုန်းမြင့်၊ ဂျူဒီးယားနှင့် စမားရီးယား(ဂျေရုဆလင် အရှေ့ဘက်ပိုင်းအပါအဝင်) နယ်မြေတို့မှ လုံးဝ ဆုတ်ခွာပေးရမည်ဟူသော စည်းကမ်းချက်များထည့်ပေးရမည်ဟု လူအများကြားအောင် ဆက်လက်၍ တောင်းဆိုမြဲတောင်းဆိုကြသည်။ သို့သော် ယခုပြန်လည်၍ အစကေသက်နေသော တရားမဝင်စကား ကမ်းလှမ်းမှုပြုကြရာတွင် ထိုတောင်းဆိုချက်ကို ထပ်၍ အရေးမဆိုကြချေ။

စစ်ဖြစ်၍ ဆယ့်နှစ်ရက်မြောက်သော အောက်တိုဘာ ၁၇ ရက်နေ့တွင် ဗိုလ်မှူးချုပ်ကြီး စကောကရောက ဒင်းနစ်ကိုခေါ်ပြီးလျှင် ကုလသမဂ္ဂ လုံခြုံရေးကောင်စီ ဆုံးဖြတ်ချက် ၂၄၂ နှင့်တွဲဖက်တင်သွင်းမည်ဖြစ်သော “လက်ရှိအနေအထားအတိုင်း” အပစ်အခတ်ရပ်စဲရေးအဆိုကို အမေရိကန်၏ သဘောထားပေးရန် တောင်းဆိုကြောင်းဖြင့် ပြောပြသည်။

၁၉၆၇ ခု နိုဝင်ဘာ ၂၂ ရက်နေ့တွင် ထိုဆုံးဖြတ်ချက် ၂၄၂ ကို အတည်ပြုခဲ့ပြီးကတည်းက အရှေ့အလယ်ပိုင်း ပဋိပက္ခဖြေရှင်းရေးတွင် နိုင်ငံရေးခြေလှမ်းမှန်သမျှ ဤဆုံးဖြတ်ချက်ကို အခြေခံပြုဖို့ရန် ဖြစ်လာခဲ့သည်။ ဤအတိုင်း အာရပ်နှင့် အစွဲရေးအပါအဝင် နိုင်ငံအားလုံးက လက်ခံခဲ့ကြသည်။ ဤဆုံးဖြတ်ချက်၏အခြေခံမူမှာ အစွဲရေးသည် ၁၉၆၇ ခု စစ်အတွင်းက သိမ်းပိုက်ရရှိခဲ့သည့် နယ်ပယ်များမှ ပြန်လည်ဆုတ်ခွာပေးပါက အပြန်အလှန်အားဖြင့် အာရပ်နိုင်ငံများက အစွဲရေးအား ခိုင်မြဲလုံခြုံသော အသိအမှတ်လည်းပြုထားသော နယ်နိမိတ်များအတွင်း ငြိမ်းချမ်းစွာ နေထိုင်ခွင့်ကို အသိအမှတ်ပြုသည်ဟူ၏။ သို့ရာတွင် ထိုဆုံးဖြတ်ချက်ကို နှစ်ဖက်လုံးက မိမိတို့၏ အဓိပ္ပာယ်ကောက်ယူချက်ဖြင့် မိမိတို့ လက်ခံထားကြသည်။

ဤကဲ့သို့ အပြိုင်အဆိုင် ကိုယ်လိုရာဆွဲ၍ အဓိပ္ပာယ်ကောက်ယူနေကြခြင်းမှာ အပိုဒ် ၁ (က) အရ ဖြစ်သည်။ ထိုအပိုဒ်က “အစွဲရေးလက်နက်ဆိုင်တပ်များသည် မကြာမီက တိုက်ခိုက်မှုဖြစ်ပွားခဲ့သော နယ်ပယ်များမှ ဆုတ်ခွာရန်”ကို ဆိုလိုသည်။ ထိုစကားရပ်တွင် သော့ချက်မှာ “နယ်ပယ်

များ "ဟူသော အသုံးအနှုန်းဖြစ်သည်။ ထိုစကားပေါ်တွင် အာရပ်တို့က နယ်ပယ် "အားလုံး" ဟူ၍ ကောက်ယူသည်။ အစွရေးတို့က နယ်ပယ် "အများ" ဟု ကောက်ယူသည်။ အများဆိုသည်မှာ ဘာလဲ၊ အားလုံးနှင့် မည်သို့ ခြားနားသနည်း။ ထိုသို့ ဝိဝါဒ မကွဲသည့်ကိစ္စကို နှစ်ဦးနှစ်ဖက် ဆွေးနွေးကြသည့်အခါ အဆုံးအဖြတ်ပေါ်လာမည်ဟု အစွရေးတို့ဘက်က မြင်သည်။

အစွရေးတို့က အပစ်အခတ်ရပ်စဲရေးအဆိုထဲတွင် ဆုံးဖြတ်ချက် ၂၄၂ ကို ရည်ညွှန်းထည့်သွင်းမည်ဆိုလျှင် အာရပ်တို့၏ အဓိပ္ပာယ်ကောက်ယူချက်ကို ထည့်သွင်းရန်အတွက် ဝိုင်း၍ ထောက်ခံကြမည့်အခွင့်ကောင်းကို ရုရှားတို့ ရကြလိမ့်မည်ဟုစိုးရိမ်ကြသည်။ ဤသို့စိုးရိမ်ခြင်းမှာ အခြေအမြစ် ခိုင်လုံသည်။ အကြောင်းသော်ကား အဆို ၂၄၂ ကိုမူလတင်သွင်းခဲ့သည့် ဗြိတိန်အပါအဝင် လုံခြုံရေးကောင်စီဝင်အများစုသည် ယခုအခါတွင် အီဂျစ်တို့၏ ကောက်ယူချက်ကို လက်ခံလိုသည်သဘော ရှိနေကြသည်။

မည်သို့ပင်ဖြစ်စေ စကောကရောက ဒင်းနစ်နှင့်ပြောရာတွင် ဆိုဗီယက်တို့အဆိုအပေါ်တွင် မစွက်မီယာ၏ တုံ့ပြန်ချက်ကိုတောင်းခံကြည့်ရန် ပြောသည်။ အစွရေးသံအမတ်ကြီးက မိမိနှင့် စကောကရောတို့ ဆွေးနွေးချက်များကို မစွက်မီယာနှင့်အိဘန်တို့ထံ အစီရင်ခံသည်။ အိဘန်က အပစ်အခတ်ရပ်စဲရေးနှင့်ပတ်သက်၍ မိမိ၏အမြင်များကို မစွက်မီယာအား တင်ပြသည်။

ထိုတင်ပြချက်တွင် ကစ်ဆင်ဂျာက တောင်းဆိုလိမ့်မည်ဟု သူ ထင်သော အချက်များကို အမေးအဖြေ ပြုလုပ်ထားသည်။

၁။ အစွရေးသည် လက်ရှိအနေအထားအတိုင်း အပစ်အခတ် ရပ်ရန် အသင့်ရှိသလော။

ကျွန်ုပ်တို့၏ ယခင် (အောက်တိုဘာ ၁၂) အကြမ်းဆွဲထားခဲ့သည့် သဘောတူညီချက်အရသော်လည်းကောင်း၊ နောင်အခါ အကြီးအကျယ် တိုးတက်လာမှုများကိုထောက်၍လည်းကောင်း မူအားဖြင့် သဘောတူကြောင်း ဖြေကြားသင့်သည်။

၂။ ဆုံးဖြတ်ချက် ၂၄၂ ထည့်သွင်းထားခြင်းကို ဘယ်လိုသဘောရသလဲ။ ကျွန်ုပ်၏အမြင်ကို ဖော်ပြရပါလျှင် အတိအကျဖော်ပြထားသည်။

ညွှန်းဆိုချက်တစ်ရပ်ကို ကာဆီးရန် လက်တွေ့ဖြစ်နိုင်စရာမရှိပါ။ အကြောင်းမှာ ကျွန်ုပ်တို့ကိုယ်တိုင် ကျွန်ုပ်တို့၏ အခြေအနေကို ကြေညာခဲ့ပြီးသည့်အတိုင်း အမေရိကန်တို့က အပြီးယုံကြည်ထားကြလိမ့်မည်။ ရုရှားအား အမေရိကန်၏ ပြန်ကြားချက်ထဲမှာလည်း ဤအချက်ကို လက်ခံပြီးသားဖြစ်သည်။ အမေရိကန်တို့က ဤကိစ္စနှင့်ပတ်သက်၍ မည်ကဲ့သို့စကားသုံးနှုန်းဖို့ရန်သာ အထပ်ထပ်မေးနေကြသည်။ ကျွန်ုပ်တို့၏ အဖြေမှာ "ဆုံးဖြတ်ချက် ၂၄၂ ကို အခြေခံပြုသော ငြိမ်းချမ်းရေးသဘောတူညီမှုရရန် ဆွေးနွေးချက်များ" ဆိုသည့် စာပိုဒ်ကို မကန့်ကွက်ကြောင်း၊ သို့သော် ထပ်မံ၍ အသေးစိတ် ဖြည့်စွက်ခြင်းကို ကန့်ကွက်သည်ဟူ၍ ဖြစ်သင့်သည်။

သည်နောက် အမေရိကန်အား အစွရေးက အောက်ပါအတိုင်း ပြန်ကြားချက်ပေးပို့ရန် အိဘန်က အကြံပေးသည်။

အစွရေးသည် ရောက်ရာနေရာတွင် အပစ်အခတ်ရပ်စဲရန် အဆိုကို မူအားဖြင့် လက်ခံရန်အသင့်ရှိသည်။ သို့သော် အင်အားပိုမိုကောင်းမွန်လာအောင် အချိန်ဆွဲချင်သည်။

အစွရေးသည် နောက်ထပ်ဖြည့်စွက်ချက်မပါဘဲ ဆုံးဖြတ်ချက် ၂၄၂ ထို့ ကိုးကားခြင်းကိုလည်း သဘောတူသည်။ ထို့ပြင် ဆုံးဖြတ်ချက် ၂၄၂ ထို့ ရည်ညွှန်းသည့်မည်သည့်အဆိုတွင်မဆို "စေ့စပ်ဆွေးနွေးခြင်း" ဆိုသည့် အပိုဒ်ကို ထည့်သွင်းရန် ခိုင်မာစွာ တောင်းဆိုသည်။

အစွရေးသည် ဗြိတိသျှတို့က အဆိုတင်ခြင်းကို ကန့်ကွက်သည်။ အမေရိကန်နှင့်ရုရှား ပူးတွဲ၍ သြစတြေးလျက အဆိုတင်ခြင်းကို အကြံပြုသည်။

အစွရေးသည် အပစ်အခတ်ရပ်စဲရေးသဘောတူညီချက်တွင် စည်းစိမ်းချက်တစ်ရပ်အဖြစ် သုံးပန်းလဲလှယ်ရေးကိစ္စပါရမည်ဟု အမေရိကန်အား ထပ်လောင်းသတိပေးသည်။

သို့ရာတွင် "အာဖရိက" ၌ အစွရေးတပ်ပေါင်းစုသည် ခြေသွက်ချက်ရှိနေလေရာ ဝန်ကြီးချုပ် ဂိုလ်ဒါဗီယာက အလျင်မလိုလှတော့ချေ။ သူသည် အိဘန်ထံ ကြေးနန်းတစ်စောင် ပို့လိုက်သည်။ ထိုကြေးနန်းတွင် ကျွန်ုပ်တို့ ဆွေးနွေးခြင်းမပြုဘဲ အပစ်အခတ်ရပ်စဲရေးနှင့်စပ်လျဉ်းသည်။

မည်သည့်ဆုံးဖြတ်ချက်ကိုမျှ အစွဲရေးက လက်ခံမည်မဟုတ်ပါဟု အစိုးရ အဖွဲ့အား မိမိကတိပေးထားကြောင်းဖြင့် ဖော်ပြပါရှိ၏။ (သူသည် ထိုကတိကို လွန်ခဲ့သည့် ငါးရက်လောက်က ဂရုမပြုဘဲ နေလိုခဲ့သေးသည်) အပစ်အခတ်ရပ်စဲရေးအဆိုတွင် ဆုံးဖြတ်ချက် ၂၄၂ ကို ရည်ညွှန်းခြင်းကိုလည်း မစွက်မီယာက လက်မခံနိုင်ခဲ့ချေ။ အိဘန်ပြေးရလွှားရလုပ်နေခြင်းများမှာလည်း စစ်မျက်နှာအရပ်ရပ်တွင် မိမိတို့၏ အခြေအနေများကောင်းမွန်လာအောင် ပြုလုပ်ဖို့ လိုအပ်သော အချိန်ရရှိစေရန်အတွက် လှည့်ကွက်ဖြစ်သည်။

မစွက်မီယာက လုံခြုံရေးကောင်းစီသည် အပစ်အခတ်ရပ်စဲရေးအတွက် အဆိုများကို တင်သွင်းဖို့ရန် ကြာကြာစောင့်ရတော့မည် မဟုတ်ကြောင်း ကောင်းစွာသိနေသည်။ ထိုသို့အဆိုတင်ချိန်တွင် နိုင်ငံခြားရေးဝန်ကြီး အိဘန်သည် နယူးယောက်တွင်ရှိဖို့ရန် လိုပုံရသည်။ သို့သော် အိဘန်သည် ဆုံးဖြတ်ချက် ၂၄၂ ကို ထောက်ခံသူဖြစ်ရာ မစွက်မီယာက နယူးယောက်တွင် အိဘန်မရှိစေချင်ပေ။ “သူ အမေရိကန်မှာရှိနေတာထက် ဒီမှာ ရှိနေတာက အန္တရာယ်နည်းလိမ့်ဦးမယ်” ဟုမစွက်မီယာက သူနှင့် နီးစပ်သောသူများအား ပြောပြသည်။

အိဘန်သည် အောက်တိုဘာ ၂၀ ရက်နေ့တွင် အစွဲရေးသို့ ပြန်မလာရမီ ကစ်ဆင်ဂျာနှင့် နောက်ဆုံးတွေ့ဆုံစကားပြောခဲ့ရသည်။ ကစ်ဆင်ဂျာက အပစ်အခတ်ရပ်စဲရေးတော့ ဖြစ်မည်။ သို့သော် နိုင်ငံရေးအရ ဘယ်လောက်ခံမည်ကိုတော့ မသိဟုဆိုသည်။ အိဘန်က ၁၉၆၇ ခုနှစ် စစ်ပွဲကို အဆုံးသတ်စေခဲ့သော အပစ်အခတ်ရပ်စဲရေးမူအတိုင်း နောက်ထပ် အသေးစိတ် ဖြည့်စွက်ချက်မပါရှိသည့် အပစ်အခတ်ရပ်စဲရေးမူတစ်ခုကို အဆိုပြုသည်။ ကစ်ဆင်ဂျာက ထိုမူကို အီဂျစ်သမ္မတ ဆာဒတ်က သဘောတူမည် မဟုတ်ဟု ပြန်၍ပြောသည်။ ဆာဒတ်က ၆၇ ခုနှစ်သဘောတူညီချက်သည် အီဂျစ်အတွက် ဘေးဒုက္ခကြီးဖြစ်ခဲ့သည်ဟု အခါပေါင်းများစွာ ပြောခဲ့သည်။ ထိုသဘောတူညီချက်ကြောင့် မိမိတို့၏ နယ်မြေများကို အစွဲရေးတို့ သိမ်းပိုက်ခြင်းခံမြဲနေရသည်ဟု ဆိုသည်။

ထို့နောက် ကစ်ဆင်ဂျာက အချိန်နှင့်ပတ်သက်၍ အစွဲရေးက ဘယ်လို မြင်သလဲဟု မေးသည်။ အိဘန်က အပတ်အခတ်ရပ်စဲရေး နှောင့်နှေးကြန့်

ကြားခြင်းအားဖြင့် အစွဲရေးအတွက် အကျိုးယုတ်နိုင်ဖို့ရန် အကြောင်းမပေါ်တော့ပါ။ ဤအချက်သည် အမေရိကန်တို့ဘက်က လှုပ်ရှားမှုပေါ်တွင် ဩဇာသက်ရောက်မှု ရှိလိမ့်မည်ဟု မျှော်လင့်ကြောင်း ပြောပြသည်။ ကစ်ဆင်ဂျာက စစ်ဖြစ်စဉ်က အမေရိကန်တို့၏ ၀ါဒကို လမ်းညွှန်ပြုခဲ့သော မူအတိုင်း ယခုလည်း ဆက်လက်လမ်းညွှန်မှုခံယူသွားမည်ဟု ပြန်လည်ဖြေကြားလေသည်။

ဤသည်မှာ အတွေ့အကြုံများပြီဖြစ်သော သံတမန်ကြီးနှစ်ဦးတို့၏ ဆွေးနွေးချက်ဖြစ်သည်။ သို့ဖြစ်ရာ ကစ်ဆင်ဂျာအား အပစ်အခတ်ရပ်စဲရေးအတွက် အရင်စလို မပြုစေလိုသောသဘော အစွဲရေး၌ ရှိနေခြင်းကို အနက်သမ္မာန် ပြန်ပြရန်မလို၊ အိဘန်အနေဖြင့်လည်း မိမိချပြသည့် လမ်းကြောင်းအတိုင်း ကစ်ဆင်ဂျာလက်ခံထားပြီဟူ၍ ယူဆနိုင်စရာဖြစ်သည်။ သို့သော် မည်သည့်အချက်မျှ တရားဝင်မဟုတ်ပေ။

အိဘန်သည် အဝတ်အစားသေတ္တာများထုပ်ပိုးပြီး ဟိုတယ်မှ လေဆိပ်သို့ ထွက်တော့မည်လုပ်စဉ် ဒင်းနစ်ထံမှ တယ်လီဖုန်းရောက်လာသည်။ သံအမတ်ကြီးက မိမိအား ကစ်ဆင်ဂျာက လာ၍တွေ့ရန် ခေါ်ထားသည်။ တိုးတက်ဖြစ်ပေါ်လာမှုများ ရှိလိမ့်မည်ဟုမျှော်လင့်သည်။ ထို့ကြောင့် နာရီဝက်ခန့် မစောင့်နိုင်ဘူးလားဟု မေးသည်။

အိဘန်က စောင့်ပါမည်ဆိုသည်။ သို့သော် နာရီဝက်သာ ကုန်လွန်သွားသည်။ ဒင်းနစ်ထံက ဘာမျှ အကြောင်းမကြား။ သို့ဖြစ်၍ အိဘန်မှာ ဆော့မနေနိုင်တော့ဘဲ လေဆိပ်သို့ ထွက်ခွာသွားရလေသည်။ လေဆိပ်တွင် သူ့အတွက် အကြောင်းကြားစာတစ်စောင် ရောက်နှင့်နေသည်။ ထိုစာမှာ ဒင်းနစ်က သူထံပို့လိုက်သည့် ကြေးနန်းတစ်စောင်ကို ပါရစ်မြို့ အော်လီဗျွန် အစွဲရေးသံရုံးမှ တစ်ယောက်ယောက်က လာ၍ ပေးအပ်လိမ့်မည်ဟု အကြောင်းကြားလိုက်ခြင်းဖြစ်သည်။

ပါရစ်မြို့ရှိ အော်လီလေဆိပ်သို့ အိဘန်ရောက်ရှိလာသည့်အခါ သံရုံးမှ လူများမလာရောက်ခင် သတင်းစာဆရာများက ရောက်နှင့်နေကြသည်။ “မော်စကိုသို့ ကစ်ဆင်ဂျာသွားမည်ကိစ္စနှင့်ပတ်သက်၍ ဘာများ ဖြစ်နိုင်တာရှိပါသလဲ” သတင်းစာဆရာများက ဝိုင်း၍မေးကြသည်။

အစွရေးနိုင်ငံခြားရေးဝန်ကြီးသည် သံတမန်အတွေ့အကြုံ ရှည်လျားများမြောက်ခဲ့ပြီဖြစ်၍ မော်စကိုသို့ ကစ်ဆင်ဂျာသွားသည့်အကြောင်း မိမိဘာမျှမသိရပါဟု ဖွင့်ဟ၍မပြောဘဲ ဣန္ဒြေဆည်နေပြီးမှ အင်အားကြီး နှစ်နိုင်ငံအဖို့ ဆွေးနွေးရန်လိုသည်ဆိုသည့် သဘောမျိုး မပွင့်မလင်း ပြောပြီး ရှောင်၍ပြေးလေသည်။ ထိုအချိန်တွင် ကစ်ဆင်ဂျာသည် မော်စကိုသို့ ပျံသန်းနေသည့် လေယာဉ်ပေါ်မှာ ရှိနေလေပြီ။ နောက်တော့မှ သူသည် "အသစ်ဖြစ်ပေါ် တိုးတက်လာမှု" နှင့်ပတ်သက်သည့် ကြေးနန်းသတင်းကို ရရှိလေသည်။

အီဂျစ်သည် ခြောက်ရက်ကြာစစ်ပွဲထက် ပို၍ ကြီးကဲစွာ စစ်ရေးနိမ့်နေခြင်းကို ရုရှားတို့ ထင်ရှားပြတ်သားစွာ သိလာကြသည်။ အစွရေးတပ်များသည် ကိုင်ရီမြို့တော်ကြီးနှင့် နီးကပ်စွာရောက်ရှိနေကြသည်။ တူးမြောင်းအရှေ့ဘက်ရှိ အီဂျစ်တပ်ကြီးနှစ်တပ်ကို အစွရေးတပ်များက ဝိုင်းညှပ်တိုက်ခိုက် ဖြိုခွင်းခြင်းမပြုနိုင်အောင် မည်သို့မျှတားဆီးနိုင်ဖို့ မမြင်ရချေ။

ရုရှားဝန်ကြီးချုပ် ကိုဆီဂင်သည် ကိုင်ရီမှ မကြာခင်က ပြန်လည်ရောက်လာခဲ့သည်။ သူနှင့်အတူ ဆာဒတ်ထံမှ အပစ်အခတ်ရပ်စဲရေးအတွက် မူအားဖြင့် သဘောတူညီချက် စာတစ်စောင် ပါလာသည်။ သို့သော် ထိုသဘောတူညီချက်မှာ အစွရေးတို့က အပစ်အခတ်ရပ်စဲရေးကို လိုက်နာစေရပါမည်ဟု ရုရှား၏ကတိပြုချက်အရ ပေးခြင်းဖြစ်သည်။ ထိုကတိသည် နောင်သောအခါတွင် လွန်စွာအရေးကြီးသော အဓိပ္ပာယ်သက်ရောက်မှု ရှိလာပေလိမ့်မည်။

စစ်ဖြစ်၍ ဆယ့်ငါးရက်မြောက် အောက်တိုဘာ ၂၀ ရက် စနေနေ့ နံနက်စောစောအချိန်တွင် ရုရှားသံအမတ်ကြီး ဒိုဘရီနင်က ကစ်ဆင်ဂျာအား ဘရက်ရှနက်က အရေးတကြီးဆွေးနွေးစရာရှိ၍ မော်စကိုသို့ အမြန်လာရောက်ရန် ဖိတ်ကြားချက်ကို ကစ်ဆင်ဂျာထံ အကြောင်းကြားလိုက်လေသည်။ အကယ်၍ ကစ်ဆင်ဂျာ မလာနိုင်လျှင် ဘရက်ရှနက်က ရုရှားနိုင်ငံခြားရေးဝန်ကြီး အန်ထရေဂရိုဗီကို ပို့လွှတ်မည်ဆိုသည်။

ကစ်ဆင်ဂျာသည် သမ္မတနစ်ဆင်နှင့် တိုင်ပင်ပြီးနောက် ထိုနေ့ညနေမှာပင် မိမိ၏အထူးလေယာဉ်ဖြင့် မော်စကိုသို့သွားမည့်အကြောင်းကို ဒို

ဘရီနင်ကို စကားပြကန်ကြားလိုက်သည်။ ကစ်ဆင်ဂျာသည် ယခုလို တိတ်တဆိတ် သွားမည့်အရေးကို သူနှင့်အတူ လိုက်ပါကြရမည့် သူ့လူရင်းများ ထိုသာ အသိပေးသည်။ သူနှင့်လိုက်လာကြမည့် သတင်းထောက်များကိုလည်း အရိပ်အမြွက်မျှ ပြောသည်။ သို့သော် သတင်းထုတ်ပြန်ရန် မဟုတ်။

ထိုညနေတွင် ကစ်ဆင်ဂျာက ဒင်းနစ်ကိုခေါ်၍ သူသွားမည့်ခရီးကို ခြေတင်သည်။ ထိုအကြောင်းကြားရ၍ အစွရေးသံအမတ်ကြီး တုန်လှုပ်ချောက်ချားသွားသည်။ ဒင်းနစ်က စူးအက်တူးမြောင်းအနောက်ဘက်ရှိ တိုက်ပွဲကို အပြီးသတ်ဖို့ အချိန်ရအောင် စောင့်စေလိုကြောင်း။ ထိုကိစ္စမှာ အမေရိကန် တို့၏ အကျိုးလည်း ပါဝင်ကြောင်းဖြင့် ပြောသည်။ သို့သော် ကစ်ဆင်ဂျာက ဒင်းနစ်ကို စိတ်အေးသွားအောင် မော်စကိုတွင် မည်သည့်သဘောတူညီချက်မျှ ရလိမ့်မည်မထင်ကြောင်းဖြင့် ပြောသည်။ သို့ဖြစ်လျှင် ဘာကြောင့် ချွေးတို့၏ဖိတ်ကြားချက်ကို လက်ခံလိုက်သနည်းဟု ဒင်းနစ်က မေးရာ ကစ်ဆင်ဂျာက အကြောင်းနှစ်ချက်ပြသည်။

* ဆိုဗီယက်တို့၏ ဖိတ်ကြားချက်ကို ပယ်ချလိုက်လျှင် သူတို့ အနေအထားခက်ပြီး သဘောထားတင်းမာလာမည်။ အပစ်အခတ်ရပ်စဲရေး ရရှိလာအောင် စစ်ရေးအားဖြင့် တိုက်ရိုက် ပါဝင်လာသည့်အထိ ဖြစ်နိုင်သည်။

* ထိုသို့သွားနေသည့်အတွင်း အစွရေးအတွက် အလွန်အဖိုးတန်လှသည့်အချိန် နှစ်ရက် သုံးရက် ရနိုင်မည်။

ယခုလို ဆိုဗီယက်တို့က အပစ်အခတ်ရပ်စဲရေးအတွက် အလွန် ဆာဒတ်နေလျှင် သူတို့နှင့်သဘောတူမှု ပြုလုပ်စရာ မဖြစ်နိုင်ဟု ကစ်ဆင်ဂျာက ဘယ်အကြောင်းကိုထောက်၍ အသေအချာပြောနိုင်ပါသနည်းဟု ဒင်းနစ်က ထပ်၍မေးသည်။ ထိုအခါ ကစ်ဆင်ဂျာက အစွရေးတို့သည် ၁၉၅၇ ခုနှစ်ပွဲအတွင်း သိမ်းပိုက်ရရှိခဲ့သည့်နယ်ပယ်အားလုံးမှ ချက်ချင်း ပြန်လွှတ်ချက်ခွာကြရမည်ဟူသော အချက်ကို အပစ်အခတ်ရပ်စဲရေးအဆိုနှင့် တွဲဖက်၍ တောင်းဆိုခြင်း ဆက်လက်တောင်းဆိုလျက်ပင် ရှိနေကြသေးသည့် အတွက် ဖြစ်ကြောင်း ရှင်းပြသည်။ ထိုတောင်းဆိုချက်သည် အစွရေးတို့

က စိတ်မျှပင်ကူးလိမ့်မည်ဟု မမျှော်လင့်နိုင်သည့် စိတ်ကူးယဉ် တောင်းဆိုမှုဖြစ်ခြင်းကို ကစ်ဆင်ဂျာအဖို့ ရှင်းနေသည်။ ယခုလို စစ်ရေးသာနေသည့် အချိန်တွင် သာ၍ပင်မစဉ်းစားသေးချေ။

ထို့နောက် ကစ်ဆင်ဂျာက မိမိသိလိုသည့် အချက်ကိုမေးသည်။ အစွရေးက ဘာကိုအလိုရှိသနည်း။ မည်သည့်သဘောတူညီချက်မျိုးမှသာ လျှောက်ကန်သည်ဟု ယူဆမည်နည်း။ ယင်းကိစ္စနှင့်ပတ်သက်၍ ဒင်းနစ်သည် ညွှန်ကြားချက် အသစ်မရရှိချေ။ အစွရေးအစိုးရသည် အပစ်အခတ်ရပ်စဲရေးအတွက် မိမိတို့လိုလားသည့် စည်းကမ်းချက်များကိုပင် မဆုံးဖြတ်ရသေးချေ။ ဒင်းနစ်မှာ ဝန်ကြီးချုပ်မစ္စကင်မီယာ၏ ရှုမြင်ချက်များကိုသာ သိထားသည်။ ထိုအချက်များကို ကစ်ဆင်ဂျာအား ပြောပြသည်။ ယင်းတို့မှာ ငြိမ်းချမ်းရေးအတွက် တိုက်ရိုက်ဆွေးနွေးရန် ယေဘုယျအားဖြင့် ဖော်ပြပါရှိသော “ရောက်ရာနေရာ” က အပစ်အခတ်ရပ်စဲရေးဖြစ်ရမည်။ သဘောတူညီချက်ကို ရေးဆွဲမည်ဆိုလျှင် အထူးသဖြင့် မော်စကိုမှာ ရေးဆွဲမည်ဆိုလျှင် လုံခြုံရေးကောင်စီ၏ ဆုံးဖြတ်ချက် ၂၄၂ ကို လုံးဝ ရည်ညွှန်းခြင်းမပြုရ။ အဘယ့်ကြောင့်ဆိုသော် ထိုရည်ညွှန်းချက်ကို ထည့်သွင်း အဆိုပါဆုံးဖြတ်ချက် အပိုဒ် ၁(က) နှင့်ပတ်သက်၍ အာရပ်ဆိုဗီယက်တို့၏ အဓိပ္ပာယ်ကောက်ယူချက်ကို ပို၍ ခိုင်မာလေးနက်အောင် လုပ်နိုင်ဖွယ်ရာရှိသောကြောင့် ဖြစ်သည်။

ဤအကြောင်းနှင့်စပ်လျဉ်း၍ ကစ်ဆင်ဂျာက ထင်မြင်ချက်မပေးချေ။ အစွရေးအဖို့ စိုးရိမ်စရာမရှိပါဟူသော အာမခံချက်ကိုသာ ထပ်၍ဆိုသည်။ ထို့ပြင် မော်စကိုအစည်းအဝေးမှ မည်သည့်သတင်းမျှ ထွက်ပေါ်လာမည်မဟုတ်၊ မိမိကလည်း ပြောဖို့ဆိုဖို့ကိစ္စများကို အတတ်နိုင်ဆုံး နှေးကွေးအောင် ပြုပါမည်ဟုပြောသည်။ ထိုမျှမကသေး မည်သို့နောင်နှေးအောင်ပြုမည်ဆိုသည်ကိုပင် ဒင်းနစ်အား ပြောပြလိုက်သေးသည်။ သူသည် မော်စကိုအနီးရှိ ဗနကိုဗိုလ်ဆိပ်သို့ ရောက်ရှိသည်နှင့် သူ ခရီးပန်းလာသည့်အတွက် နောက်တစ်ရက်မှ ဆွေးနွေးပါမည်ဟု သူ့အား လာရောက်ကြိုဆိုသူတို့ကို ပြောပြမည်ဟူ၍ ဖြစ်၏။ သို့ဖြင့် ဒင်းနစ်က သူ့စကားကို လိုက်၍ သူ့အား မော်စကိုသို့ ချောချောမောမောရောက်ပါစေ။ ဆွေးနွေးပွဲတော့ ချောချော

မောမော မဖြစ်ပါစေနှင့် ဆုတောင်းပတ္တနာ ပြုလိုက်လေသည်။

ထို့နောက် ထိုနေ့ထဲမှာပင် မေဖလားဝါးဟိုတယ်၌ တရုတ်ကိုယ်စားလှယ် ဝုမ်ချင်းအား ဧည့်ခံသော ညစာစားပွဲသို့ တက်ရောက်ပြီးလျှင် ဧည့်သည်တော်များအား ဂုဏ်ပြုပြီးနောက် လေဆိပ်သို့ တိုက်ရိုက်ထွက်ခွာကာ သူ၏ စပယ်ရှယ်ဘိုးအင်း ၇၀၇ လေယာဉ်ပျံဖြင့် မော်စကိုခရီး စတင်လေသည်။ သူစီးလာသောလေယာဉ်သည် အာကာသထဲရောက်ရှိတော့မှ သူ၏ မော်စကိုခရီးကို ဆိုင်ရာက ကြေညာချက်ထုတ်ပြန်လေသည်။

နောက်နေ့ည ၈:၀၀ နာရီခန့်တွင် ကစ်ဆင်ဂျာ၏လေယာဉ်သည် မော်စကိုသို့ ဆိုက်ရောက်လာသည်။ သူသည် ဆိုဗီယက်မြေပြင် ခြေတင်ဇီသည်နှင့် ဒင်းနစ်အားပေးထားခဲ့သည့် ကတိကိုမေ့သွားလေပြီ။ လေယာဉ်ပျံဆိုက်ပြီး နှစ်နာရီအကြာတွင် ကရင်မလင်နန်းတော်တွင်း၌ ဆွေးနွေးပွဲစလေတော့သည်။

ဒင်းနစ်သည် ကစ်ဆင်ဂျာနှင့် နောက်ဆုံးပြောခဲ့သည့်စကားကို အခြေပြု၍ အစွရေးတို့သည် မိမိတို့၏ စစ်ရည်မှန်းချက်များကို ရအောင်ပြုလုပ်ရန် အချိန်လုံလောက်စွာ ရသည်ဟု ကျိန်းသေယူဆနိုင်ကြောင်းဖြင့် အစွရေးသို့ အစီရင်ခံလိုက်သည်။

အီဘန်သည် အောက်တိုဘာ ၂၀ ရက် စနေနေ့တွင် အစွရေးသို့ ရောက်သည်နှင့် သတင်းထောက်များကို ပို၍ များပြားစွာ ရင်ဆိုင်ရပြီး မော်စကိုသို့ ကစ်ဆင်ဂျာသွားခြင်းနှင့်ပတ်သက်၍ သူ့အမြင်ကို အစ်အောက်မြန်မြန်ခြင်းခံရလေသည်။ ထိုသို့မေးမြန်းကြခြင်းကို အီဘန်က “ကစ်ဆင်ဂျာဆင်စကိုသွားခြင်းဟာ အင်အားကြီးနှစ်နိုင်ငံတို့ရဲ့ ဆက်သွယ်မှုများကို ဆက်သက်လုပ်ဆောင်ခြင်းပါပဲ။ ကျွန်ုပ်တို့အဖို့တော့ အပစ်အခတ်ရပ်စဲရေးကို သဘောတူဖို့ စည်းကမ်းချက်များနဲ့ ပတ်သက်ပြီး စကားစခြင်း၊ ငြင်းခုံခြင်းအခြေခံခြင်းဆိုလို့ ဘာတစ်ခုမှ မတွေ့ရ မမြင်ရသေးပါဘူး” ဟု အဖြေပေးလိုက်သည်။

အောက်တိုဘာ ၂၁ ရက် တနင်္လာနေ့တွင် မော်စကို၌ ကစ်ဆင်ဂျာအား ပြော၍ကောင်းနေစဉ် အစွရေးဒုတိယဝန်ကြီးချုပ် အာလွန်က တွေ့ဆုံရင်းအနောက်ဘက် အစွရေးရှေ့တန်း စစ်မျက်နှာရှိ ဗိုလ်ချုပ်ကြီး ဖူရှန်

အား ရှေ့လောမကြီးရန် ဖျောင်းဖျာသည်။ ရှာရွန်က အီဂျစ်တပ်များကို ဖြိုခွင်းပစ်ရန် အချိန်လုံလောက်စွာ မရလိုက်မည်ကို ပူသည်။ အာလွန်က “အလျင်မလိုပါနှင့်၊ လိုသလောက် အချိန်တွေရနိုင်ပါသည်” ဟု အာမခံသည်။

ထိုည ၉:၀၀နာရီတွင် ကစ်ဆင်ဂျာသည် မော်စကိုဆွေးနွေးပွဲကို အပြီးသတ်တော့မည်ပြုနေစဉ် အီဘန်က အစွဲရေးလွှတ်တော်တွင် နိုင်ငံခြားရေးနှင့် လုံခြုံရေးကော်မတီအား ကရင်မလင်၌ ဆွေးနွေးသည့်အချက်များမှာ ထင်မြင်ချက်ခြင်း နှီးနှောပလွယ်ကြခြင်းထက် မပိုပါဟု အစီရင်ခံလျက်ရှိလေသည်။ ထိုဆွေးနွေးပွဲစင်မြင့်မှ အပစ်အခတ်ရပ်စဲရေးစကား ပေါ်လာမည်ကို ပူပန်စရာမလိုပါဟုဆိုသည်။ ထိုသို့ပြောနေစဉ်မှာပင် စာပို့လုလင် တစ်ယောက်ဝင်လာပြီး အီဘန်ကို စာတစ်စောင်ပေးသည်။ ထိုစာ၌ပါရှိသည်မှာ “အကြောင်းတစ်ခုပေါ်လာစပြုနေပြီ၊ ကော်မတီအစည်းအဝေးကို ရပ်ရန် အကြံပြုပါသည်။ (မော်ဒီချေ)ဂစ်” ဟူ၍ ဖြစ်သည်။

ဂစ်ဆိုလိုသော “အကြောင်း” မှာ အမေရိကန်သံအမတ်ကြီး ကင်းနက်ကီတင်းက ဝါရှင်တန်မှ ရလျှင်ရခြင်း အစွဲရေးဝန်ကြီးချုပ်ထံ ပို့လိုက်သော စာနှစ်စောင်ဖြစ်၏။ မစ္စကီမီယာသည် ည ၁၀:၀၀ နာရီ မထိုးမီ ကလေးတွင် ထိုစာနှစ်စောင်ကို ဖတ်ရှုလေ့လာပြီးနောက် ညသန်းခေါင် ၁၂:၀၀ နာရီအချိန်တွင် ကက်ဘီနက်အစည်းအဝေး တက်ရောက်ရန် ဝန်ကြီးအားလုံးကို နှိုးဆော်ပေးဖို့ ဝန်ကြီးအဖွဲ့ အတွင်းရေးမှူးကို ညွှန်ကြားလိုက်သည်။

ထိုစာနှစ်စောင်အနက် တစ်စောင်မှာ ကစ်ဆင်ဂျာထံက ဖြစ်သည်။ ထိုစာတွင် ကစ်ဆင်ဂျာက မော်စကို၌ သူသဘောတူခဲ့ပြီးသည့် အပစ်အခတ်ရပ်စဲရေးစည်းကမ်းချက်များ ပါရှိသည်။ အခြားတစ်စောင်မှာ သမ္မတ နစ်ဆင်ထံမှ ဖြစ်သည်။ နစ်ဆင်က မော်စကို သဘောတူညီချက်ကို အလိုတူကြောင်း အမြန်ကြေညာချက်ထုတ်ပြန်ရန် အစွဲရေးအစိုးရအား ပန်ကြားသည်။

မစ္စကီမီယာသည် အံ့အားသင့်သွားသည့်ပြင် ဒေါသလည်း အလွန်ဖြစ်သည်။ အီဘန်နှင့် ဒင်းနစ်တို့၏ အစီရင်ခံစာများက မစ္စကီမီယာအား

မော်စကိုဆွေးနွေးပွဲမှ မပြတ်မသားနှင့်ပြီးစီးသွားလိမ့်မည်ဟု ယုံကြည်ရအောင် ခိုင်လုံသောအထောက်အထား ဖြစ်စေခဲ့သည်။ ကစ်ဆင်ဂျာသည် အီဘန်နှင့် ဒင်းနစ်တို့အား အကြိမ်ကြိမ် အာမခံခဲ့သည့်နောက် မိမိအား မတိုင်ပင်ဘဲ သဘောတူစာချုပ်ကို လက်မှတ်ထိုးလိမ့်မည်ဟု မစ္စကီမီယာ မျှော်လင့်ခဲ့ချေ။ မစ္စကီမီယာက ကစ်ဆင်ဂျာသည် အစွဲရေးကို တစ်ပတ် နိုက်သည်ဟူ၍ကား ပြတ်ပြတ်ရှင်းရှင်းမပြောချေ။ သို့သော် သူ့စိတ်ထဲမှာ ဆွေးမိသမျှတို့အနက် ဤအချက်ကို ထိပ်ဆုံးကထားသည်မှာ ထင်ရှားသည်။ မည်သို့ပင်ရှိစေ မစ္စကီမီယာသည် ထိုသဘောတူညီချက်ကို ငြင်းတယ်ရန် မည်သည့်အခါကမှ အရိပ်အမြွက်မျှပင်မပြောခဲ့ချေ။

သူ့အနာပေါ် တုတ်ကျသလိုဖြစ်ပြန်သည်မှာ သန်းခေါင်ကျော်ပြီး နီနစ်အနည်းငယ်အကြာတွင် ဗြိတိသျှသံအမတ်ကြီးထံမှ အရေးတကြီး တယ်လီဖုန်း ဆက်လိုက်ခြင်းဖြစ်သည်။ သံအမတ်ကြီးက ဆာအလက်ဒေါက်ဂလပ်ကျမ်းထံမှ အလွန်အရေးကြီးသော ကြေးနန်းတစ်စောင် ရောက်ရှိလာကြောင်း၊ ဗြိတိသျှနိုင်ငံခြားရေးဝန်ကြီးက မော်စကိုသဘောတူညီချက်ကို မစ္စကီမီယာက သဘောတူရန် တောင်းပန်ကြောင်းဖြင့်ပြောပြသည်။ ဝန်ကြီးချုပ် ဝိုလ်ဒါမီယာသည် အစည်းအဝေးခန်းမအတွင်းမှာပင် တယ်လီဖုန်းဖြင့် နားထောင်ပြီး တစ်ဖက်က စကားဆုံးသည်နှင့် “ကျေးဇူးပါပဲ” ဟု ဆိုတိုတုတ်တုတ် ပြောကာ တယ်လီဖုန်းကို ဆောင့်ချလိုက်သည်။ သူ့လေသံမှာ ကျိန်ဆဲရွေ့လိုက်သည်နှင့်မခြားပေ။ ဤတွင် ဝန်ကြီးချုပ်နှင့် အခြားဝန်ကြီးများက ကစ်ဆင်ဂျာသည် မစ္စကီမီယာကို မတိုင်ပင်ရုံသာမက ထိုသဘောတူညီချက်ကို ဗြိတိသျှနိုင်ငံခြားရေးဝန်ကြီးကို ပြောကြားပြီးမှ အကြောင်းကြားခြင်းဖြစ်ကြောင်း၊ ထိုကဲ့သို့ မိမိတို့အား နောက်ချန်၍ ပြောခြင်းမှာ ဗြိတိသျှအစိုးရက ထိုသတင်းကို အစွဲရေးသို့လှမ်း၍ပို့ရန် အချိန်ရအောင် လုပ်ခြင်းဖြစ်သည်ဟု နားလည်သဘောပေါက်ကြလေသည်။

သို့သော် ဒေါသထွက်နေရုံဖြင့်မပြီးချေ။ ဒေါသသည် မူဝါဒမဟုတ်ပေ။ အမေရိကန်က အင်တိုက်အားတိုက် လေကြောင်းထောက်ပံ့မှုသည် မျှော်ကျနေစေကာမူ ထိုသို့ အထောက်အပံ့ရယူပြီးသည့်နောက်တွင် အစွဲရေးအစိုးရအနေဖြင့် နစ်ဆင်၏ တိတိလင်းလင်းတောင်းဆိုချက်ကို ငြင်း

ပယ်နိုင်သော အခြေအနေမရှိတော့ချေ။ ထိုအကြောင်းကို အစွဲရေးအစိုးရက သိထားပြီးသားဖြစ်သည်။ ထို့ပြင် အတိုက်အခိုက်များ ရပ်စဲသွားသော်လည်း အမေရိကန်၏ အထောက်အပံ့များကို လိုအပ်မှုပြီးဆုံးဦးမည်မဟုတ်ခြင်းကိုလည်း လူတိုင်းသိကြသည်။

မည်သို့ဖြစ်စေ ဝန်ကြီးများအနေဖြင့် မလျှော့သာ မတင်းသာ ရင်ဆိုင်နေရသော အဓိကပြဿနာတစ်ရပ်မှာ သုံးပန်းများ လဲလှယ်ရေးဖြစ်သည်။ ယခုအတိုင်းဆိုလျှင် အစွဲရေးတို့က မည်သည့်အပစ်အခတ်ရပ်စဲရေး သဘောတူချက်မှာမဆို သုံးပန်းများလဲလှယ်ရေးသည် ပယ်ဖျက်ခွင့်မရှိဟူသော ယခင်စည်းကမ်းချက်အတိုင်း အစွဲရေးက စွဲမြဲစွာကိုင်စွဲထားသင့်ပါသေး၏ လော။

မစ္စက်စီယာနှင့် ဒါယန်းတို့က ဤစည်းကမ်းချက်ကို စွန့်ပယ်မည်ဆိုပါက အာရပ်တို့က အားကြီးပါးကြီး ဈေးကိုင်ခွင့်ရအောင် လက်လျှော့လိုက်ရာရောက်မည်ကို နားလည်သဘောပေါက်ကြသည်။ သူတို့သည် အပစ်အခတ်ရပ်စဲပြီးသည်နှင့်တစ်ပြိုင်နက် သုံးပန်းလဲလှယ်ရမည်ဟု အီဂျစ်နှင့် ဆီးရီးယားတို့ကိုယ်တိုင် လက်မှတ်ရေးထိုးခဲ့ကြသည့် ဂျီနီဗာစာချုပ်အပေါ် ၎င်းတို့က လေးစားကြလိမ့်မည်ကို ဒို့ဟသံသယမဖြစ်ကြချေ။ သို့ရာတွင် ထိုအချက်ကို တွယ်ကပ်နေပါက မော်စကိုသဘောတူညီချက်ကို လက်ခံရန် ငြင်းပယ်သည်ဟူသော သဘောသက်ရောက်ဖွယ်ရှိသည်။ ထိုအကြောင်းကို နစ်ဆင်နှင့် ကစ်ဆင်ဂျာတို့က မြင်ကြသည်။ ထိုအကြောင်းသည်ပင် အဆုံးအဖြတ်ပေးသည့်အချက်ဖြစ်သည်။

အစွဲရေးအစိုးရသည် မော်စကိုသဘောတူညီချက်ကို လက်ခံရန် ထိုအစည်းအဝေးတွင် တညီတညွတ်တည်း ဆုံးဖြတ်လိုက်လေသည်။

စစ်ရေးအရဆိုလျှင် အစွဲရေးတို့သည် တူးမြောင်း၏ အရှေ့ဘက်ကမ်းရှိ အီဂျစ်တပ်ကြီးနှစ်တပ်ကို ဝိုင်းဝန်းထားရန်နှင့် စူးအက်ကို အပိုင်သိမ်းရန် နောက်ထပ် ရက်အနည်းငယ်ရဖို့လိုသည်။ အစွဲရေးတို့က အပစ်အခတ်ရပ်စဲရေးကို လေးစားစွာလိုက်နာရန် ဆန္ဒအပြည့်အဝရှိသည်။ သို့ရာတွင် ထိုသဘောတူညီချက်ကို အီဂျစ်တို့က အနည်းငယ်မျှပင် ဖောက်ဖျက်ခဲ့လျှင် အစွဲရေးတို့က ဖြစ်ပွားရာဒေသမှာသာ လက်တုံ့ပြန်လိမ့်မည်မဟုတ်ချေ။ ထိုစစ်ကို ဆက်လက်လုပ်မည်ဖြစ်ပြီး ဒုတိယတပ်မကြီးနှင့် တတိယတပ်

ကြီး နှစ်ခုစလုံးကို ဝိုင်းဝန်းထားမည်။ တတ်နိုင်လျှင် ချေမှုန်းပစ်မည်။ နံနက် ၃:၀၀ နာရီ ထိုးခါနီးတွင် မစ္စက်စီယာက နစ်ဆင်ထံ ကြေးနန်းရိုက်ကြားကာ အပစ်အခတ်ရပ်စဲရေးသဘောတူညီချက်ကို တိုက်ပွဲဝင်ကြေသော အာရပ်နိုင်ငံများက လက်ခံကြမည်ဆိုလျှင် အစွဲရေးကလည်း သဘောတူကြောင်းဖြင့် အကြောင်းကြားသည်။ သူသည် သဘောတူညီမှုပြုလုပ်သည့်အချိန် ရွေးချယ်ခံပုံနှင့် နောက်ပိုင်းက လုပ်ကိုင်စီစဉ်ပုံပေါ်တွင် နေပြီဖြစ်ခြင်းကို ဆက်လက်ဖော်ပြထားသည့် စာထဲတွင် အရိပ်အမြွက် ပြထားသည်။ ထိုစာမှာ "အမေရိကန်နိုင်ငံခြားရေးဝန်ကြီးအား အကြောင်းပြချက်နှင့် ရှင်းလင်းချက်ပြုရန်အတွက် မော်စကိုမှ ဝါရှင်တန်သို့ အပြန်တွင် တယ်လီဖစ်သို့ ဝင်ရောက်ရန် အစွဲရေးအစိုးရက မေတ္တာရပ်ခံပါသည်" ဟု ခြုံငုံဖော်ပြ၏။

နယူးယောက်မြို့ အောက်တိုဘာ ၂၁ ရက် တနင်္ဂနွေနေ့ ဒေသစံတော်ချိန် မွန်းလွဲ ၂:၀၀ နာရီတွင် ကုလသမဂ္ဂ အစွဲရေးကိုယ်စားလှယ်တော်များဝေဖန်တော့၏ ရုံးခန်းထဲတွင် တယ်လီဖုန်းခေါင်းလောင်းသံ ထွက်လာသည်။ တစ်ဖက်မှပြောနေသူမှာ လုံခြုံရေးကောင်စီဥက္ကဋ္ဌ ဩစတြေးလျကိုယ်စားလှယ်တော် မက္ကင်တိုင်းယားဖြစ်သည်။ ဥက္ကဋ္ဌကြီးက အရှေ့အလယ်ပိုင်းတွင် အပစ်အခတ်ရပ်စဲရေးအတွက် အမေရိကန်နှင့် ဆိုဗီယက်ယူနီယံတို့ ပူးတွဲရေးဆွဲသည့် သဘောတူညီချက်ကို အမြန်တင်သွင်းရန် လုံခြုံရေးကောင်စီ အစည်းအဝေးခေါ်လိုကြောင်းဖြင့် ထိုနှစ်နိုင်ငံတို့က မိမိထံ ယခုအလေးတွင် အကြောင်းကြားသည်ဟုပြောပြသည်။ ကောင်စီအစည်းအဝေးတို့ ညနေ ၄:၀၀ နာရီတွင် ချိန်းဆိုထားသည်။

တော့ကွာက ချက်ချင်းစဉ်းစားသည်။ သူသည် ယခုလို လုပ်ပုံလုပ်နည်းများကို နောက်ကျနေသူဖြစ်ရာ အမေရိကန်နှင့် ဆိုဗီယက်ယူနီယံတို့က အပစ်အခတ်ရပ်စဲရေးအတွက် သဘောတူညီမှု ရရှိခဲ့ကြပြီဆိုလျှင် အာရပ်ဘက်က စစ်အခြေအနေမလှလို့သာပဲ ဖြစ်ရမည်ဟုတွက်မိသည်။ ထိုသို့ဖြစ်ပါမူ သူ၏နိုင်ငံအတွက် သူ အကောင်းဆုံးအကျိုးဆောင်နိုင်မည့်အလုပ်မှာ အချိန်ကို ကစားနေခြင်းသာဖြစ်သည်။

တော့ကွာက သူသည် အပစ်အခတ်ရပ်စဲရန် ဆုံးဖြတ်ချက်ကို ပထမ

ဆုံး ကြားရခြင်းဖြစ်ပါသည်ဟု ဟုတ်မှန်သည့်အတိုင်း မကြွင်တိုင်းယားအား ပြောပြသည်။ သို့ဖြစ်၍ ဂျေရုဆလင်နှင့် အဆက်အသွယ်ယူ၍ ညွှန်ကြားချက်တောင်းခံရန်အချိန်လိုကြောင်း ပြောသည်။ မကြွင်တိုင်းယားက အစည်းအဝေးကို အမြန်ဆုံးဆင်ခေါ်ပေးရန် အမေရိကန်နှင့် ရုရှားနှစ်နိုင်ငံလုံးက တောင်းဆိုနေသည့်အတွက် တောကွာပြောသလို ဖြစ်နိုင်ပါ့မည်လားဟု သံသယရှိကြောင်းဖြင့် ပြန်ကြားသည်။ သို့သော် တောကွာက တင်းခံနေသည်။ သူသည် မိမိအစိုးရထံမှ ညွှန်ကြားချက်မရရှိသေးဘဲ အစည်းအဝေး မတက်ရောက်နိုင်၊ ထိုညွှန်ကြားချက်ကိုလည်း ညနေ ၄:၀၀ နာရီမတိုးမီ ရနိုင်လိမ့်မည်မထင်ကြောင်းဖြင့် ပြောသည်။ ထိုအခါ မကြွင်တိုင်းယားက မည်သို့မျှ ကတိမပေးဘဲ တောကွာ၏ ဆန္ဒနှင့်ကိုက်ညီအောင် တတ်နိုင်သမျှ ကြိုးစားပေးပါမည်ဟုဆိုသည်။ နောက်နာရီဝက်အကြာတွင် သူထံက တယ်လီဖုန်းလာသည်။ အစည်းအဝေးကို ၄:၀၀ နာရီအစား ၄:၃၀ နာရီတွင် စမည်ဟု အကြောင်းကြားသည်။ တောကွာက ယဉ်ကျေးသိမ်မွေ့စွာဖြင့် ကျေးဇူးတင်စကားပြောသည်။ သို့သော် ပြင်ဆင်သတ်မှတ်ပေးသည့် အချိန်မှာလည်း လာနိုင်လိမ့်မည်မထင်ကြောင်းဖြင့် မိမိ၏သံသယကို ထုတ်ဖော်ပြောပြလိုက်သေးသည်။

ဤအချိန်အတွင်း တောကွာသည် တယ်လစ်နှင့် အဆက်အသွယ်ပြုသည်။ သူ့ကို ညွှန်ကြားချက်များ ရောက်လာအောင် စောင့်ရန် စကားပြန်လာသည်။ သို့သော် ၄:၃၀ နာရီတိုင်အောင် တယ်လစ်မှ မည်သည့်စကားမျှ ရောက်မလာ။ တောကွာသည် သူ၏ လက်ထောက်တစ်ဦးကို ကုလသမဂ္ဂအဆောက်အဦသို့ စေလွှတ်၍ အစွဲရေးနိုင်ငံ ကိုယ်စားလှယ်တော်သည် တယ်လစ်နှင့် စကားပြောဆဲတန်းလန်းဖြစ်၍ မလာနိုင်သေးကြောင်းဖြင့် မကြွင်တိုင်းယားအား အပြောခိုင်းလိုက်သည်။ လုံခြုံရေးကောင်စီဥက္ကဋ္ဌကြီးမှာ အခြားနည်းလမ်းမရှိသဖြင့် နောက်ပိုတ်ဆုံး ည ၁၀:၀၀ နာရီရောက်သည်အထိ အချိန်ကို အကြိမ်ကြိမ် ရွှေ့ပေးခဲ့ရလေသည်။

အဆိုရေးဆွဲသူများဖြစ်ကြသော အမေရိကန် ကုလသမဂ္ဂကိုယ်စားလှယ် ညွှန်စကယ်လီနှင့် ဆိုဗီယက် ကုလသမဂ္ဂကိုယ်စားလှယ်တို့က ပထမဦးစွာအဆိုကို မဲခွဲရန်၊ ထို့နောက်မှ ဆွေးနွေးရန် တင်ပြကြသည်။ ဤလုပ်

ဆုံး လုပ်နည်းမှာ အစဉ်အလာမရှိခဲ့သော လုပ်ထုံးလုပ်နည်းမဟုတ်ချေ။ အထူးသဖြင့် အချိန်သည် အရေးကြီးသော အချက်ဖြစ်သည့် အခြေအနေချို့တွင် ယခုလို လုပ်ရစေခြင်းဖြစ်သည်။ သို့သော် တောကွာက ထိုအစီအစဉ်ကို သဘောမတူနိုင်ကြောင်းထ၍ ကန့်ကွက်ပြီး မိမိမှာ အရေးကြီးသည့် ပြောစရာစကားများရှိနေ၍ စကားပြောခွင့်ပေးပါရန် တောင်းသည်။ အစွဲရေးသည် စစ်ဖြစ်နေသည့် နိုင်ငံတစ်နိုင်ငံဖြစ်သည့်အတွက် အထူးအခွင့်အရေး နှင့်သည်။ ထိုသို့တောင်းဆိုခြင်းကို ငြင်းပယ်သည့်အစဉ်အလာမရှိပါဟု အကြောင်းပြသည်။

တောကွာသည် ရတတ်သမျှ အချိန်ဆွဲလိုက်ခြင်းဖြစ်သည်။ သူ စကားပြောလျှင် အခြားအာရပ်ကိုယ်စားလှယ်တို့ကလည်း ပြောခွင့်တောင်းကြသိန်မည်ကို သူ သဘောပေါက်သည်။ ထိုသို့ သူတွက်ထားသည့်အတိုင်း ငါးမိနစ်အတွင်းမှာပင် အာရပ်နိုင်ငံများမှ ကိုယ်စားလှယ်တို့က စကားပြောခွင့်သူများစာရင်းတွင် နာမည်တင်သွင်းကြသည်။ အခြားသော ကောင်စီဝင်များလည်း သူတို့နောက်က ပါလာကြသည်။

ပထမဦးဆုံး စကားပြောခွင့်ရသူမှာ တရုတ်ကိုယ်စားလှယ်တော်ဖြစ်သည်။ သူသည် ထုံးစံအတိုင်း နယ်ချဲ့သမားနှင့် အစွဲရေးကျူးကျော်ရေး သမားတို့ကို ပြတ်ပြတ်တောက်တောက် ရှုတ်ချပစ်တင်လိုက်ပြီး ရှေ့ဆက်ကာ (အားလုံးအံ့အားသင့်စရာဖြစ်ရအောင်) ဆိုဗီယက်ယူနီယံကို ပယ်ဖယ်နယ်နယ် ပုတ်ခတ်သွားလေသည်။ သူက ကမ္ဘာနှင့်တကွ အာရပ်တို့အတွက်အမျိုးမျိုးရောက်ရခြင်းမှာ ရုရှားကြောင့်ဟု အပြစ်ပုံချသည်။ သူပြောနေစဉ် ရုရှားကိုယ်စားလှယ်တော် မာလစ်၏ မျက်နှာမှာ ဒေါသဖြင့် နီမြန်းနေသည်။ နောက်ဆုံးတွင် မာလစ်သည် ငြိမ်မနေနိုင်တော့ဘဲ တရုတ်ကိုယ်စားလှယ်တော်အား "မင်း ဘာလုပ်နေသလဲဆိုတာ ကိုယ့်ဟာကိုယ် ပြန်ကြည့်စမ်းပါ၊ မင်းဟာ ကျူးကျော်ရေးသမား အစွဲရေးတို့ကို အချိန်ပိုအမြတ်ထွက်အောင် လုပ်ပေးတယ်" ဟု အော်ဟစ်လိုက်သည်။

ဤနေရာတွင် တောကွာက အချိန်မကြာ ကြာအောင် ဝင်ပြီးခွတ်သည်။ သူသည် မာလစ်က "ကျူးကျော်ရေးသမားများ" ဟူသောစကားကို သုံးတိုင်း သုံးတိုင်း "အဲဒီကျူးကျော်ရေးသမားတွေဟာ အိဂျစ်နဲ့ ဆီးရီး

ယားတွေကို ဆိုလိုတာမဟုတ်လား၊ ရှင်းရှင်းပြောစမ်းပါ” ဟု မာလစ်ကို အော်သည်။ တရုတ်ကိုယ်စားလှယ်တော်ကလည်း မာလစ်ကို အော်ဟစ်သည်။ လုံခြုံရေးကောင်စီဥက္ကဋ္ဌကြီး ဩစတြေးလျ ကိုယ်စားလှယ်တော်ကြီး မှာ သူထိန်း၍မရနိုင်တော့မှန်းသိ၍ အစည်းအဝေးကို ခေတ္တရပ်နားလိုက်သည်။ ဥက္ကဋ္ဌကြီး စားပွဲကို တူနှင့်ခေါက်လိုက်သည့်အချိန်တွင် တောက္ကာ၏ မျက်နှာတွင် ကျေနပ်သည့်အပြု ပေါ်နေသည်ကို ရုပ်မြင်သံလွှင့် ဓာတ်ပုံကင်မရာများက ဖမ်းယူမိလိုက်ကြလေသည်။

ခေတ္တအနားယူချိန်တွင် ရုရှားနှင့် အာရပ်ကိုယ်စားလှယ်တော်များသည် မည်သို့ တိုက်ကွက်ဆင်ကြရမည်ကို ခေါင်းချင်းဆိုင်၍ တိုင်ပင်ကြသည်။ အာရပ်ကိုယ်စားလှယ်တော်တို့က တရုတ်ကိုယ်စားလှယ်၏ စကားများကို ကြားဖြတ်ပြောခြင်းဖြင့် အချိန်တွေ အလဟဿ မကုန်စေရအောင် သူ့ဘာသာသူပြောသွားပါစေဟု မာလစ်ကို ဝိုင်း၍ ပြောကြသည်။ မာလစ်က သဘောတူလိုက်သည်။

နောက်ဆုံးတွင် တောက္ကာက သူ့ထံသို့ တယ်လီဖစ်မှပို့လိုက်သည့် မိန့်ခွန်းစကားကို ပြောကြားသူက အမေရိကန်-ရုရှား ဆုံးဖြတ်ချက်ကို စစ်ထဲတွင် ပါဝင်နေသောနိုင်ငံအားလုံးက လက်ခံကြမည်ဆိုပါက အစွရေးအစိုးရက သဘောတူလက်ခံကြောင်း ကြေညာသည်။ ထို့ပြင် အစွရေးအစိုးရက မပါမဖြစ်ဟု ယူဆထားသည့် အချက်များစွာတို့ကိုလည်း သဘောတူညီချက်တွင် ဖြည့်စွက်ရန်တင်ပြသည်။

ယင်းတို့မှာ ...

- * အစွရေးနှင့် နီးကပ်လျက်ရှိသော နိုင်ငံများထဲမှနေ၍ ဆင်နွှဲနေကြသော အထူးသဖြင့် အီရတ်ကဲ့သို့သော အာရပ်စစ်တပ်များ၏ ရန်ပြုမှုများကို ရပ်စဲရန်။
- * အကြမ်းဖက်သမားတို့၏ အပြုအမူအားလုံးကို ရပ်စဲရန်။
- * သုံးပန်းများကို အလုံးစုံနှင့် အမြန်ဆုံးလဲလှယ်ခြင်းပြုလုပ်ရန်။
- * ဆုံးဖြတ်ချက် ၂၄၂ ကို ယခင်ကကဲ့သို့ အနက်အဓိပ္ပာယ်ကောက်ယူရန်။ ဆိုလိုသည်မှာ “နယ်မြေများ” မှ အစွရေးတို့ ဆုတ်ခွာရန် သာ ဖြစ်သည်။ “နယ်ပယ်များ” မဟုတ်။

အောက်တိုဘာ ၂၂ ရက်နေ့ နယူးယောက်စံတော်ချိန် နံနက် ၂:၅၂ နာရီတွင် လုံခြုံရေးကောင်စီသည် မော်စကိုမြို့တွင် မူလရေးဆွဲသော အမေရိကန်-ဆိုဗီယက်အဆိုကို ၁၄၆။ သုညမဲ (တရုတ်ပြည်သူ့သမ္မတနိုင်ငံက ကြားနေ) ဖြင့် အတည်ပြုလိုက်လေသည်။ ထိုဆုံးဖြတ်ချက်သည် လုံခြုံရေးကောင်စီ ဆုံးဖြတ်ချက် ၃၃၈ ဖြစ်လာသည်။

လုံခြုံရေးကောင်စီသည် (၁) ယခု တိုက်ခိုက်ရာတွင် အဘက်ဘက်က ပါဝင်ကြသူအားလုံး ဤဆုံးဖြတ်ချက်ကို အတည်ပြုသည့် အချိန်မှ ၁၂ နာရီထက် နောက်မကျစေဘဲ ယခုမိမိတို့ သိမ်းပိုက်ရရှိထားသည့် နေရာစခန်းများတွင် စစ်ရေးလှုပ်ရှားဆောင်ရွက်မှုအားလုံး ချက်ချင်း အဆုံးသတ်ရန်နှင့် အပစ်အခတ်အားလုံး ရပ်စဲရန်တောင်းဆိုသည်။ (၂) သက်ဆိုင်ရာနိုင်ငံတို့သည် အပစ်အခတ်ရပ်စဲပြီးလျှင် ပြီးချင်း လုံခြုံရေးကောင်စီ ဆုံးဖြတ်ချက် ၂၄၂ တွင် ပါရှိသည့် ကဏ္ဍအားလုံးတွင် အကောင်အထည်ဖော်ခြင်းကို ချက်ချင်း စတင်ဆောင်ရွက်ရန် တောင်းဆိုသည်။ (၃) သက်ဆိုင်ရာ နိုင်ငံများသည် အရှေ့အလယ်ပိုင်းတွင် တရားမျှတ၍ ခိုင်မြဲတည်တံ့သော ငြိမ်းချမ်းရေးတည်ဆောက်ရန် ရည်သန်ကာ သင့်လျော်လျောက်ပတ်သော အချိန်တွင် သင့်လျော်လျောက်ပတ်သော ကြီးမှူးမှုအောက်၌ စေ့စပ်ဆွေးနွေးခြင်းများကို အပစ်အခတ်ရပ်စဲရေးနှင့် ပူးတွဲ၍ ချက်ချင်းစတင်ဆောင်ရွက်ရန် ဆုံးဖြတ်သည်။

ဤဆုံးဖြတ်ချက်တွင် မဖြစ်စဖူး ထူးခြားသည့်အချက်မှာ ထိုဆုံးဖြတ်ချက်ကို မည်သူက ကြီးမှူးဆောင်ရွက်ရမည်ဟု တိတိကျကျ ဖော်ပြမပါရှိခြင်းဖြစ်သည်။ ထိုအချက်ကို မည်သူကမျှ ထောက်၍မပြကြ။ အစွရေးကိုယ်စားလှယ်တော် တောက္ကာသည် ထိုကိစ္စနှင့်ပတ်သက်၍ တစ်ခွန်းတစ်ပါးမျှ စကားမဟရန် အတိအကျ ညွှန်ကြားချက်ရရှိထားသဖြင့် သူကတော့ မူချထောက်မပြချေ။

နာရီအနည်းငယ်အကြာတွင် ကစ်ဆင်ဂျာသည် အစွရေးသို့ ရောက်လာရာ သူ့ကို သူတစ်မျိုးငါတစ်ဖုံ ဧည့်ခံကြိုဆိုကြသည်။ သာမန်အရပ်သူ အရပ်သား ရာပေါင်းများစွာတို့သည် လေဆိပ်လာရောက်ကြကာ တစ်ဆင်ဂျာအား ကျေးဇူးတင်ခြင်းကို ဖော်ပြသည့်အနေဖြင့် မရပ်မနား

ဩဘာ လက်ခုပ်သံပေး၍ ကြိုဆိုကြ၏။ သူတို့၏အပြုအမူများသည် စစ်ကြောင့် စိတ်ပန်းနှမ်းနယ်နေကြခြင်းနှင့် စစ်မုန်တိုင်းနောက်ကွယ်တွင် မည်သို့ ခြေပုန်းခုတ်ခဲ့မှုများကို မသိကြခြင်းကို ဖော်ပြနေကြသည်။ ကစ်ဆင် ဂျာသည် ဝန်ကြီးချုပ် မစ္စကီမီယာရုံးခန်းထဲတွင် ယခုလို လိုက်လံခဲ့စွာ ဧည့်ခံ ကြိုဆိုခြင်းကို မျှော်လင့်စရာမရှိဟု သိထားသည်။

သူသည် လေယာဉ်ပေါ်ကအဆင်းတွင် အိဘန်နှင့်လက်ဆွဲနှုတ်ဆက် ရင်း “ကျုပ်ကို သူ(မစ္စကီမီယာ) သိပ်ပြီး ဒေါသပုန်ထနေပြီထင်တယ်” ဟု တီးတိုးစကားဆိုသည်။ အိဘန်က ကစ်ဆင်ဂျာထင်သည့်အတိုင်း ဟုတ်မှန် ကြောင်း ပြန်၍ပြောသည်။ ကစ်ဆင်ဂျာက ထိုသဘောတူညီချက်မှာ လုံးဝ မမျှော်လင့်ခဲ့သည့်အရာဖြစ်သည်။ အနာဂတ်ဆက်ဆံရေးတွင် အလွန်ကြီး လေးသော အရှုပ်အရှင်းများဖြစ်လာနိုင်သည်ဟု၍လည်း ပြောသည်။

လေဆိပ်၌ ကြိုဆိုသည့်အခမ်းအနားပြီးသည့်နောက် ကစ်ဆင်ဂျာ သည် အိဘန်နှင့်အတူ မိမိသွားလေရာတွင်ပါလေ့ရှိသော ကျည်ဆံအာမခံ ကာဒီလက် မော်တော်ကားအနက်ကြီးကို တက်၍စီးကြသည်။ ထို့နောက် မြို့ထဲသို့လာနေစဉ် ကစ်ဆင်ဂျာက မော်စကိုတွင် မည်သို့ဖြစ်ခဲ့သည်ကို အိဘန်အား အောက်ပါအတိုင်းရှင်းပြသည်။

စနေနေ့ညက မော်စကိုသို့ ရောက်သွားပြီး ဒင်းနစ်ကို သူပြောထား သကဲ့သို့ သူသည် ခရီးပန်းလာခွဲဟန်ဆောင်ကာ အစည်းဝေးကို အချိန်ရွှေ့ ဆိုင်းပေးဖို့ ပြောပါသေးသည်။ သို့သော် အိမ်ရှင်များက ချက်ချင်းဆွေးနွေး ကြရန် တစ်သမတ်တည်း တောင်းဆိုနေကြသည့်အတွက် ငြင်း၍မဖြစ်နိုင် ခဲ့ပါ။ သည်လို ငြင်းဆန်လိုက်ပါက သူတို့က မသင်္ကာအောင် ဒေါသဖြစ် အောင် ဆွပေးလိုက်သလိုဖြစ်သွားနိုင်ပါသည်။ စနေနေ့ညနှင့် တနင်္ဂနွေ နေ့က တစ်မနက်လုံး ဆွေးနွေးကြရာမှာ ဆိုဗီယက်တို့က သူတို့၏မူလရပ် တည်ချက်ကိုသာ စွဲစွဲမြဲမြဲ စကားဆိုကြပါသည်။ ထိုရပ်တည်ချက်မှာ ၁၉၆၇ ခု ဇွန်လ ၄ ရက်နေ့မှာတုန်းက ရှိနေခဲ့သည့် နယ်နိမိတ်များသို့ ပြန်၍ဆုတ် ပေးရန် အစွဲရေးတို့က လိုက်နာရမည့်တာဝန်ရှိခြင်းကို အပစ်အခတ်ရပ်စဲ ရေး သဘောတူညီချက်ထဲတွင် ထည့်သွင်းရန်ဖြစ်ပါသည်။ သူတို့က အပစ် အခတ်ရပ်စဲသည်နှင့် ချက်ချင်းပင် ဆုတ်ခွာမှုစတင်ရန်နှင့် ထိုသို့ဆုတ်ခွာ

ခြင်းကို ရှင်းရှင်းလင်းလင်း အသေးစိတ်ရေးဆွဲထားသည့် အချိန်ဇယားနှင့် ကိုက်ညီစွာ အပြီးသတ်ရန် ပထမဆုံး တောင်းဆိုကြပါသည်။ နောက်တော့ မှ သူတို့က ချက်ချင်းအကောက်အထည်ဖော်ဖို့လည်း မလိုပါ။ အချိန်ဇယား လည်း မထည့်ဘဲ တာဝန်ရှိသည်ဆိုသည့်အနေလောက် ဆုံးဖြတ်ရန်သဘော တူကြပါသည်။ ယခုလိုသဘောတူခြင်းကို သူတို့ဘက်က အကြီးအကျယ် လိုက်လျော လျော့ပေါ့ပေးသည့်အနေမျိုး တင်ပြပါသည်။

ကစ်ဆင်ဂျာက ဆိုဗီယက်တို့၏ အဆိုပြုချက်ကို မိမိက အပြီးပယ် ချပြီး အပစ်အခတ်ရပ်စဲရေး သဘောတူချက်တွင် ထည့်သွင်းရမည့် စည်း ကမ်းချက်နှစ်ရပ်ကို တင်ပြသည်ဟုပြောသည်။ ပထမအချက်မှာ “ရောက်ရှိ နေသည့်နေရာ” တွင် အပစ်အခတ်ရပ်စဲရန်။ ဒုတိယအချက်မှာ ထိုသဘော တူညီချက်ထဲတွင် ဆုံးဖြတ်ချက် ၂၄၂ ကို ဖော်ပြသည့်အခါအတိုင်း “စေ့ စပ်ဆွေးနွေးရေး” ကိုပါ ရည်ညွှန်းရမည်ဟူသော အချက်ကို ဆိုဗီယက်တို့ က သဘောတူရမည်။ အဘယ့်ကြောင့်ဆိုသော် စေ့စပ်ဆွေးနွေးရေးမပါလျှင် ဆုံးဖြတ်ချက် ၂၄၂ မှာ အသုံးမဝင်ကြောင်း ထင်ရှားနေ၍ဖြစ်သည်။ ထိုသို့ဖြစ် ခြင်းကို ရုရှားတို့အား သူပြောပြလိုက်သည်ဟုဆိုသည်။

ဆိုဗီယက်တို့သည် လုံးဝတင်းမာထားခဲ့ရာက အမေရိကန်၏ သဘောဆန္ဒကို လက်ခံကာ ပြောင်းလဲသွားခြင်းမှာလည်း မြန်ဆန်လွန်းလှ သည်။ ပဏာမပျိုးပြီး ဈေးဆစ်ခြင်းကိုပင်မပြုဟု ကစ်ဆင်ဂျာက သူ့အတွေ့ အကြုံကို ပြန်၍ ပြောပြသည်မှာ ကွန်မြူနစ်နိုင်ငံများ၏ လုပ်နည်းလုပ်ဟန် ဝီသသော စေ့စပ်ဆွေးနွေးသည့် နည်းစနစ်အတိုင်း ဖြစ်သည်ဟု ကစ်ဆင် ဂျာက မြောက်ဗီယက်နမ်နှင့် တရုတ်ပြည်တို့တွင် သူ၏အတွေ့အကြုံနှင့် နှိုင်းယှဉ်၍ ပြသည်။

မည်သို့ရှိစေ သဘောတူညီချက် ရရှိပြီးသည့်နောက်တွင် ကရင်မလင် နန်းတော်တွင် ရွှင်ရွှင်ပျပျ မရှိကြချေ။ ကစ်ဆင်ဂျာ ပြောပြပုံအတိုင်းဆိုလျှင် သူ့အိမ်ရှင်တို့၏ အမူအရာမှာ အလွန် “ရုပ်ဆိုး” သည်။ သူသည် အစုအဖွဲ့ အား တိုင်ပင်ခြင်းမပြုဘဲ ဂရုမထားခဲ့ခြင်းကို ကြေအောင်ပြောခြင်းပဲလား အမှန်ကိုပြောခြင်းပဲလော ဘယ်လိုလဲတော့မသိ။ သူက အိဘန်အား “ကျုပ် ဆွေးနွေးပွဲကို မြန်မြန် အဆုံးမသတ်ခဲ့ရင် သူတို့ကတစ်မျိုး ပြောင်းပြီး ခြိမ်း

လားခြောက်လား လုပ်လာကြမယ်။ နိုင်ငံတကာအဖွဲ့အစည်းတွေကို ဆော်
ငြိစည်းရုံးကြမယ်။ အဲဒီအခါမှာ သူတို့ဆီက အခုလို တိုက်ရိုက်ရတာမျိုး
ရမှာမဟုတ်ဘူး” ဟု ပြောပြသည်။

ကစ်ဆင်ဂျာက ပြောပြန်သေးသည်မှာ “လွန်ခဲ့တဲ့တစ်ပတ်လောက်
ဆိုရင် အစွဲရေးဟာ အခုလောက် ကိုယ့်ဘက်က အခွင့်အရေးသာတဲ့ အပစ်
အခတ်ရပ်စဲရေးမျိုးကို ရဖို့တင်စားနိုင်စရာမရှိဘူး” ဟု ဖြစ်သည်။ ထိုအချက်
နှင့်ပတ်သက်၍ အိဘန်က ယခုအစွဲရေးတို့ အကြီးအကျယ် အနစ်နာခံပြီး
ရရှိခဲ့ရသည့် စစ်ရေးအခြေအနေသစ်မှာ ကစ်ဆင်ဂျာ၏ သံတမန်အရည်
အချင်းကြောင့်မဟုတ်ဘဲ တိုးတက်လာသည့် အခြေအနေတို့ကြောင့် ဖြစ်
သည်ဟု ဝေဖန်ပြသည်။ ထိုသို့ပြောခြင်းကို ကစ်ဆင်ဂျာက ဆင်ခြေကန်
မနေချေ။ သို့သော် အစွဲရေးသည် သူ၏ကြိုးပမ်းမှု၏ အနှစ်သာရကိုသာ
အာရုံစိုက်ရန်ရှိသည်။ သမားရိုးကျ လုပ်ရိုးလုပ်စဉ်အတိုင်းလိုက်၍ မလုပ်
ခြင်းကို ပြောဖို့မသင့်ဟု ချေပပြောဆိုသည်။

မည်သို့ရှိစေ သူ ဘာကြောင့် မတိုင်ပင်ရသနည်းဟု အိဘန်ကမေး
သည်။ သို့တည်းမဟုတ် အစွဲရေးတို့က စစ်အရှိန်တိုးမြှင့်နိုင်အောင် မည်သို့
မျှော်လင့်ရန်ရှိသည်တို့ကို ဘာကြောင့် အနည်းဆုံး အချက်ပြခြင်း မပြုနိုင်
ခဲ့သနည်းဟု မေးသည်။ ကစ်ဆင်ဂျာ၏အဖြေမှာ နောင်အခါတွင် အစွဲရေး
တို့အဖို့ ငေါ့တော့တော့ ပြက်လုံးထုတ်စရာဖြစ်လာနိုင်ပေသည်။ သူပြော
လိုက်ပုံမှာ ရုရှားတို့က သူ့လေယာဉ်ပျံမှ ဝိုင်ယာလက်သတင်းအဆက်
အသွယ်များ ပိတ်ဆို့ဖျက်ဆီးနေကြသည်။ အမေရိကန်သံရုံးက ဝိုင်ယာ
လက် အဆက်အသွယ်များကိုလည်း နှောင့်ယှက်ဖျက်ဆီးနေကြသည်ဟူ၍
ဖြစ်၏။ မော်စကိုသို့ သွားရောက်စေ့စပ်ရေးပြုလုပ်သူမှန်သမျှသည် သည်လို
ခံရစမြဲဖြစ်သည်ဟု အိဘန်ကို ပြောပြသည်။

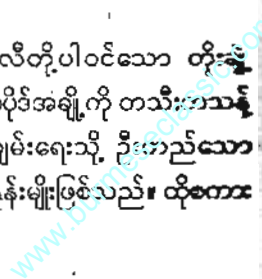
ဂိုလ်ဒါမီယာသည် ယခုလိုပြောပုံမျိုးကို လွယ်လင့်တကူ လက်မခံ
လိုပေ။ ရုရှားတို့က ယခုလိုနှောင့်ယှက်ဖျက်ဆီးနေသည်ဆိုလျှင် သူသည်
သမ္မတနှင့် ဘာကြောင့် အကြိမ်ကြိမ် အဆက်အသွယ်ပြုလုပ်နိုင်ခဲ့ပါသနည်း
ဟု သူ့ရုံးသို့ ကစ်ဆင်ဂျာရောက်လာသည့်အခါတွင် မေးသည်။ ထို့ပြင်
သူသည် ဗြိတိသျှနိုင်ငံခြားရေးဝန်ကြီး ဒေါက်ဂလပ်ကျမ်းထံ သဘောတူ

ညီချက် သတင်းပို့နိုင်ခဲ့ပါလျှင် ဘာကြောင့် တယ်လီဖုန်းသို့ သတင်းမပို့
နိုင်ရသနည်း။ ထိုသို့ မေးမြန်းစစ်ဆေးချက်ကို ကစ်ဆင်ဂျာသည် အသေးစိတ်
ပြောဆို ဖြေရှင်းမနေတော့ပေ။ ထိုစာချုပ်အနှစ်သာရကိုသာ ဂရုပြုရန်ပြော
လျက် သူ့အယူအဆကိုသာ စွဲမြဲစွာ တွယ်ကပ်ဆုပ်ကိုင်ထားလေသည်။

မစ္စကီမီယာက နောက်ထပ်မေးပြန်သည်။ လုံခြုံရေးကောင်စီ ဆုံးဖြတ်
ချက် ၂၄၂ အား ရည်ညွှန်းခြင်းကို အစွဲရေးက မကြိုက်မှန်းသိပါလျက်
ဘာကြောင့် ထိုသို့ ရည်ညွှန်းခြင်းကို သဘောတူခဲ့ရသနည်း။ ကစ်ဆင်ဂျာ
၏အဖြေမှာ နောင်တွင် လူတိုင်း ပြက်ရယ်ပြောဆိုစရာဖြစ်လာရသည်။ သူ
ပြောသည်မှာ သမ္မတကြီး၏ အမိန့်ရှိလိုပါဟူ၍ဖြစ်၏။ သူသည် သမ္မတ
နှစ်ဆင့်နှင့်တိုင်ပင်ရာ သမ္မတနှစ်ဆင့်သည် ရုရှားတို့၏ တောင်းဆိုချက်ကို
သဘောတူရန် သူ့အား ညွှန်ကြားထားပါသည်ဟုဆိုသည်။

ထို့နောက် မစ္စကီမီယာက သုံးပန်းများကိစ္စကိုမေးသည်။ အမေရိကန်
-ရုရှား သဘောတူညီချက်ထဲတွင် သုံးပန်းများ ချက်ချင်းလဲလှယ်ရေး စည်း
ကမ်းချက် ဘာကြောင့်မပါသနည်း။ ကစ်ဆင်ဂျာက ထိုကိစ္စသည် အလွန်
ရှုပ်ထွေးသောပြဿနာဖြစ်သည်။ သုံးပန်းကိစ္စပြေလည်မှ အပစ်အခတ်ရပ်
စဲရေးကို လက်ခံမည်ဟု ထိုနှစ်ချက်ကို ဆက်စပ်ထားမည်ဆိုလျှင် သဘော
တူညီချက်တစ်ခုလုံးကို ဖြိုခွင်းပစ်လိုက်သကဲ့သို့ရှိမည့်ပြင် ရုရှားတို့အား
တွန်းထိုးဖယ်ရှားပစ်ရာ ရောက်သွားနိုင်သည်။ ထို့ကြောင့် ခြိမ်းခြောက်မှု
များနှင့် ကိုယ်ထိလက်ရောက် ပါဝင်စွက်ဖက်မှုများ ဖြစ်ပေါ်လာနိုင်သည်။
မည်သို့ရှိစေ မစ္စကီမီယာအနေဖြင့် ပုပင်စရာမရှိပါဟု ကစ်ဆင်ဂျာက
အာမခံသည်။ သုံးပန်းများလဲလှယ်ရေးကို အပစ်အခတ်ရပ်စဲပြီးသည်နှင့်
ချက်ချင်း အကောင်အထည်ဖော်ပါလိမ့်မည်ဟူ၍လည်း ကတိပြုသည်။ သူ
က ယခုလိုပြောခြင်းမှာ ဘရက်ဇဉာဏ်က သူ့အား အချင်းချင်းပြောလိုက်
သည့်စကားကို အားကိုး၍ ပြောခြင်းဖြစ်သည်။

ဒါယန်း၊ အိဘန်၊ အာလွန်နှင့် ဂယ်လီလီတို့ပါဝင်သော တိုး
အစည်းအဝေးတွင် ထိုသဘောတူညီချက်ထဲက စာပိုဒ်အချို့ကို တသီးတသန့်
ရွေးချယ်စဉ်းစားကြသည်။ ပုံစံအားဖြင့် “ငြိမ်းချမ်းရေးသို့ ဦးတည်သော
စေ့စပ်ဆွေးနွေးခြင်းများ” ဟူသော စကားအသုံးအနှုန်းမျိုးဖြစ်သည်။ ထိုကား

သည် ဘယ်ကဲ့သို့သော ငြိမ်းချမ်းရေးကို ဆိုသနည်း စသည်ဖြင့် ဖြစ်သည်။ သည်အလျင်တစ်ရက်က နစ်ဆင်ထဲမှ ဝိုင်းဒါမိယာထံသို့ ရောက်လာသော စာထဲတွင် တိုက်ရိုက်စေ့စပ်ဆွေးနွေးရေးကို ဖော်ပြပါရှိသည်။ သို့သော် သဘောတူညီချက် စာတန်းထဲတွင် “တိုက်ရိုက်”ဟူသော စကားမပါဟု မစ္စကီမိယာက ထောက်ပြသည်။ ကစ်ဆင်ဂျာက ထိုသို့အတိအကျမဖော် ပြခဲ့သော်လည်း “တိုက်ရိုက်ဆွေးနွေးခြင်းများ” ကို ရည်ရွယ်ပါသည်ဟု ခပ်အေးအေး ပြန်ဖြေသည်။ သဘောတူညီချက်ထဲက စကားအသုံးများထဲ မှာပင် ဤအချက်သည် အလိုလိုပေါ်လွင်နေပါသည်။ အဘယ့်ကြောင့်ဆို သော် “သင့်လျော်သောအချိန်အခါ သင့်လျော်သော ကြီးမှူးမှုများ” အောက်တွင် စေ့စပ်ဆွေးနွေးရမည်ဟုဆိုထားသောကြောင့် ဖြစ်ပါသည်ဟု ဤ ကစ်ဆင်ဂျာက ရှင်းပြသည်။

အစွဲရေးတို့ကမူ ကစ်ဆင်ဂျာပြောသလို ပေါ်လွင်သည်ဟုမမြင်။ သို့ သော် ထိုအချက်ကို ဆုပ်ကိုင်ပြီး ပြောမနေကြတော့ပေ။ သူတို့က တိုက်ရိုက် စေ့စပ်ဆွေးနွေးရေးကိစ္စများကို မော်စကိုတွင် တိုင်ပင်နှီးနှောခဲ့လိမ့်မည်ဟု သင်္ကာမကင်းဖြစ်ကြသည်။ “တိုက်ရိုက်” ဟူသော စကားပါရှိသည့် စာမူ ကြမ်းကိုပင် နစ်ဆင်ကိုယ်တိုင်ရသည်။ နောက်ဆုံးအချိန်မှာမူ ရုရှားတို့ စိတ်ပြောင်းသွားခြင်းဖြစ်ရမည်။

စေ့စပ်ဆွေးနွေးခြင်းကို ဘယ်မှာလုပ်မည်နည်း။ သည်တွင်မူ ကစ်ဆင် ဂျာက ဂျီနီဗာကွန်ဖရင့်ဟူသော စကားကို ပထမဆုံးအကြိမ်အားဖြင့် ထုတ်ဖော်ပြောပြသည်။ ထိုကွန်ဖရင့်ကို အမြန်ဆုံး ကျင်းပမည်ဟူ၍လည်း ပြောသည်။ မစ္စကီမိယာက သဘောမတူ။ သူက မိမိသည် ရွေးကောက်ပွဲ မတိုင်မီ နိုင်ငံရေးအရ ထိုကွန်ဖရင့်သို့ တက်ရောက်ရန် မဖြစ်နိုင်ဟု အကြောင်းပြသည်။ ဆိုလိုသည်မှာ ဒီဇင်ဘာ ၃၁ ရက်နေ့မတိုင်မီ မတက် ရောက်နိုင်ခြင်းဖြစ်သည်။ ကစ်ဆင်ဂျာက ဤကိစ္စမှာ ပူပူဆွေးနွေးရှိတုန်း လုပ်မဖြစ်မည်။ ကွန်ဖရင့်ကို စောစောမခေါ်လျှင် နောင်တွင် လုံးဝခေါ်ဖြစ် မည်မဟုတ်ဟု အကြောင်းပြသည်။ မည်သို့ဆိုစေ ကစ်ဆင်ဂျာသည် မစ္စကီ မိယာ၏ နိုင်ငံရေးပြဿနာများကို သဘောပေါက်သည်။ သို့ဖြစ်၍ အစည်း အဝေးဖွင့်ပွဲ အခမ်းအနားကို စောစောကျင်းပပြီး အစွဲရေးလွှတ်တော် ရွေး

ကောက်ပွဲပြီးတော့မှ ဆွေးနွေးစရာရှိသည်တို့ကို ဆွေးနွေးရန်အကြံပေးသည်။ မစ္စကီမိယာသည် ဤအကြံပေးချက်ကို လိုက်နာလိုသော သဘောရှိသည်။ သို့သော် အင်းမလူ့စံ အဲမလူ့ပတ်နေလိုက်သည်။

ကစ်ဆင်ဂျာက အစည်းအဝေး စောစောကျင်းပရန်လိုကြောင်း ပြော နေခြင်းမှာ ဂျီနီဗာကွန်ဖရင့်ကို တစ်စုံတစ်ရာ အရေးပါသည် ထင်မှတ်ထား ခြင်းကြောင့်မဟုတ်ပေ။ အနစ်သာရမပါသော ဆန္ဒပြပွဲတစ်ခုမျှသာဖြစ်မည် ကို သူ ကောင်းစွာသိသည်။ အထွေထွေ သဘောတူညီမှုကို မြန်မြန်နှင့် တစ်သမတ်တည်း မရရှိနိုင်ခြင်းကိုလည်း သူကိုယ်တိုင်က ရှင်းပြပြီးသား ဖြစ်သည်။ သို့ဖြစ်၍ သဘောတူညီမှုများကို တစ်ပိုင်းပြီးတစ်ပိုင်း၊ တစ်ဆင့် ပြီးတစ်ဆင့် တိုးတက်၍ ရရှိအောင် ကြိုးစားသင့်ကြသည်။ အဓိက ကြိုးစား အားထုတ်ရေးမှာ အီဂျစ်တွင်ဖြစ်သည်။ အီဂျစ်မှာက နှစ်ဖက်တပ်များ မတိုး သာ မဆုတ်သာအောင် ထွေးလုံးရစ်ပတ် ဖြစ်နေသည်ဟု သူကဆိုသည်။

ထို့နောက် အစွဲရေးစစ်ဦးစီးချုပ်နှင့် တပ်ရင်းမှူးအချို့တက်ရောက် ၍ စစ်အခြေအနေကို ရှင်းပြနိုင်ရန် အစည်းအဝေးကို တိုးချဲ့ရပြန်သည်။ ထိုအခါမှ အစွဲရေးတို့သည် အီဂျစ်တပ်ကြီးကို ကစင့်ကရဲ ပြိုကျလုနီးနီး အခြေဆိုက်အောင် တိုက်ထားနိုင်လျက်ရှိနေကြခြင်းကို ကစ်ဆင်ဂျာ ကောင်း စွာ သိရှိနားလည်လေတော့သည်။ အစွဲရေးစစ်ဘက်အကြီးအကဲတို့က ယင်း သို့ အခြေအနေကို တင်ပြယင်း အပြီးတိုင်အပြုတ်မဖြုတ်လိုက်ရသည်မှာ နစ်နာသည်ဟု ပြောပြကြသည်။ ထိုသို့အပြောခံရသည့်အတွက် ကစ်ဆင် ဂျာမှာ အောင့်သက်သက်ဖြစ်သွားကာ စူးအက်အရှေ့ဘက်ရှိ အီဂျစ်တပ် ကြီး နှစ်ခုစလုံးကို အပြီးတိုင်ဝန်းထားနိုင်ရန် အချိန်မည့်မျှလိုမည်ကိုမေး သည်။ စစ်ဦးစီးချုပ် အယ်လ်ဇာက ခုနစ်ရက်လောက် ခန့်မှန်းသည်။ လေ တပ်ဦးစီးချုပ် ဗိုလ်မှူးချုပ်ပီးလက်က အီဂျစ်တို့ကို ဆစ်ဒုံးပျံလက်နက်များ ဖြင့် ကာကွယ်မိုးကာမထားလျှင် နှစ်တပ်စလုံးကို နှစ်ရက်သုံးရက်တည်းနှင့် ဖျက်ဆီးပစ်နိုင်ပါသည်ဟု စိတ်လိုက်မာန်ပါ ထ၍ ပြောသည်။

ကစ်ဆင်ဂျာက “နှစ်ရက်သုံးရက်ထဲလား ဒါပဲလား၊ အင်းလေ — ဗီယက်နမ်မှာတုန်းက အပစ်အခတ်ရပ်စဲရေး သဘောတူထားတဲ့အချိန် အတိုင်း တိတိကျကျတော့ မဖြစ်ခဲ့ပါဘူး” ဟု ဆိုလိုက်သည်။

သူသည် ထိုစကားကို လှစ်ခနဲပြောလိုက်မိခြင်း ဖြစ်ပေလိမ့်မည်။ သို့သော် ထိုစကားကို အကျယ်တဝင့် ရှင်းပြရန် အိမ်ရှင်အစွဲတို့က မတောင်းဆိုကြချေ။ ထိုစကားသည် ဆက်လက်၍တိုက်ရန် သွယ်ဝိုက်သည့် နည်းလမ်းဖြင့် ပြောလိုက်သည့်စကားကဲ့သို့ သူတို့နားထဲမှာ ကြားကြသည်။ သို့သော် ဆက်၍တိုက်ရန်မှာ အယ်လဇာပြောသလောက်တော့ မဟုတ်။ ပီးလက်ထင်သလို နှစ်ရက်သုံးရက်လောက်ပဲဖြစ်မည်ဟူ၍လည်း သဘောပေါက်ကြသည်။

ထိုထင်မြင်ချက်သည် အပစ်အခတ်ရပ်စဲရေးတွင် ကွပ်ကဲမှုပြဿနာကို ဆွေးနွေးကြသည့်အခါ ပို၍ခိုင်လုံလာသည်။ အီဘန်က လုံခြုံရေးကောင်စီသည် ၁၉၆၇ ခုနှစ်တွင် အပစ်အခတ်ရပ်စဲရေးအမိန့် ထုတ်ပြန်စဉ်က ထိုဆုံးဖြတ်ချက် အကောင်အထည်ဖော်ရေးအတွက် ကုလသမဂ္ဂအရေးပေါ် စစ်တပ်မှ ဗိုလ်ချုပ်ကြီးတစ်ဦးကို တာဝန်လွှဲအပ်ခဲ့သည်။ ယခုအကြိမ်တွင် အလားတူ အစီအစဉ်ပြုလုပ်ခြင်းမရှိ၍ အံ့ဩမိသည်ဟု ပြောသည်။ ထိုအခါ ကစ်ဆင်ဂျာ၏ လက်ထောက် နိုင်ငံခြားရေးဝန်ကြီး ဂျိုးဆက်ဆစ္စကို က ကိုင်ရိုရို ကုလသမဂ္ဂ အပစ်အခတ်ရပ်နားရေး အက်ခတ်အဖွဲ့အား ကြီးကြပ်ရေးတာဝန်ပေးအပ်လျှင်လည်း ဖြစ်နိုင်ပါသည်ဟု ဝင်၍ပြောသည်။ သို့သော် ကစ်ဆင်ဂျာက မိမိလက်ထောက်၏ စကားကိုဖြတ်ပြီး “ဒီလောက်အလုပ်ကို တို့များ မကိုင်ဘူး” ဟု ခတ်ပြတ်ပြတ်ပြောလိုက်သည်။

အမှန်မှာ ကစ်ဆင်ဂျာသည် အလွန်ရှုပ်ထွေးလှသော ကွပ်ကဲရေးကိစ္စကို လောလောဆယ်အားဖြင့် မကိုင်တွယ်လိုသေး၍ ပြောလိုက်ခြင်းဖြစ်သည်။ သို့သော် အကြောင်းကြောင်းကြောင့် အပစ်အခတ်ရပ်စဲရေးအချိန်ကန့်သတ်ချက်ကို ကျော်လွန်၍ တိုက်ခိုက်ခဲ့ကြလျှင်လည်း ကစ်ဆင်ဂျာအနေဖြင့် စိတ်မချမ်းမသာ ဖြစ်လိမ့်မည်မဟုတ်ခြင်းကို အရိပ်အမြှောက်ပြခြင်းဖြစ်သည်ဟု အစွဲတို့ဘက်က အဓိပ္ပာယ်ကောက်ယူကြသည်။

ထိုဆွေးနွေးပွဲသည် အပြန်အလှန် ကူညီရိုင်းပင်းရေးအဆိုကို ကတိပြုချက်များဖြင့် နိဂုံးချုပ်လေသည်။ လေဆိပ်သို့အသွားတွင် ကစ်ဆင်ဂျာက အီဘန်အား ဂျီနီဗာကွန်ဖရင့်ကို အမြန် “တတ်နိုင်လျှင် နိုဝင်ဘာလကုန်တွင်” ဖွင့်လှစ်ကျင်းပရန် သဘောတူဖို့ ဓမ္မကံမိယာအား ပန်ကြားပေး

ရန် ပြောသည်။ သူသည် ရွေးကောက်ပွဲနှင့် ပတ်သက်၍ ပြဿနာရှိနိုင်သည်ကိုသိပါသည်။ သို့သော် အစွဲတို့သည်သူလူထုကြီးသည် အာရပ်နှင့် အစွဲတို့နိုင်ငံခြားရေးဝန်ကြီးတို့က တစ်စားပွဲတည်း ထိုင်ကြခြင်းကို မုချကြည်ဖြူကြပါလိမ့်မည်” ဟု ပြောသည်။ ရွေးကောက်ပွဲမတိုင်မီ ဂျီနီဗာ ကွန်ဖရင့် စတင်ဖွင့်လှစ်လျှင် အာဏာရ လေဘာပါတီအတွက် ရွေးကောက်ပွဲတွင် အရေးသာစရာရှိခြင်းကို ကစ်ဆင်ဂျာက မြင်ပြီးသားဖြစ်သည်။ သူသည် ဂိုလ်ဒါမိယာကဲ့သို့သော နိုင်ငံရေးသတ္တဝါတစ်ဦးအနေဖြင့် ဤအချက်သည် လွန်စွာအရေးကြီးသော စဉ်းစားစရာဖြစ်မည်ကို ကစ်ဆင်ဂျာက မြင်သည်။ နောင်တွင် ဖြစ်လာသည့်အတိုင်းဆိုလျှင် ကစ်ဆင်ဂျာမှန်နေသည်။

အပစ်အခတ်ရပ်စဲရန် သတ်မှတ်ထားသော အောက်တိုဘာ ၂၂ ရက်နေ့ ညနေ ၆:၅၅ နာရီတွင် မြောက်ဘက်စစ်မျက်နှာမှာ အနည်းနှင့်အများ ငြိမ်သက်သည်။ တောင်ဘက်စစ်မျက်နှာတွင်လည်း ပေါက်ကွဲသံများ မကြားရတော့ဘဲ ထူးထူးဆန်းဆန်း တိတ်ဆိတ်ငြိမ်သက်လျက် တင်းတင်းမာမာ ဖြစ်နေသည်။ သို့သော် နှစ်နာရီခန့်အကြာတွင် အီဂျစ်တတိယတပ်မကြီးဘက်မှ ပစ်ခတ်သံများ စတင်ကြားရသည်။ အီဂျစ်တတိယတပ်မကြီး မိမိတို့ တစ်စိတ်တစ်ဒေသ ဝိုင်းခံထားရသည့်အထဲက ထိုးဖောက်၍ထွက်ရန် ကြိုးစားသည်။ ထိုသို့ ကြိုးစားခြင်းကို အစွဲတို့က လွယ်လွယ်နှင့် နှိမ်နင်းလိုက်သည်။ သို့သော် အစွဲတို့သည် ထိုမျှလောက်နှင့် ရပ်မနေလိုကြသေးချေ။ အစွဲတစ်တပ်က သည်အခွင့်အရေးကိုပဲ စောင့်နေခဲ့ကြသည်။

တောင်ဘက်စစ်မျက်နှာတွင် စစ်မီးကြီးထ၍ တောက်လာပြန်သည်။ အစွဲတပ်များက စူးအက်မြို့တော်သို့ အပြင်းချီတက်ကြသည်။ ထိုမြို့ကို သိမ်းပိုက်မိလျှင် အီဂျစ်တတိယတပ်မကြီးကို လုံးဝဝိုင်းပြီးသား ဖြစ်မည့်ပြင် အီဂျစ်တို့၏ ထိပ်တန်းစစ်တပ်ကြီးကို ချေမှုန်းပစ်နိုင်ဖွယ်ရာရှိလေသည်။

ကစ်ဆင်ဂျာသည် အီဂျစ် တတိယတပ်မကြီးကို အစွဲတို့က ကန့်လန့်ပြုတ်အောင် တိုက်ခိုက်ဖြိုခွင်းပစ်စေရန် ဘယ်ခါကမျှ မရည်ရွယ်ခဲ့ဖူး။ ထိုသို့ တပ်လုံးပြုတ်သွားခဲ့လျှင် ဟိုဘက်သည်ဘက် မတိုးသွား မဆုတ်သာ ဖြစ်သည့် အနေအထားတွင် ဖြန်ဖြေသူအဖြစ် ဝင်ရောက်ရန် မိမိ၏ ကြံရွယ်

ချက် ပျက်ပြားသွားပေလိမ့်မည်။ ဗိယက်နမ်အပစ်အခတ်ရပ်စဲရေး အခြေအနေနှင့် အရှေ့အလယ်ပိုင်းတွင် အပစ်အခတ်ရပ်စဲရေးအခြေအနေတို့ကို လွှတ်ခနဲ နှိုင်းယှဉ်ပြောခဲ့မိသည်မှာလည်း နေရာမကျခြင်းကို ထင်ရှားစွာ သိမြင်လာသည်။ အရှေ့အလယ်ပိုင်းတွင် ရုရှားသည် ရှုံးနေသည့်မြင်းကို အပိုင်မှတ်ပြီး စီးမိလျက်သားဖြစ်နေသည်။ သို့ဖြစ်ရာ သူသည် အောက်တိုဘာ ၂၃ ရက်နေ့ မနက်ကစပြီး ဆိုဗီယက်တို့၏ မှန်မှန်ဖိနှိပ်တိုက်တွန်းနေခြင်းကို ခံနေရသည်။ ထိုအထဲတွင် ဆိုးရွားသောအကျိုးဆက်များကို ခံစားရလိမ့်မည်ဟူ၍ သတိပေးခြင်းများနှင့် ခြိမ်းခြောက်မှုများလည်း ပါရှိသေးသည်။

အစွဲရေးတို့က မြေတစ်လက်မပြီး တစ်လက်မ သိမ်းယူရရှိသည်နှင့် အမျှ ကစ်ဆင်ဂျာသည် မိမိအောင်မြင်ရရှိခဲ့မှုများအားလုံး ပျက်စီးဆုံးရှုံးရေးမှုကို ပျက်ပြားစေမည်ကိုလည်းကောင်း၊ အာရပ်နိုင်ငံတို့က မိမိအပေါ် ကောင်းမြတ်သော စေတနာ ပြန်လည်ရရှိမှု အခွင့်အရေး ဆုံးရှုံးမည်ကိုလည်းကောင်း စိုးရိမ်ကြောက်ရွံ့လာသည်။

အစွဲရေးတွင် သူသည် ဝေဖန်ခံနေရခြင်းကို တုံ့ပြန်သောအားဖြင့် အစွဲရေးတို့ကို တာဝန်မဲ့စွာ မြှောက်ပင့်ပေးခဲ့သည်။ ယခု ဆိုဗီယက်နှင့် အာရပ်တို့ကို ကျေနပ်စေရန် အစွဲရေးကို ခြိမ်းခြောက်စပြုနေပြန်ချေပြီ။ သူသည် ဒင်းနစ်ကိုခေါ်ပြီး တုံးတီကြီး ရက်ရက်ရောရော ပြောလေသည်။

“မင်းတို့က တတိယတပ်မကို တွယ်ချင်ကြသလား၊ မင်းတို့အတွက် နဲ့ ငါတို့က တတိယကမ္ဘာစစ်ထဲ မဝင်နိုင်ဘူး” ဟု သတိပေးသည်။ ဤတွင် ဒင်းနစ်က အစွဲရေးတို့၏ ပြုမူမှုကြောင့် စစ်ကြီးဆက်၍ဖြစ်ခဲ့လျှင် အမေရိကန်၏ စစ်ရေးအကူအညီကို မမျှော်လင့်ပါနှင့်တော့ဟု ပြောရလေသည်။

ထိုနေ့တွင် အစွဲရေးတပ်များသည် စူးအက်မြို့တော်၏ ဆင်ခြေပုံးသို့ ရောက်ရှိကြသည်။ သို့သော် ထိုနေရာက ရှေ့သို့မတိုးနိုင်ကြချေ။ မြို့ထဲက ဆီး၍ ခုခံခြင်းမှာ မျှော်လင့်ထားသည်ထက် ပို၍ ပြင်းထန်လှသည်။ တစ်အိမ်နှင့်တစ်အိမ် တိုက်ခိုက်၍ ရှေ့သို့တိုးရသည်မှာ နှေးကွေးပြီး ထိခိုက်ဆုံးရှုံးမှုလည်း များသည်။

ဤတွင် ကစ်ဆင်ဂျာနှင့် ဒိုဘရီနိုင်တို့က နောက်ထပ် အပစ်အခတ်

ရပ်စဲရေးအဆိုတင်ရန် လုံခြုံရေးကောင်စီခေါ်ဖို့ တောင်းဆိုကြသည်။ သို့သော် အီဂျစ်အတွက်ကြောင့် ခက်နေပြန်သည်။ သမ္မတဆာဒတ်သည် ဒေါသမီးတောက်နေသည်။ သူသည် အစွဲရေးရော အမေရိကန်ရော ရုရှားကပါ ပိုင်းပြီး လိမ်နေကြခြင်းကို ခံနေရသည်ဟု စိတ်နာနေသည်။ ရုရှားသည် အပစ်အခတ်ရပ်စဲရေး ဆုံးဖြတ်ပြီးသည့်နောက် အစွဲရေးရှေ့သို့ မတိုးရအောင် တားပေးပါမည်ဟု ကတိပြုထားခဲ့သည်။ သို့ဖြစ်၍ အပစ်အခတ်ရပ်စဲရေး ဒုတိယအကြိမ် အဆိုပြုချက်ကို သဘောတူရမည်ဆိုလျှင် အီဂျစ်တတိယတပ်မကြီး၏ ဘေးရန်ကာကွယ်ရေးအတွက် သည်တစ်ခါတော့ အင်အားကြီးနိုင်ငံနှစ်ခုစလုံးက အာမခံရမည်ဟု တောင်းဆိုလိုက်သည်။ သူသည် သမ္မတနစ်ဆင်က တတိယတပ်မကြီးကို ချေမှုန်းခြင်းလည်း မခံစေရပါ။ ရိက္ခာအပြတ်လည်း မခံရစေရပါဟု လျှို့ဝှက်ကြေးနန်း ပေးပို့လိုက်တော့မှ စိတ်ချမ်းမြေ့ကျေအေးသွားလေသည်။

အောက်တိုဘာ ၂၄ ရက်နေ့တွင် လုံခြုံရေးကောင်စီက ဆုံးဖြတ်ချက် ၃၃၉ ကို ၁၄ မဲ သုညမဲ (ထုံးစံအတိုင်း တရုတ်က ကြားနေ) ဖြင့် အတည်ပြုလိုက်သည်။ ထိုဆုံးဖြတ်ချက်သည် ယခင်ဆုံးဖြတ်ချက် ၃၃၈ တွင် ကျန်နေခဲ့သည့် လွတ်ပေါက်များကို ပိတ်ဆို့လိုက်ခြင်းဖြစ်သည်။ ယခုအကြိမ်တွင် အပစ်အခတ်ရပ်စဲရေး စီမံကွပ်ကဲမှုအစီအစဉ်များကို ရှင်းလင်းစွာ ပြဋ္ဌာန်းခဲ့လေသည်။ နောက်တစ်ချက်ပါရှိသည်မှာ တပ်များအားလုံး အောက်တိုဘာ ၂၂ ရက် ညနေ ၆း၅၅ နာရီက ရှိခဲ့သည့်နေရာများသို့ ပြန်သွားရန် တောင်းဆိုခြင်းဖြစ်သည်။ အမှန်အားဖြင့် ဤတောင်းဆိုချက်မှာ အစွဲရေးအပေါ်မှာပဲ သက်ရောက်နိုင်မည်။

အောက်တိုဘာ ၂၄ ရက် ညနေဘက်တွင် ပုဂ္ဂိုလ် ၁၂ ဦး ပါဝင်သော ပထမဆုံး ကုလသမဂ္ဂအက်ခတ်အဖွဲ့သည် ကိုင်ရိုမှ ထွက်ခွာခဲ့ကြသည်။ ည ၇း၀၀ နာရီတွင် ရှေ့ပြေးအဖွဲ့သည် အစွဲရေးတပ်များနှင့် ကိုင်ရိုလမ်းမကြီး၏ လမ်းဆုံတစ်နေရာတွင် တွေ့ကြသည်။ ထိုနေရာတွင် ရှေ့ပြေးအဖွဲ့က မိုးပြာရောင် ကုလသမဂ္ဂအလံကြီးကို မြေပေါ်တွင်စိုက်ထူလိုက်သည်။ ဤတွင် စစ်တပ်နှစ်တပ်အကြား ပထမ နယ်နိမိတ်မှတ်တိုင်ကို သတ်မှတ်လိုက်ရလေသည်။

သို့ရာတွင် အပစ်အခတ်များကား မရပ်ကြသေးချေ။ အပြည်ပြည်ဆိုင်ရာ နိုင်ငံရေး အားပြိုင်ကွင်းကြီးထဲတွင် အပူချိန်ပြဒါးတိုင်မှာ ရေဆူသည့် အမှတ်သို့ ချက်ချင်းတက်သွားသည်။ ဆာဒတ်သည် စစ်အတွင်းက ကိုဆီဂင် လက်မှတ်ထိုးပေးသွားခဲ့သည့် ကတိအတိုင်း ဆောင်ရွက်ဖို့ အပူတပြင်း “အကြွေး” တောင်းသည်။ အမေရိကန်ထံမှလည်း အလားတူ “အကြွေး” ဆပ်ရန် တောင်းသည်။ ထိုအကြွေးများကို ပေးဆပ်ဖို့သော့ချက်မှာ အစွရေး၏ လက်ထဲမှာရှိနေသည်။ သို့သော် ဤအချိန်တွင် ဖြစ်ပေါ်တိုးတက်လာမှုများမှာ မြန်ဆန်လွန်းသည်။ ရုရှားသည် အရှေ့ဥရောပရှိ လေကြောင်းဖြင့် ပို့ဆောင်ရသည့် တပ်မကြီးစုနစ်တပ်ကို အသင့်ပြင်ထားရန် တပ်လှန့်ထားသည်ဟူသော သတင်းသည် ဝါရှင်တန်သို့ ရောက်လာသည်။ အရှေ့အလယ်ပိုင်းတွင် ရုရှားတို့က စစ်ရေးအရ တိုက်ရိုက် ကြားဝင်ဖွယ်ရှိသည့် အခင်းကို ယင်းထင်းကြီး မြင်နေရလေပြီ။

ဂျာမန်သမဂ္ဂတွင် ကြားနေအမည်ခံ နိုင်ငံများက အဆိုတစ်ခုတင်ကြမည့်အရေးတစ်ခု ပေါ်လာသည်။ ထိုအဆိုမှာ အပစ်အခတ်ရပ်စဲရေးကို ကွပ်ကဲရန် ရုရှား-အမေရိကန်တပ်ပေါင်းစုကို စေလွှတ်ရန် အာဏာပေးအပ်သည့် အဆိုဖြစ်သည်။ ဒီဘရီနှင့်က အစွရေးသည် လုံခြုံရေးကောင်စီဆုံးဖြတ်ချက်ကို ဆက်လက်ဖောက်ဖျက်နေသည်။ ထို့ကြောင့် ထိုအဆိုကို ရုရှားက ထောက်ခံရလိမ့်မည်။ ဦးဆောင်၍ အဆိုတင်သင့်လျှင်လည်း တင်မည်ဟု ကစ်ဆင်ဂျာကိုပြောသည်။ ကစ်ဆင်ဂျာက သည်လိုဆိုလျှင် အမေရိကန်က တစ်ချက်လွှတ် ပယ်ချမည်ဟု ပြန်ပြောသည်။ အင်အားကြီးနှစ်နိုင်ငံတို့၏ ပူးပေါင်းတပ်စုသည် အချင်းချင်းပဋိပက္ခဖြစ်စေနိုင်သည့် အချိန်ကိုကိပ်ဆုံးနှင့်တူသည်ဟု ကစ်ဆင်ဂျာက ဆင်ခြင်ပေးသည်။ ညနေ နေဝင်ချိန်ခန့်တွင် ကရင်မလင်မှ အိမ်ဖြူတော်သို့ ကြေးနန်းတစ်စောင် ရောက်လာသည်။ ထိုကြေးနန်းထဲတွင် အဓိကအချက်နှစ်ရပ် ပါရှိသည်။

- * အပစ်အခတ်ရပ်စဲရေးကို ချက်ချင်း အကောင်အထည်ဖော်ရမည်။ ထိုသို့ဖော်ဆောင်ခြင်းကို စိတ်ချရအောင် အမေရိကန်-ရုရှား ပူးပေါင်း တပ်တစ်တပ် လွှတ်ရန်လိုသည်။
- * အကယ်၍ ထိုအတိုင်းမဖြစ်နိုင်ခဲ့လျှင် “အစွရေးတို့က အပစ်

အခတ်ရပ်စဲရေး သဘောတူညီချက် ချိုးဖျက်နေခြင်းတို့ကို ရပ်စဲစေရန်အလို့ငှာ ကျွန်ုပ်တို့က တစ်ဖက်သတ် အရေးယူမှုများပြုလုပ်ရန် မလွဲမသွေ စဉ်းစားဆောင်ရွက်ရလိမ့်မည်”

ကစ်ဆင်ဂျာမှာ လုပ်ရကိုင်ရခက်သည့် အခြေအနေမှာ ရှိနေသည်။ တစ်ဖက်တွင် သူသည် မော်စကိုအတိုင်းလုပ်ချင်သည်။ တတိယတပ်မကြီးအပိုင်းခံနေခြင်းနှင့် ဆက်လက်တိုက်ခိုက်နေကြခြင်းကို သူ မလိုလားချေ။ အစွရေးတို့က ဆက်လက်ထိုးစစ်ဆင်နေခြင်းကို သူ ဒေါသထွက်သည်။ သို့သော် သူ့မှာ တပ်မိနောင်မိဖြစ်နေသည့် အချက်နှစ်ချက်ရှိနေသည်။ သူသည် အစွရေးတို့ကို မြှောက်ထိုးပင့်ကော် လုပ်ပေးပြီးကာမှ သူတို့ကို တားလည်းမတားနိုင်၊ မော်စကိုက တိုက်တွန်းသလို အစွရေးတို့ရရှိထားသည့် အောင်မြင်မှုများကို ဒလကြမ်းဖျက်ဆီးပစ်ခြင်းလည်း မပြုနိုင်ဘဲဖြစ်နေသည်။

သူသည် နှစ်ဖက်မျှပြီး တစ်ပြိုင်နက်တည်း အရေးယူလိုက်ရသည်။ သူသည် အစွရေးတို့ကို တိုး၍ ခြိမ်းခြောက်လိုက်သည်။ အစွရေးသည် ဆက်၍ တိုက်ခိုက်နေမည်ဆိုလျှင် အမေရိကန်၏ အထောက်အပံ့နှင့် အကာအကွယ်ကို မရတော့ဘဲ ဆုံးရှုံးမည်ဟုပြောသည်။ ရုရှားတို့ကား သူ ခြေလှမ်းသလို ကိုယ်ကလည်း ခြေလှမ်းပြခြင်းဖြင့် တုံ့ပြန်လိုက်သည်။ သူသည် သမ္မတနစ်ဆင်၏ သဘောတူညီချက်ကို ရယူပြီးလျှင် အမေရိကန်တပ်များကို တပ်လှန့်လိုက်သည်။ ထိုတပ်များထဲတွင် နျူကလီးယားအင်အားသုံးသည့် လေကြောင်းစစ်ဗျူဟာလည်း ပါဝင်လေသည်။

အမေရိကန်သည် အရှေ့အလယ်ပိုင်းတွင် ရုရှားတို့ တိုက်ရိုက်ပါဝင်နေခြင်းကို ဘက်ပြိုင်ရင်ဆိုင်ရန် ခိုင်မြဲစွာ ဆုံးဖြတ်ထားခြင်းကို လေးနက်စေရန် ကစ်ဆင်ဂျာသည် တယ်လီဗီရှင်းမှ အသံလွှင့်ကာ အနုမြူစစ်ပွဲပြီးဖြစ်လာနိုင်ခြင်းကို ထုတ်ဖော်ပြောဆိုသွားသည်။

“ကျွန်ုပ်တို့ နှစ်ဦးစလုံးမှာ လူသားတို့ကို ပျက်ပြုန်းစေနိုင်သော စွမ်းရည်အပြည့်ရှိသည့် နျူကလီးယားလက်နက်တိုက်ကြီးများ ရှိကြသည်။ ကျွန်ုပ်တို့သည် ယဉ်ကျေးမှုရှိသည့် လောကကြီးကို အန္တရာယ်မပျောက်စေနိုင်သည့် ဘောင်အတွင်းမှာသာ စစ်ဘက်ပြိုင်ကြရန် နှစ်ဦးစလုံးတွင် အထူးတာဝန်ရှိသည်”

ခြိမ်းခြောက်မှုနှစ်ခုစလုံး အောင်သည်။ ကရင်မလင်က ရုရှားကိုယ်စားလှယ်တော် မာလစ်အား အမေရိကန်-ရုရှား တပ်ပေါင်းစုအဆိုတင်ရေးကို ဆက်၍မလုပ်ရန် ညွှန်ကြားသည်။ ထိုအဆိုအစား လုံခြုံရေးကောင်စီဆုံးဖြတ်ချက် ၃၄၀ ထွက်ပေါ်လာသည်။ ထိုဆုံးဖြတ်ချက်မှာ လုံခြုံရေးကောင်စီ အမြဲတမ်းအဖွဲ့ဝင် နိုင်ငံများမှတစ်ပါး ကုလသမဂ္ဂအဖွဲ့ဝင်နိုင်ငံများ၏ တပ်များပါဝင်သော ကုလသမဂ္ဂအရေးပေါ် စစ်တပ်တစ်တပ် ဖွဲ့စည်းလိုက်ခြင်း ဖြစ်သည်။ ကုလသမဂ္ဂ အထွေထွေအတွင်းရေးမှူးချုပ် ကုဝေါဟိမ်းသည် ဩစတြေးလျား၊ ဖင်လန်နှင့် ဆွီဒင်စစ်သား ၉၀၀ ပါဝင်သော ဆိုက်ပရပ်ကျွန်းရှိ ကုလသမဂ္ဂတပ်ကို ကိုင်ရှိမြို့သို့ ထွက်ခွာရန် ချက်ချင်း အမိန့်ထုတ်လိုက်သည်။

တင်းမာမှုများသည် အစိုးရအဖွဲ့သဖွယ် ပျက်ပြယ်ကုန်ကြသည်။ အင်အားကြီးနိုင်ငံအချင်းချင်း ပဋိပက္ခဖြစ်မည့် အန္တရာယ်ကြီးလည်း အငွေ့ပြယ်သွားသည်။ အောက်တိုဘာ ၂၅ ရက်နေ့တွင် သေနတ်သံအနည်းငယ်သာ ကြားရသည်။ ထိုသေနတ်သံများမှာ တူးမြောင်းအနောက်ဘက်ကမ်းရှိ မိမိတို့၏တပ်ထံ ပြန်၍ရောက်အောင် ပစ်ခတ်၍ထွက်လာကြသည့် အီဂျစ်စစ်သားတို့၏ သေနတ်သံများဖြစ်သည်။

အမေရိကတွင် သတင်းစာများနှင့် အစိုးရဝေဖန်ရေးသမားတို့က ကစ်ဆင်ဂျာ၏ နျူကလီးယားတပ်လှန့်ခဲ့ခြင်းကို ပြန်လည်သုံးသပ်ကြသည်။ သူတို့သည် ရုရှားတို့က ခြိမ်းခြောက်သည်ဆိုခြင်းသည် အဟုတ်အမှန် ဖြစ်နိုင်ပါမည်လားဟု သံသယရှိကြသည်။ သို့သော် ကစ်ဆင်ဂျာက ထိုသို့ ဝေဖန်ဆန်းစစ်နေခြင်းများကို ဂရုမပြုဘဲ ရှေ့ကိုသာ လှမ်းမျှော်၍ကြည့်လေသည်။ သူသည် အစွရေးနှင့် အီဂျစ်တို့ လုံးထွေးနေကြသည့် မြေပုံကိုကြည့်ကာ အမေရိကန်၏ အရှေ့အလယ်ပိုင်း ပေါ်လစီသစ်အတွက် ပထမဦးစွာ လှမ်းရမည့် ခြေလှမ်းကိုသာ စဉ်းစားတွေးတောလျက် ရှိနေပြီဖြစ်ပေသည်။

ကီလိုမီတာ ၁၀၀ : ပထမခြေလှမ်း

အပစ်အခတ်ရပ်စဲပြီးသည့်နောက် နှစ်ဦးနှစ်ဖက်စလုံး ကုလသမဂ္ဂအပစ်အခတ်ရပ်စဲရေးဆုံးဖြတ်ချက် သုံးရပ်ကို စေ့စေ့စပ်စပ် ကြည့်ရှုစစ်ဆေးကြသည်။ ထိုဆုံးဖြတ်ချက်များကို ရုပ်လုံးဖော်ရန် နောက်ထပ် စေ့စပ်ဆွေးနွေးခြင်းများ ပြုလုပ်ဖို့လိုသည်မှာ ထင်ရှားနေသည်။ အစွရေးတို့က မိမိတို့၏ အစဉ်အလာရပ်တည်ချက်အတိုင်း နိုင်ငံရေးအဆင့်ဖြင့် တိုက်ရိုက်ဆွေးနွေးရေးကို လိုလားကြောင်း ချက်ချင်းတင်ပြတောင်းဆိုသည်။ ကစ်ဆင်ဂျာက သည်အချက်ကို အီဂျစ်တို့က လက်ခံမည်မဟုတ်ဆိုကာ ပယ်ချပြီးလျှင် ကုလသမဂ္ဂအဖွဲ့ကြီးက ကြားဝင်ဖျန်ဖြေသူအဖြစ် ရွက်ဆောင်ဖို့ရန် အကြံပေးသည်။

အစွရေးတို့က စစ်ပွဲအပြီးတွင် အီဂျစ်တို့နှင့် ပထမဦးစွာ တွေ့ကြုံပြီးလျှင် နောင်တွင် ဖြစ်ပေါ်လာမည့် အကြောင်းများသည် မည်သို့သဘောရှိမည်ကို အဆုံးအဖြတ်ပေးနိုင်မည်ဖြစ်၍ ကြားဝင်ဖျန်ဖြေခြင်းကို ကန့်ကွက်ကြသည်။ အထူးသဖြင့် ကုလသမဂ္ဂကို ကန့်ကွက်သည်။ ထိုအဖွဲ့ကြီးသည် ဩစထေးရီခြင်းလည်းမရှိ၊ မျက်နှာလည်းလိုက်တတ်ခြင်းကို အတိတ်က ဖြစ်ရပ်များက ပြနေသည်။

သည့်နောက် ဝန်ကြီးချုပ်ရုံးမှ ညွှန်ကြားရေးမှူးချုပ် မော်ဒီဇွေးစစ်က ကုလသမဂ္ဂ၏ ကြီးမှူးမှုဖြင့် (ဝင်ရောက်ဖျန်ဖြေရန်မဟုတ်ဘဲ) နှစ်ဘက်သော စစ်ဘက်ဆိုင်ရာ ကိုယ်စားလှယ်များအချင်းချင်း တိုက်ရိုက်ဆွေးနွေးခြင်းများ ပြုလုပ်ရေးကို အကြံပေးသည်။ ဂဇစ်က ၁၉၄၈ ခုနှစ်စစ်ပွဲတုန်း

က ဤပုံစံကို နှစ်နိုင်ငံစလုံးက လက်ခံခဲ့ကြသဖြင့် ယခုလည်း အီဂျစ်တို့ က ငြင်းပယ်မည်မဟုတ်ကြောင်းဖြင့် အကြောင်းပြသည်။ ကစ်ဆင်ဂျာက ဂစ်လောက် မျှော်လင့်ချက်မကြီးလှချေ။ အီဂျစ်တို့သည် မည်သည့်အဆင့် မှာပဲဖြစ်ဖြစ် တိုက်ရိုက်ဆွေးနွေးရေးအတွက် စိတ်ဓာတ်အားဖြင့်လည်း ကောင်း၊ နိုင်ငံရေးအားဖြင့်လည်းကောင်း အသင့်မဖြစ်ကြသေးဟု ယုံကြည် နေသည်။ သို့သော် သူ့မှာ သည့်ထက်ကောင်းသည့် အကြံပေးစရာမရှိသ ဖြင့် "သည်အဆိုတင်လိုတော့ သိပ်နာစရာမရှိပါဘူးလေ" ဟု စိတ်ပိုင်းဖြတ် လိုက်သည်။

ကစ်ဆင်ဂျာသည် အစွဲရေးတို့၏ ဈေးဆစ်ကောင်းသော စွမ်းရည်ကို အကဲဖြတ်မှားသည်မှာ ဤအကြိမ်သည် ပထမဆုံးနှင့် နောက်ဆုံးအကြိမ် မဟုတ်ချေ။ အစွဲရေးတို့၏အဆိုပြုချက်သည် ကိုင်ရိုမြို့သို့ရောက်၍ နာရီ ပိုင်းအတွင်းမှာပင် အီဂျစ်သမ္မတဆာဒတ်က လက်ခံသည့်ပြန်ကြားချက်ကို ဝါရှင်တန်သို့ပို့လိုက်သည်။ ထိုနေ့မှာ အောက်တိုဘာ ၂၇ ရက် စနေနေ့ဖြစ် ၏။ ထိုပြန်ကြားချက်ကိုရ၍ ကစ်ဆင်ဂျာ လွန်စွာအံ့ဩသွားပြီးနောက် ချက် ချင်းပင် ဂျေရုဆလင်သို့ အကြောင်းကြားလိုက်သည်။

အစွဲရေးက တွေ့ဆုံဆွေးနွေးဖို့နေရာကို ကိုင်ရို-စူးအက်တူးမြောင်း လမ်းပေါ်ရှိ ကီလိုမီတာ ၁၀၅ ကို အဆိုပြုသည်။ အီဂျစ်က သဘောတူပြီး ပထမအစည်းအဝေးကို ဆိုင်းငံ့ခြင်းမရှိဘဲ ကျင်းပရန် အဆိုပြုသည်။ သို့ဖြင့် အောက်တိုဘာ ၂၉ ရက် တနင်္လာနေ့ညနေ ၃း၀၀ နာရီတွင် စတင်စည်း ဝေးရန် သတ်မှတ်ကြသည်။

ထိုသို့သတ်မှတ်ပြီးသည်နှင့် အစွဲရေးတပ်ဖွဲ့များက အစည်းအဝေး ကျင်းပမည့်နေရာကို ကမန်းကတန်းပြင်ဆင်ကြသည်။ သူတို့သည် အတိုင်း အထွာများကို သေသေချာချာပြုလုပ်၍ နေရာအတိအကျဆုံးဖြတ်ပြီးသည် နှင့် ရွက်ဖျင်တဲလေးလုံး ဆောက်လိုက်ကြသည်။

သဘောတူထားသည့်အချိန်တွင် စစ်တပ်ရဟန်ယာဉ်တစ်စင်းက အစွဲရေးကိုယ်စားလှယ်အဖွဲ့ ခေါင်းဆောင် ဗိုလ်မှူးချုပ်ကြီး အာရွန်ယာရစ် ကို အစည်းအဝေးကျင်းပမည့်နေရာသို့ လာရောက်ချပေးသွားသည်။ သို့ ရာတွင် အီဂျစ်တို့ကို အရိပ်အရောင်မမြင်ရချေ။ နာရီဝက်လွန်လာခဲ့ပြီ။ မမြင်

ရသေး။ တစ်နာရီရှိသွားပြီ။ ဘယ်သူမျှပေါ်မလာ။ ယာရစ်က ကုလသမဂ္ဂ အရေးပေါ်တပ် ဦးစီးဌာနချုပ်စခန်းသို့ ဆက်သွယ်ပြီး ဘာဖြစ်သည်ကို မေး သည်။ ဌာနချုပ်ကလည်း အီဂျစ်တို့နှင့် အဆက်အသွယ်လုပ်၍ မရသေးဟု ပြန်ကြားသည်။

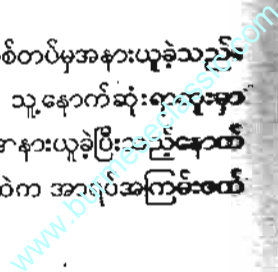
ဤအတွင်း အမေရိကန်နိုင်ငံခြားရေးဌာနက အရေးတကြီးပို့လိုက် သော ကြေးနန်းတစ်စောင် တယ်လစ်ဖစ်သို့ရောက်လာသည်။ စာထဲတွင် အစွဲရေးတို့က ဘာကြောင့် အစည်းအဝေး မတက်လာကြသနည်းဟု မေး ထိုက်သည်။ အီဂျစ်တို့က စိုရိမ်တကြီးဖြင့် စောင့်နေကြသည်ဟုလည်း ဆိုသည်။ ထိုမေးမြန်းချက်ထဲတွင် အစွဲရေးတို့က တစ်မျိုးကြံနေသည်ဟု ဆောက်သည့်သဘော ပေါ်လွင်နေသည်။

နောင် အကြောင်းစုံ ရှင်းလင်းသွားတော့မှ အစွဲရေးတပ်မှ မြေတိုင်း သမားများက ကီလိုမီတာ ၁၀၅ အစား ၁၀၁ နှင့်မှားပြီး တဲများထိုးခဲ့ကြ ခြင်းကို သိရှိကြရလေသည်။ ကိုယ်စားလှယ်အဖွဲ့ကြီးနှစ်ဖွဲ့သည် တစ်ဖက် နှင့်တစ်ဖက် လေးမီတာခြား၍ စောင့်ကြရင်း တစ်ဦးကိုတစ်ဦး မသင်္ကာဖြစ် နေခဲ့ကြလေသည်။

သို့ဖြင့် အစည်းအဝေးစတင်မည့်အချိန်ကို အောက်တိုဘာ ၃၀ ရက် အင်္ဂါနေ့နံနက် ၁း၄၅ နာရီတွင် ကျင်းပရန် သတ်မှတ်ခဲ့ရပြီး နေရာကိုလည်း တီလိုမီတာ ၁၀၁ ကို ရွေးလိုက်ကြသည်။ ယခုအကြိမ်တွင်လည်း အစွဲရေး တို့က အရင်ဦးစွာ ရောက်နှင့်ကြသည်။ ကုလသမဂ္ဂအရာရှိများက အီဂျစ် တိုက်စားလှယ်တွေ လာနေကြပါပြီဟု သတင်းပို့သည်။

အရပ်ပုပျပ်ပျပ် အသက်လေးဆယ်ကျော် ငါးဆယ်ဘက်လှနေသော လည်း ရုပ်ရည်သန်ပြန်ချောမောသူ ဗိုလ်မှူးချုပ်ကြီး ယာရစ်သည် ရွက်ဖျင် တဲအပြင်က မှောင်မိုက်ထဲမှ စောင့်စားရင်း တစ်ကိုယ်တည်း တွေးတော နေသည်။

သူသည် လွန်ခဲ့သည့် သုံးလကတည်းက စစ်တပ်မှအနားယူခဲ့သည့် သူ့ထူးချွန်ချွန်လည်း တာဝန်ထမ်းရွက်ခဲ့သည်။ သူ့နောက်ဆုံးရာလုံးမှာ ထောက်လှမ်းရေးအရာရှိချုပ်ဖြစ်သည်။ စစ်တပ်မှ အနားယူခဲ့ပြီးသည့်နောက် သူတို့ မြို့ပြဆိုင်ရာ အလုပ်အမျိုးမျိုးပေးသည့်အထဲက အာရပ်အကြမ်းဖော်

သမားများကို ဖြိုခွင်းရေးနှင့်ပတ်သက်၍ ဝန်ကြီးချုပ်အား အကြံပေးအဖြစ် ဖိတ်ခေါ်ခြင်းကို လက်ခံခဲ့လေသည်။ သည့်နောက် ယွမ်ကစ်ပူစစ်ဖြစ်လာ ရာ သူ့အား စစ်ဦးစီးချုပ်၏ အထူးလက်ထောက်အဖြစ် နေရာပေးခြင်း ခံရ ပြန်သည်။

သူသည် ပေးအပ်သမျှတာဝန်များကို ဘယ်မျှ အပြင်းအထန် တာ ဝန်ပီနေစေကာမူ ခေါင်းအေးအေးဖြင့် လုပ်ဆောင်နိုင်သည်ဟူ၍ ထင်ရှား ခဲ့သည်။ ယခု အရေးကိစ္စပေါ်လာသည့်အခါ သူ့ကို ကိုလိုမီတာ ၁၀၀သို့ အစွဲအဖွဲ့ခေါင်းဆောင်အဖြစ် မစွက်မီယာက ခန့်အပ်လိုက်ပြန်သည်။ ယခု သူသည် ဆန်းကြယ်သော ကံကြမ္မာဖန်လာမှုအရ အီဂျစ်ဗိုလ်ချုပ်ကြီး တစ်ဦးနှင့် သံကန္တာရကြီးထဲတွင် တွေ့ဖို့ဖြစ်လာရသည်။ ဘယ်လိုနှုတ်ဆက် ရပါမည်နည်း။ အီဂျစ်တို့က ဘယ်လိုတုံ့ပြန်ကြပေလိမ့်မည်နည်း။

ထိုစဉ် အဝေးကလာနေသော ကားမီးများကိုမြင်ရ၍ သူ့အတွေးများ အမျှင်ပြတ်သွားသည်။ အီဂျစ်ကားတန်းကြီးသည် ဗဟိုတဲအနီးတွင် ကပ်၍ ရပ်လိုက်ပြီး အီဂျစ်ကိုယ်စားလှယ်အဖွဲ့ခေါင်းဆောင် ဗိုလ်ချုပ်အဖွဲ့ဒဲလ်ဂနီ အဲလ်ဂါမာဆီ အရင်ဦးစွာဆင်းလာသည်။ သူသည် အရပ်မြင့်မြင့်ပိန်ပိန်ပါး ပါး နှုတ်ခမ်းမွေးနှင့် လှူငွေကြီးမားသူတစ်ဦးဖြစ်သည်။ သူသည် အီဂျစ် စစ်ဦးစီးဌာနချုပ်မှ ဗျူဟာမှူးဖြစ်၍ စစ်ဆင်ရေးစီမံကိန်းအတွက် တာဝန်ယူ ရသူတစ်ဦးဖြစ်သည်။ အထူးသဖြင့် စူးအက်တူးမြောင်း ဖြတ်ကျော်ရေး အတွက် စီမံကိန်းချမှတ်ခဲ့ရသည်။ သို့ဖြစ်၍ သူသည် အီဂျစ်နိုင်ငံအတွင်းမှာ ရော အပြင်မှာရော ဂုဏ်သတင်း အလွန်တရာ ကြီးမြင့်လျက်ရှိသည်။

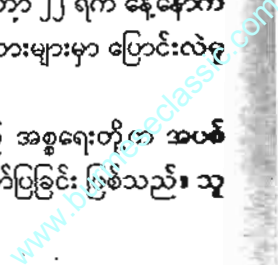
ယာရစ်နှင့် ဂါမာဆီတို့သည် တစ်ယောက်ထံတစ်ယောက် ချဉ်းကပ် သွားကြသည်။ ယာရစ်သည် စိတ်အလိုအလျောက် လက်ကိုကွေးမြောက် ၍ အလေးပြုလိုက်သည်။ ဂါမာဆီက ပြန်၍ အလေးပြုပြီး လက်ဆွဲနှုတ် ဆက်ရန် လက်ကမ်းပေးသည်။ ထို့နောက် သူတို့သည် ကိုယ်စားလှယ် အဖွဲ့များနှင့် ကုလသမဂ္ဂအရာရှိများကို ရွက်ဖျင်တဲကြီးထဲသို့ ခေါ်ဆောင် သွားကြသည်။ အီဂျစ်နှင့် အစွဲအဖွဲ့ကိုယ်စားလှယ်ကြီးများသည် စားပွဲရှည် ကြီး တစ်ဖက်တစ်ချက်တွင် မျက်နှာချင်းဆိုင်၍ ထိုင်ကြသည်။ စားပွဲထိပ် တွင် ကုလသမဂ္ဂအရာရှိတစ်ဦးက ထိုင်သည်။ သူသည်ကား ဖင်လန်နိုင်ငံ

ဗိုလ်ချုပ် သြလစ်ကင်ပလီနန် ဖြစ်ပေ၏။

ယာရစ်က အင်္ဂလိပ်ဘာသာဖြင့် အစည်းအဝေး စတင်ဖွင့်လှစ်လေ သည်။ သူက အပစ်အခတ်ရပ်စဲရေးကို ကြိုဆိုပြီး ဤဆွေးနွေးမှုများသည် များစွာအကျိုးရှိမည်ကိုလည်းကောင်း၊ ယခုဖြစ်ပွားသော စစ်သည် ဤဒေသ ထစ်ဝန်းလုံးတွင် နောက်ဆုံးစစ်ပွဲဖြစ်မည်ကိုလည်းကောင်း မျှော်လင့် ကြောင်းဖြင့် ပြောကြားသည်။ ထို့နောက် အစွဲအဖွဲ့တို့က အပိုင်းခံနေရသော အီဂျစ်တတိယတပ်မကြီးအတွက် စားနပ်ရိက္ခာများ ပို့ပေးရန် ရိက္ခာတင် ဆက်တော်ယာဉ်တပ်ဖွဲ့တစ်ဖွဲ့ကို ဝင်ခွင့်ပြုမည်ဟု ကြေညာသည်။ ထိုသို့ ကြေညာပြီးလျှင်ပြီးခြင်း အစွဲအဖွဲ့တို့၏ လိုလားချက်များကို တင်ပြလေ သည်။ ထိုလိုလားတောင်းဆိုချက်များကား စစ်သုံးပန်းများကို ချက်ချင်းလဲ ထုတ်ခြင်းပြုရန်၊ ဘက်အာလ်မန်ဒက် ရေလက်ကြားကို အီဂျစ်တို့က ပိတ် ဆို့ထားခြင်း ရုတ်သိမ်းရန်၊ ရန်သူနယ်မြေထဲတွင် ကျဆုံးသော အစွဲအဖွဲ့ အသားတို့၏ အလောင်းများကို ပြန်လည်ပေးအပ်ရန်တို့ ဖြစ်သည်။ အောက် ဆိုဘာ ၂၂ ရက်နေ့က ရောက်ရှိနေခဲ့သည့် စစ်ကြောင်းများသို့ ဆုတ်ခွာ ဆေးရေးနှင့် ပတ်သက်၍လည်း ယာရစ်က အပြန်အလှန်တောင်းဆိုချက် ထစ်ရပ် တင်ပြသည်။ ထိုတောင်းဆိုချက်မှာ စူးအက်တူးမြောင်းတစ်ဖက် ထစ်ချက်သို့ နယ်ကျွဲနေကြသော စစ်တပ်များ မိမိတို့ဘက်သို့ မိမိတို့ ပြန် ဆည်ဆုတ်ခွာကြရန် ဖြစ်သည်။ ထိုအဆို၏ သဘောကား အောက်တိုဘာ ၆ ရက် ယွမ်ကစ်ပူစစ်ပွဲ မစမီက ရှိနေသည့်စစ်ကြောင်းအတိုင်း ပြန်၍နေကြ ရန် ဖြစ်သည်။

ဂါမာဆီက ကုလသမဂ္ဂလုံခြုံရေးကောင်စီ၏ ဆုံးဖြတ်ချက် ၃၃၈နှင့် ၃၃၉ တွင်ပါရှိသော လိုက်နာရန် စည်းကမ်းများကို ဆွေးနွေးသည်။ သူက အီဂျစ်သည် ပထမဆုံးဖြတ်ချက်ထဲတွင် သဘောတူထားသည့် အချိန်မှာပင် အပစ်အခတ်ရပ်စဲခဲ့သည်။ သို့သော် အောက်တိုဘာ ၂၂ ရက် နေ့နောက် နှစ်ရက်အကြာတွင် နှစ်ဖက်တပ်များ၏ အနေအထားများမှာ ပြောင်းလဲစွာ များ ရှိနေသည်ဟု ပြောဆိုသည်။

စိတ်ဝင်စားဖွယ်ဖြစ်သည်မှာ ဂါမာဆီသည် အစွဲအဖွဲ့တို့က အပစ် အခတ်ရပ်စဲရေးချိုးဖောက်မှုများကို အတိအကျမဖော်ပြခြင်း ဖြစ်သည်။ သူ

သည် အစွဲရေးတို့က အောက်တိုဘာ ၂၃ ရက်နှင့် ၂၄ ရက်နေ့တို့တွင် ရှေ့သို့တိုး၍ နေရာယူထားခဲ့ကြသည်ဟူ၍ မပြောချေ။ နေရာများအပြောင်းအလဲရှိနေခြင်းလောက်နှင့် အောက်တိုဘာ ၂၂ ရက်နေ့က ရောက်နေကြသည့် စစ်ကြောင်းများသို့ နောက်ဆုတ်ရန် ဆုံးဖြတ်ချက် ၃၃၈ နှင့် ၃၃၉ တို့ကို အကောင်အထည်ဖော်ရန်သာ ပြောလေသည်။

ဤသို့ဖြစ်ခြင်းမှာ အမှတ်တမဲ့ဖြစ်ခြင်းမဟုတ်။ သူ့အား အီဂျစ်တတိယတပ်မကြီးကို ဝိုင်းဝန်းထားခံရခြင်းနှင့် အောက်တိုဘာ ၂၂ ရက် ၂၃ ရက်နေ့တို့တွင် အစွဲရေးတို့ ရှိတက်ရောက်ရှိကြသည့် ခရီးအတိုင်းအတာကို ဖွင့်ဟဝန်ခံခြင်းမပြုရန် ပြတ်သားစွာ ညွှန်ကြားချက်များ ပေးထားသောကြောင့် ဖြစ်သည်။ ဆာဒတ်သည် စောစောက အီဂျစ်တပ်များ အောင်ပွဲခံခဲ့ရသည့်အတွက် ကိုင်ရိုမြို့တွင် ဝမ်းမြောက်ကြည်နူးနေကြခြင်းကို မည်သည့်အရာကြောင့်မျှ အားယုတ်မသွားစေလိုပေ။ ဆာဒတ်၏ အကွက်ဆင်ပုံမှာ အောက်တိုဘာ ၃၁ ရက်နေ့တွင် ကျင်းပသော သတင်းစာရှင်းလင်းပွဲ၌ သူပြောကြားသည့် စကားများထဲတွင် ရှင်းရှင်းကြီးပေါ်နေသည်။ ဆာဒတ်က ပြောသည်မှာ ...

“အစွဲရေးတို့က တတိယတပ်မကြီးကို ဝိုင်းမိပြီးလိုဆိုတယ်။ ဒါပေမဲ့ ခင်ဗျားတို့သိဖို့လိုတာက ဒီတပ်ကြီးရဲ့ အစိတ်အပိုင်းအများစုဟာ တူးမြောင်းရဲ့အနောက်ဘက်မှာ ရှိတယ်။ အရှေ့ဘက်မှာမဟုတ်ဘူး။ ဒီလို ဝိုင်းခံရတယ်ဆိုတာဟာ ဂိုဘယ်ရဲ့ဝါဒဖြန့်နည်းအတိုင်း သုံးတာပါ။ အစွဲရေးတို့က ကျုပ်ကို ဆုပ်လည်းဆူး၊ စားလည်းရူးဆိုတဲ့အဖြစ်ရောက်အောင် လုပ်ကြတယ်။ တစ်ခုက ကျွန်ုပ်တို့ တတိယတပ်မကြီးက ညှပ်ပူးညှပ်ပိတ်မိထားတဲ့ သူတို့တပ်ကို သုတ်သင်ပစ်ရမလား။ ဒါမှမဟုတ် နောက်တစ်ခုအနေနဲ့ ကျုပ်တို့က အပစ်အခတ်ရပ်စဲရေးကို လိုက်နာရမလား။ အဲသလိုဖြစ်နေအောင် လုပ်နေတာ”

ကီလိုမီတာ ၁၀၁ တွင် ဆွေးနွေးခဲ့ကြသည့်အထဲမှာ အစွဲရေးတပ်များအား စားနပ်ရိက္ခာနှင့် ရေပေးရေးမပါဘဲ အီဂျစ်တပ်များအား ရေနနှင့် ရိက္ခာပေးရေးကိုသာ စဉ်းစားကြသည်။ ယာရစ်က ဝိုင်းခံထားရသော တပ်အတွက် ရိက္ခာပို့ရန် ကားများစီစဉ်ရေးကိုသာ ဆွေးနွေးလိုသည်။ ဂါမာဆီ

ထ လုပ်နေကျရိက္ခာပို့သည့်အလုပ်ကို မှန်မှန်လုပ်ရန်သာ ဆွေးနွေးဖို့ စကားထပ်နေသည်။ ထိုသို့ပြုလုပ်ရန်မှာ အပစ်အခတ်ရပ်စဲရေး သဘောတူညီချက်ထဲတွင် ပါသည်ဟုဆိုသည်။ သို့သော် ဂါမာဆီက အစွဲရေးတို့၏ ကမ်းလှမ်းချက်ဖြစ်သော ရိက္ခာအပြည့်တင်ဆောင်သည့် ကားတန်းကြီးတစ်ခု ပို့လွှတ်ရန်အတွက် အစီအစဉ်ပြုလုပ်ရေးကို နောက်ဆုံးတွင် သဘောတူလိုက်ရလေသည်။

ဤပြဿနာပြေလည်သွားပြီးနောက် ယာရစ်က နောက်အစည်းအဝေးတွင် အစွဲရေးသုံးပန်းစာရင်းကို အီဂျစ်က ထုတ်ပေးရန်တောင်းဆိုသည်။ ဂါမာဆီမှာ ဘာမျှကတိမပြုနိုင်ဘဲရှိသည်။ သို့သော် စစ်ဆေးကြည့်ပါမည်ဟု ဆိုသည်။

ထို့နောက် ဗိုလ်ချုပ်နှစ်ဦးသည် အရှေ့တိုင်းတုန်ဈေးတန်းတွင် အရောင်းအဝယ်လုပ်ကြသလို စတင်၍ ဈေးဆိုကြ၊ ဈေးဆစ်ကြလေသည်။ ယာရစ်က အီဂျစ်တို့လက်ထဲရှိ နယ်မြေထဲသို့ဝင်၍ အလောင်းများရှာဖွေရေး ခွင့်တောင်းဆိုသည်။ ဂါမာဆီက ကိုင်ရို-စူးအက်လမ်းပေါ်တွင် ထုလသမဂ္ဂတပ်စခန်းများ ချထားပြီးသည့်အထိ စောင့်ရန်ပြောသည်။ တစ်နည်းဆိုရလျှင် ဝိုင်းဝန်းခံထားရသော တပ်ကြီးနှင့် စူးအက်မြို့တော်အတွင်းရှိ အီဂျစ်တပ်သားများအတွက် ရိက္ခာများထောက်ပံ့ရေးကို မစီစဉ်ရသေးသမျှ အစွဲရေးတို့ ဘာမျှမရနိုင်ချေ။

တစ်ဖန် ဂါမာဆီက နံပါတ်သုံးတပ်မှ ဒဏ်ရာရသော စစ်သားများထံ သယ်သူရန်အတွက် အစွဲရေးတို့၏ နယ်မြေပေါ်မှ ကြက်ခြေနီလေယာဉ်များ ပျံသန်းခွင့်တောင်းရာ ယာရစ်က ဒဏ်ရာရရှိသော အစွဲရေးစစ်သားတို့၏ ကံကြမ္မာနှင့်ပတ်သက်ပြီး ပြန်လှန်၍ မေးသည်။ ဂါမာဆီက တတိယတပ်မှ ဒဏ်ရာရသော စစ်သားများနှင့် ဒဏ်ရာရသော အစွဲရေးစစ်သားများ နှာ ခြားနားခြင်းရှိပါသည်။ ဒဏ်ရာရကြသော အီဂျစ်စစ်သားများသည် စစ်သုံးပန်းများမဟုတ်ဟု ပြောသည်။ သို့သော် ယာရစ် ဤကိစ္စမှာ အသုံးမပြုနိုင်အဖြစ်ရှိရမည်ကိစ္စ ဖြစ်သည်။ ဒဏ်ရာရသူကို ဒဏ်ရာရသူနှင့် လဲလှယ်ဟု ထပ်ကိုးပြောဆိုသည်။

ယာရစ်နှင့် ဂါမာဆီတို့သည် နောက်ထပ်ညွှန်ကြားချက်များ ထပ်မံ

တောင်းခံရန်လိုနေကြသည့်ပြင် လုပ်စရာ ကိုင်စရာပေါ်လာလျှင် လုပ်ပိုင်ခွင့်အာဏာတိုး၍ ရရှိရန်လည်း လိုနေသေးခြင်းမှာ ထင်ရှားနေသည်။ သို့ဖြင့် သူတို့သည် မည်သည့်ဆုံးဖြတ်ချက်မှမချဘဲ ပထမအစည်းအဝေးကို ရွှေ့ဆိုင်းရန် ဆုံးဖြတ်ကြသည်။ နံနက် ၃း၅၀ နာရီတွင် တံအပြင်တွင် စောင့်နေကြသော သတင်းစာဆရာ တစ်အုပ်ကြီးအား အောက်ပါကြေညာချက်ကို ထုတ်ပြန်ပေးလိုက်သည်။

“ကုလသမဂ္ဂသည် အစွဲရေးနှင့် အီဂျစ်တပ်များမှ ကိုယ်စားလှယ်အဖွဲ့များ၏ အစည်းအဝေးကို ကုလသမဂ္ဂ၏ ကြီးပွားမှုအောက်တွင် ကျင်းပရန် အဆိုပြုခဲ့သည်။ ထိုအဆိုပြုချက်ကို နှစ်ဦးနှစ်ဖက် သဘောတူကြ၍ အစည်းအဝေး ကျင်းပသည်။

သုံးနာရီအကြာတွင် ပထမဦးဆုံးဖြစ်သော အီဂျစ်ကားတန်းကြီး ရောက်လာသည်။ ထို့နောက် ယာရစ်နှင့် ဂါမာဆီတို့ သဘောတူညီခဲ့ကြသည့်အစီအစဉ်အတိုင်း ကုန်ကားများသည် တတိယတပ်မကြီးဆီသို့ မောင်းထွက်သွားကြသည်။ ထိုနေ့မှာပင် အစွဲရေးတို့သည် ကြက်ခြေနီအသင်း၏ ပန်ကြားချက်ကို လိုက်လျောကာ သွေးကြည်ရည်ထည့်ဝင်ပါရှိသည့် ပုလင်းကြီး ၂၀၀ ကို စူးအက်မြို့ရှိ ဆေးရုံကြီးသို့ တစ်ဆင့်လက်ဆောင်ပေးလိုက်လေသည်။

ထိုနေ့မွန်းလွဲပိုင်း ဒုတိယအစည်းအဝေးတွင် ဂါမာဆီက စစ်တပ်များ တစ်သီးတခြားဆိုဖြစ်သွားအောင် ခွာရှင်းရေးတစ်ခုလုံးအပေါ်တွင် အစွဲရေး၏ သဘောထားပုံကို တောက်စမ်းကြည့်သည်။ အီဂျစ်တို့က အောက်တိုဘာ ၂၂ ရက်နေ့က နှစ်ဖက်သောစစ်ကြောင်းများ၏ အနေအထားကို အတိအကျရေးဆွဲရန် တောင်းဆိုခြင်းမပြုချေ။ အစွဲရေးတို့က နံပါတ်သုံးတပ်မကြီးနှင့် စူးအက်မြို့တော်ထံသို့ လမ်းပွင့်အောင်ဖယ်ပေးလျှင် တော်လေပြီ။ အီဂျစ်တို့ဘက်က အကြမ်းအားဖြင့် တင်ပြချက်မှာ ပထမအဆင့်အနေဖြင့် အစွဲရေးတပ်များသည် အောက်တိုဘာ ၂၂ ရက်နေ့က စစ်ကြောင်းများလိုသော်ရှိ ပိုသော်ရှိ ပြန်ဆုတ်ရမည်။ ဒုတိယအဆင့်အနေဖြင့် အစွဲရေးတို့သည် တူးမြောင်းအနောက်ဘက်ကမ်းမှ ဆိုင်းနိုင်စစ်ကြောင်းသို့ မစ်ကလာနှင့် ဂိုဒီတောင်ကြားများအထိဖြစ်ဖြစ် ဆုတ်ပေးရမည်။ တတိယ

အဆင့်အနေဖြင့် အစွဲရေးတို့သည် ဆိုင်းနိုင်မမှ အယ်လ်အရစ်ရာစ် မူဟာတော်စစ်ကြောင်းသို့ နောက်ထပ် ဆုတ်ပေးရမည်။

ဂါမာဆီက မည်သည့်အကြောင်းကြောင့်ဖြစ်စေ အစွဲရေးတို့သည် အနေနှင့်အမြန် ဆိုင်းနိုင်အတွင်းပိုင်းသို့ ရောက်သည်အထိ ဆုတ်ခွာပေးလိမ့်မည်။ ထို့ကြောင့် အရှေ့ဘက်ကမ်းသို့ရောက်နေသော အီဂျစ်တပ်များတို့ အနောက်ဘက်သို့ပြန်ခေါ်ပြီးမှ အရှေ့ဘက်ပြန်၍ ပို့ရမည်ဖြစ်နေလျှင် ဘာကြောင့် အနောက်ဘက်သို့ ရွှေ့ပေးဖို့လိုတော့မည်နည်းဟု ဆင်ခြေပေးလေသည်။

အစွဲရေးတို့သည် မိမိတို့၏တပ်များ တူးမြောင်းအနောက်ဘက်တွင် နှိမ်နှင်းသည် အီဂျစ်တို့၏လည်ချောင်းထဲသို့ အရိုးစူးနေသကဲ့သို့ဖြစ်ခြင်းဆို ပြက်ပြက်ထင်ထင် မြင်ကြလေသည်။ ထိုအရိုးကို ထွင်ရမည်တန်ဖိုးသည် ကြီးချင်သလောက် ကြီးနိုင်သည်ကိုလည်း မြင်ကြသည်။

အီဂျစ်တို့အဖို့ အချိန်သည် အလွန်အရေးကြီးနေသည်။ အီဂျစ်စစ်ဦးစီးဌာနချုပ်သို့ နံပါတ်သုံးတပ်မကြီးမှ တပ်ရင်းမှူးများနှင့် စူးအက်မြို့တော်မှ စားနပ်ရိက္ခာ၊ ရေနနှင့်ဆေးဝါးများ အပူတပြင်းတောင်းဆိုသည့် မြေးနန်းများမှာ တစ်ပုံကြီးဖြစ်နေသည်။ အီဂျစ်မှာ အစွဲရေးတို့ကို စစ်ရေးဖြင့် တိုက်ထုတ်နိုင်သည်အခြေအနေမရှိချေ။ သို့ဖြစ်၍ အောက်တိုဘာ ၂၂ ရက်နေ့က စစ်ကြောင်းသို့ ပြန်ဆုတ်ခွာပေးရေးကို မတောင်းဆိုတော့ဘဲ လက်လျှော့လိုက်သည်။ ထိုအစား နံပါတ်သုံးတပ်မကြီးနှင့် စူးအက်မြို့တော်သို့ ဝင်ရောက်နိုင်လောက်အောင် လမ်းပေါက်ဖွင့်ပေးရန်သာ ထိုဒုတိယနေ့က အစည်းအဝေးတွင် ဂါမာဆီက အရေးတကြီး တောင်းဆိုလေသည်။ အီဂျစ်တို့သည် မိမိတို့၏အခြေအနေ ဆိုးရွားနေခြင်းကို လေးနက်စေသည့်အလား ခြိမ်းခြောက်သည့်စကားများ သုံးလာကြသည်။ အကယ်၍ အစွဲရေးတို့က ခိုကွာပေးပိုနိုင်ရန် လမ်းပေါက်ဖွင့်မပေးလျှင် မိမိတို့အား ချောက်ထပ်ပိတ်၍ တွန်းထိုးခံနေရသကဲ့သို့ မှတ်ယူကာ မလွဲမရှောင်သာဘဲ စစ်ပြန်၍ တိုက်ယှဉ်မိမ့်မည်ဟု ဆိုသည်။

ယာရစ်မှာ ဂါမာဆီ၏ တောင်းဆိုချက်ကို သဘောတူခွင့်ပြုနိုင်သည့် အာဏာမရှိချေ။ သို့သော် ယခုဆွေးနွေးပွဲသည် အောက်တိုဘာ ၂၂ ရက်

နေ့က စစ်ကြောင်းသို့ ပြန်လည်ရေးပဲဖြစ်စေ၊ လမ်းဖွင့်ပေးရေးပဲဖြစ်စေ၊ စစ် တပ်များ ရွာရှင်းရေးအတွက် ကျယ်ကျယ်ပြန့်ပြန့် ဆွေးနွေးရေးပဲဖြစ်စေ သုံးပန်းပြဿနာ မဖြေရှင်းသေးသမျှ ဘာတစ်ခုမှ ဖြစ်မလာနိုင်ဟူ၍ကား ယာရစ်အနေဖြင့် ပိုင်ပိုင်နိုင်နိုင် ပြောနိုင်ခဲ့ပေသည်။

အစွဲရေးအစိုးရမှာလည်း သုံးပန်းများအရေးနှင့်ပတ်သက်၍ ပြည်တွင်း ဌိ အမျိုးမျိုး ပြောဆိုဖိနှိပ်မှုများ ခံနေရလေသည်။ အစွဲရေးက မိမိတို့၏ လက်ဝယ်ရှိ သုံးပန်းများစာရင်းကို အီဂျစ်အားပေးခဲ့ရပြီ။ ကြက်ခြေနီအသင်း အားလည်း ထိုသုံးပန်းများကို ကြည့်ရှုခွင့်ပေးခဲ့ရပြီ။ စူးအက်မြို့တော်နှင့် နံပါတ်သုံးတပ်မကြီးသို့ ဆေးဝါးနှင့်သွေးကြည်ရည်များလည်း ပို့ပေးခဲ့ရပြီ။ အပြန်အလှန်အားဖြင့် အီဂျစ်က ဘာတစ်ခုမျှမပေး။ အစွဲရေးတို့လက်ထဲတွင် အီဂျစ်သုံးပန်း ၆၀၀၀ ကျော်ရှိနေသည်။ အီဂျစ်လက်ထဲမှာ အစွဲရေးသုံးပန်း နှစ်ရာလောက်သာရှိသည်။ တွေးကြည့်မည်ဆိုလျှင် အီဂျစ်က သုံးပန်းလဲလှယ် ရေးကိစ္စကို ပို၍ အရေးထားသင့်သည်။ သို့သော် အီဂျစ်မှာ အခြားအရေး ဆိုစရာတွေ ရှိနေသဖြင့် ထိုသုံးပန်းလဲလှယ်ရေးကို လောင်းကြေးတိုးမြှင့်ဖို့ ခေါ်သည့် ဝှက်ဖဲအဖြစ် အသုံးပြုနေလေသည်။

သို့ဖြစ်ရာ အီဂျစ်တို့က အောက်ပါအနည်းငယ်မျှသော စည်းကမ်း ချက်များကို မလိုက်နာလျှင် အစွဲရေးတို့က နံပါတ်သုံးတပ်မှ ဒဏ်ရာရသော အီဂျစ်စစ်သားများကို ရွှေ့ပြောင်းသယ်ယူခွင့်မပြုဘဲ ထားရလိမ့်မည်ဟု ထုတ် ပြန်ကြေညာရလေတော့သည်။ အစွဲရေးတို့၏ လိုအပ်ချက်မှာ အစွဲရေးသုံး ပန်း စာရင်းကို ပေးရန်နှင့် ထိုသုံးပန်းများအား ကြက်ခြေနီအဖွဲ့ဝင်တို့နှင့် သုံးပန်းလဲလှယ်ရေးအတွက် ခိုင်မြဲသေချာသော အချိန်စာရင်းပေးရန်တို့ ဖြစ်လေသည်။

ဂါမာဆီက ဒဏ်ရာရသော အစွဲရေးသုံးပန်းများနှင့် ဝိုင်းဝန်းခံထားရ သော အီဂျစ်နံပါတ်သုံးတပ်မှ ဒဏ်ရာရရှိသည့် စစ်သားများမှာ ကွဲပြားခြား နားမှုရှိသည့်အတွက် ဒဏ်ရာရသော အီဂျစ်စစ်သားများအနေဖြင့် အထူး အခွင့်အရေးရသင့်သည်ဟု ထိုအချက်ကိုပဲ မလျှော့တမ်း ဆက်၍ အရေးဆို နေသည်။ ယာရစ်တို့အဖွဲ့မှာ ခြားနားမှုဘယ်သို့ရှိသည်ကို မမြင်နိုင်ချေ။ သူက ယခုလို အီဂျစ်တို့က ပြောနေခြင်းမှာ ဒဏ်ရာရသောသုံးပန်းများကို

ထဲလှယ်ရန် ငြင်းဆိုနေခြင်းမျှသာဖြစ်သည်ဟု ချေပသည်။ တစ်နည်းဆိုရ သော် အီဂျစ်တို့က မိမိတို့ဘက်မှ ထိခိုက်ထားသော်လည်း တိုက်ခိုက်နိုင် သည့် အခြေအနေရှိသေးသော စစ်သားများကို ထုတ်ယူရန်အတွက် အစွဲရေးတို့က သဘောတူရမည်ဟု တောင်းဆိုနေခြင်းဖြစ်ပေသည်။

ထိုသို့ တောင်းဆိုပြီးမှ ဂါမာဆီက ချက်ချင်းပင် သူ၏ ရပ်တည်ချက် မှာ မဖြစ်နိုင်ခြင်းကို ဝန်ခံရပြီးနောက် သူနှင့် ယာရစ်တို့ အဆိုကြမ်းတစ်ခု တို့ သဘောတူညီလိုက်ကြလေသည်။ ၎င်းမှာ ...

၁။ အစွဲရေးက တတိယတပ်မကြီးမှ ဒဏ်ရာရသော စစ်သား များကို ရွှေ့ပြောင်းသယ်ယူခွင့်ပြုမည်။ စစ်အတွင်း ဒဏ်ရာ ရသော အီဂျစ်စစ်သားများကို ပြန်လည်ပို့ပေးမည်။ စူးအက် မြို့တော်သို့ ဆေးဝါးပစ္စည်းများ ပေးပို့ခွင့်ပြုမည်။

၂။ အီဂျစ်သည် စစ်အတွင်း ဒဏ်ရာရသော အစွဲရေးသုံးပန်းအား လုံး လွှတ်ပေးမည်။ သုံးပန်းအားလုံး၏ စာရင်းကို ပေးမည်။ အစွဲရေးသုံးပန်းများအား ကြက်ခြေနီအဖွဲ့နှင့် တွေ့ခွင့်ပြုမည်။ မိုလ်ချပ်ကြီးတို့သည် ကြာရှည်ကြာမြင့် အစည်းအဝေးထိုင်ခဲ့ကြ ပြီးနောက် ဆာလောင်လာကြသည်။ ယာရစ်နှင့် ဂါမာဆီတို့သည် ခေတ္တ ရပ်နားရန် အပြင်သို့ အတူတကွ ထွက်လာခဲ့ကြသည်။ အပြင်တွင် သူတို့ နှုတ်ပြောသည့် စကားများကို အစောင့်တစ်ဦးက ချောင်း၍ နားထောင်လိုက် သည်။

ယာရစ်။ ။ ကိုယ်တို့ တစ်ခုခုတော့ စားကြဦးမှပဲ၊ နို့မဟုတ်ရင် ငတ်သေလိမ့်မယ်။

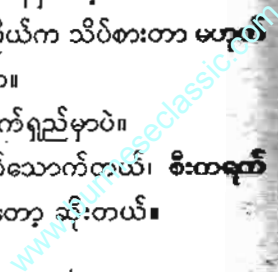
ခါမာဆီ။ ။ ကိုယ် မဆာသေးဘူး၊ တစ်ခုခုပဲသောက်မယ်။

ယာရစ်။ ။ ကိုယ့်လူ ဘာမှမစားရင် ပင်ပန်းနေမှာပေါ့။

ခါမာဆီ။ ။ ကိုယ်ကတော့ အကျင့်ရနေပြီ၊ ကိုယ်က သိပ်စားတာ မဟုတ် ဘူး၊ ဒါကြောင့် ကိုယ်ပိန်နေတာ။

ယာရစ်။ ။ ဒီအတိုင်းဆိုရင် ကိုယ့်လူ အသက်ရှည်မှာပဲ။

ခါမာဆီ။ ။ ဒါပေမဲ့ ကိုယ်က ကော်ဖီ သိပ်သောက်တယ်၊ စီးထရက် လည်းသောက်တယ်။ အဲဒါကတော့ ဆိုးတယ်။

ယာရစ်။ ။ ဘာဖြစ်လို့ စီးကရက်ကို မဖြတ်တာလဲ၊ ကိုယ်ကတော့ ဆေး
ပြင်းလိပ်ပဲ သောက်တယ်။ ဆေးပြင်းလိပ်က ကျန်းမာရေး
အတွက် ကောင်းတယ်။

ဂါမာဆီ။ ။ ဒါဖြတ်ဖို့ကိုတော့ လက်မြောက်လိုက်ရပြီ၊ ကိုယ်ဆေးလိပ်
ဖြတ်ဖို့ အကြိမ်ကြိမ်ကြိုးစားတယ်၊ မအောင်မြင်ဘူး။ အဲဒါ
ကြောင့် ရှိစေတော့၊ ဒီမိုက်မှားမှုနဲ့ပဲ သေတစ်ပန်သက်တစ်ဆုံး
ပေါင်းသွားတော့မယ်လို့ စိတ်နှလုံး ဒုန်းဒုန်းချထားလိုက်ရ
တော့တယ်။

ထိုအကြမ်းတင်ပြချက်အဆိုကို ခြင်းချက်တစ်ခုတည်းဖြင့် လျော့ဆလင်
က သဘောတူသည်။ ထိုခြင်းချက်မှာ တတိယတပ်မကြီးမှ ဒဏ်ရာရသော
စစ်သားအားလုံးကို ရွှေ့ပြောင်းရေးအစား ဒဏ်ရာပြင်းထန်သူများကိုသာ
ရွှေ့ပြောင်းခွင့်ပြုမည်ဟူ၍ ဖြစ်သည်။ (ကြက်ခြေနီတပ်ဖွဲ့၏ အဆိုအရ န်ပါတ်
သုံးတပ်နယ်မြေထဲတွင် အပြင်းအထန်ဒဏ်ရာရသူများမှာ ၇၅ ဦးသာ ရှိ
သည်။) အစွဲရေးတို့က မိမိတို့၏ လေယာဉ်မှူး ဒန်အဗီဒွန်ကို အိဂျစ်တို့က
အမြန်ဆုံးလွှတ်ပေးရန် တောင်းဆိုသည်။ သူသည် ၁၉၇၀ ခုနှစ်က စူးအက်
တူးမြောင်းတစ်လျှောက်တိုက်ပွဲတွင် ပစ်ချခံပြီး အိဂျစ်တို့၏ ထိန်းသိမ်းထား
ခြင်း ခံနေရသူဖြစ်လေသည်။

ထိုညတွင် အိဂျစ်က ဆွေးနွေးပွဲကျင်းပသည့် တဲခခန်းထဲတွင် တိုင်
ပင်ရေးဆွဲခဲ့ကြသည့်အဆိုကို မူအားဖြင့် သဘောတူညီကြောင်း၊ ကုလသမဂ္ဂမှ
တစ်ဆင့် အစွဲရေးကို အကြောင်းကြားလိုက်၏။ အသေးစိတ်ကိုမူ ယာရစ်
နှင့် ဂါမာဆီတို့ အောက်တိုဘာ ၃၁ ရက်နေ့တွင် သတ်မှတ်ထားသော
အစည်းအဝေးကျမှ အပြီးသတ်အတည်ပြုရလိမ့်မည်ဟု အိဂျစ်က ဆိုသည်။

နောက်တစ်ကြိမ် အစည်းအဝေး မကျင်းပမီ ဗိုလ်ချုပ်ဂါမာဆီမှာ စစ်
ဝန်ကြီး၏ နိုင်ငံရေးလက်ထောက်ရာထူးကို တွဲဖက်ခန့်ထားခြင်းခံရပြန်
သည်။ ထိုသို့ ဂါမာဆီအား ရာထူးသစ်ပေးအပ်ခြင်းမှာ သူ့အား ကျောကို
ပုတ်၍ ချိုးကျူးလိုက်ခြင်း မဟုတ်သည်ကို ယာရစ်က တွေးမိသည်။ ထိုသို့
ရာထူးထပ်မံပေးအပ်ခြင်း၏ ရည်ရွယ်ချက်မှာ သူ့အား နိုင်ငံရေးအာဏာ
အပ်နှင်းလိုက်ခြင်းပင်ဖြစ်သည်။ ထိုအာဏာကို သူ့အား အပ်နှင်းလိုက်သည့်

နိုအိုအို အိဂျစ်ကိုယ်စားလှယ်တစ်ဖွဲ့လုံးလည်း ထိုအခွင့်အာဏာ ရရှိပြီး
အစည်းအဝေး ဖြစ်သွားသည်။

လွန်ခဲ့သည့် အစည်းအဝေးတုန်းက စစ်တပ်များ ရောထွေးနေခြင်းကို
အစွဲရေးသဘောတူညီမှု ရရှိရန်အတွက် နိုင်ငံရေးအဆင့်အားဖြင့် လုပ်
ဆောင်သင့်သည်ဟု ယာရစ်ကပြောခဲ့သည်။ ထိုသို့ပြောထားသည့် စကား
ကြောင့် ဂါမာဆီအား နိုင်ငံရေးရာထူးတစ်ခုခုပေးလိုက်လျှင် စစ်တပ်များ
အစည်းအရုံးရှင်းလင်းရေးကို ကီလိုမီတာ ၁၀၀ မှာပဲ ပြုလုပ်နိုင်မည်ဟု အိဂျစ်က
အလှည့်လင့်ခြင်းမှာ ထင်ရှားသည်။ အစွဲရေးက “နိုင်ငံရေးအဆင့်” ဆိုသည်
မှာ အနည်းဆုံးအစိုးရအဖွဲ့ဝင် ဝန်ကြီးများ ပါရှိခြင်းကိုဆိုလိုသည်ဟု အတိ
အလင်းပြောခဲ့သည်။ သို့သော် အိဂျစ်က ဂါမာဆီကို ယခုလို နိုင်ငံရေး
ထပ်ပိုင်ခွင့်အာဏာ ပေးလိုက်သည့်အခါ အစွဲရေးကလည်း ယာရစ်အား
အိဂျစ်ကို ဆွေးနွေးပိုင်ခွင့်အာဏာ ပေးရလေတော့သည်။ သို့ဖြင့် သူတို့
သည် ထိုအရေးကို ယေဘုယျအားဖြင့် ဆွေးနွေးခဲ့ကြလေသည်။

အိဂျစ်က နောက်ထပ်တိတိကျကျ အဆိုတစ်ခု တင်ပြန်သည်။ ယင်း
အဆိုမှာ အစွဲရေးတပ်များသည် တူးမြောင်းအရှေ့ဘက် ၃၅ ကီလိုမီတာ
အထိ ဆုတ်ပေးရမည်။ အိဂျစ်ရှေ့တန်းစစ်မျက်နှာကို တူးမြောင်းအရှေ့ဘက်
၁၀ ကီလိုမီတာတွင် တပ်စွဲထားမည်။ ဤစစ်ကြောင်းနှစ်ခုအကြားတွင်
ကုလသမဂ္ဂကြားနယ်မြေ သတ်မှတ်မည်။ ထိုကြားနယ်မြေ၏ ဝဲယာနှစ်ဖက်
တွင် စစ်မဲ့နယ်မြေများ ပြုလုပ်ထားမည်ဖြစ်ပြီး ထိုစစ်နယ်မြေ၏ အကျယ်
အဝန်းကို နှစ်ဖက်ဆွေးနွေးဆုံးဖြတ်ရမည်ဖြစ်သည်။

ထိုအဆိုကို ယာရစ်က တရားဝင်အဖြေမပေးနိုင်ချေ။ မည်သို့ရှိစေ
အိဂျစ်မှာ ထူးခြားတိုးတက်လာမှုဖြစ်သည်။ ဤသည်မှာ တူးမြောင်းအရှေ့
ဘက်ရှိ အိဂျစ်တပ်များကို လျှော့ပစ်ရမည်ဆိုသည့်မူကို အိဂျစ်တို့က သဘော
တူကြောင်း၊ ပထမဆုံးဖော်ပြခြင်းဖြစ်သည်။ အမှန်ဆိုရသော် ဤအဆင့်တွင်
အိဂျစ်တို့က စေတနာကြီးမားရက်ရောခြင်းကို ပြလိုက်သည်။ ဤရက်ရော
မှုသည် ၁၉၇၄ ဇန်နဝါရီလထဲတွင် ကစ်ဆင်ဂျာ၏ လွန်းပြန်ခရီး စတင်
သည့်အခါ၌ ဆာဒတ်၏ ရက်ရောခြင်းထက် များစွာပိုလွန်လေသည်။

ဂါမာဆီက တူးမြောင်းအရှေ့ဘက်ကမ်းတွင် တင့်ကားများ၊ ခုံးချ

လက်နက်များ မထားပါ။ ခြေလျင်ယန္တရားတပ်များလောက်ပဲ ထားပါမည် ဟူ၍ပင် ပြောသည်။ ယခုလို အိဂျစ်တပ်များ တူးမြောင်းအရှေ့ဘက်ကမ်း တွင် ရှိမည်ဟူသောအဆိုမှာ အလျော့မပေးနိုင်သည့် အဆိုအဖြစ် အိဂျစ်တို့ က သဘောထားကြသည်။ အိဂျစ်က မိမိတို့၏ စစ်သားများသည် တူးမြောင်း ကို ဖြတ်ကျော်တိုက်ခိုက်ခဲ့ရပြီးမှ ဆိုင်းနိုင်းက ပြန်ထွက်ဖို့ဆိုသည်မှာ စိတ် ဓာတ်အရရော နိုင်ငံရေးအရရော မဖြစ်နိုင်ခြင်းကို တွေ့ရှိနေကြသည်။

သည့်နောက်တွင် ဒဏ်ရာရသော စစ်သားများကိစ္စကို ပြန်၍ရောက် လာသည်။ သူတို့သည် မူအားဖြင့် သဘောတူညီမှုကို ရကြသည်။ သို့သော် အသေးစိတ်လုပ်စရာများနှင့်ပတ်သက်၍ လိုရင်းကိုမရောက်ဘဲ ဆင်ဝေ့ရန် ရှောင် သောင်စဉ်ရေမရ စကားများကိုသာ ပြော၍ အချိန်ကုန်နေကြသည်။ သူတို့သည် “ကြီးလေးစွာ” ဒဏ်ရာရသည်ဆိုသော စကား၏အနက် အဓိပ္ပာယ်ကို ငြင်းဆိုသည်။ ထိုသို့ဒဏ်ရာရသူများသည် မည်သည့်စစ်သား များ ဖြစ်ခြင်းကို ကုလသမဂ္ဂဆရာဝန်များ၏ ထောက်ခံချက်တောင်းရေး မတောင်းရေးကိုလည်း အပြန်အလှန် ပြောကြသည်။ နောက်ဆုံးတွင် သူတို့ သည် သဘောတူညီမှုရကြပြီး စစ်သားပြောင်းလဲရေးအတွက် ကုလသမဂ္ဂ အဖွဲ့မှ အချိန်စာရင်းဇယား တောင်းဆိုလိုက်ကြသည်။

ထို့နောက် ဂါမာဆီက ယာရစ်အတွက် တအံ့တဩဖြစ်စရာ လက် ဆောင်ပါလာသည်ဟု ကြေညာပြီး အစွဲရေးလေယာဉ်မှူး ဒန်အဗီဒွန်ကို ပြန်လည်ပေးအပ်သည်။ ထိုသို့ပေးအပ်ပွဲကို တခမ်းတနားကျင်းပရာ ဝမ်း နည်းဝမ်းသာ ဖြစ်ကြရလေသည်။

ခေတ္တအနားယူချိန်တွင် ယာရစ်နှင့် ဂါမာဆီတို့သည် သဲကန္တာရထဲ တွင် အညောင်းပြေ လမ်းအနည်းငယ် လျှောက်ကြသည်။ သူတို့သည် ဘေး ချင်းယှဉ်၍ လျှောက်ကာ ခရီးလှည့်သူများပမာ ရှုမြင်ခင်းများကို စိတ်ဝင် စားစွာ ကြည့်ရင်း စကားပြောလာကြရာက သူတို့၏စကားများသည် ရယ် သလို ရှုန်းသလိုဖြင့် တစ်ဦးကိုတစ်ဦး မထိခလုတ် ထိခလုတ်ပြောသည့် စကားများအဖြစ်သို့ ပြောင်းလာလေသည်။ ဂါမာဆီက ပြောစရာရှိသမျှကို သည်မှာပဲပြီးဆုံးအောင် ပြောကြပါစို့လားဟု အဆိုပြုသည်။ ဂျီနီဗာကွန် ဖရင့် ပြုလုပ်လျှင်လည်း မိမိတို့နှစ်ဦးပဲ ပြောရသူများဖြစ်မည်ဟုဆိုသည်။

သယ်မှာပဲပြောပြော အစွဲရေးတို့ ဆုတ်ပေးရမည်သာဖြစ်သည်။ ဆိုင်းနိုင်း တွန်းဆွယ်တစ်ခုလုံးက ရွှေ့သွားကြရမည်ဟုပြောသည်။

“ရှမ်းအဲလ်ရှိတ်ကိုကော တယ့်နယ်လဲ”ဟု ယာရစ်က မေးသည်။
ဂါမာဆီ။ ။ ဒါကျတော့ နိုင်ငံပေါင်းစုံ ပါလာမှာပေါ့။ ဒါပြီးတော့ ငြိမ်းချမ်းရေး ဖြစ်လာမှာပဲ။

ယာရစ်သည် အာရပ်ဘာသာစကားတွင် တူသယောင်ယောင်နှင့် အနက်အဓိပ္ပာယ် အနည်းငယ်ကွဲတတ်သည့် ဝေါဟာရများရှိခြင်းကို သိ၍ ဂါမာဆီက “ဆာခ” ကို ဆိုလိုသလား၊ “ဆာလာမ်”ကို ဆိုလိုသလားဟု ခွဲခြား၍မေးသည်။(ဆာခသည် ပြန်ပေါင်းထုပ်ပြီး ခွင့်လွှတ်ခြင်းပြုသော ငြိမ်းချမ်းရေးဟူသော အဓိပ္ပာယ်ရှိ၍ ဆာလာမ်သည် စစ်ဘက်ပြိုင်မှုကင်းမဲ့ ခြင်း သို့မဟုတ် ရန်သူတို့ပြုမှု ကင်းမဲ့ခြင်းကိုဆိုသည်။)

ဂါမာဆီက မိမိဆိုလိုသည်မှာ ဆာလမ်ဖြစ်ကြောင်းဖြင့် ပြုံး၍ ပြော သည်။ ဆာခမှာမူ နှစ်ပေါင်းများစွာကြာမှ ဖြစ်လာနိုင်မည်ဟု ဆိုသည်။

သည်တွင် ယာရစ်က ဆာဒတ်နှင့်ဂိုလ်ဒါမီယာတို့ အချင်းချင်းဆွေး နွေးကြလျှင် မကောင်းဖူးလားဟု အကြံပေးသည်။ ထိုအကြံပေးချက်ကို ဂါမာဆီက မူအားဖြင့် ကန့်ကွက်ခြင်းမပြုချေ။ သို့သော် ကီလိုမီတာ ၁၀၀ တွင် ရှေးဦးစွာ မိမိတို့နှစ်ဦးကိစ္စပြီးအောင် ပြောဆိုပြီးမှသာ ဤကိစ္စဖြစ်နိုင် စေရလမ်းရှိသည်ဟုဆိုသည်။ သူတို့သည် တစ်ဦးနှင့်တစ်ဦး ရင်းရင်းနှီးနှီး ငြင်းခုံရင်း တဲသို့ ပြန်လာကြသည်။

နောက်တစ်ကြိမ် ကီလိုမီတာ ၁၀၀ အစည်းအဝေးတွင် ယာရစ် ဇောက်ရောက်ချေ။ သူသည် ဝန်ကြီးချုပ် မစ္စက်မီယာနှင့်အတူ ဝါရှင်တန် သို့ ရောက်ရှိနေသည်။

ဝါရှင်တန်သို့သွားရေးမှာ ဝန်ကြီးချုပ်ကစသည့် ကိစ္စဖြစ်သည်။ သွား ရခြင်း၏ “အဓိကအကြောင်းရင်းမှာ အစွဲရေးတပ်ကြီးကို မိမိခြေပေါ် မိမိ ရပ်တည်နိုင်ရေးအတွက် လိုအပ်သော စက်လက်နက်ပစ္စည်းစာရင်း ငွေရန် ဖြစ်သည်။ သူသည် အမေရိကန်ထံမှ တောင်းသမျှအားလုံး ရလိမ့်မည်ဟု မမျှော်လင့်သော်လည်း မကျော်လွှားနိုင်သည့် အခက်အခဲများကို တွေ့ရ လိမ့်မည်ဟု မမျှော်လင့်ခဲ့ချေ။ သူသည် အိမ်ဖြူတော်က လူကြီးနှင့် လွန်ခဲ့

သည့်နှစ်များက ဆက်ဆံရေးကောင်းမွန်စွာ ရှိခဲ့သည်မဟုတ်ပါလော။ ထို့ပြင် အမေရိကန်တို့၏ စကားအတိုင်း အစွဲရေးတို့က စစ်ကို စတင်ခြင်း မပြုဘဲ နေခဲ့သည့်အတွက်လည်း ဝတ္တရားတစ်ရပ်အနေဖြင့် မိမိမှာ တောင်းဆိုပိုင်ခွင့် ရှိနေပေသည်။

ကစ်ဆင်ဂျာကလည်း မစွက်မီယာနှင့် စကားပြောချင်နေသည်။ သို့သော် ဤကိစ္စနှင့် လုံးဝမသက်ဆိုင်ချေ။ သူသည် မစွက်မီယာ ဘာကိစ္စအတွက် လာသည်ကိုသိသည်။ ထိုကိစ္စမှာ ဆီပေးမှ ဆေးရမည်၊ သမီးပေးမှ သမက်ရမည်ကိစ္စ ဖြစ်လိမ့်မည်ဟု မျှော်လင့်သည်။ သူ စိတ်ဝင်စားသည်မှာ ကီလိုမီတာ ၁၀၀ မှာရှိသည့် အခြေအနေဖြစ်သည်။ သူသည် အစွဲရေးတို့ဘက်က ပို၍ လိုက်လျောစေချင်သည်။

ထိုသို့ ကစ်ဆင်ဂျာက အစွဲရေးတို့၏ လိုက်လျောမှုများကို လိုချင်နေခြင်းမှာ အိဂျစ်သမ္မတ ဆာဒတ်အပေါ်တွင် ယုံ၍ပုံအပ်ခဲ့သော စကားများကြောင့်ဖြစ်ပေသည်။ သူသည် အရှေ့အလယ်ပိုင်းတွင် အမေရိကန်အတွက် တံခါးအားလုံး ပွင့်စေမည့်သော့မှာ ဆာဒတ်လက်ထဲတွင်ရှိသည်ဟု မြင်သည်။ အပစ်အခတ်ရပ်စဲရေး စကားပြောကြစဉ်က သူသည် ဆာဒတ်ထံမှ နားဝင်ချိုသောစကားများကို ကြားခဲ့ရသည်။ ဆာဒတ်က ထိုနယ်ပယ်တစ်ဝန်းလုံး ငြိမ်သက်အေးချမ်းစွာ ရှိနေစေချင်သည်မှာ သူ၏ရိုးသား ပြောဆိုစဉ်က ဆန္ဒအစစ်အမှန်ဖြစ်ပါသည်ဟု ဖွင့်ဟပြောကြားခဲ့သည်။ ထိုငြိမ်းချမ်းရေး တေးသံအသစ်များကို ကြားရသည့်အခါ ကစ်ဆင်ဂျာက အိဂျစ်အား အထပ်ထပ်သော အာမခံချက်များဖြင့် စည်းဝါးလိုက်ခဲ့ရပေသည်။

အစွဲရေးခေါင်းဆောင်များသည် ဘာကြောင့် ကစ်ဆင်ဂျာအနေဖြင့် တတိယတပ်မကြီး အပိုင်းခံထားရခြင်းကို သည့်မျှလောက် ပူပန်နေရသနည်းဟု ထိုအချိန်က နားမလည်ခဲ့ကြချေ။ နောင်မှ ကစ်ဆင်ဂျာသည် အိဂျစ်တတိယတပ်မကြီးကို အပိုင်းမခံစေရပါဘူးဟူ၍ ကတိပေးထားခဲ့ကြောင်း သိကြရလေသည်။ အစွဲရေးသည် မိမိမသိခဲ့ရသော ကတိကို ပူးပေါင်းလိုက်နာခြင်းမပြုဘဲ ငြင်းဆန်နေသည့်အတွက် ဆာဒတ်က ဒေါသတကြီး ရေးထားသည့် စာတစ်စောင် ပို့လိုက်လေသည်။ ကစ်ဆင်ဂျာသည် ထိုစာရ၍ နစ်ဆင်နှင့်တွေ့ ရာ နစ်ဆင်က အိဂျစ်အတွက် အမေရိကန်သည် တတိယတပ်

ကြီးကို လမ်းဖွင့်ပေးပါမည်ဟု နောက်ထပ် ကတိပြုချက်ပါဝင်သော စာတစ်စောင် ဆာဒတ်ထံသို့ ပို့လိုက်လေသည်။ မည်သို့ပင်ဖြစ်စေ အမေရိကန်သည် အစွဲရေးတို့က ဝိုင်းခံနေရသည့် အိဂျစ်စစ်သားများကို အစာငတ်ငရဲငတ်ဖြစ်အောင် လုပ်ခွင့်ပြုမည်မဟုတ်ဟု ဆိုထားသည်။

ကစ်ဆင်ဂျာကလည်း အိဂျစ်တို့လိုချင်သည်မှာ နယ်မြေများသာ ဖြစ်ခဲ့လျှင် သူတို့သည် ရုရှား၏ကူညီမှုဖြင့်မဟုတ်ဘဲ အမေရိကန်၏ အကူအညီဖြင့်သာ ရရှိနိုင်မည်ဟု ဆာဒတ်အား အကြောင်းကြားခဲ့ပြီးပြီဖြစ်သည်။ ဤသို့ အမေရိကန်တို့က အိဂျစ်ကို ကတိပေးခြင်းမှာ ဤအကြိမ် ပထမဆုံးအကြိမ် မဟုတ်ချေ။ ၁၉၇၀ ခုနှစ်တုန်းကလည်း အိဂျစ်သမ္မတ ဂင်မယ်အဗ္ဗဒယ်နာဆာအား ဂျိုးဆက်ဆစ်ကိုက ကတိပေးခဲ့ဖူးသည်။ သူက နာဆာအား “မိတ်ဆွေတို့လိုချင်တာ ဘာမဆို ရုရှားထံက ရနိုင်တယ်၊ နယ်မြေတို့ဆော့ အမေရိကန်ထံကသာ ရနိုင်မယ်” ဟုပြောသည်။

အမေရိကန်သည် နာဆာနှင့်ပြောရာတွင် နားဖောက်၍မရခဲ့ချေ။ အုတ်တံတိုင်းကြီးနှင့်တိုးနေသည်။ ဆာဒတ်မှာ နာယူလွယ်သူတစ်ယောက်ဖြစ်သည်။ ကစ်ဆင်ဂျာက ဆာဒတ်ကို အားထားသလို ဆာဒတ်ကလည်း ကစ်ဆင်ဂျာကို အားကိုးသည်။ နောက်ဆုံး ဆာဒတ်အဖို့မှာ ဆုံးရှုံးစရာ ဘာမျှမရှိချေ။ ရုရှားက သူ့ကိုလက်နှစ်ဖက်ဖြင့် ထွေးပိုက်ကြိုဆိုရန် အမြဲအသင့်ရှိနေသည်။

သို့အားဖြင့် ကီလိုမီတာ ၁၀၀ မှ အရောင်းအဝယ် မတည့်ဘဲ နောင်မှ နေသည့် အစီရင်ခံစာများ ရောက်ရှိလာလေ ကစ်ဆင်ဂျာမှာ ဂဏှာမငြိမ်ဖြစ်ကာ နိုင်ငံခြားရေးဌာနရှိ သူ၏ရုံးခန်းထဲတွင် ခေါက်တုံ့ခေါက်ပြန်လျှောက်ကာ စိတ်လှုပ်ရှားလေ ဖြစ်နေတော့သည်။ သူ့ပါးစပ်မှလည်း “ဗိုလ်ချုပ်ဆိုသူတွေဟာ စစ်တိုက်ဖို့ပဲ နားလည်တယ်၊ စကားပြောပို့ကုတော့ ဘာမှ နားမလည်ကြဘူး” ဟူ၍လည်း တဖွဖွ ရေရွတ်နေလေသည်။ ယာခင်က တတိယတပ်မကြီးကို လမ်းဖွင့်ပေးမည့်ပုံ မပေါ်တော့သည့်အခါ သူက အစွဲရေးဗိုလ်ချုပ်အား “လူပါးလည်းဝ၊ တဝင်လည်းမြင့်” သည့်ငနဲဟု နာမည်ပေးလိုက်လေသည်။ ကီလိုမီတာ ၁၀၀ တံထဲမှ ဘာမျှရမည်မဟုတ်၊ နေသာပို၍ ဖြစ်မည်ဟူ၍လည်း မှတ်ချက်ချလိုက်သည်။ သို့ဖြစ်၍ သူသည် ဓမ္မတိ

မိယာကို တစောင့်စောင့်နှင့်ဖြစ်နေသည်။

စစ်ဖြစ်စကတည်းက မစ္စကီမီယာသည် နာရီအနည်းငယ်သာ အိပ်ပြီး ဆေးလိပ်နှင့် ကော်ခဲကိုသာ ဖိ၍သောက်ခဲ့သည်။ သူ့လေယာဉ်သည် အောက်တိုဘာ ၃၁ ရက် ဗုဒ္ဓဟူးနေ့တွင် ဝါရှင်တန်သို့ ဆိုက်ရောက်သည့်အခါ သူသည် ခရီးပန်းလာရုံသာမက မနေနိုင် မထိုင်နိုင်အောင် အစာမကြေသည့် ရောဂါဝေဒနာပါ ဖြစ်လာသည်။ သူ့အဖို့ မခံမရပ်နိုင်အောင် ဖြစ်ရသည်မှာ ထိုမျှဖြင့် မလုံလောက်သေး၍လားမသိ။ ထိုနေ့ထုတ် အမေရိကန် သတင်းစာများတွင် ဆာဒတ်၏ အထူးသတိမန်ဖြစ်သူ အစ္စမေးလ် ဖာမီနှင့် အမေရိကန်သမ္မတနစ်ဆင်တို့ အိမ်ဖြူတော်မြက်ခင်းတွင် ဖက်လဲတကင်းပြုလုပ်နေကြသည့် မျက်နှာဖုံးမှတ်ပုံများ ပါရှိလာသည်ကို တွေ့ရခြင်းဖြစ်သည်။

မစ္စကီမီယာနှင့် နစ်ဆင် တွေ့ဖို့ရန်မှာ နောက်နေ့ နံနက်စောစောမှ အလှည့်ကျသည်။ သူ့ကို နစ်ဆင်က မိတ်ဆွေဟောင်းကြီးအဖြစ် ရင်းရင်းနှီးနှီး ကြိုဆိုအပ်ခဲ့သည်။ နစ်ဆင်က ချစ်ကြည်စည်းလုံးရေး စကားများနှင့် မကြာမြင့်မီက အစ္စမေးပြည်သူတို့၏ ဒုက္ခခံစားခဲ့ရခြင်းများအတွက် ကရုဏာ သက်ခံခဲ့မိသည့်စကားများကို ပြောမဆုံးနိုင်အောင် ရှိသည်။ ထို့ပြင် မစ္စကီမီယာ၏ ကြံ့ကြံ့ခံ ရပ်တည်ခဲ့ခြင်းကိုလည်း ရက်ရက်ရောရော ချီးကျူးလေသည်။

ထို့နောက် နိုင်ငံရေးခေါင်းဆောင်ကြီး နစ်ဦးတို့သည် လိုရင်းကိစ္စများကို ဆွေးနွေးကြသည်။ ထိုအခါတွင် နစ်ဆင်သည် မိမိပြောမည့် စကားများကြောင့် အနာတကျည်းဖြစ်မသွားစေလိုသည့် သဘောဖြင့် စိတ်ဖြေနိုင်စေရန် မစ္စကီမီယာ၏ လက်မောင်းကို ကိုင်ကာ အစ္စမေး၏ တည်မြဲရေးအတွက် အမေရိကန်က အာမခံခြင်းကို အထပ်ထပ်ပြောသည်။ ထို့နောက် မစ္စကီမီယာ ထိတ်လန့်သွားစေမည့် အချက်နှစ်ချက်ကို ဖွင့်ပြောသည်။ ထိုအချက်နှစ်ရပ်မှာ အရှေ့အလယ်ပိုင်းတွင် ငြိမ်းချမ်းရေးရရှိရန်အတွက် သင့်လျော် လျောက်ပတ်သော အခြေခံများကို ချထားပြီးဖြစ်ရာ ထိုအတွက် အစ္စမေးက နယ်ပယ်များဖြင့် ပေးဆပ်ရန်ရှိခြင်းနှင့် အမေရိကန်က အစ္စမေးတို့အား တတိယတပ်မကြီးကို ဖြိုခွင်းသုတ်သင်ခွင့်ပြုမည်မဟုတ်ကြောင်း၊

အရပ် အစွဲဖျေ စစ်နှင့် ဆွေးနွေးပွဲ ၁၄၉

နစ်ဆင်က သူသည် အောက်တိုဘာ ၂၄ ရက်က ရုရှားတို့နှင့် နပမ်းလုံးခဲ့ရသည့်အလုပ်မျိုးကို မတွေ့ကြုံလိုကြောင်းဖြင့် ပြောသည်။ "ဒီအလုပ်မျိုးဟာ နေ့တိုင်းလုပ်လို့ရတာမဟုတ်ဘူး" ဟူ၍လည်း ပြောလိုက်သေးသည်။

သည်အကြောင်းကိုတော့ မစ္စကီမီယာ ကြည်လင်ပြတ်သားစွာ နားလည်သည်။ တတိယတပ်မကြီး ကိစ္စကြောင့် တိုက်ခိုက်မှုများ ပြန်လည်ဖြစ်ပွားလာခဲ့လျှင် အစ္စမေးတို့အား အမေရိကန်က ထောက်ပံ့ကူညီလိမ့်မည် မဟုတ်သည်ကို သဘောပေါက်သည်။ ထိုအချက်ကို ပို၍ လေးနက်စေရန် နစ်ဆင်သည် လွန်ခဲ့သည့်ရက်အနည်းငယ်က စာဖြင့် သတိပေးခဲ့ခြင်းတို့ နှုတ်ဖြင့် ယခုတစ်ဖန် ထပ်မံ၍ပြောသည်။ ထိုသတိပေးချက်မှာ အစ္စမေးတို့သည် အောက်တိုဘာ ၂၂ ရက်နေ့က ရှိနေခဲ့သည့်စစ်ကြောင်းသို့ ပြန်လည်ဆုတ်ခွာပေးရမည်ဟု လုံခြုံရေးကောင်စီတွင် အဆိုတင်သွင်းလာခဲ့လျှင် အမေရိကန်က ဗီတိုအာဏာဖြင့် ပယ်ချမည်ဖြစ်ကြောင်း၊ သို့သော် အစ္စမေးတို့က ပိုင်းဝန်းခံနေရသော အီဂျစ်တပ်ကို ရိက္ခာပို့ရန် လမ်းဖွင့်ပေးမှသာ ထိုသို့ပြုလုပ်နိုင်မည်ဖြစ်ကြောင်းဖြင့် ပြောပြသည်။

ထို့ပြင် အစ္စမေးလ်ဖာမီသည် ဝါရှင်တန်သို့လာရာတွင် သူ၏ လက်ဆွဲအိတ်ထဲ၌ ကုလသမဂ္ဂအနေဖြင့် မည်သို့အရေးယူဆောင်ရွက်ဖို့ရန် အဆိုပြုချက် ပါရှိလာသည်။ သို့ရာတွင် မိမိနှင့် ကစ်ဆင်ဂျာတို့က အစ္စမေးဝန်ကြီးချုပ်နှင့် တွေ့ဆုံဆွေးနွေးပြီးသည့်နောက် အဖြေပေါ်လာသည်တိုင် အောင် ပင် စောင့်ဖို့ရန် သူ့ကျေနပ်လောက်အောင် ပြောထားရပါသည်ဟု မစ္စကီမီယာအား ပြောပြသည်။

သမ္မတနစ်ဆင်က အစ္စမေးဝန်ကြီးချုပ်၏ သဘောထားကို ချက်ချင်း တုံ့ပြန်ပြောဆိုရန် အတင်းအကြပ် မတောင်းဆိုခဲ့ပေ။ ရှည်လျားစွာ ငြင်းခုံပြောဆိုခြင်းမပြုမီဖို့လည်း သတိပြုသည်။ ထိုသို့ ပြောရဖို့ကိစ္စကို ကစ်ဆင်ဂျာနှင့် လွှဲထားသည်။ သို့သော် ထိုအချိန်အထိ ကစ်ဆင်ဂျာသည် သူ့ပြောခွင့်မရသေးဘဲရှိသဖြင့် သင်းတို့နစ်ယောက် ပြောချင်သလောက် ပြောကြပစဉ်းဟု စိတ်ထဲ၌ထားကာ မကြာမကြာ သူ့မျက်မှန်ကိုချွတ်ပြီး တအားပွတ်တိုက်နေလေတော့သည်။

ကစ်ဆင်ဂျာသည် ထိုနေ့နောက်ပိုင်းတွင်မှ ဝန်ကြီးချုပ်နှင့် တွေ့

ပြောခွင့်ရသည်။ သူသည် စကားပလ္လင်ခံမနေဘဲ လိုရင်းကိစ္စကို ချက်ချင်း စ၍ ပြောသည်။ သူက နံပါတ်သုံးတပ်မကြီးကို လမ်းပေါက်ဖွင့်ပေးစေလိုသည်။ လမ်းပေါက်မှ ရိုးရိုးမဟုတ်၊ အီဂျစ် သို့မဟုတ် အနည်းဆုံး ကုလသမဂ္ဂမှ အုပ်ချုပ်သည့် လမ်းမကြီးဖြစ်ရမည်။ သံညှိထက်နည်းလျှင် ဘာမျှ ဆာဒတ်က လက်ခံမည်မဟုတ်ဟု ပြောသည်။

မစ္စက်မီယာက လမ်းဖွင့်ပေးရေးကို မဆွေးနွေးမီ မော်စကိုသို့ ကစ်ဆင်ဂျာသွားသည့်ကိစ္စကို ပြန်၍စရန် အကျပ်ကိုင်သည်။ အကယ်၍ ကစ်ဆင်ဂျာ အပစ်အခတ်ရပ်စဲရေးအဆိုကို သဘောမတူမီ မိမိအား ကြိုတင်တိုင်ပင်ခဲ့လျှင် ယခုလို ရှုပ်ရှုပ်ထွေးထွေးကိစ္စမျိုး ဖြစ်မလာအောင် ရှောင်လွှဲနိုင်လိမ့်မည်ဟု မစ္စက်မီယာက ဆိုသည်။ ကစ်ဆင်ဂျာက ယခင် သူပြောခဲ့သည့်အတိုင်း ရုရှားတို့က “ဆက်သွယ်ရေးအစီအစဉ်များကို သိပ္ပံနည်းဖြင့် နှောင့်ယှက်ဖျက်ဆီးခဲ့ကြောင်း” ဖြင့် ဓာတ်ပြားဟောင်းကြီးတို့ ပြန်၍ဖွင့်ပြသည်။ မစ္စက်မီယာက မျက်နှာကိုမဲ့ပြပြီး ကျုပ်ကို ဘာများမှတ်လို့ ဒီလိုယုံတမ်းစကားပြောနေတာလဲ”ဟု ပြန်၍နက်လိုက်သည်။ ယခုကဲ့သို့ မစ္စက်မီယာ ပြောလိုက်ခြင်းသည် ဤမျှလောက် အရေးကြီးသည့်ကိစ္စတွင် ကစ်ဆင်ဂျာ၏ လုပ်ပုံမှာ သူ့ကိုလည်းကောင်း၊ သူ၏ နိုင်ငံခြားရေးဌာနကိုလည်းကောင်း ယုံကြည်စိတ်ချစရာ မရှိတော့ခြင်းကို အကြောင်းပြစရာလိုအပ်သည်ထက်ပင် ပိုနေသေးသည်ဟု ဆိုလိုသကဲ့သို့ ရှိပေသည်။

ထိုစကားသည် ကစ်ဆင်ဂျာအား မွန်ထူသွားစေတော့သည်။ ဤတွင် ကစ်ဆင်ဂျာက “ခင်ဗျားနဲ့ကျုပ်နဲ့ တစ်ယောက်ကိုတစ်ယောက် ယုံကြည်မှု မရှိကြ၊ နားလည်မှုမရှိကြရင် ဘာမှဆက်ပြီး ပြောစရာမရှိတော့ဘူး။ ကစ်ဆင်ဂျာ(ဒင်းနစ်) နဲ့ ဂျိုး (ဆစ္စကို) တို့အချင်းချင်းပဲ ပြောကြပစေတော့” ဟု လျှာစောင်းခုတ်လိုက်လေသည်။

သို့ဖြင့် အစည်းအဝေးမှာ စိတ်ဆိုးမာန်ဆိုးဖြင့် အဆုံးသတ်ခဲ့ရသည်။ ထိုနေ့ညနေတွင် မစ္စက်မီယာက သတင်းစာရှင်းလင်းပွဲလုပ်သည်။ ထိုရှင်းလင်းပွဲတွင် သူ့အား ကစ်ဆင်ဂျာနှင့် မည်သည့်အကြောင်းများ ဆွေးနွေးခဲ့ရသနည်းဟူသောအမေးကို သူက မျက်နှာထားတင်းတင်းဖြင့် တတိယတပ်မကြီးကို လမ်းဖွင့်ပေးဖို့ကိစ္စနဲ့ပတ်သက်လို့ ဘာမှဆွေးနွေးစရာမရှိဘူး” ဟု

ပြောသည်။

ထိုနေ့မှာပင် ကီလိုမီတာ ၁၀၀ တွင် စတုတ္ထအစည်းအဝေး ကျင်းပသည်။ ယာရစ်၏ နေရာတွင် ဗိုလ်ချုပ် အစွဲရေးတာလ်က အစားဝင်သည်။ ဆွေးနွေးသည့်ကိစ္စမှာ ဒဏ်ရာရသော သုံးပန်းများလဲလှယ်ရေးကို မည်သည့်နည်းဖြင့် ဆောင်ရွက်ရန်ဖြစ်သည်။ ဗိုလ်ချုပ်တာလ်က အစွဲရေးသုံးပန်းများမှာ အရေအတွက်နည်းသဖြင့် တစ်သုတ်တည်းနှင့်အပြီးရွှေ့ပေးပြီး အီဂျစ် သုံးပန်းများမှာ လူများသည် အတွက် တစ်သုတ်ပြီးတစ်သုတ် သယ်ယူရန် အကြံပေးသည်။ သို့သော် ထိုအဆိုပြုချက်ကို ဂါမာဆီက ကန့်ကွက်သည်။ ဂါမာဆီက ထိုသို့ကန့်ကွက်ခြင်းမှာ တာလ်ထင်သလို အစွဲရေးတို့ကို ယုံကြည်မှုမရှိ၍မဟုတ်ကြောင်း၊ ယခုလိုပြုလုပ်မည်ဆိုလျှင် အစွဲရေးသုံးပန်းအားလုံး ပြန်၍အရောက်နှင့် အီဂျစ်အားလုံးပြန်၍ရောက်ခြင်းမှာ နာရီအနည်းငယ်သာ ကွာခြားမှုရှိမည်ဖြစ်သော်လည်း အီဂျစ်လူထု၏ အမြင်တွင် အစွဲရေးတွေကတော့ အားလုံးရောက်သွားကုန်ကြပြီး အီဂျစ်တို့က အကုန်မရောက်ကြသေးဟူ၍ ထင်မြင်ခြင်းကို ဆာဒတ်အနေဖြင့် လက်ခံနိုင်မည်မဟုတ်သောကြောင့် ဖြစ်ပါသည်ဟု ရှင်း၍ပြသည်။

တာလ်က ဂါမာဆီ၏ အခက်အခဲကို နားလည်မှုရှိပြီး အစွဲရေးဒဏ်ရာရသူများကို နှစ်သုတ်ခွဲ၍ သယ်ယူမည်။ အစွဲရေးပထမအသုတ်သည် ကိုင်ရီမြို့က ထွက်ခွာချိန်တွင် အီဂျစ်ပထမအသုတ်က ကိုင်ရီမြို့သို့ တစ်ချိန်တည်း ထွက်ခွာလာမည်။ အီဂျစ်နောက်ဆုံးအသုတ် ကိုင်ရီသို့ ထွက်လာတော့ မှ အစွဲရေးဒုတိယအသုတ်က ကိုင်ရီမှထွက်မည်ဟု ဆိုသည်။

တာလ်၏ အကြံပေးချက်ကို ဂါမာဆီက လက်ခံသည်။

အများမြှော်လင့်ကြသည့်အတိုင်း ကစ်ဆင်ဂျာသည် သူ၏ ဒေါသတို့ ဖြေပြီး ထိုညမှာပင် ဂိုလ်ဒါမီယာနှင့် ထပ်၍တွေ့သည်။ သူသည် ညဉ့်နတ်မိုင်းအစည်းအဝေးများတွင် အလွန် အလုပ်လုပ်နိုင်ပုံရသည်။ သူသည် အကဲသွက် လျှာသွက်ရှိပြီး တစ်ဖက်သားနွမ်းနယ်လာသည့်တိုင်အောင် မဝန်နား စကားပြောနိုင်လေသည်။ သို့သော် အစာမကြေသည်ရောဂါနှင့် အခဲမကြေသည့် ဝေဒနာပါခံစားနေရသည့် မစ္စက်မီယာနှင့်တွေ့သောအခါ ကစ်ဆင်ဂျာမှာ သူ့ထက်သာသူနှင့် တိုးနေလေသည်။

မစ္စကံမိယာက ဆွေးနွေးပွဲကို တိုက်စစ်ဖြင့် စတင်ဖွင့်လှစ်သည်။ သူက အိဂျစ်တတိယတပ်မကြီးကို ထွက်ပေါက်မပေးမီ အစ္စရေးသို့ပန်းအားလုံး ပြန်၍လွှတ်ပေးစေချင်သည်။ ထိုသို့တောင်းဆိုခြင်းမှာ လိုက်လျောမှု တစ်ခုအနေဖြင့်မဟုတ်ဘဲ ဂျီနီဗာစာချုပ်ပါ ရ ပိုင်ခွင့်တစ်ရပ်အနေဖြင့် တောင်းခြင်းဖြစ်သည်။ အစ္စရေးတပ်သားများမှာ အိဂျစ်တို့လက်ထဲ ဖမ်းဆီးခြင်းခံနေရပြီး အိဂျစ်တပ်သားများကိုမူကား စားနပ်ရိက္ခာများပင် ပေးနေခြင်းကို မိမိ၏ပြည်သူတို့ကို ဘယ်လိုလုပ်၍ ရှင်းပြနိုင်မည်နည်းဟု မစ္စကံမိယာက စောဒကတက်လိုက်သည်။

ကစ်ဆင်ဂျာက လမ်းပေါက်ပွင့်သွားသည်နှင့် သို့ပန်းများလဲလှယ်ရေးကိစ္စကို သဘောတူဖို့ရန် မည်သည့်အခက်အခဲမျှ ပေါ်လာစရာမရှိပါဟု အာမခံသည်။ သို့ရာတွင် မစ္စကံမိယာက လျှော့မပေးချေ။ သူသည် လက်ကိုင်နှင့် ကုလားထိုင်ပေါ်တွင် နောက်မှီ၍ထိုင်လိုက်ပြီးနောက် ကစ်ဆင်ဂျာအား သူနှင့်တွေ့သမျှ နိုင်ငံခေါင်းဆောင်ကြီးတိုင်း ကြားနေကြဖြစ်သော နိုင်ငံရေးတရားကို ဟောပြောလေတော့သည်။ ထိုတရားမှာ ရဟူဒီဘာသာရေးသမိုင်း၊ ဇီယွန်ဝါဒနှင့် ဂျူးတို့ အိဂျစ်မှ ထွက်ပြေးလာကြခြင်း၊ ဆီးရီးယားဘုရင်၏ နှိပ်စက်ခြင်းမှ ဂျူးများ လွတ်မြောက်အောင်ကယ်တင်ခဲ့သော မက်ကာဘီးနှင့် ဘားကော့ကတို့၏ အကြောင်းမှသည် ရုရှားတို့က ဂျူးတို့ကို လူမျိုးပြုတ်အောင် သတ်ဖြတ်ခဲ့ကြခြင်းနှင့် နာဇီတို့က မီးလောင်တိုက်သွင်းခဲ့ခြင်းကို အစပြု၍ အစ္စရေးနိုင်ငံ ထူထောင်လာနိုင်ခဲ့သည်အထိ ဖြစ်လေသည်။ ကစ်ဆင်ဂျာသည် ထိုတရားတော်ကြီးကို ယခင်က ကြားနာခဲ့ရဖူးပြီဖြစ်သော်လည်း ယခုတစ်ဖန် အစအဆုံးပြန်၍ နာကြားနေရလေသည်။ အဘွားကြီးက ပြောမိပြီဆိုလျှင် သူ့နှုတ်ဖျားမှ ကရားရေလွှတ်သလို ထွက်လာသော စကားများကို ဘယ်လိုနည်းနှင့်မျှ တားဆီး၍မရနိုင်တော့။

မစ္စကံမိယာပြောပြီးသည့်အဆုံးတွင် ကစ်ဆင်ဂျာက အာဝဇ္ဇန်းရွှင်ရွှင်ဖြင့် စကားစစ်ဆင်ပြန်လေသည်။ ကစ်ဆင်ဂျာသည် မစ္စကံမိယာက အလျှော့မပေးခဲ့လျှင် အစ္စရေးတို့ မျက်နှာချင်းဆိုင်ကြရမည့် ဆိုးရွားကြောက်မက်ဖွယ်ရာကောင်းလှသည့် အန္တရာယ်အပေါင်းတို့ကို မျက်ဝါးထင်ထင်မြင်လာရအောင် ဝန်ကြီးချုပ်အား ပြောပြလိုက်သည်။

“ကျွန်တော်က ခင်ဗျားမှားတယ်လို့ မဆိုဘူး၊ ဒါပေမဲ့ ခင်ဗျားတို့ ဆွေးကြိုကြရမယ့် ဖြစ်ရပ်အမှန်တွေကို ပြောနေတာ” ဟု ကစ်ဆင်ဂျာက ဇွင်းပြသည်။ “တစ်ကမ္ဘာလုံးနဲ့ခင်ဗျားတို့နဲ့ ဆန့်ကျင်ဘက်ဖြစ်နေတယ်။ ဥရောပကရော ဂျပန်ကပါ ဘယ်သူမှမလိုလားဘူး။ ရေနံသပိတ်အရေး ထလည်း ရှိသေးတယ်။ ခင်ဗျားတို့က အိဂျစ်ကို တတိယတပ်မကြီးထံ ခင်ပေါက် မပေးဘူးဆိုရင် ရုရှားက သူတို့ရဟတ်ယာဉ်တွေနဲ့လာပြီး လုပ်ဆေးလိမ့်မယ်။ အဲဒီတော့ ခင်ဗျားတို့ ဘာလုပ်မလဲ။ သူတို့ကို ပစ်ချကြမာထား။ အဲဒီတော့ အမေရိကန်က ဘာလုပ်မယ်ထင်သလဲ ...”

ကစ်ဆင်ဂျာက ဆက်၍ပြောသည်။ “ရုရှားက တစ်ဖက်သတ်လုပ်နေတာကို အမေရိကန်က ခွင့်ပြုနိုင်မယ်မဟုတ်ဘူး။ သူလုပ်တာ ကြည့်နေထိုင်ရင် ရုရှားတွေဟာ အာရပ်ကမ္ဘာကြီးမှာ တကယ့်သူရဲကောင်းကြီးတွေ ဖြစ်သွားမယ်။ အဲဒီလိုမဖြစ်ရအောင် အမေရိကန်ကလည်း ကိုယ့်ရဟတ်ယာဉ်တွေနဲ့ ကိုယ့်ရိက္ခာအပြည့်တင်ပြီး တတိယတပ်မကို ပို့ပေးရလိမ့်မယ်”

နောက်ဆုံးကစ်ဆင်ဂျာပြောလိုက်သည့် စကားတစ်ခွန်းမှာ နောင်အစည်းအဝေးတိုင်းတွင် တစ်ကျော့ပြန်၍ ကြားကြားနေရသည့်တေးသွားတဲ့သို့ ဖြစ်လာသည်။ ထိုစကားမှာ “ဝါရှင်တန်မှာရှိတဲ့အုပ်ချုပ်ရေးပိုင်းက တောင် ခင်ဗျားတို့နဲ့ တစ်ဖက်တစ်လမ်းဖြစ်နေတယ်။ ကျွန်တော်တစ်ယောက်တည်းသာ ခင်ဗျားတို့ရဲ့မိတ်ဆွေဖြစ်နေတာ။ ကျွန်တော်က ခင်ဗျားတို့ကို ကူညီနိုင်အောင် ခင်ဗျားတို့က ကျွန်တော့်ကို ကူညီရမှာ” ဖြစ်သည်။

ထိုဆွေးနွေးပွဲမှာ နိဂုံးမချုပ်ဘဲနှင့် အဆုံးသတ်ခဲ့ရသည်။ ဝန်ကြီးချုပ် ထလည်း သို့ပန်းလဲလှယ်ရေးကို ဦးစားပေးရန် တောင်းဆိုချက်ကို မလျှော့ဘဲ တင်းခံနေသည်။ ထိုအကြောင်းကို မစ္စကံမိယာက ဂျေရုဆလင်သို့ အစီရင်ခံသည်။ ဂျေရုဆလင်တွင် ထိုကိစ္စကိုဆွေးနွေးရန် ကက်ဘီနက်အဖွဲ့အစည်းအဝေး ခေါ်ပြီးနောက် ဝန်ကြီးချုပ်၏ ရပ်တည်ချက်ကို အပြည့်အဝ ထောက်ခံကြောင်း တညီတညွတ်တည်း ဆုံးဖြတ်ကြသည်။

ဤအတွင်းဝယ် ကာကွယ်ရေးဝန်ကြီး ရှုလက်ဆင်းဂါးက အမေရိကန်အသို့ ရောက်လာသော အစ္စရေးကိုယ်စားလှယ်အဖွဲ့အား စကားပြတ်ပြတ် ပြောလိုက်သည်။ အမေရိကန်က အစ္စရေးအားပေးဖို့ရန် ကြံရွယ်သော စစ်

အကူအညီပမာဏသည် အရှေ့အလယ်ပိုင်းတွင် ပေါ်ပေါက်လာမည့် နိုင်ငံရေးဖြစ်ပေါ်တိုးတက်မှုများတွင် အမေရိကန်အစိုးရနှင့် ပူးပေါင်းဆောင်ရွက်လိုသော ဆန္ဒရှိသည့် အတိုင်းအတာနှင့်တွဲနေသည်ဟု ပြောသည်။ မစ္စကို မီယာသည် နိုဝင်ဘာ ၃ရက် စနေနေ့ညနေတွင် ကစ်ဆင်ဂျာနှင့်ထပ်၍ တွေ့သည်။ ပထမဦးစွာ ကစ်ဆင်ဂျာက မစ္စကိုမီယာဘက်က လျှော့၍မပေးလျှင် အစွရေးတို့ ရင်ဆိုင်ရမည့် ကြောက်မက်ဖွယ်ရာအရေးအခင်းများကို ထပ်၍ကျော့လိုက်သည်။ ထို့နောက် အရှေ့အလယ်ပိုင်းသို့ မကြာမီ သူ သွားရောက်မည့်ကိစ္စကို ရည်ညွှန်းကာ "ခင်ဗျားတို့က ကိုင်ရိုကို ကျွန်တော် ယူသွားဖို့ ဘာတစ်ခုမှ မပေးလိုက်ကြဘူး၊ ကျွန်တော်ကလည်း သူတို့ကို ဘာမှပေးစရာမရှိတူး" ဟု ပြစ်တင်ပြောဆိုလေသည်။ မစ္စကိုမီယာ၏ ခေါင်းမာမှုသည် အစွရေး၏ အကျိုးကိုထိခိုက်ဖို့ရန်သာ ရှိသည်ဟု အလေးအနက် ထပ်မံ၍ ပြောသည်။

ကစ်ဆင်ဂျာက သူသည် မြောက်ဗီယက်နမ်တို့နှင့် သုံးပန်းများကိစ္စကို စေ့စပ်ဆွေးနွေးစဉ် ရရှိခဲ့သည့် ဗဟုသုတကို မစ္စကိုမီယာအား ပြန်၍ပြောပြသည်။ မစ္စကိုမီယာသည် အကျိုးဖြစ်ထွန်းမှုရလဒ်ကို အလိုရှိလျှင် ဂျီနီဗာ စာချုပ်ပါ ရေးသားချက်များကိုချည်း အားကိုးနေရုံမျှဖြင့် မရနိုင်။ ထိုစာချုပ်ကို မည်သူမျှအထင်မကြီး။ ဗီယက်နမ်ကိစ္စတွင် သူကိုယ်တိုင်အလျှော့ပေးသလောက် ပေးခဲ့ရသည်။ မစ္စကိုမီယာသည် စစ်သုံးပန်းများပြန်၍ ရောက်လာသည်ကို မြင်လိုလျှင် သူ့ဘက်ကလည်း ညွတ်ပြောင်းပေးရလိမ့်မည်။ "ခင်ဗျားဆုံးဖြတ်ရမှာက တရားမှန်ကန်မှုကို လိုချင်သလား၊ သုံးပန်းတွေကို လိုချင်သလား၊ အဲဒါပဲ" ဟု ကစ်ဆင်ဂျာက ပြဿနာကို ရိုးရိုးနှင့် ရှင်းရှင်းကလေး ပြောပြလိုက်သည်။

ယခုလို ကစ်ဆင်ဂျာက သုံးပန်းတို့၏ ကြံမ္မာနှင့် နိုင်ငံရေးပြဿနာ ယှဉ်တွဲပြခြင်းကို သူ့စိတ်ထဲက မခံချင်ပေ။ သို့သော် ဂိုလ်ဒါမီယာသည် မည်သို့ပင် ခေါင်းမာတတ်စေကာမူ သူသည် ပြောမနိုင် ဆိုမရသော အမျိုးသမီးကြီးတစ်ဦးမဟုတ်ချေ။ ကစ်ဆင်ဂျာက ရှင်း၍ပြသည့် အဖြစ်မှန်နှင့် ပတ်သက်ပြီး စေဟာဒကတက်စရာအကြောင်းကိုလည်း ရှာ၍မရချေ။ ထို့ပြင် သူသည် စစ်စတင်၍ ဖြစ်လာကတည်းက စိတ်လေးနေရသည့်အထဲ

ထွက်ခွာပြီးပြဿနာက နောက်ထပ်စီးပိုးလာဦးမည့်ဒဏ်ကို မခံနိုင်တော့ချေ။ သို့ဖြစ်၍ မစ္စကိုမီယာသည် အလျှော့ပေးတန်သလောက် လျှော့ပေး နိုင်ရသည်။ သူသည် တတိယတပ်မကြီးကို လမ်းပေါက်ဖွင့်ပေးမည်။ သို့သော် ထိုလမ်းပေါက်ကို အစွရေးတို့က ကွပ်ကဲအုပ်ချုပ်ရမည်။ ထိုလမ်းပေါက် စတင်သည့်နေရာတွင် ကုလမဂ္ဂ စစ်ဆေးရေတပ်စခန်းတစ်ခု ချထားရမည်ဟု ဆိုသည်။

ကစ်ဆင်ဂျာသည် ထိုသို့လိုက်လျောလာခြင်းကို အမိအရ ဆုပ်ကိုင် နှိပ်လျှင် နောက်ထပ်ရအောင်ဆွဲပြန်သည်။ သူသည် ထိုမျှလောက် ရရှိခြင်းကိုပင် ကျေနပ်လှပြီဖြစ်သော်လည်း ထိုသို့ကျေနပ်ခြင်းကို ဖုံးဖိထားပြီး အီဂျစ်တို့က သေဘာတူလိမ့်မည်မဟုတ်ဟုဆိုသည်။ (ကစ်ဆင်ဂျာက သမ္မတဆာဒတ်အား လမ်းပေါက်ကို အီဂျစ်တို့က ကွပ်ကဲအုပ်ချုပ် ရပါစေမည်ဟု ကတိပြုထားခဲ့ကြသည်။ ထိုအကြောင်းမှာ မစ္စကိုမီယာ မသိသည့် ကိစ္စ ဖြစ်သည်။)

ဤတွင် ယာရစ်က ကစ်ဆင်ဂျာသည် အီဂျစ်တို့၏ ဈေးကစား တတ်သည့်စွမ်းရည်ကို အကဲခတ်မှားနေသည်ဟု ဝင်၍ပြောသည်။ သူတို့သည် ထိုလမ်းပေါက်ရရှိမည်ဆိုလျှင် ဘယ်လောက်ပင် ထိခိုက်စေကာမူ အနာခံရန် အသင့်ရှိနေကြသည်။ သည်လိုအထဲက အီဂျစ်အား လမ်းပေါက်လည်း ဖွင့်ပေးမည်။ လမ်းပေါက်အုပ်ချုပ်ကွပ်ကဲခွင့်လည်း ပြုမည်ဆိုလျှင် အစွရေးနှင့် အမေရိကန်တို့အဖို့ အဓိကဈေးကစားစရာ လက်ကိုင်ဖဲကို ပစ်ချလိုက် သလိုရှိမည်။ နောက်ဆွေးနွေးပွဲများတွင် ဘာကိုကိုင်၍ ပြောကြမည်နည်း။ သို့ဖြစ်၍ အီဂျစ်တို့အား တတိယတပ်မကို လမ်းပေါက်ဖွင့်ပေးခြင်းနှင့် ထိုလမ်းကို ကိုယ်ထိလက်ရောက် ကွပ်ကဲခွင့်ပေးခြင်းကို ခွဲခြားရန်လိုသည်ဟု ယာရစ်က ပြောပြသည်။

ကစ်ဆင်ဂျာက ယာရစ်၏စကားကို သံသယရှိသည်။ သို့သော် ယာရစ်က ဆက်၍ပြောသည်။ အီဂျစ်ကို လမ်းပေါက်ကွပ်ကဲမှု ပေးလိုလိမ့် သည်နှင့် ထိုမျှမက ပေးလိုက်သလိုရှိမည်။ တတိယတပ်မကြီးကို ဝိုင်းထားမှု ဖျက်ပေးလိုက်သကဲ့သို့ ဖြစ်သွားမည်။ သည်အခါတွင် အီဂျစ်က အလျှော့ပေးရန် ကိစ္စများအတွက် ဖိအားပေးစရာ ဘာမျှရှိတော့မည်မဟုတ်ဟု နှင်း

ပြသည်။ ထိုသို့ ရှင်းပြသော်လည်း ကစ်ဆင်ဂျာက ဘဝင်မကျလှချေ။ သူသည် အကြောင်းနှင့်အကျိုးကို ခေါင်းရှုပ်ခဲပြီး စဉ်းစားမနေလိုပေ။ ဆာဒတ်ကို ကတိပေးထားပြီးဖြစ်ရာ ထိုကတိအတိုင်း ပေးအပ်နိုင်ရေးကိုသာ သူကြံရွယ်ထားလေသည်။

ကစ်ဆင်ဂျာက အစွဲရေးအပေါ် ဖိနှိပ်ခြင်းကို ပို၍အားကောင်းစေရန် ဆာဒတ်ကလည်း တစ်ဆင့်ထက်တစ်ဆင့် တွန်းအားမြှင့်လာသည်။ ထိုသတင်းပတ် နောက်ဆုံးရက်တွင် သူသည် ဆီးရီးယား၊ ကူဝိတ်၊ ဆော်ဒီအာရေးဗီးယား၊ အီရတ်နှင့် အယ်ဂျီးရီးယားနိုင်ငံများမှ ခေါင်းဆောင်ကြီးများကို အရေးပေါ်အစည်းအဝေး ခေါ်လိုက်သည်။ သို့သော် ထိုအစည်းအဝေးမှာ အာရပ်တို့က ပြတ်ပြတ်သားသားလုပ်ကိုင်ကြရန် ပြင်ဆင်နေသည့် အသွင်ရောက်အောင် ပြုလုပ်ခြင်းမျှသာ ဖြစ်သည်။ အာရပ်သတင်းစာများကလည်း တိုက်ပွဲအသစ် ဖြစ်လာဦးတော့မည့်အနေအထားမျိုး ဘေးတီးပေးကြသည်။ ထို့ပြင် ဘာမျှ ရေရေရာရာအကြောင်းပြစရာမရှိဘဲနှင့် ကိုင်ရိုမြို့ကြီးနှင့်တကွ အခြားကိုးခရိုင်တွင် မှောင်ချသည့်အမိန့် ထုတ်ပြန်ထားလိုက်သည်။

အီဂျစ်သည် ကီလိုမီတာ ၁၀၁ တွင် ရေးဆွဲခဲ့သည့် ဒဏ်ရာရသော စစ်သားများလဲလှယ်ရေး သဘောတူညီချက်ကိုလည်း လိုက်နာဆောင်ရွက်ရန် ငြင်းပယ်လိုက်သည်။ ဤကိစ္စမှာ နိုင်ငံရေးကိစ္စဖြစ်လာပြီး “အခြားအရေးကိစ္စများနှင့်” ဆက်နွယ်နေသည်ဟု အစွဲရေးအား ချက်ချင်း အကြောင်းကြားလိုက်သည်။ ထိုအခြားကိစ္စများဆိုသည်မှာ ဝါရှင်တန်တွင် မစ္စက်မီယာနှင့် ပြောဆိုဆွေးနွေးခဲ့ရာမှ ပေါ်လာသည့်ရလဒ်များကို ဆိုလိုခြင်းဖြစ်သည်။ ဆာဒတ်သည် အစွဲရေးတို့မှ အမေရိကန်က နှိုက်ယူရရှိသည်မှာ မည်သည့်အချက်များဖြစ်သည်ကို မသိရသေးသမျှ မိမိဘက်က ဘာမျှခြေလှမ်းပြင်ခြင်းမပြုရန် ဆုံးဖြတ်ထားကြောင်း ထင်ရှားသည်။ အီဂျစ်သည် နောက်တစ်ကြိမ် ကီလိုမီတာ ၁၀၁ အစည်းအဝေးကို နိုဝင်ဘာ ၆ ရက်နေ့ထိ သို့မဟုတ် ဝါရှင်တန်ဆွေးနွေးပွဲများမှ ရလဒ်တို့ကို မသိရသေးမီအထိ ရွှေ့ဆိုင်းထားရန်လည်း အဆိုပြုသည်။

နိုဝင်ဘာ ၄ ရက် တနင်္ဂနွေနေ့တွင် မစ္စက်မီယာသည် နိုင်ငံတော်

ခေါင်းဆောင် ဧည့်သည်တော်ကြီးများ တည်းခိုသည့် အစိုးရဂေဟာဖြစ်သော ဘလဲယားအိမ်တော်တွင် ကောင်းစွာအနားယူရလိမ့်မည်ဟု မျှော်လင့်ခဲ့သည်။ သို့သော် နံနက်စောစောစီးစီး အချိန်ကပင် တယ်လီဖုန်း ခေါင်းလောင်းခေါ်သံများ စတင်ထွက်ပေါ်လာလေသည်။ ပထမခေါ်သူမှာ သမ္မတကြီး၏ လက်ထောက် အလက်ဇန္ဒားဟိဂ်ဖြစ်သည်။ သူ့စကားကို စာတစ်ကြောင်းတည်းဖြင့် အတိုချုပ်ရလျှင် “သမ္မတကြီး သိပ်ဒေါသနေသည်” ဟူ၍ ဖြစ်မည်။ မစ္စက်မီယာသည် သူ့နောက်မှာ ကစ်ဆင်ဂျာရှိရမည်ဟု အသေအချာတွက်လိုက်သည်။ ထိုနောက် ကစ်ဆင်ဂျာ၏မိတ်ဆွေ နယ်လဆင်ရော့ဇလား ဆက်သည်။ ရော့ဇလားက “သိပ်ပြီးတော့လည်း ခေါင်းခါမနေပါနဲ့ ဗျာ၊ သမ္မတကြီးနဲ့ ဟင်နရီတို့က ဝန်ကြီးချုပ်ရဲ့အကျိုးကို လိုလားလို့ ခုလိုဖြစ်စေချင်တာပါ။ ဒီတစ်လမ်းပဲ ရှိပါတယ်” ဟု တောင်းပန်သည်။

ဧည့်သည်တော် ဝန်ကြီးချုပ်အတွက် အားတက်စရာ စကားပြောသူများမှာ တရားလွတ်တော်ချုပ် တရားဝန်ကြီးဟောင်း အာသာဂိုးလ်ဘတ်နှင့် ဂျော့မီနီတို့ဖြစ်ကြသည်။ သူတို့က မစ္စက်မီယာအား အလျှော့မပေးဖို့ တိုက်တွန်းအားပေးကြသည်။

ဂိုလ်ဒါမီယာသည် နိုဝင်ဘာ ၅ ရက်တွင် အစွဲရေးသို့ ပြန်လာခဲ့သည်။ သူသည် ယခင်လိုက်လျောချက်ကို နောက်ထပ် တစ်စုံတစ်မျှ တိုး၍ မပေးခဲ့ချေ။ သူပြန်သွားပြီးနောက် နောက်တစ်နေ့တွင် ကစ်ဆင်ဂျာသည် ကိုင်ရိုသို့ လေကြောင်းဖြင့် ထွက်ခွာသွားသည်။

အမေရိကန်နိုင်ငံခြားရေးဝန်ကြီးသည် ၁၉၇၃ ခု နိုဝင်ဘာ ၆ ရက်နေ့တွင် ကိုင်ရိုသို့ ရောက်ရှိ၍ လေယာဉ်ကွင်းတွင် ခြေခင်းလိုက်မိသည်နှင့် မိမိသည် လာသာလာရသော်လည်း ဘာမျှဟန်ကျလိမ့်မည်ဟု မထင်မိချေ။ တတိယတပ်မကြီးကို ရိက္ခာထောက်ခြင်းနှင့် စပ်လျဉ်းသည့် အစွဲရေး၏ မှုကိုပြောပြသည့်အခါ ဆာဒတ်သည် ဒေါသပေါက်ကွဲလိမ့်မည်ကို မျှော်မှန်းစိုးရိမ်မိသည်။ ထိုသို့ဖြစ်လာလျှင် မိမိအနေဖြင့် အစွဲရေးကို ထပ်မံဖိအားပေးရလိမ့်မည်ဟု နှလုံးပိုက်မိသည်။

ကိုင်ရိုသို့ရောက်ရှိသည့် ပထမနေ့ညတွင် သူသည် ဟိလ်တန် ဟိုတယ်တွင် ဖာမီနှင့် ဆေတ္တူမျှဆွေးနွေးရသည်။ ထိုအချိန်တွင် ဖာမီသည်

နိုင်ငံခြားရေးဝန်ကြီးဖြစ်လာကာစ ရှိသေးသည်။ နောက်နေ့နံနက်တွင် သူသည် သမ္မတဆာဒတ်နှင့် သုံးနာရီကြာမျှ နှစ်ယောက်တည်းဆွေးနွေးရသည်။ ထိုအခါကျမှပင် ဆာဒတ်သည် သဘောတူညီလိုသောဆန္ဒ ပြင်းပြနေသည်ဟု မိမိအတွက်လွဲမှားခဲ့ခြင်းကို သူ သိရလေသည်။

ကစ်ဆင်ဂျာက အစွဲရေးတို့သည် လမ်းပေါက်အုပ်ချုပ်ကွပ်ကဲခွင့်ကို အိဂျစ်အား မပေးနိုင်ဟု ငြင်းပယ်ကြောင်း ပြောပြသည့်အခါ ဆာဒတ်သည် အလွန်စိတ်ပျက်သွားသည့်ပြင် နောက်ထပ် တိုး၍ရအောင် ကြိုးစားသည်။ ကစ်ဆင်ဂျာက ယခုအချိန်တွင် ဂိုလ်ဒါမီယာအစိုးရသည် နိုင်ငံရေးအခြေအနေအရ သည့်ထက်ပိုမပေးနိုင်။ ထိုသို့ တိုးပေးမိခြင်းကြောင့် အာဏာလက်လွှတ်မခံနိုင်ဟုဆိုသည်။ မိမိလည်း အစွဲရေးသို့သွားပြီး နောက်ထပ် တိုး၍ ရအောင် ကြိုးစားပါဦးမည်။ သို့သော် အောင်မြင်လိမ့်မည်လို့တော့ မထင်။ အဖိုးတန်သည့် အချိန်တွေသာ ကုန်မည်။ အိဂျစ်သည် ဖြစ်နိုင်သည်ကိုသာ ကြည့်ပြီး ယခုရရှိသလောက်ကို လက်ခံသင့်သည်။ မည်သို့ရှိစေရှေ့တွင် စစ်တပ်ချင်း ခွဲထုတ်ရှင်းလင်းရေးကိစ္စ အထင်အရှားရှိနေပြီဖြစ်ရာ သည်အခါတွင် အစွဲရေးတို့က ယခုထက်ထိသာ ထူးခြားစွာ ဆုတ်ခွာပေးရမည့် အရေးလည်း ပါလာရလိမ့်မည်ဟု ကစ်ဆင်ဂျာက ရှင်းလင်းပြောပြလေသည်။

ကစ်ဆင်ဂျာက ထိုသို့ပြောလိုက်သည်နှင့် ချက်ချင်းလိုလိုပင် ဆာဒတ်က သဘောတူခဲ့ရာ ကစ်ဆင်ဂျာပင် အံ့ဩသွားရလေသည်။ ထိုညနေတွင် အမေရိကန်နိုင်ငံခြားရေးဌာနမှ ပြောရေးဆိုခွင့်ရှိသူ ရော်ဘတ်မက္ကလောစကီးက သတင်းထောက်များကို ဖိတ်ခေါ်ပြီး အောက်ပါအဓိကဖြစ်ပေါ်လာမှု နှစ်ရပ်ကို ပြောကြားသည်။

- * အမေရိကန်နှင့် အိဂျစ်တို့ သံတမန်အဆက်အသွယ်အသစ် ဖြစ်ထွန်းလာခြင်းနှင့် ရက်သတ္တနှစ်ပတ်အတွင်း သံအမတ်ကြီးများ အပြန်အလှန် ခန့်ထားရေး(ထိုနှစ်နိုင်ငံသည် ခြောက်ရက်စစ်ပွဲအပြီးတွင် သံတမန်အဆက်အသွယ် ဖြတ်ခဲ့ကြသည်)။
- * အမေရိကန်လက်ထောက်နိုင်ငံခြားရေးဝန်ကြီး ဂျိုးဆက်ဆစ္စ

ကိုနှင့် အမေရိကန်အမျိုးသားလုံခြုံရေးကောင်စီ၏ အရှေ့အလယ်ပိုင်းရေးရာ ပါရဂူ ဟဲရီးဆောင်းဒါးတို့သည် အစွဲရေးသို့ ယခုချက်ချင်း ထွက်ခွာသွားကြမည်ဖြစ်ခြင်း။

ချက်ဆို နားခွက်ကမီးတောက်သော သတင်းစာဆရာများအဖို့မှာ သည်လောက်သိရလျှင် ဘာဖြစ်မည်ကို နားလည်နေကြပြီ။ ကစ်ဆင်ဂျာသည် အစွဲရေးတို့က လက်ခံနိုင်သည်ထက်ပင် ပိုသေးသော 'မူ'တစ်ခုကို ဆာဒတ်နှင့် သဘောတူညီမှု ရနေပြီဖြစ်ခြင်းကို သူတို့ ရှင်းလင်းစွာ မြင်ကြလေသည်။

ဆစ္စကိုနှင့် ဆောင်းဒါးတို့သည် ဆိုက်ပရပ်မှတစ်ဆင့် တယ်လဗစ်သို့ သွားကြသည်။ သူတို့သည် ရောက်လျှင်ရောက်ခြင်း မစွက်မီယာ၊ ဒါယန်း၊ အီဘန်း၊ အာလွန်၊ အယ်လ်ဇာနှင့် ယာရစ်တို့ ပါဝင်သည့် အစည်းအဝေးသို့ တိုက်ရိုက်သွားကြသည်။ ထိုအစည်းအဝေးအပြီးတွင် မစွက်မီယာသည် ဆစ္စကိုနှင့်ပါလာသည့်အဆိုကို ဆွေးနွေးရန် ည ၁၁:၀၀ နာရီတွင် ကက်ဘီနက်အဖွဲ့အစည်းအဝေးကို ခေါ်လိုက်သည်။

ဆာဒတ်သည် ရိက္ခာသွင်းရန်လမ်းပေါက်ကို အစွဲရေးတို့က ကွပ်ကဲရန်သဘောတူခဲ့သော်လည်း ဆစ္စကို၏ အဆိုပြုချက်ထဲတွင် ကုလသမဂ္ဂစစ်ဆေးရေးစခန်း သုံးနေရာထားရှိရေးပါလာသည်။ တစ်ခုမှာ ကီလိုမီတာ ၁၀၀ အနီးတွင်ဖြစ်သည်။ အခြားတစ်ခုမှာ စူးအက်မြို့ ဆင်ခြေဖုံးတွင် ဖြစ်သည်။ တတိယစခန်းမှာ တတိယတပ်မကြီးနှင့် မျက်နှာမူနေသည့် ရေပြင်တွင်ဖြစ်သည်။ မစွက်မီယာက ဝါရှင်တန်တွင်စကားပြောစဉ်က ကုလသမဂ္ဂစစ်ဆေးရေးစခန်း တစ်နေရာသာ မိမိသဘောတူခဲ့ခြင်းကိုသာ မှတ်မိသည်။ ယခု သုံးခုအဆိုပြုထားသည်။ ထိုအဆိုပြုချက်တွင် ရေးသားထားသည့် စာသားများမှာလည်း စူးအက်မြို့နှင့် တတိယတပ်မကြီးသို့ ပို့ဆောင်မည့် ဇိက္ခာများထဲတွင် စစ်အသုံးအဆောင်များ မပါရှိရဟု အတိအကျ ဖော်ပြထားခြင်းမရှိချေ။ အောက်တိုဘာ ၂၂ ရက်နေ့က ရှိနေသည့် စစ်ကြောင်းများကို ရည်ညွှန်းချက်တစ်ခုလည်းပါနေသည်။ ကက်ဘီနက်က ဤအချက်များကို ညှိနှိုင်းပြင်ဆင်ရန် တောင်းဆိုဖို့ မစွက်မီယာအား ညွှန်ကြားသည်။ နောက်နေ့နံနက် နိုဝင်ဘာ ၈ ရက်တွင် ကစ်ဆင်ဂျာသည် ပီရစ်

ကြိုက်ပုံ သင်္ချိုင်းများသို့ သွားရောက်ကြည့်ရှုပြီးနောက် ဂျော်ဒန်ပြည်၏ မြို့တော် အမွန်သို့ လေကြောင်းဖြင့်ထွက်ခွာသွားသည်။ အစီအစဉ်မှာ ဆစ္စကိုနှင့် ဆောင်းဒါးတို့သည် အစ္စရေး၏ သဘောတူညီချက်ကို ရယူပြီးနောက် ဂျော်ဒန်ပြည်၏မြို့တော် အမွန်သို့လိုက်လာကြပြီး အမေရိကန်ကိုယ်စားလှယ်အဖွဲ့နှင့် ပူးပေါင်းကြရန်ဖြစ်သည်။ သို့သော် ဆစ္စကိုသည် ယမန်နေ့ည ကက်ဘီနက်အဖွဲ့အစည်းအဝေးက ဆုံးဖြတ်ချက်ကို ကြားသိရသည့်အခါ ချက်ချင်း ကစ်ဆင်ဂျာထံ တယ်လီဖုန်းဆက်ရလေသည်။ ထိုသတင်းကို သိရလျှင် ကစ်ဆင်ဂျာက ဒေါသထွက်ပြီး သွေးဆူပွက်သွားသည်။ အစ္စရေးတို့၏ ပြင်ဆင်ချက်များမှာ ဘာမျှအဓိပ္ပာယ်မရှိဘဲ လျာရှည်ခြင်းမျှသာ ဖြစ်သည်။ ထိုပြင်ဆင်ချက်များသည် မိမိ၏ အောင်မြင်နေသော ခရီးကို လုံးဝ ပျက်စီးသွားစေနိုင်သည်ဟု ကစ်ဆင်ဂျာ သဘောရသည်။ သို့ဖြစ်၍ ချက်ချင်းပင် ကြေးနန်းနှစ်စောင် ရိုက်လိုက်သည်။ တစ်စောင်မှာ မစ္စက်မီယာထံဖြစ်ပြီး အစ္စရေးက မိမိတို့၏ အဆိုကို လက်မခံလျှင် သဘောတူညီချက်တစ်ခုလုံးကို နှောင့်ယှက်ဖျက်ဆီးရာရောက်၍ တာဝန်ရှိသည်ဟု ဆိုလိုလိုက်သည်။ အခြားတစ်စောင်မှာ သမ္မတနစ်ဆင်ထံဖြစ်ပြီး သမ္မတကြီးကိုယ်တိုင် ကြားဝင်ဆောင်ရွက်ရန် ပန်ကြားစာ ဖြစ်သည်။

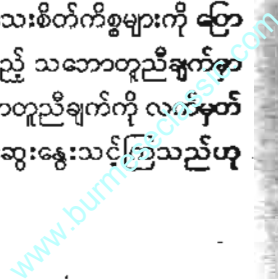
သမ္မတနစ်ဆင်သည် တစ်မိနစ်မျှမစောင့်ဆိုင်းဘဲ ဝန်ကြီးချုပ်မစ္စက်မီယာထံ စာပေးလိုက်သည်။ ထိုစာမှာ ကစ်ဆင်ဂျာထံပို့လိုက်သည့်စာနှင့် ထပ်တူထပ်မျှ ဖြစ်လေသည်။ သမ္မတကြီး၏ စာသည် များစွာသြဇာသက်ရောက်မှုရှိသည်။ သို့သော် စစ်ဆေးကြည့်ရှုရေး စခန်းများ ပြဿနာမှာ မပြီးပြတ်ဘဲရှိနေသည်။ ထိုနေ့မှာပင် ဆစ္စကိုနှင့် နောက်ထပ်ဆွေးနွေးကြရန်ပြန်ပြီး ထိုစစ်ဆေးရေးစခန်းထားရေးကိစ္စကို စိတ်လိုက်မာန်ပါ ဆွေးနွေးကြသည်။ ဆစ္စကိုက မစ္စက်မီယာအား ဝါရှင်တန်တွင် ပြီးပြတ်ခဲ့သည့် သဘောတူညီချက်ကို ချိုးဖောက်သည်ဟု အပြစ်တင်သည်။ မစ္စက်မီယာက ကစ်ဆင်ဂျာအပေါ် အလားတူစွပ်စွဲကာ အပြစ်ပုံချသည်။

ထို့နောက် ဒေါသပြေလာကြသည့်အခါ ဆစ္စကိုက စစ်ဆေးရေးစခန်းများထားရန် ရည်ရွယ်ချက်များ ပေးပို့ထောက်ပံ့သည့် ပစ္စည်းများကို စစ်ဆေး

ကြည့်ရှုရန်အတွက်မျှသာ ဖြစ်သည်။ ထိုလမ်းပေါ်တွင် အစ္စရေးတို့၏ အာဏာပိုင်မှုကို ဘက်ပြိုင်ခြင်းမဟုတ်ပါဟု အာမခံသည်။ ထို့ပြင် အီဂျစ်တို့၏ ရိက္ခာတင်ကားများကို စစ်ဆေးရာတွင်လည်း အစ္စရေးပါဝင်နိုင်ပါလိမ့်မည်ဟု ဆိုသည်။

ကစ်ဆင်ဂျာသည် အမွန်တွင် ဆွေးနွေးပွဲ အဆုံးသတ်လိုက်နိုင်ခဲ့ပြီး ဂျော်ဒန်မှအပြန်တွင် ဘုရင်ဟုစီနီကိုယ်တိုင် ရဟန်ယာဉ်ဖြင့် လေဆိပ်သို့ လိုက်၍ ပို့ဆောင်ပေးသည်။ သူ၏ နောက်ခရီးတစ်ထောက်မှာ ဆော်ဒီအာရေးဗီးယား မြို့တော် ရီယာဒ်ဖြစ်သည်။

ဤအတွင်းမှာပင် အစ္စရေးအစိုးရသည် ကက်ဘီနက်အစည်းအဝေး ခေါ်ပြန်သည်။ သူတို့သည် အောက်တိုဘာ ၂၂ ရက်နေ့က ဖြစ်ခဲ့ရသလို နောင်လည်းဖြစ်ရဦးမည်အတိုင်း ဘာမျှ ကိုယ့်ဘက်က ရွေးချယ်ခွင့်မရှိဘဲ ထားရာနေ စေရာသွားရသည့် အခြေအနေမျိုးဖြစ်နေကြသည့်အတွက် သံသယတွေ စိုးရွံ့နောက်တွန့်မှုတွေကို ဘေးဖယ်ပစ်ကြကာ သဘောတူစာချုပ် လက်မှတ်ရေးထိုး ကိစ္စကို စဉ်းစားနေကြသည်။ သူတို့သည် လက်နက်ဗူးလိုလျှက်ပင် ရှိသေးသည်။ လိုသမျှ အများကြီးလိုသည်။ ထို့ပြင် သံတမန်ရေးရာအရ ထောက်ခံအားပေးမှုရရန်လည်း ကာလရှည်လျားစွာလိုသည်။ ထင်းသို့ဆွေးနွေးကြရာတွင် ဒါယန်းတစ်ဦးတည်းကသာ စိတ်ထဲမှာရှိသမျှ ခွင့်ဟပြောသည်။ သဘောတူညီချက်ထဲတွင် သူ့စိတ်အကြိုက် အသေးစိတ်အချက်များ ပြည့်စုံစွာမပါ။ အထူးသဖြင့် သို့ပန်းလဲလှယ်ရေးကိစ္စမှာ ယခုထိုတွေ့ရသည်။ အစ္စရေးတို့က တိကျပြတ်သားသော အချိန်ဇယား တောင်းသင့်သည်ဟု သူက ဆိုသည်။ သို့သော် မစ္စက်မီယာနှင့် အခြားသောဝန်ကြီးများက ကစ်ဆင်ဂျာရှင်းပြသည့်အတိုင်း ယခုကဲ့သို့ အတိအကျဖော်ပြခြင်း မရှိ၍သာ အီဂျစ်နှင့် အစ္စရေးတို့ သဘောတူညီမှု ရခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်ဟု သောအချက်ကို လက်ခံကြသည်။ ယခုအဆင့်တွင် အသေးစိတ်ကိစ္စများကို ဖြေကြေမည်ဆိုလျှင် အလွန်အကိုင်အတွယ်ရခက်သည့် သဘောတူညီချက်မှာ သောင်တင်ရမကျဖြစ်နေမည်။ ထို့ကြောင့် သဘောတူညီချက်ကို လက်မှတ်ထိုး၍ ပြီးကြမှသာ အသေးစိတ်ကိစ္စများကို ဆွေးနွေးသင့်ကြသည်ဟု ကစ်ဆင်ဂျာက ပြောကြားခဲ့သည်။

ထို့နောက် အစွရေးအစိုးရသည် အချက်ကြောက်ချက်ပါရှိသည့် သဘောတူညီချက်ကို တရားဝင်သဘောတူလိုက်လေသည်။ ထိုသဘောတူညီချက်သည် နောင်တွင် သဘောတူညီချက်ကြောက်ရပ်ဟု အမည်တွင်လာသည်။

- ၁။ အီဂျစ်နှင့် အစွရေးတို့သည် ကုလသမဂ္ဂလုံခြုံရေးကောင်စီ၏ တောင်းဆိုချက်နှင့်အညီ အပစ်အခတ်ရပ်စဲရေးကို တော်တည့် ဖြောင့်မတ်စွာ လိုက်နာကျင့်သုံးရန် သဘောတူသည်။
- ၂။ နှစ်ဦးနှစ်ဖက်တို့သည် ကုလသမဂ္ဂ၏ ကြီးမျိုးမှုခံယူကာ ရောထွေးနေသော စစ်တပ်များကို ရှင်းထုတ်ရေးနှင့် ခွဲခွာရေး သဘောတူညီချက် ဘောင်အတွင်းက မလွတ်စေဘဲ အောက်တိုဘာ ၂၂ ရက်နေ့က ရှိနေခဲ့သော စစ်ကြောင်းများသို့ ပြန်လည် သွားရေးကိစ္စကို ဖြေရှင်းရန် အမြန်ဆုံး စတင် ဆွေးနွေးကြရန် သဘောတူသည်။
- ၃။ စူးအက်မြို့သည် စားနပ်ရိက္ခာ၊ ရေနံနှင့် ဆေးဝါးများကို နေ့စဉ် ထောက်ပံ့မှုများ ရရှိမည်။ စူးအက်မြို့ထဲမှ ဒဏ်ရာရရှိသော အရပ်သူ အရပ်သားများအားလုံး ရွှေ့ပြောင်းပေးမည်။
- ၄။ တူးမြောင်းအရှေ့ဘက်သို့ စစ်နှင့်ဆိုင်သော ထောက်ပံ့ပစ္စည်းများ သယ်ဆောင်ပေးပို့ရာတွင် အတားအဆီးမရှိစေရ။
- ၅။ ကိုင်ရို-စူးအက်လမ်းမကြီးတွင်ရှိသည့် အစွရေး စစ်ဆေးရေးစခန်းများကို ကုလသမဂ္ဂ စစ်ဆေးရေးစခန်းများဖြင့်လဲမည်။ စူးအက်မြို့ဘက်ရှိ လမ်းဆုံးသည့်နေရာတွင် အစွရေးအရာရှိတို့သည် ကုလသမဂ္ဂနှင့် ပူးပေါင်းကာ တူးမြောင်းကမ်းပါးဘက်ရှိ ကုန်ပစ္စည်းများသည် စစ်နှင့်သက်ဆိုင်ခြင်း ရှိ မရှိကို စစ်ဆေးနိုင်သည်။
- ၆။ ကိုင်ရို-စူးအက်လမ်းမကြီးပေါ်တွင် ကုလသမဂ္ဂ စစ်ဆေးရေးစခန်းများ ချထားပြီးလျှင်ပြီးချင်း ဒဏ်ရာရသူများအပါအဝင် စစ်သုံ့ပန်းအားလုံးကို လဲလှယ်ခြင်းပြုလုပ်မည်။

ကစ်ဆင်ဂျာသည် မိမိ၏ အောင်မြင်မှုအတွက် မနားမနေ ဆွေးနွေး

လျှောက်ရှိစဉ် ဂျေရုဆလင်မှ ကြေးနန်းတစ်စောင်ရောက်လာသည်။ ထိုစာထဲတွင် အစွရေးအစိုးရက သဘောတူညီချက်နှင့်စပ်လျဉ်းသည့် အခက်အခဲများကို ရှင်းလင်းပေးရန် တောင်းခံလိုက်လေသည်။

- * အစွရေးတို့က ဆစ္စကို၏ ရှင်းလင်းချက်ကို အခြေခံကာ လမ်းမကြီးတစ်ခုလုံးကို မိမိတို့အုပ်ချုပ်မှုနှင့် အာဏာပိုင်မှု အောက်တွင် ထားရှိရန် တောင်းဆိုခဲ့သည်။ သို့ရာတွင် ကုလသမဂ္ဂ၏ ကောက်ယူချက်မှာ ထိုလမ်းဆုံးကို ယင်းတို့၏ လက်အောက်မှာ ထားရမည်ဟူ၍ ဖြစ်နေသည်။
- * အီဂျစ်တို့က စူးအက်မြို့သို့ ပို့မည့် "ဆေးဘက်ဆိုင်ရာ အကူအညီ" ဆိုသည့်စကားရပ်တွင် ဆေးဘက်ဆိုင်ရာ ပုဂ္ဂိုလ်များအပါအဝင် ကျယ်ပြန့်စွာ အနက်ဖွင့်စေလိုကြသည်။ ထိုအချက်ကို အစွရေးက ကန့်ကွက်သည်။ အကြောင်းမှာ ထိုသူတို့သည် ဆေးဘက်ဆိုင်ရာ ပုဂ္ဂိုလ်များ အမှန်တကယ် ဟုတ်မဟုတ် စစ်ဆေးရန် မလွယ်သောကြောင့်ဆိုသည်။

သည့်နောက် သဘောတူညီချက်ထဲတွင်မပါသည့် မပြတ်စဲသေးသော ကိစ္စတစ်ခုလည်း ရှိပြန်သေးသည်။ နိုဝင်ဘာ ၁၀ ရက်နေ့တွင် ကျင်းပသည့် အစွရေး ကက်တီနက်အဖွဲ့ အထူးအစည်းအဝေးက ဘက်အယ်မန်ဒက် ရေလက်ကြားကို အီဂျစ်တို့ပိတ်ဆို့ထားခြင်း ရုတ်သိမ်းရန် တောင်းဆိုသည်။ (ထိုရေလက်ကြားကို ပိတ်ဆို့ထားသည့်အတွက် အီလက်သိုသွားသော ဝင်လယ်ရေကြောင်းလမ်း ပြတ်သွားခဲ့သည်။)

ကစ်ဆင်ဂျာသည် မိမိလက်ထောက်များနှင့် ချက်ချင်းအစည်းအဝေး ခေါ်ပြီး အစွရေးတို့သိလိုသော ရှင်းလင်းချက်များကို ပြန်ကြားလိုက်သည်။ ခိုက္ခာပို့လမ်းသည် လုံးဝ အစွရေးတို့၏ အုပ်ချုပ်မှုအောက်တွင် ရှိမည်။ ဆေးဘက်ဆိုင်ရာ အကူအညီထဲတွင် ဆေးဘက်ဆိုင်ရာ ပုဂ္ဂိုလ်များမပါ။ ရေလက်ကြား ပိတ်ဆို့ထားသည့်ကိစ္စကို သဘောတူညီချက်ထဲတွင် မထည့်သွင်းနိုင်။ သို့သော် ထိုသို့ ပိတ်ဆို့ထားခြင်းကို ရုတ်သိမ်းပေးပါမည်ဟု မိမိအား ဆာဒတ်က ကတိပေးထားသည်။

ထိုသို့ဖြေရှင်းချက်ကိုရ၍ အစွရေးအစိုးရ ယုံကြည်စိတ်ချသွားသည်။

သို့အားဖြင့် သဘောတူညီချက် လက်မှတ်ရေးထိုးရန် နောက်ဆုံးကျန်နေ
သော အတားအဆီးကြီးတစ်ခု ရှင်းလင်းသွားခဲ့လေသည်။

နိုဝင်ဘာ ၁၁ ရက် တနင်္ဂနွေနေ့တွင် ကီလိုမီတာ ၁၀၁ ၌ ကျင်းပ
သော လက်မှတ်ရေးထိုးပွဲတွင် နေ့ထူးရက်မြတ်အဖြစ် ပျော်ရွှင်သည့် စိတ်
ဓာတ်မျိုးကို မတွေ့ရချေ။ တစ်စုံတစ်ရာ ထူးခြားသည့် အနေဖြင့် တွေ့ရ
သည်ကတော့ ဒါဇင်ပေါင်းများစွာသော သတင်းစာဆရာတို့ အစည်းအဝေး
ကျင်းပရာဖြစ်သော ရွက်ဖျင်တဲကြီးကို ကာရံထားသည့် ကြိုးပိုင်းကို ချိုး
ဖောက်ဝင်ရောက်ကြခြင်း ဖြစ်ပေသည်။ ထိုအခမ်းအနားတွင် နှစ်နိုင်ငံအလံ
များ လွှင့်ထူရမည်လား သို့မဟုတ် ကုလသမဂ္ဂအလံကိုသာ လွှင့်ထူရမည်
လား စသော အသေးအဖွဲ့ အငြင်းပွားမှုကလေးများသာ ထင်ရှားခဲ့သည်။

ယာရစ်ကပြုံး၍ သတင်းစာဆရာများကို နှုတ်ဆက်သည်။ ဂါမာဆီ
က ကုန်ကြီးနှင့် လုပ်နေသည်။ သူသည် အပစ်အခတ်ရပ်စဲရေးကိုဆောင်
ရွက်ရာတွင် စစ်ဘက်ဆိုင်ရာ လုပ်ငန်းဆောင်တာရှိသမျှတို့ကို လုပ်ဆောင်
ပေးရန်မှတစ်ပါး ထိုသဘောတူညီချက်အပေါ်တွင် ထူးခြားလေးနက်စွာ
စိတ်ဝင်စားမှုပြရာ ရောက်စေမည့် မည်သည့်အပြုအမူကိုမျှ မပြုလုပ်ရန်
ညွှန်ကြားထားခြင်း ခံရသည်မှာ ထင်ရှားလှပေသည်။

ရွက်ဖျင်တဲကြီးအတွင်း၌ကား လက်တွေ့သဘောနှင့် အေးချမ်းသော
အသွင်ကိုဆောင်နေသည်။ ကိုယ်စားလှယ်အဖွဲ့နှစ်ဖွဲ့တို့သည် ခါတိုင်းကဲ့
သို့ တစ်ဖက်နှင့်တစ်ဖက် မျက်နှာချင်းဆိုင်၍ ထိုင်ကြသည်။ ကုလသမဂ္ဂ
အရေးပေါ်တပ်ဖွဲ့ တပ်ရင်းမှူး ဆီလပ်ဗိုလ်က စားပွဲထိပ်တွင်ထိုင်သည်။
သူသည် စကားတစ်ခွန်းမျှမပြောဘဲ နှစ်ဖက်ကိုယ်စားလှယ်တို့အား သဘော
တူညီချက်မိတ္တူများကို ဝေငှပေးလိုက်သည်။ ထို့နောက် ယာရစ်၊ ဂါမာဆီ
နှင့် ဆီလပ်ဗိုတို့သည် မိတ္တူသုံးစောင်စလုံး တစ်ယောက်ချင်း ငြိမ်သက်စွာ
လက်မှတ်ထိုးကြသည်။ ပြီးလျှင် ဆီလပ်ဗိုက ယာရစ်၊ ဂါမာဆီတို့နှင့်အတူ
ဓာတ်ပုံရိုက်ရန်ပြောရာ နှစ်ဦးစလုံးက သဘောတူကြသည်။

ပြီးတော့မှ သဘောတူညီချက်ကို အကောင်အထည်ဖော်ရေးနှင့်
ပတ်သက်သည့် အချက်အလက်များပေါ်တွင် သဘောမတူမှုများ စတင်
ပြောဆိုလာကြသည်။ သဘောတူညီချက်ခြောက်ရပ်တွင် ကုလသမဂ္ဂ၏

အခန်းကဏ္ဍနှင့်ပတ်သက်၍ ဆီလပ်ဗိုနှင့် အစ္စရေးတို့ တစ်မျိုးစီ မြင်နေကြ
သည်။ ဆီလပ်ဗိုက ကိုင်ရို-စူးအက်လမ်းပေါ်တွင် ကုလသမဂ္ဂစစ်ဆေးရေး
စခန်းများကို တစ်စုံတစ်ရာ နှောင့်နှေးကြန့်ကြာခြင်းမရှိ တပ်စွဲထားရန်နှင့်
ထိုလမ်းပေါ်တွင် အစ္စရေးစစ်ကားများ သွားလာခြင်းကို တားမြစ်ရန် မိမိ၌
အခွင့်အာဏာရှိသည်ဟု ခံယူသည်။ ယာရစ်က သဘောတူညီချက်ထဲတွင်
ယာဉ်သွားလာခြင်းကို တားမြစ်ချက်မပါရှိကြောင်းဖြင့် ချေပသည်။ ဤ
အချက်ကို ဆီလပ်ဗိုက ငြင်းဆိုခြင်းမပြုပေ။ သို့သော် အပိုဒ် ၅ အနှစ်သာ
ရနှင့် ညီညွတ်သည်ဟုဆိုသည်။ ယာရစ်က မိမိဘယ်လိုပင် ကြိုးစားရှာ
ဖွေကြည့်သော်လည်း ထို "အနှစ်သာရ" ကို မတွေ့ရပါဟု ပြန်၍ပြောသည်။
နောက်ဆုံးတွင် ဆီလပ်ဗိုက နောက်ဆုတ်ပေးလိုက်ရသည်။ သူ၏ ရည်ရွယ်
ချက်မှာ လမ်းမကြီးပေါ်မှ နိုင်ငံခြားယာဉ်များကို ဖယ်ရှားထားလိုက်ခြင်း
ဖြင့် မိမိ၏ တပ်များအဖို့ အလုပ်လုပ်ရလွယ်ကူစေဖို့ရန် ဖြစ်ပေလိမ့်မည်။
သို့သော် ထိုသို့ပြုလုပ်ရန် ကြံစည်အားထုတ်ခြင်းမှာ မလိုအပ်သည့် ကိစ္စ
ဖြစ်သည့်ပြင် တစ်ဦးအပေါ်တစ်ဦး အယုံအကြည်ကင်းမဲ့မှုများ ပြန့်ပွားလာ
စေနိုင်သော အကျိုးမဲ့အလုပ်တစ်ခုပင်ဖြစ်ပေသည်။

စစ်ဆေးရေးစခန်းများ ဆောက်လုပ်ရေးကို အစ္စရေးတို့က သဘော
တူညီချက်အပိုဒ် ၅ နှင့် ၆ ကို တွဲ၍ဖတ်သည်။ ထိုအပိုဒ်နှစ်ပိုဒ်ကို တစ်ခု
စီ ခွဲ၍ စဉ်းစားစရာမရှိဟုဆိုသည်။ သုံးပန်းများလဲလှယ်ရေး အစီအစဉ်များ
ကို မစဉ်းစားမီ စစ်ဆေးရေးစခန်းများ မဆောက်သင့်ဟု အစ္စရေးတို့က
ထောက်ပြသည်။ ဆီလပ်ဗိုက အပိုဒ် ၆ ကို လုံးလုံးဂရုမထားဘဲ မိမိအားခန့်
ထားခြင်းမှာ စစ်ဆေးရေးစခန်းများ ဆောက်လုပ်ရန်ဖြစ်ပြီး အခြားစာပိုဒ်
များနှင့် ဆက်စပ်ခြင်းမရှိဟု အဓိပ္ပာယ်ကောက်သည်။

မစ္စကီမီယာနှင့် ဒါယန်းတို့ အလွန်စိတ်ဆိုးခဲ့ကြသည်။ သူတို့က
ဆီလပ်ဗိုသည် မိမိတို့ ခက်ခက်ခဲခဲ ကြိုးစားလုပ်ခဲ့ရသည့် သဘောတူညီချက်
ကို ဘေးချိတ်၍ သူလုပ်ချင်ရာလုပ်ရအောင် ပြုမူနေသည်ဟု ယူဆကြသည်။
ထို့ပြင် အခြားအကြောင်းတစ်ရပ်လည်း ရှိသေးသည်။ သဘောတူညီချက်
အကောင်အထည်ဖော်ရေး ပထမအစည်းအဝေးတွင် ဆီလပ်ဗိုက ကိုယ်စား
လှယ်တစ်ဖွဲ့ချင်း ဆွေးနွေးနိုင်ရန် နှစ်ဖက်စလုံးကို ကိုယ်တော်ကိုယ်ပြန်သွား

ကြရန် ပြောသည်။ အစွဲရေးတို့က အာရပ်တို့အား မိမိတို့အချင်းချင်း တိုက်ရိုက်ဆွေးနွေးရေးမူကို နှစ်ခြိုက်လာအောင် အစွမ်းကုန်အားထုတ်ခဲ့ကြသည်။ ထိုသို့ တိုက်ရိုက်ဆွေးနွေးကြခြင်းသာ လုံခြုံရေးကောင်စီဆုံးဖြတ်ချက် ၃၃၈ တွင်ပါဝင်သည့် အပြုသဘောဆောင်သည့် အသွင်တစ်ရပ်အဖြစ် အစွဲရေးတို့က မြင်ကြသည်။ မကြာမီက ကီလိုမီတာ ၁၀၁ တွင် ဆွေးနွေးခဲ့ကြသည်မှာလည်း အစွဲရေးနှင့် အီဂျစ်တို့ပုံဖြစ်သည်မဟုတ်ပါလော။ ယခု ကုလသမဂ္ဂမှ ဗိုလ်ချုပ်တစ်ဦးက ဤသို့အပြုသဘောဆောင်သည့် အောင်မြင်မှုကို ရုတ်တရက် ဖျက်ဆီးပစ်ခဲ့သည်။ ထိုသို့ ဆီလပ်ဗိုက ကိုယ်စားလှယ်တစ်ဖွဲ့ချင်း ဆွေးနွေးရန် စီစဉ်သည်ကို သဘောတူလိုက်မိသည့်အတွက် ယာရစ်ကို ပြင်းထန်စွာ သတိပေးလိုက်ပြီး နောင် ယခုလို ထပ်မံမဖြစ်ရအောင် ရှင်းလင်းပြတ်သားစွာ ညွှန်ကြားလိုက်လေသည်။

နောက်တစ်ကြိမ် အစည်းအဝေးတွင် ဆီလပ်ဗိုက အဖွင့်မိန့်ခွန်းပြောရန် ပါးစပ်ဟလိုက်သည်နှင့် ယာရစ်က မိမိသည် ဂါမာဆီနှင့် စကားပြောရန် လာခြင်းဖြစ်သည်။ ဆီလပ်ဗိုနှင့် ပြောရန်လာခြင်းမဟုတ်ဟု ထ၍ ပြောလိုက်သည်။ ဆီလပ်ဗိုက သဘောတူညီချက်ထဲတွင် မိမိ၏ ကြီးမှူးဦးဆောင်မှုဖြင့် အစည်းအဝေး ပြုလုပ်ရမည်ဟုဆိုထားကြောင်းဖြင့် ထစ်ထစ်ငေါ့ငေါ့ပြောလေသည်။ သည်အခါ ယာရစ်က ဖြတ်၍ ပြောလိုက်ပြန်သည်။ ကြီးမှူးရမည်မှန်သည်။ ကြားဝင်စွက်ရန်မဟုတ်။ ဂါမာဆီနှင့်သာ မိမိပြောမည်။ ဒါပဲ။

ထိုအချိန်ကစပြီး ဖင်လန်နိုင်ငံသား ဗိုလ်ချုပ်ကြီးသည် သဘာပတိအဖြစ်ဖြင့်သာ စခန်းသွားခဲ့လေတော့သည်။

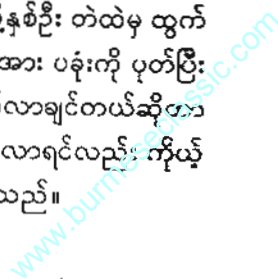
သို့ရာတွင် သဘောတူညီချက် အကောင်အထည်ဖော်ရေးလုပ်ငန်းမှာ ဒဂ္ဂုတ်ဆွဲ၍နေခဲ့သည်။ နိုဝင်ဘာ ၁၃ ရက် အင်္ဂါနေ့တွင် မစ္စကီမီယာသည် လွှတ်တော်ထဲကနေပြီး မိမိတို့ဘက်က အကျဉ်းသားများကို အီဂျစ်က ပြန်၍ မပို့သေးသမျှ ကုလသမဂ္ဂသည် စစ်ဆေးရေးစခန်းများ ဆောက်ရမည်မဟုတ်သည့်ပြင် အီဂျစ်တတိယတပ်မကြီးအားလည်း စားနပ်ရိက္ခာ သို့မဟုတ် ရေကို တစ်ရွေးသားမျှ ပို့ပေးရလိမ့်မည်မဟုတ်ဟု အတိအလင်း ကြေညာခဲ့လေသည်။

ထိုသတင်းသည် ကိုင်ရိုသို့ရောက်သွားသည်။ ထို့ပြင် စူးအက်မြို့က သတင်းများလည်း ရသည်။ အစားအစာမရှိ၊ ရေမရှိ၊ ဆေးဝါးမရှိ၊ မီးခြစ်ချုပ် မရှိ။

ထို့ကြောင့် နိုဝင်ဘာ ၁၄ ရက် ဗုဒ္ဓဟူးနေ့တွင် ဂါမာဆီနှင့် ယာရစ်တို့သည် အောက်ပါအချက်များကို သဘောတူမှု ရရှိနိုင်ခဲ့ကြလေသည်။

- ၁။ အီဂျစ်က အစွဲရေးအား စစ်အတွင်းက ဖမ်းဆီးရရှိခဲ့သော အစွဲရေးသုံးပန်းများအားလုံး၏ စာရင်းကို ချက်ချင်းထုတ်ပေးမည်။
- ၂။ စစ်သုံးပန်းအားလုံး လဲလှယ်ရေးကို နောက်တစ်ရက်နံနက် ၈:၀၀ နာရီတွင် စတင်ပြီး ခြောက်ရက်မှ ရှစ်ရက်အတွင်း အပြီးသတ်မည်။
- ၃။ စူးအက်မြို့ထဲသို့ ရိက္ခာပေးပို့ထောက်ပံ့ရေးမှာ ကုလသမဂ္ဂ၏ လုံးဝတာဝန်ဖြစ်သည်။ ထိုကိစ္စအတွက် စစ်ဆေးရေးစခန်းတစ်ခုကို စူးအက်မြို့ မီးရထားဘူတာရုံအနီးတွင် တည်ဆောက်ထားမည်။
- ၄။ အီဂျစ်တတိယတပ်မကြီးသို့ ရိက္ခာများ ထောက်ပံ့ခြင်းကို လွှဲပြောင်းပေးမည်။ အီဂျစ်တတိယတပ်မကြီးနှင့် စူးအက်မြို့သို့ ထောက်ပံ့သည့် ပစ္စည်းများသည် ရေအပါအဝင် တန်ချိန် ၂၅၀ ဖြစ်မည်။
- ၅။ အစွဲရေးတို့က စစ်ဆေးရေးစခန်းများမှ ချက်ချင်းထွက်ခွာပြီးလျှင် ကုလသမဂ္ဂသို့ လွှဲပြောင်းပေးအပ်မည်။

ထိုသဘောတူညီချက်ကို လက်မှတ်ရေးထိုးပြီး ယာရစ်နှင့် ဂါမာဆီတို့ အားပါးတရ လက်ဆွဲနှုတ်ဆက်ကြသည်။ ထို့နောက် အီဂျစ်ဗိုလ်ချုပ် သုံးပန်းစာရင်းကို ထုတ်ပေးသည်။ ပြီးလျှင် သူတို့နှစ်ဦး တံထဲမှ ထွက်လာကြသည်။ ယာရစ်က သူ၏ အီဂျစ်မိတ်ဆွေကြီးအား ပခုံးကို ပုတ်ပြီးလျှင် “ကိုင်ရိုမှာ ကိုယ့်လူရဲ့ဧည့်သည်အဖြစ်နဲ့ ကိုယ်လာချင်တယ်ဆိုတာ ချောနဲ့နော်” ဟု ပြောပြီးလျှင် “ကိုယ့်လူ အစွဲရေးကို လာရင်လည်း ကိုယ့်ဧည့်သည်ဖြစ်ရမယ်” ဟု ထပ်လောင်း၍ ပြောလိုက်သည်။

ဂါမာဆီက အပြုံးဖြင့် အဖြေပေးကာ "ဒီအတိုင်းဖြစ်ဖို့ မျှော်လင့်ပါတယ်" ဟုဆိုသည်။

နိုဝင်ဘာ ၁၅ ရက် ကြာသပတေးနေ့နံနက် ၁၁:၃၃ နာရီတွင် ကြက်ခြေနီအသင်းက ငှားရမ်းထားသော ဒီစီ ၆ လေယာဉ်တစ်စင်းသည် ဒဏ်ရာရသော အစွရေးသုံးပန်း ၂၆ ဦးပါဝင်သည့် ပထမအသုတ်ကို သယ်ဆောင်ကာ လော့ဒ်လေဆိပ်သို့ ဆိုက်ရောက်လာသည်။ သူတို့အား လေဆိပ်အဆောက်အဦကြီးတွင် "အစွရေးသူရဲကောင်းကြီးများကို ကြိုဆိုပါ၏" ဟု ရေးဆွဲထားသည့် နဖူးစည်းစာတန်းကြီးများဖြင့် ကြိုဆိုကြသည်။ အမျိုးသမီး စစ်သည် ခြောက်ဦးတို့ကလည်း ပန်းစည်း ၂၆ စည်းကိုင်ဆောင်ကာ လေယာဉ်လှေခါးအနီးသို့ ချဉ်းကပ်သွားကြသည်။ ပထမဦးဆုံး လှေခါးပေါ် တက်သွားသူမှာ အစွရေးနိုင်ငံတော် သမ္မတကြီး၏ဇနီး မစွကန်နီနာကတိဇာ ဖြစ်သည်။ သူ့နောက်က အနည်းငယ်ခွာ၍ လိုက်သူတို့မှာ ဒါယန်းနှင့် စစ်ဦးစီးချုပ်တို့ ဖြစ်ကြသည်။

မိနစ်အတန်ကြာတွင် သုံးပန်းများ လေယာဉ်လှေခါးမှ စတင် ဆင်းသက်လာကြသည်။ အချို့ကား အကူအညီမယူဘဲ လျှောက်လာကြသည်။ အချို့ကား ချိုင်းထောက်နှင့် အချို့ကား လူနာတင်ကပ်ဖြင့် ဆင်းလာကြသည်။ ကြီးမားများပြားလှသော လူထုကြီးက ရှည်လျားကြာမြင့်စွာ ကောင်းချီးဩဘာပေးကြသည်။ တစ်နိုင်ငံလုံးကလည်း ရေဒီယိုထဲက တိုက်ရိုက်အသံလွှင့်ခြင်းကို နားထောင်ကာ လေဆိပ်က လူထုကြီးနှင့်အတူ ပျော်မြူးကြသည်။ သုံးပန်းများကား ဆီးရီးယားမှာလည်း ရှိနေသေးသည်။ သို့သော် စိတ်မကောင်းစရာအရေးကို မည်သူမျှ ထိုနေ့က မတွေ့လိုကြချေ။

ကီလိုမီတာ ၁၀၀ တွင် စခန်းမသိမ်းမီ အစည်းအဝေး တစ်ဆယ့်ရှစ်ကြိမ် ကျင်းပခဲ့ရသည်။ ထိုသို့ဆွေးနွေးခဲ့ကြရာတွင် သဘောတူညီချက် ခြောက်ရပ်ထဲမှ ထွက်ပေါ်လာသော ရိက္ခာထောက်ပံ့ရေး၊ စစ်သုံးပန်းအချို့၏ နာမည်စာရင်းပေးရေး စသည့် ပြဿနာများကဲ့သို့သော လုပ်ငန်းပိုင်းဆိုင်ရာ အသေးစိတ် ကိစ္စများမှတစ်ပါး အဓိက ဆွေးနွေးကြရသည့် အချက်မှာ နှစ်ဖက်စစ်တပ်များကို ခွာရှင်းရေးနှင့် ပတ်သက်၍ ဟိုဘက်သည်ဘက် အဆိုပြုချက်များအပေါ်မှာ တည်ရှိခဲ့ပေသည်။ ယာရစ်နှင့် ဂါမာဆီတို့သည်

မိမိတို့၏ ရပ်တည်ချက်များကို ကွာဟမှုကျဉ်းနိုင်သမျှကျဉ်းအောင် ကြိုးစားအားထုတ်ကြသည်။

အစွရေးအစိုးရက နှစ်ဖက်သော စစ်တပ်များသည် တူးမြောင်း၏ အရှေ့ဘက်ကမ်းသို့ ရောက်နေသူတို့က အနောက်ဘက်ကမ်းသို့ ပြန်၍ အနောက်ဘက်ကမ်းသို့ ရောက်နေသူတို့ အရှေ့ဘက်ကမ်းသို့ ပြန်ကာ ကမ်းပါးချင်း လဲကြရမည့်ပြင် ယွမ်ကစ်ပူစစ်ပွဲမတိုင်မီက ရှိနေခဲ့သည့်စစ်ကြောင်းများသို့ အသီးသီး ဆုတ်ခွာရမည်ဟု တသမတ်တည်း တောင်းဆိုမြဲ တောင်းဆိုလျက်ပင် ရှိသည်။ ထိုသို့ ပြောင်းခွာထားခဲ့ရမည့် နယ်မြေများကို ကုလသမဂ္ဂသို့ လွှဲအပ်ရမည်ဟုဆိုသည်။ တစ်နည်းသော်ကား အစွရေးသည် တူးမြောင်းတစ်လျှောက်ရှိ မိမိတို့သိမ်းထားသည့် စစ်ကြောင်းကို စွန့်လွှတ်မည်။ သို့သော် အီဂျစ်တို့၏ လက်ထဲသို့ မအပ်ဟု ဆိုလိုခြင်းဖြစ်သည်။ အီဂျစ်အစိုးရကမူ အစွရေးတို့သည် ဆိုင်းနိုင်းနယ်မြေ၏ တစ်ခြမ်းဖြစ်သော အယ်အရိစ် ရပ်မူဟာမက် စစ်ကြောင်းအထိ ဆုတ်ပေးရမည်ဟု တောင်းဆိုထားသည်။

သို့သော် ထိုတရားဝင်တောင်းဆိုချက် နှစ်ရပ်စလုံးသည် ထည့်သွင်းစဉ်းစားရန်ပင် မဖြစ်နိုင်သည်ကို ဂါမာဆီနှင့် ယာရစ်တို့က ကောင်းစွာ သိရှိနားလည်ကြသည်။ ထိုအကြောင်းကြောင့် သူတို့အား မိမိတို့ သဘောအလျောက် လွတ်လပ်စွာ အဆိုတင်သွင်း စဉ်းစားခွင့်ပေးထားကြရသည်။ ယာရစ်က အောက်ပါအတိုင်း တရားဝင်မဟုတ်သော အဆိုကို တင်ပြသည်။ အစွရေးက ဆိုင်းနိုင်းနယ်မြေအတွင်းသို့ ၁၀ မှ ၁၂ ကီလိုမီတာအထိ ရောက်အောင် တူးမြောင်းအနောက်ဘက်ကမ်းမှ ဆုတ်ခွာပေးမည်။ နှစ်ဖက်သော တပ်များသည် တူးမြောင်း၏ တစ်ဖက်တစ်ချက်တွင် ကီလိုမီတာ ၃၀ အတွင်း တဖြည်းဖြည်း အင်အားလျှော့ပေါ့ထားရမည်။ ထိုသို့ အစွရေးက လိုက်လျောခြင်းကို အတုံ့အပြန်အားဖြင့် အီဂျစ်တို့က တူးမြောင်းအတွင်း အစွရေးသင်္ဘောများ လွတ်လပ်စွာ သွားလာနိုင်ခွင့်နှင့်အတူ တူးမြောင်းကို ဖွင့်ပေးရန် ကတိပြုဖို့ တောင်းဆိုလိုက်သည်။ ထို့ပြင် တူးမြောင်းတစ်လျှောက်ရှိ မြို့ကြီးများကိုလည်း ပြန်လည်နေရာချထားပေးရမည်ဟု အဆိုပြုသည်။

ဂါမာဆီက အောက်ပါအဆိုကို တင်သည်။ အစွရေးတို့သည် တူး

မြောင်းအနောက်ဘက်ကမ်းမှ ဆိုင်းနိုင်နယ်မြေအတွင်း ၃၅ ကီလိုမီတာ အထိ ဆုတ်ခွာပေးရန်၊ နှစ်ဘက်တပ်များအကြားတွင် ၁၅ ကီလိုမီတာ အကျယ်ရှိသော ကုလသမဂ္ဂကြားခံနယ်မြေ သတ်မှတ်ထားရန်၊ စစ်တပ် များကို အင်အားလျော့ထားရန်၊ ဆိုင်းနိုင်နယ်မြေတစ်ခုလုံးမှ အစွရေးတပ် များ လုံးဝဆုတ်ခွာသွားသည်အထိ အစွရေးတို့ ထပ်မံဆုတ်ခွာပေးရေးတို့ကို အသေးစိတ် အချိန်ဇယားရေးဆွဲရန်၊ အစွရေးတို့၏ ဆုတ်ခွာပေးခြင်းသည် တူးမြောင်းမှ ကီလိုမီတာ ၆၀ အကွာသို့ရောက်သည်နှင့် တူးမြောင်းကို ဖွင့် ပေးရန်နှင့် မြို့ကြီးများကို ပြန်လည်နေရာချထားရန် ဖြစ်သည်။

ယာရစ်နှင့် ဂါမာဆီတို့၏ အဆိုနှစ်ရပ်တွင် ကွာဟနေသည့် အချက် များမှာ အစွရေးတပ်များက နောက်ဆုတ်ပေးရမည့် နယ်မြေအကွာအဝေး နှင့် အီဂျစ်တပ်များကို အင်အားလျော့ချပေးရေးအပေါ်တွင် အဓိကအားဖြင့် တည်ရှိနေပေသည်။ ထိုကွာဟချက်မှာ အရေးကြီးသည်။

ယာရစ်နှင့် ဂါမာဆီတို့သည် သဘောတူနိုင်သော တူညီနိုင်သော အချက်များ ရရှိရန်နှင့် ကွာဟချက် ကျဉ်းမြောင်းနိုင်သမျှ ကျဉ်းမြောင်း သွားအောင် ကြိုးစားနေကြဆဲတွင် အတားအဆီးသစ်တစ်ခု ပေါ်လာလေ သည်။ ယင်းသည်ကား အခြားမဟုတ်။ ကစ်ဆင်ဂျာ၏ တိုက်တွန်းချက်အရ ဂျီနီဗာကွန်ဖရင့်ကို ဒီဇင်ဘာလထဲတွင် စတင်ဖွင့်လှစ်ရန်နှင့် အစွရေး ရွှေ့ ကောက်ပွဲပြီးမှ ဆက်လက်ကျင်းပရန်ကိစ္စ ဖြစ်သည်။ သို့သော် ဘယ်အရာ နှင့် ဆက်လက်ကျင်းပမည်နည်း။ ဘာကို အခြေခံထား၍ ဆွေးနွေးမည်နည်း။

ကစ်ဆင်ဂျာက ငြိမ်းချမ်းရေးအတွက် စေ့စပ်ဆွေးနွေးရေးကို ခုန့်၍ ကူးလိုက်မည်ဆိုလျှင် ဂျီနီဗာကွန်ဖရင့်ကို စောစောပြီးပြတ်သွားလိမ့်မည်ဟု ထင်မြင်ရသည်။ သူသည် ဟိတ်ကြီးဟန်ကြီးမများဘဲ မြန်မြန်အောင်မြင် ပြီးစီးနိုင်မည့်အတွက်ကို ကြည့်သည်။ ထိုသို့ မြန်မြန်ပြီးစီးအောင်မြင်နိုင်

(သို့သော် ဤတရားမဝင် အဆိုပြုချက်များ၏ အလျှော့အတင်း ပြု လုပ်၍ ရနိုင်သော အတိုင်းအတာများသည် နောင်အတန်ကြာကာလတွင် ကစ်ဆင်ဂျာ၏ စေ့စပ်ပေးခြင်းဖြင့် ဖြစ်လာသော သဘောတူညီမှုများနှင့် များစွာအလွမ်းမဝေးသည်ကို သတိချပ်သင့်သည်။)

မည့် အရာထဲတွင် အီဂျစ်နှင့် အစွရေးတပ်များကို ခွဲထုတ်ခွာရှင်းရေး သဘော တူညီချက်သည် အကောင်းဆုံးဖြစ်မည်ဟု မြင်သည်။ သို့ဖြစ်၍ ကီလိုမီတာ ၁၀၀ ဆွေးနွေးပွဲအောင်မြင်မှုကို သူ စိတ်မဝင်စားတော့ဘဲ ဂျီနီဗာကွန်ဖရင့် ခေါ်ရန် နှစ်ဖက်သောအစိုးရတို့ထံ သူ့အကြံ တင်ပြလိုက်သည်။ ထို့ပြင် သံအမတ်ကြီး ဒင်းနစ်ကိုခေါ်၍ပင် ယာရစ်သည် ခြေသွက်လွန်းသည်။ သူ သဘောနှင့်သူ လုပ်လွန်းသည်ဟု အပြစ်တင်သည်။ ထိုမျှမကသေး "ယာ ရစ်က ဟိုမှာ ဘာအရောင်းအဝယ်တွေ လုပ်နေတာလဲ၊ သူ့ကို ရပ်ဖို့ပြော လိုက်" ဟူ၍ပင် ပြောသေးသည်။

ကီလိုမီတာ ၁၀၀ တွင် ဆွေးနွေးပွဲ ရပ်လိုက်ပြီးသည့်နောက် ရက်သတ္တ နှစ်ပတ်အကြာတွင် ကစ်ဆင်ဂျာသည် ဂျေရုဆလင်တွင် အစွရေးခေါင်း ဆောင်ကြီးများနှင့် ဆွေးနွေးရာ၌ ကီလိုမီတာ ၁၀၀ တံစခန်းတွင် နှစ်ဦး နှစ်ဖက် သဘောတူညီချက် ရလဒ်နီးနီးဖြစ်ခဲ့ခြင်းကို ဝန်ခံရလေသည်။ အကယ် ချ်သာ ယာရစ်နှင့် ဂါမာဆီတို့၏ စေ့စပ်ဆွေးနွေးကြခြင်းသည် မည်မျှ ခရီး ကျောက်နေပြီဆိုခြင်းကို သူ သိခဲ့ရလျှင် အမြန်ဆုံးသဘောတူညီမှု ရရှိအောင် လုပ်သွားကြရန် သူကိုယ်တိုင် တိုက်တိုက်တွန်းတွန်း ပြုလုပ်ခဲ့မိလိမ့်မည် ဟု အစွရေး စေ့စပ်ဆွေးနွေးရေးကိုယ်စားလှယ်အဖွဲ့ကို ပြောပြသည်။ ထိုအခါ တွင် အစွရေးဝန်ကြီးအများက ယာရစ်နှင့် ဂါမာဆီတို့၏ စေ့စပ်ဆွေးနွေး ပွဲကို အောင်မြင်စွာ နိဂုံးမချုပ်နိုင်အောင် ပြုလုပ်ခဲ့သူမှာ အခြားမဟုတ်၊ သူ (ကစ်ဆင်ဂျာ) ဖြစ်သည်ဟု ဝိုင်း၍ ပြောကြသည်။

ကစ်ဆင်ဂျာက ယာရစ်အဘယ်မျှ ခရီးရောက်နှင့်နေခြင်းကို သူ မသိ ရပါ။ ကီလိုမီတာ ၁၀၀ မှာ ဖြစ်နေသည့် အရာအားလုံးကိုလည်း သူ မသိရ ဝါဟုပြောသည်။ ထိုအခါ ယာရစ်က စကားဖြတ်ပြီး အစည်းအဝေးပြီးတိုင်း ပြီးတိုင်း အသေးစိတ် အစီရင်ခံစာကို အမေရိကန်နိုင်ငံခြားရေးဌာနသို့ ချက် ချင်း ပို့ပေးပါသည်ဟု ပြောလိုက်သည်။

တစ်ခုတော့ မှန်သည်မှာ ကစ်ဆင်ဂျာသည် ကီလိုမီတာ ၁၀၀ တွင် သဘောတူညီချက်လက်မှတ် ရေးထိုးခြင်းမပြုဖို့ရန် အစွရေးအား ဘယ်ခါ တမျှ မပြောခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။ သို့သော် သူသည် ကီလိုမီတာ ၁၀၀ ဆွေးနွေး ပွဲအစား ဂျီနီဗာသို့ ရွှေ့ပြောင်းဆွေးနွေးလိုသည် ဆိုခြင်းကိုတော့ အစွရေး

တို့အား အသိပေးခဲ့သည်။

သို့ဖြင့် ရာဇဝင်အစဉ်အလာတစ်ရပ် ဖြစ်လာစေမည့် အခွင့်ကောင်း တစ်ခုမှာ လက်လွှတ်ခဲ့ရလေသည်။ ၂၅ နှစ်တိုင်တိုင် စစ်ဖြစ်ခဲ့ကြရသော အာယာတတွေ ပွားများခဲ့ကြရပြီးသည့်နောက် ဗိုလ်ချုပ်ကြီးနစ်ယောက် တစ်ဦးကား အစွရေး၊ တစ်ဦးကား အီဂျစ်တို့သည် တစ်ဦးနှင့်တစ်ဦး ငြိမ် သက်စွာ စကားပြောနေကြသည့်ပြင် ချစ်ကြည်တိုးတက်အောင်ပင် ပြုမူ ကြသည်။ သူတို့ကိုသာ လုပ်ခွင့်ပေးခဲ့မည်ဆိုလျှင် လပေါင်းများစွာကြား ကစ်ဆင်ဂျာက အမျိုးမျိုးဝါဒဖြန့်ပြီး ပြုလုပ်ရရှိခဲ့သည့် သဘောတူညီချက် ကို သူတို့ကိုယ်တိုင် အရယူ၍ ပေးခဲ့နိုင်ကြပေလိမ့်မည်။

သို့သော် ကီလိုမီတာ ၁၀၀ ဆွေးနွေးပွဲမှာ အချည်းနှီးဖြစ်ခဲ့ရသည်တော့ မဟုတ်ပေ။ သုံးပန်းကိစ္စ၊ ထောက်ပံ့ရေးကိစ္စ စသော ခက်ခဲသည့် ပြဿနာ အချို့မှာ ထိုဆွေးနွေးပွဲမှာပင် ပြေလည်သွားခဲ့သည်။ ဤအချက်သည် အစွရေးနှင့် အီဂျစ် အရာရှိအချင်းချင်း ဆွေးနွေးခြင်းဖြင့် အကျိုးဖြစ်ထွန်း နိုင်ခြင်းကို သက်သေပြနေပေသည်။ ထိုနေရာတွင် ပုဂ္ဂိုလ်ရေးအရ နွေးထွေး စွာ ဆက်ဆံခဲ့ကြခြင်းမှာ ဟန်ဆောင်မှုကင်းသည့် စေတနာအရင်းအတိုင် ဖြစ်ပေသည်။

အစွရေးနှင့်အာရပ်တို့ တွေ့ကြသည့်အစည်းအဝေးများတွင် တစ် ယောက်နိုင်ငံသို့ တစ်ယောက် အလည်လာရောက်ရေးကိစ္စသည် ဟာသနေရာ ၍ ပြောစရာအချက်တစ်ခု ဖြစ်နေသည်။ ထိုသို့ပြောကြသည်မှာ ကီလိုမီတာ ၁၀၀ တစ်နေရာတည်းမှာသာမဟုတ်ပေ။ ထိုနေရာတွင် ယာရစ်နှင့် ဂါမာဆီ တို့ တွေ့ကြစဉ်က ယာရစ်က ဂါမာဆီအား အစွရေးသို့ အလည်လာလျှင် မှည့်တစ်ပေါက် မစွန်းစေရပါဟု အာမခံသည်။ ဂါမာဆီကလည်း ယာရစ် သည် အီဂျစ်က ပိရမစ်ကြီးများကို လှည့်လည်ကြည့်ရှုရန်လာလျှင် ၎င်း ၏ လုံခြုံရေးအတွက် အလားတူ အာမခံသည်။ သို့သော် စစ်ယူနီဖောင်းနှင့် တော့ မလာပါနှင့်ဟု ခြွင်းချက်ပြုလိုက်သည်။

သူတို့သည် မိမိတို့နှစ်ယောက်တည်းက နိဘယ်ငြိမ်းချမ်းရေးဆုကြီး ကို ဘယ်သူရထိုက်သနည်း၊ ယာရစ်လား၊ ဂါမာဆီလားဟူ၍ပင် ပြက်လုံး ထုတ်ကြသေးသည်။ နောက်ဆုံးတွင် ထိုဆုကို ကုလသမဂ္ဂဗိုလ်ချုပ် ဆီလီ

အား ချီးမြှင့်ဖို့ နာမည်တင်သွင်းရန် နှစ်ယောက်သား အပေးအယူတည့်သွား ကြသည်။ တစ်ကြိမ်တွင် သူတို့နှစ်ဦးသည် မိမိတို့၏ဆွေးနွေးပွဲကို ဟီလ် တန် ဟိုတယ်သို့ ရွှေ့ပြောင်းကျင်းပရလိမ့်မည်ထင်သည်ဟု ဆိုကြပြန်သည်။ သို့သော် ကိုင်ရိုဟီလ်တန်နှင့် တယ်လဗစ်ဟီလ်တန် ဘယ်ဟီလ်တန်ဖြစ် သင့်သည်ကို သဘောကွဲလွဲကြသည်။

၁၉၇၃ ခု နိုဝင်ဘာ ၂၉ ရက် ကြာသပတေးနေ့တွင် သူတို့နှစ်ယောက် နောက်ဆုံးတွေ့ကြသည်။ သူတို့သည် တစ်ဖက်ပိတ်နေသည့် လမ်းဆုံးသို့ ရောက်လာကြပြီဟူ၍ စိတ်လျှောလိုက်ကြသည်။ ဂါမာဆီက သူ့ခဲလေသမျှ သဲရေကျရသည့်အတွက် အကြီးအကျယ် စိတ်ဓာတ်ကျခြင်းကို ကွယ်ဝှက် ထားချေ။ ဂါမာဆီက သူ၏ကိုယ်ရေးကိုယ်တာ ဆုံးရှုံးမှုကဲ့သို့ မြင်သည်။ သို့ဖြစ်၍ ယာရစ်က သူ့ကို ချောမောအားပေးရလေသည်။

သူတို့နှစ်ယောက် လက်ဆွဲနှုတ်ဆက်ကြပြီး ခွဲခွာကြသည့်အခါ ယာ ရစ်က “ဗွတ်ဘိုင်လို့မဆိုဘဲ သြရီးဗွား(ပြန်လည်ဆုံတွေ့သည့်တိုင်အောင်) လို့သာ နှုတ်ဆက်ပါရစေ”ဟုဆိုလေသည်။

သို့သော် ယာရစ်နှင့် ဂါမာဆီတို့အဖို့မှာ ပြန်၍ တွေ့လမ်းမရှိသော နှုတ်ဆက်ခြင်းပင် အမှန်စင်စစ် ဖြစ်ပေတော့သည်။ စစ်တပ်ချင်းခွဲခွာရေး ဆီစွကို ဆွေးနွေးကြသည့်အခါ သူတို့မပါ။ တခြားက ကြီးမှူးလေသည်။ ထိုအခါတွင် သူတို့နှစ်ဦးသည် အခြားတာဝန်များကို ထမ်းရွက်နေကြရ သည်။ နိုင်ငံရေးဓာတ်ခုံပေါ်တွင် ကစ်ဆင်ဂျာနှင့် သူ၏လွန်းပျံ့ခရီးများက နေရာကောင်းကို ရယူခဲ့ကြလေသည်။

ဂျီနီဗာတွင် တစ်ပွဲတစ်လမ်း

ဂျီနီဗာကွန်ဖရင့် ကျင်းပခြင်းမှာ ကုလသမဂ္ဂ လုံခြုံရေးကောင်စီ ဆုံးဖြတ်ချက် ၃၃၈ ၏ အပိုဒ် ၃ အရဖြစ်သည်။ ထိုဆုံးဖြတ်ချက်မှာ ... သက်ဆိုင်ရာနိုင်ငံများသည် အရှေ့အလယ်ပိုင်းတွင် တရားမျှတ၍ ခိုင်မြဲတည်တံ့သော ငြိမ်းချမ်းရေးတည်ဆောက်ရန် ရည်သန်ကာ သင့်လျော် လျှောက်ပတ်သောအချိန်တွင် သင့်လျော်လျှောက်ပတ် သော ကြီးမှူးမှုအောက်၌ စေ့စပ်ဆွေးနွေးခြင်းများကို အပစ်အခတ် ရပ်စဲရေးနှင့် ပူးတွဲ၍ ချက်ချင်း စတင်ဆောင်ရွက်ရန် ဆုံးဖြတ်သည်။

မစ္စက်မီယာက အစွဲရေးပြည်သူ့လွှတ်တော် ရွေးကောက်ပွဲမစမီ ဂျီနီဗာ ကွန်ဖရင့်တွင် အရေးကြီးသော ဆွေးနွေးမှုများမပြုလုပ်ဘဲ အခမ်းအနား ဖြစ်ရုံမျှ အစည်းအဝေးဖွင့်လှစ်ကျင်းပခြင်းကို သဘောတူခဲ့သည်။ အောက် တိုဘာ ၂၂ ရက်နေ့က အစွဲရေးသို့ ကစ်ဆင်ဂျာ ရောက်လာစဉ်က ထိုအစည်း အဝေးကိစ္စကို အစဖော်ခဲ့ရာမှာပင် “သင့်လျော်လျှောက်ပတ်သော ကြီးမှူး မှု” ဟူသော ပြဿနာမှာ အချိန်အနည်းငယ်အတွင်း ဖြေရှင်းသွားခဲ့သည်။ ကစ်ဆင်ဂျာက ထိုစကားရပ်သည် အင်အားကြီးနှစ်နိုင်ငံဖြစ်သည်ဟု အပြတ် ပြောခဲ့သည်။ သူ မော်စကိုမှာရှိစဉ်က သည်အတိုင်း အီဂျစ်တို့နှင့် သဘော တူညီမှု ရရှိခဲ့သည်ဟူ၍လည်း ပြောသည်။

နိုဝင်ဘာ ၂၀ ရက်နေ့က နိုင်ငံခြားရေးဝန်ကြီး အီဘန်သည် ဝါရှင် တန်သို့ လာရာတွင် အစည်းအဝေးအစီအစဉ် အသေးစိတ်များကို အချိန်

ကြာမြင့်စွာ ပထမဆုံးအကြိမ် ဆွေးနွေးခဲ့ကြသည်။ ကစ်ဆင်ဂျာက အီဂျစ်တို့ ခေါင်းဆောင်သော အာရပ်တို့သည် အပစ်အခတ်များ ရပ်စဲပြီးသည့် နောက် ပိုင်းတွင် ဂျီနီဗာကွန်ဖရင့်ကို ကြီးမှူးမှုနှင့်ပတ်သက်ပြီး စိတ်ထား ပြောင်း သွားကြသည်။ ယခု သူတို့က ကုလသမဂ္ဂ၏ ခေါင်းဆောင်မှုကို လိုချင်ကြ သည်ဟု အီဘန်အားပြောပြသည်။ အီဘန်က မည်သည့်အရေးကိစ္စမှာမဆို အာရပ်တို့က အလိုလိုထောက်ခံမိ အများစု ရရှိနေသောအဖွဲ့အစည်းကြီးကို ကြီးမှူးခွင့်ပေးရန် စဉ်းစားဖို့ပင်မသင့်ပါဟု ပြန်၍ပြောသည်။ ကစ်ဆင်ဂျာ က အာရပ်တို့ ယခုလို ကပြောင်းကပြန်လုပ်ကြသည့်အတွက် မိမိ စိတ် မကောင်းပါဟုဆိုကာ နှစ်ဦးနှစ်ဖက် လက်ခံနိုင်မည့်မှုကို စဉ်းစားရွေးချယ် ကြည့်သည်။ သူက ကုလသမဂ္ဂအတွင်းရေးမှူးချုပ် ဝေါဟ်မီးအား ကြိုဆို ခည့်ခံသူအနေမျှလောက် ထားမည်ဆိုလျှင် အစွဲရေးက သဘောတူနိုင် မတူ နိုင် မေးသည်။ ထိုအဆိုပြုချက်ကို ကစ်ဆင်ဂျာက ရင်မောစရာကောင်း အောင် တန်ဆာဆင်၍တင်ပြသည်။ သူပြောပုံမှာ ယခုလို ကုလသမဂ္ဂမှ အိမ်ရှင်အဖြစ် လက်ခံဆောင်ရွက်ခဲ့လျှင် အာဖရိကနှင့် ဥရောပရှိနိုင်ငံများ က အစည်းအဝေးတက်ရောက်နိုင်ခွင့် တောင်းဆိုခြင်းများကို ပျက်ပြယ်သွား စေနိုင်လိမ့်မည်ဟူ၍ ဖြစ်သည်။ အီဘန်က ကစ်ဆင်ဂျာ၏စိတ်ကူးကို မိမိ ၏ အစိုးရထံ တင်ပြပေးပါမည်ဟု အဖြေပေးသည်။

ထို့နောက် ကစ်ဆင်ဂျာက ကွန်ဖရင့်အတွက် အောက်ပါအညွှန်းကို အဆိုပြုသည်။ ပထမအကြိမ် အစည်းအဝေးကို ဒီဇင်ဘာ ၁၁ ရက်နေ့တွင် စတင်မည်။ ထိုနေ့တွင် နိုင်ငံခြားရေးဝန်ကြီးများက မိမိတို့နှင့်သက်ဆိုင် ရာ အစိုးရများ၏ ယေဘုယျသဘောထားများကို အဖွင့်မိန့်ခွန်းပြောကြား ခြင်းမျှလောက်သာ ပါဝင်မည်။ ထို့နောက် ညီလာခံ တက်ရောက်သူ အား လုံး ပါဝင်သော လုပ်ငန်းဆောင်ရွက်ရေး အစည်းအဝေးကျင်းပမည်။ ထို အစည်းအဝေးက ကွန်ဖရင့်ကြီး၏ ရှေ့လုပ်ငန်းစဉ်များကို ညှိနှိုင်းဆုံးဖြတ် မည်။ သို့သော် ထိုလုပ်ငန်းဆောင်ရွက်ရေး အစည်းအဝေးတွင် စစ်တပ်များ ခွဲခွာရှင်းလင်းရေးကို မည်သည့်ပုံစံဖြင့် ဆွေးနွေးမည်ဟူသော မှုမျှတမှုကို ကိုသာ အဓိကထား၍ စဉ်းစားဆုံးဖြတ်ရန် ကစ်ဆင်ဂျာက အကြံပေးသည်။ ဤအချိန်တွင် ကီလိုမီတာ ၁၀၀ မှာလည်း ဤအချက်များကိုပင်

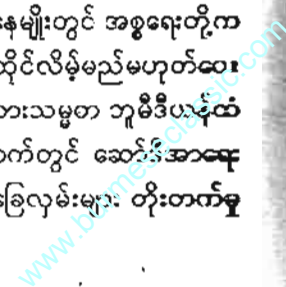
ဆက်လက် ဆွေးနွေးနေကြဆဲ ဖြစ်သည်။ ဆွေးနွေးပွဲကို ကီလိုမီတာ ၁၀၀ မှ ဂျီနီဗာသို့ ရွှေ့ပြောင်းခြင်းဖြင့် မူအရ သဘောကွဲလွဲမှုများ မရှိတော့သော ပြဿနာကိုသာလျှင် ဆက်လက်ဆွေးနွေးရန် ထိုကွန်ဖရင့်သို့ ပါလာမည် ဖြစ်သည်။ ယင်းပြဿနာသည် ဂျော်ဒန်-ပါလက်စတိုင်းပြဿနာကဲ့သို့ သော အထိမခံသည့် အရေးကိစ္စများနှင့် ချိတ်ဆက်ခြင်းရှိမည်မဟုတ်ဟု ကစ်ဆင်ဂျာက အိဘန်အား ရှင်းပြသည်။

အိဘန်သည် နိုဝင်ဘာ ၂၃ ရက်နေ့တွင် အစွဲရေးသို့ ပြန်လာပြီး မစ္စကီမီယာ သဘောတူညီချက်ကို တောင်းခံသည်။ နိုဝင်ဘာ ၂၅ ရက် ကက်ဘီနက်အဖွဲ့ဝင် စုံညီအစည်းအဝေးက ထိုအဆိုများကို သဘောတူ ကြသည်။ သို့သော် ကွန်ဖရင့် စတင်ဖွင့်လှစ်မည့်နေ့ကို အစိုးရက သဘော မတူချေ။ မစ္စကီမီယာက ဒီဇင်ဘာ ၁၈ ရက်နေ့တွင် စတင်ရန် တောင်းဆို သည်။ သူ့လိုလားချက်ကို ကက်ဘီနက်တစ်ဖွဲ့လုံးက ထောက်ခံသည်။ ထိုသို့ ရက်သတ္တတစ်ပတ် ရွှေ့ဆိုင်းလိုခြင်းမှာ ကွန်ဖရင့်နှင့် ရွေးကောက်ပွဲ အကြားတွင် အချိန်ကာလ တိုတောင်းလေ တကယ်အရေးကြီးသည့် ပြဿနာများကို ဆွေးနွေးရန် အစွဲရေးတို့ ဖိအားပေးမှုနည်းလေ ဖြစ်မည်။ ဤကား အစိုးရဘက်မှ အကြောင်းပြချက်ဖြစ်သည်။ သို့သော် ဖွင့်ဟမပြော သော အခြားအကြောင်းတစ်ခုလည်း ရှိသေးသည်။ လေဘာပါတီ ခေါင်း ဆောင်များက ထိုကွန်ဖရင့်ကိုအကြောင်းပြု၍ ရွေးကောက်ပွဲအတွက် မဲဆွယ် ဝါဒဖြန့်ရန် ကြီးမားလှသော လာဘ်လာဘကြီးရရှိမည့် အခွင့်အရေးကို ယခု သိမြင်လာကြသည်။ ထို့ကြောင့် ကွန်ဖရင့် ဖွင့်လှစ်သည့်နေ့သည် ရွေး ကောက်ပွဲ ကျင်းပမည့်ရက်နှင့် နီးလေ မဲဆန္ဒရှင်များအပေါ် ထိရောက်မှု ကြီးမားလေဖြစ်မည်။

ဒီဇင်ဘာ ၁၃ ရက်နေ့တွင် ကစ်ဆင်ဂျာသည် အရှေ့အလယ်ပိုင်း သို့ နောက်ထပ် ခရီးထွက်ပြန်သည်။ သူ့ရည်ရွယ်ချက်မှာ နောက်ဆုံး မပြေ မလည် ကျန်နေသည့် အစွန်းထွက်နေသော ကိစ္စများကို ကွန်ဖရင့်မကျင်း ပမီ နှုတ်ခမ်းသတ်ရန်နှင့် အာရပ်နိုင်ငံများက ရေနံပိတ်ပင်ထားခြင်းကို ရုတ် သိမ်းပေးဖို့ ကြိုးစားအားထုတ်ရန်ဖြစ်သည်။ တကယ်တော့ ထိုအစွန်းထွက် နေသေးသည့် ကိစ္စများမှာ မသေးငယ်လှပေ။ အနည်းအကျဉ်းမျှသာလည်း

မဟုတ်ချေ။ အရေးကြီးစွာ ကျန်ရှိနေသော ဆူးညောင်ခလုတ်ကြီး လေးခု ရှိသည်။

- * ကွန်ဖရင့်ကို ကြီးမှူးကျင်းပရေးကိစ္စ။ အာရပ်တို့က ကွန်ဖရင့် ကို ကုလသမဂ္ဂ၏ ကြီးမှူးမှုအောက်တွင် ကျင်းပရန် ဆက် လက် တောင်းဆိုနေကြသည်။
- * ပါလက်စတိုင်းခေါင်းဆောင်များ ပါဝင်ရေးကိစ္စ။ ကွန်ဖရင့် သို့ တရားဝင် ဖိတ်ကြားခြင်းများ ပြုလုပ်ရာတွင် ပါလက် စတိုင်းခေါင်းဆောင်များ ပါဝင်ရေးအတွက် တံခါးဖွင့်ထား ရန် အီဂျစ်က တောင်းဆိုထားသည်။
- * ကွန်ဖရင့်သို့တက်ရောက်ရန် ဖိတ်ကြားစာများကို မည်သူက ပို့မည်နည်း။ ထိုသို့ပြုလုပ်ရန် ဖြစ်နိုင်သည့်နည်းလမ်း သုံး လမ်းရှိသည်။ (၁) အစွဲရေးကို အမေရိကန်က ဖိတ်၍ အာရပ် နိုင်ငံများကို ရုရှားက ဖိတ်ကြားရန်။ (၂) အမေရိကန်နှင့် ဆိုဗီယက်တို့နှစ်ဦးပေါင်း၍ နှစ်ဖက်စလုံးကို ဖိတ်ကြားရန်။ (၃) ကုလသမဂ္ဂအတွင်းရေးမှူးချုပ်က ဖိတ်စာအားလုံး ပေး ပို့ရန်။
- * ဆီးရီးယားရှိ အစွဲရေးသုံးပန်းများကိစ္စ။ ထိုအရေးသည် အစွဲရေးတို့အား မကြည်မသာဖြစ်နေလျက်ရှိသည်။ ဂျီနီဗာ (ကြက်ခြေနီ)မှ အဆက်မပြတ် ကြားနေရသော ကောလာ ဟလ သတင်းများက အစွဲရေးသုံးပန်းထဲက အများဆုံး ၂၄ ယောက်သာ အသက်ရှင်နေကြသည်ဟုဆိုကြသည်။ သို့ဖြစ် စေကာမူ ဒမတ်စကပ်မြို့က သုံးပန်းအမည်စာရင်းပေးရန် ငြင်းဆိုနေသည့်ပြင် ကြက်ခြေနီအသင်းကိုလည်း လာရောက် ကြည့်ရှုခွင့် မပြုချေ။ ဤအခြေအနေမျိုးတွင် အစွဲရေးတို့က ဆီးရီးယားတို့နှင့် အစည်းအဝေး ထိုင်လိမ့်မည်မဟုတ်ပေ။ ကစ်ဆင်ဂျာ၏ ခရီးသည် အယ်လ်ဂျီးရီးယားသမ္မတ ဘူမီဒီယန်ထံ သွားရောက်ခြင်းက အစပြုသည်။ သူသည် နောက်တွင် ဆော်ဒီအာဇာနည် ဝီးယားနှင့် ပြောဦးမည့်စကားအတိုင်း နိုင်ငံရေးခြေလှမ်းများ တိုးတက်စွာ

သည် အမေရိကန်အား ရေနံပိတ်ပင်ထားခြင်း ရုတ်သိမ်းမှုနှင့် ဆက်စပ်နေသည်ဟု ပြောပြသည်။ သူသည် ထိုစကားများကို ချောလုံး ခြောက်လုံးများများ ရောနှောကာ လိမ္မာပါးနပ်စွာပြောဆိုသွားသည်။ ချောလုံးမှာ "အမေရိကန်သည် အရှေ့အလယ်ပိုင်းတွင် ငြိမ်းချမ်းရေးရအောင် ကြိုးစားအားထုတ်လျက်ရှိသည်။ ထိုငြိမ်းချမ်းရေးမှာ ၁၉၆၇ ခုနှစ် သိမ်းပိုက်ထားခဲ့သည့် နယ်မြေအများမှ အစွဲအစားဆုတ်ခွာရေးလည်းပါဝင်သည်။ သည်ဘက်မှာတော့ အမေရိကန်တစ်ဦးတည်းသာ အစွဲအစားအပေါ် ဩဇာရှိသည်" ဟူ၍ ဖြစ်သည်။ သို့သော် ခြောက်လုံးမှာ "အမေရိကန်သည် ရေနံတည်းဟူသော ဓားကြိုး လည်ကုတ်ပေါ်မှာ ဝဲနေသမျှကာလပတ်လုံး အာရပ်တို့၏ အကျိုးအတွက် ထင်ရှားလှသော ကိစ္စကြီးတွင် အားသွန်ခွန်စိုက် လုပ်ကိုင်ပေးဖို့ မျှော်လင့်လို့ဖြစ်မည်မဟုတ်" ဟူ၍ ဖြစ်၏။

ဖေဇယ်နှင့် ခူမီးဒီးယန်တို့သည် ကစ်ဆင်ဂျာပေးသည့် ဆင်ခြေကို ဂရုမထားဘဲ နေ၍မဖြစ်ကြပေ။ မည်သို့ရှိရှိ သူတို့သည် ဘယ်အရာကိုမျှ ဘေးအန္တရာယ် ကျရောက်သည့်အထိ အလွန်အကျွံ မပြုလုပ်ချင်ကြပေ။ သို့ရာတွင် သူတို့က ရေနံပိတ်ပင်ထားသည့်ကိစ္စကို ရုတ်သိမ်းခြင်းမပြုမီ ရေနံထုတ်လုပ်သည့် နိုင်ငံများက အောင်မြင်မှုအချို့ကို မြင်ချင် သိချင်နေကြသည်ဟု ဆိုသည်။

ဤသို့ ကစ်ဆင်ဂျာသည် ဖေဇယ်နှင့် ခူမီးဒီးယန်တို့နှင့် နားလည်မှု ရလိုက်ခြင်းသည် သူ့အား ဂျီနီဗာကွန်ဖရင့် ဖြစ်မြောက်လာရေးအတွက် ဆက်လက်ကြိုးပမ်းရန် အားပေးလှုံ့ဆော်လိုက်သကဲ့သို့ ရှိလေသည်။ ထို့ပြင် အစွဲအစားနှင့် အီဂျစ်စစ်တပ်များ ခွဲခွာရှင်းလင်းရေးကိုလည်း သုတ်ခြေတင်ရန် ကြိမ်တို့ပေးလိုက်သကဲ့သို့လည်း ဖြစ်စေခဲ့လေသည်။ သည်နှစ်ချက်သည် အာရပ်နိုင်ငံများက တောင်းဆိုနေကြသည့် ပထမဆုံးရလဒ်များအဖြစ် ပြစရာ ဖြစ်ရပေလိမ့်မည်။

ဒီဇင်ဘာ ၁၆ ရက်နေ့တွင် အစွဲအစားသို့ ကစ်ဆင်ဂျာရောက်လာသည်။ ဂျီနီဗာသို့ သွားရောက်ရမည့်လမ်းခရီးတွင် အတားအဆီးနှစ်ခုကိုတော့ အခြားအရာများထက် လွယ်ကူစွာ ဖယ်ရှားလိုက်နိုင်ခဲ့ပေပြီ။ မစ္စက်မီယာနှင့် သီးခြားဆွေးနွေးပွဲတွင် ကစ်ဆင်ဂျာက မစ္စက်မီယာအား ကွန်ဖရင့်ကို

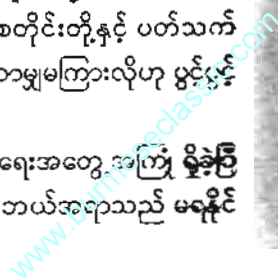
ကုလသမဂ္ဂကြီးမှူးခြင်းနှင့်ပတ်သက်၍ ခေါင်းမာမနေဖို့ရန် တောင်းပန်သည်။ "စားပွဲထိပ်မှာ ဒေါက်တာ ဝေါဟိမ်းထိုင်တာကို ခင်ဗျားက ဘာအရေးကြီးနေရတာလဲဗျာ၊ သူက ဒီလိုနေရတာကိုပဲ ကျေနပ်မှာ၊ ဘယ်သူ့ကိုမှ အန္တရာယ် ပြုမှာလည်းမဟုတ်ဘူး။ ပြီးတော့ သူ့အလုပ်က အခမ်းအနား ဖြစ်ရုံလောက် လုပ်ရမှာဆိုတာ ကျွန်တော် သတိပေးပါတယ်။ တကယ်တမ်း ဒီကွန်ဖရင့်ကြီးကို သယ်သွားကြမှာက အမေရိကန်နဲ့ ဆိုဗီယက်ယူနီယံတို့သာ ဖြစ်ပါတယ်" ဟု မစ္စက်မီယာအား ကစ်ဆင်ဂျာက ပြောပြသည်။

မစ္စက်မီယာ တည်ငြိမ်သွားလေပြီ။

အစည်းအဝေးဖိတ်စာများနှင့် ပတ်သက်၍မူ အစွဲအစားက မိမိထံ ဆိုဗီယက်ယူနီယံက ဖိတ်စာပေးစေလိုသည်။ ထိုသို့ ဖိတ်စာပေးခြင်းမှာ မည်မျှပင် သေးမွှားသည့်အလုပ်ဖြစ်စေကာမူ တစ်နိုင်ငံနှင့်တစ်နိုင်ငံ တရားဝင် ဆက်သွယ်မှု တစ်မျိုးတစ်ဖုံ ပြုရာရောက်မည်။ သံတမန်အဆက်အသွယ် ပြန်လည်ပြုလုပ်သည့် ပထမခြေလှမ်းလည်း ဖြစ်နိုင်သည်ဟု အစွဲအစားက သဘောထားသည်။ သို့သော် ကစ်ဆင်ဂျာက ချရှားတို့အား အတင်းအကျပ် ဆခိုင်း၍ မရနိုင်ခြင်းကို မစ္စက်မီယာအား ပြောကြားသည်။ ဤကိစ္စကလေး ဗူလောက်နှင့် ကွန်ဖရင့်ကြီးဖြစ်မြောက်ရေးကို ပျက်ပြားမသွားစေသင့်ပါ ဟူ၍လည်း ပြောသည်။

ပါလက်စတိုင်းကိစ္စက များစွာပို၍ ခက်ခဲစေသည်။ အစွဲအစားအစိုးရက ဖိတ်ကြားစာများကို မူလပါဝင်ပတ်သက်သူအားလုံး၏ သဘောတူညီချက်ဖြင့်သာ အခြားတစ်စုံတစ်ရာသော နိုင်ငံ သို့မဟုတ် အုပ်စုများသို့ ပေးပို့ရမည်ဟု ရှင်းလင်းပြတ်သားစွာ အရေးဆိုထားသည်။ တစ်နည်းဆိုရလျှင် ပါလက်စတိုင်း လွတ်မြောက်ရေးအဖွဲ့သို့ ဖိတ်ကြားစာပို့လျှင် အစွဲအစားက ပယ်ချနိုင်ခွင့်ကို တောင်းဆိုခဲ့သည်။ ထို့ပြင် အီဂျစ်သမ္မတ ဆာဒတ်က တောင်းဆိုထားခဲ့သလို ဖိတ်စာများတွင် ပါလက်စတိုင်းတို့နှင့် ပတ်သက်၍ တစ်စုံတစ်ရာ အထင်အရှားရည်ညွှန်းမှုဟူက ဘာမျှမကြားလိုဟု ဖွင့်လင်းလင်းလင်း ပြောလိုက်သည်။

ကစ်ဆင်ဂျာသည် နှစ်ပေါင်းများစွာ နိုင်ငံရေးအတွေ့အကြုံ မှီခိုပြီး ဖြစ်၍ ဘယ်အရာသည် အပေးအယူလုပ်၍ရမည်၊ ဘယ်အရာသည် မနိုင်

ဆိုခြင်းကို ကောင်းစွာနားလည်ထားသူဖြစ်သည်။ အစွဲရေး၏ ရပ်တည်ချက်သည် ဒုတိယအတန်းအစားတွင် ပါဝင်လေသည်။ ကစ်ဆင်ဂျာသည် သူ့သုံးသပ် ဆုံးဖြတ်ချက်ကို ဆိုဗီယက်နိုင်ငံခြားရေးဝန်ကြီး ဂရိုဗီကိုယ် ဂျေရုဆလင်မှနေ၍ အကြောင်းကြားလိုက်သည်။ ဂရိုဗီကိုယ်က တစ်ဖန် ကိုင်ရိုနှင့် အဆက်အသွယ်ပြုသည်။ တစ်နေ့ကုန်ချိန်တွင် ဆာဒတ်ထံမှ ပြန်ကြားစာ သူ့ထံသို့ ရောက်လာသည်။ ဆာဒတ်က ဖိတ်စာထဲတွင် ပါလက်စတိုင်းတို့အား ဖော်ပြရန် တောင်းဆိုချက်ကို လက်လျှော့လိုက်သည်။ သို့သော် နောင်ကာလတွင် ဖိတ်ကြားခြင်းကို အစွဲရေးတို့အား ပယ်ချနိုင်ခွင့် ဗီတိုအာဏာပေးဖို့ရန် ကန့်ကွက်လိုက်သည်။

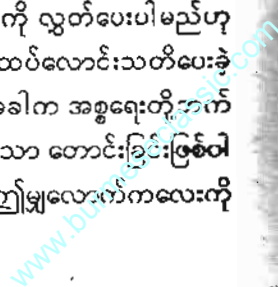
ထိုကိစ္စပြီးပြတ်သွားစေရန် ကစ်ဆင်ဂျာက နစ်ဆင်ထံ အကူအညီ တောင်းသည်။ ထိုသို့တောင်းဆိုချက်၏ ရလဒ်မှာ နစ်ဆင်က မစ္စက်မီယာထံ တင်းတင်းမာမာ ရေးသားပေးပို့လိုက်သည့် အကြောင်းကြားလွှာ အနေဖြင့် ဂျေရုဆလင်သို့ ရောက်လာခြင်းဖြစ်သည်။ နစ်ဆင်က ဂျီနီဗာကွန်ဖရင့်ကျင်းပဖြစ်ရန် ဒေါက်တာကစ်ဆင်ဂျာ၏ ကြိုးပမ်းအားထုတ်မှုများသည် အရေးကြီးသည်။ တဆိတ်ကျေးဇူးပြု၍ သူ့လုပ်ငန်းများကို မဖျက်ဆီးပါနှင့်ဟု ဆိုလိုက်သည်။

ကစ်ဆင်ဂျာသည် ဆာဒတ်၏ အလျှော့ပေးချက်နှင့် နစ်ဆင်၏ အကြောင်းကြားချက်တို့ကို အားကိုးအားထားပြုကာ အောက်ပါမူတစ်ခုကို ရေးဆွဲလိုက်သည်။ “နစ်ဦးနှစ်ဖက်သောသူတို့သည် အရှေ့အလယ်ပိုင်းတွင် အခြားသောအစိတ်အပိုင်းများ ပါဝင်ရေးပြဿနာကို အစည်းအဝေး ပထမအဆင့်တွင် ညှိနှိုင်းဆွေးနွေးကြလိမ့်မည်။ ထိုမူအပေါ်တွင် အမေရိကန်တို့က အစွဲရေး၏ သဘောတူညီချက်မပါရှိဘဲ ပါလက်စတိုင်းလွတ်မြောက်ရေးအဖွဲ့ကို ဖိတ်ကြားလျှင် ဗီတိုအာဏာသုံးသည့်အထိ ကန့်ကွက်နိုင်ခွင့်ရှိသည်ဟု ထည့်သွင်းဖော်ပြထားသည်။ စင်စစ်အားဖြင့် ထိုသို့ ကန့်ကွက်ရေးမှာ အမေရိကန်၏ ဝတ္တရားသက်သက်မျှသာ ဖြစ်သည်။ သို့ရာတွင် ထိုဝတ္တရားကို နားလည်မှုအဖြစ် မှတ်တမ်းတင်ပေးလိုက်ခြင်းဖြင့် ကစ်ဆင်ဂျာ၏မူကို အစွဲရေးတို့က လက်ခံဖို့ဖြစ်လာခဲ့လေသည်။

ပြဿနာအားလုံးတွင် အပင်ပန်းဆုံးနှင့် အခက်ဆုံးမှာ ဆီးရီးယားရှိ

အစွဲရေးသုံးပန်းများအရေး ဖြစ်သည်။ ထိုကိစ္စနှင့်ပတ်သက်၍ မည်သို့လုပ်ရတိုင်ရမည်ကို အစွဲရေးအစိုးရထံမှာပင် သဘောကွဲလွဲမှု ရှိနေသည်။ ဒါယန်းက ဆီးရီးယားသည် သုံးပန်းများနှင့် ပတ်သက်၍ (နာမည်စာရင်းပေးရန်နှင့် ကြက်ခြေနီအသင်းက လာရောက်ကြည့်ရှုခြင်းကို ခွင့်ပြုရန်) အစွဲရေး၏ အနိမ့်ဆုံးတောင်းဆိုချက်နှစ်ရပ်ကိုပင် လိုက်လျောခြင်းမပြုလျှင် အစွဲရေးတို့ ဂျီနီဗာသို့ မသွားသင့်ဟု ဆိုသည်။ မစ္စက်မီယာကမူ ဂျီနီဗာသို့ အစွဲရေးတို့ သွားသင့်သည်။ သို့သော် ကွန်ဖရင့်ဖွင့်လှစ်သည့်နေ့ အစည်းအဝေးတွင် ဆီးရီးယားတို့ ရှိနေလျှင် အစွဲရေးသည် တက်ရောက်ခြင်းမပြုသင့်ဟု ဆိုသည်။ ဤကိစ္စအတွက်နှင့် အစွဲရေးက ဂျီနီဗာသို့ မသွားဘဲနေမည်ဆိုလျှင် ကွန်ဖရင့်ကြီးပျက်အောင် အစွဲရေးက ပြုသည်ဟု ကမ္ဘာက အထူးသဖြင့် အမေရိကန်က စွပ်စွဲလိမ့်မည်ဟု မစ္စက်မီယာက အကြောင်းပြသည်။ ဆီးရီးယားက ပထမအခြေခံစည်းကမ်းများကို မလိုက်လျောသမျှကာလပတ်လုံး အစွဲရေးသည် စည်းဝေးခန်းမကြီးထဲတွင် ဆီးရီးယားနှင့်အတူ မထိုင်လိုဟု ငြင်းဆိုရုံမျှဖြင့် အစွဲရေးအပေါ်တွင် နားလည်မှုရှိလာကြလိမ့်မည်ဟု မစ္စက်မီယာ ပြောပြသည်။ သို့ဖြင့် ဤအဆိုနှစ်ရပ်ကို မဲခွဲရာ မစ္စက်မီယာ၏အဆိုတို့ များရာမဲဖြင့် ကက်ဘီနက်က လက်ခံလိုက်သည်။ ကစ်ဆင်ဂျာထံမှ လည်း ဤအတိုင်းအကြောင်းကြားသည်။

သုံးပန်းများအရေးသည် ကစ်ဆင်ဂျာနှင့် မစ္စက်မီယာတို့အကြားတွင် အကြွေးတင်နေသည့် ကိစ္စတစ်ရပ်ဖြစ်သည်။ သုံးပန်းအရေးကို မကြာစေရဲဘဲ ဆောင်ရွက်ပေးပါမည်ဟု ကစ်ဆင်ဂျာက ကတိပေးခဲ့ခြင်းကို မစ္စက်မီယာက ဝါရှင်တန်သွားစဉ်တုန်းကလည်း ပြောသည်။ သဘောတူညီချက် ခြောက်ရပ်ကို စေ့စပ်ဆွေးနွေးစဉ်ကလည်း ပြောသည်။ သို့သော် ကစ်ဆင်ဂျာက ရုရှားအပေါ် အပြစ်ပုံချသည်။ သူသည် မော်စကိုသို့ ကြွေးနန်းရိုက်ကာ ရုရှားသံအမတ်ကြီး ဒိုဘရီနင်က သုံးပန်းများကို လွှတ်ပေးပါမည်ဟု သူ့ကို ကတိပေးထားကြောင်းဖြင့် ရုရှားတို့အား ထပ်လောင်းသတိပေးခဲ့ပါသည်။ ထို့ပြင် ဂျီနီဗာကွန်ဖရင့်မစမီ ထိုအချိန်အခါက အစွဲရေးတို့က ဆီးရီးယားမှာရှိသည့် သုံးပန်းစာရင်းမျှလောက်သာ တောင်းခြင်းဖြစ်ပါသည်ဟူ၍လည်း စာထဲတွင် ဖော်ပြခဲ့သေးသည်။ ဤမျှလောက်ကလေးကို

မျှ ဆိုဗိယက်တို့က ဆောင်ရွက်မပေးနိုင်ခဲ့ပါမူ ဤကိစ္စသည် ရုရှားတို့၏ ကတိစကားများအပေါ် အမေရိကန်တို့က ယုံကြည်စိတ်ချမှုရမှုကို ထိခိုက်စေလိမ့်မည်ဟူ၍လည်း ထည့်၍ ရေးလိုက်ပါသေးသည်။ ဤလိုလားချက်ကို မဖြည့်ဆည်းခဲ့ပါမူ အစွဲရေးသည် အစည်းအဝေးတက်မည်ဟု အမေရိကန်က အာမခံခြင်းပြုနိုင်မည် မဟုတ်သည့်ပြင် အစွဲရေးဘက်က ပါဝင်ထောက်ခံရလိမ့်မည်ဟု ဆိုဗိယက်ယူနီယံအား အလေးအနက်တင်ပြခဲ့ပါသည်ဟူ၍ ရှင်းပြလေသည်။

ယခုလို သုံးပန်းများအရေးတွင် အစွဲရေး၏တောင်းဆိုချက်ကို ကစ်ဆင်ဂျာက ထောက်ခံသော်လည်း သုံးပန်းစာရင်းမပေးလျှင် နိုင်ငံရေးတွေ့ထိဆယ်သွယ်မှုမလုပ်ဟူ၍ ထိုကိစ္စနှစ်ရပ်ကို တွဲထားသည့် တိုက်ကွက်ကိုတော့ ကန့်ကွက်ပြောဆိုလေသည်။ ထိုအချိန်က ဆီးရီးယားသည် ဂိုလန်ကုန်းမြင့်တွင်ရှိနေသည့် စစ်တပ်များခွဲခွာရေးအတွက် မိမိတို့အား အစွဲရေးကအဆိုပြုစေလိုသည်။ ဆီးရီးယားသမ္မတ ဟာမက်အဲလ်အာဆတ်အား အီဂျစ်သမ္မတ ဆာဒတ်က ကိုလိုမီတာ ၁၀၀ တွင် ယာရစ်က မည်သို့မည်ပုံ အဆိုပြုခဲ့ခြင်းတို့ကို ပြောပြသည့်အခါ အာဆတ်သည် စစ်တိုက်သည့်အထဲတွင် မိမိလည်း ပါဝင်ပါလျက် မိမိမှာတော့ ဘာမျှမရ၊ ဆာဒတ်ကတော့ အမြောက်အမြားရနေခြင်းသည် သူ့ကို စော်ကားရာရောက်သည်ဟု ယူဆနေကြောင်းဖြင့် ကစ်ဆင်ဂျာက ပြောပြသည်။

ဤအကြောင်းပြချက်ကို မစ္စကီဗီယာက အလေးဂရုမပြုချေ။ အမှန်မှာ အာဆတ်သည် အီဂျစ်ကိစ္စနှင့် သူ့ကိစ္စမှာ ခြားနားမှုရှိနေခြင်းကို နားမလည်ရအောင် လူ့အတစ်ယောက် မဟုတ်ပါ။ အီဂျစ်က အစွဲရေးသုံးပန်းများကို လွှတ်ပေးရသည်။ ဆီးရီးယားက ဂျီနီဗာသဘောတူစာချုပ်နှင့်အညီ အနည်းဆုံး သုံးပန်းစာရင်းလောက်တော့ ပေးသင့်သည်။ ဂျီနီဗာစာချုပ်က အာဆတ်အတွက် ခြွင်းချက်လုပ်ထားလျှင်တော့ ဟုတ်သားပေါ့ဟု မစ္စကီဗီယာက ပြန်လည်ချေပသည်။

ကစ်ဆင်ဂျာက သမ္မတအာဆတ်သည် ဂျီနီဗာစာချုပ်ကို နှစ်ပြားဖိုးမျှ တန်ဖိုးမထား။ အီဂျစ်၏ နမူနာသည် သူ့အဖို့အလေးဂရုပြုစရာမဟုတ်ချေ။ သူက မြောက်ဗီယက်နမ်ကို စံနမူနာထားသည်။ အမေရိကန်သည် သုံးပန်း

စာရင်းတစ်ခုမျှမရဘဲ မြောက်ဗီယက်နမ်နှင့် သုံးနှစ်တိုင်တိုင် စေ့စပ်ဆွေးနွေးခဲ့ခြင်းကို အာဆတ်က အကြိမ်ကြိမ်အထပ်ထပ် ထောက်ပြခဲ့ကြောင်းဖြင့် ပြန်၍ပြောသည်။

မစ္စကီဗီယာနှင့် ဒါယန်းတို့က သုံးပန်းစာရင်းမရလျှင် အာဆတ်အား မည်သည့်အဆိုပြုချက်မျိုးကိုမျှ မပေးနိုင်ဟုဆိုသည်။ ဒါယန်းက အစွဲရေး၏ အဆိုသည် ဆီးရီးယားတို့အား ပျော့ပျောင်းသွားစေလိမ့်မည်ဟု မမျှော်လင့်ချေ။ စစ်ပြီးစက ဆီးရီးယားလယ်သမား ၁၀,၀၀၀ ကို ဂိုလန်ကုန်းမြင့်သို့ ပြန်လည်ပို့ပေးပါမည်။ တာမွန်တောင်ပေါ်က စစ်စခန်းနှစ်ခုကိုလည်း ကုလသမဂ္ဂသို့ လွှဲပေးပါမည်ဟုပြောခဲ့သည်ကိုပင် အာဆတ်က အရေးမလုပ်ခဲ့ကြောင်းဖြင့် ပြန်၍ပြောပြသည်။ မစ္စကီဗီယာ ဖြည့်စွက်၍ အစွဲရေးက တစ်ခုခုကို အဆိုပြုလိုက်လျှင်ဖြစ်စေ တစ်ခုခုလက်ခံလိုက်လျှင်ဖြစ်စေ အာဆတ်က သူ့တောင်းဆိုချက်ကို တစ်ဆင့်တက်လုပ်လေ့ရှိသည်ဟု ပြောသည်။

သို့သော် ကစ်ဆင်ဂျာက လက်မလျှော့ချေ။ သူက အစွဲရေးသည် သုံးပန်းများကိုလည်း လိုချင်သည်။ ဆီးရီးယားကိုလည်း ကွန်ဖရင့်တွင် ပါဝင်ဆောင်ရွက်သည့်အခါ ကြောရာကြောကြောင်း ပြုမူဆောင်ရွက်ဖွဲ့စည်းမည်။ အစွဲရေးတို့က ကျင့်ဝတ်စည်းကမ်းကို ဆုပ်ကိုင်ပြီး ပြောနေခဲ့ပါမူ အာဆတ်က လိုက်နာစရာ အလုပ်ဟု သဘောထားလိမ့်မည်မဟုတ်။ အာဆတ်က စစ်တပ်များ ခွဲခွာရေးကိစ္စ ပြောဆိုပြီးပြတ်မှ သုံးပန်းစာရင်းပေးမည်။ ခွဲခွာရေးသဘောတူညီချက်ကို အကောင်အထည်ဖော်ပြီးသည့်နောက်မှ သုံးပန်းများအား ပေးအပ်မည်ဟု မိမိအားပြောပြထားကြောင်းဖြင့် ပြောပြသည်။

ကစ်ဆင်ဂျာက ဖိပြီးပြောလာသည့်အခါ မစ္စကီဗီယာက ဝင်းဝင်းဘောက်နေသည့် မျက်လုံးများဖြင့် ကစ်ဆင်ဂျာအား စူးစူးရဲရဲကြည့်ပြီး ယခုလို ပြောလိုက်သည်။

“သုံးပန်းများစာရင်း မရသေးသမျှ စစ်တပ်ချင်း ခွဲခွာရေးနဲ့ပတ်သက်လို့ တစ်ခွန်းမပြောဘူး။ ဘာမှလည်းမလုပ်ဘူး။ ဘိုလူတွေကို ညှဉ်းဆဲသတ် ဖြတ်နေတဲ့ ဆီးရီးယားတွေနဲ့ တစ်ခန်းထဲမှာလည်း ရောမထိုင်ဘူး။ အဲဒါ အခြေခံမူပဲ။ အဲဒါဟာ မှန်မှန်မှားမှား အခြေခံမူပဲ။ ပြီးတော့ လက်တွေ့ထို

ကြည့်ဦး၊ အာဆတ်က သူလိုချင်တာတွေ အကုန်ရပြီးရင် ဘာကိုသွားပြီး စေ့စပ်ဆွေးနွေးစရာ ကျန်ဦးတော့မှာလဲ ...”

ကစ်ဆင်ဂျာက ပြုံးသည်။ “အာဆတ်က လိုချင်တာ ဒါလောက်မှ ဟုတ်ရဲ့လား၊ သူက အစွရေးတွေ ဂိုလ်နီကုန်းမြင့်တစ်ခုလုံးက ဆုတ်ခွာ သွားစေချင်တာ” ဟု ပြောပြသည်။

မစ္စက်မီယာ စိတ်မရွှင်လန်းချေ။ သူသည် လွန်စွာ မခံချို မခံသာ ဖြစ်နေသည်။ အထူးသဖြင့် ဆိုဗီယက်ယူနီယံအပေါ်မှာ မခံနိုင်ဖြစ်နေသည်။ ဆိုဗီယက်တို့က ဆီးရီးယားကို လက်နက်တွေပုံအောင်ပြီး ပေးနေပါလျက်နှင့် သုံးပန်းစာရင်းကလေး ပေးရအောင်မျှ အာဆတ်အပေါ်တွင် ဩဇာမရှိဆိုခြင်းကို နည်းနည်းမျှ မယုံနိုင်ကြောင်းဖြင့် ကစ်ဆင်ဂျာအား ပြောပြသည်။ ကစ်ဆင်ဂျာကမူ ရုရှားသည် လက်နက်များ တင်ပို့ပေးနေလင့်ကစား ဆီးရီးယားအပေါ် ဩဇာမရှိခြင်းကို မအံ့ဩချေ။ အာဆတ်နှင့် အကြိမ်ပေါင်းများစွာ ဆွေးနွေးခဲ့ရပြီးသည့်နောက်တွင် ဆိုဗီယက်တို့အတွက် သူ များစွာ ကရုဏာသက်နေခဲ့မိလေသည်။

ကစ်ဆင်ဂျာက ဆီးရီးယားသမ္မတနှင့် တွေ့သည့်အခါ ဆက်လက် ဆွေးနွေးစရာရအောင် မူကလေးတစ်ခုလောက်တော့ ချပေးရန် တောင်းပန်သည်။ နောက်ဆုံးတွင် အစွရေးက သူ့ကို ဒမတ်စကပ်မြို့တွင် ယေဘုယျ အားဖြင့် ထုတ်ဖော်ကြေညာနိုင်ခွင့်တစ်ခု ပေးလိုက်သည်။ ထိုအရာမှာ အစွရေးသည် စစ်တပ်များ ခွဲခွာရေးအတွက် ဆီးရီးယားနှင့် စေ့စပ်ဆွေးနွေးလိုသော ဆန္ဒရှိသည်ဟူသော သဘောသက်ရောက်သည့် ကြေညာချက် ထုတ်ပြန်ရန်ဖြစ်သည်။ သို့သော် ထိုသို့ပြောဆိုကြရာတွင် ဆီးရီးယား၏ ရပ်တည်ချက်သည် သဘာဝယုတ္တိရှိရမည်ဟူ၍ ဖြစ်သည်။

သည့်နောက် လုပ်ငန်းရပ်ဆိုင်းရာ ပြဿနာတစ်ခုကျန်နေပြန်သေးသည်။ ထိုအရာမှာ အစည်းအဝေးစတင်မည့်နေ့ သတ်မှတ်ရန်ဖြစ်၏။ အီဂျစ်သမ္မတ ဆာဒတ်က အမြန်ဆုံးအစည်းအဝေး စတင်ကျင်းပရန် အသင့်ရှိနေသည်။ အစွရေးအနေဖြင့်လည်း ရပ်ဆိုင်းထားရန် အကြောင်းပြစရာ အရေးတကြီးကိစ္စဆို၍ ဒီဇင်ဘာ ၃၁ ရက်နေ့တွင် ကျင်းပမည့် လွှတ်တော် ရွေးကောက်ပွဲကလွဲ၍ အခြားပြစရာမရှိချေ။

၁၉၇၃ ခုနှစ် အစွရေးလွှတ်တော် ရွေးကောက်ပွဲအတွက် လှုံ့ဆော်ပွဲများကို တစ်ခါမျှ ရေးကမကြုံခဲ့ဖူးသည့် အဖြစ်မျိုးဖြင့် ပြည်သူလူထု၏ စိတ်အားထက်သန်မှု ပြသခြင်းကင်းမဲ့သည့်ကြားထဲက ကျင်းပခဲ့ကြရသည်။ ယွမ်ကစ်ပူစစ်ပွဲသည် အစိုးရအပေါ်တွင် ပြည်သူလူထု၏ ယုံကြည်အားထားမှုကို အောက်ခြေကနေ၍ ယိမ်းယိုင်သွားစေခဲ့သည်။ ပြည်သူလူထုသည် နိုင်ငံတော်ဟူသော ဝေါဟာရ၏ အနှစ်သာရနှင့် ခေါင်းဆောင်များ၏ အရည်အချင်းပေါ်တွင် ယုံမှားသံသယ ရှိလာကြသည်။

ဤသို့ ပြည်သူတို့က သဘောထားနေခြင်းသည် အစွရေးနိုင်ငံ စတင် တည်ထောင်ကတည်းက အာဏာရရှိလာခဲ့သည့် ပါတီတွင်းမှာ ဂယက်ရိုက်လျက်ရှိလေသည်။ အာဏာရ လေဘာပါတီ၏ မျက်နှာအပွင့်ဆုံး ခေါင်းဆောင်နှစ်ဦးဖြစ်ခဲ့ကြသော ဂိုလ်ဒါမီယာနှင့် ဒါယန်းတို့မှာ ယွမ်ကစ်ပူ စစ်ပွဲကြောင့် ပြည်သူတို့ ဒုက္ခဆင်းရဲရောက်ခဲ့ကြရမှုအတွက် အဓိကတရားခံဇာတ်အဖြစ် ပြည်သူတို့က မှတ်ယူထားကြသည်။ ယခုလို သူတို့၏ ဂုဏ်ကျက်သရေ ညှိုးနွမ်းလာသည့်အခါ ပါတီတွင်းရှိ ပြိုင်ဘက်များက သူတို့ကို အံ့တုဘက်ပြိုင်ဝံ့လာကြသည်။ နောက်ဆုံးရလဒ်မှာ ပါတီသည် ထက်မြက်စွာမရှိတော့ဘဲ ဖရိုဖရဲဖြစ်သည့်အခြေအနေမှာသာ ရှိနေခဲ့သည်။

လေဘာပါတီ၏ ရွေးကောက်ပွဲပြဿနာများကို ပို၍ရှုပ်ထွေးစေသည့်မှာ အစွရေးနိုင်ငံတော်၏ သက်တမ်း ၂၅ နှစ်အတွင်း ပထမဆုံးအကြိမ်အားဖြင့် ညီညွတ်စည်းလုံးမှုရှိသော အတိုက်အခံအဖွဲ့တစ်ဖွဲ့ ပေါ်လာခြင်းဖြစ်ပေသည်။ ယွမ်ကစ်ပူစစ်ပွဲ မဖြစ်မီကလေးတွင် တပ်ထဲတွင် မျက်နှာလည်း အပွင့်ဆုံးဖြစ်သူ ဗိုလ်ချုပ်ရှာရွန်သည် စစ်တပ်မှ အငြိမ်းစားယူပြီး နိုင်ငံရေးနယ်ထဲသို့ ခြေစုံပစ်၍ ဝင်သွားခဲ့သည်။ ထို့နောက် လအနည်းငယ်အတွင်း ဝယ် ပါတီများကို သိမ်းသွင်းကာ လီကွတ်ဟူသောအမည်ဖြင့် ရွေးကောက်ပွဲဝင်ရန် အုပ်စုတစ်စုကို ဖွဲ့စည်းနိုင်ခဲ့သည်။

သို့သော် ယွမ်ကစ်ပူစစ်အတွင်းက ရှာရွန်ကို တပ်မတော်က ငြိမ်လည်ခေါ်ယူခဲ့သဖြင့် စူးအက်တူးမြောင်းကို ဖြတ်ကျော်၍ အစွရေးတို့၏ တန်ပြန်ထိုးစစ်ကို ဦးဆောင်ခဲ့ရသည်။ သို့ဖြစ်ရာ စစ်အတွင်းက တစ်ဦးတည်းသော သူရဲကောင်းကြီးဖြစ်ခဲ့သူက ပါတီသစ်ကို ခေါင်းဆောင်ကာ ငွေ

ကောက်ပွဲဝင်မည်ဖြစ်ပြီး လေဘာပါတီမှာမူ စစ်အတွင်းက မှားယွင်းခဲ့သမျှ တို့အတွက် တာဝန်ရှိသည်ဟူ၍ ပြည်သူတို့က သဘောထားကြသည့် ခေါင်းဆောင်များက ဦးဆောင်ကြမည်ဖြစ်ပေသည်။ သို့ဖြင့် ရှေ့ဖြစ်နိုင်မိတ်ဖတ်မည်ဆိုပါက အာဏာလက်ရှိသူတို့အတွက် အခြေမလှဟု ဟောပြောရပေလိမ့်မည်။

လေဘာပါတီအဖို့ အနိုင်ရရေးအတွက် အားကိုးစရာ တစ်ကွက်တည်းသာရှိသည်။ သူတို့သည် စစ်အတွင်းက အမှားအယွင်းများ ရှိခဲ့လင့်ကစား ငြိမ်းချမ်းရေးရရှိစေရန် သူတို့ပါတီကသာလျှင် ဆောင်ကြဉ်းပေးနိုင်ခြင်းကို မဲဆန္ဒရှင်များအား ပြသနိုင်မှ သူတို့၏ အာဏာတည်မြဲမှုအတွက် မျှော်လင့်နိုင်ပေလိမ့်မည်။

ကစ်ဆင်ဂျာသည် လီကွတ်ပါတီက အနိုင်ရရှိသွားလျှင် မိမိအဖို့ ခေါင်းကိုက်စရာကိစ္စတစ်ခု တိုးဦးမည်ဖြစ်၍ လေဘာပါတီအတွက် ထွက်ပေါက်ကို ဖန်တီးပေးလိုက်သည်။ ထိုအရာကား ဂျီနီဇာကွန်ဖရင့်ဖြစ်ပေသည်။ အစွဲရေးနိုင်ငံခြားရေးဝန်ကြီးနှင့် အာရပ်နိုင်ငံများမှ နိုင်ငံခြားရေးဝန်ကြီးတို့ လက်ဆွဲနှုတ်ဆက်နေကြပုံကို မဲဆန္ဒရှင်တို့ တွေ့ကြရလျှင် လေဘာပါတီ၏ ရွေးကောက်ပွဲအနိုင်ရရေးကို ထိခိုက်စရာ ရှိရလိမ့်မည်မဟုတ်ချေ။ ဤစကားကို ကစ်ဆင်ဂျာသည် အောက်တိုဘာ ၂၂ ရက်နေ့ကလည်း အစွဲရေး နိုင်ငံခြားရေးဝန်ကြီး အီဘန်အား ပြောကြားခဲ့သည်။ သို့သော် လီကွတ်ပါတီက မဲဆန္ဒရှင်တို့က အနိုင်အရှုံးဆုံးဖြတ်ချက်မပေးမီ လက်ရှိအစိုးရက မည်သည့်ကတိပြုချက်များ သို့မဟုတ် အရေးကြီးသော ဆွေးနွေးမှုများကို မပြုလုပ်ရန် ပြင်းပြင်းထန်ထန် တောင်းဆိုကြသည်။

အစိုးရသည် အတိုက်အခံတို့၏ တောင်းဆိုချက်ကို သဘောတူလိုက်သည်။ (အမှန်တော့ အစိုးရသည် အရေးကြီးသော ဆွေးနွေးချက်များကို ဇန်နဝါရီလထက်စော၍ မပြုလုပ်ရန် ကစ်ဆင်ဂျာနှင့်လည်းကောင်း၊ အီဂျစ်နှင့်လည်းကောင်း စီစဉ်ထားပြီးသားဖြစ်သည်။) သို့ရာတွင် မစ္စကီမီယာက ဂျီနီဇာကွန်ဖရင့်ကို ရွေးကောက်ပွဲကျင်းပမည့်ရက်ဖြစ်သော ဒီဇင်ဘာ ၃၁ ရက်နေ့နှင့် နီးကပ်နိုင်သမျှ နီးကပ်စွာ ကျင်းပပြီး ထိုအစည်းအဝေးစတင်ဖွင့်လှစ်သည့်နေ့တွင် အစွဲရေးနှင့် အာရပ် နိုင်ငံခြားရေးဝန်ကြီးများ

တယ်လီဗီးရှင်း၊ ရုပ်ရှင်ကင်မရာရှေ့တွင် လက်ဆွဲနှုတ်ဆက်ကြရန် စီစဉ်ထားခြင်းကိုမူ မည်သူကမျှ တားဆီး၍ ရနိုင်မည်မဟုတ်ပေ။

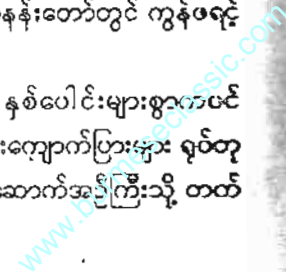
ကစ်ဆင်ဂျာနှင့် အစွဲရေးခေါင်းဆောင်တို့ ဂျေရုဆလင်တွင် ဆွေးနွေးမှုများပြီးဆုံး၍ ခေတ္တမျှအကြာတွင် ဘေရွတ်မြို့ရှိ အမေရိကန်သံအမတ်ကြီးထံ ကြေးနန်းတစ်စောင်ရောက်လာသည်။ ထိုကြေးနန်းတွင် သံအမတ်ကြီးအား ဒမတ်စကပ်မြို့သို့ သွား၍ အစွဲရေး၏ စာကို ဆီးရီးယားသမ္မတကြီးအာဆတ်လက်ထံသို့ ပေးအပ်ရန် ညွှန်ကြားချက်ပါရှိလေသည်။ အမေရိကန် သံအမတ်ကြီးသည် ညွှန်ကြားချက်အတိုင်း သွား၍ပေးသည်။ အာဆတ်လည်း မျှော်လင့်ထားသည့်အတိုင်း ဆီးရီးယားသည် ကွန်ဖရင့်သို့ တက်ရောက်မည်မဟုတ်ဟု ဒီဇင်ဘာ ၁၈ ရက်နေ့တွင် တရားဝင် ကြေညာချက်ထုတ်ပြန်လိုက်လေသည်။

ထိုနေ့မှာပင် ဂျီနီဇာကွန်ဖရင့်သို့ ဖိတ်ကြားစာတစ်စောင် ဂျေရုဆလင်သို့ ရောက်ရှိလာသည်။ စာထဲတွင် ကုလသမဂ္ဂအတွင်းရေးမှူးချုပ် ခေါ်ဟိမ်းက ကစ်ဆင်ဂျာထံမှ မိမိ ရရှိသည့်စာကို အစွဲရေးအား အသိပေးလိုက်သည်။

ကွန်ဖရင့်ကို ဆိုဗီယက်ယူနီယံနှင့် အမေရိကန်ပြည်ထောင်စုသမ္မတနိုင်ငံတို့၏ ပူးတွဲကြီးမှူးမှုအောက်တွင် ကျင်းပခြင်းကို နှစ်ဦးနှစ်ဖက်စလုံး သဘောတူသည်။ အရှေ့အလယ်ပိုင်းရှိ အခြားသောနိုင်ငံကိုယ်စားလှယ်များ တက်ရောက်ရေးပြဿနာကိုလည်း နှစ်ဦးနှစ်ဖက်စလုံးက သဘောတူသည်။ ကျွန်ုပ်တို့သည် ကွန်ဖရင့်ပွဲသို့ လူကြီးမင်းတက်ရောက်နိုင်လိမ့်မည်ဟု မျှော်လင့်ပါသည်။

ထိုစာအောက်တွင် ဝေါဟိမ်း၏ ဖြည့်စွက်ချက် စာတိုကလေးပါလာသည်။ “ကျွန်ုပ်သည် ၁၉၇၃ ခု ဒီဇင်ဘာ ၂၁ ရက် သောကြာနေ့နံနက် ၁၀:၃၀ နာရီတွင် ဂျီနီဇာမြို့ရှိ နိုင်ငံတကာဆိုင်ရာနန်းတော်တွင် ကွန်ဖရင့်ကျင်းပရန် ဆင့်ဆိုလိုက်သည်”

ထိုနိုင်ငံတကာဆိုင်ရာနန်းတော်ကြီးကို နှစ်ပေါင်းများစွာကပင် မျှော်လင့်အားထားခဲ့ကြသည်။ သို့ရာတွင် သလင်းကျောက်ပြားများ ရုပ်တူရုပ်လုံးများဖြင့် ခန့်ညားထည်ဝါလှသော ယင်းအဆောက်အအုံကြီးသို့ တတ်

ရောက်စည်းဝေးခဲ့ကြသူတို့သည် ရက်စက်ကြမ်းကြုတ်လှသော စစ်ပွဲကြီး တစ်ခုနှင့် အဓိပ္ပာယ်ကင်းခဲ့စွာဖြင့် ဒေသအလိုက် သွေးထွက်သံယိုမှုကြီးများ ဖြစ်ခဲ့ရသည့် အခြားသော ပဋိပက္ခများကို တားဆီးခြင်းငှာ မတတ်နိုင်ခဲ့ကြ ချေ။ ထိုအဆောက်အဦကြီးမှာ ရုပ်ဝတ္ထုအားဖြင့်သာလျှင် ခမ်းနားကြီးကျယ် နေလေသည်။

ထို့ကြောင့် ကမ္ဘာအရပ်ရပ်မှ လာကြသည့် ဒါဇင်ပေါင်းများစွာသော သတင်းစာဆရာတို့သည် ကွန်ဖရင့်ကြီး ဖြစ်မြောက်အောင်မြင်ပါမည်လား ဟု များစွာ သံယာဓရုံကြသည်။ အတော်များများက ကွန်ဖရင့်ကြီး မဖွင့်ဖြစ် သည့်ဘက်က အလောင်းအစားပြုကြသည်။ ဒမတ်စကပ်က ကွန်ဖရင့် မတက်ဟု တရားဝင်ကြေညာခဲ့သော်လည်း လူတိုင်းက ဒမတ်စကပ်(ဆီးရီး ယား) ၏ တကယ့်ရည်ရွယ်ချက်မှာ မည်သို့ဖြစ်ပေလိမ့်မည်နည်းဟု အမျိုး မျိုး တွေးတောနေကြသည်။

ကွန်ဖရင့်သို့ ဆီးရီးယားတက်ရောက်လာခဲ့လျှင် မည်ကဲ့သို့အစီအစဉ် များ ပြုလုပ်ရမည်ကို အီဘန်နှင့် ကစ်ဆင်ဂျာတို့လူစု ဆွေးနွေးကြသည်။ လက်ထောက် အမေရိကန်နိုင်ငံခြားရေးဝန်ကြီး ဆစ္စကိုက အစွဲရေးတို့သည် စည်းဝေးခန်းမကြီးထဲတွင် ထိုင်မြဲထိုင်နေကြကာ ဆီးရီးယားတို့ ပေါ်ပေါက် ဝင်ရောက်လာသည်ကို တွေ့ရတော့မှ ခန်းမထဲကထွက်သွားရန်၊ ထိုသို့ ထွက်သွားပြီးနောက် နန်းတော်ကြီးလှေကားထစ်တွင် စောင့်နေကြသော သတင်းစာဆရာများအား အီဘန်က အကျိုးအကြောင်းရှင်းပြရန် အကြံပေး သည်။ ထိုအကြံပေးချက်ကို အီဘန်က မဆိုင်းမတွင်ပင်ပယ်လိုက်သည်။ ထိုသို့ အစွဲရေးတို့က ပြုလုပ်ခဲ့လျှင် ကမ္ဘာ့အမြင်တွင် မိမိတို့၏အဆိုးဖြစ် မည်ဟု အစွဲရေးကိုယ်စားလှယ်အဖွဲ့ဝင်များက ပြတ်သားစွာ မြင်ကြသည်။ ဤသို့ဤမျှ နှစ်ပေါင်းများစွာ ကြာမြင့်ခဲ့ပြီးမှ အစွဲရေးနိုင်ငံနှင့် အာရပ်နိုင်ငံ များက ကိုယ်စားလှယ်တို့သည် ငြိမ်းချမ်းရေးဆွေးနွေးပွဲကြီးတွင် ဆုံတွေ့ ကြလေပြီ။ ထိုသို့ဖြစ်လာတော့ကာမှာ အစွဲရေးတို့က “သုံးပန်း”မရသည့် အတွက်နှင့် အစည်းအဝေးခန်းမထဲက ထွက်သွားကြသည်ဆိုလျှင် မည်သူ့ အလွန်ကျမည်နည်း။ ထိုသို့မဖြစ်ရအောင် အစွဲရေးကိုယ်စားလှယ်အဖွဲ့သည် ကက်ဘီနက်၏ ဆုံးဖြတ်ချက်အတိုင်း လိုက်နာကြမည်။ ဂျီနီဗာသို့ အစွဲရေး

BURMESE CLASSIC

ကိုယ်စားလှယ်အဖွဲ့သည် စည်းဝေးခန်းမထဲသို့ဝင်မည်မဟုတ်။ ဆီးရီးယား မလာလျှင် ပြဿနာမရှိ။

ထို့နောက် နေရာထိုင်ခင်းချထားရေးကိစ္စကို ဖွင့်ပွဲမတိုင်မီ ပြီးပြတ် အောင် လုပ်ရဦးမည်။ အီဂျစ်ကိုယ်စားလှယ်အဖွဲ့က သူတို့သည် အစွဲရေးတို့ နှင့် ကပ်၍မထိုင်လို။ သူတို့၏ အဖွဲ့နှစ်ဖွဲ့အကြားတွင် ဆီးရီးယားတို့၏ နေရာလွတ်များ ခြားပေးရန် တောင်းဆိုကြောင်းဖြင့် ဝေါဟိမ်းက အီဘန် အားပြောပြသည်။ အီဘန်က သူ့အပြောကို နားမထောင်။ မိမိတို့သည် နေ ရာလွတ်များနှင့်ကပ်၍ မထပ်နိုင်။ ထိုသို့ထိုင်ရလျှင် မိမိတို့အား သင်းခွဲ ထားသည့်သဘော ပေါ်လွင်နေမည်ဟုဆိုသည်။ သို့သော် သောကြာနေ့ နံနက်တွင် အစည်းအဝေးခန်းထဲ ဝင်ကြည့်သည့်အခါ အီဘန်သည် ဝေါဟိမ်းအား ပြတ်ပြတ်သားသား ပြောထားခဲ့ပါလျက် မိမိတို့အား ဆီး ရီးယားတို့အတွက် ရာထားသောနေရာများနှင့်ကပ်၍ နေရာချထားသည်ကို တွေ့ရလေသည်။ အီဘန်သည် ချာခနဲလှည့်ထွက်လာပြီး သူ့အဖွဲ့ဝင်များ ကိုပါ ခန်းမအပြင်သို့ ခေါ်ဆောင်ခဲ့လေသည်။

ဒေါက်တာဝေါဟိမ်းမှာ မျက်နှာတွင် သွေးမရှိတော့ဘဲ တုန်တုန်ရင် ရင်ဖြစ်ကာ မိနစ်လေးဆယ်ခန့်မျှ ကြာသည့်တိုင်အောင် ကိုယ်စားလှယ် တစ်ဖွဲ့နှင့်တစ်ဖွဲ့အကြား ပြေးလားသွားလားနှင့် ဗျာများနေရလေတော့ သည်။ သူ့နောက်ကလည်း သူ့လက်ထောက်များနှင့် သူ့ အတွင်းရေးမှူး များက တကောက်ကောက် လိုက်နေကြရသည်။

နောက်ဆုံးတွင် ကစ်ဆင်ဂျာက အခက်အခဲပြေလည်စေသည့် မှ တစ်ရပ်ကို ချမှတ်ပေးရလေသည်။ ထိုမှမှာ အီဂျစ်နှင့် အစွဲရေးတို့သည် ဝေါဟိမ်း၏ တစ်ဖက်တစ်ချက်စီတွင် ထိုင်ကြရမည်။ အမေရိကန်တို့က အီဂျစ်တို့၏ လက်ယာဘက်တွင်ထိုင်၍ ရုရှားတို့က အစွဲရေးတို့၏ လက်ဝဲ ဘက်က ထိုင်မည်။ ရုရှားတို့၏ လက်ဝဲဘက်တွင် စားပွဲအလွတ်ထားမည်။ ထိုစားပွဲနှင့်ကပ်လျက် ဂျော်ဒန်တို့အတွက် နေရာချထားလိုက်ခြင်းဖြင့် ဦး ဦး ပြည့်သွားမည်ဖြစ်သည်။

နံနက် ၁၁:၁၀ နာရီအချိန်တွင် ခန်းမကြီး၏ ရွှေပိန်းချထားသော တံခါးမကြီးများ ဟင်းလင်းပွင့်လာပြီး ကိုယ်စားလှယ်တော်ကြီးများသည်

ခန်းမကြီးထဲသို့ အသီးသီးဝင်ရောက်လာကြသည်။

အိဘန်သည် ရုရှားတို့၏ စားပွဲရှေ့က ဖြတ်လာမိသည့်အခါ ဘယ်လိုဆက်ဆံရမှန်းမသိဘဲ ရှိနေသည်။ သူ့ပြဿနာကို ရုရှားနိုင်ငံခြားရေးဝန်ကြီး ဂရိုမီကိုက ဖြေရှင်းပေးလိုက်သည်။ ဂရိုမီကိုသည် အိဘန် ရှိုးတိုးရှန့်တန်ဖြစ်နေသည်ကို တွေ့ရ၍ ထပြေး ရင်းရင်းနှီးနှီး လက်ဆွဲနှုတ်ဆက်လိုက်သည်။

ဒေါက်တာ ဝေါဟိမ်းက အစည်းအဝေး ဖွင့်လှစ်ကြောင်း ကြေညာပြီးသည့်နောက် ဂရိုမီကိုအား ပထမဦးစွာ မိန့်ခွန်းပြောကြားရန် ပန်ကြားလေသည်။ ဂရိုမီကိုသည် အများမျှော်လင့်ထားသည့်အတိုင်း ထုံးစံအတိုင်း အစွဲရေးအား အမျိုးမျိုးစွပ်စွဲလိုက်ပြီးနောက် အစွဲရေး-အာရပ် ပဋိပက္ခကို ဖြေရှင်းရန်အတွက် ရုရှားမူဝါဒများကို အသေးစိတ်တင်ပြလေသည်။

- * မည်သည့်နယ်မြေများကိုမျှ စစ်တိုက်သိမ်းယူခြင်းမပြုရ။ သို့ဖြစ်၍ အစွဲရေးသည် ၁၉၆၇ ခုနှစ် ဇွန်လအတွင်းက သိမ်းပိုက်ထားခဲ့သော နယ်မြေအားလုံးမှ ဆုတ်ခွာပေးရမည်။
- * အရှေ့အလယ်ပိုင်းရှိ နိုင်ငံအားလုံး၏ အချုပ်အချာ အာဏာပိုင်မှု၊ နယ်မြေစည်းလုံးခိုင်မြဲမှုနှင့် နိုင်ငံရေးလွတ်လပ်မှုတို့အပြင် မိမိတို့ ငြိမ်းချမ်းစွာ နေထိုင်ခွင့်ကို အသိအမှတ်ပြုပြင်ရေးနှင့် လေးစားရေးအတွက် အာမခံချက်ရှိရန် ဤမှုတွင် အစွဲရေးလည်း အကျိုးဝင်သည်။
- * ပါလက်စတိုင်းတို့အတွက် တရားအမှန်အကန်အတိုင်း ဖြစ်စေရန် ယင်းတို့၏ တရားဝင်ပိုင်ခွင့်ကို အကာအကွယ် ပေးရမည်။

ထိုမိန့်ခွန်းများထဲတွင် အံ့ဩစရာတစ်ချက် ပါလာသည်။ ထိုအချက်မှာ ၁၉၆၇ ခုနှစ်က တည်နေခဲ့သည့် နယ်နိမိတ်များအတွင်း၌ အစွဲရေးတို့၏ အချုပ်အချာအာဏာပိုင်မှု ၁၉၆၇ ခု ဇွန်လနောက်ပိုင်းတွင် ပထမဦးဆုံး အကြိမ်အားဖြင့် ရုရှားတို့က လူသိရှင်ကြား ဖွင့်ဟပြောကြားလိုက်ခြင်းဖြစ်၏။

ဒုတိယမိန့်ခွန်း မြက်ကြားသူမှာ ကစ်ဆင်ဂျာဖြစ်သည်။ သူသည်

အစွဲရေးအပါအဝင် မည်သည့်နိုင်ငံမျှ အမေရိကန်နှင့် တစ်ကျိတ်တည်း တစ်ညက်တည်းဖြစ်သည်ဟု အစွပ်အစွဲမခံရအောင် အထူးသတိထားသည်။ သူကလည်း ဂရိုမီကိုပြောသွားသကဲ့သို့ပင် အသိအမှတ်ပြုထားခဲ့သည့် နယ်မြေများ၊ အာမခံချက်များ၊ လုံခြုံရေးအစီအစဉ်များနှင့် ပါလက်စတိုင်းတို့၏ တရားမှန်ကန်သော အကျိုးစီးပွားများအတွက် အဖြေရှာရန်တို့ကို ပြောသွားသည်။ အချက်တစ်ရပ်ကိုတော့ ဒွိဟသံသယ ဖြစ်မနေစေရအောင် ပွင့်လင်းစွာပြောလိုက်သည်။ ထိုအချက်မှာ လုံခြုံရေးကောင်စီ၏ ဆုံးဖြတ်ချက် ၂၄၂ အရ ငြိမ်းချမ်းရေးခရီးမှာ ရှည်လျားမည့်ပြင် "တစ်လှမ်းပြီးတစ်လှမ်း" ချီတက်ရမည်ဟူ၍ ဖြစ်သည်။

ထိုနောက် ဝဝပိုင်ပိုင်ဖြစ်သော အီဂျစ်နိုင်ငံခြားရေးဝန်ကြီး အစွဲမေးဖာမိက ငြိမ်းချမ်းရေးအတွက် အီဂျစ်တို့၏ လိုလားချက်များကို တင်ပြသည်။ ထိုအချက်များမှာ ဂျေရုဆလင်အပါအဝင် နယ်မြေအားလုံးမှ အစွဲရေးတို့ ဆုတ်ခွာပေးရေး၊ ပါလက်စတိုင်းတို့၏ အမျိုးသားပိုင်ခွင့်များကို ပြန်လည်ပေးအပ်ရေး၊ အရှေ့အလယ်ပိုင်း တစ်ဝန်းလုံးရှိ နိုင်ငံအားလုံး၏ နိုင်ငံရေး လွတ်လပ်ခွင့်နှင့် နယ်မြေလုံခြုံရေး အင်အားကြီးနိုင်ငံများ သို့မဟုတ် တူလသမဂ္ဂမှ လုံခြုံရေးအတွက် ထပ်လောင်းအာမခံသည့် အနေဖြင့် နိုင်ငံတကာက အခိုင်အမာ အာမခံရေးတို့ဖြစ်သည်။

ဖာမိက အကယ်၍ ဂျေရုဆလင်ကို ပြန်လည်ပေးမည်ဆိုပါက ဂျော်ဒန်၏ လက်အောက်မှာ အချုပ်အချာအာဏာပိုင်အဖြစ် ပေးအပ်ရန်မဟုတ်ဟူ၍လည်း တင်ပြသွားရာ ပါလက်စတိုင်းတို့ဘက်သို့ မျက်စပစ်လိုက်ခြင်းဖြစ်ကြောင်းမှာ ထင်ရှားလေသည်။

မိန့်ခွန်းမြက်ကြားသည့်အထဲတွင် ရပ်တည်ချက် အပြင်းထန်ဆုံးမှာ ဂျော်ဒန်ဝန်ကြီးချုပ်နှင့် နိုင်ငံခြားရေးဝန်ကြီး ဇာအစ်အာဘ်ရီဖာအီဖြစ်သည်။ သူက အစွဲရေးသည် မြေထဲပင်လယ်နယ်ခံများ မဟုတ်ကြဘဲ အပြင်အပက ငင်လာကပ်ပါးများဖြစ်ကြသည်။ သူတို့သည် ဂျော်ဒန်မြစ်၏ အနောက်ဘက်ကမ်းတွင် နိပ်စက်ညှဉ်းပန်းမှု သတ်ဖြတ်မှုများကို ကျူးလွန်ခဲ့ကြသူများဖြစ်သည်ဟု ပြောဆိုသည်။ သို့သော် သူ၏ တောင်းဆိုချက်များမှာ အီဂျစ်နိုင်ငံခြားရေးဝန်ကြီး ဖာမိအတိုင်းပင် ဖြစ်သည်။

ရီဖာအီသည် သူ့မိန့်ခွန်းကို နိဂုံးချုပ်ပြောကြားအပြီးတွင် နေ့လယ် ၁၂:၂၅ နာရီ ရှိလေပြီ။ ဝေါဟိမ်းက အစည်းအဝေးကို ရွှေ့ဆိုင်းလိုက်ပြီး နောက်နေ့နံနက်မှပြန်၍ စလိုသည်။ သို့ရာတွင် အီဘန်က သူ့မိန့်ခွန်းကို ထိုတစ်နေ့တည်းမှာပင် ပြောလိုသည်။ သူ့မိန့်ခွန်းကို နောက်တစ်နေ့သို့ ရွှေ့ဆိုင်းရမည်ဆိုလျှင် ကွန်ဖရင့်ကြီး၏ ပထမနေ့သည် “အာရပ်များ၏ နေ့” ဖြစ်သကဲ့သို့ ကမ္ဘာသတင်းစာများတွင် ပါဝင်ဖွယ်ရာရှိသည်ဟုဆိုကာ ပြောခွင့်တောင်းသည်။ ဝေါဟိမ်းက သဘောတူလိုက်ပြီး အစည်းအဝေးကို ခေတ္တနား၍ မွန်းလွဲ ၃:၃၀ နာရီတွင် ပြန်လည်ကျင်းပရန် ဆုံးဖြတ်သည်။

အီဘန်သည် အစွဲရေးတို့၏ ရပ်တည်ချက်ကို ချောမောပြေပြစ်သော စကားအသုံးအနှုန်းများဖြင့် တင်ပြပြောဆိုသွားသည်။ ထိုတင်ပြချက်များမှာ အသားရော အနှစ်ရော ပြည့်စုံကြွယ်ဝသည့် ငြိမ်းချမ်းရေးသဘောတူစာချုပ် ချုပ်ဆိုရေး၊ ဝါဒဖြန့်မှု ပညာပေးမှု စီးပွားရေးဆက်သွယ်မှုများတွင် ရန်ရာသော အပြုအမူများ ရပ်စဲရေး၊ လွတ်လပ်စွာ ရေကြောင်းခရီးသွားလာနိုင်မှုအတွက် စူးအက်တူးမြောင်းကို ဖွင့်လှစ်ပေးရေး၊ ကာကွယ်ရေးနယ်နိမိတ်များ သတ်မှတ်ရေး၊ ခိုကိုးရာမဲ့ဖြစ်နေကြသော ပါလက်စတိုင်းတို့၏ ပြဿနာကို ဖြေရှင်းရန်အတွက် ရေနံထုတ်လုပ်သောနိုင်ငံများ အပါအဝင် အပြည်ပြည်ဆိုင်ရာ ကူညီရိုင်းပင်းမှုပြုလုပ်ရေး၊ ထိုနယ်မြေ (အရှေ့အလယ်ပိုင်း) အတွင်း ပါလက်စတိုင်းတို့အဖို့ နိုင်ငံသစ်တစ်နေရာ မဖန်တီးရေး၊ ဂျေရုဆလင်သည် အစွဲရေးနိုင်ငံ၏ ပေါင်းစည်းညီညွတ်သော မြို့တော်ကြီးအဖြစ် တည်ရှိရေး၊ သို့သော် အစွဲရေးတို့က အခြားသောဘာသာတို့၏ ဘာသာရေးဆိုင်ရာ နေရာဌာနတို့အပေါ်တွင် အုပ်ချုပ်ပိုင်ခွင့် တောင်းမည်မဟုတ်။ အစွဲရေးတို့သည် နယ်မြေများကို နှစ်ဦးနှစ်ဖက် အပေးအယူပြုလုပ်သတ်မှတ်ရန်နှင့် တစ်စိတ်တစ်ဒေသအားဖြင့်သော်လည်းကောင်း၊ အလုံးစုံဖြေရှင်းသော်လည်းကောင်း သဘောတူညီချက်များအရ သတ်မှတ်ထားသော နယ်စပ်များသို့ နောက်ဆုတ်ပေးလိုသောဆန္ဒရှိခြင်းတို့ ဖြစ်လေသည်။

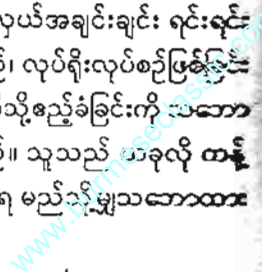
အီဘန် မိန့်ခွန်းပြောနေသည့်တစ်ချိန်လုံး ဖာမီသည် သွက်သွက်ကြီးလိုက်၍ ရေးမှတ်နေသည်။ အီဘန်စကားပြော၍ ပြီးလျှင်ပြီးချင်း ဖာမီက

စကားပြောခွင့်တောင်းသည်။ ဖာမီသည် စကားပြောခွင့်ရပြီးနောက် ယခုအကြိမ်ပြောရာတွင် မနက်ပိုင်းကကဲ့သို့ နှုတ်စောင့်စည်းခြင်းမရှိတော့ဘဲ ဒေယာ ယာဆင်ရွာတွင် အာရပ်များသတ်မှု၊ ကာရာမဲတွင် သတ်မှု၊ ဆောရွတ်မြို့တွင်းသတ်မှု၊ အစုလိုက်အပြုံလိုက်သတ်မှုများအတွက် အစွဲရေးတွင် တာဝန်ရှိသည်ဟု ဒေါနှင့် မောနှင့် ပြောလေသည်။ နိဂုံးချုပ်ရာတွင် “ကျွန်တော်တို့မှာ မကြာခင် ရွေးကောက်ပွဲကျင်းပစရာရှိတာမဟုတ်လို့ ဒီနေရာမှာ ကျွန်တော်တို့နိုင်ငံတွင်းက အရှေးတွေ ပြောနေဖို့မလိုပါဘူး” ဟု နှက်လိုက်သည်။

ကစ်ဆင်ဂျာသည် စိတ်မဝင်စားသည့်အလား တသမ်းသမ်း တဝေဝေနှင့် ရှိနေခဲ့ရာက ဖာမီထ၍ ပြောလိုက်သည့်အခါ ပျာပျာသလဲဖြစ်ကာ ဆစ္စကိုနှင့် တီးတိုးတီးတိုး အပြန်အလှန်ပြောနေလေတော့သည်။ လူတိုင်းက ဖာမီ၏ စကားကြောင့် ပေါက်ကွဲမှုကြီးတစ်ခု ပေါ်လာတော့မည်။ ထိုပေါက်ကွဲမှုကြီးသည် အလွန်တရာ ပင်ပန်းကြီးစွာ ကြိုးစားအားထုတ်ပြီး ဆောက်လုပ်ခဲ့ရသော အဆောက်အဦကြီးကို ဖြိုခွဲပစ်တော့မည်ဟု စိုးရိမ်ပူပန်နေကြလေသည်။ ကိုယ်စားလှယ်တော်အားလုံး၏ အထူးသဖြင့် ကစ်ဆင်ဂျာ၏ မျက်လုံးများသည် အီဘန်ရှိရာသို့ အထိတ်တလန့် လှည့်ကြည့်နေကြသည်။ သို့ရာတွင် အစွဲရေးနိုင်ငံခြားရေးဝန်ကြီးက မလှုပ်မယှက်ထိုင်မြဲထိုင်နေလျက်ရှိနေသည်ကို တွေ့ကြရ၍ စိတ်အေးသွားကြကာ သက်မကြီး ချနိုင်ကြလေတော့သည်။ အခြေအနေကို သုံးသပ်မိသော ကုလသမဂ္ဂအတွင်းရေးမှူးချုပ် ဝေါဟိမ်းသည် ချက်ချင်းပင် အစည်းအဝေးကို နောက်နေ့နံနက် ၁၁:၀၀ နာရီသို့ ရွှေ့ဆိုင်းပေးလိုက်သည်။

ဝေါဟိမ်းက ကိုယ်စားလှယ်တော်အားလုံးအတွက် ယမကာရံ ဧည့်ခံပွဲတစ်ခု တည်ခင်းဧည့်ခံမည်ဖြစ်၍ ဖာမီအနေဖြင့် သဘောတူ မတူ ဆေးသည်။ ထိုသို့ ဧည့်ခံပွဲပြုလုပ်ခြင်းမှာ ကိုယ်စားလှယ်အချင်းချင်း ရင်းရင်းနှီးနှီး ရှိကြရန်အတွက်လည်း ဖြစ်ကောင်းဖြစ်မည်၊ လုပ်ရိုးလုပ်စဉ်ဖြန့်ခြင်းကြောင့်လည်းဖြစ်မည်။ မည်သို့ဖြစ်စေ ဖာမီက ထိုသို့ဧည့်ခံခြင်းကို သဘောမတူရုံသာမက တင်းတင်းမာမာ ကန့်ကွက်သည်။ သူသည် ယခုလို ကန့်ကွက်ရခြင်းမှာ အီဘန်အပေါ်တွင် ပုဂ္ဂိုလ်ရေးအရ မည်သို့မျှသဘောထား

၍ မဟုတ်ပါ။ သို့သော် အီဂျစ်ပြည်တွင်းရေး ရှုထောင့်ကကြည့်လျှင် အလွန်အလွန်ဆိုးသည်။ ကီလိုမီတာ ၁၀၀ တွင် ဆွေးနွေးကြစဉ်အခါက ယာရစ်နှင့် ဂါမာဆီတို့ လက်ဆွဲနှုတ်ဆက်နေကြပုံတစ်ပုံ သတင်းစာများ၌ ပါလာခဲ့သည့်အတွက် ဆာဒတ်မှာ အာရပ်တစ်ယူသန်သမားများနှင့် အကြီးအကျယ် ပြဿနာဖြစ်ခဲ့ရသည်ဟု ဖာမီက အကြောင်းပြသည်။ ဝေါဟိမ်းက အမေရိကန်နှင့် ဗီယက်နမ်တို့သည် တစ်ဖက်တွင် တိုက်ခိုက်လျက်ရှိနေသည့်အထဲကပင် ဧည့်ခံပွဲသို့ တက်ရောက်ခဲ့ကြသည်။ အစွဲရေးနှင့် အီဂျစ်တို့မှာ အပစ်အခတ်ပင် ရပ်စဲလျက်ရှိရာ ဘာကြောင့် ဧည့်ခံပွဲမတက်နိုင်ရမည်နည်းဟု ဝေါဟိမ်းက ကပ်ကိုး၍ပြောသည်။ သို့သော် ဖာမီက ဗီယက်နမ်နှင့် အမေရိကန်တို့သည် အစွဲရေးနှင့် အီဂျစ်တို့မဟုတ်ဟု အလေးအနက်ပြန်၍ပြောသည်။ သို့ဖြင့် ယမကာစုံဧည့်ခံပွဲ ကျင်းပရေးမှာ သည်တွင်ပဲ ဆုံးခန်းရောက်သွားခဲ့ရသည်။

အီဘန်သည် ကိုယ်ပိုင်အားလပ်ချိန်တွင် ဂျီနီဗာရေအိုင်ထဲတွင် လှေစီးပြီး လေညင်းခံနေဖို့ရန် စိတ်ကူးမထားခဲ့ချေ။ မိမိတို့၏ နိုင်ငံခြားရေးရုံးတွင် ပဏာမဆွေးနွေးမှုများ ပြုလုပ်ခဲ့ကြစဉ်က ဂျီနီဗာတွင် ဆိုဗီယက်ယူနီယံနှင့် မိမိတို့ တွေ့ထိဆက်သွယ်ရန် လမ်းပွင့်လာလိမ့်မည်ဟု အားလုံးက သဘောရရှိခဲ့ကြသည်။ မော်စကိုကလည်း ယခင်ကကဲ့သို့မဟုတ်တော့ဘဲ သံတမန်ဆက်သွယ်မှုများကို ပြန်လည်ပြုလုပ်ရန် ပြောဆို၍ရလိမ့်မည်ဟု၍လည်း ယူဆကြသည်။ အဘယ့်ကြောင့်ဆိုသော် ဆိုဗီယက်ခေါင်းဆောင်တို့သည် တစ်ဖက်သော ကိုယ်စားလှယ်အဖွဲ့နှင့် သံတမန်အဆက်အသွယ် မရှိသမျှ ကွန်ဖရင့်ကြီး၏ ပူးတွဲကြီးမှူးသူအဖြစ်ဖြင့် မိမိတို့၏ အခန်းကဏ္ဍကို ထိရောက်စွာ ဆောင်ရွက်နိုင်မည်မဟုတ်ခြင်းကို နားလည်သဘောပေါက်ကြစရာ ရှိသောကြောင့်ဖြစ်သည်။ ယခုအတိုင်းဆိုလျှင် အမေရိကန်နိုင်ငံခြားရေးဝန်ကြီးက အစစအရာရာ ဦးစီးဦးဆောင်ပြုလုပ်နိုင်အောင် ကျယ်ဝန်းစွာ လမ်းပွင့်သွားပေလိမ့်မည်။

အီဘန်သည် ကစ်ဆင်ဂျာနှင့် ဂျီနီဗာတွင် ပထဆုံးစ၍ တွေ့သည့်နေ့က ထိုသို့တွေ့နိုင်စရာ လမ်းရှိ မရှိကို သိရန် ဂရိမီကိုအား တီးခေါက်ကြည့်ဖို့ပြောသည်။ ဂရိမီကိုထံမှ တွေ့ပါမည်ဆိုသည့်အဖြေကို ရရှိသည့်အခါ

ကွန်ဖရင့်ဖြင့်သည်နေ့က စည်းဝေးခန်းထဲသို့ ဝင်လာကြရင်း ကစ်ဆင်ဂျာက အီဘန်အား ထိုစကားကို ကိုယ်တိုင်ပြောပြလေသည်။

၁၉၇၃ ခု ဒီဇင်ဘာ ၂ ရက်နေ့ ညနေဘက်တွင် အီဘန်သည် ဆိုဗီယက် ကိုယ်စားလှယ်ကြီးများ တည်းခိုသည့် ကြီးကျယ်ခမ်းနားလှသော ဓာဟာကြီးထဲသို့ ရွှေလှမ်းကျကျလှမ်း၍ ဝင်ရောက်လာသည်။ သူသည် ခင်းနှီးခင်မင်စွာ ကြိုဆိုရန် စောင့်စားနေကြမည်ကို ရိပ်စားမိကာ စိတ်ချလက်ချ ဝင်ရောက်လာခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။ သူသည် ဂရိမီကိုနှင့် ၎င်း၏လက်ထောက်များဘေးတွင် ဝင်၍ထိုင်လိုက်မိသည်နှင့် ဂရိမီကိုက သူနှင့်သူ၏ နောက်ပါလူများအား ကောင်းပေဆိုသည့် ဗောဓိကာအရက်နှင့် အကောင်းဆုံး ဟာဗနားဆေးပြင်းလိပ်များဖြင့် ဧည့်ခံလေသည်။ ဂရိမီကိုမှာ တစ်မျက်နှာလုံး ချိုပြုံးလျက်ရှိကာ မိမိတို့နှစ်ဦးစလုံး ကုလသမဂ္ဂကိုယ်စားလှယ်များအဖြစ်ဖြင့် မိမိတို့၏နိုင်ငံကိုယ်စား တက်ရောက်ခဲ့ကြစဉ်က အကျိုးအကြောင်းများကို သတိတရ ပြန်ပြောင်းပြောပြသည်။ သူသည် နယူးဇယားကမြို့မှ ပျော်ပွဲစားရုံကြီးများ အလွန်ကောင်းပုံ၊ ပြဇာတ်ကောင်းများ သူ ကြည့်ခဲ့ရပုံများကို ဇာတ်ကြောင်းပြန်ရာက တစ်ချက်တစ်ချက် အခြားသောနိုင်ငံများက မိမိတို့နှင့် ဘဝတူကိုယ်စားလှယ်တို့၏ အတင်းအဖျင်းများကိုပါ ကြားညှပ်ပြောသွားလေသည်။

ထို့နောက် ဂရိမီကိုသည် ပုဂ္ဂိုလ်ရေးရာများမှနေ၍ နိုင်ငံရေးရာများသို့ ချောမောစွာ ကူးပြောင်းလိုက်သည်။ သူတို့နှစ်ဦး နောက်ဆုံးတွေ့ဆုံခဲ့ကြသည်မှာ ၁၉၆၆ ခုနှစ်က ဖြစ်ခဲ့သည်။ ထို့နောက်ပိုင်းကစ၍ အဖြစ်တော်ပေါင်း စုံခဲ့လှပြီ။ ယခု နိုင်ငံပေါင်းစုံအစည်းအဝေးခန်းမကြီးထဲတွင် အီဘန်နှင့် သူ၏ လုပ်ဖော်ကိုင်ဖက်များကို တွေ့မြင်ရသည့်အခါ သူတို့စိတ်ထဲမှာ ဘာတွေများ ရှိနေပါလိမ့်မည်လဲဟု မိမိ သိချင်စိတ်ဖြစ်မိသည်။ သို့ဖြစ်၍ သူတို့နှင့်တွေ့ပြီး မေးကြည့်ဦးမည်ဟု မိမိ ဆုံးဖြတ်ခဲ့သည်။ ယခု မိမိ၏ ဆန္ဒရှိသည့်အတိုင်းတွေ့ရ၍ ဝမ်းသာလှသည်ဟု ပြောပြလေသည်။

ထို့နောက် ဂရိမီကိုက အစွဲရေးနိုင်ငံ ထူထောင်ရေးအတွက် ဆိုဗီယက်ယူနီယံက ထောက်ခံခဲ့ခြင်းကို ကောက်ကာငင်ကာ ပြောလိုက်သည်။ တစ်နေ့ အစွဲရေးနိုင်ငံ အမြန်ပီထွန်းလာရေးအတွက် အားပေးခဲ့သည်မှာလည်း

ဆိုဗီယက်ယူနီယံပင် ဖြစ်သည်ဟု သဘောကြောင်းဖြင့် လေးနက်စွာ ထုတ်ဖော်လောင်း ပြောကြားသည်။ သို့သော် ထိုသို့ ထောက်ခံအားပေးခဲ့ခြင်းမှာ မှားသည်ဟု ဝမ်းမနည်းခဲ့ကြကြောင်း၊ အစွဲရေးနိုင်ငံတည်ရှိမှုနှင့် အချာအာဏာပိုင်မှုကို ဆန့်ကျင်သူသည် မည်သူပင်ဖြစ်စေကာမူ ဆိုဗီယက်ယူနီယံနှင့် ထိပ်တိုက်ဖြစ်ရလိမ့်မည်ဟု အကျယ်တဝင့် ပြောကြားလေသည်။

သို့သော် အဓိကပြဿနာမှာ အစွဲရေး၏ လုံခြုံရေးအတွက် မည်သို့ ကြည့်ရှုကြရမည်ဆိုသည့် ကိစ္စပင်ဖြစ်သည်။ ဂရိမီကိုက ထိုပြဿနာကို အဖြေမှာ နယ်မြေများကို သိမ်းယူသည့်နည်းဖြင့် မရနိုင်။ အစွဲရေး၏ လုံခြုံရေးအတွက် စိတ်ချရမှုမှာ အပြည်ပြည်ဆိုင်ရာ အာမခံချက်များဖြင့် အိမ်ခြံမြေချင်းနိုင်ငံများနှင့် ဆက်ဆံရေးကောင်းမွန်အောင် ပြုလုပ်မှုသာဖြစ်သည်။ အောက်တိုဘာစစ်ပွဲကို ထောက်ရှု၍ အစွဲရေးသည် မိမိ၏ “လုံခြုံသောနယ်စပ်များ” ဟူသည့် မူဝါဒကို ပြန်လည်သုံးသပ်ခြင်း မပြုလိုဘူးလားဟု ဂရိမီကို မေးသည်။

အီဘန်သည် ဂရိမီကို၏ စကားကို နားမယောင်ခဲ့ချေ။ ရုရှားတို့လည်း ဖင်လန်နှင့် လုံခြုံသောနယ်စပ်များကို စိတ်ချရလောက်အောင် လုပ်ခဲ့သည် မဟုတ်ပါလော။ ထိုနယ်ပယ်များ ရှိရန်အရေးသည် မိမိတို့အဖို့ သာလို့မဟုတ်လိုအပ်ပါသည်ဟု ပြန်၍ပြောလေသည်။

အီဘန်၏စကားကို ဂရိမီကို မည်သို့မျှ တုံ့ပြန်ခြင်းမပြုချေ။ သူသည် စကားကိုပြောင်းလိုက်ပြီးလျှင် အစွဲရေးသည် အမေရိကန်အပေါ်တွင် စေတနာခေါင်းပါးအောင် လုပ်နေသည်။ အမေရိကန်သည် အတောမသတ်ထောက်ပံ့နေနိုင်မည်မဟုတ်ဟု ဆိုသည်။

သူတို့နှစ်ဦးသည် စကားပြောကြရာတွင် အင်္ဂလိပ်စကားကို အများဆုံး သုံးစွဲပြောဆိုကြသည်။ ဂရိမီကိုသည် အင်္ဂလိပ်လို မှတ်နေအောင် ပြောတတ်သည်။ ဆိုဗီယက်ယူနီယံ၏ မူဝါဒနှင့်စပ်လျဉ်း၍ ပြောစရာရှိသည့် အခါများတွင် ရုရှားဘာသာစကားကို ပြောင်း၍ပြောသည်။ စကားပြောရာမှာလည်း ကျွန်တော် ကျွန်ုပ် စသဖြင့် ပုဂ္ဂလိကနာမ်စားကို မသုံး။ နာမည်ဖြင့်လည်း ဖွင့်ဖော်ခြင်းမပြုဘဲ “ဆိုဗီယက်ခေါင်းဆောင်ကြီးများ” ဟူသော စကားကိုသာ သုံးသည်။ ထိုသို့ပြောဆိုခြင်းမှာ သူ၏စကားများသည်

အထက်အာဏာပိုင်တို့၏ သဘောဆန္ဒဖြစ်သည်ဆိုသည့်အနေသို့ ရောက်အရန်ဖြစ်သည်။ တစ်နည်းဆိုရသော် သူသည် ယခင် အီဘန်နှင့် တွေ့ခဲ့သည့် တုန်းကလို မဟုတ်တော့ဘဲ ဆိုဗီယက်ယူနီယံ၏ အမြင့်ဆုံးအာဏာပိုင်အဖွဲ့ဖြစ်သော ပေါ်လစ်ဗျူရီအဖွဲ့ဝင်တစ်ဦး ဖြစ်နေပြီဆိုခြင်းကို သူထံလာသည့် ဧည့်သည်ကြီးအား သိစေလိုသဖြင့် ပြောလိုက်ခြင်းဖြစ်ချင်လည်း ဖြစ်သလိမ့်မည်။

အခန်းထဲတွင် သူတို့အပြင် အခြားသူခြောက်ယောက်ရှိသည်။ ၎င်းတို့မှာ သူတို့၏လက်ထောက် တစ်ဖက်သုံးယောက်စီ ပါဝင်သူတို့ဖြစ်သည်။ တစ်ချက်တွင် ဂရိမီကိုက အီဘန်ဘက်သို့လှည့်၍ “ကြည့်စမ်း၊ ဘယ်ဘက်ထူးဆန်းသလဲ၊ ဒီအခန်းထဲမှာ ဒီလူခြောက်ယောက်(ဂရိမီကိုက ထုတ်ညှိုးတင်လိုက်ခြင်းဖြင့် လက်ထောက်ခြောက်ယောက်ကို တစ်ဦးချင်း ချော့ကောက်ကာ) စလုံးဟာ အတွေးချင်းတူနေတာတစ်ခုရှိတယ်။ ဘာလဲဆိုတာ တို့ဝန်ကြီးနှစ်ယောက်ကို သူတို့အချင်းချင်း တိုးတိုးတိတ်တိတ်ထားပြောနိုင်ခွင့်ရအောင် ဘယ်လိုထားခဲ့ရပါ့မလဲလို့ စိတ်ကူးနေတဲ့ဟာ” ဟု အာစွဲရှင်ရှင်ဖြင့် ပြောလိုက်သည်။ ထိုသို့ပြောလိုက်သည့်အတွက် အစွဲရေးလုံး အသံထွက်အောင် ရယ်ကြသည်။ ထို့နောက် လက်ထောက်ခြောက်ယောက်လည်း ထိုင်ရာမှထ၍ အလိုက်သိစွာ ထွက်သွားကြပြီး နိုင်ငံခြားရေးဝန်ကြီး နှစ်ဦးတည်း တီးတိုးပြောခွင့်ရအောင် ထားရစ်ခဲ့ကြသည်။

ဂရိမီကိုသည် သံတမန်ဆက်သွယ်မှုများ ပြန်လည်ပြုလုပ်ရေးအတွက် အလွန် ပရိယာယ်များလှသည့် ပြဿနာကို နှစ်ကိုယ်တည်း ဆွေးနွေးလိုသည်။ ယင်းကိစ္စနှင့်ပတ်သက်၍ စကားအမျိုးမျိုးထွက်နေရာ အခြေအနေကို ပြတ်ပြတ်သားသား သိချင်သည်ဟု ဂရိမီကိုက ပြောသည်။

အီဘန်သည် မိမိအပေါ်တွင် အထင်လွှဲစရာမဖြစ်ရအောင် ထိုကိစ္စမှာ မပြုလုပ်ခဲ့သည့် အရာမဟုတ်ကြောင်းဖြင့် လေးနက်စွာပြောပြသည်။ အစွဲရေးနိုင်ငံခြားရေးဝန်ကြီးက မိမိသည် မိမိအစိုးရ၏ သဘောထားနှင့် အညီ ရွက်ဆောင်နေခြင်းဖြစ်ကြောင်း၊ မိမိအစိုးရ၏ သဘောထားမှာ သံတမန်အဆက်အသွယ် ပြန်လည်ပြုလုပ်လိုလျှင် ထိုအဆက်အသွယ်တို့

စတင်ဖြတ်တောက်ပစ်ခဲ့သူဘက်က ဦးစွာ စကားကမ်းလှမ်းရမည်ဟု ခံယူထားကြောင်းဖြင့် ပြောသည်။

ဂရိမီကိုက ဆိုဗီယက်ပြည်သူတို့၏ သဘောကိုပြောရလျှင် အစွဲရေးနှင့် သံတမန်ဆက်သွယ်မှု ပြန်လည် ပြုလုပ်ရအောင် လိုအပ်သည့်အကြောင်းကြီးငယ် ပေါ်ပေါက်လာခြင်းမရှိဘဲနှင့်တော့ ထိုသို့ပြုလုပ်ခြင်းကို နားလည်မည်လည်းမဟုတ်၊ လက်ခံကြမည်လည်းမဟုတ်ဟု ရှင်းပြသည်။

အီဘန်သည် ဤစကားကို ကြားရသည့်အခါ ဘယ်တုန်းအခါကများ ဆိုဗီယက်ယူနီယံတွင် “ပြည်သူတို့၏သဘော” ဆန္ဒကို လွတ်လပ်စွာ ထုတ်ဖော်နိုင်ခွင့် ရရှိခဲ့လေရောသနည်းဟု တွေးကြည့်သည်။ ထိုပြင်လည်း ပြည်သူတို့၏ သဘောဆန္ဒသည် ကရင်မလင်အပေါ်တွင် အဘယ်မျှ အရာရောက်စွာ သြဇာလွှမ်းမိုးနိုင်ခဲ့ပါသနည်း။ ဂရိမီကို ပြောလိုက်သည့် ပြည်သူ့သဘောဆန္ဒသည် အာရပ်နိုင်ငံများ၏ အမြင်ကို ဆိုလိုခြင်းဖြစ်ရမည်ဟူ၍ ကောက်ချက်ချလိုက်သည်။ သို့သော် နိုင်ငံရေး အကြောင်းကြီးငယ်ဆိုသည့် စကားကိုတော့ တွေးကြည့်၍မရချေ။ သို့ဖြစ်၍ ထိုအကြောင်းကို ရှင်းပြရန် မေးကြည့်ရလေသည်။

ဂရိမီကိုက အာရပ်နိုင်ငံများနှင့် စေ့စပ်ဆွေးနွေးရာတွင် “အဓိပ္ပာယ်ရှိသော တိုးတက်မှု” ကို ရည်ရွယ်၍ပြောခြင်းဖြစ်ကြောင်းဖြင့် ရှင်းပြသည်။ ထို့နောက် သူသည် စစ်တပ်များခွဲခွာ ရှင်းလင်းရေးနှင့် ဂျီနီဗာကွန်ဖရင့် အကြောင်းများသို့ စကားဆက်သွားသည်။ ထိုကွန်ဖရင့်တွင် ရုရှားတို့ အကြံကြီး ကြံထားခြင်းမှာ ထင်ရှားသည်။

ဤကွန်ဖရင့် မကျင်းပမီက စစ်တပ်များ ခွဲခွာရှင်းလင်းရေးကိစ္စကို ၁၉၇၄ ခု ဇန်နဝါရီ ၇ ရက်နေ့ကျမှ ပြန်လည်ဆွေးနွေးရန် သဘောတူညီခဲ့ပြီးသားဖြစ်သည်။ သို့ရာတွင် ဂရိမီကိုအဖို့ သည်မျှလောက်စောင့်ရမည်ဆိုက ဟန်မကျချေ။ သူသည် ကွန်ဖရင့်ဖွင့်လှစ်သည့် အခမ်းအနားပြီးလျှင် ပြီးချင်း ဆွေးနွေးပွဲကို စတင်လိုသည်။ သူက အီဂျစ်သည် နိုင်ငံရေးအခက်အခဲ ကြုံတွေ့နေရသဖြင့် ဖာမီအား လက်ချည်းသက်သက် ပြန်ခဲ့ရသည့် အဖြစ်မျိုးသို့ ရောက်မသွားစေချင်ဟု ပြောပြသည်။ ဂရိမီကိုသည် စကားကို ဖွဲ့နွဲ့ မနေဘဲ လိုရင်းအချက်ကိုသာ ထပ်ကာတလဲလဲ ပြောသည်။ သူ

ပြောပုံမှာ ခယတောင်းပန်သည့်အနေသို့ ရောက်လုနီးနီးဖြစ်သည်။

အီဘန်က ဒီဇင်ဘာ ၃၁ ရက်နေ့တွင် သတ်မှတ်ထားသော အမျိုးသားလွှတ်တော် ရွေးကောက်ပွဲမတိုင်မီ ထိုကိစ္စကို ပြန်လည်ဆွေးနွေးခြင်းမပြုရန် အစွဲရေးတို့က ဆုံးဖြတ်ပြီးသားဖြစ်နေသည်ဟု ပြောပြသည်။ ယခုကဲ့သို့ အလွန်အရေးကြီးသော ကိစ္စတစ်ရပ်ကို ပြည်သူတို့က ပေးအပ်ထားသည့် အာဏာကုန်ခါနီးဖြစ်နေသော အစိုးရက ဆွေးနွေးခြင်းပြုမည်ဆိုလျှင် အစွဲရေးပြည်သူတို့က ဆန့်ကျင်ကြလိမ့်မည်ဟူ၍လည်း ရှင်းပြသည်။ နောက်ပြီးတော့လည်း လက်ရှိအစိုးရသည် ပြန်လည်ရွေးကောက် တင်မြှောက်ခြင်း မခံရလျှင် မည်သို့ဖြစ်ဦးမည် မပြောနိုင်ဟုဆိုသည်။ ဂရိမီကိုက အသံထွက်အောင် ရယ်မောကာ မိမိတို့နှစ်ယောက် နောက်ထပ် ဆယ်ကြိမ်ထက်မနည်း တွေ့ကြရဦးမှာပါဟုဆိုကာ ရွေးကောက်ပွဲအတွက် စိတ်ချရန်ပြောသည်။

သို့သော် အီဘန်က ယခုလို ယူဆမထားလိုပေ။ သူက ဂရိမီကို၏ ပန်ကြားချက်ကို မိမိအစိုးရထံ တင်ပြပေးပါမည်။ အကယ်၍ မိမိအစိုးရက အစည်းအဝေးဖွင့်ပွဲပြီးသည့်နောက် ထိုကိစ္စကို ချက်ချင်းဆွေးနွေးရန် သဘောတူစေကာမူ ရွေးကောက်ပွဲမတိုင်မီ တစ်စုံတစ်ရာ ဆုံးဖြတ်ချက်မပြုပါဟူသော စည်းကမ်းချက်အတိအလင်း ထားရှိရလိမ့်မည်ဟု ဆိုသည်။

ဂရိမီကို စိတ်အဝင်စားဆုံးဟု ယူဆရသည့် နောက်ဆုံးဆွေးနွေးသည့် ကိစ္စမှာ ဂျီနီဗာကွန်ဖရင့်ကို ပုံသေကားကျ ဖွဲ့စည်းထားရေးဖြစ်လေသည်။ သူက ဂျီနီဗာကွန်ဖရင့်သည် အခါခပ်သိမ်း အရေးကြီးသော ပြဿနာရပ်များကိုသာ ဆွေးနွေးစရာစင်မြင့် ဖြစ်နိုင်လိမ့်မည် မဟုတ်သော်လည်း ဂျီနီဗာသို့ အမြဲတမ်း အစွဲရေးကိုယ်စားလှယ် ခန့်ထားရန် ပန်ကြားသည်။

ကိုယ်စားလှယ်တွေထားပြီး ဘာလုပ်ကြရမည်နည်းဟု အီဘန်က မေးသည်။

ဂရိမီကိုက ဂျီနီဗာသည် သာယာပျော်ရွှင်ဖွယ်ကောင်းသော မြို့တော်ဖြစ်သည်။ ညကပွဲများနှင့် ပျော်ပွဲစားရုံများကလည်း အလွန်ပေါသည်။ မိမိအနေဖြင့် ဗလာဒီမီဒီနိုဂရာဒေါအား သည်မှာ ဘာမျှလုပ်စရာမရှိဘဲ နေနေညည မောင့်ဗလန်တောင်ပေါ်ကိုပဲ တက်နေရစေကာမူ ဂျီနီဗာမှာ ထားခဲ့

ချင်သည်ဟု ပြောသည်။

ထိုတွေ့ဆုံဆွေးနွေးပွဲမှာ ချစ်ကြည်မှုလွှမ်းခြုံရစ်ဖုံးကာ ပြီးဆုံးခဲ့လေသည်။ ထို့ပြင် ဂရိမီကိုက စတင်၍ စကားဆိုလိုက်သည့်အတွက် ထိုနိုင်ငံခြားရေးဝန်ကြီးနှစ်ဦးသည် မိမိတို့တက်ရောက်သည့် အပြည်ပြည်ဆိုင်ရာအစည်းအဝေးများတွင် ယခုလို ဆက်လက်တွေ့ဆုံကြရန် သဘောတူကြလေသည်။

နောက်တစ်နေ့တွင် အိဘန်သည် ကစ်ဆင်ဂျာနှင့်တွေ့သည့်အခါ ရုရှားနှင့် အစ္စရေးတို့ သံတမန်ဆက်သွယ်မှု ပြန်လည်ပြုလုပ်ရေးနှင့်ပတ်သက်၍ လိုအပ်သည့်ကိစ္စတစ်ရပ်အနေဖြင့် ဂရိမီကိုပြောလိုက်သည့် “အမိဗွယ်ရှိသောတိုးတက်မှု” ဆိုခြင်းသည် မည်သည့်အနက်အဓိပ္ပာယ်ရှိသည်ကို မေးမြန်းကြည့်သည်။ ကစ်ဆင်ဂျာက ထိုကိစ္စသည် စစ်တပ်များခွဲခွာရှင်းလင်းရေး သဘောတူညီချက်ကို ရည်ညွှန်းခြင်းဖြစ်မည်ဟု သဘောကြောင်း ပြောသည်။ အိဘန်က ထို့ထက်မက ရည်ရွယ်ပြောခြင်းဖြစ်မည်ဟု ယုံဆဲသည်။ ဂရိမီကိုသည် အစ္စရေးတို့ အမှန်တကယ်ဆုတ်ခွာပေးရေး အပါအဝင် အလုံးစုံသဘောတူညီချက် သို့မဟုတ် အယုတ်သဖြင့် တစ်စိတ်တစ်ပိုင်းအားဖြင့် သဘောတူညီချက်ကို ရည်ညွှန်းခြင်းဖြစ်မည် ထင်သည်။

အိဘန်သည် ဂရိမီကိုနှင့် တွေ့ရန်သွားခဲ့ရာတွင် သံတမန်ပြန်လည်ဆက်သွယ်ရေးအတွက် ဖြစ်နိုင်လိမ့်မည်ဟု မျှော်မှန်းခဲ့သည်။ သို့သော် ထိုကိစ္စမှာ ဂရိမီကို ဦးစားပေးထားသည့် စာရင်းထဲတွင် ပါဝင်ခြင်းမရှိသည်မှာ ယခု ထင်ရှားစွာ တွေ့နေရလေပြီ။ သူ၏ မူလပထမ အာရုံပြုထားသည့် ကိစ္စမှာ စစ်တပ်ချင်းခွဲခွာရှင်းလင်းရေးနှင့် ဂျီနီဗာကွန်ဖရင့် အဆက်မပြတ်ကျင်းပရေးပင်ဖြစ်သည်မှာ ယုံမှားသံသယမရှိအပ်ပေ။ ယခုလို ဂရိမီကို၏ စိတ်စောနေမှု အားကြီးခြင်းသည် အိဂျစ်တို့၏ အတိဒုက္ခဖြစ်နေခြင်းကို အရိပ်နိမိတ်ပြနေခြင်းဖြစ်လေသည်။

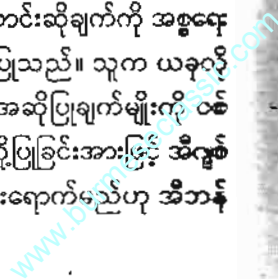
ဆာဒတ်အနေဖြင့် မဖြစ်ချင်အဆုံးမှာ စစ်မီးပြန်လည်တောက်လောင်လာဦးမည့် အရေးဖြစ်သည်။ ထိုသို့ဖြစ်လာခဲ့လျှင် မိမိတို့အနေဖြင့် နိုင်ချေလွန်စွာနည်းပြီး မိမိတို့၏ အရေးသာမှုအားလုံး ဆုံးရှုံးဖို့က ပို၍ကြီးမား

လေသည်။ တစ်နည်းဆိုရသော် အာရပ်တို့၏ သဘောဆန္ဒအတိုင်းဆိုလျှင် သူသည် နိုင်ငံရေးကိစ္စကို တစ်အောင်တနားမျှ ရပ်ထား၍မဖြစ်ချေ။ ကွန်အရင့်စတင်သည့်နေ့မှ ဇန်နဝါရီ ၇ ရက်နေ့အတွင်း ရက်အနည်းငယ်ကလေးအရှု ရပ်နားထား၍မဖြစ်ချေ။ ဂရိမီကိုသည် အိဘန်နှင့်တွေ့ရန်လာခြင်းမှာ စစ်တပ်ချင်း ခွဲခွာရှင်းလင်းရေး ဆွေးနွေးခဲ့ခြင်းများကို အမြန်ဆုံး ဆက်လက်ပြုလုပ်နိုင်ရန်နှင့် ဂျီနီဗာကွန်ဖရင့်ကြီး မပျက်သွားရအောင် ဆောင်ရွက်ရေးအတွက် ထားရှိခဲ့သည့်ကတိအတိုင်း အောင်မြင်မှုရရှိအောင် ပြုလုပ်လိုသည်။

ရုရှားနှင့် အစ္စရေးနိုင်ငံခြားရေးဝန်ကြီး နှစ်ဦး၏ စကားများကို သတ္တုချကြည့်လိုက်သည့်အခါ ဂရိမီကိုက သံတမန်ပြန်လည်ဆက်သွယ်ရေးစကားပြောကြားခြင်းမှာ အစ္စရေးအစိုးရအား ပျော့ပြောင်းလာစေရန် ရည်သန်ပြီး လောကွတ်ချော်နေခြင်းမျှသာ ဖြစ်သည်ဟု ကျေရဆလင်က မြင်သည်။ ထိုသို့ အကဲခတ်၍ရခြင်းကို အထောက်အထားပြုစရာ ဖြစ်ရသည့်အချက်မှာ ယင်းသို့ နိုင်ငံခြားရေးဝန်ကြီးနှစ်ဦး၏ တွေ့ဆုံဆွေးနွေးပွဲနှင့်ပတ်သက်၍ ဆိုစီယက်ယူနီယံတွင် ဝါဒဖြန့်ချိပုံပင် ဖြစ်ပေသည်။ သို့သော် ရုရှားရေဒီယိုက ထိုအကြောင်းကို ဟီဘရူးဘာသာဖြင့် အသံလွှင့်သည့်အပိုင်းမှာသာ ကြေညာခဲ့သည်။ တစ်ပတ်လောက်ကြာသည့်အခါ ပရာဒါသတင်းစာထဲတွင် “ဂျီနီဗာတွင် ရဲဘော် ဂရိမီကို၏ အကျိုးများသည့်ဆောင်ရွက်ချက်များ” ဟူသော ခေါင်းစဉ်ဖြင့် ဆောင်းပါးတစ်စောင်ပါလာသည်။ သို့သော် ထိုဆောင်းပါးထဲတွင် ဂရိမီကိုသည် အစ္စရေးအပါအဝင် နိုင်ငံခြားရေးဝန်ကြီးအားလုံးနှင့် တွေ့ဆုံသည်ဟူ၍ သာမန်အားဖြင့်သာ ဖော်ပြပါရှိသည်။

ဂရိမီကိုသည် အိဘန်ကို ဆွယ်တရားပြောရန်မျှဖြင့် မရပ်သေးဘဲ ဘရက်ဇျောက်နှင့် ဆာဒတ်တို့ကို ဇန်နဝါရီ ၇ ရက်တိုင်အောင် မစောင့်နိုင်တော့ဟု ယတိပြတ်ပြောလိုက်သည်။

ကစ်ဆင်ဂျာက ဆိုစီယက်-အိဂျစ်တို့၏ တောင်းဆိုချက်ကို အစ္စရေးတို့က လိုက်လိုက်လျောလျော ပြန်ကြားရန် အကြံပြုသည်။ သူက ယခုလို ဆီစ္စမျိုးတွင် လုပ်ငန်းသဘောသက်ရောက်သည့် အဆိုပြုချက်မျိုးကို ဝစ်ဖယ်ခြင်းသည် အလိမ္မာကင်းမဲ့ရာရောက်မည်။ ထိုသို့ပြုခြင်းအားဖြင့် အိဂျစ်တို့အား မကျေမချမ်းဖြစ်အောင် လှုံ့ဆွပေးရာလည်းရောက်မည်ဟု အိဘန်

အား ပြောပြသည်။ လုပ်ငန်းဆောင်ရွက်ရေးအဖွဲ့တို့သည် အစွဲအစား ရွေး
 ကောက်ပွဲမတိုင်မီအတွင်း အရေးကြီးသည့် ကိစ္စများမှလွဲ၍ တွေ့ကရာရှိ
 သောင်း ပြောစရာ အမြောက်အမြားရှိကြသည်။ ယခုလိုပြောနေကြမည်ကို
 မိမိ အာမခံသည်။ ဂရိမီကိုနှင့် ဖာမီတို့ကလည်း သဘောတူထားကြပြီ။
 သူတို့လိုချင်သည့်အရာမှာ စစ်တပ်များခွဲခွာရှင်းလင်းရေး သဘောတူညီချက်
 ရမှုအတွက် ဆွေးနွေးခြင်းများ စတင်နေပြီဟူ၍ အာရပ်လောကကြီးတွင်
 ၀၁၃ ဖြန့်ချိနိုင်ရန်သာ ဖြစ်ပေသည်။

အီတန်သည် ကစ်ဆင်ဂျာ၏ ပန်ကြားချက်အသစ်ကို ဂျေရဆလင်
 သို့ တင်ပြလိုက်သည်။ မစ္စက်မီယာက ချက်ချင်းပင် ကက်ဘီနက်အစည်း
 အဝေးခေါ်သည်။ ထိုအစည်းအဝေးက အဲလိုမတူသော်လည်း အခြားရွေး
 ချယ်စရာမရှိသဖြင့် သဘောတူလိုက်ရပြန်သည်။

သို့ဖြင့် စစ်တပ်ချင်းခွဲခွာရှင်းလင်းရေးကို အစွဲအစားနှင့် အိဂျစ်စစ်ဖက်
 ဆိုင်ရာ ကိုယ်စားလှယ်အဖွဲ့တို့သည် ဒီဇင်ဘာ ၂၆ ရက်နေ့တွင် ဂျီနီဗာ
 တွင် စတင်ဆွေးနွေးကြပေတော့မည်။ အစွဲအစားကိုယ်စားလှယ်အဖွဲ့ကို
 ဗိုလ်ချုပ်မော်ဒီချေ(မွတ်တား)ဂူးရ်က ဦးဆောင်မည်ဖြစ်သည်။ ထိုသို့ ဖြစ်ရ
 ခြင်းမှာ ယာရစ်သည် စစ်တပ်က နုတ်ထွက်ပြီး လွှတ်တော်ရွေးကောက်ပွဲ
 ဝင်ရန် စိုင်းပြင်းနေသောကြောင့် ဖြစ်သည်။

သို့သော် ဒီဇင်ဘာ ၂၆ ရက်နေ့တွင် စတင်ဆွေးနွေးသည့် အကြောင်း
 အရာများမှာ ကီလိုမီတာ ၁၀၀ တွင် ပြောခဲ့ကြပြီးသည့် အကြောင်းအရာ
 များကိုသာ ဇာတ်ကြောင်းပြန်နေခြင်းမျှသာဖြစ်သည်။ မည်သူကမျှ ထို
 အစည်းအဝေးက သတင်းထူးများရလိမ့်မည်ဟု မမျှော်လင့်ချေ။ နိုင်ငံရေး
 လှုပ်ရှားမှုအားလုံး၏ ဗဟိုချက်မသည် ကစ်ဆင်ဂျာအပေါ်မှာဖြစ်နေသည်။
 သူကလွဲ၍ အခြားကိစ္စအားလုံး သက်ဝင်လှုပ်ရှားခြင်းမရှိပေ။ ပဏာမ
 အစည်းအဝေးကြီးသည်ပင် ဇန်နဝါရီလထဲမှ နိုင်ငံခြားရေးဝန်ကြီးများသာ
 တက်ရောက်နိုင်ခွင့်ရှိသည့် အဆင့်အနေဖြင့် ကျင်းပဖြစ်နိုင်လိမ့်မည်ဟု ဆို
 ကြသည်။ သို့ရာတွင် မည်သူမျှ ကံသေကံမ မပြောနိုင်ခဲ့ကြချေ။

ဗိုလ်ချုပ်ကြီးများသည် ဂျီနီဗာတွင် စကားပြောကြ၊ မိမိခံကြနှင့် ရှိကြ
 စဉ်ဝယ် အစွဲအစားနိုင်ငံတွင်း၌ လေဘာပါတီမှာ လွှတ်တော်ရွေးကောက်ပွဲ

သမိုင်းတစ်လျှောက်လုံးတွင် အဆိုးရွားဆုံးသော အထူးအနက်ကို ခံနေရ
 လေသည်။ လက်ယာအုပ်စုဖြစ်သော လီကွတ်ပါတီသည် အရေးကြီးသော
 မဲဆန္ဒနယ်များမှ အမတ်နေရာများကို အတော်များများ ရကြသည်။ လေ
 ဘာပါတီမှာ နိုင်ငံရေးအာဏာကို ကြီးကိုင်နိုင်ရုံမျှလောက်ကိုပင် မနည်း
 ကြီးပမ်းခဲ့ရသည်။ သို့ဖြင့် အစိုးရသစ်ဖွဲ့နိုင်ခွင့် ရရှိခဲ့လေသည်။ ဂိုလ်ဒါမီ
 သာနှင့် ဒါယန်းတို့အဖို့လည်း မိမိတို့၏ ထိခိုက်ပျက်ပြားနေသော ဂုဏ်
 သိက္ခာကို ပြန်လည်အဖတ်ဆယ်ဖို့ရန် နောက်ဆုံးဖြစ်သော အခွင့်အလမ်းကို
 ရရှိခဲ့ကြသည်။ ထိုသို့ အဖတ်ဆယ်ရန်မှာလည်း ရှေ့တွင်တွေ့ရမည့် အလွန်
 ခက်ခဲလှသည့် စေ့စပ်ဆွေးနွေးပွဲများတွင် မိမိတို့နိုင်ငံအား လမ်းစောင်း
 တိမ်းချော် မသွားစေရအောင် ပွဲကိုင်နိုင်မှပင် ဖြစ်မည်။

ပွဲ ဖြစ်မလာအောင် တားနိုင်ခဲ့မှာပါ။”

ဝန်ကြီးချုပ်မစ္စကီမီယာသည် ဝေဖန်ချက်များကို လွယ်လွယ်နှင့် လက်ခံနားထောင်တတ်သူမဟုတ်သည့်အတိုင်း ကစ်ဆင်ဂျာ၏ စကားကို သဘောမတူနိုင်သည့်အနေဖြင့် “ရှင် ... ဘာကို ဆိုလိုချင်တာ” ဟု မေးလိုက်သည်။

“စစ်မဖြစ်ခင်တုန်းက ကျွန်တော်တို့ ဘယ်လိုထင်ခဲ့မြင်ခဲ့ကြတယ်ဆိုတာကို ဝန်ကြီးချုပ်လည်း ပြန်ပြီး သတိရမိပါလိမ့်မယ်။ ဟိုတုန်းက အခြေအနေဟာ အကောင်းဆုံးပဲ။ သည့်ထက် ကောင်းနိုင်စရာမရှိတော့ဘူး။ ဒါကြောင့် ဘာမှ ရေးကြီးသုတ်ပျာ လုပ်စရာမရှိဘူး။ အာရပ်တွေဟာ စစ်ရေးစစ်ရာနဲ့ပတ်သက်လို့ ဘာမှမကြံတတ် မဖန်တတ်ကြဘူး။ ဒါကြောင့်လည်း သံရေး တမန်ရေး လုပ်စရာ ဘာမှ မလိုဘူးလို့ သဘောထားခဲ့ကြတယ် မဟုတ်ပါလား။ အဲဒါတွေလုပ်မယ့်အစား ဘာလုပ်ခဲ့ကြသလဲဆိုတော့ ၁၉၆၇ ခုနှစ်တုန်းက အာရပ်တွေ ခွေးပြေး ဝက်ပြေး ပြေးကြရင်း ဖိနပ်တွေကို ကားနဲ့တိုက်ယူရလောက်အောင် ကျွတ်ကျန်ရစ်ခဲ့တယ်ဆိုတာ ပြောပြောပြီး ရယ်ခဲ့ကြတယ်မဟုတ်လားခင်ဗျ” ဟု ကစ်ဆင်ဂျာက ရှင်းပြသည်။

“နောက်ပြီး ဝါရှင်တန်ကို ဟာဖစ်အစွမ်းလာပြီး ကျွန်တော်နဲ့တွေ့တဲ့ အကြောင်းကို ကျွန်တော်ပြောပြခဲ့တာ မှတ်မိဦးမှာပေါ့” ကစ်ဆင်ဂျာက က ဆက်လက်၍ ပြောသည်။ “အစွမ်းက ဒီအတိုင်းတော့ ဆက်ပြီးသွားနေလို့ မဖြစ်တော့ဘူးဆိုတဲ့စကားကို ထပ်တလဲလဲပြောပါတယ်။ အဲဒါကို အမေရိကန်က ဘာမှမလုပ်ဘဲနေတာ သူ သိပ်အံ့ဩတယ်လို့လည်း ပြောတယ်။ တကယ်လို့ သဘောတူညီမှု တစ်ခုခုဖြစ်မလာခဲ့ရင် စစ်ဖြစ်ရလိမ့်မယ်ဆိုတာ အမေရိကန်က နားမလည်ဘူးလားလို့လဲ မေးတယ်”

“သူ ဒီလိုပြောတော့ ကျွန်တော်က သိပ်ပြီး ရယ်ချင်တယ်။ ဒါပေမဲ့ ရယ်ချင်တာကို မျက်နှာမှာ မပေါ်လာစေဘဲ စိတ်ထဲက တဟားဟား ရယ်လိုက်မိတယ်။ အီဂျစ်က စစ်တိုက်မယ်ဆိုတဲ့ စကားဟာ သင်္ကြန် အမြောက်ဖောက်တာနဲ့ အတူတူပဲလို့ သဘောထားခဲ့မိတယ်။ အစွမ်းက အီဂျစ်ကို လာပြီး ကြည့်ဖို့ခေါ်တယ်။ သူက ကျွန်တော့်စိတ်ထဲမှာ ဘယ်လို ရှိတယ်ဆိုတာ ရိပ်မိဟန်တူပါတယ်။ ဒါကြောင့် ဆာဒတ်နဲ့တွေ့ရင် ဘာကယ့် အခြေ

ပထမလွန်းပြန်ခရီး

ယွမ်ကစ်ပူစစ်ပွဲသည် အခြားသောအောင်မြင်မှုများ မည်သို့ရှိစေကာမူ အနည်းဆုံးအနေဖြင့် စူးအက်တူးမြောင်း အရှေ့ဘက်ရှိ ဗားလက်စစ်ကြောင်းကို အီဂျစ်တို့ မည်သည့်နည်းနှင့်မျှ မထိုးဖောက်နိုင်ဟူ၍ အစွမ်းတို့၏ အထင်အမြင်နှင့် ယုံကြည်ချက်များ လွဲမှားနေခြင်းကို ဖြိုခွင်းပစ်နိုင်ခဲ့လေသည်။ ထိုသို့ယုံကြည်မှု လွဲနေခြင်းသည် အစွမ်းနှင့် အီဂျစ်တို့အကြား စစ်ပြေငြိမ်းရေးသဘောတူညီမှု ရရှိရေးတွင် အတားအဆီးကြီးတစ်ခု ဖြစ်ခဲ့ရပေသည်။ ဤကဲ့သို့ အထင်အမြင် လွဲမှားခဲ့ခြင်းကို နောင်အခါတွင် ကစ်ဆင်ဂျာနှင့် မစ္စကီမီယာတို့က ရိုးသားစွာဝန်ခံရပေသည်။ ထိုသို့ ဖွင့်ဟပြောခဲ့ကြခြင်းမှာ ကစ်ဆင်ဂျာနှင့် အစွမ်းခေါင်းဆောင်များ၏ အစည်းအဝေးတစ်ခုတွင် ခေတ္တရပ်နားခိုက် မိမိတို့၏ ကြံတွေ့ခဲ့ရပုံများကို နောက်ကြောင်း ပြန်ကြရာက ပေါ်ထွက်လာခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။

မစ္စကီမီယာက အီဂျစ်သမ္မတ ဆာဒတ်ကို သရုပ်ခွဲကြည့်သည်။ “ကျုပ် ဆာဒတ်အပေါ်မှာ ဘယ်လိုသဘောထားတယ်ဆိုတာကိုတော့ ထားပါတော့၊ ဒါပေမဲ့ သူက တိုက်ဖို့အတွက် ပြင်ဆင်တာရော၊ အချိန်ရွေးတာရော အင်မတန် ပိုင်တယ်ဆိုတာကိုတော့ ဝန်ခံရမှာပဲ” ဟု ဝမ်းနည်းသည့် အသံဖြင့် ပြောသည်။

ကစ်ဆင်ဂျာက တွေဝေစဉ်းစားနေပြီးမှ ဖြည်းလေးစွာပြန်၍ ပြောသည်။ “ကျွန်တော် ဘယ်သူ့ကိုမှတော့ အပြစ်တင်မနေချင်ပါဘူး။ ဒါပေမဲ့ ၁၉၇၃ ခုနှစ်တုန်းက ဘာဖြစ်မယ်ဆိုတာကို ကြိုပြီးမြင်မိခဲ့ကြလို့ရှိရင် ဒီစစ်

အနေဟာ ဘယ်လိုဆိုတာ အမှန်သိသွားရအောင် ဖိတ်ခေါ်လိုက်တဲ့ သဘောပါ။ ဒါပေမဲ့ ကျွန်တော်က ကိုင်ရိုကိုသွားဖို့ အိပ်မက်တောင် မမက်မိဘူး။ ဘာကောင်လဲဗျာ ဆာဒတ်ဆိုတာ သူ ဘယ်လိုလူလဲ။ ကျွန်တော်တို့က သူ့ကို အရူးတစ်ယောက်၊ လူပြက်တစ်ယောက်လို့ပဲ အောက်မေ့ခဲ့တာ။ သူဟာ ဇာတ်ရုံပေါ်တက်တက်ပြီး အခြောက်တိုက် စစ်ကြေညာနေတဲ့ လူရွှင်တော်တစ်ယောက်ပဲ။ သူမကြာခင် စခန်းသိမ်းရတော့မယ်။ သူ့နေ့ရက် အချိန်နာရီတွေဟာ သိပ်မကျန်တော့ဘူးလို့ ကျွန်တော်တို့က တွက်ထားခဲ့တယ်။

ယင်းသို့ ကစ်ဆင်ဂျာက ပြောနေစဉ် မစ္စက်မီယာသည် ထိုစကားများကို နားမရှင်း၊ ရင်တွင်းမှာလည်း မကြေလည်သည့် ဝေဒနာကို ခံစားနေရသည့်အလား ကစ်ဆင်ဂျာအား မျက်လုံးကြီးများ ပြူး၍ ကြည့်နေသည်။ ထို့နောက်မှ “ကျုပ်တို့လည်း အီဂျစ်နဲ့ နီးနီးကပ်ကပ်ပြောပါရစေလို့ အမြဲတမ်းပြောခဲ့တာပဲ မဟုတ်လား။ ဒါပေမဲ့ ဆာဒတ်က တုတ်တုတ်မှမလှုပ်တော့ မခက်ပေဘူးလား” ဟုဆိုသည်။

ကစ်ဆင်ဂျာက မရိုးမရွဲဖြစ်ကာ ပြန်၍ပြောလေသည်။ “ကျွန်တော်တို့ ပဓာနကျကျ ပြောကြပါစို့လား ဝန်ကြီးချုပ်ခင်ဗျာ။ ကျွန်တော် ဘယ်သူ့ကိုမှ အပြစ်မဆိုလိုဘူးဆိုတာ ထပ်ပြီးတော့ ပြောပါရစေ။ ဒါပေမဲ့ ကျွန်တော်တို့က အီဂျစ်နဲ့ တကယ်တမ်း ရင်းရင်းနှီးနှီး ဆွေးနွေးလိုကြသလား။ အဲဒါ မေးပါရစေ။ ကျွန်တော်ပြောချင်တာကတော့ ဒီကိစ္စအတွက် ကျွန်တော်တို့ဘက်က အားထုတ်မှုဟာ စိတ်မပါတပါဖြစ်နေတယ်လို့ ကျွန်တော် ပြောချင်ပါတယ်။ အဲဒီတော့ ဘာဖြစ်လာသလဲဆိုရင် ကျွန်တော်တို့က ဆာဒတ်ကို Proximity Trik ငြိမ်သွားအောင် ကြားလူထားပြီး ဆွေးနွေးမယ်လို့ ဟန်ပြတာလောက်ပဲ လုပ်ခဲ့တယ်။

သံတစ်ခါမှာတော့ မစ္စက်မီယာက ကစ်ဆင်ဂျာကို ဆင်ခြေမလဲတော့ချေ။ သူက ညင်းညှို့စွာဖြင့် ခပ်တိုးတိုးပြန်၍ ပြောသည်။ “ဒါပေမဲ့ အရာမရောက်ဘူးမဟုတ်လား။ ဆာဒတ်က ငြိမ်ပြီး မနေခဲ့ဘူးလေ”

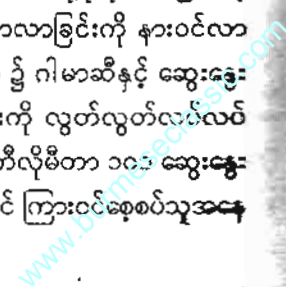
ဆာဒတ်က ဘာမျှမလုပ်ဘဲ ငြိမ်နေလိမ့်မည်ဟု မစ္စက်မီယာက ထင်သည်။ (ကစ်ဆင်ဂျာလည်း ထင်ခဲ့သည်)မှာ ဗားလက်စစ်ကြောင်းဟူ၍ ကျော်ကြားခဲ့သည့် စစ်သမိုင်းဝင် အထင်ကြီးစရာ အကြောင်းအရာတစ်ရပ်

ကြောင့်ဖြစ်သည်။ ထိုစစ်ကြောင်းမှာ ၁၉၆၇ ခုနှစ် ၆ ရက် ကြာ စစ်ပွဲအပြီးတွင် အစွရေးဗိုလ်ချုပ် ဗားလက်စစ်ကိုအစွဲပြု၍ မှည့်ခေါ်ထားသည့် စစ်ကြောင်းဖြစ်သည်။ ထိုစစ်ကြောင်းသည် ၁၉၆၇ ခုနှစ် ၆ ရက်ကြာ စစ်ပွဲတွင် အစွရေးတို့က ဆိုင်းနိုင်းနယ်မြေတစ်ခုလုံးကို သိမ်းပိုက်လိုက်ခဲ့ကြပြီး သည့်နောက် အီဂျစ်တို့ စူးအက်တူးမြောင်းကို ကျော်လွန်၍ မလာရအောင် စူးအက်တူးမြောင်းအရှေ့ဘက်တွင် နယ်နိမိတ် သတ်မှတ်ထားခဲ့သည့် စစ်ကြောင်းဖြစ်သည်။

ထိုစစ်ကြောင်းသည် ၆ ရက်ကြာ စစ်ပွဲအပြီးတွင် အစွရေးအစိုးရ၏ မူဝါဒကို ပုံသွင်းခဲ့သည့် စစ်ရေးနှင့် နိုင်ငံရေးအယူအဆအားလုံး၏ အခြေခံဖြစ်ပေသည်။ ဂိုလ်ဒါမီယာအစိုးရသည် ထိုစစ်ကြောင်းရှိနေခြင်းဖြင့် အီဂျစ်တို့က စူးအက်တူးမြောင်းကို ဖြတ်ကျော်၍ တိုက်ခိုက်လာခဲ့လျှင် အစွရေးတပ်များ ချီတက်လာပြီး အီဂျစ်တပ်များကို တွန်းလှန်ပစ်ရန် သို့မဟုတ် ချော့မှန်းပစ်ရန် အချိန်ရအောင် ကြံ့ကြံ့ခံ၍ ထားနိုင်လိမ့်မည်ဟု ထင်မြင်ခဲ့ကြသည်။ ထိုအကြောင်းကို အီဂျစ်တို့ကလည်း သိရှိသဖြင့် လှုပ်ရှားဝံ့ကြလိမ့်မည်မဟုတ်ဟူ၍လည်း ယူဆထားခဲ့ကြသည်။

ထိုဗားလက်စစ်ကြောင်းကို အီဂျစ်တို့က မည်သို့မျှ မကြံစည်နိုင်သဖြင့် နောက်ဆုံးတွင် အီဂျစ်တို့သည် အစွရေးတို့၏ တောင်းဆိုချက်များအတိုင်း လိုက်နာလာကြရလိမ့်မည်ဟူ၍လည်း တွက်ထားခဲ့ကြသည်။

ထိုသို့ တင်စားထားခြင်းသည် အီဂျစ်တို့က ဗားလက်စစ်ကြောင်းကို စက္ကူဖြင့်ပြုလုပ်ထားသည့်အလား အလွယ်တကူ ထိုးဖောက်ဝင်ရောက်ပြလိုက်တော့မှ ပျက်ပြယ်ပျောက်ကွယ်သွားခဲ့လေသည်။ ထိုယွမ်ကစ်ပူစစ်ပွဲအပြီးတွင် အစွရေးအစိုးရက အီဂျစ်နှင့် ကြားဖြတ်သဘောတူညီချက် တစ်စိတ်တစ်ဒေသအဖြစ်ဖြင့် တူးမြောင်းတစ်လျှောက် မိမိတို့စိုးမိုးထားခြင်းကို လက်လွှတ်လိုက်ဖို့ရန် အကြံပေးစကားများ ပြောလာခြင်းကို နားဝင်လာကြသည်။ သို့ဖြင့် ယာရစ်အား ကီလိုမီတာ ၁၀၁ ခွဲ ဂါမာဆီနှင့် ဆွေးနွေးရာတွင် ၁၀ ကီလိုမီတာ ဆုတ်ခွာပေးမည့်အရေးကို လွတ်လွတ်လပ်လပ် ဆွေးနွေးရန် အာဏာလွှဲအပ်လိုက်လေသည်။ ထိုကီလိုမီတာ ၁၀၁ ဆွေးနွေးပွဲ ရပ်စဲလိုက်ပြီးသည့်နောက် ကစ်ဆင်ဂျာကိုယ်တိုင် ကြားဝင်စေ့စပ်သူအနေ

ဖြင့် ပါဝင်လာသည့်အခါ သူက ကာကွယ်ရေးဝန်ကြီး မိုရှီဒါယန်းကို ဝါရှင်တန်သို့ဖိတ်ခေါ်ပြီး အီဂျစ်နှင့် စစ်တပ်ချင်း ခွဲခွာရှင်းလင်းရေးအတွက် အစွဲရော၏ သဘောထားကို မေးမြန်းကြည့်သည်။

ဒါယန်းက တူးမြောင်းမှ ဆုတ်ခွာပေးရေးကို လိုလားသည်။ ထိုလမ်းစဉ်ကို ဒါယန်းက ရွေးချယ်လိုက်ခြင်းမှာ ယွမ်ကစ်ပူစစ်ပွဲ ဖြစ်လာတော့မှ သဘောပေါက်ခြင်းမဟုတ်ပေ။ ကက်ဘီနက်တစ်ဖွဲ့လုံးတွင် သူတစ်ယောက်တည်းကသာ တူးမြောင်းတစ်လျှောက် အစွဲရေးတပ်များက စိုးမိုးထားခြင်းသည် စစ်ရေးအရပ်ကြည့်ကြည့်၊ နိုင်ငံရေးအရပ် ကြည့်ကြည့် ပြီးပြည့်စုံနေပြီဟူ၍ မဆိုနိုင်ကြောင်းဖြင့် ခြောက်နှစ်လုံးလုံး အကြောက်အကန်ပြောခဲ့သူ ဖြစ်ပေသည်။

ခြောက်ရက်စစ်ပွဲကြီးအတွင်းကလည်း အစွဲရေးတပ်တို့သည် ဆိုင်းနိုင်နယ်မြေအတွင်း၌ မပြောပလောက်သော ခုခံမှုကိုသာ တွေ့ရှိရကာ ဒလကြမ်း ချီတက်လျက်ရှိနေစဉ်မှာပင် မိမိတို့၏တပ်များသည် တူးမြောင်းနှင့် ၃၅ ကီလိုမီတာအကွာရှိ မစ်တလာနှင့် ဂီဒီတောင်ကြားလမ်းများတွင် ရပ်နားကြရန် အစိုးရအဖွဲ့အား ဒါယန်းကပင် အဆိုပြုခဲ့သည်။ သူ၏ ပထမအကြောင်းပြချက်မှာ သေနင်္ဂီယူဟာနည်းအရဖြစ်သည်။ မစ်တလာနှင့် ဂီဒီတောင်ကြားလမ်းများသည် တူးမြောင်းတစ်လျှောက် ကာကွယ်ထားခြင်းထက် ပို၍ ခိုင်မာတောင့်တင်းသော ကာကွယ်ရေးစစ်ကြောင်းများဖြစ်သည်။ ဒုတိယအကြောင်းပြချက်မှာ စိတ်ဓာတ်ရေးရာနှင့် လက်တွေ့သဘောအရ ဖြစ်သည်။ တူးမြောင်းတစ်ဖက်ကမ်းတွင် အစွဲရေးတို့ တပ်စွဲထားကြခြင်းကို ဘယ်အခါမျှ အီဂျစ်တို့က ကျေအေးကြလိမ့်မည်မဟုတ်ပေ။ ထိုသို့ရှိနေခြင်းဖြင့် မလိုလားအပ်သော တင်းမာမှုများ အဆက်မပြတ် ဖြစ်ပေါ်နေလိမ့်မည်။ သို့အားဖြင့် အစွဲရေး၏လုံခြုံရေးနှင့်စီးပွားရေးတွင် ကြီးမားသော ဝန်ထုပ်ဝန်ပိုးကြီးတစ်ခု ဖြစ်လာနိုင်သည်။

ဒါယန်း၏ အကြောင်းပြချက်များသည် ရှေ့ရေးကို မြင်ရသည်နှင့် မခြားပေ။ သို့သော် စစ်အောင်နိုင်ကာ ဂုဏ်မောက်နေသည့်အခါတွင် ဘယ်လိုပင် အကြောင်းအကျိုးရှင်းပြစေကာမူ အရေးလုပ်ကြလိမ့်မည် မဟုတ်ပေ။ ဒါယန်းမှတစ်ပါး ကျန်ကက်ဘီနက်အဖွဲ့ဝင်အားလုံးတို့သည် မိမိတို့

ဘက်က တိုက်ခိုက်သိမ်းပိုက်၍ ရနိုင်မည့်နယ်မြေထက် တစ်လက်မမျှ လောက် လျှော့၍ရလျှင်ပင် ကျေနပ်ကြမည်မဟုတ်ပေ။ သို့ဖြစ်၍ ဒါယန်းအကြံပေးသလို မစ်တလာနှင့် ဂီဒီတောင်ကြားလမ်းများတွင် ရပ်နားမနေကြစေရန် သို့ တိုးနိုင်သမျှတိုးရန် တပ်များကြီးများအား မီးစိမ်းပြလိုက်လေသည်။ သို့ဖြင့် တူးမြောင်းထဲတွင် အစွဲရေးစစ်သားများ တပျော်တပါး ရေဆင်း၍ ချိုးနေကြသည့် ဓာတ်ပုံများသည် အစွဲရေးပြည်သူပြည်သားတို့အဖို့ ဝမ်းမြောက်ဂုဏ်ယူကြစရာ ဖြစ်ရသလောက် အီဂျစ်တို့အဖို့ ပြန်နေသောအနာကို ဆားနှင့်အပက်ခံရသကဲ့သို့ ဖြစ်စေလေတော့သည်။ သို့ဖြစ်၍ ဒါယန်းကြိုတင်နိမိတ်ဖတ်ခဲ့သည့်အတိုင်း အီဂျစ်တို့က စူးအက်တူးမြောင်းထဲတွင် သင်္ဘောများသွားလာခြင်းကို ပိတ်ပစ်ခဲ့လေသည်။ သည့်နောက်တွင် တူးမြောင်းတစ်လျှောက်ဝယ် ရှည်လျား၍ ဆုံးရှုံးမှုကြီးမားလှသော ရေရှည်တိုက်ပွဲကြီးကို တိုက်ခိုက်နေခဲ့ရလေသည်။ အစွဲရေး၏ လုံခြုံရေးစရိတ်တို့မှာ မိုးထိအောင် တက်သွားလေတော့သည်။

၁၉၇၀ ခုနှစ် ဩဂုတ်လ ၇ ရက်နေ့တွင် အစွဲရေးနှင့် အီဂျစ်တို့သည် သုံးလမျှ အပစ်အခတ်ရပ်စဲကြရန် သဘောတူညီချက် ရရှိခဲ့ကြသည်။ ထိုသို့ သဘောတူညီမှုရအောင် မနည်းပင် ကြိုးစားအားထုတ်ခဲ့ကြရသည်။ ထိုနောက် သုံးလထပ်၍တိုးသည်။ နောက်တစ်ဖန် တစ်လတိုးပြန်သည်။ ထိုအချိန်မှစ၍ ၁၉၇၃ ခုနှစ် ယွမ်ကစ်ပူစစ်ပွဲဖြစ်လာသည့်အထိ နှစ်ဖက်ညှိနှိုင်းတာ တစ်နေ့တစ်ခါလိုလို အပစ်အခတ်ရပ်စဲရေးစကားဆိုခဲ့ကြရသည်။

ဒါယန်းသည် အပစ်အခတ်ရပ်စဲရေး သဘောတူညီချက် စတင်သည်နှင့် တစ်စိတ်တစ်ဒေသ စစ်ပြေငြိမ်းရေး သဘောတူညီချက် စာချုပ်ရေးထိုးနိုင်ရန် စဉ်းစားခဲ့သည်။ သူသည် ရေရှည်တိုက်ပွဲတစ်ခု ပြန်လည်ပေါ်လာမည့် အရေးကို တွေးမိတိုင်း စိတ်မချမ်းမသာဖြစ်နေရလေသည်။ ဤသို့ ဖြစ်ရအောင် အစွဲရေးတို့က တူးမြောင်း၏ကမ်းပါးဘက်က ပြန်၍ ဆုတ်ခွာခဲ့ကြလျှင် ဖြစ်နိုင်သည်ဟုတွေးမိသည်။ ထို့ပြင် ယခုလို ဆုတ်ခွာပေးခြင်းအားဖြင့် နှစ်ပေါင်းများစွာ နှစ်ဖက်သဘောတူ အပစ်အခတ်ရပ်စဲရေးကို နိုင်နိုင်မည်သာမက တစ်ဖက်နှင့်တစ်ဖက် ရန်သတ္တရပြုမှုနေခြင်းပင်လျှင် ဆုံးခန်းတိုင်လိမ့်မည်ဟူ၍ ယုံကြည်သည်။

၁၉၇၀ ခုနှစ် စက်တင်ဘာလထဲတွင် “ဒါယန်းနှင့်နီးစပ်သည့်” နေရာ ဌာနများမှ ရရှိသည်ဆိုသော တစ်စိတ်တစ်ဒေသ စစ်ပြေငြိမ်းရေးသဘော တူညီမှု ကမ်းလှမ်းချက်များကို သတင်းစာများတွင် စတင်ဖော်ပြပါရှိလာ လေသည်။ ထိုအစီအစဉ်မှာ အစွဲရေးတို့သည် မစ်တလာနှင့် ဂီဒီတောင်ကြား လမ်းများအနီးရှိ စစ်ကြောင်းတစ်ခုသို့ နောက်ဆုတ်ပေးပြီး တူးမြောင်းအရှေ့ ဘက်ကမ်းတွင် အိဂျစ်စစ်သားအနည်းငယ်မျှကို စတိအဖြစ်ထားရန် ဖြစ်ပေ သည်။

အစိုးရအဖွဲ့ထဲတွင် ထိုအကြံပေးချက်ကို အတိုက်အခံပြုသည့် ခေါင်း ဆောင်မှာ ဒါယန်းနှင့်ပြိုင်ဘက်ဖြစ်သူ ဒုတိယဝန်ကြီးချုပ် အာလွန်ဖြစ်သည်။ သူ့ကို စစ်ဦးစီးချုပ် ဗိုလ်ချုပ်ချာအင်ဗားလက်က ထောက်ခံသည်။ အာလွန် သည် အစွဲရေးတပ်များ စူးအက်တူးမြောင်းမှ ၁၀ ကီလိုမီတာထက်ပို၍ ဆုတ်ခွာပေးခြင်းမပြုရန်နှင့် တူးမြောင်းအရှေ့ဘက်ကမ်းတွင် အိဂျစ်စစ်သား တစ်ယောက်တလေမျှပင် မရှိစေရန် ပြင်းထန်စွာ ကန့်ကွက်ပြောဆိုလေ သည်။ အာလွန်၏အကြောင်းပြချက်မှာ အရေးကြီးလာလျှင် အစွဲရေးတို့ က တူးမြောင်းဆီသို့ အမြန်ဆုံးရောက်ဖို့လို၍ ဖြစ်သည်ဟု ဆိုသည်။

တကယ်တော့ ဒါယန်းက တူးမြောင်းကို စိုးမိုးထားခြင်းစွန့်လွှတ်ရန် တင်ပြသည့်အဆို၏ အခြေခံကျသော အနှစ်သာရမှာလည်း ဤအတိုင်းပင် ဖြစ်သည်။ ထိုသို့ မိမိတို့ဘက်က လိုက်လျောမှုရှိမှသာ အိဂျစ်ဘက်ကလည်း လိုက်လျောခြင်းရှိလာမည်ဖြစ်ပြီး နှစ်ပေါင်းများစွာ ငြိမ်းချမ်းရေးရရှိနိုင်မည် ဟု ဒါယန်းက သဘောပေါက်ခဲ့သည်။

နောက်ဆုံးတွင် ဝန်ကြီးချုပ်ဂိုလ်ဒါမီယာက အာလွန်ဘက်မှ ထောက် ခံသည်။ ထိုသို့ထောက်ခံခြင်းမှာ တူးမြောင်းကို ထိန်းချုပ်မှုသည် မိမိတို့ ၏ လက်ထဲတွင် ရှိနေမှ အိဂျစ်ကို အစဉ်ထာဝရ ခြိမ်းခြောက်ထားရာ ရောက်မည်ဖြစ်ခြင်းကြောင့်ဟု အကြောင်းပြသည်။ မစ္စကီမီယာကပါ ကန့် ကွက်လာသည့်အခါ ဒါယန်း၏အဆိုမှာ ရှုံးနိမ့်ခဲ့ရလေတော့သည်။

၁၉၇၁ ခုနှစ် ဖေဖော်ဝါရီလ ၄ ရက်နေ့တွင် အိဂျစ်သမ္မတ ဆာဒတ်က တိုင်းပြည်သို့ပြောကြားသည့် မိန့်ခွန်းရှည်ကြီးထဲတွင် တစ်စိတ်တစ်ဒေသ ငြိမ်းချမ်းရေးသဘောတူညီချက်နှင့် စပ်လျဉ်း၍ (အိဂျစ်က စတင်အဆိုပြု

သည့်အနေမျိုးဖြင့်) ပြောကြားသွားလေသည်။

“သည်ပြဿနာကို အဖြေရှာလိုရအောင် ကျွန်ုပ်တို့ရဲ့ ကြိုးစားအား ထုတ်မှု အားလုံးပေါ်မှာ နောက်ထပ် ကြိုးစားမှုတစ်ခု တိုးလိုက်ရပြန်တယ်။ အဲဒီကြိုးစားမှုဟာ လုံခြုံရေးကောင်စီရဲ့ ဆုံးဖြတ်ချက် ၂၄၂ ကို အကောင် အထည်ဖော်ဖို့ ကျွန်ုပ်တို့ တကယ်လိုလားတယ်ဆိုတဲ့အချက်ကို မှတ် ကျောက်တင်ခံလိုက်ခြင်းပဲလို့ ကျွန်ုပ်တို့က မြင်ပါတယ်။ အဲဒါ ဘာလဲဆို တော့ အဲဒီ အပစ်အခတ်ရပ်စဲရေး ကာလအတွင်းမှာ စူးအက်တူးမြောင်း အရှေ့ဘက်ကမ်းကနေပြီးတော့ အစွဲရေးတပ်တွေ တစ်စိတ်တစ်ဒေသ ဆုတ် ခွာပေးရေးအတွက် တောင်းဆိုလိုက်တဲ့အချက်ဖြစ်တယ်။ အဲဒီတောင်းဆို ချက်ကို လိုက်လျောခဲ့လျှင် စူးအက်တူးမြောင်းထဲမှာ နိုင်ငံပေါင်းစုံ သင်္ဘော တွေ သွားလာနိုင်ရေးအတွက် လမ်းဖွင့်ပေးဖို့ ပြင်ဆင်တဲ့အနေနဲ့ တူးမြောင်း ထဲက ရေမြှုပ်ပုံးတွေနဲ့ အပျက်အစီးတွေကို ရှင်းလင်းပေးမယ်”

၁၉၇၁ ဖေဖော်ဝါရီလ ၉ ရက်နေ့တွင် မစ္စကီမီယာက ဆာဒတ်၏ အဆိုပြုချက်ကို ပြန်လည်ဖြေကြားသည့်အနေဖြင့် လွှတ်တော်ထဲတွင် နိုင်ငံ ရေးမိန့်ခွန်းတစ်ရပ် ပြောကြားလေသည်။ ထိုမိန့်ခွန်းကို ပြောကြားရာတွင် အစွဲရေးတို့ ဆုတ်ခွာပေးရေးကို ထည့်သွင်းပြောဆိုခြင်းမပြုခဲ့ချေ။ မစ္စကီ မီယာသည် မိမိတို့ဘက်က တည့်မတ်မှန်ကန်သည့် အနေမျိုး သဘော ထားကာ ဆာဒတ်က တူးမြောင်းကို ဖွင့်လှစ်လိုလျှင် ယခုချက်ချင်းဖွင့်နိုင် ကြောင်း၊ အစွဲရေးတို့အတွက် ဘာမျှ စိုးရိမ်နေစရာမရှိကြောင်းဖြင့် ပြော ကြားသွားသည်။

ထိုစဉ်က အမေရိကန်နိုင်ငံခြားရေးဝန်ကြီး ဝီလျံဇောဂျားနှင့် ကုလ သမဂ္ဂ အထူးသံတမန် ဝွန်နာဂျားရင်းတို့က စေ့စပ်၍ရနိုင်အောင် အမျိုးမျိုး ကြိုးစားကြသည်။ အရှေ့အလယ်ပိုင်းသို့ အကြိမ်ကြိမ်သွားကြသည်။ သို့ သော် သူတို့၏ကြိုးပမ်းချက်များမှာ အစွဲရေးတို့၏တင်းမာနေမှုကြောင့် ဖျက်ပြားခဲ့ရသည်။ အစွဲရေးတို့က မိမိတို့သည် တူးမြောင်းမှ ၁၀ ကီလိုမီ တာထက် ပိုလွန်၍ ဆုတ်ခွာမပေးနိုင်။ အိဂျစ်တို့ကိုလည်း တူးမြောင်းကို ဖြတ်ကျော်လာခွင့်မပြုဟု တင်းမာစွာ ပြောနေကြသည်။

နောက်ဆုံး တိကျပြတ်သားသော အဆိုတစ်ရပ်ကို အမေရိကန်လက်

ထောက်နိုင်ငံခြားရေးဝန်ကြီး ဂျိုးဆက်ဆစ္စကိုက ၁၉၇၁ ခု ဩဂုတ်လထဲ တွင် တင်ပြသည်။ ထိုအဆိုမှာ အစွဲအမူအတိုင်း ဆုံးဖြတ်ချက် ၂၄၂ တွင် ပါရှိသော သဘောတူညီချက်နှင့်အညီ မစ်တလာနှင့် ဂီဒီတောင်ကြားလမ်း များနှင့် နီးကပ်နေသည့် စစ်ကြောင်းအထိ ဆုတ်ခွာပြီးလျှင် တူးမြောင်း၏ အရှေ့ဘက်ကမ်းတွင် ရာပေါင်းများစွာသော အိဂျစ်စစ်သားများကို စတိအဖြစ် တပ်စွဲခွင့်ပြုမည်ဆိုပါက အိဂျစ်တို့က စစ်ဖြစ်သည့်အခြေအနေကို အဆုံး သတ်ရန် သဘောတူလိုကြသည်ဟူ၍ ဖြစ်သည်။

ကက်ဘီနက်အဖွဲ့ဝင်များထဲက ဒါယန်းတစ်ယောက်တည်းသာ ဆစ္စကို၏ အဆိုကို သဘောတူမည့်သူရှိသည်။ အခြားသူတို့မှာ မစ္စကိုမီယာ နှင့် အာလွန်တို့၏ ရှေ့ဆောင်မှုဖြင့် ပြတ်ပြတ်သားသား ကန့်ကွက်ကြသည်။ ဤသို့အားဖြင့် တစ်စိတ်တစ်ဒေသ သဘောတူညီရေးမှာ ဇာတ်သိမ်းခဲ့ရလေ သည်။ နောက်ထပ်သဘောတူညီချက်များ ဖြစ်ပေါ်လာရေးမှာ ကြောက်မက် ဖွယ်ကောင်းလှသော စစ်ပွဲကြီးတစ်ခု နောက်ထပ်ပေါ်လာမှ ဖြစ်ပေတော့ မည်။

၁၉၇၃ ခု ဒီဇင်ဘာ ၇ ရက်နေ့တွင် ဒါယန်းသည် အမေရိကန်နိုင်ငံ ခြားရေးဝန်ကြီး ကစ်ဆင်ဂျာနှင့် တွေ့ဆုံဆွေးနွေးရန် ဝါရှင်တန်သို့ ရောက် လာသည့်အခါ သူ့တွင် အစွဲအမူအစိုးရ၏ တရားဝင်သဘောထားချက်ကို တင်ပြရန် အဆိုတစ်ရပ်ပါရှိလာသည်။ ထိုအဆိုမှာ အရှေ့ဘက်ကမ်းသို့ ရောက်နေသည့် အိဂျစ်တပ်များ အနောက်ဘက်ကမ်းသို့ ပြန်သွားကြရန်နှင့် အနောက်ဘက်ကမ်းသို့ ရောက်သွားကြသော အစွဲအမူတပ်များက အရှေ့ ဘက်ကမ်းသို့ ပြန်၍လာကြရန်ဖြစ်သည်။ သို့ရာတွင် အစွဲအမူတို့သည် ယခု အကြိမ်တွင် ဤရပ်တည်ချက်အတိုင်း စွဲစွဲမြဲမြဲဆုပ်ကိုင်ထားလိုသော ဆန္ဒမရှိ ခြင်းမှာ ထင်ရှားသည်။ ထိုသို့ဆိုခြင်းမှာ ဒါယန်းက မိမိသဘောထားအနေ ဖြင့် ကစ်ဆင်ဂျာအား သိရှိစေရန် ပြောပြသည့်စကားများကြောင့် ဖြစ်ပေ သည်။ ဒါယန်းသည် ငြိမ်းချမ်းရေးအလားအလာများကို ခြုံငုံ၍ ပြောပြကာ အစွဲအမူအစိုးရ၏ တရားဝင်သဘောထားကို တင်ပြပြီးသည့်နောက် ၁၉၇၀ ခုနှစ်က နိုင်ငံရေးမိုးလေဝသကို စမ်းသပ်သည့်အနေဖြင့် လေဘော်လုံးကြီး လွှင့်တင်ခဲ့သည့်အတိုင်း မိမိ၏အဆိုကို တင်ပြသည်။ သူက အစွဲအမူတို့

သည် ဂီဒီနှင့် မစ်တလာတောင်ကြားလမ်းများသို့ မရောက်မီ ၁၀ ကီလိုမီ တာအထိ တပ်များကို ဆုတ်ခွာပေးမည်။ ထိုသို့ မိမိ၏ လိုက်လျောမှုကို တုံ့ပြန်သည့်အနေဖြင့် အိဂျစ်တို့က ရှေ့တန်းဒေသများတွင် စစ်မှန်နယ်မြေများ သတ်မှတ်ခြင်း၊ စူးအက်တူးမြောင်းကိုဖွင့်ပေးရန် တာဝန်ယူခြင်း၊ တူးမြောင်း တစ်လျှောက်ရှိ မြို့ကြီးများတွင် အိုးအိမ်ပြန်လည် နေရာချပေးခြင်းနှင့် ဘက်- အယ်-မန်ဒစ် ရေလက်ကြားကို ပိတ်ဆို့ထားခြင်းမှ ဖယ်ရှားပေးခြင်းပြုရ မည်ဟု တောင်းဆိုသည်။ ကစ်ဆင်ဂျာသည် ဒါယန်း ရည်ရွယ်ခဲ့သည့် စစ်မဲ့ဒေသများ သတ်မှတ်ပေးရေးကလွဲ၍ အဆိုတစ်ရပ်လုံးကို များစွာ စိတ် ဝင်စားသည်။ စစ်မဲ့ဒေသအရေးကိုမူ အိဂျစ်တို့က လက်ခံရန် ခဲယဉ်းလိမ့် မည်ဟု သဘောရလေသည်။

မည်သို့ရှိစေ ကစ်ဆင်ဂျာအဖို့ အရေးအကြီးဆုံးအချက်မှာ ဒါယန်း ၏ တစ်ဦးချင်းသဘောထားကို အစွဲအမူအစိုးရ၏ တရားဝင်သဘောထား ဖြစ်လာအောင် အလွယ်တကူပြုလုပ်၍ ရနိုင်လိမ့်မည်ဟု ယူဆစရာရှိခြင်း ဖင် ဖြစ်ပေသည်။ သူသည် ဒါယန်းနှင့်တွေ့ပြီး နောက်တစ်နေ့တွင် အရှေ့ အလယ်ပိုင်းသို့ ဒုတိယအခေါက် သွားရောက်လေသည်။ သူသွားရခြင်း၏ အဓိကအကြောင်းရင်းမှာ ဂျီနီဗာအစည်းအဝေးအတွက် ပြင်ဆင်ပေးရန်နှင့် အာရပ်တို့ ရေနံသပိတ်လှန်ပေးရန်ဖြစ်ပေသည်။ သို့သော် ထိုသို့သွားရင်း ကပင် ဒါယန်း၏ အဆိုပြုချက်ကို အစွဲအမူအစိုးရ၏ တရားဝင်အဆိုပြု ချက်အဖြစ်ဖြင့် ဇန်နဝါရီလ နောက်ပိုင်းတွင် ပေါ်ပေါက်လာမည့် စေ့စပ် ဆွေးနွေးပွဲများတွင် ပါဝင်လာအောင် ပြုလုပ်ရန်လည်း ရည်ရွယ်ချက်ရှိလေ သည်။

ကစ်ဆင်ဂျာသည် ဘရပ်ဆယ်နှင့် အယ်ဂျီးရီးယားမြို့များသို့ ဝင် ရောက်ပြီးနောက် ကိုင်ရိုမြို့သို့ ဒီဇင်ဘာ ၁၄ ရက်နေ့တွင် ရောက်ရှိလာ သည်။ သူသည် ဆာဒတ်နှင့် နှစ်ရက်မျှ ဆွေးနွေးပြီးသည့်အခါ အိဂျစ်တို့ သည် စစ်တပ်များ ခွဲခွာရှင်းလင်းရေး သဘောတူညီချက်နှင့်ပတ်သက်၍ ယခင် နိုဝင်ဘာ ၆ ရက်တုန်းကကဲ့သို့ မဟုတ်တော့ဘဲ သဘောထား ပြောင်းလားသည်ကို ထင်ရှားစွာ တွေ့ရလေသည်။ ယခင် ဆာဒတ်၏ တောင်းဆိုချက်မှာ အစွဲအမူတို့ ဆိုင်းနိုင်းကျွန်းဆွယ်၏ ယက်ဝက်လောက်

ရှိသော အယ်အရစ်-ရာစ် မူဟာမက်စစ်ကြောင်းအထိ ဆုတ်ခွာပေးရန် ဖြစ်သည်။ ယခု အစွရေးတို့ ဂီဒီနှင့် မစ်တလာတောင်ကြားလမ်းများ၏ အရှေ့ဘက်သို့ ဆုတ်ခွာပေးလျှင် ကျေနပ်မည်ဖြစ်သည်။ ထို့ပြင် အခြားပြောင်းလဲမှုများလည်း ရှိသေးသည်။ သူသည် စစ်အင်အား ကန့်သတ်ထားသည့် နယ်မြေများ သတ်မှတ်ခြင်းနှင့် လက်နက်များ အရေအတွက်အမျိုးအစား ချုပ်ချယ်သတ်မှတ်ခြင်းကိုလည်း လိုက်လျောလာသည်။ နိုဝင်ဘာလတုန်းကမူ သူသည် ယခုလို အဆိုပြုခြင်းများကို ကန့်ကွက်ငြင်းဆိုခဲ့သည်။

ကစ်ဆင်ဂျာသည် ဆာဒတ်ပြောသမျှစကားများကို စိတ်ဝင်စားစွာ စူးစိုက်နားထောင်သည်။ ထိုအဆိုများသည် အစွရေးတို့က လက်ခံနိုင်မည့် အဆိုများမဟုတ်သည်ကို သိသည်။ သို့သော် ထိုစကားများသည် ဆာဒတ်၏ နောက်ဆုံးအပြီးအပြတ်ပြောသည့် စကားများဖြစ်မည် မဟုတ်ခြင်းကိုလည်း သူ ကောင်းစွာသိသည်။ ထို့ပြင် ဆာဒတ်က စူးအက်တူးမြောင်းကို ဖွင့်ပေးမည်။ ထိုသို့ဖွင့်ပေးခြင်း သဘောတူညီချက် စာချုပ်အရဖြစ်ခဲ့သော် အစွရေးကုန်တင်သင်္ဘောများကိုပါ တူးမြောင်းအတွင်း ဖြတ်သန်းသွားလာခွင့်ပြုမည်ဟု ကတိပေးသည်။ တူးမြောင်းကို ခြောက်လနှင့်အပြီး ရှင်းလင်းပေးမည်။ သဘောတူညီချက် စာချုပ်ကို လက်မှတ်ထိုး၍ ပြီးလျှင်ပြီးချင်း ရှင်းလင်းရေးစမည်ဟုလည်း ပြောပြသည်။

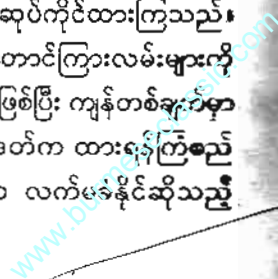
ကစ်ဆင်ဂျာသည် ကိုင်ရိုက ထွက်လာခဲ့ပြီးနောက် ဆော်ဒီအာရေဗီးယားဘုရင် ဖေဇယ်နှင့် တွေ့ရန် ရိုးယဒ်သို့လည်းကောင်း၊ ဆီးရီးယားသမ္မတ အာဆတ်နှင့်တွေ့ရန် ဒမတ်စကတ်သို့လည်းကောင်း လေကြောင်းခရီးဖြင့် ဆက်လက်ထွက်ခွာသွားသည်။ ထို့နောက် ဒီဇင်ဘာလ ၁၆ ရက်နေ့တွင် ကစ်ဆင်ဂျာသည် အထူးတည်ဆောက်ထားသည့် ဘိုးအင်း ၇၀၇ လေယာဉ်ပျံဖြင့် တယ်လဗစ်မြို့အနီးရှိ တင်ဂူရီယန် လေဆိပ်သို့ သည်းထန်သော မိုးသက်မုန်တိုင်းအကြားကပင် ဆင်းသက်ရောက်ရှိလာလေသည်။ ယခု အကြိမ်တွင်မူ ငြိမ်းချမ်းရေးသူရဲကောင်းကြီးအဖြစ် ကြိုဆိုမည့်သူများ မရှိကြတော့ဘဲ ကန့်ကွက်ဆန္ဒပြသူတစ်စုကို လေဆိပ်တွင် တွေ့ရလေသည်။ သူတို့ သည် “ဖော်မိုဆာကို လက်တွဲဖြုတ်သည့်ကစ်ဆင်ဂျာ နောက်တစ်ခါ အစွရေးလား” ဟူသော ပိုစတာနှင့် “အမေရိကန် ကြံရာပါကြီး” ဟူသော

ပိုစတာများကို ကိုင်ဆောင်လာကြသည်။ သူတို့သည် လက်ယာဂိုဏ်းမှ လူငယ်အချို့ ဖြစ်ကြသော်လည်း ကစ်ဆင်ဂျာ၏ တကယ့်ရည်ရွယ်ချက်နှင့် ပတ်သက်၍ အများပြည်သူတို့အကြားတွင် ဘဝင်မကျဖြစ်နေကြခြင်းကို ထင်ဟပ် ပြသကြခြင်းဖြစ်သည်။

ကစ်ဆင်ဂျာသည် အစွရေးအစိုးရကို တွန်းဖိတော့မည်ဖြစ်သည်မှာ ဓုံးကွယ်၍ မရနိုင်ချေ။ ၁၉၆၇ ခုနှစ် စစ်ပွဲကြီး ပြီးကတည်းက အစွရေးတို့သည် မိမိတို့ သိမ်းပိုက်ရရှိထားသည့် နယ်မြေများမှာ ငြိမ်းချမ်းရေးစကားဆိုရာတွင် နိုင်ဖဲများဖြစ်ပြီး လုံးဝငြိမ်းချမ်းရေးရမှ ထိုနယ်မြေများကို ပြန်လည်ပေးအပ်ရမည်ဟု အပြီးအပိုင် ယူဆထားခဲ့ကြသည်။ ယခုမူ အစွရေးတို့ထ ဆုတ်ပေးရမည်ဟူသော တစ်ဖက်သတ်ကျလွန်းသည့် သတင်းများကို ကြား၍ နေကြရလေသည်။

သို့တစေ ကစ်ဆင်ဂျာအဖို့ ယခုလို တိုက်တွန်းဖို့ရန် မလိုအောင် အချိန်စောနေပါသေးသည်။ သူ ကိုင်ရိုသို့ ရောက်သည့် ညနေပိုင်းတွင် အစွရေးစေ့စပ်ရေးအဖွဲ့ဝင်များနှင့် တွေ့ဆုံဆွေးနွေးသည့်အခါ အီဂျစ်နှင့် အစွရေးစစ်သားများ ကမ်းပါးတစ်ဖက်မှ တစ်ဖက်သို့ ပြန်လည်ရန်တည်းဟူသော အစွရေးအစိုးရ၏ တရားဝင်တောင်းဆိုချက်ကို အစွရေးတို့က တောင်တော့ဘဲ တူးမြောင်းမှ ၁၀ ကီလိုမီတာ ဆုတ်ခွာပေးမည်ဟု လက်ကမ်းကြသည်။ အာလွန်သည် ၁၉၇၀ ခုနှစ်တုန်းက တူးမြောင်း၏ အရှေ့ဘက်ကမ်းတွင် အီဂျစ်စစ်သားများ ရှိနေခြင်းကို ကန့်ကွက်ခဲ့သော်လည်း ယခုမူ အရှေ့ဘက်ကမ်းတွင် အီဂျစ်စစ်တပ်အချို့တို့ ထားရှိခြင်းကို သဘောတူပါသည်ဟု ကစ်ဆင်ဂျာအား ပြောလေသည်။ ဤသို့အားဖြင့် အခြေအနေအရပ်ရပ်တို့မှာ အရင်းအမြစ်ကနေ၍ ပြောင်းလဲနေခြင်းမှာ ထင်ရှားလေသည်။

အစွရေးဝန်ကြီးများက အချက်နစ်ချက်ကို ဆုပ်ကိုင်ထားကြသည်။ အစ်ချက်မှာ အစွရေးတို့က မစ်တလာနှင့် ဂီဒီတောင်ကြားလမ်းများကို ဆက်လွန်၍ ဆုတ်ခွာပေးခြင်းမပြုဟူသော အချက်ဖြစ်ပြီး ကျန်တစ်ချက်မှာ အရှေ့ဘက်ကမ်းတွင် အီဂျစ်စစ်တပ်များကို ဆာဒတ်က ထားရန်ကြံစည်သည့် အင်အားအဆင့်အထိတော့ဖြင့် အစွရေးက လက်မခံနိုင်ဆိုသည့်

အချက်ဖြစ်သည်။ ထို့ပြင် ရန်သတ္တရပြုနေသည့် အခြေအနေကိုအဆုံးသတ် ရန်အတွက် အီဂျစ်တို့ဘက်မှ သဘောတူရေးကိစ္စကို အစွဲရေးဝန်ကြီးတို့က တင်ပြကြသည်။ ထိုကိစ္စမှာ တောင်းဆိုချက်မဟုတ် အစွဲရေး၏ ရည်မျှော် တောင့်တချက်ကို ပြန်လည်သတိရစေသည့်အနေဖြင့် မှတ်တမ်းဝင်ရုံမျှ တင် ပြခြင်းဖြစ်ပေသည်။

ဆွေးနွေးပွဲမှာ တည်ငြိမ်နေရာမှ ကစ်ဆင်ဂျာက ယခင် သူလုပ်ခဲ့သည့် ဟားဗတ်တက္ကသိုလ်ပါမောက္ခ ပုံစံမျိုးဖြင့် သူ၏ ယေဘုယျနည်းဗျူဟာကို ဝန်ကြီးများအား “လက်ချာ”ပေးလာသည့်အခါ အားလုံးမရိုးမရွ ဖြစ်လာ ကြသည်။ ကစ်ဆင်ဂျာက စစ်တပ်များ ခွဲခွာရှင်းလင်းရေးဆွေးနွေးပွဲ ပြုလုပ် ခြင်းမှာ နယ်နိမိတ်များ သတ်မှတ်ခြင်းနှင့် နောက်ဆုံးအစီအစဉ်များကို ယခု အချိန်တွင် ပြုလုပ်ရန်မလိုသေးအောင် ရှောင်ကွင်းနိုင်ဖို့ရန် ရည်ရွယ်ချက် ရှိ၍ ဖြစ်သည်။ ထိုဆွေးနွေးပွဲ အောင်မြင်ခဲ့လျှင် အခြားအောင်မြင်မှုတစ်ခု ပါ ရရှိမည်။ ထိုအရာမှာ ရေနံသပိတ်လှန်ခြင်းဖြစ်သည်ဟု ရှင်း၍ပြသည်။ ယခုလိုအောင်မြင်ခဲ့သော် အစွဲရေးအား ဥရောပအနောက်ပိုင်းနိုင်ငံများနှင့် ဂျပန်နိုင်ငံတို့က ဖိအားပေးခြင်း လျော့လာကြမည်ဖြစ်ပြီး အစွဲရေး၏ အထီး ကျန်ဘဝကို ပြီးဆုံးစေနိုင်လိမ့်မည်ဖြစ်သည်။ ထိုသို့မဟုတ်ဘဲ စစ်တပ်ချင်း ခွဲခွာရှင်းလင်းရေး ဆွေးနွေးမှုပျက်ပြားခဲ့ပါက အစွဲရေးအား ဝိုင်း၍ ဖိနှိပ် ထားခြင်းကို ကာကွယ်ထားသည့် ရေကာတာကြီး ကျိုးပေါက်သွားမည်။ ထိုအခါတွင် တစ်စိတ်တစ်ဒေသ ဆုတ်ခွာရေးမဟုတ်တော့ဘဲ ၁၉၆၇ ခု ဇွန်လ ၄ ရက်နေ့က ရှိထားခဲ့သည့် နယ်နိမိတ်များသို့ ပြန်၍ရောက်သည့် အထိ လုံးဝ ဆုတ်ခွာပေးရအောင် ဖြစ်လာလိမ့်မည်ဟု ကစ်ဆင်ဂျာက သတိ ပေးလေသည်။

ကစ်ဆင်ဂျာက သူ၏အကြောင်းပြချက်ကို ပို၍ခိုင်မာစေရန် ဆာဒတ် ၏ စိတ်နေသဘောထားနှင့် ပတ်သက်ပြီး မိမိအံ့ဩရသည့်အချက်ကို သာဓကပြလေသည်။ ဆာဒတ်သည် ငြိမ်းချမ်းရေးသဘောတူညီချက် ရရှိ ရေးအတွက် စေ့စပ်ပြောဆိုမှုအပေါ်တွင် နိုင်ငံတကာက မိမိတို့ဘက်မှ ပါဝင် လာကြသည့် အခြေအနေသစ်များကို တွေ့နေရသော်လည်း ထိုနိုင်ငံရေး အင်အားကို ယခုအထိ အပြည့်အဝ အသုံးမချသေးကြောင်း၊ ဆာဒတ်သည်

မိမိလိုလားသည့် စည်းကမ်းချက်များနှင့်အညီ ငြိမ်းချမ်းရေးရရှိအောင် ထို အင်အားများကို အသုံးပြုနိုင်လိမ့်မည်ဟု မိမိထင်ကြောင်း၊ ဆာဒတ်သည် အဆုံးစွန်အားဖြင့် စစ်ပွဲသစ်ကြီးတစ်ခုကို ဆင်နွှဲရန် စွန့်စားလိမ့်မည် ဖြစ် ကြောင်း၊ ထိုအခါတွင် အစွဲရေးတို့အပေါ်မှာသာ အပြစ်ပုံ၍ကျလာမည် ဖြစ် ကြောင်းဖြင့် ပြောပြသည်။

သည်လိုဆိုလျှင် ဆာဒတ်သည် ဘာကြောင့် အစွဲရေးတို့ လုံးဝ ဆုတ် ခွာပေးရအောင် လက်ရှိအခြေအနေကို အသုံးမချသနည်းဟု ကစ်ဆင်ဂျာ က မေးခွန်းထုတ်လိုက်ပြီး မိမိ၏မေးခွန်းကို မိမိကိုယ်တိုင် ပြန်၍ အဖြေ ပေးသည်။ ဆာဒတ်သည် လူသားတို့၏ ပျော့ညံ့ချက်ဖြစ်သော မောဟ တရား၏ သားကောင်ဖြစ်သည်။ သူသည် နိုင်ငံရေးသမားတို့၏ စိတ်နေ စိတ်ထားအတိုင်း စူးအက်မြို့တော်အတွင်းသို့ အမိုးဖွင့်ထားသော ကားကြီး ကို စီးနင်းကာ ထောင်ပေါင်းများစွာသော အီဂျစ်ပြည်သူပြည်သားတို့၏ သောင်းသောင်းဖျဖျ ချီးကျူးဩဘာပေးခြင်းကို ခံယူလျက် အောင်မြင်စွာ ဝင်ရောက်လိုသောကြောင့်ဖြစ်သည်ဟုဆို၏။

ကစ်ဆင်ဂျာက ယူဆသည်မှာ ဆာဒတ်တွင် ရွေးချယ်စရာ လမ်းနှစ် လမ်းရှိသည်။ တစ်လမ်းမှာ အမေရိကန်၏ အကူအညီဖြင့် ငြိမ်းချမ်းရေး ကို သက်သောင့်သက်သာစွာဖြင့် ရယူနိုင်အောင် ကြိုးစားအားထုတ်ရေး ဖြစ်ပြီး အခြားတစ်လမ်းမှာ တစ်ကမ္ဘာလုံး အကျပ်ရိုက်နေသည့် အခြေအနေ တွင် အမေရိကန်နိုင်ငံကို နောက်ကအမြီးဆွဲ၍ လိုက်စေလျက် ဗြိတိန်၊ ပြင်သစ်၊ ဂျပန်နှင့် ဆိုဗီယက်ယူနီယံတို့၏ အကူအညီဖြင့် ထိုပန်းတိုင်ကို ရောက်အောင် ကြိုးစားအားထုတ်ရန် ဖြစ်သည်။ ထိုဒုတိယလမ်းစဉ်ကို လိုက် ဖို့ရန်အတွက် အီဂျစ်သည် စစ်တိုက်ဖို့ပင် မလိုချေ။ ဒေသဆိုင်ရာ အရေး အခင်းများ အမြောက်အမြား ဖြစ်ပေါ်စေပြီး ရေနံသပိတ်ကို အဆက်မပြတ် ပြုလုပ်ရုံပဲလိုသည်ဟု ပြောသည်။

ယခုဖော်ပြသည့် အခြေအနေကို ထောက်ထား၍ အစွဲရေးတို့က တူးမြောင်းမှ ဆုတ်ခွာပေးရေးကို သဘောထားကြီးစွာဖြင့် စဉ်းစားကြရန် ကစ်ဆင်ဂျာက အကြံပေးပြောဆိုလေသည်။ အစွဲရေးသည် ကိုယ့်ဘက်ထဲ ဘယ်အချိန်တွင် အလျော့ပေးရန်သင့်ခြင်းကို မသိဘူး၍ မိမိယုံကြည်

ကြောင်းဖြင့် ကစ်ဆင်ဂျာက ပြောသေးသည်။ ယခုအခါ အိဂျစ်နှင့် ပဋိပက္ခ ဖြစ်မှုသည် နိုင်ငံတကာရေးရာနှင့် ဆက်စပ်လာသည့်အပြင် အစွရေးတစ် များသည် မိမိ၏ အထင်အမြင်အရ တူးမြောင်း၏ အနောက်ဘက်ကမ်းတွင် အလွန်အကျွံ ရောက်ရှိနေကြရာ ဤအချိန်သည် အစွရေးတို့အနေဖြင့် အလျော့ပေးရန် အချိန်တော်ပြီဟု သဘောရကြောင်းဖြင့် ပြောပြလေသည်။

ထို့ပြင် ထပ်မံစဉ်းစားစရာ အချက်တစ်ချက် ရှိပြန်သေးသည်။ အမေရိကန်နိုင်ငံခြားရေးဌာနနှင့် ပင်တဂွန်စစ်ဌာနချုပ်တွင် ဒါဇင်ပေါင်း များစွာရှိသော အရာရှိကြီးများက အရှေ့အလယ်အပိုင်းအပေါ်တွင် အမေရိကန်၏ ဝါဒသဘောထားကို ပြောင်းလဲနိုင်ရန် အချက်ကောင်း စောင့် နေကြသည်။ ထိုသဘောထားမှာ အစွရေးကို ကြည့်ရှုသည့်သဘောမှ အိဂျစ် ဘက်သို့လှည့်၍ ကြည့်ရှုပေးရေးပင်ဖြစ်သည်။ ထိုသို့ သဘောထား မပြောင်း ရေးမှာ စစ်တပ်များ ခွဲခွာရှင်းလင်းရေးဆွေးနွေးမှု အောင်မြင်ရေးပေါ်တွင် တည်နေခြင်းကို သတိပြုရန် ကစ်ဆင်ဂျာက ပြောပြလေသည်။

မစ္စက်မီယာသည် ကစ်ဆင်ဂျာ ရေးဆွဲပြသည့် ကားချပ်ကို ကောင်း ကောင်းကြီးသိမြင်သည်။ ကစ်ဆင်ဂျာ၏ ပြောစကားမှာ အစွရေးတို့က တစ်ဖက်သတ် ဆုတ်ခွာပေးရန်ကို ထောက်ခံပြောဆိုနေခြင်းသာဖြစ်ကြောင်း၊ နှစ်ဦးနှစ်ဖက် အပြန်အလှန်လိုက်လျော သဘောတူမှုအပေါ်တွင် အခြေမခံ ကြောင်းဖြင့် မစ္စက်မီယာက ပြန်၍ပြောသည်။ ဆာဒတ်သည် သူ့စစ်တပ် တချို့တစ်ဝက်ကိုပြန်၍ခေါ်ပါမည်။ သို့မဟုတ် တူးမြောင်းကိုပြန်၍ ဖွင့် ပေးပါမည်ဟု လှလှပပစကားတွေ အများကြီးပြောမည်ကို ယုံကြည်ပါ သည်။ သို့သော် သူပြောလာသည့်အတိုင်း လုပ်ချင်းလည်းလုပ်မည်။ မလုပ် ဘဲ နေလျှင်လည်း နေမည်။ နောက်ပြီး ဗြိတိသျှ နိုင်ငံခြားရေးဝန်ကြီး ဒေါက်ဂလပ်ဟုမ်းနှင့် ပြင်သစ်နိုင်ငံ၊ အခြားဥရောပနိုင်ငံများနှင့် ဂျပန်နိုင်ငံ တို့၏ ထင်မြင်ယူချက်များကိုလည်း စဉ်းစားသင့်သည်မှာ မှန်ကြောင်း။ အကယ်၍ ဆာဒတ်သည် စစ်ပွဲကြီးတစ်ခုကို စတင်ဆင်နွှဲပါကလည်း မည်သူကမျှ ထိုသို့ ပြုလုပ်ခြင်းကို မတရားပြုသည်ဟူ၍ ပြောမည်မဟုတ် ကြောင်း၊ ယနေ့ကာလတွင် တရားမျှတမှန်ကန်မှုဆိုသည်မှာ ဥရောပတွင် ဘာမျှ တန်ဖိုးမများတော့ကြောင်းဖြင့် ပြန်၍ ချေပပြောဆိုသည်။

ထို့နောက် မစ္စက်မီယာက အောက်ပါအတိုင်း စိတ်အားထက်သန် စွာ ပြောလေသည်။

“တစ်ကမ္ဘာလုံးက အစွရေးကို ၁၉၆၇ ခုနှစ်က နယ်နိမိတ်အထိ ပြန် ပြီး ဆုတ်ပေးစေချင်နေကြတယ်။ တစ်နည်းအားဖြင့် အမှန်အတိုင်းပြောရ မယ်ဆိုရင် တစ်ကမ္ဘာလုံးက ရေနံလိုချင်ကြတယ်။ အဲဒါရဖိုဟာ အစွရေးက လုံးဝဆုတ်ခွာပေးမှဖြစ်မယ်လို့ ထင်နေကြတယ်။ ဟုတ်ပါတယ်။ စပ်တပ် ချင် ခွဲခွာရှင်းလင်းရေးကို သဘောတူလက်မှတ်ရေးထိုးပြီးကြတဲ့နောက်မှာ ရေနံတွေ ချောင်းစီးလာမှာ အသေချာဖြစ်နိုင်ပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ အဲဒီနောက် ဘာဖြစ်လာမလဲ ဒါကို စဉ်းစားဖို့လိုမယ်။ ဖြစ်လာမှာကတော့ ရေနံသပိတ် ပြန်ပြီး ပေါ်လာမယ်။ ဒီတစ်ခါတော့ အစွရေးကို ၁၉၆၇ ခုက နယ်စပ်အထိ ပြန်ပြီးဆုတ်ခွာရေးကို ရည်မှန်းပြီး ဖိနှိပ်တိုက်တွန်းလာကြမယ်။ အဖြစ်က သည်အတိုင်း ရှိလေတော့ အစွရေး အနေနဲ့ ကမ္ဘာတစ်ခုလုံးနဲ့ ဘယ်အခါ မှာ အကြီးအကျယ် ရင်ဆိုင်ရပါ့မလဲဆိုတာကို ဆုံးဖြတ်ရဖို့ဖြစ်လာတယ်။ အဲသလို ကမ္ဘာတစ်ဝန်းလုံးနဲ့ ရင်ဆိုင်ရဖို့အရေးဟာ တားဆီးကာကွယ်လို့ရ မှာမဟုတ်ပါဘူး။ အခုအခြေမှာ အစွရေးဘက်က အစစအရာရာ အခွင့်အရေး သာနေတယ်။ စူးအက်တူးမြောင်းဟာ အစွရေးရဲ့လက်ထဲမှာ ရှိနေတယ်။ အစွရေးတပ်တွေဟာလည်း တူးမြောင်းအနောက်ဘက်မှာ တပ်စွဲနေကြပြီး တိုင်ရိုမြို့ကြီးနဲ့ ကီလိုမီတာ ၁၀၀ အကွာလောက်မှာပဲ ရှိနေတယ်။ အစွရေး က အဲဒီအချက်နှစ်ချက်စလုံးကို လျှော့ပေးလိုက်မယ်ဆိုရင် အစွရေးကို ၁၉ ၆၇ ခုနှစ်က မျဉ်းကြောင်းနောက်ကို ပြန်ပြီးဆုတ်ရမယ်လို့ ကမ္ဘာနဲ့ချိပြီး အကျွန်ုပ်တို့လောကတို့အခါမှာ အစွရေးဘက်က နိုင်ပေါက်ကိုင်စရာ ဘာရှိ တော့ဦးမှာလဲ။

မစ္စက်မီယာသည် တုန်ရင်နေသောလက်များဖြင့် စီးကရက်တစ်လိပ် တို့ မီးညှိ၍သောက်ပြီး ဆက်၍ပြောပြန်သည်။

“အဆိုးဆုံးက တစ်ကမ္ဘာလုံးအဖို့မှာ ဘယ်သူက စတင်ကျွန် တယ်ဆိုတာ အရေးမဟုတ်ဘူး” စော်ကားတဲ့လူနဲ့ စော်ကားခံရတဲ့လူတို့ အတူတူနဲ့ အနုနုလို့သာ သဘောထားကြတယ်။ ဒီလိုအတန်းခဲစားထဲထား စွဲနဲ့ မနေသေးဘူး။ ကျူးကျော်စော်ကားတဲ့လူမှာ ရေနံရှိနေလေတော့ သူထ

အမှန်၊ တစ်ဖက်လူက အမှားဖြစ်နေတယ်။ ဒီလို ကမ္ဘာကြီးမှာ အစွဲရေးကလည်း မတရားနိုင်တော့ဘူး။”

ထိုစကားကို ပြောလိုက်ပြီးနောက် မစ္စကီမီယာသည် ကိုယ်ကို တစောင်းလှည့်၍ထိုင်ကာ ကစ်ဆင်ဂျာကို ကျောခိုင်းနေလိုက်သည်။ မစ္စကီမီယာ၏ ပြုဟန်မှာ သူ့စိတ်က မရည်ရွယ်သော်လည်း သူသည် ကစ်ဆင်ဂျာကိုယ်စားပြုနေသည့် ကမ္ဘာကြီးကိုပါ ကျောခိုင်းလိုက်သကဲ့သို့ ရှိလေသည်။

ကစ်ဆင်ဂျာက မစ္စကီမီယာအား ပြန်ကြားပြောဆိုရာတွင် သူသည် နိုင်ငံပေါင်းများစွာတို့မှ ခေါင်းဆောင်တို့ကို မစ္စကီမီယာထက်ပို၍ တွေ့ကြုံဆက်သွယ်ခဲ့ရသူဖြစ်ကြောင်း၊ မကြာမီက ဂျပန်ဝန်ကြီးချုပ် ကာကူရိတာနားကားနှင့် သူတွေ့ရှိခဲ့ရာ ဂျပန်တို့သည် ရေနံသပိတ် ဖြစ်ပေါ်ခဲ့စဉ်က အစွဲရေးကို မိမိတို့၏ ရန်သူသဖွယ် သဘောထားခဲ့ကြကြောင်း ထိုအချိန်က တာနာကားသည် အထွေထွေ ရွေးကောက်ပွဲကြီးနှင့် ရင်ဆိုင်နေခဲ့ရလေရာ ထိုအချိန်တွင် သူသည် ဂျပန်အမျိုးသားတို့၏ အကျိုးစီးပွားကို ကာကွယ်စောင့်ရှောက်သူဖြစ်ခြင်းကို ပြရမည်ဖြစ်ကြောင်း၊ ဂျပန်ပြည်တွင် အစွဲရေးများ မရှိကြသဖြင့် သူတို့အတွက် ငဲ့ညှာစဉ်းစားနေစရာမလိုဟု တာနာကားက ပြောကြားလိုက်ကြောင်းဖြင့် ပြန်၍ပြောသည်။

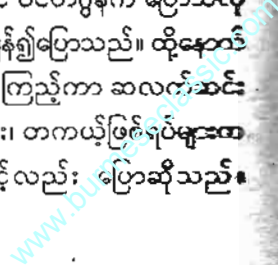
ကစ်ဆင်ဂျာက ကမ္ဘာနိုင်ငံအသီးသီးနှင့် သင့်မြတ်အောင် ဆက်ဆံရန် အရေးကြီးခြင်းကိုလည်း ပြောသည်။ သူသည် ရေနံသပိတ်နှင့် ပတ်သက်၍ မစ္စကီမီယာလိုမဟုတ်ဘဲ အကောင်းဘက်က ပို၍မြင်သည်။ သူက အာရပ်နိုင်ငံတို့သည် နောက်ထပ်၍ ရေနံသပိတ်မှောက်ဖွယ်ရာရှိခြင်းကို မငြင်းလိုချေ။ သို့ရာတွင် သည်တစ်ကြိမ် သပိတ်မှောက်ကြလျှင် အနောက်နိုင်ငံများသည် ယခင်အခါလို အငိုက်မိ ခံကြရလိမ့်မည်မဟုတ်ဘဲ ကြိုတင်၍ အသင့်ပြင်ဆင်ပြီးသား ဖြစ်ကြမှာပါဟူ၍ ပြောသည်။

ရေနံထုတ်လုပ်သည့် နိုင်ငံများအနေဖြင့်လည်း သပိတ်မှောက်နေအတွက် နှောင့်နှေးဆုတ်ဆိုင်းဖွယ်ရာရှိကြောင်း၊ စစ်ဖြစ်နေစဉ်အတွင်း သပိတ်မှောက်ခြင်းနှင့် နိုင်ငံရေးစကား ပြောကြရာတွင် အဆင်မပြေသည့်အတွက် ရေနံသပိတ် မှောက်ရမည့်အလုပ်မှာ လွန်စွာခြားနားမှုရှိကြောင်း၊ အယ်လ်

ဂျိုးရီးယားသမ္မတ ဘူမီဒီယန်က ချမ်းသာသောအနောက်နိုင်ငံများသည် ရေနံမရလျှင် နေနိုင်ကြမည်ဖြစ်သော်လည်း မိမိတို့အနေဖြင့် ထိုနိုင်ငံများ ငွေမရလျှင် မနေနိုင်ခြင်းကို ကောင်းစွာနားလည်သဘောပေါက်ကြောင်း၊ ဆော်ဒီအာရေဗျဘုရင် ဖေဇယ်ကိုယ်တိုင်ကပင် နောက်ထပ် ရေနံသပိတ်မှောက်ရလျှင် မိမိနိုင်ငံတွင်း၌ ပြည်ထဲရေး ရှုပ်ထွေးလာမည်ကို မြင်ကြောင်းဖြင့် ပြောပြသည်။

ထို့နောက် စူးအက်တူးမြောင်း ဖွင့်ပေးရေးနှင့် ထိုတူးမြောင်းတစ်လျှောက်ရှိ မြို့များတွင် အိုးအိမ်ပြန်လည်နေရာချထားရေး ပြဿနာကို ဆွေးနွေးကြသည့်အခါ အီဂျစ်ကို ဖိအားပေးရာတွင် ဆိုဗီယက်တို့က ပါလာအောင်လုပ်ရန် အစွဲရေးတို့က အဆိုပြုကြသည်။ ထိုနည်းပရိယာယ်ကို ကစ်ဆင်ဂျာ တင်းမာစွာ ကန့်ကွက်သည်။ သူက စစ်တပ်များ ခွဲခွာရှင်းလင်းရေး သဘောတူညီချက်ရရှိခြင်းမှာ ဆာဒတ်ဖက်က လိုက်လျောလာမှုနှင့် အမေရိကန်၏ ကြိုးစားအားထုတ်မှုတို့ကြောင့် ရရှိသည့်အနေမျိုး ဖြစ်ဖို့လိုကြောင်း၊ ဆိုဗီယက်တို့ကို လုံးဝထည့်သွင်းစဉ်းစားရန် မလိုကြောင်းဖြင့် ပြောသည်။

ယင်းသို့ အထွေထွေ ပြဿနာများကို ပြောပြီးသည့်အဆုံးတွင် အစွဲရေးသို့ အမေရိကန်လက်နက်ထောက်ပံ့ရေးကိစ္စ ပေါ်ထွက်လာစမြဲဖြစ်ပေသည်။ ကစ်ဆင်ဂျာက ထိုကိစ္စတွင် အစစအရာရာ အဆင်မပြေဖြစ်ခဲ့ခြင်းမှာ ပင်တဂွန်ကြောင့်ဖြစ်သည်။ ကာကွယ်ရေးဝန်ကြီး ဆလတ်ဆင်းဂါးအား အစွဲရေးသို့ လက်နက်များပေးပို့ရန် မိမိကိုယ်တိုင် ရှင်းလင်းပြတ်သားစွာ ညွှန်ကြားခဲ့သည်။ သို့သော် ဆလတ်ဆင်းဂါးက မိမိ၏ ညွှန်ကြားချက်ကို ဂရုမစိုက်ဘဲ နေခဲ့သည့်ပြင် ပင်တဂွန်ကလည်း မိမိသည် ထွန်ကစ်ပူစစ်ပွဲအတွင်းက လေကြောင်းဖြင့် လက်နက်များပို့ပေးရေးကို ဆိုင်းငံ့ထားသည်ဟူ၍ပင် စွပ်စွဲခဲ့သေးသည်။ သို့ရာတွင် ပင်တဂွန်က ပြောသလို မိမိပြုလုပ်ခဲ့ခြင်း မရှိကြောင်းဖြင့် ကစ်ဆင်ဂျာက ကျိန်၍ပြောသည်။ ထိုနောက် ကစ်ဆင်ဂျာက ဒါယန်း၏ မျက်နှာကို တည့်တည့်ကြည့်ကာ ဆလတ်ဆင်းဂါးပြောသည့် စကားများမှာ အရေးမကြီးကြောင်း၊ တကယ်ဖြစ်ရပ်များက အမှန်တရားကို ဖော်ပြနေကြပြီဖြစ်ကြောင်းဖြင့်လည်း ပြောဆိုသည်။

သည့်နောက် အဓိကအချက်ကို ပြောသည်။ မိမိသည် အစွရေးနှင့် အိဂျစ်တို့ စစ်တပ်များ ခွဲခွာရှင်းလင်းရေးသဘောတူညီချက် ရရှိသည့်အနေဖြင့် နိုင်ငံရေး ကြိုးပမ်းအောင်မြင်မှု ရရှိလာခြင်းကို ပြနိုင်ခဲ့လျှင် ပင်တဂွန်၏ ပိတ်ဆို့ တားဆီးမှုများကို ကျော်လွှားနိုင်မည်ဟု ရှင်းရှင်းပြောပြသည်။

ကစ်ဆင်ဂျာသည် မစွက်မီယာနှင့် အပြန်အလှန် ပြောကြရာတွင် စိတ်ထိခိုက်စရာ ကြုံတွေ့ခဲ့ရသော်လည်း တစ်နေ့လုံး ပြောဆိုပြီးဆုံးသည့် အခါ စစ်တပ်များ ခွဲခွာရှင်းလင်းရေးအတွက် ပထမအဆင့်ကို လက်လှမ်းမီ နေပြီဟု ယုံကြည်စိတ်ချသွားလေသည်။ (တကယ်တော့ ကီလိုမီတာ ၁၀၀ ဆွေးနွေးပွဲကတည်းက ထိုသို့ သဘောတူလုနီးနီး ဖြစ်ခဲ့သည်) သူသည် ဒီဇင်ဘာ ၁၇ ရက်နေ့တွင် အစွရေးမှ ဝါရှင်တန်သို့ပြန်ခဲ့ရာ ဒီဇင်ဘာ ၃၁ ရက်နေ့တွင် ကျင်းပမည့် အစွရေးရွေးကောက်ပွဲအပြီးတွင် ဂျီနီဗာကွန်ဖရင့် မှ သဘောတူညီချက် ထွက်လာလိမ့်မည်ဟု မျှော်လင့်ခဲ့သည်။ သူကိုယ်တိုင်လည်း အောင်သွယ်တော်ကြီးအဖြစ်ဖြင့် အရေးကြီးသောကဏ္ဍမှ ပါဝင်ရလိမ့်မည်ဟူ၍လည်း မျှော်မှန်းထားလေသည်။

ရွေးကောက်ပွဲအပြီး သုံးရက်အကြာတွင် ဒါယန်းကို ဝါရှင်တန်သို့ စေလွှတ်လိုက်သည်။ ဒါယန်းသည် ကစ်ဆင်ဂျာနှင့် ဇန်နဝါရီလ ၃ ရက်နှင့် ၄ ရက်နေ့များတွင် တွေ့ဆုံဆွေးနွေးရသည်။ ထိုသို့ ဒါယန်းကိုယ်တိုင် အရေးတကြီး ရောက်လာသည့်အတွက် အစွရေးတို့သည် သဘောတူညီချက် အမြန်ပြုလုပ်လိုနေကြောင်း ချက်ချင်းပေါ်လွင်ထင်ရှားလာသည်။ ဒါယန်းက ကစ်ဆင်ဂျာအား အရှေ့အလယ်ပိုင်းသို့ အမြန်ဆုံးလာရောက်၍ စစ်တပ်များ ခွဲခွာရှင်းလင်းရေးဆွေးနွေးပွဲပြန်လည်စတင်ရန် ဖိတ်ခေါ်လေသည်။ ဒါယန်းက ဂျီနီဗာကွန်ဖရင့်မှာ ဘာမျှ ထိရောက်မည်မဟုတ်။ ဤကိစ္စများကို ကစ်ဆင်ဂျာတစ်ဦးတည်းကသာ လုပ်သွားနိုင်လိမ့်မည်ဟု ယုံကြည်သည်။ ထို့ပြင် ဒါယန်းက ကစ်ဆင်ဂျာ၏ သည်းခြေကြိုက်ဖြစ်သော မစ်တလာနှင့် ဂီဒီတောင်ကြားလမ်းများသို့ အစွရေးတို့ ဆုတ်ခွာပေးခြင်းကို ထောက်ခံထားသည့် မိမိ၏တစ်ဦးတည်းသဘောထားကိုလည်း ထပ်မံတင်ပြသည်။ သို့သော် ထိုသို့ အစွရေးတို့ဘက်က လိုက်လျောမှုသည် တစ်ဖက်သတ် မဖြစ်စေရဘဲ အိဂျစ်တို့ဘက်က နိုင်ငံရေးလိုက်လျောမှုများ

ရှိရမည်ဖြစ် သည်။ ဒါယန်းက သူ၏သဘောထားကို တင်ပြရာတွင် သူ့ကို ကက်ဘီနက်အဖွဲ့ဝင်အများစုက မထောက်ခံကြောင်း၊ သို့ရာတွင် ကစ်ဆင်ဂျာက တွန်း တွန်းတိုက်တိုက် ပြောမည်ဆိုလျှင် သူတို့ ကျေနပ်ကြလိမ့်မည်ဟု ပြောပြသည်။

ကစ်ဆင်ဂျာက ဆာဒတ်၏ သဘောထားကို မေးမြန်းကြည့်ရာ ဆာဒတ်ကလည်း ဒါယန်းကဲ့သို့ပင် နောက်တစ်ခေါက် အရှေ့အလယ်ပိုင်းသို့ လာရောက်ရန် လိုလားခြင်းကို သိရှိရလေသည်။ သို့ဖြစ်၍ ကစ်ဆင်ဂျာသည် ဇန်နဝါရီ ၁၀ ရက်နေ့တွင် အရှေ့အလယ်ပိုင်းသို့ ထွက်ခွာလာခဲ့သည်။ သို့ရာတွင် သူသည် တစ်ဖက်နှင့်တစ်ဖက် ကွာဟချက်ရှိသည်များကို ကျဉ်းလာအောင် ပြုလုပ်၍ ရနိုင်မည်။ ဆွေးနွေးသည့်ကိစ္စများကိုမူ ဂျီနီဗာတွင်သာ ဆက်လက်၍ လုပ်ရလိမ့်မည်။ သို့ဖြစ်၍ အိဂျစ်တွင် တစ်ထောက် နား၊ အစွရေးတွင် တစ်ထောက်နားကာ မြန်မြန်သွား မြန်မြန်ပြန်ရန် အစီအစဉ်ပြုလုပ်၍ လာခဲ့လေသည်။

ဘိုးအင်း ၇၀၇ လေယာဉ်ပျံသည် နိုင်းမြစ်ကမ်းပေါ်ရှိ အနားယူ စခန်း မြို့တော်ဖြစ်သော အက်ဆမ်မြို့ရှိ စစ်ဘက်ဆိုင်ရာ လေဆိပ်ကလေးတွင် ဆင်းသက်လိုက်သည်။ ထိုမြို့တွင် အိဂျစ်သမ္မတသည် ချောင်းဆိုးရင်ကျပ် ရောဂါကုသပြီး နာလန်ထစဖြစ်၍ အနားယူလျက်ရှိလေသည်။

ကစ်ဆင်ဂျာသည် သမ္မတဆာဒတ်နှင့် ကြာရှည်လေးမြင့်စွာ ပြုလုပ်ရသော ဆွေးနွေးတစ်ခုနှင့်တစ်ခုအကြားတွင် ထင်ရှားကျော်ကြားသော အက်ဆမ်ရေကာတာကြီးနှင့် မြို့တော်ပတ်ဝန်းကျင်ရှိ ရာဇဝင်ထင်ရှားသော ဓူတွင်း ရှုကွက်များကို လှည့်လည်ကြည့်ရှုခဲ့လေသည်။ ကစ်ဆင်ဂျာက နောင်အခါတွင် ပြောပြချက်အရသိရှိရသည်မှာ ဆာဒတ်၏အဓိကပြဿနာမှာ အစွရေးတို့ဘက်က ရပ်တည်ချက်ကို ကြိုတင်၍ တွက်ချက်နေခြင်း ဖြစ်သည်။ သူသည် အစွရေးသတင်းစာများ၌ ပါရှိသော စစ်တပ်များ ခွဲခွာရှင်းလင်းရေးအတွက် အစွရေးတို့ဘက်က တင်းတင်းမာမာ ရပ်တည်ချက်များကို ကြားသိထားရလေသည်။ ထိုသို့ တစ်ယူသန် စွဲယူမှတ်သားထားခြင်းကို သူ့ဘက်ဖျက်ပစ်ရန် ကစ်ဆင်ဂျာက အစွရေးအစိုးရသည် ပါဏ်အသိသိခြင်း စွဲစည်းထားသော ညွှန်ပေါင်းအစိုးရဖြစ်ကြောင်း၊ မည်သည့်စီမံချက်ကိုမျှ

လွှတ်တော်က လက်ခံမှအတည်ပြုမည်ဖြစ်ကြောင်း၊ လွှတ်တော်က အတည် မပြုသေးသမျှ အရာမရောက်ကြောင်းဖြင့် ဆာဒတ်အား ရှင်း၍ပြရလေ သည်။ ထို့နောက် ကစ်ဆင်ဂျာက ဆာဒတ်အား ဒါယန်း၏ တစ်ဦးတည်း အယူအဆကို ပြောပြလိုက်သောကြောင့် ဆာဒတ်မှာ ပို၍ အားတက်လာ သည်။

ဆွေးနွေးမှုများပြီးခါနီးတွင် ဆာဒတ်က သူ့ကို အာရပ်အကြမ်းဖက် သမားများက ထိုးနှက်နေကြသည့်အတွက် တစ်ခုခုကိုတော့ အမြန်ဖြစ် အောင် လုပ်ရလိမ့်မည်ဟု ခိုင်မာစွာ ပြောပြသည်။ ထို့ပြင် ဆိုဗီယက်တို့ ကလည်း စေ့စပ်ဆွေးနွေးကြသည့်အထဲတွင် သူတို့လည်းပါဝင်ရအောင် အပြင်းအထန် တိုက်တွန်းနေကြောင်းဖြင့်လည်း ထုတ်ဖော်ပြောသည်။ ထို့ နောက် လွှတ်ခနဲ ပြောလိုက်မိသည့်အနေမျိုးဖြင့် ဆာဒတ်က ကစ်ဆင်ဂျာ အား သူ့လာရောက်ခြင်း၏ အဓိကရည်ရွယ်ချက်ကိုမေးသည်။ ကစ်ဆင်ဂျာ က ဂျီနီဗာတွင် ဆွေးနွေးခြင်းများကို ဆက်လက်ပြုလုပ်နိုင်ဖို့ရန် အခြေခံ ဖြစ်စေမည့် အဆိုပြုချက်များကို အစွဲတို့ဘက်က ပေါ်ထွက်လာအောင် ပြုလုပ်နိုင်လိမ့်မည်ဟူသော မျှော်လင့်ချက်ရှိ၍ လာရောက်ရခြင်းဖြစ်သည် ဟု ဖြေသည်။

သို့ဖြစ်လျှင် ထိုကိစ္စကို မြန်မြန်ပြီးမြောက်စေနိုင်ရန် အရှေ့အလယ် ပိုင်းမှာပဲ ကစ်ဆင်ဂျာနေသွားလျှင် ပို၍မကောင်းပါလားဟု ဆာဒတ်က ပြောသည်။

ဂျီနီဗာမှာနေမည့်အစား သည်တစ်ဝိုက်မှာပဲ နေရမည်လားဟု ကစ် ဆင်ဂျာက တအံ့တဩပြန်၍ မေးသည်။ အီဂျစ်သမ္မတဆာဒတ်က လုံးဝ ဟုတ်ပါကြောင်းဖြင့် အဖြေပေးလိုက်သည်။

ဤသို့လျှင် ကစ်ဆင်ဂျာ၏ အရှေ့အလယ်ပိုင်း လွန်းပြန်ခရီးများ သည် ထိုနေ့ကပင် စတင်ခဲ့လေတော့သည်။

၁၉၄၄ ခု ဇန်နဝါရီလ ၁၂ ရက်နေ့ညနေ ၆:၁၀ နာရီအချိန်တွင် ဘိုးအင်း ၇၀၇ သည် အစွဲရေးနိုင်ငံသို့ ဆိုက်ရောက်လာသည်။ အမေရိကန် လုံခြုံရေး တပ်သားများသည် လေယာဉ်ပျံပေါ်မှ လျှင်မြန်စွာခုန်ဆင်းခဲ့ကြ ပြီးနောက် လေယာဉ်လှေကား တစ်ဖက်တစ်ချက်တွင် ဝန်းရံစောင့်ကြပ်ခဲ့

နေကြသည်။ ကစ်ဆင်ဂျာသည် သူ့မျက်နှာပေါ်တွင် အပြုံးကြီးပြုံးလျက် လေယာဉ်လှေကားထက်မှ ဆင်းသက်လာသည်။ သူသည် အမေရိကန် သံအမတ်ကြီး ကီးတင်း၏ မှုတ်ဆိုလိုက်ပြီးနောက် အစွဲရေးနိုင်ငံ ခြားရေးဝန်ကြီး အီဘန်အား အားပါးတရ လက်ဆွဲနှုတ်ဆက်လေသည်။ ထို့နောက် သတင်းစာဆရာများအား “ကျွန်ုပ် ဒီလို လာရောက်ရတာ ဝမ်း သာပါတယ်၊ ရင်းရင်းနှီးနှီးနဲ့ အကျိုးရှိမယ့်စကားတွေ ပြောရလိမ့်မယ်လို့ မျှော်လင့်ပါတယ်၊ ကျေးဇူးတင်ပါတယ်” ဟူ၍ တိုတိုတုတ်တုတ်ပြောကြား လိုက်လေသည်။

အစွဲရေးတို့သည် လွန်ပြန်ခရီးသွားနေသော အမေရိကန်နိုင်ငံခြား ရေးဝန်ကြီးအပေါ် မယုံသက်သက်များ တစ်မျိုးတစ်ဖုံ ဖြစ်ပွားကြစေကာမူ သူ့ကိုငေးမောကြည့်ရှုနေကြသည်။ ယခုအခါ သူသည် ဂိုက်ပြည့်ဆိုက်ပြည့် ကမ္ဘာထိပ်သီးဇာတ်လိုက်ကြီး ဖြစ်နေလေရာ သူ့သွားလာလှုပ်ရှားမှုများကို သတင်းစာများက တခမ်းတနား ဖော်ပြနေကြရသည်။

ပထမလွန်းပြန်ခရီးမှာ ဂျေရုဆလင်သို့ ရဟတ်ယာဉ်ဖြင့် သွားရခြင်း ဖြင့် စသည်။ ထို့နောက်တွင် မော်တော်ကားတန်းကြီးဖြင့် ကင်းဒေးဗစ် ဟို တယ်သို့ သွားရသည်။ ထိုဟိုတယ်ကြီးကို အပြင်အပလူများ မဝင်ရအောင် ကြီးဝိုင်းထားသည်။ ဟိုတယ်ဧည့်ခန်းမကြီးထဲတွင် အမေရိကန်ဂျူးလူမျိုး နိုင်ငံလှည့်ခရီးသည်များ ရှိနေကြရာ သူတို့က ကစ်ဆင်ဂျာကို ခရီးဦးကြို ပြုကြပြီး “အဗ္ဗူး-ရှီလမ်-အာလေခမ်”ဟူသော ဓမ္မဂီတကို ရွတ်ဆိုကြ သည်။ (အဓိပ္ပာယ်မှာ အကျွန်ုပ်တို့သည် အသင့်ထံသို့ ငြိမ်းချမ်းခြင်းကို ဆောင်ကျဉ်းလာပါသည်ဟူ၍ ဖြစ်၏) အတွားကြီးတစ်ဦးက ရင်းနှီးခင်မင် သူ လူငယ်တစ်ဦးအား နှုတ်ဆက်သကဲ့သို့ “ဟင်နရီ၊ ဟင်နရီ” ဟုခေါ်၍ နှုတ်ဆက်သည်။ ကစ်ဆင်ဂျာသည် အတွားကြီးအနားသို့ တရိတသေ သွား ရောက်ပြီးလျှင် ပြုံးရယ်၍ လက်ပြနှုတ်ဆက်ခဲ့လေသည်။

ကစ်ဆင်ဂျာသည် ခေတ္တအနားယူရန်နှင့် အဝတ်အစားလဲလှယ်မှု မိမိအခန်းတွင်းသို့ ဝင်ရောက်နေစဉ် သူနှင့်ပါလာသော သတင်းစာဆရာ များက ဧည့်ခန်းမကြီးထဲတွင် အစွဲရေးသတင်းစာဆရာများနှင့် အစွဲရေးတွင် အခြေစိုက်နေကြသည့် နိုင်ငံခြားသတင်းထောက်များကို အရောတဝင် ဆင်

သင်းဆက်ဆံလျက်ရှိနေကြသည်။ သူတို့သည် တစ်ယောက်ထံမှ သတင်းကို တစ်ယောက်က ညှစ်ထုတ်ကြသည်။ ကစ်ဆင်ဂျာနှင့်ပါလာကြသော သတင်းစာဆရာများက အစွဲရေးအစိုးရအဖွဲ့ဝင် ဝန်ကြီးများထံက မည်သည့် သတင်းများ ပေါက်ကြားရရှိသနည်းဟု အစွဲရေးသတင်းစာဆရာများကို မေးမြန်းကြသလို အစွဲရေးသတင်းစာဆရာများကလည်း ကစ်ဆင်ဂျာက လေယာဉ်ပျံပေါ်တွင် မည်သည့်စကားများ ပြောဆိုခဲ့သည်ကို စူးစမ်းကြသည်။

ပထမဦးစွာ ကစ်ဆင်ဂျာသည် မစ္စကီမီယာအား ဂါရဝပြုသည့်အနေဖြင့် သွားရောက်နှုတ်ဆက်သည်။ မစ္စကီမီယာသည် ရေယုန်ပေါက်သည့် ရောဂါဝေဒနာဖြင့် အိပ်ရာထဲ၌ လဲလျောင်းနေရလေသည်။ ကစ်ဆင်ဂျာသည် အစွဲရေးစေ့စပ်ဆွေးနွေးရေး အဖွဲ့ဝင်များနှင့် ပထမဆုံးဆွေးနွေးပွဲကို ကင်းဒေးဗစ်ဟိုတယ်၏ မြေအောက်ထပ်တွင် ထိုည ၉:၃၀ နာရီ အချိန်တွင် ပြုလုပ်သည်။ ထိုဆွေးနွေးပွဲသို့ အစွဲရေးတို့ဘက်က တက်ရောက်ကြသူများမှာ အစွဲရေးကာကွယ်ရေးဝန်ကြီး ဒါယန်း၊ နိုင်ငံခြားရေးဝန်ကြီးအိဘန်၊ ဒုတိယဝန်ကြီးချုပ် အာလွန်နှင့် အမေရိကန်ပြည်ရှိ အစွဲရေးသံအမတ် ဒင်းနစ် အပါအဝင် လက်ထောက်အရာရှိငယ် အများအပြားဖြစ်ကြလေသည်။

ဆွေးနွေးပွဲပထမအစီအစဉ်မှာ အစွဲရေးတို့ ဆုတ်ခွာပေးရမည့် မျဉ်းကြောင်း သတ်မှတ်ရေးဖြစ်သည်။ ထိုကိစ္စသည် ဆွေးနွေးပွဲ အောင်မြင်မှု သို့မဟုတ် ပျက်ပြားမှုအတွက် အဓိကသော့ချက်ဖြစ်ခြင်းကို အားလုံးက သဘောချင်းတိုက်ဆိုင်ကြသည်။ အိဂျစ်တို့ဘက်က တင်ပြထားသည့်အဆိုမှာ အစွဲရေးတို့အတွက် သတင်းကောင်းမဟုတ်ချေ။ ဆာဒတ်က အစွဲရေးတို့ ဂီဒီနှင့် မစ်တလာတောင်ကြားလမ်းကို ကျော်လွန်သည်အထိ ဆုတ်ခွာပေးရန် တောင်းဆိုထားသည်။ အစွဲရေးဝန်ကြီးများက ထိုအဆိုမှာ စဉ်းစားစရာမလိုဟု ငြင်းပယ်လိုက်ကြသည်။ ထိုတောင်ကြားလမ်းများမှာ အစွဲရေးတို့ဘက်က လက်ဆုပ်လက်ကိုင် ပြု၍ အရေးဆိုရန်အကောင်းဆုံးအချက်

* ထိုတောင်ကြားလမ်းများကို ၁၉၇၅ ခု စက်တင်ဘာလတွင် နောက်ထပ်ပြုလုပ်သည့် ကြားဖြတ်သဘောတူညီချက်အရ အစွဲရေးတို့က စွန့်ခွာသွားကြသည်။

များ ဖြစ်နေရာ အပြီးသတ်သဘောတူညီချက်ရရှိသည့်အထိ ဆုတ်ကိုင်ထားနိုင်ရန် သီးသန့်ထားသည့်အရာများဖြစ်သည်။ * ထို့ပြင် တောင်ကြားလမ်းများရှိ တောင်ထိပ်များသို့ ဆုတ်ခွာပေးရေးကိုလည်း အစွဲရေးဝန်ကြီးများက တစ်ချက်လွှတ်ပယ်ချလိုက်ကြသည်။

ကစ်ဆင်ဂျာက ဤအချက်နှင့်ပင် ဆွေးနွေးရေးပျက်ပြားသွားနိုင်သည်။ ထိုသို့ ပျက်၍သွားခဲ့လျှင် အစွဲရေးတို့အနေဖြင့် အခြားတစ်နည်းတစ်လမ်းကို စဉ်းစားရဖို့ ဖြစ်လာမည်ဟု သတိပေးသည်။ သို့ပေမဲ့လည်း ဆာဒတ်က လျှော့ပေးချင်လည်း လျှော့ပေးမလားမသိဟု သူ့စိတ်ကူးနှင့် သူ ပြောပြသည်။ ကစ်ဆင်ဂျာက သူ့စိတ်ကူးကိုထုတ်၍ ပြောလိုက်ခြင်းမှာ အတိတ်ကဖြစ်ရပ်တစ်ခုကို တွေးမိ၍ဖြစ်ပေလိမ့်မည်။ ၁၉၇၃ ခုနှစ် အောက်တိုဘာလတုန်းက မစ္စကီမီယာ ဝါရှင်တန်သို့သွားစဉ်က ဆာဒတ်အနေဖြင့် မိမိအား စော်ကားမော်ကားပြောသည်ဟု ထင်ဖွယ်ရာရှိသည်ဟူ၍ ကစ်ဆင်ဂျာယူဆခဲ့သော မစ္စကီမီယာ၏ တောင်းဆိုချက်များကို ဆာဒတ်က လက်ခံခဲ့ဖူးသည်။ ထိုအကြောင်းကို ကစ်ဆင်ဂျာက ပြောပြသည့်အခါ အာလွန်က မစ္စကီမီယာသည် ဆာဒတ်၏အကျပ်ကိုင်နေသည့် အခြေအနေကိုသိ၍ ထိုအဆိုကို တင်ပြခဲ့ခြင်းမဟုတ်ပါလားဟုမေးသည်။ ထိုအခါ ကစ်ဆင်ဂျာသည် မိမိ၏အတ္တစွဲကို မလျှော့ဘဲ အာလွန်၏ သုံးသပ်ချက်ကို ပစ်ပယ်ကာ ဆာဒတ်က မစ္စကီမီယာ၏ တောင်းဆိုချက်ကို သဘောတူခဲ့ခြင်းမှာ ထိုအဆိုကို ဆာဒတ်သည် အမေရိကန်တို့၏အဆိုအဖြစ်ဖြင့် သဘောထားခဲ့၍ ဖြစ်သည်။ ထိုစဉ်က ဆာဒတ်သည် အမေရိကန်နှင့်ဆက်ဆံရေး တိုးတက်မှုကို များစွာလိုနေခဲ့ကြောင်းဖြင့် ပြောပြသည်။

စစ်ပျူဟာနည်းအရ ချက်ချင်းလက်ငင်း စဉ်းစားရန် အရေးကြီးသည့် ပြဿနာမှာ အစွဲရေးတို့ နောက်ဆုံး ဆုတ်ခွာပေးမည့် စစ်ကြောင်းမြေပုံကို ဆာဒတ်အား ပြရမည်လား သို့မဟုတ် အပြန်အလှန် ဈေးဆစ်ရန် အခြေခံရရှိလောက် ရေးဆွဲထားသည့်မြေပုံကိုပဲ ပေးရမည်လားဟု စဉ်းစားရမည့် ကိစ္စဖြစ်ပေသည်။ ကစ်ဆင်ဂျာက အစွဲရေးတို့ နောက်ဆုံးဆုတ်ခွာပေးမည့် မြေပုံကို အမြန်တင်ပြရန် အကြံပေးသည်။ သူ့အကြောင်းပြချက်မှာ ဆာဒတ်သည် ဆီးရီးယားသမ္မတနှင့် မတူကြောင်း၊ အစွဲရေးတို့သည် မိမိတို့နှင့်

ဆွေးနွေးနေသူသည် မည်ကဲ့သို့သောသူမျိုးဖြစ်သည်ကို အကဲခတ်တတ်ဖို့ လိုကြောင်း၊ ဆီးရီးယားသမ္မတအာဆတ်ကို စကားကုန်ပြော၍ဖြစ်ကြောင်း၊ အာဆတ်သည် အမြဲတမ်း ထပ်၍ ထပ်၍ တောင်းမည့်သူဖြစ်ကြောင်း၊ ဆာ ဒတ်မှာ ထိုကဲ့သို့မဟုတ်ဘဲ အချို့အချို့သော အဆိုများကို နောက်ဆုံးတင် ပြချက်ဖြစ်သည်ဟု ပြောလျှင် လက်ခံတတ်သောသဘောရှိပြီး ရတတ်သမျှ နှင့် စိတ်ဖြေနိုင်သူဖြစ်ကြောင်းဖြင့် ကစ်ဆင်ဂျာက ပြောသည်။

သို့ဖြစ် ကစ်ဆင်ဂျာ အက်ဆွမ်သို့အပြန်တွင် အစွဲရေးတို့ နောက်ဆုံး ဆုတ်ခွာပေးမည့်မြေပုံကို သူ့လက်ထံသို့ ထည့်လိုက်လေသည်။ ထိုမြေပုံမှာ တူးမြောင်းမှ အရှေ့ဘက်သို့ ကီလိုမီတာ ၂၀ အထိ ဆုတ်ခွာပေးမည့် အစွဲ ရေးတို့၏ စစ်ကြောင်းပုံဖြစ်သည်။ ပထမတွင် ဆာဒတ်သည် ထိုစစ်ကြောင်း ကို လက်မခံ။ အီဂျစ်ကာကွယ်ရေးဦးစီးချုပ် ဂါမာဆီနှင့် နိုင်ငံခြားရေးဝန်ကြီး ဖာမီတို့၏ တုံ့ပြန်မှုမှာ ပို၍ပြင်းထန်သည်။ ကစ်ဆင်ဂျာနှင့် ဆွေးနွေး စဉ်ပွဲတစ်ပွဲတွင် သူတို့နှစ်ဦးက အော်ကြီးဟစ်ကျယ် ပြောဆိုကြသည့်ပြင် အစွဲရေးတို့၏အဆိုကို ပြင်းထန်စွာ ရှုတ်ချကာ ဆူဆူပူပူလုပ်ကြသဖြင့် ဆာဒတ်က ထိုထိပ်တန်းအရာရှိကြီးနှစ်ဦးအား အပြင်သို့ ထွက်နေကြရန် ပြောကြားခဲ့ရဖူးလေသည်။

ဆာဒတ်သည် ထိုသို့ဖြစ်ပျက်သည့်ကိစ္စအတွက် စိတ်မရှိရန် ကစ်ဆင် ဂျာအား တောင်းပန်ရင်း ဂါမာဆီနှင့် ဖာမီတို့သည် စိတ်ကောင်း နလုံးကောင်း ရှိသူများဖြစ်ကြကြောင်း၊ သို့သော် သူတို့သည် အစွဲရေးတို့၏ အဆိုပြုချက် များထဲမှ လက်တွေ့လုပ်ရမည့် အချက်များနှင့် ပတ်သက်ပြီး အကျယ်ချဲ့၍ ပြောဆိုနေမည်ဆိုလျှင်မူအားဖြင့် သဘောတူညီမှုထဲက အရေးကြီးသည့် အချက်များကို ဖုံးလွှမ်းသွားမည်ဖြစ်ခြင်းကို မသိကြကြောင်းဖြင့် ပြောပြလေ သည်။

ဖာမီနှင့် ဂါမာဆီတို့ အခန်းအပြင်ဘက်သို့ ရောက်သွားတော့မှ ဆာဒတ်နှင့် ကစ်ဆင်ဂျာတို့၏ ဆွေးနွေးမှုမှာ အတန်ငယ်တိုးတက်မှု ရရှိ လာသည်။ ကစ်ဆင်ဂျာက အစွဲရေးတို့သည် သူတို့ပြထားသည့်စစ်ကြောင်းမှ အရှေ့ဘက် တောင်ကြားလမ်းဘက်သို့ တစ်စီတာမျှ ထပ်၍ရွှေ့ပေးဖွယ်ရာ မရှိကြောင်းဖြင့် ရှင်း၍ပြသည်။ ဆာဒတ်သည် အစကတည်းကပင် အရှေ့

ဘက်စစ်ကြောင်းကို သဘောတူလိုခဲ့သဖြင့် ကျေနပ်နေပုံရသည်။ သို့ရာတွင် ထိုစစ်ကြောင်း၏ တောင်ဘက်ဆုံး၌ပြထားသော နေရာကို တင်းတင်းမာမာ ငြင်းပယ်သည်။ သူ၏ အကြောင်းပြချက်မှာ ထိုနေရာသည် တူးမြောင်းနှင့် လွန်စွာနီးကပ်သည့်ပြင် စူးအက်ပင်လယ်ကွေ့ကို အစွဲရေးတို့ စိုးမိုးထားနိုင် သည့် အခွင့်အရေးကို ရရှိစေမည်ဟူ၍ ဖြစ်သည်။ အီဂျစ်သည် ယခုလိုအဖြစ် မျိုးနှင့်တော့ မနေနိုင်ဟု ဆာဒတ်က ပြောသည်။

ဂျေရုဆလင်သို့ ကစ်ဆင်ဂျာပြန်၍ ရောက်လာသည့်အခါ ဆာဒတ် နှင့် သူ၏အကြံပေးပုဂ္ဂိုလ်များ အငြင်းပွားကြသည့်အကြောင်းကို အစွဲရေး စေ့စပ်ရေးအဖွဲ့အား ကွင်းခနဲ ကွက်ခနဲ မြင်လာအောင် ပြော၍ပြသည်။ ကစ်ဆင်ဂျာသည် ထိုသို့အငြင်းပွားကြခြင်းမှာ သူပြောစရာရအောင် တမင် လုပ်ပြခြင်းဖြစ်သည်ကို သဘောမပေါက်လေရာသလားဟု ယုံရမှာ ခဲယဉ်း လှပေသည်။ ခည်သို့ရှိစေ သူသည် ထိုအကြောင်းပြချက်ဖြင့် ဆာဒတ်သည် တစ်ဖက်စွန်းသမားမဟုတ်ဘဲ မျှမျှတတ ရှိသူတစ်ဦးဖြစ်ကြောင်း၊ သူ့နိုင်ငံ တွင်းမှာ အတိုက်အခံတွေ့ရှိနေသည့်အတွက် သူ့ကို အတင်းအဓမ္မလုပ်ရန် မသင့်ကြောင်းဖြင့် အစွဲရေးတို့ကို နားချနိုင်ခဲ့လေသည်။

ကစ်ဆင်ဂျာ၏ နည်းပရိယာယ်များသည် ပြဿနာပြေလည်ရေး အတွက် အထောက်အကူဖြစ်စေခဲ့သည်။ ဒါယန်းက တယ်လဗစ်ဆင်ခြေဖုံး ရှိ ဇာလာဟာနေအိမ်တွင် ကစ်ဆင်ဂျာအား ဂုဏ်ပြုသည့်ဥယျာဉ်ပွဲပြုလုပ် ရာ ထိုဥယျာဉ်ပွဲလုပ်နေစဉ် အတွင်းမှာပင် တောင်ဘက်မျဉ်းကြောင်းပြဿနာ မှာ ပြေလည်သွားသည်။ ဒါယန်းသည် ကြာကြာဆိုင်းနေတတ်သူမဟုတ် သည့်အတိုင်း သူ၏အိမ်ခန်းသို့ ကစ်ဆင်ဂျာ၊ ဆစ္စကိုနှင့် အစွဲရေးဗိုလ်ချုပ် အယ်လဇာတို့ကိုခေါ်သွားပြီးလျှင် မြေပုံကြီးတစ်ခုကို သူ့အိပ်ရာပေါ်တွင် ဖြန့်ခင်းလိုက်သည်။ ကစ်ဆင်ဂျာက ဘာကြောင့် ဆာဒတ်က တောင်ဘက် မျဉ်းကြောင့်နှင့်ပတ်သက်၍ ကန့်ကွက်ခြင်းကို ရှင်းပြနေစဉ် ဒါယန်းက "ကျွန်တော်လည်း ဆာဒတ်ဖြစ်ခဲ့ရင် စူးအက်ပင်လယ်ကွေ့နဲ့ ကပ်နေတဲ့ မြေပုံကြောင်းကို သဘောတူမှာမဟုတ်ပါဘူး" ဟု ကစ်ဆင်ဂျာ စကားကြော မရှည်အောင် တိုတိုနှင့်ဖြတ်ချလိုက်သည်။ ထို့နောက် ဒါယန်းသည် ခဲတံ တစ်ချောင်းကို ဆွဲယူလိုက်ပြီး စူးအက်တူးမြောင်းနှင့် ခပ်ဝေးထေးခွာပြီး

အစွဲရေးစစ်ကြောင်းကို ရေးဆွဲလိုက်လေသည်။

ဆာဒတ်သည် ထိုသို့လိုက်လျောချက်ကို ကျေနပ်သွားသည်။ သို့သော် အစွဲရေးတို့ပြောသည့်အတိုင်း၊ လိုက်နာရသည့်အဖြစ်ကို မလိုလားချေ။ စိတ်ဓာတ်ရေးရာအရ လက်မခံနိုင်သည့် ကိစ္စဖြစ်နေသည်။ ထိုပြဿနာကို ပြေလည်သွားအောင် ကစ်ဆင်ဂျာက ထိုမြေပုံကို အမေရိကန်၏ အဆိုပြုချက်အနေဖြင့် တင်ပြပေးလိုက်သည်။

အစွဲရေးတို့မှာလည်း စိတ်ဓာတ်ရေးရာ ပြဿနာရှိနေပြန်သည်။ ထိုပြဿနာမှာ အဆိုများကို တရားဝင်သဘောတူညီချက်အဖြစ် ပြန်၍ ရေးသားသည့်အခါတွင် အသုံးအနှုန်း မထိခိုက်ရေးဖြစ်သည်။ ဆာဒတ်က စာချုပ်ထဲတွင် အစွဲရေးတို့သည် သဘောတူထားသည့် စစ်ကြောင်းသို့ “ဆုတ်ခွာ” ပေးသည်ဟူ၍ ရေးသားစေလိုသည်။ အစွဲရေးဝန်ကြီးများက “ဆုတ်ခွာ” ဟူသော စကားကို လက်မခံကြချေ။ သို့ဖြစ်၍ ကစ်ဆင်ဂျာကပင် သိမ်မွေ့သော စကားအသုံးအနှုန်းများကို ကြံဆရေးသားကာ အခက်အခဲကို ကျော်လွှားနိုင်ခဲ့ရပြန်လေသည်။ အဆုံးသတ်အတည်ပြုသည့် သဘောတူညီချက်ထဲတွင် ထိုမျဉ်းကြောင်းသစ်နှင့် စပ်လျဉ်းသည့်စာပိုဒ်မှာ အောက်ပါအတိုင်းဖြစ်လေသည်။

(ခ)

အိဂျစ်နှင့် အစွဲရေးစစ်တပ်များကို အောက်ပါအခြေခံမူများနှင့် အညီ ခွဲခွာမည်။

၁။ တူးမြောင်းအရှေ့ဘက်ရှိ အိဂျစ်စစ်တပ်များအားလုံးကို ပူးတွဲပါမြေပုံတွင် မျဉ်း(က)ဟူ၍ ဖော်ပြထားသောမျဉ်းကြောင်းအနောက်ဘက်သို့ စစ်ကြောင်းဖြန့်ထားမည်။ ဘစ်တားရေအိုင်များအပေါ်က စူးအက်တူးမြောင်းအနောက်ဘက်ရှိ စစ်သားများအပါအဝင် အစွဲရေးတပ်အားလုံးကို ပူးတွဲပါ မြေပုံတွင် မျဉ်းကြောင်း(ခ) ဟူ၍ ဖော်ပြထားသော မျဉ်းကြောင်းအရှေ့ဘက်သို့ စစ်ကြောင်းဖြန့်ထားရမည်။

၂။ အိဂျစ်နှင့် အစွဲရေး စစ်ကြောင်းများအကြားရှိ နယ်မြေသည် စစ်တပ်ချင်း ခွဲခွာထားသော ခုံနယ်ဖြစ်သည်။ ထိုခုံနယ်တွင် ကုလသမဂ္ဂအရေးပေါ်စစ်တပ်များကို တပ်စွဲထားမည်။ ထိုကုလသမဂ္ဂ အရေး

ပေါ် တပ်များသည် လုံခြုံရေးကောင်စီတွင် အမြဲတမ်း အဖွဲ့ဝင်မဟုတ်သော နိုင်ငံများမှ တပ်ဖွဲ့များ ဆက်လက်ပါဝင် ဖွဲ့စည်းထားခြင်းဖြစ်မည်။

၃။ အိဂျစ်စစ်ကြောင့် စူးအက်တူးမြောင်းအကြားရှိ နယ်မြေအတွင်း လက်နက်နှင့် စစ်တပ်များကို ကန့်သတ်ထားရှိမည်။

၄။ ပူးတွဲပါမြေပုံတွင် မျဉ်းကြောင်း(ခ) ဟူ၍ ဖော်ပြထားသော အစွဲရေးစစ်ကြောင်းနှင့် ပူးတွဲပါမြေပုံတွင် မျဉ်းကြောင်း(ဂ)ဟူ၍ ဖော်ပြထားသော မျဉ်းကြောင်းအကြားရှိ နယ်မြေအတွင်း လက်နက်နှင့် စစ်တပ်များကို ကန့်သတ်ထားရှိမည်။ ထိုမျဉ်းကြောင်း(ဂ) သည် ဂီဒီနှင့် မစ်တလာတောင်ကြားလမ်းများတည်ရှိသော တောင်များ၏ အနောက်ဘက်တောင်ခြေတစ်လျှောက်တွင် သွယ်တန်းလျက်ရှိ၏။ အပိုဒ် ၃ နှင့် အပိုဒ် ၄ တို့တွင် ဆိုညွှန်းထားသော ကန့်သတ်ခြင်းများကို ကုလသမဂ္ဂ အရေးပေါ်တပ်များက ကြည့်ရှုစစ်ဆေးမည်။ ကုလသမဂ္ဂအရေးပေါ်တပ်များတွင် အိဂျစ်နှင့် အစွဲရေး ဆက်သွယ်ရေး အရာရှိများ တွဲဖက်ထားရေးကိစ္စအပါအဝင် ကုလသမဂ္ဂအရေးပေါ် စစ်တပ်များ၏ တည်ဆဲလုပ်ထုံးလုပ်နည်းများကို ဆက်လက်ကျင့်သုံးမည်။

၅။ နှစ်ကြာမျှ ပဋိပက္ခဖြစ်မှုမှ ပေါက်ပွားလာခဲ့သော နက်ရှိုင်းစွာ ဖြစ်တယ်နေခဲ့သည့် တစ်ဖက်နှင့်တစ်ဖက် မသင်္ကာမှုသည် ရှေ့တန်းခွဲများနယ်မြေများတွင် စစ်အင်အား ကန့်သတ်ချက်နှင့်ပတ်သက်၍ ဈေးနှစ်ကြရာ၌ ပြင်းပြင်းထန်ထန် ပေါ်ထွက်လာခဲ့လေသည်။ နှစ်ဖက်စလုံးက ထက်ထပ် စစ်ပွဲတစ်ပွဲပေါ်လာနိုင်သည်ကိုစိုးရိမ်ကြကာ သေနတ်တစ်လက်စီသားတစ်ယောက် အတိုးအလျှောက်အစ ငြင်းကြခုန်ကြလေသည်။

အိဂျစ်၏ အစပထမအဆိုပြုချက်မှာ မိမိတို့၏ ရှေ့တန်းခုံနယ်များတွင် မိမိတို့၏တပ်မကြီးတစ်ခုနှင့် တပ်ခွဲတစ်ခု ထားရှိရေးဖြစ်သည်။ အစွဲရေးတို့က တပ်ရင်းနှစ်ရင်း သို့မဟုတ် သုံးရင်းထက်မပိုရဟု တန်ပြန်အဆိုပြုခဲ့သည်။ အစွဲရေးတို့ဘက်က အဆိုပြုချက်ကို ဆာဒတ်ကြားရသည့်အခါ အိဂျစ်လက်စစ်တပ်ကလေးနဲ့ ဘယ်လိုလုပ်ပြီး တူးမြောင်းကို ကာကွယ်နိုင်

ပါမလဲဟု” ဟု ဟစ်အော် ပြောလိုက်သည်။

အိဂျစ်တို့ဘက်က တပ်မကြီးများနှင့်ကိုင်၍ အဆိုပြုသူမှာ ဂါမာဆီ ဖြစ်သည်။ ဒါယန်းက ဂါမာဆီ၏အကြံကို ချက်ချင်းရိပ်စားမိသည်။ တပ်မကြီးများသည် အမြောက်တပ်၊ အင်ဂျီနီယာတပ်၊ ကျောထောက်နေကမ်း အရန်တပ်များ ပါသည်။ တပ်ရင်းများမှာ ထိုသို့မပါရှိချေ။

နောက်ဆုံးတွင် ဆာဒတ်က ဂါမာဆီသည် အလွန်ထူးချွန်သော ဗိုလ်ချုပ်ကြီးတစ်ဦးဖြစ်သည်။ သို့သော် နိုင်ငံရေး၌ ကျွမ်းကျင်သူမဟုတ်ပေ။ ဆိုကာ ဂါမာဆီ၏ အရေးဆိုမှုကို ပယ်လိုက်ပြီး တပ်ရင်းများလောက်ထား ရှိရန်ကို သဘောတူလိုက်သည်။ ဆာဒတ်က တပ်ရင်းဆယ်ရင်းထားရန် စကားဆိုသည်။ အစွရေးတို့က ရှစ်ရင်းလောက်သာ သဘောတူနိုင်မည်မပြန်၍ ပြောသည်။ ဤတွင် ကစ်ဆင်ဂျာက သူ၏ထူးခြားသော ဟာသဉာဏ်ဖြင့် အစွရေးတို့ဘက် အလျှော့ပေးအောင်လုပ်လိုက်သည်။ သူက မိမိသည် တပ်ရင်းနှစ်ရင်းအတွက်နှင့် အက်ဆွမ်သို့ နောက်ထပ်သွားရဖို့ကို ငြင်းဆန်မနေလိုပါ။ သို့သော်လည်း နောက်ဆုံးတွင် တပ်ရင်းကိုးရင်းဖြင့် ပြီးပြတ်ကြမည်ကို အစွရေးလည်းသိပါသည်။ သို့ဖြစ်ပါလျှင် တပ်ရင်းကလေး တစ်ခုအတွက်နှင့် အမေရိကန်နိုင်ငံခြားရေးဝန်ကြီးကို ဘာဖြစ်၍ ဒုက္ခပေးချင်နေပါသေးသလဲဟု ဟာသနော၍ ပြောလိုက်သည်။ သို့ဖြင့် ရှေ့တန်းနယ်တွင် တပ်ရင်းကိုးရင်းထက် ပို၍မထားရန် ကိစ္စပြတ်သွားလေသည်။

မူလက အစွရေးတို့သည် ရှေ့တန်းနယ်တွင် တင့်ကားများ မထားဖို့ရန် လိုလားခဲ့ကြသည်။ သို့သော် ဆာဒတ်က တင့်ကား ၂၀၀ ထားပေးသည်။ ထိုနယ်မြေ၏ အနေအထားအရ ထိုမျှလောက် တင့်ကားများထားရုံမှ ကာကွယ်ရေးအတွက် လုံလောက်မည်။ ထို့ထက်ပို၍ အရေးကြီးသည်မှာ မိမိ၏ တပ်မတော်သားများ စိတ်ဓာတ်တက်ကြွရန် တင့်ကားများရှိလိုခြင်းဖြစ်သည်ဟု ဆာဒတ်က ရှင်းပြသည်။ ကစ်ဆင်ဂျာသည် အက်ဆွမ်နှင့် ဂျေရုဆလင်ကို တစ်ပတ်လောက် လှည့်လိုက်ရပြီးနောက် ဆာဒတ်ထံ တင့်ကား ၁၀၀ အထိ လျှော့လာသည်။ နောက်တစ်ခါအသွားအပြန် တစ်ပတ်လှည့်၍အပြီးတွင် ဆာဒတ်က တင့်ကား ၃၀ အထိ လျှော့ချပေးသည်။ အစွရေးကလည်း ထိုမျှလောက်ကို လက်ခံသည်။

အမြောက်များနှင့် ပတ်သက်၍ကား တစ်ဖက်မှ အမြောက်သည် တစ်ဖက်က ရှေ့တန်းစစ်ကြောင်းကို လက်လှမ်းမမီစေရဟူသော အစွရေးတို့၏ စီမံမှုကို ဆာဒတ်က သဘောတူသည်။ သို့ရာတွင် “ဆမ်” လေယာဉ်ပျံဆစ် ခုံးကျည်များထားသည့်နေရာနှင့်ပတ်သက်၍ အထူးတလည် ရှုပ်ထွေးသော ပြဿနာတစ်ခုပေါ်လာသည်။ အိဂျစ်တို့သည် ဆမ်ခုံးကျည်များ၏ အကာအကွယ်ဖြင့် လွန်ခဲ့သည့်အောက်တိုဘာလထဲက စူးအက်တူးမြောင်းကို ဖြတ်ကျော်နိုင်ခဲ့ကြသည်။ ထို့ကြောင့် အစွရေးတို့သည် စောစောပိုင်းတွင် အရေးနိမ့်ခဲ့ကြရာ ထိုအကြောင်းကို တွေးမိတိုင်း အသည်းနာလျက် နေထိုင်ရန် နှစ်ခြင်းသည်။ အစွရေးတို့က မိမိတို့၏လေကြောင်းနယ်ပယ်ကို ကာကွယ်နိုင်ရန် ဆမ်ခုံးကျည်များကို တတ်နိုင်သမျှ နောက်သို့ ဆုတ်ပေးလိုကြသည်။ အစွရေးတို့က ထိုခုံးကျည်များသည် ကီလိုမီတာ ၄၀ ကွာအထိ ရောက်နိုင်သည်ဟု ခန့်မှန်းထားကြသဖြင့် အစွရေးတို့၏ ရှေ့တန်းစစ်ကြောင်းမှ ထိုမျှလောက်ကွာဝေးသည့်နေရာအထိ ရွှေ့ပေးစေလိုကြသည်။ အိဂျစ်တို့က တူးမြောင်းအနောက်ဘက် ကီလိုမီတာ ၂၀ ကွာသို့ ရွှေ့စေလိုကြသည်။

ဆာဒတ်က အစွရေးတို့၏အဆိုကို ပယ်သည်။ သူ၏ ပထမအကြောင်းပြချက်မှာ ခုံးကျည်များသည် ရှေ့သို့ အလွန်ဆုံး ၃၅ ကီလိုမီတာ အထိသာ ရောက်နိုင်သည်။ ဒုတိယအကြောင်းပြချက်မှာ ထိုခုံးကျည်စခန်းများကို တူးမြောင်းမှ ကီလိုမီတာ ၂၀ ကွာသို့ ဆုတ်ပေးရလျှင် ထိုဒေသ၏အနေအထားအရ အမြောက်များတပ်ဆင်၍ မရနိုင်ဟူ၍ ပြောသည်။

အစွရေးတို့က အလျှော့မပေးကြချေ။ ငါးကီလိုမီတာကွာဝေးမှုသည် အစွရေးတို့၏ လေကြောင်းနယ်လုံခြုံရေးနှင့် အမြဲတမ်း ခြိမ်းခြောက်ခံနေရမည့် အခြေအနေအထားမှာ ရှိနေသည်ဟု ကစ်ဆင်ဂျာအား ပြောပြကြရာ ကစ်ဆင်ဂျာ အတိအကျ သွားသည်။ သူက အစွရေးတို့ ယခုလိုလုပ်နေပုံမှာ သဘောတူညီချက်မရှိ ဆန့်ကျင်ဘက်ပြုနေကြသည့် ကိုင်ရိုဂျီလူများ နာမည်အားဖြင့် ဖာစီနို ဂါမာဆီတို့ အကြိုက်ကျအောင် လုပ်ပေးနေရာရောက်ကြောင်းဖြင့် ကျေပွန်ပြောကြားသည်။ ထိုသို့ပြောမရသည့်အခါ ကစ်ဆင်ဂျာသည် စိတ်ကို မချုပ်ချယ်နိုင်တော့ဘဲ ယခု စေ့စပ်ဆွေးနွေးမှုတစ်ခုလုံးတွင် အိဂျစ်တို့ကသာ

လိုက်လိုက်လျော့လျော့ ရှိကြပြီး အစွဲရေးတို့က ဘာမျှ မလိုက်လျော့ဟု
 အော်ဟစ်၍ ပြောလေသည်။ ထိုအခါ အစွဲရေးဝန်ကြီးတစ်ဦးက တစ်ဖက်
 သတ် ဆုတ်ခွာပေးရန်တောင်းဆိုခြင်းခံနေရသည်မှာ အစွဲရေးသာ ဖြစ်
 ကြောင်းဖြင့် ပြန်၍ပြောသည်။ သို့သော် ကစ်ဆင်ဂျာက အစွဲရေး၏ ရှေ့ဖ
 ချက်ကို လက်မခံဘဲ တူးမြောင်းမှ ဆုတ်ခွာပေးခြင်းမှာ အလျော့ပေးရသည့်
 ကိစ္စမဟုတ်။ အစွဲရေးတို့သည် တူးမြောင်းအနောက်ဘက်ကမ်းတွင် ကြာ
 ကြာ နေနိုင်မည်လည်း မဟုတ်။ ထိုသို့နေနိုင်ဖို့ရန် အရန်တပ်များကို ဆင့်
 ခေါ်ရလိမ့်မည်။ အစွဲရေး၏ အခြေအနေမှာမကောင်း။ ဆာဒတ်ကသာ လိုက်
 လျော့မှုများဖြင့် အကူအညီပေးနေသည်ဟူ၍ နိဂုံးချုပ်လိုက်သည်။

ကစ်ဆင်ဂျာသည် ဘယ်လိုပင် ဟိန်းဟောကံစေကာမူ သူ့အလိုကျ
 ဖြစ်မလာပေ။ နောက်ဆုံးတွင် ဒါယန်းက ကစ်ဆင်ဂျာသည် ဆာဒတ်ဘက်
 မှ နေ၍ ကြည့်မည်ဆိုလျှင် အီဂျစ်တို့ဘက်က တူးမြောင်းအနီးတွင် အရပ်
 သူ အရပ်သားတို့ နေထိုင်ကြသည်ကို မြင်ရမည်။ အစွဲရေးတို့ဘက်မှာ စစ်
 တပ်များသာရှိသည်။ သို့ဖြစ်ရာ အစွဲရေးအမြောက်အမြားက အီဂျစ်အရပ်
 သားတို့ကို လက်လှမ်းမမီသည့်နေရာတွင် ရှိဖို့အရေးသည် အီဂျစ်၏ အကျိုး
 အတွက်သာ ဖြစ်သည်။ ထိုသို့ဖြစ်လိုလျှင် အီဂျစ်တို့သည် မိမိတို့၏ ဆစ်
 ခုံးကျည်စခန်းကို အစွဲရေးတို့က တောင်းဆိုလိုက်သည့်မျဉ်းကြောင်းသို့
 နောက်ဆုတ်ပေးရလိမ့်မည်ဟု ပြောသည်။

ကစ်ဆင်ဂျာသည် အက်ဆွမ်သို့ သွားရပြန်သည်။ ဒါယန်းပြောသည့်
 စကားမှာ မှန်နေသည်ကိုလည်း တွေ့ရသည်။ ထိုအကြောင်းကြောင့်
 ဆာဒတ်က ခုံးကျည်စခန်းများကို တူးမြောင်းမှ ကီလိုမီတာ ၂၀ တိတိရွေ့၍
 ပေးရန် အစွဲရေးတို့၏ တောင်းဆိုချက်ကို လက်ခံလိုက်သည်။

ယခုကဲ့သို့ အသေးစိတ်ကိစ္စများကို သဘောတူကြပြီးသည့်နောက်
 အရှေ့အလယ်ပိုင်း၏ ထူးခြားသော နိုင်ငံရေးအတွေးအခေါ်နှင့်ဆိုင်သည့်
 ပြဿနာတစ်ရပ်ပေါ်လာပြန်သည်။ ဆာဒတ်သည် မိမိတို့အချုပ်အခြာ အာ
 ဏာပိုင်သည့် နယ်မြေထဲတွင် မိမိတို့၏တပ်များကို အကန့်အသတ်ဖြင့်
 ထားရှိမည်ဟူသော စာပိုဒ်ကို သဘောတူစာချုပ်ထဲတွင် ထည့်သွင်းခြင်းမပြု
 ရန် မူအားဖြင့်ကန့်ကွက်လေသည်။ ထိုသို့ ကန့်ကွက်ခြင်းမှာ တစ်ဖက်စွန်း

ရောက် အာရပ်ခေါင်းဆောင်များက မိမိသည် စစ်မတိုက်ရအောင် ဝိနည်း
 ရှောင်သည့်အနေဖြင့် စစ်တပ်များခွဲခွာရေးနှင့် စစ်အင်အားလျော့ပေးခြင်း
 ကို လိုလားခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်ဟု ပြောနေကြသည့်အတွက်ကြောင့်ဖြစ်ကြောင်း
 ဖြင့် ကစ်ဆင်ဂျာအား ပြောပြသည်။

သို့ဖြစ်၍ စစ်တပ်အင်အား လျော့ခြင်းနှင့် လက်နက်ကန့်သတ်ခြင်း
 ကို အမေရိကန်သမ္မတ အဆိုပြုသည့်အနေဖြင့် မိမိနှင့် မစွက်မိယာထံ လျှို့
 ဝှက်ပေးစာ တစ်ပုံစံတည်း ရေးသားပေးပို့ရန် အဆိုပြုသည်။ ထိုသို့နစ်ဆင်
 က စစ်တပ်အင်အား လျော့ချခြင်းနှင့် လက်နက်ကန့်သတ်ခြင်းနှင့်ပတ်သက်
 ၍ အသေးစိတ်ဖော်ပြချက်ကို မိမိတို့နှစ်နိုင်ငံခေါင်းဆောင်များ သဘော
 တူ လက်မှတ်ရေးထိုးမည်ဟု ဆိုသည်။ ထိုအဆိုပြုချက်ကို ကစ်ဆင်ဂျာက
 သူ့လက်ထောက်များနှင့် ဆွေးနွေးရာတွင် ထိုအဆိုမျိုးမှာ မကြုံစဖူး မကြား
 စဖူးသော အဆိုဖြစ်၍ မိမိအံ့ဩကြောင်းဖြင့် ပြောပြသည်။ ထိုသို့ ဆာဒတ်
 အဆိုပြုလိုက်ခြင်း၏ အနက်သဘောမှာ မူရင်းသဘောတူညီချက်ကို နှစ်
 ဖက်သော စစ်ဦးစီးချုပ်များက လက်မှတ်ရေးထိုးကြမည်ဖြစ်ပြီး နှစ်နိုင်ငံ
 ခေါင်းဆောင်များက နောက်ဆက်တွဲမှတ်တမ်းကိုသာ လက်မှတ်ရေးထိုးကြ
 မည့်သဘောဖြစ်ပေသည်။ သို့သော် ကစ်ဆင်ဂျာက ဆာဒတ်အား မည်သို့
 မှ ကန့်ကွက်ပြောဆိုခြင်းမပြုချေ။ ရှေးကမကြုံစဖူး မကြားစဖူးသော အစီ
 အစဉ်မှာလည်း ဖြစ်မြောက်ခဲ့လေသည်။

အစွဲရေး၏ ခါးသီးသော အတိတ်က အတွေ့အကြုံများသည် ကြား
 နယ်မြေထဲတွင် ကုလသမဂ္ဂတပ်များ၏ အခန်းကဏ္ဍနှင့်ပတ်သက်၍ ဆွေး
 နွေးသမျှ ကိစ္စတို့တွင် ရောင်ပြန်ဟပ်လေ့ရှိပေသည်။ အထူးသဖြင့် ၁၉၆၇
 ခုနှစ် ဇွန်လအတွင်းက ကုလသမဂ္ဂ အရေးပေါ်တပ်များကို ချက်ချင်းထွက်
 ခွာသွားရန် သမ္မတ နာဆာက တောင်းဆိုခဲ့ခြင်းကို အစွဲရေးတို့ မမေ့နိုင်ကြ
 ချေ။ ထိုသို့ နောက်ထပ်၍ မဖြစ်စေရန် ကုလသမဂ္ဂတပ်များကို အမြဲတမ်း
 ထားရှိရန် အစွဲရေးက စတင်တောင်းဆိုသည်။ ထိုသို့မဟုတ်လျှင်လည်း
 ကုလသမဂ္ဂတပ်များ ရွှေ့ပြောင်းရေးကို လုံခြုံရေးကောင်စီကသာ ဆုံးဖြတ်
 ရန် အဆိုပြုသည့်ပြင် အစွဲရေးတို့က ကန့်ကွက်သည့်အဆိုမှန်သမျှ အမေ
 ရိကန်က ဗီတိုအာဏာဖြင့် ပယ်ချရန်တောင်းဆိုသည်။

ကစ်ဆင်ဂျာက ထိုတောင်းဆိုချက်နှစ်ရပ်စလုံးကို ပယ်ချသည်။ သူက အကြောင်းပြသည်မှာ ကမ္ဘာ့ရှုထောင့်မှကြည့်လျှင် ဆာဒတ်သည် ကုလသမဂ္ဂ တပ်များကို မောင်းထုတ်ပြီး စစ်တိုက်သည်ဖြစ်သည်စေ၊ သူတပ်များက ကုလသမဂ္ဂနယ်မြေကို ဖြတ်ကျော်ကြသည်ဖြစ်စေ အရေးမကြီးကြောင်း၊ ဘယ်လိုပင်ပြုလုပ်စေကာမူ အများ၏အမြင် အထူးသဖြင့် အမေရိကန်ပြည် သူတို့အမြင်တွင် ၁၉၆၇ ခုနှစ်တုန်းက ကုလသမဂ္ဂတပ်များကို နာဆာ မောင်း ထုတ်စဉ်ကကဲ့သို့ပင် အီဂျစ်အပေါ်တွင် အပြစ်ပုံ၍ချမှည့်သာဖြစ်ကြောင်း ဖြင့် ပြောပြလေသည်။

ဒုတိယဝန်ကြီးချုပ် အာလွန်သည် ကစ်ဆင်ဂျာနှင့် နှစ်ယောက်တည်း တွေ့ကြရာတွင် အများ၏အမြင် သို့မဟုတ် အမေရိကန်၏အမြင်သည် ၁၉၆၇ ခုနှစ်က စစ်ကို မတားဆီးနိုင်ခဲ့ပါဟု အတိတ်ကို ပြန်ပြောင်းသင်္ကေ ပေးသည်။ ထိုအခါ ကစ်ဆင်ဂျာသည် အတန်းထဲတွင် အလွန်ညံ့ဖျင်း ထုံ ထိုင်းသော ကျောင်းသားငယ်အား ဆရာဖြစ်သူက ရှုတ်ချသည့် မျက်နှာထား မျိုးဖြင့် “ဒီမှာ ယီဂယ်၊ ဘယ်ဘက်ကဖြစ်ဖြစ် စစ်ဖြစ်ချင်နေရင် ဖြစ်တာပဲ။ ကုလသမဂ္ဂတပ်တွေ ရှိရှိ-မရှိရှိ ဖြစ်မှာပဲ။ ကုလသမဂ္ဂတပ်တွေရှိတဲ့အတွက် အများဆုံးရနိုင်တာဆိုရင် အများရဲ့ထင်မြင်သုံးသပ်ချက်ဖြစ်ပြီး ဘယ်သူက ရန်စကျူးကျော်ဖို့ ကြံရွယ်နေတယ်ဆိုတာကို အစောဆုံးနဲ့ တိတိကျကျ သိရ တာပဲရှိမယ်”ဟု ပြောပြသည်။

သို့သော် အစွဲရေးက လိုချင်နေသည်မှာ အမေရိကန်ပြည်သူတို့၏ အမြင်ထက် နောက်ထပ် စစ်မဖြစ်ရေးပင်ဖြစ်သည်။ သို့ဖြစ်၍ ဝန်ကြီးတစ်ဦး က တစ်မျိုးတစ်နည်းလှည့်၍ပြောလိုက်သည်။ သူ့အပြောမှာ ကုလသမဂ္ဂ တပ်များအစား အမေရိကန်နှင့် ရုရှားတပ်များကို ထားပေးရန် အဆိုပြုခြင်း ဖြစ်သည်။ ထိုသို့ပြောလိုက်သည်နှင့် ကစ်ဆင်ဂျာမှာ သွေးတက်သွားလေ သည်။ သူက ထိုအဆိုပြုချက်သည် မဟာဗျူဟာနည်းအရ အမှားကြီးမှား ခြင်းဖြစ်သည်။ အရှေ့အလယ်ပိုင်းတွင် ဆိုဗီယက်စစ်တပ်များ ရှိနေခြင်း သည် အလွန်တရာကြီးမားသော အန္တရာယ်ဖြစ်သည်ဟု ပြောပြသည်။ နောက် တစ်ချက်မှာ ဗီယက်နမ်အရေးကိစ္စ ပြီးခါစအချိန်တွင် ယခုလိုအဆိုမျိုးသည် အမေရိကန်အောက်လွှတ်တော်၏ တုန့်ပြန်ချက်မှာအစွဲရေးအတွက် များစွာ

အန္တရာယ်များလိမ့်မည်ဟု ပြောသည်။

ထို့ထက်ပို၍ကြီးမားသော သဘောအယူအဆကွာဟချက်မှာ သဘောတူညီချက်များကို ချိုးဖောက်မှုများနှင့် စပ်လျဉ်းသည့်ကိစ္စတစ်ခု လုံးဖြစ်သည်။ ထိုသို့ချိုးဖောက်မှုများနှင့်ပတ်သက်၍ ကစ်ဆင်ဂျာက အရုံး မြတ်ကိုတွက်သည်။ အစွဲရေးတို့က သဘောတူညီချက်အပိုဒ်တိုင်းအပိုဒ်တိုင်း သည် အာရပ်တို့ဘက်က ပါဝင်သူတို့အပေါ်တွင် ယုံကြည်စရာ ရှိ မရှိဟူ၍ သိက္ခာမှတ်ကျောက်တင်ရမည့် အချက်များဖြစ်သည်ဟု သဘော ထားကြ သည်။

ဂိုလ်ဒါဗီယာက ၁၉၇၀ ခုနှစ် အပစ်အခတ်ရပ်စဲရေး သဘောတူ ညီချက်ကို အီဂျစ်တို့ဘက်က ချိုးဖောက်ကာ ဆမ်ဒုံးကျည်စခန်းကို တူး မြောင်းဘက်သို့ နာဆာက ရွှေ့ခဲ့ခြင်းကို ပြန်လည်တင်ပြကာ ထိုသို့အီဂျစ် တို့ဘက်က ချိုးဖောက်ခဲ့ခြင်းကို အမေရိကန်တို့က သီတင်းသုံးပတ်ကြာ သည့်တိုင်အောင် ဝန်မခံခဲ့ကြခြင်းကို သတိရစေရန်ပြောပြသည်။ ထိုသို့ ပြောပြခြင်းကို ကစ်ဆင်ဂျာ၏ တုံ့ပြန်ချက်မှာ ထိုသို့ဖြစ်ပွားခဲ့သည့်ကိစ္စ တစ်ခုလုံးတွင် အမြတ်ရလိုက်သူမှာ အစွဲရေးသာလျှင်ဖြစ်ကြောင်း၊ အီဂျစ် တို့၏ စာချုပ်ဖောက်ဖျက်မှုကို အကြောင်းပြ၍ အစွဲရေးတို့သည် အမေ ရိကန်ထံမှ လက်နက်အမြောက်အမြား အကူအပံ့ထပ်မံရရှိခဲ့ကြောင်း၊ ထို့ပြင် အစွဲရေးအပေါ်တွင် ကမ္ဘာ့အမြင်မှာ ပျော့ပျောင်းလာခဲ့ကြောင်း ဆင်ခြေ ပေးခြင်းဖြစ်လေသည်။

သို့ရာတွင် မစ္စက်ဗီယာက အလျှော့မပေးချေ။ အမေရိကန်ထံမှ လက်နက်များရသည့်အတွက် ပေးဆပ်လိုက်ရသည့်အရာမှာ အီဂျစ်တို့၏ ဆမ်ဒုံးကျည်စခန်းများ တူးမြောင်းဘက်မှာ ရှိမြဲရှိနေခြင်းကို ခေါင်းငုံ့ခံနေ ခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်ဟု ပြောလိုက်ရာ ဆွေးနွေးပွဲအခန်းထဲတွင် ရှိနေကြသူ အား လုံးသည် ငြိမ်သက်နေကြသည်။ သူတို့သည် မစ္စက်ဗီယာ မည်သို့ နိဂုံးချုပ် မည်ကို သိနေကြလေသည်။ သုံးနှစ်အကြာတွင် အီဂျစ်တို့ တူးမြောင်းကို ဖြတ်ကျော်လာနိုင်ကြခြင်းမှာ ထိုသို့ ခုံးကျည်များရှိနေ၍ဖြစ်သည်ဟု မစ္စက် ဗီယာက သုံးသပ်ပြလေသည်။

ထိုသို့ ပြောသမျှစကားတို့သည် သဘောတူညီချက် ချိုးဖောက်မှုများ

မရှိစေရန် စိတ်ချရဖို့အတွက် အစွဲရေးတို့က အမြဲတမ်းနှင့် အင်အား တောင်း တောင်းသော ကုလသမဂ္ဂတပ်များ တောင်းဆိုခြင်းကို လုံလောက်သော အကြောင်းပြချက်များ ဖြစ်ပေသည်။ သို့သော် အမြဲတမ်း ကုလတပ်များ ထားပေးရန် တောင်းဆိုချက်မှာ မအောင်မြင်ခဲ့ချေ။ ဆာဒတ်က ထိုသို့ အမြဲ တမ်း တပ်များ ထားမည်ဆိုလျှင် စစ်တပ်များခွဲခွာရေး သဘောတူညီချက် သည် ဆိုင်းနိုင်းကျွန်းဆွယ်ကို အစွဲရေးတို့အား အချုပ်အခြာအာဏာပိုင်ခွင့် ပေးလိုက်သည့် နောက်ဆုံးသတ်အစီအစဉ်အဖြစ် မိမိ ဝန်ခံရာရောက်မည်ဟု သော အကြောင်းပြချက်ကိုသာ လက်ခံလိုက်ခဲ့ရသည်။

အစွဲရေးတို့ ရရှိခဲ့သည့် တစ်ခုတည်းသော အချက်မှာ ကုလသမဂ္ဂ တပ်များတွင် အစွဲရေးနိုင်ငံနှင့် သံတမန် အဆက်အသွယ်မရှိသော နိုင်ငံများ မှ စစ်တပ်များ မပါဝင်အောင် စီစဉ်ပေးရေးဖြစ်လေသည်။ ကစ်ဆင်ဂျာက ထိုကိစ္စနှင့်ပတ်သက်၍ အထွေထွေအတွင်းရေးမှူးဝေါဟိမ်းနှင့် ညှိနှိုင်းပေး ဖို့ရန် မခဲယဉ်းပါဟု အစွဲရေးဝန်ကြီးများအား အာမခံခဲ့သည်။

ကစ်ဆင်ဂျာသည် ကုလသမဂ္ဂတပ်များနှင့်ပတ်သက်၍ အပြန်အလှန် ပြောဆိုကြသည့် စကားအဆုံးတွင် အစွဲရေးတို့နှင့် ပြက်လုံးထုတ်ကာ နိဂုံးချုပ် လိုက်လေသည်။ သူက အီဂျစ်နှင့် အစွဲရေးတို့ တစ်ဖက်နှင့် တစ်ဖက် ပစ်ခတ် ကြလျှင် မည်သည့်ဘက်ကိုမျှ အမြောက်ကျည်ဆံများ မရောက်ဘဲ ကြားထဲ က ကုလသမဂ္ဂတပ်တွေ လိုမ့်ခံရလိမ့်မည်ဟုဆိုသည်။ ဒါယန်းက ပြုံးရယ် လျက် တစ်ဖက်နှင့် တစ်ဖက် ပစ်ကြလျှင် ကုလသမဂ္ဂစစ်သားများ၏ ခေါင်း ပေါ်က ကျော်ပြီးပစ်ကြမှာပါဟု ပြန်၍ပြောသည်။ ထိုအခါ ကစ်ဆင်ဂျာက တစ်ဖက်နှင့်တစ်ဖက် ပစ်ခတ်ကြသည်ထက် ကုလသမဂ္ဂတပ်တွေကို နှစ် ဖက်ညှပ်၍ ပစ်ခတ်ကြသည်မှာ မကြာခဏဖြစ်မှာပါဟု ချေပသည်။ "မကြာ ခဏတော့လည်း မဖြစ်ပါဘူး။ တစ်ခါ တစ်ခါလောက်သာ ဖြစ်မှာပါ"ဟု ဒါယန်းက နိဂုံးချုပ်လိုက်လေသည်။

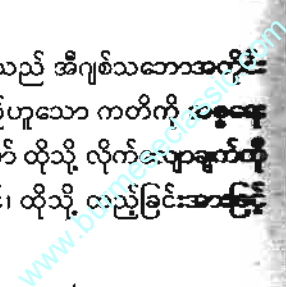
ကုလသမဂ္ဂတပ်များနှင့်ပတ်သက်သည့် သဘောတူညီချက်တွင် ပါရှိသော စာပိုဒ်များကို နောက်ဆုံးအချောသတ်သူမှာ ကစ်ဆင်ဂျာပဲ ဖြစ် သည်။ သို့ရာတွင် သူသည် အစွဲရေးနိုင်ငံနှင့် သံတမန်အဆက်အသွယ် မရှိသော နိုင်ငံများနှင့်ပတ်သက်၍ အတိအကျဖော်ပြခြင်းမပြုချေ။ လုံခြုံရေး

ကောင်စီတွင် အမြဲတမ်းပါဝင်သော နိုင်ငံများကို ဖယ်ထုတ်ထားဖို့ စဉ်း စားရာတွင် ရှုရှားတစ်နိုင်ငံတည်းကိုသာ အထူးဂရုစိုက်လေသည်။ အစွဲရေး နှင့် အဆက်အသွယ်မရှိသော အခြားနိုင်ငံများအရေးကိုမူ သူ ကတိပြုထား သည့်အတိုင်း ကုလသမဂ္ဂအတွင်းရေးမှူး ဝေါဟိမ်းနှင့် အပြီးအမြဲမ်း စီစဉ် ထားပြီးသားဖြစ်သည်။

အစွဲရေးတို့သည် မိမိတို့က တစ်ဖက်သတ် ဆုတ်ခွာပေးရသည့် အတွက် ပြန်၍အလျောက်အစား ပေးသည့်အနေဖြင့် ငြိမ်းချမ်းရေးပန်းတိုင်သို့ တက်လှမ်းနိုင်မည့် နိုင်ငံရေးအရ လိုက်လျောမှုအချို့ကို တောင်းဆိုသည်။ တစ်နည်းဆိုရလျှင် အနည်းဆုံးအားဖြင့် ရန်သူအပြုအမူများ ရှောင်ရှားရန် ဖြစ်သည်။ ကစ်ဆင်ဂျာက "ရန်သူတို့ရဲ့ပြုမူမှုများ အဆုံးသတ်ရေး"အတွက် အစွဲရေးတို့၏ တိကျစွာ တောင်းဆိုချက်ကို ပယ်ချသည်။ ထိုသို့ ဘယ်နည်း နှင့် မျှမဖြစ်နိုင်။ ဤမှုမှာ အသုံးမကျသောမူဖြစ် သည်ဟုဆိုသည်။ သမိုင်းရေး ဆရာတစ်ဦးအနေဖြင့် သူလေ့လာသိရှိရသမျှ စစ်ဆိုသည်မှာ ငြိမ်းချမ်းစွာ ဆက်ဆံမှုရှိနေသည့် နိုင်ငံချင်းဖြစ်လေ့ဖြစ်ထ ရှိသည်။ အရှေ့အလယ်ပိုင်း မှာမူ ထိုသို့မဟုတ်ဘဲ တစ်ဖက်နှင့်တစ်ဖက် မတည့်သည့် နိုင်ငံချင်း စစ်ခင်း လေ့ရှိကြသည်ဟု သရော်သည့်လေသံဖြင့် ပြောသည်။ ဆာဒတ်က "အပစ် အခတ်ရပ်စဲရေးကို ထိန်းသိမ်းထားရန်" ကိုသာ သဘောတူညီချက်ထဲတွင် ယေဘုယျအားဖြင့် ရည်ညွှန်းရုံလောက် ပါရှိစေလိုသည်ဟု ကစ်ဆင်ဂျာ ကို ပြောပြသည်။

ဒါယန်းက စူးအက်တူးမြောင်းကို သဘောတူများ သွားလာခွင့်ပေးပြီး တူးမြောင်းတစ်လျှောက်ရှိ မြို့များကို ပြန်လည်နေရာချထားပေးမည်ဆိုလျှင် စစ်ဖြစ်ဖို့ အလားအလာ လျော့နည်းဖွယ်ရာရှိသည်။ အစွဲရေးသဘောတူများ ကို တူးမြောင်းထဲ၌ သွားလာခွင့်ပေးလျှင်လည်း စစ်ကိုတား ဆီးနိုင်လိမ့်မည် ဟု အဆိုပြုသည်။

ဆာဒတ်က တူးမြောင်းဖွင့်ရေး မဖွင့်ရေးသည် အီဂျစ်သဘောအတိုင်း ဖြစ်သည်။ အကယ်၍ တူးမြောင်းဖွင့်ပေးပါမည်ဟူသော ကတိကို ပစ္စုပ္ပန် က အလိုရှိလျှင် သူကန့်ကွက်စရာမရှိပါ။ သို့သော် ထိုသို့ လိုက်လျောမှုကို တရားဝင်သဘောတူညီချက်ထဲတွင် မထည့်နိုင်၊ ထိုသို့ ထည့်ခြင်းအားဖြင့်

အစွရေးတို့ဘက်က စတင်လာသည့် တောင်းဆိုချက်မျိုး ဖြစ်နေမည်ဟု ပြန်ကြားပြောဆိုသည်။ သို့ဖြစ်၍ နောင်တွင် ပြုလုပ်မည့် ဆွေးနွေးပွဲများ၌ အစဉ်အလာတစ်ရပ်ဖြစ်စေမည့် မူတစ်ခုကို ကစ်ဆင်ဂျာက ချမှတ်ပေးရလေသည်။ ထိုမူမှာ အီဂျစ်က အမေရိကန်ကို ကတိပေးရမည်။ အမေရိကန်က အစွရေးကို အလားတူ ကတိပြုမည် ဟူ၍ဖြစ်သည်။

မည်သို့ရှိစေ ဆာဒတ်သည် အပြီးသတ်စာချုပ်လက်မှတ်ထိုး၍ မပြီးသေးသမျှ တူးမြောင်းထဲတွင် အစွရေးသင်္ဘောများ သွားလာခွင့်ပြုရေးဆိုသည့်စကားကို နားမလေသံမကြားလို၊ သူသည် အစွရေးနိုင်ငံအလံ လွှင့်တူမထားသော သင်္ဘောများတွင် အစွရေးကုန်ပစ္စည်းများ သယ်ဆောင်ခြင်းကိုသာ ခွင့်ပြုမည်ဟုဆိုသည်။ အစွရေးတို့က ဆာဒတ်၏ ကမ်းလှမ်းချက်ကို လက်ခံကြသည်။ သို့သော် သဘောတူညီမှု တစ်စုံတစ်ရာ အသစ်ထပ်မံ၍ မပြုလုပ်မီ တူးမြောင်းဖွင့်ပေးခြင်း၊ တူးမြောင်းမြို့များကို ပြန်လည်နေရာချပေးခြင်းနှင့် အစွရေးသင်္ဘောများ သွားခွင့်ပေးခြင်းပြုမည်ဆိုသော ကတိကို အကောင်အထည်ဖော်ရန် ထပ်တလဲလဲ တောင်းဆိုလေသည်။

ကစ်ဆင်ဂျာက အစွရေးတို့၏ လိုလားချက်များကို ဆာဒတ်က သဘောတူထားပြီးသားဖြစ်သည်။ ထိုအချက်ကို အမေရိကန်နှင့် အစွရေးတို့အချင်းချင်း နားလည်မှုရှိထားသော သီးခြားမှတ်တမ်းထဲတွင် ပါရှိပါသည်ဟုဆိုသည်။ သို့သော် ကစ်ဆင်ဂျာသည် အစွရေးတို့အား ပြောဆိုရာတွင် ပွင့်လင်းတိကျခြင်းမရှိချေ။ အီဂျစ်တို့က တူးမြောင်းဖွင့်ပေးရန်နှင့် အစွရေးတို့ကုန်ပစ္စည်းများကိုသယ်ဆောင်ခွင့်ပြုရန် ယေဘုယျအားဖြင့် ကတိပြုခဲ့ခြင်းမျှသာဖြစ်သည်။ နေ့ရက်သတ်မှတ်ခြင်းမရှိပေ။ နောက်ထပ်စေ့စပ်ပြောဆိုခြင်းများ မပြုမီ ဖြစ်ရပါစေမည်ဟူ၍လည်း မပြောခဲ့ချေ။

နောက်ဆုံးအခက်အခဲကို ဒါယန်းက သူလုပ်နေကျပုံစံအတိုင်း ဖြေရှင်းပေးလိုက်သည်။

ဆာဒတ်က လက်မှတ်ရေးထိုးပြီး ၄၈ နာရီအကြာတွင် စူးအက်မြို့သို့သွားသောလမ်းကို အီဂျစ်တို့၏ လက်ထဲသို့ပြန်၍ပေးရမည်ဟု တောင်းဆိုသည်။ ကစ်ဆင်ဂျာသည် ဘာကြောင့် ဆာဒတ်က ယခုကဲ့သို့ အလျင်လိုရခြင်းကို မစဉ်းစားတတ်ချေ။ ထိုသို့ဖြစ်ရခြင်းမှာ အီဂျစ်သမ္မတ၏ “ထူး

ဆန်းသောအစွဲ”ဟူ၍ ကစ်ဆင်ဂျာကဆိုသည်။ ဒါယန်းကမူ ဤကိစ္စမှာ အီဂျစ်တို့၏ အကဲဆတ်ခြင်းဖြစ်သည်ဟူ၍ နားလည်ကြောင်းဖြင့် ပြောပြသည်။ ၁၉၅၆ ခုနှစ် စစ်ပွဲတုန်းက ပို့ဆက်မြို့သည် သမ္မတနာဆာအတွက် အရေးကြီးခဲ့သလို စူးအက်မြို့သည် ဆာဒတ်အတွက် အရေးကြီးနေသည်။ ထို ၅၆ ခုနှစ်စစ်ပွဲတွင် ပို့ဆက်ကို ဗြိတိသျှတပ်များက ဝင်ရောက် တိုက်ခိုက်ခဲ့သည်။ ထိုမြို့သည် ကျဆုံးလုနီးနီးဖြစ်ခဲ့သော်လည်း ရဲစွမ်းသတ္တိ ကြီးမားစွာဖြင့် စုခံခဲ့ကြသဖြင့် ထိုမြို့ကြီးသည် အီဂျစ်တို့အတွက် ဂုဏ်ယူစရာ အမျိုးသားအထိမ်းအမှတ်ဖြစ်ခဲ့သည်။ စူးအက်မြို့သည်လည်း ပို့ဆက်ကဲ့သို့ပင် အစွရေးတို့၏ သိမ်းပိုက်ခြင်းကို ခံရလုနီးနီးဖြစ်ခဲ့ပြီးမှ ကြံ့ကြံ့ခံ၍ ကာကွယ်နိုင်ခဲ့သည်။ ထို့ကြောင့် စူးအက်သည်လည်း အီဂျစ်အမျိုးသားတို့၏ ဂုဏ်ယူစရာ ဖြစ်လာပြန်သည်ဟု ဒါယန်းက ရှင်း၍ပြလေသည်။

အစွရေးစစ်ဦးစီးချုပ် အယ်လဇာက စူးအက်မြို့သို့သွားသောလမ်းကို ချက်ချင်းဖွင့်၍မပေးရန် ကန့်ကွက်သည်။ သို့ရာတွင် ဒါယန်းက အယ်လဇာနှင့် တိုင်ပင်မနေဘဲ ကစ်ဆင်ဂျာဘက်သို့လှည့်ကာ “စူးအက်မြို့သွားတဲ့လမ်းကို သဘောတူစာချုပ် လက်မှတ်ထိုးပြီး ၄၈ နာရီအကြာမှာ ဖွင့်ပေးချင်တယ်လား၊ လေးဆယ့်ရှစ်နာရီဆိုရင်လည်း လေးဆယ့်ရှစ်နာရီ ဖြစ်ရမှာပေါ့”ဟု ပြောလိုက်သည်။

ဂျေရုဆလင်တွင် ပြုလုပ်သော နောက်ဆုံးအစည်းအဝေးတွင် အဓိကဆွေးနွေးသည့်ကိစ္စမှာ လက်မှတ်ရေးထိုးပွဲ နေ့ရက်သတ်မှတ်ရန် ဖြစ်သည်။ ကစ်ဆင်ဂျာသည် သူ့အမေရိကန်သို့ ပြန်ရမည်ဖြစ်သော ၁၉၇၄ ခု ဇန်နဝါရီ ၁၄ ရက်တွင် ကိစ္စအားလုံး ပြီးပြတ်သွားစေချင် သည်။ အစွရေးတို့အဖို့မှာ ထိုသဘောတူညီချက်ကို အစိုးရအဖွဲ့ဝင်စုံညီ တက်ရောက်သော ကက်ဘီနက်အစည်းအဝေးနှင့် လွှတ်တော်က အတည်ပြုရန် လိုနေသေးသည်။ ဒီဇင်ဘာလ ၃၁ ရက်နေ့က ရွေးချယ်လိုက်သော လွှတ်တော်သစ်သည် ဇန်နဝါရီလ ၃၁ ရက်နေ့တွင်မှ ပထမ အစည်းအဝေး ကျင်းပမည်ဖြစ်သည်။ သို့သော် လက်မှတ်ရေးထိုးဖို့ကိစ္စကို ထိုနေ့အထိ ဆိုင်းမထားသင့်ဟု အလုံးက သဘောတူသည်။ သို့သော် လွှတ်တော်၏ သဘောတူညီချက်ရရှိရန်မှာ မခဲယဉ်း။ အစွရေးအစိုးရသည် လွှတ်တော်သစ်ထွင် အမတ်အင်အား

အများစု ရရှိထားသဖြင့် လွှတ်တော်က အတည်ပြုလိုမိမည်ကို ယုံမှားသံသယမရှိပေ။ မည်သို့ရှိစေ ထိုအကြောင်းကိုတော့ အီဂျစ်ကို ရှင်းပြနိုင်သည်။

ကက်ဘီနက်အဖွဲ့ဝင် စုံညီအစည်းအဝေး၏ အတည်ပြုချက် ရယူရေးမှာ ပြဿနာတစ်မျိုးဖြစ်နေသည်။ ဆွေးနွေးပွဲတွင် ဖြစ်ပေါ်တိုးတက်မှုများကို ကက်ဘီနက်သို့ နေ့စဉ်အစီရင်ခံနေရလေရာ သဘောတူစာချုပ်ပါ အသေးစိတ်အချက်အလက်များကို အချိန်မကျမီကက်ဘီနက် အစည်းအဝေးက ပေါက်ကြားမည်ကို ကစံဆင်ဂျာက စိုးရိမ်နေသည်။ အစွဲရေး စေ့စပ်ရေး အဖွဲ့ဝင်တစ်ဦးက သတင်းပေါက်ကြားမှုများမှာ တခြားဘက်မှလည်း လာသည်။ အတိအလင်းပြောရမည်ဆိုပါက ကစံဆင်ဂျာ၏ အဖွဲ့ဝင် “အထက်အရာရှိများ”ထံကလည်း ပေါက်ကြားသည်ဟု ပြောသည်။ ကစံဆင်ဂျာက ထိုစွပ်စွဲချက်ကို လက်မခံ။ အမေရိကန်နိုင်ငံ ခြားရေးဌာနကို သူထိန်းကွပ်ထားပုံအရ ပြောရလျှင် တမင်ရည်ရွယ်၍ ပြုလုပ်ခြင်းမရှိသော ပေါက်ကြားမှုမျိုး ဘယ်နည်းနှင့်မှမဖြစ်နိုင်ဟု ဆိုသည်။

ဒါယန်းက သတင်းပေါက်ကြားမှုနှင့် စပ်လျဉ်း၍ ငြင်းခုန်ပြောဆိုနေကြခြင်းကို ရှုတ်ချကာ ထိုစကားများကို ရုပ်ပစ်လိုက်သည်။ သူက ကက်ဘီနက်အစည်းအဝေးရှိသည်ဖြစ်စေ မရှိသည်ဖြစ်စေ ဝန်ကြီးများသည် ဘယ်နည်းနှင့်မဆို နောက်နေ့မနက် သတင်းစာများတွင် ဖတ်ရှုကြရမှာပဲဟု ပြောသည်။ ထို့ပြင် သတင်းစာထဲမှာ စောစောပါနေပေမည်လည်း ထိုသို့ပါရှိခြင်းဖြင့် နှစ်ဖက်စလုံးက အမှန်တကယ်လိုလား၍ ပြုလုပ်ထားသည့် သဘောတူညီချက်ကို ပျက်အောင် ပြုလုပ်နိုင်မည်မဟုတ်ဟု သူ ခိုင်မြဲစွာ ယုံကြည်ကြောင်းဖြင့် ပြောပြသည်။ သို့ဖြင့် အစိုးရအဖွဲ့အစည်းအဝေးကို သတ်မှတ်ထားသည့်အတိုင်း နောက်နေ့တွင် ပြုလုပ်ရန် နောက်ဆုံးသဘောတူညီကြလေသည်။ ထိုအစည်းအဝေးမှာပင် သဘောတူညီချက်ကို တရားဝင် အတည်ပြုလိုက်သည်။

ဇန်နဝါရီလ ၁၈ ရက်၊ သောကြာနေ့ ၁၂ နာရီထိုးခါနီးတွင် ကီလိုမီတာ ၁၀၁ တွင်လည်း အစည်းအဝေးတစ်ခု ကျင်းပသည်။ ယခုအကြိမ်တွင် ဗိုလ်ချုပ်ဂါမာဆီနှင့် မျက်နှာချင်းဆိုင် စားပွဲတစ်ဖက်တွင် ထိုင်သူ

မှာ အစွဲရေးစစ်ဦးစီးချုပ် ဗိုလ်ချုပ်အယ်လာဇာဖြစ်သည်။ စစ်ဦးစီးချုပ်နှစ်ဦးတို့သည် အီဂျစ်နှင့် အစွဲရေးတပ်များ ခွဲခွာရှင်းလင်းရေးပထမ သဘောတူစာချုပ်ကို သွက်လက်စွာ လက်မှတ်ရေးထိုးလိုက်ကြသည်။

ဤစေ့စပ်ဆွေးနွေးရေးကိစ္စကြီးတစ်ခုလုံး အဘယ်သူက ကြိုးကိုင်ခဲ့သည်ကို တစ်ရံတစ်ဆစ်မျှ ဝေဝေဝါဖြစ်စရာမရှိပေ။ ကစံဆင်ဂျာသည် သူ၏ ညှို့ဝင်တတ်သော မျက်နှာနှင့် သူ၏ ကြွယ်ဝလှသော သံတမန်ပရိယာယ်တို့ကို အစွမ်းကုန်အသုံးချကာ သူ့အလိုရှိသည့် မြန်နှုန်းအတိုင်း ခြောက်တစ်လှည့် နားလည်မှုတစ်လှည့်၊ ခေါင်းမာမှုတစ်လှည့် ခွင့်လွှတ်မှုတစ်လှည့်ဖြင့် အချိန်အခါ၏ လိုအပ်ချက်နှင့် သူနှင့်ဆွေးနွေးသည့် ပုဂ္ဂိုလ်၏ အကြိုက် လိုက်၍လုပ်ခဲ့သည်။

မစ္စက်ဗီယာကို သူက အလွန်လေးလေးစားစား ဆက်ဆံသည်။ ဒါယန်းကို မှန်တန်းအတိုင်းဆက်ဆံသည်။ အာလွန်ကို သူက ဆရာလုပ်သည်။ (ဝန်ကြီးထံက အာလွန်တစ်ယောက်ကိုပဲ ယစ်ဂဲဟု ပထမနာမည်အတိုင်း ခေါ်သည်) အစွဲရေးသံအမတ်ဒင်းနစ်ကို သူ၏ တပည့်ကျောင်းသားလေးတစ်ယောက်ကဲ့သို့ ဆက်ဆံသည်။ အစွဲရေးနိုင်ငံခြားရေးဝန်ကြီး အိဘန်ကို မူ သံတမန်ထုံးတမ်းနှင့်အညီ မှန်ကန်စွာဆက်ဆံလေသည်။

အက်ဆွမ်တွင် ကစံဆင်ဂျာသည် သူ၏နှစ်လိုဖွယ်ရာသော ညှို့ဝင်မှုဖြင့် ဆာဒတ်ကို အမိဖမ်းရန် အားထုတ်ခဲ့သည်။ သို့ရာတွင် ဆာဒတ်က သူထက်သာနေသည်ကို တွေ့ရလေသည်။ အီဂျစ်သမ္မတသည် ကစံဆင်ဂျာအား ငြိမ်းချမ်းရေးအလံကို ကိုင်မြှောက်ကာ မမောမပန်းတမ်း လှုပ်ရွှံ့သည်။ ထိုသို့ပြခြင်းမှာ ကစံဆင်ဂျာက ဆာဒတ်အပေါ်တွင် သူ၏ ကောင်းစွာထားရှိသော ထင်မြင်ချက်များကို အစွဲရေးတို့အား ဖောက်သည်ချယ်နစ်မည်ဟု ကောင်းကောင်းကြီး သိထား၍ဖြစ်သည်။ ဆာဒတ်က သူသည် အီဂျစ်နိုင်ငံ၏ စီးပွားရေးတိုးတက်မှုကို လွန်စွာလိုလားကြောင်း ထပ်ခါတလဲလဲ အလေးအနက်ပြု၍ ပြောသည်။ သူသည် တူးမြောင်းကြီးကို ချဲ့လိုသည့် အကြောင်း၊ နောက်ထပ် တူးမြောင်းတစ်ခုကိုပင် တူးကောင်းတူးဆွယ် ခြင်းကြောင်း စသဖြင့် သူ၏ အပြုသဘော ရည်ရွယ်ချက်များကို သိစေလိုသည့် အနေဖြင့် ပြောလေသည်။ ထိုသို့ပြောခြင်းမှာ သူ၏ ရည်မှန်းချက်များဖြစ်ရန်

ငြိမ်းချမ်းရေးရရှိမှုဖြစ်နိုင်မည့်အတွက် သူသည် ငြိမ်းချမ်းရေး အလွန်လိုလားနေခြင်းကို ပေါ်လွင်အောင်ပြော ပြခြင်းဖြစ်ပေသည်။ သို့သော် သူသည် ဂျေရုဆလင်နှင့် ပါလက်စတိုင်း အမျိုးသားအရေးကိစ္စ အစရှိသည့် ဆတ်ဆတ်ထိမခံသည့်ကိစ္စများကို ဘယ်ခါမျှမပြောချေ။ ထိုကိစ္စများသည် အစွရေး၏ နိုင်ငံရေးအဖျားရောဂါ ပြဒါးချိန်တက်သွားစေမည့်အရာများ ဖြစ်လေသည်။

ကစ်ဆင်ဂျာသည် စစ်တပ်များ ခွဲခွာရှင်းလင်းရေးနှင့်ပတ်သက်သည့် ပြဿနာအားလုံးကို ကမ္ဘာ့ရေးရာများနှင့်ဆက်စပ်၍ကြည့်သည်။ သူ့အဖို့ စစ်တပ်ချင်းခွဲခွာရေးသည် သူ၏ပြေပြေပြစ်ပြစ် ဆက်ဆံရေးပေါ်လစီတွင် နောက်ထပ်ကွင်းဆက်တစ်ခုဖြစ်ပေသည်။ သို့ရာတွင် သူ၏ ရုရှားနှင့် ပြေပြေပြစ်ပြစ် ဆက်ဆံရေးဝါဒကို အမေရိကန် အထက်လွှတ်တော်အမတ် ဂျက်ဆင်၏ အတိုက်အခံပြုမှုမှာ ပို၍ပင် အားကောင်းလာလျက်ရှိရာ အစွရေးနှင့် စေ့စပ်ရေးများ ပြုလုပ်နေသည့်အကြားကပင် ဤကိစ္စနှင့် ပတ်သက်၍ သူ၏မကျေနပ်ချက်များကို ဖွင့်ဟခဲ့သည်။ သူသည် ရုရှားနှင့် ကုန်သွယ်ရေး သဘောတူညီချက် ပြုလုပ်ခြင်းအားဖြင့် ရုရှားတို့ထံမှ နှိုက်ယူ၍ရမည့်အရာမှာ ဂျီနီဗာကွန်ဖရင့်တွင် ရုရှားတို့က မလျှော့မတင်း စောင်းကြိုးညင်းမည့် အရေးဖြစ်သည့်အတွက် သူ့ဘက်က အစွရေးတို့ ထောက်ခံအားပေးသင့်သည်ဟု ပြောပြသည်။ ဆိုဗီယက်ယူနီယံမှ ဂျူးများထွက်ခွာခွင့်ရရေးမှာ အရေးကြီးသောကိစ္စဖြစ်သော် လည်း ရုရှားနှင့် အမေရိကန်တို့၏ ပြေပြစ်စွာ ဆက်ဆံရေးဝါဒကို မထိခိုက်နိုင်ဟု ဆိုသည်။ အစွရေးသည် အမေရိကန် အောက်လွှတ်တော်နှင့် အခြားနေရာများရှိ ၎င်းတို့၏မိတ်ဆွေများအား ဆီနိတ်တာဂျက်ဆင်၏ ပြင်ဆင်ချက်အဆိုကို မထောက်ခံတော့ဘဲ နေကြမည်ဆိုပါက ရေရှည်တွင် အစွရေးတို့ အကျိုးရှိမည်ဟု မိမိယူဆထားသည့် ပေါ်လစီအတွက် လမ်းရှင်းသွားမည်ဟု အကြောင်းပြလေသည်။

ထို့ပြင် ရုရှားတို့၏ ကူညီရိုင်းပင်းမှုရအောင် လုပ်ရန်လိုသည်မှာ သူတို့မျက်စိရှေ့တွင် ဂျူစေ့ကလေးတစ်စေ့လောက် ထောင်ပြလိုက်ကာ သူတို့၏ အာသာပြေအောင် လုပ်ပြလိုက်ရုံမျှဖြင့် ပြီးနိုင်သည်ဟု အစွရေးဝန်ကြီးများအား ပြောပြသွားခဲ့လေသည်။ ဤကိစ္စတွင် သူ့ကို အစွရေး

တို့က မကူညီကြသည့်အတွက် သူ စိတ်ပျက်မိသည်ဟူ၍လည်း ပြောလေသည်။ အမေရိကန်ရောက် အစွရေးသံအမတ်ကြီးဒင်းနစ်က အစွရေးတို့သည် ဆီနိတ်တာဂျက်ဆင်ကို ထောက်ခံခြင်းမရှိကြောင်း ပြောပြသည့် အခါ ကစ်ဆင်ဂျာက ဂျက်ဆင်ကို မထောက်ခံဘဲနေရုံနှင့် မပြီးသေးဘဲ သူ့ကို တက်တက်ကြွကြွ အတိုက်အခံပြုဖို့လိုသည်ဟု ပြန်၍ပြောလေသည်။

ကစ်ဆင်ဂျာက မိမိသည် အစွရေးတို့၏ နိုင်ငံရေးအမြင်မသန်မှုကို နားမလည်နိုင်အောင်ရှိရသည်။ “ခင်ဗျားတို့ဟာ ကိုယ့်မျက်စိမွှေးတစ်ဆုံး လောက်ပဲမြင်ကြတယ်။ ကမ္ဘာနဲ့ချီပြီး မမြင်တတ်ကြဘူး” ဟူသော စကားကို ထပ်တလဲလဲပြောသည်။ သူသည် အစွရေးတို့က ကမ္ဘာနှင့်ချီပြီး မြင်တတ်ခြင်းကို မကြည့်ဘဲ အစွရေးတို့ဝါဒသဘောထားကို တလွဲတချော် သုံးသပ်ဆုံးဖြတ်ခြင်း ပြုခဲ့လေသည်။

ကစ်ဆင်ဂျာသည် စေ့စပ်ရေးအတွက် လွန်းပြန်ခရီးအပြေးအလွှား သွားခဲ့ရာတွင် သူက သူများထက် အထူးအခွင့်အရေးသာခဲ့သည်မှာ နှစ်ဖက်စလုံးက မည်ကဲ့သို့ပြောကြသည်၊ မည်ကဲ့သို့ တွေးခေါ်ကြသည်ကို သူသာသိသောကြောင့်ဖြစ်သည်။ သူသည် တစ်ဖက်က စကားကို တစ်ဖက်သို့ ပြောရာတွင် သူ၏ကြံရွယ်ချက်ကို အထောက်အကူပြုမည့် အချက်များလောက်သာ လက်ဆင့်ကမ်းခဲ့လေသည်။ ထိုအခွင့်အရေးကို ဂျေရုဆလင်မှာရော အက်ဆွမ်မှာရော အသုံးချခဲ့သည်။ ဂျေရုဆလင်တွင် အစွရေးတို့သည် အများဆုံး မည်မျှတောင်းဆိုရမည်။ အနည်းဆုံး မည်မျှ လောက်ထားရမည်ကို မပြတ်မသားရှိနေခဲ့ကြခြင်းသည် စေ့စပ်ဆွေးနွေးရေးကိစ္စတွင် သူ့ဘက်က အထောက်အကူ ရရှိခဲ့သည်။ ကစ်ဆင်ဂျာက ထိုသို့ အစွရေးတို့ မပြတ်မသားရှိနေကြခြင်းကို တစ်ကြိမ်ထက်မက သတိပေးခဲ့သည့်အပြင် မူတစ်ခုခု ချမှတ်ထားရုံဖို့ရန်လည်း တောင်းပန်ခဲ့သည်။ သို့ရာတွင် သူသည် အစွရေးတို့ဘက်က ပြတ်သားမှုမရှိခြင်းကို သူအကျိုးရှိအသုံးချခဲ့သည်။

အစွရေးတို့၏ မပြတ်သားမှုမှာ ဤပြဿနာကြီးတစ်ခုလုံး၏ အချစ်အချာဖြစ်သော “ရန်သတ္တရပြုမှု အဆုံးသတ်ရေး” တွင် ပေါ်လွင် ထင်ရှားလှလေသည်။ ဆာဒတ်သည် တူးမြောင်း၏အနောက်ဘက်ကမ်းတွင်

အစွရေးတပ်များ မရှိစေလိုသည့်ဆန္ဒမှာ လွန်စွာကြီးမားလှရာ ထိုအချက်ပေါ်တွင် အစွရေးတို့က တင်းတင်းမာမာရပ်တည်ခဲ့လျှင် အစွရေးတို့၏ အလိုအားလုံး အောင်မြင်မည်ဖြစ်သည်။ သို့မဟုတ် တစ်စိတ်တစ်ဒေသအားဖြင့် အောင်မြင်မှုရရှိပေလိမ့်မည်။ သို့ရာတွင် စေ့စပ်ဆွေးနွေးရေးအစတွင် ပါးစပ်လောကွတ် ချော်ခဲမိသည့်အတွက် ရန်သတ္တရပြုမှု အဆုံးသတ်ရေးကိစ္စမှာ ပျောက်ကွယ်သွားရလေသည်။ သို့အတွက် ဆာဒတ်က စစ်တပ်များ အင်အားလျှော့ရေးနှင့် လက်နက်ကန့်သတ်ရေးကို သဘောတူလိုက်ခြင်း ဖြစ်ပေသည်။ ဆာဒတ်သည် အခြားကိစ္စများထက် ရန်သတ္တရပြုမှု အဆုံးသတ်ရေးအတွက် အစွရေးတို့က တောင်းဆိုကြမည်ကို စိုးရိမ်ခဲ့လေသည်။ ထိုသို့ စိုးရိမ်စရာပြဿနာသည် ဆွေးနွေးပွဲအစီအစဉ်တွင် ပါရှိမလာသည့်အခါ သူသည် အလွန်တာသွားသည့် လိုက်လျောမှုများကို ပြုခဲ့သည်။ ထိုသို့ပြုခြင်းမှာ အစွရေးတို့အား ချောသိပ်လိုက်ခြင်း ဖြစ်လေသည်။

အစွရေးတို့အတွက် တူးမြောင်းဖွင့်ပေးရေးနှင့် တူးမြောင်းတစ်လျှောက်ရှိ မြို့များတွင် ပြန်လည်နေရာချထားရေးသည် အရေးကြီးသော ကိစ္စများဖြစ်သည်။ သို့သော် ထိုအရေးမှာ မအောင်မြင်ခဲ့ချေ။ ဆာဒတ်သည် သဘောတူစာချုပ်ပေါ်မှာ ရေးထားသောမင် မမြောက်သေးခင်မှာ တူးမြောင်းနှင့်စပ်လျဉ်းသည့် ကြေညာချက်များကို ဖွင့်ဟပြောကြားလေသည်။ သူသည် စာချုပ်လက်မှတ်ရေးထိုးသည့်နေ့ဖြစ်သော ဇန်နဝါရီလ ၁၈ ရက်နေ့တွင် အက်ဆွမ်မြို့တွင် ဤသို့ကြေညာခဲ့သည်။ “တူးမြောင်းဖွင့်ပေးရေးသည် အီဂျစ်တို့၏ အချုပ်အခြာအာဏာပိုင်သည့် ကိစ္စဖြစ်၍ အီဂျစ်၏ ဆုံးဖြတ်ချက်အရ ဖြစ်ရမည်။ စစ်တပ်များ ခွဲခွာပြီးမှသာ ကျွန်ုပ်တို့က ဘယ်လိုဆုံးဖြတ်ရမည်ကို ကြည့်ရလိမ့်မည်”

ထို့နောက် လေးရက်အကြာ အယ်ဂျီးယားမြို့တွင် “စူးအက်တူးမြောင်းဖွင့်ပေးသည် စစ်တပ်များ ခွဲခွာရေးနှင့်ပတ်သက်သော နောက်ဆုံး စစ်ရေးစစ်ရာ စာချုပ်နှင့် မည်သို့မျှမပတ်သက်။ တူးမြောင်းပြဿနာသည် အီဂျစ်နှင့်သာ ဆိုင်သည်” ဟု ဆာဒတ်က ကြေညာပြန်သည်။

ထိုသို့ ဆာဒတ်ကကြေညာသော်လည်း အစွရေးတို့ဘက်က ငြိမ်

နေကြသည်။ လူတိုင်းက ဆာဒတ်၏ ကြေညာချက်သည် သူပြည်တွင်းအတွက် ရည်ရွယ်သည်ဟုထင်ကြသည်။ သို့မဟုတ် ထိုသို့ဖြစ်စေချင်ကြသည်။ အမှန်မှာ ဆာဒတ်သည် တူးမြောင်း ဖွင့်ရေးအတွက် အစွရေးတို့က နှစ်ထပ်ကွမ်း လိုက်လျောရအောင် ကစ်ဆင်ဂျာ နောက်တစ်သုတ် လှည့်လာရန် မျှော်လင့်ချက်ဖြင့် ပြောလိုက်ခြင်းဖြစ်သည်။ သို့ရာတွင် ၁၉၇၅ ခု၊ မတ်လတွင် ကစ်ဆင်ဂျာ၏ စေ့စပ်ရေးခရီးမှာ မအောင်မြင်ဘဲ ရှိခဲ့ရာ ထိုအခါကျမှ ဆာဒတ်သည် ကြာရှည်ဆွဲမနေရန် ဆုံးဖြတ်လိုက်လေသည်။ စူးအက်တူးမြောင်းကို ခြောက်ရက်စစ်ပွဲ စတင်ဖြစ်ပွားခဲ့သည့် ရှစ်နှစ်မြောက်နေ့ဖြစ်သော ၁၉၇၅ ခုနှစ်၊ ဇွန်လ ၅ ရက်နေ့တွင် သင်္ဘောများ သွားလာနိုင်ရန် ဖွင့်ပေးခဲ့သည်။

ဘာကြောင့် ကစ်ဆင်ဂျာသည် အသေးအမွှား ကိစ္စကလေးများက အစ ရှည်ကြာပင်ပန်းလှစွာ ပြောရဆိုရအောင် လူးလာပြန်ခတ်သွားရသည့် အမှုကို ပြုချင်ခဲ့ပါသနည်း။ ထိုမေးခွန်းကို နိုင်ငံရေးအရ ဖြေဆိုရလျှင် ကစ်ဆင်ဂျာတွင် ရည်မှန်းချက် သုံးရပ်ရှိလေသည်။ ထိုရည်မှန်းချက်များမှာ-

- * အိမ်ဖြူတော်မှ သမ္မတနစ်ဆင်သည် အရှေ့အလယ်ပိုင်းမှ ကစ်ဆင်ဂျာဆောင်ကျဉ်းပေးမည့် နိုင်ငံရေးအောင်ပန်းကိုမရလျှင် မဖြစ်အောင် လိုအပ်နေသည်။ ထိုသို့ရရှိပါမှ ဝါးတားဂိတ်အရေးနှင့်ပတ်သက်ပြီး သူ့အား တိုးတက်တိုက်ခိုက်လာခြင်းကို အရှိန်သေသွားအောင် လုပ်နိုင်လိမ့်မည်။
- * အာရပ်ကမ္ဘာကြီးထဲသို့ အမေရိကန်ပြည်ထောင်စု ပြန်လည်၍ ထိုးဖောက်ရန် လိုလာသည်။ ထိုသို့ထိုးဖောက်ဝင်ရောက်ရင်း ဆိုဗီယက် ယူနီယံကို ထိုနယ်ပယ်ထဲမှ ဖယ်ထုတ်ပစ်ရမည်။ ရုရှားသည် ယွမ်ကစ်ပူစစ်ပွဲမဖြစ်မီအချိန်အထိ ထိုနယ်ထဲက တွန်းလှုပ်၍ပင် မရနိုင်ဟု ထင်ခဲ့ရသည်။
- * နောက်ဆုံးရည်မှန်းချက်မှာ အာရပ်တို့က အမေရိကန်ပြည်ထောင်စုအား ရေနံသပိတ်မှောက်ထားခြင်းတို့ကို ပြန်လည်ရပ်သိမ်းအစီရန် ဖြစ်သည်။ (ထိုရေနံသပိတ်မှာ စေ့စပ်ဆွေးနွေးမှုများစတင်သည့်အချိန်၌ လျှော့ပေါ့လာပြီး ထို့နောက်တွင် လုံးဝသပိတ်လှန်လိုက်သည်။)

ကစ်ဆင်ဂျာသည် သူ၏ရည်မှန်းချက်ကို အစွဲအလန်းကြီးစွာဖြင့် စူးစူးစိုက်စိုက် ဆောင်ရွက်ခဲ့ခြင်းကို ဤအရေးကြီးသော နိုင်ငံရေးအချက်များဖြင့် အကြောင်းပြရုံမျှနှင့် လုံလောက်ဦးမည်မဟုတ်ပေ။ ထိုကိစ္စတွင် ပုဂ္ဂိုလ်ရေးရာ မက်မောမှုများလည်း ပါဝင်နေသည်။ သူသည် လွန်းပြန်ခရီးသွားနေခြင်းကို တစ်ချိန်လုံး နှစ်ခြိုက်ခဲ့သည်။ တစ်ကမ္ဘာလုံးက သူ့အပေါ် အာရုံစူးစိုက်နေကြခြင်းကိုလည်း အရသာတွေ့နေသည်။ သူ့သွားလေရာတိုင်းတွင် အုတ်အော်သောင်းတင်းဖြစ်ကာ လှုပ်လှုပ်ရွရွ ဖြစ်နေကြခြင်းကိုလည်း ကျေနပ်နေသည်။ သူ့တစ်ကိုယ်လုံးမှာ အနန္တတန်ခိုးရှင် တမန်တော်ကြီးနှင့် နိုင်ငံရေးမှော်ဝိဇ္ဇာကြီးအသွင် ဖြစ်ပေါ်နေခြင်းသည် သူ၏ သွေးကြောထဲသို့ အာယုဓမ္မဆေး ထိုးသွင်းပေးထားသကဲ့သို့ ခံစားနေရသည်။

၁၉၇၄ ခုနှစ် ဇန်နဝါရီလ ၁၇ ရက်၊ ကြာသပတေးနေ့တွင် ဝါရှင်တန်၊ ဂျေရဆလင်နှင့် ကိုင်ရိုဗွီ သဘောတူစာချုပ်ကို တရားဝင်ကြေညာပြီးသည့်နောက် ထိုနေ့ညတွင် ဝန်ကြီးချုပ်မစ္စက်မီယာက စေ့စပ်ဆွေးနွေးရေးတွင် ပါဝင်သူအားလုံးတို့အား ညစာတည်ခင်းစဉ်ခံလေသည်။ ထိုညစာ စားပွဲတွင် ကစ်ဆင်ဂျာသည် ပထမဦးဆုံးအကြိမ်အားဖြင့် ဂျူးတို့၏ အရေးကို ထောက်ခံပြောကြားခဲ့သည်။ သူသည် ဧည့်သည်တော်များအား “လွန်ခဲ့သော လူမျိုးတစ်ဆက်ကာလအတွင်း ကြီးစွာသော ပင်ပန်းဆင်းရဲခြင်းများကို ဂျူးလူမျိုးတို့ ခံစားခဲ့ကြသည်ဖြစ်ရာ ငြိမ်းချမ်းစွာနှင့် သာယာအေးချမ်းစွာ နေခွင့်ရရန် အချိန်တန်ပါပြီ”ဟု ပြောကြားလေသည်။

ကစ်ဆင်ဂျာသည် ပွဲကြီးတစ်ပွဲ အောင်ခဲ့ပြီး၊ ထိုအောင်ပွဲ၏ အရှိန်အဟုန်ဖြင့် နောက်နေ့တွင် ဒမတ်စကပ်သို့ တက်ကြွစွာ ထွက်ခွာသွားလေသည်။ သူ့သွားရခြင်းအကြောင်းမှာ အစွဲရေးနှင့် ဆီးရီးယားတို့အကြား စစ်တပ်များ ခွဲခွာရှင်းလင်းရေးအတွက် သဘောတူညီမှုရရှိရန် ပန္နက်သံရိုက်ဖို့ဖြစ်ပေသည်။

ဒမတ်စကပ်လွန်းပြန်

ဂျေရဆလင်မှ ဒမတ်စကပ်သို့ တိုက်ရိုက်ပျံသန်းလျှင် မိုင် ၂၀၀၀ ပျော့ပျော့လောက်သာ ကွာဝေးသည်။ သို့သော် ကစ်ဆင်ဂျာအဖို့မှာ ထိုခရီးသည် ဂြိုဟ်ကြီးတစ်ခုမှ ဂြိုဟ်ကြီးတစ်ခုသို့ ပျံသန်းနေရသကဲ့သို့ ထင်မြင်ဖွယ်ရာ ရှိပေသည်။ ယွမ်ကစ်ပူစစ်ပွဲအပြီးတွင် အစွဲရေးနှင့် အိဂျစ်တို့သည် တစ်ဦးနှင့်တစ်ဦး စေ့စပ်ရေးပြုလုပ်ရန် ပို၍လိုလားကြသည်။ အစွဲရေးနှင့် ဆီးရီးယားတို့မှာမူ သူတို့အကြားတွင် ကွာဟချက်မှာ ပို၍ ကျယ်ဝန်းလာခဲ့သည်။

အစွဲရေးအဖို့ ခလုတ်ကန်သင်းကြီး ဖြစ်နေသည်မှာ မိမိတို့၏ စစ်သုံ့ပန်းများကို ဆီးရီးယားတို့က ဘယ်သို့ပြုလုပ်ကြမန်း မသိရခြင်းဖြစ်သည်။ သုံ့ပန်းဦးရေ မည်မျှရှိသည်ကို မည်သူမျှ မသိကြရချေ။ ဆီးရီးယားတို့က သုံ့ပန်း ဘယ်နှယောက်ကို အရှင်ဖမ်းထားသည်၊ သို့မဟုတ် သူတို့လုပ်နေတဲ့ ပုံစံအတိုင်း နိပဲစက်ညှင်းပမ်း၍ မသေဘဲ ကျန်နေသူ မည်မျှရှိသည်ဆိုခြင်းကို မည်သူမျှ မသိကြရချေ။ ကောလာဟလသတင်းများသာ ထွက်နေသည်။ အကောင်းမွန်သူတို့က သုံ့ပန်း ၁၀၀ လောက် ကျန်မည်ဟု ပြောကြသည်။ အဆိုးမြင်သူတို့က နည်းနည်းပဲကျန်မည် ဆိုသည်။ ဆီးရီးယားတို့ထံတွင် စကားတစ်ခွန်းမျှ ထွက်မလာ။ အရိပ်အမြွက်လောက်မျှပင် မသိရ။ ဆီးရီးယားသည် ထိုအကြောင်းကို လုံခြုံစွာ လျှို့ဝှက်ထားသည်။ အဘယ်ကြောင့်ဟူမူ ထိုအချက်ကိုကိုင်၍ အရေးဆိုခွင့် သာနိုင်သောကြောင့်ဖြစ်သည်။ သို့ရာတွင် ဆီးရီးယားတို့သည် အစွဲရေးတို့ အထူးမခံရပ်နိုင်သည့်ကိစ္စကို အထူး

ကိုင်သည့်အတွက် အစွဲရေးတို့၏ သဘောထားကို ပို၍ တင်းမာအောင် လုပ်ရာ ရောက်ခဲ့လေသည်။

ဆီးရီးယားတို့အနေဖြင့် သူတို့၏ ရင်တွင်း၌ မီးတောက်နေသည့် အရာမှာ ဂိုလန်ကုန်းမြင့်များ ပြဿနာဖြစ်သည်။ ယခင်က ဆီးရီးယားတို့၏ ပိုင်နက်ဖြစ်ခဲ့သော ထိုတောင်ကုန်းဒေသအပေါ်တွင် အစွဲရေးတို့၏ သဘောထားမှာ စစ်မဖြစ်မီကထက်ပို၍ ပြတ်သားလာသည်။ ထိုဂိုလန် ကုန်းမြင့်သည် အစွဲရေးတို့ဘက်က သာယာစိမ်းလန်းသော ဂယ်လီလီနယ်မြေကို မိုးရွာထားလေသည်။ ထိုနယ်မြေမှ လူအများသည် ၁၉၆၇ ခုနှစ် မတိုင်မီက နေ့ရက်များကို မမေ့နိုင်ကြချေ။ ထိုစဉ်က သူတို့သည် ဂိုလန်ကုန်းမြင့်ပေါ်မှနေ၍ ဆီးရီးယားတို့က အမြောက်များနှင့် ပစ်ခတ်နေကြသည့်အတွက် နေ့စဉ်လိုလိုပင် ဗုံးခိုကျင်းများထဲသို့ ဝင်ရောက် ခိုအောင်းနေခဲ့ကြရသည်။

အစွဲရေးအစိုးရသည် စစ်မဖြစ်မီကာလအတန်ကြာက ဂိုလန်ကုန်းမြင့်ကို ပြန်၍မပေးရန် ဆုံးဖြတ်ခဲ့ပြီးဖြစ်သည်။ ထိုဆုံးဖြတ်ချက်ကို ခိုင်မာတောင့်တင်းစေရန်နှင့် ပြင်ပမှလာမည့်ပယောဂများကို ကာကွယ်ဆေး ထိုးနံသည့်အနေဖြင့် ထိုကုန်းမြင့်ပေါ်တွင် အိုးသစ်အိမ်သစ်များအကွက်ချကာ တည်ထောင်ထားခဲ့သည်။ ဇီယွန်ဝါဒ၏ အမြင့်မြတ်ဆုံးသော ကျင့်ဝတ်တစ်ပါးမှာ မြို့သစ်ရွာသစ် ထူထောင်ထားသော နေရာများကို မည်သည့်အကြောင်းကြောင့်ဖြစ်စေ မည်သည့်နည်းနှင့်မျှ မစွန့်ခွာရေးဖြစ်သည်။ သို့အားဖြင့် ဆီးရီးယားတို့နှင့် စေ့စပ်ရေးပြုလုပ်ရန်မှာ မဖြစ်နိုင်လောက်အောင် ရှိခဲ့လေသည်။

စစ်ဖြစ်လာခဲ့ပြီးသည့်နောက် အစစအရာရာ ရှုပ်ထွေးအောင်ဖြစ်လာရသည်မှာ ဆီးရီးယားတို့ဘက်က စစ်ရေးအရ အောင်မြင်မှုမရှိသဖြင့် ဈေးဆိုစရာ ဘာမျှမရှိခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။ အမှန်အားဖြင့် အစွဲရေးတို့ကသာ ဆီးရီးယားတို့ပိုင်နက်ထဲသို့ ကီလိုမီတာ ၃၀ ဝင်ရောက်နိုင်ခဲ့ကြပြီး ဒမတ်စကပ်နှင့် ကီလိုမီတာ ၅၀ အကွာသို့ ရောက်ရှိနေခဲ့ကြသည်။

စစ်ရေးသက်သက်စဉ်းစားလျှင် အစွဲရေးတို့သည် မိမိ၏စစ်ကြောင်းသစ်မှ ပြန်လည်၍ ဆုတ်ခွာပေးဖို့အရေးကို မတတ်သာသည့်အဆုံးမှ ပြုလုပ်မည်သာ ဖြစ်ပေသည်။

အပစ်အခတ် ရပ်စဲပြီးသည့်နောက် အစွဲရေးတို့က ဂျီနီဗာတွင် ဆီးရီးယားနှင့်အတူ စည်းဝေးဆွေးနွေးပြုလုပ်ရန် သို့မဟုတ် စစ်တပ်ချင်း ခွဲခွာရှင်းလင်းရေးအတွက် စေ့စပ်ဆွေးနွေးပြုလုပ်ဖို့ရန် လိုလားချက်နှစ်ရပ် တင်ပြသည်။ ထိုနှစ်ချက်မှာ ဆီးရီးယားတို့က သုံးပန်းစာရင်းများပေးရန်နှင့် ထိုသုံးပန်းများအား ကြက်ခြေနီအသင်း၏ ကိုယ်စားလှယ်များ လာရောက်ကြည့်ရှုခြင်းကို ခွင့်ပြုရန်ဖြစ်ပေသည်။ သမ္မတအာဆတ်သည် စေ့စပ်ဆွေးနွေးရေးကို လိုလားသည်။ ပို၍တိကျမှန်ကန်စွာဆိုရလျှင် အစွဲရေးတို့ ယွမ်ကစ်ပူစစ်ပွဲတွင် သိမ်းပိုက်ရရှိသွားသည့်နယ်မြေများမှ ထွက်ခွာစေလိုသည်။ အစွဲရေးတို့ သိမ်းပိုက်ရရှိခဲ့သည့် နယ်မြေမှာ ဒမတ်စကပ်မြို့တော်အတွက် စိုးရိမ်ရလောက်အောင် နီးကပ်လွန်းအားကြီးနေသည်။ ထို့ကြောင့် အာဆတ်သည် သူ့လက်ထဲမှာရှိနေသည့် 'ကပ်ဖဲ'ကို စွန့်ပစ်လိုက်မည်ဆိုလျှင် အစွဲရေးတို့က သူနှင့် မစေ့စပ်တော့ဘဲနေတော့မည်ကို စိုးရိမ်သည်။ ထို့ကြောင့် သူတို့သည် တစ်ဖက်က တောင်းဆိုချက်များကို တစ်ဖက်က မကြားချင်ယောင်ဆောင်ကာ ကိုယ်လိုရာကိုသာ ပြောနေကြသည်။ အစွဲရေးက သုံးပန်းစာရင်း တောင်းသည်။ ဆီးရီးယားက စစ်တပ်ချင်း ခွဲခွာရှင်းလင်းရေးကို ပြောသည်။ နှစ်ဖက်စလုံးက မိမိတို့၏ လိုလားချက်ကိုရမှ တစ်ဖက်က တောင်းဆိုချက်ကို လိုက်နာမည်ဖြစ်သည်။

ယခုလို လိပ်ခဲတည်းလည်းဖြစ်နေခြင်းသည် ကစ်ဆင်ဂျာ၏ သံတမန်ပရိယာယ် မည်မျှကြွယ်ဝသည်ကိုလည်းကောင်း၊ ဇွဲမည်မျှရှိခြင်းကိုလည်းကောင်း အကဲစမ်းမည့်ကိစ္စဖြစ်ပေသည်။ သူသည် အီဂျစ်တို့နှင့် စေ့စပ်ရေးကိစ္စ အပြီးသတ်နေစဉ် ဆီးရီးယားပြဿနာနှင့်ပတ်သက်၍ စေ့စပ်ရန် ချဉ်းကပ်နိုင်မည့် လမ်းနှစ်သွယ်ရှိခြင်းကို အစွဲရေးတို့အား ပြော ပြခဲ့သည်။ တစ်လမ်းမှာ ဂျီနီဗာအစည်းအဝေး ပြန်၍ကျင်းပပြီး ဆီးရီးယားတို့ တက်ရောက်လာဖို့ ဖိတ်ခေါ်ရန်နှင့် အခြားတစ်လမ်းမှာ သူ့ထံ တစ်လှမ်းငြိမ်းတစ်လှမ်း ချဉ်းကပ်ခြင်းကို ဆက်လက်လုပ်ဆောင်သွားကြရန် ဖြစ်သည်။ သို့သော် ယခုအချိန်တွင် ဆီးရီးယားတို့အရေးအတွက် ဂျီနီဗာကွန်ဖရင့် ပေါ်လျှင် ငရဲအိုးဖွင့်လိုက်သလို ကျော်ဒန်အနောက်ဘက် ကမ်းကီစ၊ ၁၉၆၇ ခုနှစ်က နယ်နိမိတ်ကိစ္စနှင့် ပါလက်စတိုင်းလွတ်မြောက်ရေးတပ်မောင်းခတ်စွဲ

စသည် မီးဟုန်းဟုန်းတောက်မည့် အရေးများပါ ထွက်ပေါ်လာစရာရှိသည် ဟု ကပ်ဆင်ဂျာက ဆင်ခြေလဲသည်။

အမှန်အားဖြင့်လည်း ဂျီနီဗာကွန်ဖရင့်သည် အမေရိကန်တို့၏ အကျိုးနှင့်မကိုက်ညီပေ။ ကပ်ဆင်ဂျာသည် တစ်လှမ်းပြီးတစ်လှမ်း စေ့စပ်ဆွေးနွေးဖြေရှင်းရေးကို ပြုလုပ်လျှင် သူတစ်ယောက်တည်းလုပ်ရမည့် တစ်ကိုယ်တော် အလုပ်ဖြစ်မည်။ ဂျီနီဗာတွင် ကျယ်ကျယ်ပြန့်ပြန့် ပါဝင်သည့် အစည်းအဝေးခေါ်ပါက သူသည် သာမန် ပါဝင်သူတစ်ယောက်၏အဆင့်သို့ ကျသွားလိမ့်မည်။ အက်ဆွမ်နှင့် ဂျေရုဆလင်အကြား လွန်းပြန်သွားခဲ့ပြီး စေ့စပ်ရေးလုပ်ခဲ့စဉ်က သူသည် တစ်ကိုယ်တော်အလုပ်ဖြင့် အာရပ်ကမ္ဘာကြီးထဲသို့ အမေရိကန်တို့အတွက် သပ်နက်ထိုးဖောက်နိုင် ခဲ့လေသည်။ ယခု ဒမတ်စကပ်သို့ လွန်းပြန်သွားခြင်းဖြင့် ယခင်က ထိုးဖောက်ခဲ့ခြင်းကို ပို၍ချဲ့ထွင်လိုသည်။ အစွဲရေးအစိုးရကလည်း ဂျီနီဗာကွန်ဖရင့်ကို စိုးရွံ့သည်လည်း တစ်ကြောင်း၊ ကပ်ဆင်ဂျာ၏ တစ်ကိုယ်တော်ကြိုးပမ်းမှုကြောင့် မိမိတို့မှာ ဘာမျှအရှုံးမရှိနိုင်၍လည်း တစ်ကြောင်း သူ့အား တစ်လှမ်းပြီးတစ်လှမ်း စေ့စပ်ဆွေးနွေးဖြေရှင်းရေးကို ဆက်၍လုပ်ဖို့ ခွင့်ပြုလိုက်သည်။

သူသည် တောင်ဘက်စစ်မျက်နှာတွင် အောင်မြင်မှုရရှိခဲ့သည့် အတွက် အားတက်ဝမ်းမြောက်လျက် ဇန်နဝါရီလ ၂၀ ရက်၊ စနေနေ့ နံနက်တွင် ဒမတ်စကပ်မြို့သို့ ရောက်ရှိသွားခဲ့သည်။ ထို့နောက် ဆီးရီးယားပြည်မြို့တော်တွင် နာရီအနည်းငယ်မျှနေပြီး ဝါရှင်တန်သို့ပြန်မည်။ အပြန်ခရီးတွင် ဘင်ဂူရီယန်လေဆိပ်၌ ညနေ ၄ : ၀၀ နာရီအချိန် ခေတ္တရပ်နားမည် ဟု ဂျေရုဆလင်သို့ ကြေးနန်းရိုက်ကြားလိုက်သည်။

ကြေးနန်းထဲတွင် လေဆိပ်မှာ သူ့ကိုလာ၍တွေ့ရန် အစွဲရေးဝန်ကြီးများအား မှာကြားလိုက်သည်။ သတ်မှတ်ထားသည့်အချိန်တွင် အစွဲရေးကာကွယ်ရေးဝန်ကြီးဒါယန်းနှင့် နိုင်ငံခြားရေးဝန်ကြီးအိဘန်တို့သည် လေဆိပ်သို့ လာ၍စောင့်ကြသည်။ သို့သော် ဒမတ်စကပ်တွင် ဆွေးနွေးပွဲမှာ ကြန့်ကြာနေသည့်အတွက် ကပ်ဆင်ဂျာ၏လေယာဉ် အရောက်နောက်ကျနေသည်။ ညနေ ၅:၀၀ နာရီတွင် ဒုတိယဝန်ကြီးချုပ် အာလွန်သည် ဒါယန်းနှင့် အိဘန်တို့ ထိုင်၍စောင့်နေကြသော အထူးဧည့်သည်ခန်းမထဲ

သို့ ရောက်လာသည်။ ငါးမိနစ်ခန့်ကြာသောအခါ ဒါယန်းသည် ထိုင်ရာမှ ထပြီး သူသည် ညနေ ၆:၀၀ နာရီတွင် လေဘာပါတီမှ လူငယ်ကင်းစောင့်များအား မိန့်ခွန်းစကားပြောကြားစရာရှိသဖြင့် ကပ်ဆင်ဂျာအား မစောင့်နိုင်တော့သည့်အတွက် ဝမ်းနည်းကြောင်းဖြင့် သူ့ကိုယ်စားပြောကြားပေးပါရန် အိဘန်အား မှာကြားပြီး ထွက်ခွာသွားလေသည်။ ဒါယန်းသည် မိန့်ခွန်းပြောစရာ ရှိသည်ဖြစ်စေ မရှိသည်ဖြစ်စေ အာလွန်ရောက်လာသည့်အတွက် သူ့မှာ မနေနိုင်၊ မထိုင်နိုင်အောင် ရှိနေခြင်းဖြစ်ပေသည်။ ဒါယန်းသည် သူနှင့် ရှေးကတည်းက မတည့်ခဲ့သော ပညာရေးနှင့်ယဉ်ကျေးမှုဝန်ကြီး အာလွန်အနေဖြင့် ဤကိစ္စပဏာမအဆင့်တွင် ဘာမျှ ဝင်ရောက်ပြောဆိုစရာမရှိ ခံယူထားသည်။

ညနေ ၆:၀၀ နာရီထိုးလုနီးနီးအချိန်တွင် ကပ်ဆင်ဂျာ၏လေယာဉ်ဆိုက်ရောက်လာရာ အိဘန်နှင့် အာလွန်တို့က လေယာဉ်ပေါ်သို့ တက်ရောက် နှုတ်ဆက်ကြသည်။ ကပ်ဆင်ဂျာက ဒါယန်းကို မတွေ့ရဘဲ သူတို့နှစ်ယောက်ကိုသာ တွေ့ရသည့်အခါ စိတ်ထဲ ခိုးလှိုင်းခုလှဖြစ်ကာ ဒါယန်းဘာကြောင့် မလာသနည်းဟု မေးသည်။ အိဘန်က ဒါယန်း၏ တောင်းပန်ပြောကြားချက်ကို တစ်ဆင့် စကားကမ်းရလေသည်။

ဒါယန်းသည် ကပ်ဆင်ဂျာနှင့် မတွေ့လိုက်ရသော်လည်း သူမကြားရဘဲ လွတ်သွားသည့် အရေးကြီးသော အကြောင်းအရာပါလာခြင်းမရှိ ခဲ့ချေ။ ကပ်ဆင်ဂျာက အာဆတ်သည် တစ်ယူသန်တစ်ဖက်စွန်းသမား ဖြစ်သည်ဟူ၍ အိဘန်နှင့်အာလွန်တို့ကို ပြောသည်။ အာဆတ်သည် စစ်တပ်ချင်းခွဲခွာရှင်းလင်းရေး သဘောတူညီမှုပြုလုပ်ရန် သူ့ဘက်က လက်ခံနိုင်ရေးအတွက် ဂိုလန်ကုန်းမြင့်တစ်ဝက်ကို ပြန်၍ပေးရမည်ဟု တောင်းဆိုကြောင်းဖြင့်လည်း ကပ်ဆင်ဂျာကပြောပြသည်။ ထို့ပြင် အာဆတ်၏အဆိုကို အစွဲရေးတို့က အလေးအနက်ထား၍ စဉ်းစားကြလိမ့်မည် မဟုတ်သည်ကို မိမိ သဘောပေါက်ကြောင်း၊ အခြေခံအားဖြင့် အာဆတ်သည် စစ်တပ်ချင်း ခွဲခွာရှင်းလင်းရေးကို ဆွေးနွေးလိုသော ဆန္ဒရှိကြောင်း၊ သို့သော် ထိုကိစ္စမှာ ရှည်လျားကြာမြင့်ပြီး မနည်းကြီးစားအားထုတ်ရ မည့်လမ်းစဉ်ဖြစ်ကြောင်း၊ သို့ဖြစ်၍ ကြားထဲတွင် ဟာ၍မနေစေရန် အာဆတ်အား အဆင့်မြင့်သည် ကိုယ်စား

လှယ်အဖွဲ့တစ်ဖွဲ့ကို ဝါရှင်တန်သို့ စေလွှတ်ရန် ဆွဲဆောင်ခဲ့ကြောင်းဖြင့် ကစ်ဆင်ဂျာက ပြောပြပြီး အစွဲရေးကလည်း ထိုသို့ ကိုယ်စားလှယ်အဖွဲ့ တစ်ဖွဲ့ စေလွှတ်ရန် တောင်းခံလေသည်။ ထိုသို့ ပြောကြားကြသည်မှာ အားလုံးမှ မိနစ်အနည်းငယ်သာ ကြာသည်။ ထိုသို့ ပြောပြီးလျှင်ပြီးချင်း ကစ်ဆင်ဂျာသည် လေကြောင်းမှ ပြန်လည်ထွက်ခွာသွားလေသည်။

ကစ်ဆင်ဂျာသည် ဝါရှင်တန်သို့ ရောက်သည့်အခါ စစ်တပ်ချင်း ခွဲခွာရှင်းလင်းရေး သဘောတူညီချက်နှင့် စပ်လျဉ်း၍ အစွဲရေး၏သဘော ထားပေါ်တွင် ဆီးရီးယားက ယုံမှားသံသယမဖြစ်စေရန် အာမခံရင်း တစ်ဖက်က အစွဲရေး၏မူလအဆိုဖြစ်သော သုံးပန်းများနှင့်ပတ်သက်၍ တောင်းဆိုချက်ကို လိုက်လျောနိုင်အောင် မည်သို့လုပ်ရပါမည်နည်းဟု နည်းလမ်းရှာရလေသည်။

ဖေဖော်ဝါရီ ၃ ရက်၊ တနင်္ဂနွေနေ့တွင် ကစ်ဆင်ဂျာက ဆီးရီးယား တို့နှင့် အောက်ပါအတိုင်း နားလည်မှု ရရှိပြီဆိုသော ကြေးနန်းတစ်စောင် ဂျေရုဆလင်သို့ ရောက်ရှိလာလေသည်။ ဆီးရီးယားက သုံးပန်းစာရင်းကို ကစ်ဆင်ဂျာအားပေးမည်။ ကစ်ဆင်ဂျာက ထိုစာရင်းကို အစွဲရေးသို့ ပို့ပေးမည်။ ထို့နောက် ဝိုလန်ကုန်းမြင့်ပေါ်မှ စစ်တပ်များ ခွဲခွာရှင်းလင်း ရေးအတွက် အစွဲရေးတို့၏ အဆိုပြုချက်ကို ဆီးရီးယားသို့ တစ်ဆင့်ပို့ ပေးရန် အစွဲရေးတို့က မိမိထံသို့ ပို့ပေးရမည်။ ထိုအခါတွင် ဆီးရီးယား က ကြက်ခြေနီကိုယ်စားလှယ်တို့အား သုံးပန်းများကို ကြည့်ရှုရန် လာ ရောက်ခွင့်ပြုမည်။ ထိုကိစ္စအားလုံး ရက်အနည်းငယ်အတွင်း ဖြစ်နိုင်မည် ဟု ကစ်ဆင်ဂျာက အကြောင်းကြားလိုက်သည်။

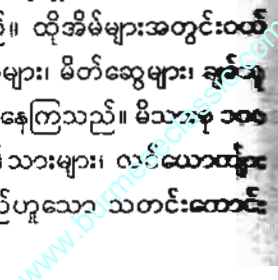
မစ္စက်မီယာက ကစ်ဆင်ဂျာ၏အဆိုပြုချက်နှင့် စပ်လျဉ်း၍ ဝန်ကြီး များ၏သဘောဆန္ဒကို တယ်လီဖုန်းဖြင့် တောင်းခံယူရန် ဝန်ကြီးအဖွဲ့အတွင်း ရေးမျိုးအာနန္ဒအား ညွှန်ကြားလိုက်ရသည်။ ထိုသို့ တယ်လီဖုန်းဖြင့် ဆန္ဒမ ယူခြင်းမှာ ဘယ်အခါကမျှ မပြုလုပ်ခဲ့ဖူးသည် လုပ်နည်း လုပ်ဟန်တစ်ရပ် ဖြစ်သည်။ သို့ပါလျက် မစ္စက်မီယာက ယခုလိုလုပ်ခိုင်းခြင်းမှာ ကစ်ဆင်ဂျာ ၏ နှစ်ဖက် အပေးအယူပြုလုပ်သည့်အဆိုကို ကက်ဘီနက်အစည်းအဝေးသို့ တင်ပြလျှင် အငြင်းပွားကြမည်ဖြစ်၍ ရလဒ်မှာ မသေမချာဖြစ်မည်ကို သိရှိ

သောကြောင့် ဖြစ်သည်။ တယ်လီဖုန်းဖြင့် မဲတောင်းလျှင် အငြင်းအခုံဖြူ ခွင့် ရကြမည်မဟုတ်ပေ။ သို့ဖြင့် ထိုအဆိုကို မဲအများစု၏ ထောက်ခံမှု ရရှိခဲ့သည်။ ထိုသို့ အစိုးရအဖွဲ့၏သဘောတူခြင်းကို ကစ်ဆင်ဂျာထံသို့ အကြောင်းကြားကာ ကစ်ဆင်ဂျာအား သုံးပင်တိုင် ဆွေးနွေးရေးအတွက် အရှေ့အလယ်ပိုင်းသို့ လာရောက်ရန် အစွဲရေး က မီးစိမ်းပြလိုက်လေသည်။

ဖေဖော်ဝါရီလ ၂၇ ရက် ဗုဒ္ဓဟူးနေ့တွင် ကစ်ဆင်ဂျာ၏တိုးအင်း ၇၀၇ လေယာဉ်ပျံသည် တင်ဂူရီယန်လေဆိပ်သို့ ဆိုက်ရောက်လာခဲ့ပြန် လေသည်။ ကစ်ဆင်ဂျာသည် လေယာဉ်ပျံ အဆင်းအတက်လှေခါးပေါ်က ဆင်းသက်လာပြီးနောက် အစွဲရေးအတွက် သတင်းကောင်းပါလာသည်ဟု ကြေညာလိုက်သည်။ သူသည် ထို့ထက် အကျယ်ပြောနေစရာမလို၊ သူ ဘာကိုဆိုလိုကြောင်း လူတိုင်းသိနေကြပြီးသားဖြစ်သည်။ သူ့ကို ရဟတ် ယာဉ်ပေါ်သို့ ခါတိုင်းထက် ပို၍လျင်မြန်စွာ တင်ပေးလိုက်ပြီး ဂျေရုဆလင်သို့ ပို့ရလေသည်။ ဂျေရုဆလင်သို့ရောက်သည်နှင့် သူ့ကို ဝန်ကြီးချုပ်၏ရုံးသို့ တန်း၍ပို့သည်။ မစ္စက်မီယာသည် သူ့အား အသင့်စောင့်စားလျက်ရှိကာ လက်ဆွဲနှုတ်ဆက်သည်။ ထိုသို့ နှုတ်ဆက်ပြီးသည်နှင့် ကစ်ဆင်ဂျာသည် မစ္စက်မီယာ၏လက်ထဲသို့ စာရွက်တစ်ရွက် ထည့်လိုက်လေသည်။

ဝန်ကြီးချုပ်သည် ထိုင်၍ သုံးပန်းစာရင်းကို ဖတ်ကြည့်သည်။ ကြည့် ရင်းက သူ၏အရေပြားများ တွန့်လိပ်နွမ်းနယ်နေသော မျက်နှာပေါ်တွင် မျက်ရည်များ စီးကျလာသည်။ ထို့နောက် မစ္စက်မီယာသည် စစ်ဦးစီးချုပ် အယ်လဇာကို ခေါ်ယူလိုက်ပြီး သုံးပန်းစာရင်းကို ပြသည်။ အယ်လဇာသည် စစ်ရေးနှင့် စစ်ဘေးဒုက္ခသည်တို့ကို နှစ်ပေါင်းများစွာ တွေ့ကြုံခဲ့ရသူဖြစ် လေရာ သူလည်း ထိုစာရင်းကိုဖတ်ပြီး မျက်ရည်များကို သုတ်ရလေသည်။

ထိုညတစ်ညလုံး အစွဲရေးနိုင်ငံတစ်ဝန်းလုံးရှိ ဒါဇင်ပေါင်းများစွာ သော အိမ်တို့တွင် မီးများ လင်းလျက်ရှိသည်။ ထိုအိမ်များအတွင်းဝယ် မိဘများ၊ အစ်ကိုများ၊ အစ်မများ၊ ညီများ၊ နှမများ၊ မိတ်ဆွေများ၊ ချစ်သူ များသည် တစ်ညလုံးထိုင်၍ သတင်းကို နားစွင့်နေကြသည်။ မိသားစု ၁၀၀ ကျော်တို့အနက် ၇၀ မျှလောက်သာ မိမိတို့၏သားများ၊ လင်ယောထီး များ၏ နာမည်များ စာရင်းထဲမှာ ပါလာသည်ဟူသော သတင်းကောင်း

ကို ကြားသိကြရလေသည်။

နောက်နေ့တွင် ကစ်ဆင်ဂျာသည် ဒေမတ်စကပ်သို့ ပြန်၍ရောက် သွားသည်။ သူသည် ယွမ်ကစ်ပူစစ်ပွဲအတွင်းက အစွဲရေးတို့ ဆီးရီးယား ပြည်တွင်းသို့ ထိုးဝင်သိမ်းပိုက်ခဲ့ကြသည့် နယ်မြေထဲမှ စစ်တပ်များကို ခွဲခွာရေးအတွက် အစွဲရေးတို့၏အဆိုကို အာဆတ်အား ပေးလိုက်သည်။ အာဆတ်က ဂိုလန်ကုန်းမြင့်တစ်ဝက်လုံး မိမိတောင်းဆိုထားသည့်နေရာ များ ပါဝင်သော မြေပုံကို တင်ပြသည်။ ကစ်ဆင်ဂျာသည် ထိုသို့ နှစ်ဖက် တင်ပြချက်များကို ရရှိထားပြီးဖြစ်ရာ ဝါရှင်တန်တွင် ဆက်လက်၍ လုပ် စရာရှိသည်များကို လုပ်ကိုင်ရန် ဒေမတ်စကပ်မှ ပြန်ခဲ့ရသည်။ ထို့နောက် တွင် ကြက်ခြေနီကိုယ်စားလှယ်များသည် အစွဲရေးသုံးပန်းများကို စတင် တွေ့ကြရလေသည်။

အီဘန်သည် မတ်လ ၁၁ မျက်နေ့တွင် ဝါရှင်တန်သို့ ရောက်လာ သည်။ သို့ရာတွင် အီဘန်သည် ကစ်ဆင်ဂျာအား အသစ်အဆန်း အဆိုပြု စရာအနည်းငယ်မျှသာ ပါရှိလာသည်။ မစ္စက်မီယာက ယွမ်ကစ်ပူစစ်ပွဲ အတွင်းက အစွဲရေးတို့ ဝင်ရောက်သိမ်းပိုက်ရရှိခဲ့သည့် ဆီးရီးယားနယ်မြေ ထဲက စစ်တပ်များကိုသာ ခွဲခွာရှင်းလင်းရေးလုပ်မည်။ ယွမ်ကစ်ပူစစ်ပွဲ မတိုင် မီက ရှိနေခဲ့သော နယ်နိမိတ်မျဉ်းကြောင်းနောက်သို့ ဆုတ်ခွာပေးမည်မဟုတ် ဟုဆိုသည်။ ကစ်ဆင်ဂျာက အလျှော့မပေးချေ။ သူက ဒါယန်းလာရောက် သည့်အခါ ယခုထက် ပြေလည်ရာ ပြေလည်ကြောင်းဖြစ်စေမည့် အဆို ပါလာလိမ့်မည်ဟု မျှော်လင့်ကြောင်းဖြင့်ပြောသည်။ (ဒါယန်းသည် ယွမ် ကစ်ပူစစ်ပွဲမတိုင်မီက အစွဲရေးတို့ဘက်သို့ ရောက်နေသည့်စစ်ကြောင်း အတွင်းရှိ အယ်ကျူနစ်တရာမှ ဆုတ်ခွာပေးရေးကို ထောက်ခံသည်ဟူသော သတင်းများ စောစောကတည်းက ထွက်၍နေခဲ့သည်)

အီဘန်သည် အစွဲရေးသို့ ပြန်၍ရောက်ရှိသည့်အခါ ကစ်ဆင်ဂျာ က သူ့အားပြောလိုက်သည့်စကားများကို ဒါယန်းအား ပြန်၍ပြောပြသည်။ ဒါယန်းက သူသည် အစိုးရအဖွဲ့အား ပို၍လိုက်လျောမှုပြုလုပ်ရန် အပါဆွယ် လျက်ရှိရာ အီဘန်အား မိမိကို ထောက်ခံနိုင်ပါ့မည်လားဟူ၍ မေးသည်။ မိမိဘက်က ပါမည့်သူမရှိလျှင် မိမိသည် ကစ်ဆင်ဂျာအား ပြောစရာ

စကားအသစ် ရှိမည်မဟုတ်သည့်အတွက် ဝါရှင်တန်သို့ မိမိသွားသော် လည်း အပိုပဲဖြစ်မည်ဟူ၍ပြောသည်။

အမှန်တကယ်လည်း ဒါယန်းသည် ဝါရှင်တန်သို့ သွားသည့်အခါ အီဘန် ပြောကြားသွားခဲ့ပြီးသည့် စကားများကိုပဲ ပြန်၍ပြောနေရသည်။ ကစ်ဆင်ဂျာက အယ်ကျူနစ်တရာမြို့သို့ ဆုတ်ခွာရေးနှင့်ပတ်သက်ပြီး စကားစသည်။ ဒါယန်းမှာ အစိုးရ၏ ရပ်တည်ချက်အတိုင်း စွဲစွဲမြဲမြဲ ပြောနေရသည်။ ဤသို့ရှိစဉ် ဆီးရီးယားဘက်ကလည်း မိမိတို့၏တရား ဝင်ရပ်တည်ချက်ကို နည်းနည်းလေးမျှလျှော့၍ မပေးကြချေ။ သို့ဖြစ်၍ ကစ်ဆင်ဂျာသည် နောက်တစ်ကြိမ် အရှေ့အလယ်ပိုင်းသို့ သွားရောက်ပြီး နဖူးတွေ့ ခူးတွေ့ အရနူးရန် ဆုံးဖြတ်လိုက်ရလေသည်။

ယင်းသို့ အစွဲရေးအစိုးရဘက်မှ နည်းနည်းမျှ မလှုပ်ရှားဘဲရှိနေ ခြင်းမှာ အကြောင်းကြောင်းတို့အနက် အစွဲရေးအစိုးရသည် မိမိတို့၏ သမိုင်း တစ်လျှောက် မကြုံခဲ့ဖူးသည့် ဆူပူလှုပ်ရှားမှုများနှင့် ရင်ဆိုင်နေရသောကြောင့် ဖြစ်သည်။ နိုင်ငံရေးထိပ်သီးခေါင်းဆောင်ကြီးများကို ပြည်သူတို့၏ ဆန့် ကျင် ဆန္ဒပြမှုများမှာ ယခင်ကစ်ဆင်ဂျာ ပြန်၍သွားခဲ့ပြီးကတည်းက ဒီလှိုင်း များကဲ့သို့ တရိပ်ရိပ်တက်၍လာခဲ့သည်။ အီဂျစ်နှင့် စစ်တပ်ချင်း ခွဲခွာ ရှင်း လင်းရေးအပြီးတွင် တပ်ထဲမှအံ့လျှော့ခံကြရသော စစ်ပြန်များက လမ်းတကာ လျှောက်ပြီး လူထုဆန္ဒပြပွဲများတွင် ပါဝင်လာကြသည်။ သူတို့၏ပစ်မှတ် မှာ ဒါယန်းဖြစ်လေသည်။ ယွမ်ကစ်ပူစစ်ပွဲတွင် မဟာအမှားတော်ကြီး ဖြစ် ခဲ့ရသည်မှာ သူ့ကြောင့်ဖြစ်သည်ဟု ဝိုင်း၍ လက်ညှိုးထိုးကြသည်။ သို့နှင့် သူ့ကို ကာကွယ်ရေးဝန်ကြီးရာထူးမှ နုတ်ထွက်ရန် တောင်းဆိုကြလေသည်။

အပြင်ပန်းမှကြည့်မည်ဆိုပါက ဒါယန်းသည် သူ့အပေါ် ဖိနှိပ်မှုများ ကို ကြံကြံခံနိုင်မည့် အသွင်ကို ပြနေသည်။ သို့သော် လူထု၏တိုက်ပွဲသည် တစ်စတစ်စနှင့် သူ၏ယုံကြည်စိတ်ချမှုကို ဝါးမျိုစပြုလာသည်။ နောက်တွင် သူ့ကို တောင်ထိပ်စွန်းက တွန်းချလိုက်သည်နှင့်မခြားသော ဖြစ်ရပ်သစ်ခု ပေါ်ပေါက်လာခဲ့လေသည်။ ကျဆုံးသွားသော ရဲဘော်များ၏ ဈာပန အခင်း အနားတစ်ခုတွင် ကြေကွဲပူဆွေးကျန်ရစ်ခဲ့ကြသော မိဘများက သူ့မိလား သည့်ကားကို ဝိုင်း၍ တံတွေးဖြင့် ထွေးကြသည်။ နှစ်လက်လောက်အကြာ

တွင် သူသည် မစ္စကီမီယာက လွတ်တော်သို့ မကြာမီတင်ပြမည့် အစိုးရ အဖွဲ့သစ်တွင် တာဝန်ထမ်းရွက်ခြင်း ပြုမည်မဟုတ်ဟု အံ့အားသင့်လောက် သော ကြေညာချက်တစ်ရပ်ကို ထုတ်ပြန်လိုက်လေသည်။

ပထမတွင် မစ္စကီမီယာက ဒါယန်းအား တိုင်းပြည်အတွက် တာဝန် ရှိနေခြင်းကို အကြောင်းပြကာ အစိုးရအဖွဲ့ထဲတွင် မပါဝင်ဘဲ မနေဖို့ရန် ကြိုးစားပြောဆိုသည်။ သို့သော် ဒါယန်းက ဖြစ်ပေါ်လာသည့် အခြေအနေ များအရ သူသည် ဘယ်နည်းနှင့်မျှ ထိရောက်စွာ တာဝန် ထမ်းရွက်နိုင် မည် မဟုတ်ကြောင်းဖြင့် အကြောက်အကန် ပြောလေသည်။ ဤတွင် မစ္စကီ မီယာသည် မိမိ၏ နိုင်ငံရေးမဟာမိတ်တစ်ဦးအား စိတ်မကောင်းစွာနှင့်ပင် လက်လွှတ်ခံလိုက်ရရှာလေသည်။

၁၉၇၄ ခု၊ မတ်လ ၃ ရက်၊ တနင်္ဂနွေနေ့တွင် မစ္စကီမီယာသည် လွတ်တော်တွင် (လေဘာနှင့် မာပန်ပါတီတို့ ပူးပေါင်းထားသော) လေဘာ ညွန့်ပေါင်းအဖွဲ့ရှေ့မှောက်၌ အစိုးရသစ်တွင် ပါဝင်မည့်ပုဂ္ဂိုလ်များ၏ စာရင်း ကို တင်ပြသည့်အခါ ဒါယန်းအစား ရာဘင်ကို ကာကွယ်ရေးဝန်ကြီးအဖြစ် ပြောင်းလဲပါရှိလာလေသည်။ ထိုစာရင်းကို မစ္စကီမီယာ ဖတ်ပြပြီးသည့် အဆုံးတွင် ဆွေးနွေးကြသည့်အခါ လူငယ်နှင့် လူသစ်များ မပါရှိခြင်းအတွက် အပြင်းအထန် ဝေဖန်ကြသည်။ ထိုသို့ဝေဖန်ခြင်းမှာ တရားသဖြင့် ဝေဖန်ခြင်း ဖြစ်သည်။ သို့ရာတွင် လေဘာပါတီ၏ အစဉ်အလာ ထိန်းသိမ်းကြပ်မတ် ထားပုံမျိုးနှင့်ဆိုသော် လူကြီးပိုင်းကို ပုတ်ခတ်ရာရောက်နေသည်။ သို့ဖြစ် ၍ မစ္စကီမီယာသည် ဒါယန်းမရှိပြီးသည့်နောက် မိမိလည်း ကြာကြာခံနိုင် မည် မဟုတ်သည်ကို သဘောပေါက်သဖြင့် သူများထက် လက်ဦးအောင် ပြုလုပ်ရန် ဆုံးဖြတ်လိုက်လေသည်။

မစ္စကီမီယာက သူ့အား ဝေဖန်သူတို့ကို အသံအုပ်အုပ်ဖြင့် တိုးတိုး ညင်သာစွာ ပြန်၍ဖြေလိုက်သော်လည်း သူ့စကားများသည် နားထောင် နေကြသော ပါတီအကြီးအကဲများအား ကိုင်၍လှုပ်လိုက်သကဲ့သို့ ဖြစ်သွား စေခဲ့သည်။

“ကျွန်မဟာ အခုစစ်ဖြစ်မလာခင်ကတည်းက အစိုးရအဖွဲ့ကို ခေါင်း မဆောင်ပါရစေနဲ့တော့လို့ တောင်းပန်ခဲ့ပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ ကျွန်မဟာ ကျွန်မ

ရဲ့ဆန္ဒကို စွဲစွဲမြဲမြဲထောက်ခံနိုင်လောက်အောင် ကျောရိုး မခိုင်မာတဲ့အတွက် သဘောတူခဲ့ရပါတယ်။ ကျွန်မကသာ ကျွန်မအလိုဆန္ဒအတိုင်း စွဲစွဲမြဲမြဲ လိုက်နာခဲ့လို့ရှိရင် ပုဂ္ဂိုလ်ရေးရာအရ အခုထက် မျက်နှာပန်းလှလှနဲ့ ရာထူး ကို စွန့်လွှတ်နိုင်ခဲ့ရမှာဖြစ်ပါတယ်။ အခုဒီလို အပြောခံရ အပြစ်တင်ခံရ တာဟာ ကျွန်မရဲ့အမှားကြောင့်ပါ။ ဘယ်သူကြောင့်မှ မဟုတ်ပါဘူး။ ကျွန်မ ရဲ့ဘဝကို လမ်းညွှန်လမ်းပြ လုပ်နေတာဟာ အုပ်ချုပ်ရေးအာဏာကို ရယူ ဖို့မဟုတ်ဘဲ ပြည်သူတွေကို အလုပ်အကျွေးပြုဖို့ဖြစ်တယ်ဆိုတာကို ကျွန်မ ရဲရဲကြီး ပြောပုံပါတယ်”

မစ္စကီမီယာသည် ခေတ္တမျှရပ်နား၍ သက်ပြင်းချလိုက်ပြီးနောက် အရေးအကြီးဆုံးသော စကားကို ပြောလိုက်သည်။

“နောက်ဆုံးမှာတော့ ဖြစ်သမျှအကြောင်း အကောင်းချည်းပါပဲလေ။ အခုလို ပွင့်ပွင့်လင်းလင်းပြောကြတဲ့ ကျွန်မရဲ့မိတ်ဆွေများရော၊ ဘာမှ မပြော ကြဘဲနေသူတွေရော ကျွန်မ ကျေးဇူးတင်ပါတယ်။ တောင်းလည်း တောင်း ပန်ပါတယ်။ အခုညမှာပဲ ကျွန်မကိုယ်တိုင် နိုင်ငံတော် သမ္မတကြီးထံသွား ပြီးတော့ ကျွန်မ ဆက်လက်ပြီးတော့ တာဝန်ထမ်းရွက်နိုင်တော့တဲ့ အကြောင်း အစီရင်ခံပါ့မယ်။ အမတ်မင်းများက ဝန် ကြီးချုပ်အသစ် ဘယ် သူ့ကို ရွေးချယ်လိုက်တယ်ဆိုတဲ့အကြောင်းကို သမ္မတကြီးထံ အစီရင်ခံဖို့ ကိုတော့ ကိုယ့်ဟာနဲ့ကိုယ် နည်းလမ်းရှာကြလိမ့်မယ်လို့ မျှော်လင့်ပါတယ်”

မစ္စကီမီယာ နှုတ်ထွက်ဖို့ရန် ဆုံးဖြတ်ခြင်းမှာ ရုတ်တရက်ပေါ် ပေါက် လာခြင်းဖြစ်သော်လည်း နိုင်ငံရေးအရ ကြိုတင်ပြင်ဆင်ထားသလို အချက် ပိုင်လှပေသည်။ နာရီအနည်းငယ်အတွင်းမှာပင် ပြာလောင်ခတ်နေကြသော ခေါင်းဆောင်များသည် သူ့အိမ်သို့ ၃၅ ဟိုဝင်ရောက်ကြကာ သူ့အား နှုတ် ထွက်မသွားရန် အသနားခံကြလေသည်။ လေဘာပါတီသည် ထိုအကြောင်း ကို စောစောကသိခဲ့ရလျှင် မစ္စကီမီယာ မပါလျှင်လည်း ဖြစ်အောင် တစ်နည်း တစ်လမ်း ကြံဆောင်နိုင်ကြပေလိမ့်မည်။ ယခုမူ ဗြူးစားကြီး ဖြစ်လာတာ သည့်အတွက် မစ္စကီမီယာနေရာတွင် ဆက်ခံမည့်သူ ရွေးချယ်ရေးမှာ ဆက် ခက်ခဲခဲနှင့် အကြိတ်အနယ် ပြုလုပ်ရမည့်အလားအလာကို ခြင်နေကြစေ သည်။ ထိုသို့ဖြစ်လာခဲ့လျှင် ပါတီကို နှစ်ခြမ်းကွဲစေလိမ့်မည်။ ထိုသို့ အခြေ

ခံမည့်အစား မစွက်မီယာကို မည်သည့်စည်းကမ်းချက်နှင့်ဖြစ်စေ၊ ပြန်လာဖို့ ခူးထောက်ရခြင်းက တော်သေးသည်ဟု ယူဆကြသဖြင့် ယခုလို သွားရောက် တောင်းပန်ရခြင်း ဖြစ်ပေသည်။

မစွက်မီယာသည် ပါတီမှ ကိုယ်စားလှယ်အားလုံးကို လက်ခံတွေ့ဆုံပြီးသည့်နောက် ညွန့်ပေါင်းအဖွဲ့တွင်ပါဝင်သည့် ဂိုဏ်းဂဏအသီးသီးက မိမိအပေါ် ယုံကြည်ကြောင်းဖြင့် သစ္စာပြုကြပြီးတော့မှ မိမိ၏ ရာထူးစွန့်လွှတ်ရန် ဆုံးဖြတ်ချက်ကို ပြန်၍ပြင်ရန် သဘောတူလိုက်လေသည်။ ပါတီယန္တရားကြီးတစ်ခုလုံးမှာ ယခုမှပင် သက်ပြင်းချနိုင်လေတော့သည်။ တစ်နိုင်လုံးကမူ ရင့်ရော်ခွမ်းနယ်လှပြီဖြစ်သော အသက် ၇၅ နှစ်အရွယ်ရှိ အမျိုးသမီးကြီး၏ရှေ့မှောက်တွင် တစ်ယောက်ပြီးတစ်ယောက် သွားရောက် ခူးထောက်ပြကြခြင်းကို တအံ့တဩစောင့်ကြည့်နေမိကြလေသည်။

ဒါယန်းကိုမူ မည်သူကမျှ ပြန်လာရန် မခေါ်ကြချေ။ သို့ရာတွင် မစွက်မီယာသည် ပါတီကို ပြန်လည်ပြီး ခိုင်မြဲစွာကြီးကိုင်နိုင်ပုံရနေပြီဖြစ်သဖြင့် ဒါယန်းက မိမိအနေဖြင့် ပြန်လည်၍ အရေးဆိုရန် လမ်းပွင့်လာပြီဟု တွေးမိလေသည်။ သူသည် အစိုးရအဖွဲ့ထဲသို့ ပြန်၍ဝင်မည့်အကြောင်း မစွက်မီယာအား ပြောပြရာ မစွက်မီယာက စိတ်အားထက်သန်စွာဖြင့် သဘောတူလိုက်လေသည်။ သို့သော် ဒါယန်းသည် မိမိအပေါ်၌ အကပ်အသတ်မျှ ကျန်ရှိနေသေးသော ယုံကြည်မှုကို ထိခိုက်ပျက်ပြားခြင်း မရှိစေရဘဲ မိမိ၏ ခုတစ်မျိုး နောက်တစ်ဖုံ ပြုလုပ်ခဲ့ရခြင်းကို ပြည်သူတို့အား တစ်နည်းတစ်လမ်းအားဖြင့် ရှင်းပြရန် လိုနေပေသည်။

ကံအားလျော်စွာ ထိုနေ့ညမှာပင် မြောက်ဘက်စစ်များနှင့် တင်းမာမှုများ တိုး၍လာသည်ဟူသော စစ်ဘက် အစီရင်ခံစာတစ်စောင် အစိုးရထံသို့ ရောက်ရှိလာလေသည်။ မစွက်မီယာသည် ထိုစစ်ရေးသတင်း ပေးပို့ချက်ကို သတင်းစာများတွင်ဖော်ပြရန် ဒါယန်းအား ခွင့်ပြုကာ မည်သည့်အခါကမျှ အစဉ်အလာမရှိခဲ့ဖူးသော ကိစ္စတစ်ခုကို ပြုလုပ်လိုက်သည်။ ဒါယန်းသည် ဤအကြောင်းကြောင့် အစိုးရအဖွဲ့ထဲ မိမိပြန်ဝင်ရန် ဆုံးဖြတ်လိုက်သည်ဟူ၍ အကြောင်းပြသည်။ သို့သော် ပြည်သူလူထုကို ဒါယန်းလှည့်ချင်တိုင်းလှည့်၍မရပေ။ သတင်းစာများက စစ်ရေးကိစ္စများကို

နိုင်ငံရေးနှင့် ကိုယ်ရေးကိုယ်တာအကျိုးအတွက် အသုံးချခြင်းကို ပြင်းပြင်းထန်ထန် ဝေဖန်ကြသည်။ သို့ဖြင့် ဒါယန်းသည် ပြည်သူ့အမြင်တွင် ပို၍ သေးသိမ်ခဲ့ရလေသည်။ သူ့အား နှုတ်ထွက်ပေးဖို့ရန် တောင်းဆိုချက်များသည် ပို၍အသံကျယ်လောင်လာလေတော့သည်။

ယခုအကြိမ်တွင်မူ မစွက်မီယာသည် ဒါယန်းနှင့် တစ်ကြိတ်တည်း တစ်ညတည်းဖြစ်ကြောင်း ပေါ်လွင်နေရာ ဒါယန်းကို တိုက်ခိုက်သမျှ တို့သည် သူ့အခြေအနေကိုပါ သိသိသာသာ ထိခိုက်လာလေသည်။ သို့ဖြစ်၍ အစိုးရအဖွဲ့သစ် ကျမ်းသစ္စာကျိန်ဆိုပြီးသည်နှင့်တစ်ပြိုင်တည်းလိုလိုပင် အစိုးရမှာ အကျည်အတည်းနှင့် ကြုံတွေ့ရလေတော့သည်။

၁၉၇၄ ခုနှစ် ဧပြီလ ၁၀ ရက် ဗုဒ္ဓဟူးနေ့တွင် မစွက်မီယာသည် လွှတ်တော်သို့ လေဘာညွန့်ပေါင်းပါတီ၏ ခေါင်းဆောင်အဖြစ် တက်ရောက်ခဲ့သည်။ ထိုယခင်ရက်ပေါင်းများစွာကပင် မစွက်မီယာအား ဒါယန်းကို ထုတ်ပစ်ရန် ပါတီအတွင်းရှိ အဖွဲ့အသီးသီးမှ ခေါင်းဆောင်များက တောင်းဆိုခဲ့ကြသည်။ အချို့ကလည်း ဒါယန်းအား တိုက်ရိုက်တွေ့ဆုံကာ နှုတ်ထွက်ပေးရန် ပြောကြသည်။ သို့သော် ဒါယန်းက ခေါင်းမာစွာဖြင့် ငြင်းပယ်ခဲ့သည်။ ဤတွင် ပါတီတွင်းရှိ ဌာနခွဲအသီးသီးတွင် တော်လှန်ပုန်ကန်လှနိုးနိုးအခြေသို့ ဆိုက်ရောက်ခဲ့လေသည်။

မစွက်မီယာသည် ဤအကြိမ်တွင် ဒါယန်းကို ထုတ်ပစ်လျှင်လည်း ထုတ် သို့မဟုတ် မိမိကိုယ်တိုင် နှုတ်ထွက်လျှင်လည်း နှုတ်ထွက်ရမည့် အရေးနှင့် ရင်ဆိုင်နေရခြင်းကို ကောင်းစွာသိရှိလေသည်။ သူသည် ဤနှစ်ချက်တွင် ဒုတိယအချက်ဖြစ်သော မိမိနှုတ်ထွက်ရေးကို ရွေးချယ်လိုက်သည်။ သူသည် ပင်ပန်းနွမ်းနယ်လှပေပြီ။ သည်းမခံနိုင်အောင်လည်း နှိုးနေသည်။ သို့ဖြစ်၍ “ဒီတာဝန်ကြီးကို ကျုပ်ဆက်ပြီး မယူနိုင်တော့ဘူး” ဟု လေဘာပါတီကို ပြောလိုက်သည်။ ယခုတစ်ကြိမ်တွင်မူ ပါတီသည် သူ့ရှေ့တွင် ခူးထောက်တော့ချေ။ တောင်းပန်ခြင်းလည်း မရှိ။ ကိုယ်စားလှယ်လည်း မလွှတ်ဘဲနေလိုက်သည်။

၁၉၇၄ ဧပြီလ ၁၁ ရက်၊ ကြာသပတေးနေ့တွင် မစွက်မီယာသည် မိမိနှုတ်ထွက်ခြင်းကို လွှတ်တော်ထဲတွင် တရားဝင်ကြေညာခဲ့လေသည်။

ဝန်ကြီးချုပ် နှုတ်ထွက်ခြင်းသည် အစိုးရတစ်ဖွဲ့လုံး နှုတ်ထွက်ခြင်းနှင့် အတူ တူဖြစ်၍ မစ္စကီမီယာ၏ နှုတ်ထွက်ခြင်းသည် မိုရှီဒါယန်းပါ ကျဆုံးခြင်းပင် ဖြစ်ပေသည်။

ပါတီသည် ဝန်ကြီးချုပ် တင်မြောက်ရန် မရွေးချယ်နိုင်သေးမီနှင့် ထိုဝန်ကြီးချုပ်လောင်းသည် အစိုးရသစ်ဖွဲ့စည်းပြီး လွှတ်တော်၏ သဘော တူညီချက် မရယူရသေးမီကာလအတွင်း နှုတ်ထွက်ထားသော မစ္စကီမီယာ ၏ အစိုးရအဖွဲ့က ဥပဒေအရ ကြားဖြတ်အစိုးရဖြစ် ရွက်ဆောင်ရမည် ဖြစ်၏။ ထိုကြားဖြတ်အစိုးရသည် ဆီးရီးယားနှင့် စေ့စပ်ဆွေးနွေးမှုများ ပြီးဆုံးသည်အထိ တာဝန်ယူထမ်းရွက်သွားရလိမ့်မည်ဟု အများအားဖြင့် နားလည်ထားကြလေသည်။

မေလ ၂ ရက်၊ ဗုဒ္ဓဟူးနေ့တွင် အစွဲအစားသို့ ကစ်ဆင်ဂျာရောက်ရှိ လာကာ ဒုတိယအချိန် လွန်းပြန်စေ့စပ်ရေး စတင်လေသည်။ ယခုအကြိမ်တွင် အစွဲအစားကိုယ်စားလှယ်အဖွဲ့မှာ ယခင်ကထက်ပို၍ ရည်ရွယ်ချက် ပြည့်ဝ သည်ကို တွေ့ရသည်။ မစ္စကီမီယာ နှုတ်ထွက်ပေးလိုက်ခြင်းဖြင့် နိုင်ငံရေး ပြဿနာပြေလည်သွားခဲ့ပြီဖြစ်ရာ ဝန်ကြီးအဖွဲ့ကို ခေါင်းဆောင်ကြမည့် မစ္စကီမီယာနှင့် ဒါယန်းတို့သည် လက်ရှိအလုပ်ဖြစ်သော စေ့စပ်ဆွေးနွေး ရေးပေါ်တွင် ပို၍အာရုံစိုက်နိုင်လာကြသည်။ စေ့စပ်ဆွေးနွေးရေးသည် သူတို့၏ နောက်ဆုံးဂုဏ်ယူရမည့်အလုပ်ဖြစ်ရာ သူတို့သည် မှန်ကန်သော သဘောတူညီချက်ရယူ၍ နှုတ်ထွက်သွားနိုင်ကြရန် အဓိဋ္ဌာန်ပြုထားကြလေ သည်။

အစွဲအစားစေ့စပ်ရေးအဖွဲ့တွင် မျက်နှာသစ်များ ပါလာကြသည်။ မစ္စကီ မီယာ၊ ဒါယန်း၊ အီဘန်နှင့် အာလွန်တို့အပြင် ရာဘင်နှင့် ပဲယားတို့ကို ဝန်ကြီးချုပ်က ဖြည့်စွက်ထားသည်။ ရာဘင်ကို လေဘာပါတီက နောက် တက်မည့်အစိုးရကို ခေါင်းဆောင်ရန် ရွေးချယ်ထားသည်။ ပဲယားမှာ လာ မည့်အစိုးရအဖွဲ့တွင် ကာကွယ်ရေးဝန်ကြီးအဖြစ် ပါဝင်လာဖွယ်ရာ ရှိသည်။ ဆွေးနွေးပွဲကို တက်ရောက်သူတစ်ဦးမှာ စစ်ဦးစီးချုပ်အသစ် ဗိုလ်ချုပ်ဂါး ဖြစ်သည်။ (အယ်လဇာမှာ ယွမ်ကစ်ပူစစ်ပွဲတွင် ရှုံးနိမ့်ရခဲ့မှုများအတွက် လုံးဝတာဝန်ရှိသူဖြစ်သည်ဟု စုံစမ်းရေးကော်မီတီ၏ အစီရင်ခံစာအရ

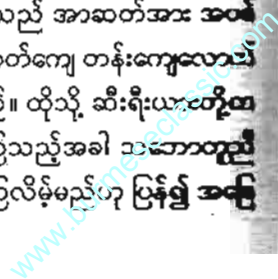
စစ်ဦးစီးချုပ်အဖြစ်မှ နှုတ်ထွက်ပေးရပြီးကာစဖြစ်ပေသည်။)

ကစ်ဆင်ဂျာ၏အဖွဲ့တွင်လည်း မျက်နှာသစ်တစ်ဦးပါရှိလာသည်။ သူကား အသက် ၃၉ နှစ်ရှိ နန်စီမက်ဂျင်းနက်ဖြစ်ပြီး လွန်ခဲ့သော မတ်လ အကုန်ကမှ ကစ်ဆင်ဂျာ၏ ကြင်ယာဇနီးဖြစ်လာခဲ့သည်။ ယခု သူသည် ကစ်ဆင်ဂျာ၏ လွန်းပြန်ခရီးဖော်ဖြစ်လာသည်။

လေဆိပ်တွင် ကြိုဆိုသည့်အခမ်းအနား၌ နိုင်ငံခြားရေးဝန်ကြီး အီဘန်က “ကျွန်တော်တို့သည် လော့ဒ်လေဆိပ်သို့ လာရောက်ရခြင်းမှာ အစွဲအစားနိုင်ငံသို့ ပထမဆုံးအကြိမ် အလည်အပတ်ရောက်ရှိလာသော မစ္စကီကစ်ဆင်ဂျာကို ကြိုဆိုကြရန်ဖြစ်သည်။ ကျွန်တော်တို့ ဝမ်းမြောက် အံ့ဩခြင်းဖြစ်ရသည်မှာ မစ္စကီကစ်ဆင်ဂျာနှင့်အတူ အမေရိကန်နိုင်ငံ ခြားရေးဝန်ကြီးလည်း ပါလာခြင်းဖြစ်ပါသဖြင့် သူ့ကိုလည်း လှိုက်လှဲစွာ ခရီးဦးကြိုပြုပါသည်” ဟု အီဘန်က နှုတ်ဆက်စကားပြောကြားလေသည်။

ကစ်ဆင်ဂျာ၏ အချိန်ဇယားမှာ မေလ ၉ ရက်၊ ကြာသပတေး နေ့တွင် ဝါရှင်တန်သို့ ပြန်ရန်ဖြစ်သည်။ ကစ်ဆင်ဂျာသည် ဒမတ်စကပ် နှင့် ဂျေရုဆလင်အကြား လွန်းပြန်ခရီး တစ်ပတ်လောက်ပဲ သွားရလိမ့်မည် ဟု ထင်၍ ထိုသို့ အချိန်ဇယားရေးဆွဲခဲ့ခြင်း ဖြစ်သည်။ အကယ်၍ ထို အချိန်အတွင်း ဆွေးနွေးခြင်းများ မပြတ်သေးလျှင် နောက်ထပ်တစ်ပွဲ ပြန် လည်ပြုလုပ်ရမည်ဟု တွက်ထားသည်။ သို့ရာတွင် တစ်ပွဲလည်းမပြီး၊ နောက် တစ်ပွဲလည်း မဖြစ်ဘဲ ၃၂ ရက်တိုင်တိုင် အမြောက်သံများ ခြိမ့်ခြိမ့်ညံနေ သည့်အကြားဝယ် ခရီးလွှင့်နေခဲ့ရလေသည်။

မြောက်ဘက်စစ်မျက်နှာတွင် ဆီးရီးယားတို့သည် အဆက်မပြတ် ထိုးနှက်သည့်စစ်ပွဲကို ဆင်နွှဲနေကြသည်။ သူတို့သည် အစွဲအစားတို့ဘက်မှာ အကျအဆုံးများနေအောင် တအားဖိ၍တိုက်ရင်း တစ်ဖက်က စေ့စပ်ရေး ပြုလုပ်ရန် ကြံရွယ်ထားကြသည်။ ကစ်ဆင်ဂျာသည် အာဆတ်အား အပစ် အခတ်ရပ်ဖို့ကို သဘောတူရန် ပြောသော်လည်း ဝတ်ကျေ တန်းကျေလေးသို့ သာပြောပြီး ချက်ချင်းပင် လက်လျှော့လိုက်သည်။ ထိုသို့ ဆီးရီးယားတို့ထံ တိုက်ခိုက်နေခြင်းကို အစွဲအစားတို့က တိုင်ကြားကြသည့်အခါ သဘောတူညီ ချက် လက်မှတ်ထိုးပြီးမှသာ အပစ်အခတ် ရပ်ကြလိမ့်မည်ဟု ပြန်၍ အကြံ

ပေးသည်။ အစွရေးတို့အနေဖြင့် အပစ်အခတ်ရပ်စဲရေးကို ဆွေးနွေးပွဲ တက်ရောက်ရေးအတွက် စည်းကမ်းချက်တစ်ရပ် မလုပ်လိုပေ။ ထိုသို့စည်းကမ်းချက်တစ်ရပ်အဖြစ် တောင်းဆိုဖို့ အစွရေးပြည်သူလူထုက လိုလားကြလိမ့်မည်။ ကမ္ဘာတစ်ဝန်းလုံးကပင် လိုလားမှန်းသိသည်။

အစွရေးသည် စစ်အတွင်းက ဒဏ်ရာဒဏ်ချက်များ အပြင်းအထန် ရရှိခဲ့သည်တို့ကို ပျောက်အောင် ကုစားရန် အပစ်အခတ်ရပ်စဲရေး သဘောတူညီမှုရရှိနိုင်ပါသည်။ လိုသမျှ အလွန်ကိုလိုသည်။ ထိုအချက်ကို ဆီးရီးယားတို့က သိသည်။ ကစ်ဆင်ဂျာလည်း သိသည်။ အမေရိကန် နိုင်ငံခြားရေးဝန်ကြီးသည် ဗီယက်နမ်တို့နှင့် စေ့စပ်ရေးကို အမေရိကန် ဗုံးကြဲလေယာဉ်များဖြင့် တအားဖိတိုက်ခိုက်ရင်း ပြုလုပ်ခဲ့သည်ဖြစ်ရာ ယခုလို ဆီးရီးယားတို့က ပစ်ခတ်နေခြင်းအတွက် စိတ်မချမ်းမသာ မဖြစ်ချေ။ သူသည် သဘောတူညီချက်ရရှိနိုင်မည့် သော့ချက်သည် အစွရေးတို့၏ လက်ထဲမှာ ရှိခြင်းကို သိသည်။ ဤအရေးတွင် ဆီးရီးယားတို့ဘက်က ဘာမှ လိုက်လျောနေစရာမရှိ။ အစွရေးတို့ကသာ နယ်မြေများပေးစရာရှိသည်။ ကစ်ဆင်ဂျာသည် အစွရေးတို့နှင့် စကားဆိုရာတွင် အမြောက်သံများကို ကြားနေမှသာ အစွရေးတို့က နယ်မြေများမပေးဘဲ တင်းခံနေခြင်းကို လျှော့ပေးလာကြလိမ့်မည်ဟု သူ ယုံကြည်ထားသည်။

ပထမအကြိမ် ကစ်ဆင်ဂျာနှင့်ဆွေးနွေးရာတွင် အစွရေးတို့က မိမိတို့၏ မူလရပ်တည်ချက်ကို လက်မလွှတ်ဘဲ တင်းတင်းမာမာ ဆုပ်ကိုင်ထားကြသည်။ ထိုရပ်တည်ချက်မှာ စစ်အတွင်းက ဆီးရီးယားပြည်ထဲသို့ မိမိတို့က ကီလိုမီတာ ၃၀ မှ ထိုးဖောက်ဝင်ရောက် သိမ်းပိုက်ရရှိထားခဲ့သည့် နယ်မြေတစ်ဝိုက်အတွင်းရှိ စစ်တပ်များကိုသာ ခွဲခွာရှင်းလင်းခြင်း ပြုရမည်ဆိုခြင်းဖြစ်သည်။ အစွရေးတို့ဘက်က တင်ပြသည့် ပထမမြေပုံမှာ အီဂျစ်တို့နှင့် သဘောတူညီချက်ပြုလုပ်စဉ်က တင်ပြသည့်ပုံစံမျိုးဖြစ်သည်။ စစ်တပ်ချင်း ခွဲခွာထားသည့် အလယ်ခေါင်တွင် ကြားနေနယ်မြေ ရှိမည်ဖြစ်ပြီး ထိုကြားနေနယ်မြေ၏ တစ်ဖက်တစ်ချက်တွင် ကန့်သတ်ထားသော စစ်အင်အားများ ထားရှိရန် ဖြစ်ပေသည်။ ထိုနန့်နယ်မြေတစ်ခုစီ၏ အကျယ်အဝန်းသည် ၁၀ ကီလိုမီတာ ရှိရမည်ဖြစ်သည်။

ကစ်ဆင်ဂျာက အစွရေးတို့ကို “မျဉ်းကြောင်းပြာ” နောက်သို့ ဆုတ်ပေးစေလိုသည်။ (မျဉ်းကြောင်းပြာဆိုသည်မှာ ယွမ်ကစ်ပူစစ်ပွဲမတိုင်မီက သဘောတူထားခဲ့သည့် အပစ်အခတ်ရပ်စဲရေး စစ်ကြောင်းဖြစ်သည်) စတင်ဆွေးနွေးကြကတည်းက အစွရေးတို့က သတ်မှတ်ပေးရန် ကစ်ဆင်ဂျာ မိမိတောင်းနေသည့် မျဉ်းကြောင်းမှာ ဆီးရီးယားတို့က လက်ခံနိုင်လောက်သည့် မျဉ်းကြောင်းဖြစ်ရမည်။ အကယ်၍ ထိုမျဉ်းကြောင်းကို ဆီးရီးယားတို့က ပယ်ချခဲ့လျှင် အမေရိကန်တို့အနေဖြင့် နာမည်ပျက်သက်သာစေရမည့် မျဉ်းကြောင်းမျိုးဖြစ်လေသည်။ ထို့ပြင် နောင်တစ်နေ့တွင် အသစ်ပြန်လည်၍ စေ့စပ်ဆွေးနွေးနိုင်ရန် လမ်းပွင့်နေမည့် မျဉ်းကြောင်းမျိုးလည်း ဖြစ်ရပေမည်။ ကစ်ဆင်ဂျာ၏ အမြင်မှာ လက်တွေ့ဖြစ်နိုင်မည့်အဆိုသည် အီဂျစ်တို့နှင့် ပြုလုပ်ခဲ့သော အပြီးသတ်သဘောတူညီချက်နှင့် နီးနီးစပ်စပ်ဖြစ်မည့် အဆိုဖြစ်ပေသည်။ အာဆတ်သည် အီဂျစ်တို့က သဘောတူပြီးသားဖြစ်သည့် စည်းကမ်းချက်များကို ငြင်းပယ်ရန် ခဲယဉ်းမည်ဟု ကစ်ဆင်ဂျာက ထင်မြင်သည်။ တစ်နည်းဆိုရလျှင် ယွမ်ကစ်ပူစစ်ပွဲမတိုင်မီက အာဆတ်လက်ထဲတွင် မရှိခဲ့သည့် နယ်မြေအချို့ကို အစွရေးတို့က ပေးစေလိုသည်။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် အီဂျစ်နှင့် အပြီးသတ်သဘောတူညီချက်တွင် ဆာဒတ်သည် စူးအက်တူးမြောင်းအရှေ့ဘက်ကမ်းရှိ နယ်မြေတစ်ခုကို ရရှိလိုက်ခဲ့သောကြောင့် ဖြစ်ပေသည်။

သို့သော် အစွရေးတို့ဘက်က မိမိတို့၏ ရပ်တည်ချက်ကို တင်းမာစွာ ကိုင်ဆွဲထားကြလေသည်။ မေလ ၃ ရက်နေ့တွင် ကစ်ဆင်ဂျာသည် ဒမတ်စကပ်သို့ ထွက်ခွာသွားသည်။ သူနှင့်အတူ ယွမ်ကစ်ပူစစ်ပွဲမတိုင်မီက မှီခဲ့သော စစ်ကြောင်း၏ ဆီးရီးယားနယ်မြေအတွင်းဘက်တွင် စစ်တပ်များ ခွဲခွာရှင်းလင်းရေးပြုလုပ်ရန် အစွရေးတို့ဘက်က တင်ပြထားသည့် မြေပုံကို သွားလေသည်။ ထိုမြေပုံကို ကစ်ဆင်ဂျာက ပြလိုက်သည့်အခါ အာဆတ်သည် ဒေါသမီးဟုန်းဟုန်းတောက်လှနိုးပါး ဖြစ်သွားသည်။ အမေရိကန်တို့ဘက်က ရရှိသည့် သတင်းအတိုင်းဆိုလျှင် အစွရေးတို့၏ အဆိုပြုချက်သည် သူ့အား ပုဂ္ဂိုလ်ရေးအရ စော်ကားခြင်းဖြစ်သည်ဟု အာဆတ်က ဆိုသည်။ ထို့ပြင် အစွရေးတို့သည် ယနေ့အထိ ဆီးရီးယားအပေါ်တွင် ချိန်

ပြီးရင်း ချိုးနှိမ်ရန် ရည်ရွယ်နေကြခြင်းဖြစ်သည်။ ထိုအဖြစ်သည် အစွဲရေးတို့က အနိုင်ယူရေးလမ်းစဉ်ကို မစွန့်လွှတ်ကြောင်းကို ထင်ရှားစွာ သက်သေပြနေသည်။ ဆီးရီးယားသည် ဆာဒတ်ရရှိသည်ထက် မလျော့ဘဲ ရလိုသည်ဟု အာဆတ်က တင်ပြတောင်းဆိုသည်။

ဆီးရီးယားတို့အား ပြော၍မရသော အခြားကိစ္စတစ်ရပ်မှာ ဒဏ်ရာရသော သုံ့ပန်းချင်းလဲလှယ်ရန် အစွဲရေးတို့၏ တောင်းခံခြင်းဖြစ်သည်။ သုံ့ပန်းကိစ္စတစ်ခုလုံးကို အပြီးသတ်သဘောတူညီချက် ရရှိပြီးမှ ဖြေရှင်းနိုင်မည်ဟု အာဆတ်က ဆိုသည်။ သူသည် သုံ့ပန်းချင်းလဲလှယ်ရေးကို ယခုသဘောတူလိုက်လျှင် အစွဲရေးတို့၏ တောင်းဆိုချက်ကို အညံ့ခံလိုက်ရသည်ဟု သူ့နိုင်ငံတဝန်းလုံးက အဓိပ္ပာယ်ကောက်ယူကြမည်ကို စိုးရိမ်လေသည်။ အမှန်အားဖြင့် အစွဲရေးတို့ဘက်မှ ၁၂ ယောက် လဲလျှင် ဆီးရီးယားတို့ဘက်က ၂၅ ယောက် ပြန်၍ရမည်ဖြစ်သော်လည်း မိမိတို့က လဲလှယ်သဘောတူခြင်းသည် အညံ့ခံရာရောက်သည်ဟူသော အကဲဖြတ်ခြင်းကို မည်သို့မျှ ပြောင်းလဲခြင်း မရှိစေခဲ့ပေ။

အမေရိကန် စေ့စပ်ရေးအဖွဲ့အနေဖြင့် ဆီးရီးယားသို့ သွားရသော ပထမဆုံး လွန်းပြန်ခရီးမှာ မကြုံစဖူးကြုံရမှုများဖြင့် ရောက်ပြမ်းလျက် ရှိသည်။ အာဆတ်နှင့် ဆွေးနွေးရန် အခန်းထဲသို့ ဝင်လိုက်သည့်အခါ ပိန်းပိတ်အောင် မှောင်မနေရုံမျှ အလင်းရောင်ပေးထားသည်။ ထိုသို့ ဘာကြောင့် ပြုလုပ်ထားခြင်းကို အမေရိကန်အဖွဲ့က မသိကြချေ။ မေး၍လည်း မကြည့်ချေ။ အခန်းကိုလည်း သော့ပိတ်ထားသည်။ တပိုတပါးသွားလိုလျှင် တံခါးဖွင့်ပေးရန် ခွင့်တောင်းရသည်။ ဟိုတယ်သို့ပြန်၍ ရောက်လာသည့်အခါ ခွဲမှုမီးများကို ထိန်ထိန်လင်းအောင် ထွန်းထားသည့်အပြင် အခန်းများမှာ မှန်တံခါးများ တပ်ဆင်ထားသဖြင့် အပြင်က မီးများ၏အလင်းရောင်ကြောင့် မအိပ်နိုင်ဘဲရှိကြသည်။ နောက်နေ့တွင် အမေရိကန်တို့သည် လေယာဉ်ပျံပေါ်တက်ကြသည့်အခါ အိပ်မုန့်စုံမွှားဖြင့် ဒယီးဒယိုင်ဖြစ်လာကြသည်။ ထို့ပြင် လေယာဉ်ပေါ်သို့ရောက်သည့်အခါ ကမ္ဘာလှည့်ခရီးသည်တွေပါ ဝင်ရောက်နေကြသည်ကို တွေ့ရလေသည်။

ကစ်ဆင်ဂျာနှင့်အဖွဲ့သည် ဒမတ်စကပ်မှ ကိုင်ရီသို့ ထွက်ခွာကြ

သည်။ ထိုသို့ ကိုင်ရီသို့သွားခြင်းမှာ သမ္မတဆာဒတ်ထံမှ အားပေးမှုရရှိရန် ဖြစ်ပေသည်။ သို့သော် ဆာဒတ်မှာလည်း သူ့ကိုယ်တိုင် အကျဉ်းအကျပ်တွေ့နေရလေသည်။ သူသည် စေ့စပ်ရေးကို အောင်မြင်စေချင်သည်။ ထိုသို့ အောင်မြင်စေလိုခြင်းမှာ အောက်တိုဘာစစ်ပွဲအပြီးတွင် အစွဲရေးနှင့်သဘောတူ လက်မှတ်ထိုးခဲ့သည်မှာ မိမိတစ်နိုင်ငံတည်း သင်းကွဲနေသည့်အဖြစ်မှ လွတ်မြောက်နိုင်ရန်ဖြစ်သည်ဟု ကစ်ဆင်ဂျာအား ဆာဒတ်က ရှင်း၍ပြသည်။ ထို့ပြင် မိမိသည် ဆီးရီးယားတို့၏အကျိုးကို လျစ်လျူရှုသည်ဟု ဤလည်း စွပ်စွဲခြင်းမခံနိုင်ပါ။ သို့ဖြစ်၍ အစွဲရေးတို့က တင်ပြသည့်မြေပုံနှင့် စပ်လျဉ်း၍ ဆီးရီးယားတို့က လက်မခံဘဲ ပယ်ချခြင်းကို မိမိထောက်ခံရလိမ့်မည်ဟု ပြောသည်။ မည်သို့ရှိစေ စေ့စပ်ဆွေးနွေးမှုကို မြန်မြန်ပြီးမြောက်စေရန်အလိုငှာ ဆာဒတ်က 'ဆော်ဒီအာရေဗျာ့ရင် ဖေဇယ်နှင့် အယ်ဂျီးရီးယားသမ္မတ ဘူမီဒီယန်တို့အား နောက်ဆုံးဖြစ်ပေါ်တိုးတက်မှုကို အစီရင်ခံရန်နှင့် ဆီးရီးယားသမ္မတ အာဆတ်အား လျှော့လျှော့ပေါ့ပေါ့ပြုရန် မိမိတို့၏ သြဇာသုံးဖို့ ဆွယ်တရားဟောရန်အတွက် အထူးစေတမန်တစ်ယောက် စေလွှတ်ပေးခဲ့ပေသည်။

ယင်းသို့ ကစ်ဆင်ဂျာသည် အစွဲရေးမှ ဝေးရာသို့ရောက်နေစဉ် မစ္စက်ဗီယာနှင့် ဒါယန်းတို့သည် လျှို့ဝှက်ဆွေးနွေးမှုတစ်ခု ပြုလုပ်ကြသည်။ ထိုဆွေးနွေးပွဲတွင် အစွဲရေးတို့ ဆုတ်ခွာပေးကြမည့်မျဉ်းကြောင်းကို ထပ်၍ ဆုတ်ပေးရန် လိုမလို စဉ်းစားကြသည်။ ဒါယန်းက မိမိတို့အနေဖြင့် နောက်ထပ် လျှော့ပေးမည်ဆိုလျှင် အယ်ကျူနစ်တရာနယ်မြေထဲတွင် မျဉ်းကြောင်း ဆွဲသင့်သည်ဟု ဆိုသည်။ ထိုမြို့သည် စစ်ရေးစစ်ရာအတွက် အရေးကြီးတော့ကြောင်း၊ ယခင်က ထိုမြို့သည် စည်စည်ကားကား ရှိပြီး ဆီးရီးယားတို့အဖို့ ဂိုလန်နယ်မြေ၏ ပုလဲရတနာဖြစ်ခဲ့ကြောင်း၊ ထိုမြို့သည် စစ်အတွင်းက လုံးဝပျက်စီးသွားခဲ့သော်လည်း ထိုမြို့ကို အာဆတ် ပြန်၍ရရှိလျှင် ဝုတ်ပကာသန တပ်မက်မှုကို အာသာပြေစေမည်ဖြစ်ကြောင်းဖြင့် ဒါယန်းက အကြောင်းပြသည်။ ထို့နောက် ဒါယန်းက ကစ်ဆင်ဂျာအား အလွန်အတိုင်း ထိုမြို့၏အရှေ့ဘက်ပိုင်းကို ပေးလိုသည်ဟု၍ "တရားဝင်ဟုတ်သော" အဆိုပြုချက်ကို လျှို့ဝှက်တင်ပြရန် နှစ်ဦးသား သဘောတူညီကြလေသည်။

ကစ်ဆင်ဂျာသည် မေလ ၅ ရက်နေ့တွင် အစွဲရေးသို့ ပြန်၍ရောက်လာသည့်အခါ အစွဲရေးတို့က အယ်ကျူနစ်တရာမြို့တစ်မြို့လုံးနှင့် ထိုမြို့၏ အနောက်ဘက်ရှိ စစ်အတွက် အရေးပါသော တောင်ကုန်းသုံးခုပါ ပေးရန် တစ်သမတ်တည်း တောင်းဆိုလေသည်။ အစွဲရေးဝန်ကြီးများက ထိုတောင်ကုန်းများသည် လွန်စွာအရေးကြီးကြောင်း ပြောပြသည့်အခါ ကစ်ဆင်ဂျာသည် သိသိသာသာကြီး စိတ်အိုက်သွားသည်။ သူက အစွဲရေးတို့ဘက်က ဆင်ခြေပေးနေခြင်းမှာ အစွဲရေးအရပ်သားများကို မြေသစ်ယာသစ် ထူထောင်ပေးရန် ရည်ရွယ်ချက်အစစ်အမှန်ရှိနေခြင်းကို အထင်အရှား ဖုံးကွယ်ရန် ကြိုးစားခြင်းမျှသာဖြစ်သည်ဟု မြင်နေသည်။ အမေရိကန်သည် ဂိုလန်ကုန်းမြင့်တွင် မြေသစ်ယာသစ်ထူထောင်ခြင်းကို အစပစ္စာမကတည်းက မထောက်ခံခဲ့သလို ထိုသဘောထားကိုလည်း ပြောင်းလဲရန် မရည်ရွယ်ဟု ပြောသည်။ မြေသစ်ယာသစ်ထူထောင်ခြင်းသည် လွန်စွာများသည်။ ထိုသို့ ပြုလုပ်ခြင်းသည် ယခုဆွေးနွေးပွဲများမှာသာမက နောင်လာမည့် ဆွေးနွေးပွဲများတွင် နယ်မြေများနှင့်ပတ်သက်၍ အပေးအယူ အလျှော့အတင်း ပြုနိုင်ရန် နေရာမကျန်ဘဲ ဖြစ်စေလိမ့်မည်ဟူ၍လည်း အကြောင်းပြသည်။

ယခုလို ကစ်ဆင်ဂျာက အစွဲရေးတို့အား ဩဝါဒပေးသည့်စကားကို ကြားရသည့်အခါ မစ္စကီမီယာက သူ့ကုလားထိုင်ပေါ်က ထတုပြီး ကစ်ဆင်ဂျာကို ရင်ဆိုင်လိုက်သည်။

“ဒါ ဘာကိုဆိုလိုတာလဲ။ အာဆတ်မှာ မျဉ်းကြောင်းပြာက တစ်မီတာလောက် ပိုပြီး တောင်းဆိုနိုင်ရလောက်အောင် သူ့ဘက်က ဘာမှန်တာရှိသလဲ။ ကုန်ကုန်ပြောရရင် အီဂျစ်နဲ့ပေါင်းပြီး စစ်စတိုက်တာ ဆီးရီးယားစ် မဟုတ်လား။ စစ်ကို တိုက်တုန်းကတော့ ကိုယ့်ဘက်ကစတိုက်ခဲ့ပြီး ရုံးတော့မှ တစ်ဖက်ကလာပြီး ဖော်ကားတာပါလို့ ပြောလိုဖြစ်နိုင်ပါ့မလား။ ၁၉၆၇ ခု စစ်တုန်းကလည်း ဒီလိုပဲ။ ဆီးရီးယားတွေက စစ် စ မတိုက်ခဲ့ရင် အခု သူတို့လိုချင်တယ်ဆိုတဲ့ နယ်မြေအားလုံးဟာ သူတို့လက်ထဲမှာပဲ ရှိနေမှာပေါ့။ ဒီကတည်းက စစ်ပွဲကြီးနဲ့စစ်ပွဲဖြစ်ခဲ့ရပြီ။ သေလိုက်ကြတာတွေလည်း ဝက်ဝက်ကွဲရော။ အပြင်းအထန်ဒဏ်ရာရသူတွေလည်း အများကြီးပဲ။ အခုမှ ဆီးရီးယားတွေက ရာဇဝင်ဘီးကို နောက်ပြန်လှည့်ချင်နေကြတယ်။ ဒီလို

အာဆတ်က အရေးနိမ့်ခဲ့တာတွေအတွက် အစွဲရေးက အလျော်ပေးနေရဦးမှာလား။” မစ္စကီမီယာက မမျှသိပ်နိုင်တော့ဘဲ ဖွင့်အန်ချလိုက်သည်။

ဖြစ်ခဲ့သော စစ်ပွဲများသည် ခေါင်းဆောင်အမျိုးသမီးကြီးအား များစွာထိခိုက်ခဲ့သည်မှာ ယုံမှားဖွယ်မရှိပေ။ သူသည် အောက်တိုဘာစစ် မဖြစ်မီကပင် အာရပ်တို့၏ ရည်ရွယ်ချက်များနှင့်ပတ်သက်၍ အကောင်းဘက်ကို မမျှော်ရှုခဲ့ပေ။ ယခုအာရပ်တို့အပေါ်တွင် ယုံကြည်မှုရှိသမျှ အကြွင်းအကျန်ကလေးပင် လွင့်စင်သွားခဲ့ရပြီ။ သူသည် အောက်တိုဘာစစ်မဖြစ်မီက မပူပင်ဘဲ အေးအေးနေခဲ့မိသည့်အမှားကို အခုမှ နောင်တကြီးစွာ ရရှိနေခြင်းမှာ ယုံမှားစရာမရှိ။ စစ်ဖြစ်ပြီး ပထမရက်အနည်းငယ်အတွင်း ဂိုလန်ကုန်းမြင့်မြေရင်းသို့ ဆီးရီးယားတပ်များရောက်လာကြခြင်းကို တွေးမိတိုင်း ထမင်းလုံးတစ္ဆေ ခြောက်ခံရလေသည်။ မစ္စကီမီယာ၏ ပေါက်ကွဲထွက်လာသော စကားများကို ကစ်ဆင်ဂျာ ကြားရသည့်နောက်တွင် ကစ်ဆင်ဂျာက မနက်ဖြန်တွင် အာဆတ်ထံ သွားရောက်ရင်ဆိုင်ရမည့်သူမှာ မိမိသာ ဖြစ်သည်။ မစ္စကီမီယာမဟုတ်ပါဟူ၍သာ ပြန်၍ပြောနိုင်ရှာလေသည်။ “အဲဒီကို သွားရမှာ ကျွန်တော်က ပျော်လို့သွားနေတာ မဟုတ်ဘူးဆိုတာယုံပါ” ဟုလည်း ပြောသည်။

နောက်နေ့ မေလ ၆ ရက်တနင်္လာနေ့တွင် အစွဲရေးတို့၏ အဆိုပြုချက်ဖြစ်သော အယ်ကျူနစ်တရာမြို့၏ အရှေ့ပိုင်းမှ ဆုတ်ခွာပေးရေးသည် အစိုးရ၏ တရားဝင်သဘောထားအဖြစ် ပေါ်ထွက်လာသည်။ ထိုအဆိုပြုချက်၏ အသေးစိတ်ဖော်ပြချက်များမှာ အယ်ကျူနစ်တရာမြို့ပျက်ကြီး၏ မြောက်ဘက်တွင် ဇုန်နယ်သုံးခုခွဲမည်။ အလယ်ဇုန်သည် အစွဲရေးနှင့် ကုလသမဂ္ဂတို့ ပူးတွဲအုပ်ချုပ်မည့်နယ်ဘက်ဆိုင်ရာ အုပ်ချုပ်ရေးလက်အောက်မှာရှိမည်။ အရှေ့ဘက်တွင် ဆီးရီးယားနှင့် ကုလသမဂ္ဂတို့က ပူးတွဲအုပ်ချုပ်မည်။ အနောက်ပိုင်းမှာမူ အစွဲရေးတို့ကသာ သီးသန့်အုပ်ချုပ်သည့် နယ်မြေဖြစ်ရမည်။ အယ်ကျူနစ်တရာမြို့၏ မြောက်ဘက်တွင် အစွဲရေးတို့က မျဉ်းကြောင်းပြာမှ ၁ ကီလိုမီတာက ၁ ကီလိုမီတာခွဲအထိ နောက်ဆုတ်ပေးမည်။ ဤမျဉ်းကြောင်းနှင့်တစ်ပြေးတည်း ဆီးရီးယားတို့ကလည်း မျဉ်းကြောင်းပြာမှ မိမိတို့ဘက်သို့ အလားတူ ဆုတ်ခွာပေးရမည်။ ထိုသို့

နှစ်ဖက်ပေါင်းလိုက်လျှင် ၂ ကီလိုမီတာမှ ၃ ကီလိုမီတာမျှ အကျယ်အဝန်း ရှိနယ်မြေသည် ကုလသမဂ္ဂ၏ကြားနေနယ်မြေဖြစ်ရမည်။ အစွဲရေးတို့သည် ဘဗြေ ၇ ခုနှစ် အပစ်အခတ်ရပ်စဲရေး မျဉ်းကြောင်း၏ အလယ်ပိုင်းရှိ ရာဖစ် နယ်မြေမှ မျဉ်းကြောင်းကို ဖြောင့်တန်းသွားအောင် နောက်သို့ ဆုတ်ခွာပေး မည်။ ထိုသို့ ဆုတ်ပေးသည့်နယ်မြေကို ကုလသမဂ္ဂလက်ထဲသို့ ပေးအပ် မည်။

ထိုနေ့မှာပင် ကစ်ဆင်ဂျာသည် ဂျော်ဒန်ပြည်၏မြို့တော် အမ္မန်သို့ ရောက်သည်။ ထိုသို့သွားခြင်းမှာ အဓိကအားဖြင့် ဂျော်ဒန်ဘုရင် ဟူစိန် အား သူ၏ပတ်ဝန်းကျင်တွင် နိုင်ငံရေးစေ့စပ်ပြောဆိုမှုများ ဆူညံနေသည့် အကြားက သူ့အားလည်း အမေရိကန်က မေ့၍မထားပါဟု ချွေးသိပ်ရန် ဖြစ်၏။

ကစ်ဆင်ဂျာသည် ဂျေရုဆလင်မြို့သို့ ပြန်၍ရောက်လာပြီးနောက် အစွဲရေးတို့၏ အဆိုပြုချက်ကို ကြားသိရသည့်အခါ အလွန်အမင်း ပျော် ရွှင်ခြင်း မဖြစ်မိချေ။ အယ်ကျူနစ်တရာသည် မြို့ဟူ၍ပင် ခေါ်စရာမရှိ တော့ပါဘဲလျက် ထိုမြို့၏ သုံးပုံတစ်ပုံကလေးအတွက် ယခုလိုပြောဆိုနေ ကြသည့် အရာအားလုံးသည် ရှောမွေးကို ဗာရာဏသီချဲ့နေခြင်းမျှသာ ဖြစ် သည်ဟု ကစ်ဆင်ဂျာက ဆိုသည်။ အာဆတ်သည် ထိုမြို့ပတ်ဝန်းကျင်ရှိ တောင်ကုန်းများအပါအဝင် တစ်မြို့လုံးကို လိုချင်သည်။ ကစ်ဆင်ဂျာက လည်း ဆီးရီးယား၏တောင်းဆိုချက်ကို ထောက်ခံသည်ဟူ၍ အစွဲရေးတို့ အား ပြောပြသည်။

အစွဲရေးတို့က ထိုတောင်ကုန်းအရေးကြီးပုံကို ချဲ့ကား၍ပြောနေသည် ဟူ၍ ကစ်ဆင်ဂျာက ယူဆထားသည်။ သူသည် ထိုတောင်ကုန်းများနှင့် ပတ်သက်၍ ပြောသည့်အခါတိုင်း "ဗိုလ်ချုပ်ကြီးဂါး၏ ဟိမဝန္တာတောင်ကြီး များ" ဟု အကြိမ်ပေါင်းများစွာ ငြေ၍ပြောခဲ့သည်။ အမှန်အားဖြင့် အစွဲရေး တို့သည် ထိုတောင်ကုန်းများအစား အခြားကာကွယ်ရေး စစ်ကြောင်းများ ကို ရှာဖွေနိုင်သည်။ ရှာလည်းရှာရန် လိုသည်ဟု သူ့စိတ်ထဲက ယုံကြည် သည်။ မြို့အနေနှင့်မူ တစ်မြို့လုံးမဟုတ်ဘဲ နည်းနည်းလျှော့ပေါ့ဖို့ဆိုသည် မှာ စကားလုပ်၍ပြောရန်ပင် မထိုက်တန်ဟုဆိုသည်။ အာဆတ်သည်

မျဉ်းကြောင်းပြာတစ်လျှောက်လုံးမှ ဆုတ်ခွာပေးခြင်းထက် လျော့နည်း၍ ကျေနပ်လိမ့်မည် မဟုတ်ဟုလည်း ယုံကြည်သည်။

ကစ်ဆင်ဂျာသည် ထိုနေရာတွင် ကိုက်ပေါင်းအနည်းငယ် လျှော့ ပါဦး။ သည်နေရာတွင် ကိုက်ပေါင်းအနည်းငယ်လျှော့ပါဦးဟု ဈေးဆစ် နေကြခြင်းကို စိတ်မရှည်နိုင်အောင်ဖြစ်လာသည်။ သို့ဖြစ်၍ တစ်ချိန်တွင် သူ့ပါးစပ်မှ ပေါက်ကွဲထွက်လာသည်မှာ ...

"သည်လိုဈေးဆစ်နေကြတဲ့ အလုပ်ဟာ အမေရိကန်နိုင်ငံခြားရေး ဝန်ကြီးရဲ့ဂုဏ်သိက္ခာကို ထိခိုက်လွန်းလှပါတယ်။ ကျွန်တော့်အဖြစ်ဟာ ပသီပုံပြင်ထဲက ကော်ဇောရောင်းတဲ့ကုန်သည်ကို ကိုက် ၁၀၀ ကနေ ကိုက် ၂၀၀ ကလေးအတွက်နဲ့ ဟိုဟိုဒီဒီလျှောက်ပြီး ဆစ်လား ဆွက်လား လုပ်နေရတယ်။ တကယ့်ကို ဈေးထဲလျှောက်ပြီး ရောင်းနေသူအတိုင်းပါ ဝဲ" ကျွန်တော်က ခင်ဗျားတို့အကျိုးကို ကြည့်ပြီးပြောနေတာ။ ခင်ဗျားတို့က ကိုက်ကလေး တစ်ရာနှစ်ရာလောက် လျှော့ပေးလိုက်ရတာကိုပဲ ကျွန်တော့် ကို သနားလို့ ပေးလိုက်ရတာမျိုး ထင်နေကြတယ်။ ကျွန်တော်ဟာ အယ် ကျူနစ်တရာမြို့သားကျနေတာပဲ။ ကျွန်တော်က ဟိုမှာ အိုးအိမ်ဆောက် ချင်လို့ ပြောနေတာ ကျနေတာပဲ"။

သို့သော် အစွဲရေးတို့ဘက်ကနေ ကြည့်မည်ဆိုပါက ထိုသို့ဈေးဆစ် နေခြင်းမှာ ပါးစပ်အား၍ ပြောနေကြခြင်းမဟုတ်ပေ။ အဓိက ပြဿနာမှာ အစွဲရေးတို့က နယ်မြေသစ်ထူထောင်ပေးခဲ့သည့် မီရှင်-ဂိုလန် စုပေါင်း ဘုံ လယ်မြေနှင့် အယ်ကျူနစ်တရာမှာ နီးကပ်နေသောကြောင့် ဖြစ်လေသည်။ ထိုဘုံလယ်ယာမြေကို ကာကွယ်ရန် အစွဲရေးတို့က ဆီးရီးယားတို့၏ စစ် ကြောင်းကို ၎င်းနှင့်ဝေးနိုင်သမျှ ဝေးစေချင်ကြသည်။ ကစ်ဆင်ဂျာသည် အစွဲရေးတို့ မြေသစ်ယာသစ်ထူထောင်ခြင်းကို သဘောမတူသည့်အကြောင်း ကို အစပထမကတည်းက ပြောပြခဲ့ပြီးဖြစ်ရာ ယခုလို အစွဲရေးတို့၏ အကြောင်းပြချက်ကို အာဆတ်က စိတ်ဝင်စားလိမ့်မည်ဟု မထင်ဟူ၍ ပြော သည်။ သူသည် မြေယာသစ်ကိစ္စကို ထည့်၍ မဆွေးနွေးလို့၊ သို့သော် ထို ကိစ္စကို အစွဲရေးတို့က လျစ်လျူမပြုနိုင်ချေ။

ကစ်ဆင်ဂျာသည် ထိုသို့ အယ်ကျူနစ်တရာအရေးအတွက် အပြန်

အလှန် ပြောနေကြသည့်ကြားထဲက ရုရှားနိုင်ငံခြားရေးဝန်ကြီး ဂရိမီကိုနှင့် ကြားပေါက်နှစ်ပါးသွားရန် ဆိုက်ပရပ်မြို့သို့ ထွက်ခွာသွားရပြန်လေသည်။ ဂရိမီကိုသည် ဆီးရီးယားနှင့် အစ္စရေးတို့ စေ့စပ်နေကြသည့်အထဲတွင် ရုရှားတို့၏ လိုလားချက်ကို အဆစ်ဝင်၍ ထည့်ဖို့ကြိုးစားရန် ဒမတ်စကပ် သို့ ရောက်လာခဲ့သည်။ သို့သော် သူ့ကို ဆီးရီးယားတို့က သိပ်ပြီးအရေး မပေးခဲ့ကြချေ။ သူ့လာမည့်အကြောင်းကိုလည်း ကစ်ဆင်ဂျာအား ကြိုတင် ပြောထားသည်။ ဂရိမီကိုကလည်း သူ့လာရောက်ခြင်းဖြင့် စေ့စပ်ဆွေးနွေး မှုကို ထိခိုက်စရာရှိပါက လာမည်မဟုတ်ကြောင်း ပြောသည်ဟူ၍လည်း ကစ်ဆင်ဂျာအား ပြောထားသည်။ သို့သော် ကစ်ဆင်ဂျာက ဒမတ်စကပ်မြို့ သို့ ဂရိမီကိုလာရောက်ခြင်းကို မတားမြစ်ခဲ့ချေ။ သို့ရာတွင် ဂရိမီကိုက အစ္စရေးတို့သည် ၁၉၆၇ ခုနှစ်က သိမ်းယူခဲ့သည့် အာရပ်နယ်မြေများ အား လုံးမှ ပြန်၍ဆုတ်ခွာပေးရမည်ဟူသော စကားကို ဒမတ်စကပ်မြို့တွင် အတိ အလင်းထုတ်ဖော် ပြောဆိုခဲ့သည့်အတွက် သူနှင့် ဒမတ်စကပ်မြို့တွင် မတွေ့ နိုင်ကြောင်းဖြင့် ဂရိမီကိုအား အသိပေးခဲ့သည်။ သို့ဖြစ်၍ ဒမတ်စကပ်တွင် တွေ့မည့်အစား ဆိုက်ပရပ်တွင် တွေ့ဆုံဆွေးနွေးရန် စီစဉ်ခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။

မေလ ၇ ရက်အင်္ဂါနေ့တွင် ရုရှားနှင့်အမေရိကန် နိုင်ငံခြားရေးဝန် ကြီးနှစ်ဦးတို့သည် ဂရိသမ္မတ မကာရီယိုကိုယ်တိုင် အထူးစီစဉ်ပေးထား သည့် စည်းဝေးခန်းမတစ်ခုတွင် ငါးနာရီကြာ ဆွေးနွေးကြသည်။ ထိုသို့ တွေ့ကြရာတွင် ကစ်ဆင်ဂျာက စေ့စပ်ဆွေးနွေးမှုများ မည်မျှတိုးတက်မှု ရှိနေခြင်းကို ဂရိမီကိုအား ထိန်းထိန်းသိမ်းသိမ်းပြောပြသည်။ ထိုသို့ပြောပြ ခြင်းဖြင့် နောက်ထပ် ဒမတ်စကပ်သို့ ဂရိမီကို လာရန်မလိုဟု သဘောပေါက် ကာ ငြိမ်းအေးသွားလိမ့်မည်ဟု မျှော်လင့်သည်။ ဂရိမီကိုက ဆီးရီးယားတို့ တောင်းဆိုချက်အတိုင်း ဂိုလန်ကုန်းမြင့်၏ တစ်ပိုင်းမှ အစ္စရေးတို့ ဆုတ်ခွာ ပေးရန် အကျပ်ကိုင်ရမည်ဟု တင်းတင်းမာမာပြောရာ ကစ်ဆင်ဂျာက သည်လိုဆိုလျှင် ဂရိမီကိုကိုယ်တိုင် တယ်လဗစ်သို့ သွား၍ပြောစေလိုသည်။ ထိုသို့သွား၍ပြောခြင်းကို မိမိမကန့်ကွက်ပါဟု ပြန်၍ပြောသည်။ ဤတွင် ဂရိမီကိုသည် တယ်လဗစ်သို့သွားရန် ငြင်းဆိုကာ မော်စကိုသို့ ပြန်၍ သွား လေသည်။ ဂရိမီကိုထံမှ နောက်ထပ် ဘာသံမျှမကြားရတော့ချေ။

မေလ ၈ ရက်၊ ဗုဒ္ဓဟူးနေ့နံနက်တွင် ကစ်ဆင်ဂျာသည် ဒမတ်စကပ် သို့ ပြန်၍ရောက်လာသည်။ အာဆတ်က အစ္စရေးတို့သည် အယ်ကျူနစ် တရာမြို့နှင့် တောင်ကုန်းများအပါအဝင် မျဉ်းကြောင်းပြာမှ ဆုတ်ခွာပေး ရေးကို တောင်းဆိုမြဲ ထပ်၍တောင်းဆိုသည်။ အယ်ကျူနစ်တရာကို ခွဲခြမ်း ပေးရေးမှာ စဉ်းစားစရာပြဿနာမဟုတ်။ ထိုမြို့လည်ခေါင်က စစ်ကြောင်း ဖြတ်သန်းထားလျှင် ထိုမြို့ထဲတွင် စစ်ပြေးဒုက္ခသည်များကို မည်သို့ ပြန်လည် နေချထားလို့ ဖြစ်နိုင်ပါမည်နည်းဟု အာဆတ်ကဆိုသည်။

သို့ဖြစ်သည့်တိုင်အောင် တိုးတက်မှုအနည်းငယ်ရှိလာသည်။ ပထမ ဦးစွာ အာဆတ်က အစ္စရေးတို့ဘက်က ပြသည့်မြေပုံကို နောက်ဆက် ဆွေးနွေးပွဲများအတွက် အခြေခံပြုလုပ်ရန် လက်ခံလိုက်ပြီးလျှင် ဂိုလန် ကုန်းမြင့်တစ်ဝက် ပြန်၍ပေးရန် တောင်းဆိုခြင်းကို လျှော့လိုက်သည်။ ထို့ပြင် အစ္စရေးတို့က နောက်ထပ်လိုက်လျော့မှုများပြုလုပ်ပါက မိမိဘက်ကလည်း လျှော့ပေါ့ပေးပါဦးမည်ဟူ၍ အရိပ်အမြွက်ပြောလိုက်သည်။

ကစ်ဆင်ဂျာမှာ လွန်းပြန်ခရီး တစ်ပျံတည်းပျံသန်းနေရလေသည်။ မေလ ၉ ရက် ကြာသပတေးနေ့နံနက်တွင် ဆော်ဒီအာရေဗျမြို့တော် ရီယာဒ်သို့ ရောက်သည်။ မွန်းလွဲဘက်တွင် အီဂျစ်သမ္မတဆာဒတ် အနား ယူနေသော အလက်ဇန္ဒရီးယားသို့ ရောက်သည်။ ထိုမြို့နှစ်မြို့စလုံး ဘယ် မြို့ကမှ အစ္စရေးမြေပုံကို ထောက်ထောက်ခံခံ ပြောစကား မကြားခဲ့ရပေ။ ဆာဒတ်က ထိုမြေပုံသည် မိမိတို့အား သက်သက်အရက်ခွဲခြင်းဖြစ်သည်ဟု ဆိုလိုက်သည်။

ယခုလို ကစ်ဆင်ဂျာ အပြေးအလွှားသွားနေစဉ် အစ္စရေးတို့၏ အဆို ကို အစ္စရေးသတင်းစာများက ခရေစေ့တွင်းကျ ဖော်ပြခဲ့ကြသည်။ ကစ်ဆင် ဂျာသည် စိတ်ဆိုးမာန်ဆိုးဖြင့် အစ္စရေးသို့ ပြန်၍ရောက်လာသည်။ သူ့ထံ အစ္စရေးတို့ဘက်က ကိုယ်စားလှယ်များအား “ခင်ဗျားတို့ ကျုပ်ကို ဘယ်လို လုပ်ကြတာလဲ။ ကျုပ်က ဆွေးနွေးပွဲအကြောင်း အစီရင်ခံရအောင် ဆာဒတ် ထံသွားတယ်။ သူက ကျုပ်အပြောတောင်စောင့်မနေတော့ဘဲ ကျုပ်တို့ ထာ ရာနံသတင်းစာ ထုတ်ပြလိုက်တယ်”ဟု ကျယ်လောင်စွာ ပြောလေသည်။ အာလွန်က လွှတ်တော်၏ လုံခြုံရေးနှင့် နိုင်ငံခြားရေးရာကော်မတီ

ထံက ပေါက်ကြားခြင်းဖြစ်လိမ့်မည်။ ထိုကော်မတီသို့ မှန်မှန်အစီရင်ခံရ သည်ဟု သူ့အထင်ကို ပြောပြသည်။ ထိုအခါ ကစ်ဆင်ဂျာက အဘယ် ကြောင့် အစိုးရသည် ထိုသတင်းကို သတင်းစာထဲက ဖြတ်တောက်ခြင်း မပြုနိုင်ခဲ့သနည်းဟု မေးသည်။ မစ္စကီမီယာကလည်း ဘယ်လိုဖြစ်တာလဲဟု ကာကွယ်ရေးဦးစီးချုပ်ဂါး ဘက်သို့ လှည့်၍မေးသည်။ ဂါးက မိမိသည် စစ်ဘက်ဆိုင်ရာ စိစစ်ရေးမှူးချုပ်နှင့် တိုင်ပင်ကြည့်ပါသေးသည်။ သို့သော် ဘာမျှလုပ်လို့ ဖြစ်ပုံမရပါ။ ထိုသို့ ဖြတ်တောက်ပစ်မည်ဆိုပါက နိုင်ငံရေး အရ ပိတ်ပင်မှုဖြစ်သွားနိုင်ပြီး တရားလည်းမဝင်ဘဲ ဖြစ်သွားလိမ့်မည်”ဟု ပြန်၍ဖြေကြားသည်။

ကစ်ဆင်ဂျာက ထိုကိစ္စကို ဖိပြီးပြောသည်။ အစွရေးစေ့စပ်ရေး အဖွဲ့ က ထိုကော်မတီနှင့် အစိုးရတစ်ဖွဲ့လုံးကို ဘာကြောင့် လျှော့၍ အစီရင် မခံကြသနည်းဟု မေးသည်။

ဒါယန်းက ထိုသို့မဖြစ်နိုင်။ လိုက်နာရမည့် ဥပဒေစည်းကမ်းများ ရှိနေသည်ဟု ဖြေသည်။

“ဘာ ဥပဒေစည်းကမ်းတွေလဲ။ ဒီဥပဒေစည်းကမ်းတွေနဲ့သာ လုပ် နေ။ ဘာမှဖြစ်လာမှာ မဟုတ်ဘူး”ဟု ကစ်ဆင်ဂျာ ခပ်မာမာပြန်၍ ပြော လေသည်။

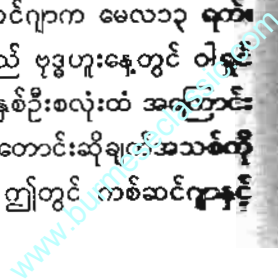
ဤအဆင့်တွင် အစွရေးသံအမတ်ကြီး ဒင်းနစ်က လေပျော့ကလေး ဖြင့် အမေရိကန်အဖွဲ့ထဲကလည်း ပေါက်ကြားမှုများရှိပါသည်ဟု ပြောလိုက် ရာ ကစ်ဆင်ဂျာ ဒေါသမီးဟုန်းဟုန်း ထလေတော့သည်။ သူသည် ဒင်းနစ် ပြောဆိုချက်ကို မယုံကြည်နိုင်သည့်အနေဖြင့် အမေရိကန်တွေအပေါ် အပြစ် ဖို့ချင်သလားဟု မေးသည်။ သူနှင့်အတူလိုက်လာသော အမေရိကန် သတင်းစာဆရာများသည် သူပြောပြသည့်စကားများကလွဲ၍ ဘာမျှ မကြား သိကြကြောင်း၊ သူကလည်း စေ့စပ်ရေးကို အထောက်အကူပြုမည့် အကြောင်း အရာများလောက်သာ ပြောပြကြောင်း၊ သို့ရာတွင် အစွရေးက မိမိပြန်သည့် အခါတိုင်း (ဝါရှင်တန်ပို့စ်သတင်းစာ)မှ မယ်ရီလင်ဘားဂျားသည် စာရွက် စာတန်းများ တပွေ့တပိုက်ကြီး သယ်ယူကာ လေယာဉ်ပျံပေါ်တက်လာ ပြီး ဟိုပြေး ဒီပြေးနှင့်ဖြစ်နေသည်ကို မြင်ရကြောင်းဖြင့် ပြောပြကာ “ဒါတွေ

ကို ဒီမိန်းမ ဘယ်က ရလာတာတုန်း”ဟု မေးခွန်းထုတ်သည်။

အာလွန်သည် ဤကိစ္စပြီးပြတ်သွားအောင် အစွရေးအစိုးရသည် ပါတီအသီးအသီးပါဝင်နေသော အစိုးရဖြစ်ကြောင်း၊ ထိုပါတီများသည် ကူညီရိုင်းပင်းမှု အမြဲတန်းပြုလုပ် နေကြသည်ဟူ၍ မရှိကြောင်း၊ ယခုလို ဖြစ်ရခြင်းမှာ ဒီမိုကရေစီဝါဒအတွက် ပေးရသည့်တန်ဖိုးဖြစ်ကြောင်း၊ အာ ရပ်နိုင်ငံတို့ မိမိတို့၏အိမ်နီးချင်းနိုင်ငံမှာ ဒီမိုကရေစီနိုင်ငံတစ်နိုင်ငံ ဖြစ်ခြင်း ကို အမြဲတမ်း နှလုံးသွင်းနေကြဖို့လိုကြောင်းဖြင့် ပြောပြသည်။ သည်တော့ မှပဲ ဤကိစ္စကို အပြောရပ်သွားတော့သည်။

ကစ်ဆင်ဂျာသည် နောက်တစ်ကြိမ် ဒမတ်စကပ်သို့ ပြန်၍သွားရာ တွင် ပိုပြီးစိတ်မရှည်စရာတွေ့ရသည်။ သို့သော် ဟိုမှာတော့ ကစ်ဆင်ဂျာ သည် ဟောဟောခိုင်းခိုင်း မပြောနိုင်ချေ။ သည်အကြိမ်တွင် ဆီးရီးယားတို့က ယခင်တောင်းဆိုချက်များအပေါ် ထပ်၍ တိုးမြှင့်လာကြသည်။ ကစ်ဆင်ဂျာ သည် ဆီးရီးယားတို့နှင့် ဆွေးနွေးရာတွင် ဘာမဆို ဖြစ်ချင်ရာဖြစ်နိုင်ခြင်း ကို သဘောပေါက်လာသည်။ အာဆတ်သည် အယ်ကူနစ်တရာမြို့နှင့် တောင်ကုန်းများကို ပြန်ပေးရန်နှင့် ၆၇ ခုနှစ် အပစ်အခတ်ရပ်စဲရေး မျဉ်း ကြောင်းတစ်လျှောက်မှ ဆုတ်ခွာပေးရန် တောင်းဆိုသည်သာမကတော့ဘဲ ဂိုလန်တောင်ဘက်ရှိ လူများစွန့်ပစ်ပြေးခဲ့ကြသော အက္ခမာဒီးယား၊ တော့ တမီးယားနှင့် အက်ရှာကျေးရွာများအပြင် ဂိုလန်မြောက်ဘက်ရှိ ဒရစ်လူမျိုး များ နေထိုင်သော မဂျစ်-အယ်-ရှစ်တို့ကို တောင်းဆိုလာပြန်သည်။ ထို တောင်းဆိုချက်များကို မလိုက်နာလျှင် စစ်တပ်များ ခွဲခွာရှင်းလင်းရေးနှင့် ဆိုင်သော အခြားအစိတ်အပိုင်းများကို ဆွေးနွေးခြင်းပြုမည်မဟုတ်ဟူသော နောက်ဆုံး ‘ရာဇသံ’ကိုပါ ထည့်သွင်းပြောကြားသည်။

စေ့စပ်ဆွေးနွေးရေးမှာ ရုတ်တရက်ဆိုသလို အရေးပေါ်အခြေ အနေမျိုး ဆိုက်ရောက်လာခဲ့လေသည်။ ကစ်ဆင်ဂျာက မေလဘူ ရက်စ် အင်္ဂါနေ့တွင်မှ သဘောတူညီမှုမရလျှင် မိမိသည် ဗုဒ္ဓဟူးနေ့တွင် ဝါရှင် တန်သို့ပြန်မည်ဟု ဆီးရီးယားနှင့် အစွရေးတို့ နှစ်ဦးစလုံးထံ အကြောင်း ကြားလိုက်လေသည်။ သူသည် ဆီးရီးယားတို့ တောင်းဆိုချက်အသစ်ကို လက်ခံဖို့ရန် အစွရေးတို့အား ဖိ၍ပြောသည်။ ဤတွင် ကစ်ဆင်ဂျာနှင့်

မစ္စက်မီယာတို့ တစ်ချီတစ်မောင်း စကားစစ်ထိုးကြပြန်သည်။ မစ္စက်မီယာက တစ်စုံတစ်ရာသော နယ်မြေသည် အစွရေးတို့အတွက် စစ်ရေးအရ အရေးကြီးပါသည်ဟုဆိုလျှင် ကစ်ဆင်ဂျာက ပယ်ချသည်။ ဆီးရီးယားတို့က ရွာပျက်ကလေးနှစ်ခုကို ရလဒ်သည်ဟုဆိုလျှင် အရေးကြီးသည်။ အင်မတန်အရေးကြီးသည်ဟူ၍ ဖြစ်နေခြင်းကို မိမိ၏အစိုးရအား ပြန်၍ တင်ပြရလိမ့်မည်ဟုပြောပြသည်။

ကစ်ဆင်ဂျာ ကြက်သေ့သေသွားသည်။ သူသည် ယခုလို ပြောဆိုစွပ်စွဲခြင်းကို ခံရလိမ့်မည်ဟူ၍ မမျှော်လင့်ခဲ့မိချေ။ နောက်မှသူက မစ္စက်မီယာသည် ဤအတိုင်း အစိုးရအဖွဲ့ဝင် စုံညီအစည်းအဝေးကို တင်ပြလျှင် အားလုံး ရေစန့်မျောလိမ့်မည်ဖြစ်ကြောင်းပြောဆိုကာ မိမိသည် မစ္စက်မီယာပြောသလို ဘယ်အခါကမျှ မပြောဆိုခဲ့ကြောင်းဖြင့် ငြင်းဆိုလေသည်။

သို့သော် မစ္စက်မီယာက အလျှော့မပေးချေ။ ကစ်ဆင်ဂျာသည် မိမိပြောသည့်အတိုင်း အတိအကျ ပြောဆိုခဲ့ခြင်းမရှိသည်မှာ မှန်ကြောင်း၊ သို့သော် သူ၏ပြုမူပုံမှာ ဤအတိုင်း သက်ရောက်နေကြောင်းပြောသည်။

ကစ်ဆင်ဂျာက သူ့အဖွဲ့ဝင်များဘက်သို့ လှည့်ကာ သူ့ဘက်က အထောက်အကူ ရှာဖွေကြည့်ရှုရင်း "ဟုတ်ကဲ့လား ငါဒီလိုပဲ ပြောသလား" ဟု မေးသည်။ သူ့လူများက ယိမ်းကသလို တညီတညာတည်း ခေါင်းရမ်းပြကြသည်။ သို့သော် မစ္စက်မီယာ၏ မျက်နှာပေါ်တွင် ဒေါသအရိပ်အရောင် သန်းလျက်ပင်ရှိနေသည်။ ကစ်ဆင်ဂျာသည် မိမိ၏အဖွဲ့ထံမှ ထောက်ခံမှု ရရှိပြီဖြစ်၍ သူကတစ်ဖန် တန်ပြန်ထိုးစစ် ဆင်လေတော့သည်။

"ကျွန်တော်တို့ ပြောကြတဲ့ကိစ္စတွေဟာ အခုလိုဖြစ်ရတဲ့အထိ ရောက်ရတာ ဝမ်းနည်းပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ ခင်ဗျားတို့ဘက်က တင်ပြတဲ့ အဆိုမှန်သမျှကိုတော့ ကျွန်တော်က အာမာန္တ လုပ်လိမ့်မယ်တော့ မမျှော်လင့်ပါနဲ့။ ကျွန်တော်ဟာ ခင်ဗျားတို့ရဲ့လုံခြုံရေးကို လျစ်လျူရှုပါတယ် လို့ ပစ်စလက်ခတ် စွပ်စွဲခံရစရာမလိုဘဲ အစွရေးရဲ့ နိုင်ငံရေးခံယူချက်အပေါ်မှာ ကျွန်တော့်အနေနဲ့ ယုံမှားသံသယ ဖြစ်ပိုင်ခွင့်ရှိပါတယ်"

အစိုးရအဖွဲ့ဝင်စုံညီ ကက်ဘီနက်အစည်းအဝေးမှာ တိုင်းပြည်တွင် အရေးအပေါ်အခြေအနေ ဆိုက်ရောက်နေသည့်အလား ရှည်လျားစွာနှင့်

ကျပ်တည်းခဲယဉ်းစွာ ကျင်းပခဲ့ရသည်။ အစည်းအဝေးအပြီးတွင် အစွရေးတို့သည် မျဉ်းကြောင်းပြာတစ်လျှောက် ဆုတ်ခွာပေးလိမ့်မည်မဟုတ်ကြောင်း ကစ်ဆင်ဂျာကို အကြောင်းကြားလိုက်သည်။ သို့သော် လူများ စွန့်ခွာပစ်ခဲ့ကြသည့် ရွာတစ်ရွာကို ပြန်၍ပေးရန် သဘောတူသည့်အပြင် ဆီးရီးယားတို့က အစွရေးတို့တင်ပြသည့်မြေပုံကို လက်ခံမည်၊ အခြားကျေးရွာများမှ အစွရေးတို့ ထွက်ခွာသွားရန် တောင်းဆိုထားခြင်းကို စွန့်လွှတ်မည်။ ကြားနေ ဇန်နယ်မြေကို လက်ခံမည်ဆိုလျှင် အယ်ကျူနစ်တရာတစ်မြို့လုံးမှ အစွရေးတပ် ထွက်ခွာပေးမည်ဟု အဆိုပြုသည်။

အစွရေးတို့ဘက်က တင်ပြသည့် အဆိုသစ်နှင့်ပတ်သက်၍ ကစ်ဆင်ဂျာက မကျေနပ်သေးချေ။ အစွရေးတို့၏ ရှေ့တန်းစစ်ကြောင်းသည် အယ်ကျူနစ်တရာမြို့၏ ဆင်ခြေဖုံးနားမှကပ်၍ ဖြတ်ကျော်သွားမည်ဖြစ်သည်။ ထိုသို့ ဖြစ်နေခြင်းကို ဆီးရီးယားတို့က သဘောတူမည်မဟုတ်ဟု သူက ဆိုသည်။ သူသည် အစွရေးတို့ကို မြို့နှင့်ခပ်ဝေးဝေးသို့ ဆုတ်ခွာပေးစေလိုသည်။

သည့်နောက်တွင် စေ့စပ်ဆွေးနွေးခဲ့သမျှသော အစည်းအဝေးတို့ထဲတွင် ဒေါသအကြီးမားဆုံး ပြန်လှန်ပြောဆိုကြသည့် ပွဲကြီးတစ်ပွဲဖြစ်ပွားခဲ့လေသည်။ ကစ်ဆင်ဂျာက အာဆတ်နှင့် လိပ်ခဲတည်းလည်း ဖြစ်နေခြင်းကို လွန်မြောက်နိုင်မည့် နည်းလမ်းတစ်ခုကို အဆိုပြုသည်။ သူ့အဆိုမှာ အာဆတ်လိုက်လျောလာရအောင် ရှေ့တန်းစစ်ကြောင်းကို ရေးဆွဲထားသည့် မြေပုံကိုသာပြပြီး နိုင်ငံရေးအရ အချုပ်အချာ အာဏာပိုင်သည့် မြေပုံကို မပြဘဲထားရန်ဖြစ်သည်။ ထိုမြေပုံနှစ်ခု၏ ကွာခြားချက်မှာ နိုင်ငံရေးအရ ပိုင်ဆိုင်သည့် နယ်နိမိတ်မျဉ်းကြောင်းမှာ ကျူနစ်တရာ မြို့စွန့်မြို့ဖျားနားထဲကပ်၍ ဖြတ်သန်းသွားခြင်းဖြစ်ပြီး ရှေ့တန်းစစ်ကြောင်းမှာ ထိုမြို့မှ ကိုယ်ပေါင်းများစွာ ဝေးကွာသည့်နေရာက ဖြတ်သန်းသွားခြင်းဖြစ်သည်။

ထိုသို့ ကစ်ဆင်ဂျာက အဆိုပြုနေစဉ် ဒါယန်းက စကားဖြတ်ပြီး ကစ်ဆင်ဂျာလုပ်လိုသည့်အတိုင်း လုပ်ခွင့်မပြုနိုင်ဟု ကန့်ကွက်ပြောဆိုသွားသည်။

ကစ်ဆင်ဂျာသည် အဲအားသင့်ကာ ဘာကြောင့် ခွင့်မပြုနိုင်သည့်ကို မေးလိုက်သည့်အခါ ဒါယန်းက အစိုးရ၏အတည်ပြုချက်မရှိသော

မျဉ်းကြောင်းကို အာဆတ်အား ပြခြင်းသည် နည်းလမ်းမကျကြောင်းဖြင့် ပြန်၍ဖြေသည်။ သူသည် အတော်ကိုးရိုးကားယားနိုင်လှသော အင်္ဂလိပ် စကားဖြင့် “အခြေခံဥပဒေဖြင့်မညီ” ဟု ပြောလိုက်သည်။

ဤနေရာတွင် ကစ်ဆင်ဂျာ ဒေါသပေါက်ကွဲပြန်သည်။ “အခြေခံ ဥပဒေရှုထောင့်က ကြည့်ပြီး ပြောနေတာလား၊ ဟုတ်လား။ အာဆတ်ကို အစွရေးအခြေခံဥပဒေကြီးပြပြီး အပါဆွယ်ချင်လို့လား” ဟု ကစ်ဆင်ဂျာက သံရော်သည့်လေသံဖြင့် ပြောသည်။

ဒါယန်းက မျက်နှာ ခပ်တင်းတင်းဖြင့် ခေါင်းကို ခါ၍ပြသည်။

ကောင်းပြီ ဝါရှင်တန်သို့ မိမိပြန်၍သွားပြီး ဒါယန်းက အယ်ကူ နှစ်တရာမြို့စွန်တွင် သံဆူးကြိုးများ ချထားမည်ဟု ဇွတ်ပေ၍ ပြောဆိုနေ သည့်အတွက် ဆွေးနွေးပွဲ ပျက်ပြားရသည့် အကြောင်းကို နိုင်ငံခြားရေး ကော်မတီအား ရှင်းပြမည်။ သည်လိုဆိုလျှင် သူတို့က အစွရေးအပေါ်တွင် မည်သို့မြင်ကြမည်နည်း။ ကစ်ဆင်ဂျာက ဒေါနှင့်မောနှင့် ပြောလေသည်။

ဒါယန်းက လျှော့၍မပေး။ အစွရေးအပေါ် မည်သို့မြင်ကြမည်ကို မိမိမသိ။ ကစ်ဆင်ဂျာ လုပ်ချင်သလို လုပ်နိုင်သည်။ သို့သော် ရှေ့တန်း စစ်ကြောင်း မြေပုံတစ်ခုတည်းသာ ပြသခြင်းကိုတော့ မိမိသဘောတူ ခွင့် မပြုနိုင်ဟု ပြောသည်။

ကစ်ဆင်ဂျာသည် ဒေါသကို လုံးဝမထိန်းနိုင်တော့ဘဲ ကိုယ်ဟန် လက်ဟန် ပါလာကာ အော်ဟစ်၍ ပြောလေတော့သည်။

“ဘယ်ကိစ္စပဲဖြစ်ဖြစ် ခင်ဗျားနဲ့တွဲပြီး ဘယ်သူမှ လုပ်နိုင်မှာမဟုတ် တော့ဘူး။ မနက်ဖြန်ခါ အာဆတ်နဲ့ တွေ့ရမှာက ခင်ဗျားမဟုတ်ဘူး၊ ကျုပ်။ သူ့ကို ကျုပ်ဘာပြောရမလဲ။ ခင်ဗျားတို့ရဲ့အဆိုကို ကျုပ် မထောက်ခံဘူး လို့ ပြောရမှာလား။ ကျုပ်တော့ ပြောရမှာပဲ။ ကျုပ်က ထောက်မှ မထောက် ခံဘဲဟာကိုး။ လုံးဝမထောက်ခံဘူး။ မြေပုံပေါ်မှာ ခင်ဗျားတို့ ထည့်ချင်တာ ရှိသေးရင် ထပ်ပြီးထည့်လိုက်ဦး။ ကျူနစ်တရာဟာ စစ်မဲ့ဒေသဆိုပြီး ရေး ထည့်ချင် ထည့်လိုက်ဦး၊ ရော့”

ကစ်ဆင်ဂျာက မြေပုံကို ဒါယန်းရှေ့သို့ပစ်၍ ပေးလိုက်သည်။ “မြေပုံ ပေါ်မှာ ရေးချင်တာရေး၊ ကျုပ် ဂရုမစိုက်ဘူး။ ကျုပ်အနေနဲ့ မြင်တာကို

ပြောရရင် ဒီအတိုင်းတော့ဖြင့် ဒီစေ့စပ်ဆွေးနွေးရေးဟာ ပျက်မှာပဲ။ ဒီသဘော တူညီမှုကိစ္စဟာ အောင်မြင်လို့ရှိရင် ကျုပ်ကို ဘယ်သူကမှ အရေးစိုက်ပြီး ချီးကျူးစကားပြောမှာ မဟုတ်ဘူး။ သဘောတူညီမှု စာချုပ်ပြီးမှ ပြဿနာ တွေပေါ်လာရင်တော့ ကျုပ်ကို ဝိုင်းပြီးတွယ်ကြမှာပဲ။ ဒါကြောင့် တဆိတ် ရေးစမ်းပါ။ ဘာပြုလို့ မရေးတာလဲ”

လုံးဝငြိမ်သက်သွားသည်။ ဒါယန်းက စားပွဲအလယ်တွင် ဖြန့်ထား သော မြေပုံကို လက်ဖျားနှင့်ပင် မထိချေ။ သူသည် တစ်ဖက်တည်းသာ ရှိသော စူးရှသည့်မျက်လုံးဖြင့် ရှေ့တည့်တည့်ကိုသာ စိုက်ကြည့်နေသည်။ ကစ်ဆင်ဂျာမှာ ရှူးရှူးရဲရဲနှင့်ရှိနေသေးကာ စိတ်ငြိမ်အောင် မနည်းကြိုးစား နေရလေသည်။

ထိုအခိုက်တွင် အမေရိကန် ထောက်လှမ်းရေးအရာရှိတစ်ယောက် အခန်းထဲသို့ ဝင်လာသည်။ သူ့လက်ထဲ၌ ဟိုတယ်တွင် ကစ်ဆင်ဂျာ မေ့၍ ကျန်ရစ်ခဲ့သည့် မျက်မှန်ပါ၍လာသည်။ သူသည် ကစ်ဆင်ဂျာထံ တန်း၍ သွားပြီး မျက်မှန်ကို လက်ကမ်း၍ပေးလိုက်သည်။ အမေရိကန်နိုင်ငံခြားရေး ဝန်ကြီးသည် ထိုအရာရှိငယ်၏လက်ထဲက မျက်မှန်ကို လှမ်း၍မယူဘဲနေ သဖြင့် ထိုသူ၏လက်မှာ တန်းလန်းဖြစ်နေသည်။ ကစ်ဆင်ဂျာက ထိုအရာ ရှိငယ်ကို မျက်လုံးများ ပြူးစိုက်၍ကြည့်ကာ ကိုယ့်နေရာ ကိုယ့်အဆင့်အတန်း ကို မသိဘူးလားဟု မေးလိုက်ရာ ထိုသူမှာ ဘာကို လုပ်ရမှန်းမသိဘဲ ကြောင် အန်းအန်းဖြစ်သွားသည်။ ဤတွင် စားပွဲတစ်ဖက်အစွန်းတွင်ရှိသည့် သံ အမတ်ကြီး ကီတင်းက ထိုသူအား သူထံသို့လာရန် လက်ဟန်ပြု၍ခေါ်ကာ ၎င်းပြဿနာကို ဖြေရှင်းပေးရလေသည်။ ထိုသူက မျက်မှန်ကို ကီတင်းအား ပေးသည်။ ကီတင်းကတစ်ဆင့် ဆွေကိုအားပေးသည် ဆွေကိုက ကစ်ဆင် ဂျာလက်ထဲသို့ အပြီးသတ်ပေးအပ်လိုက်သည်။ ယခုမှ သံတမန်ထုံးတမ်း စဉ်လာနှင့် ကိုက်ညီသွားသည်။ အစွရေးကိုယ်စားလှယ်များမှာ အထိတ် တလန့်ဖြစ်သည့်အမှုအရာမျိုးဖြင့် တစ်ဦးကိုတစ်ဦး အပြန်အလှန် ကြည့်နေ ကြသည်။

သို့ရာတွင် ကစ်ဆင်ဂျာ၏ပေါက်ကွဲမှုမှာ အကျိုးအာနိသင်တော့ မရှိ သည်။ နောက်တစ်ရက်အကြာတွင် အစွရေးတို့သည် မိမိလို၏ စိတ်ထား

စေတနာထားခြင်းကို သက်သေပြနိုင်ရန် အယ်ကျူနစ်တရာမြို့၏ အနောက်ဘက်ရှိ တောင်သုံးလုံးအနက် တစ်လုံးကိုပေးရန် သဘောတူလိုက်သည်။

ကစ်ဆင်ဂျာသည် အစွရေးတို့၏ နောက်ထပ်လိုက်လျောချက်ကို ယူဆောင်ကာ ဒမတ်စကပ်သို့ ထွက်ခွာသွားသည်။ သို့ရာတွင် ထိုသို့ လိုက်လျောသော်လည်း အလုပ်မဖြစ်မြောက်ချေ။ ဆီးရီးယားတို့က ကုန်းမြင့်သုံးခုစလုံးကို တောင်းဆိုလျက်ပင်ရှိကြသည်။ ထိုကုန်းမြင့်များထိပ်တွင် ကုလသမဂ္ဂ စစ်တပ်များပဲထားထား၊ ဩစတြလျ စစ်သားများပဲနေနေ၊ အမေရိကန်စစ်သားများပင်ရှိရှိ၊ အစွရေးတပ်များက ကုန်းထိပ်ပေါ်ကနေ၍ ကျူနစ်တရာကို မိုးပြီးကြည့်မနေကြလျှင် တော်ပြီဟုဆိုသည်။

ယခုလို အာဆတ်က လျှော့မပေးလျှင် အားလုံး ရေစုန်မျောပြီး ဆွေးနွေးပွဲများ ရပ်ဆိုင်းထားလိုက်ရပြီဟူသော ပူးတွဲကြေညာချက် အကြမ်းရေးရတော့မည့်အခြေအနေသို့ ဆိုက်ရောက်ဖို့ပင် ရှိလေတော့သည်။ သို့ရာတွင် အာဆတ်အနေဖြင့် သူ မနှစ်မြို့ မယုံကြည်သော အီဂျစ်တို့ နယ်မြေများ ပြန်၍ရရှိနေကြပြီး မိမိမှာမူ လည်ချောင်းထဲတွင် အရိုးစူးနေသလို မိမိတို့၏ နိုင်ငံတွင်းသို့ အစွရေးတို့ ဝင်ရောက်သိမ်းယူထားခြင်းခံနေရသေးသည့် အဖြစ်ကို မခံနိုင်ချေ။ ထို့ပြင် ယခုအခြေအနေတွင် အရှေ့အလယ်ပိုင်း ဆွေးနွေးပွဲစကားပိုင်းကို ကစ်ဆင်ဂျာက စွန့်ပစ်ပြေးမည်ဆိုလျှင် အီဂျစ်တို့က အစွရေးတို့နှင့် သီးခြားငြိမ်းချမ်းရေးသဘောတူညီချက် ပြုလုပ်ကြမည်ကိုလည်း စိုးရိမ်သည်။ ထို့ကြောင့် ဆီးရီးယားသမ္မတကြီး အာဆတ်က ကစ်ဆင်ဂျာအား နောက်တစ်ကြိမ် ကြိုးစားပါဦးဟု မေတ္တာရပ်ခံရလေတော့သည်။ သို့ဖြစ်၍ ကစ်ဆင်ဂျာသည် ရွှေစောင့်၍ ပြန်ရသည့်အဖြစ်မျိုး ကြုံရပြန်လေသည်။

ကစ်ဆင်ဂျာသည် မကြည်မသာဖြင့် အစွရေးသို့ ပြန်လည်ရောက်လာခဲ့သည်။ ယခုအပြန်တွင် အစွရေးတို့က အယ်ကျူနစ်တရာမှ မိတာ ၁၅၀ ထပ်၍ ဆုတ်ခွာပေးပါမည်ဟူသောစကားကို ရရှိလေသည်။ သို့ရာတွင် ယခုလို အစွရေးတို့က လိုက်လျောသည့်အတွက် ဆီးရီးယားတို့ဘက်က ထူးခြားစွာ တုန့်ပြန်မှုပြုလာလိမ့်မည်ဟု ကတိမပြုနိုင်ပေ။ သို့သော် နောက်ဆုံး ကြိုးပမ်းမှုအနေဖြင့် သူသည် မေလ ၁၈ ရက်၊ စနေနေ့တွင် ဒမတ်စကပ်သို့

ပြေးရပြန်လေသည်။ ကစ်ဆင်ဂျာသည် မိမိသည် ယခုလိုသာ နောက်ထပ် သုံးလေးရက်ဆက်ပြီး ကောစောရောင်းနေရလျှင် ရူးရလိမ့်မည်ဟု အစွရေး ဝန်ကြီးများအား ပြောကြားသွားခဲ့သည်။

ကစ်ဆင်ဂျာသည် လွန်းပြန်စရီးစတင်ခဲ့ပြီး ၁၅ ရက်မျှ အကြာတွင် ခဲလေသမျှ သဲရေကျဖြစ်ရတော့မည့် အခြေအနေမှ ရုတ်တရက်ဆိုသလို အာဆတ်က ဆွဲ၍တင်လိုက်လေသည်။ အကြောင်းကိုဆိုရသော် အာဆတ်က ကျန်ကုန်းမြင့်နှစ်ခုအတွက် တောင်းဆိုနေခြင်းကို လျှော့လိုက်လေသည်။ သို့သော် ထိုကုန်းမြင့်များပေါ်တွင် အယ်ကျူနစ်တရာမြို့ကို ပျက်စီးစေနိုင်လောက်သည့် လက်နက်ကြီးများ မတပ်ဆင်ပါဟူ၍ အမေရိကန်တို့၏ အာမခံချက်ရှိမှသာ ထိုသို့ သဘောတူနိုင်မည်ဟုဆိုသည်။ ကစ်ဆင်ဂျာကလည်း ရှော့ရှော့ရှုရှု အာမခံလိုက်သည်။

အာဆတ်၏ လုပ်ပုံကိုင်ပုံမှာ အလွန်သိသာလှသည်။ သူသည် ရှေ့သို့တိုးစရာ မကျန်အောင် မဖြစ်သေးသမျှ တစ်မိတာ သို့မဟုတ် တောင်တစ်လုံးမျှ အလျှော့ပေးမည်မဟုတ်ချေ။ သို့သော် ချောက်ကျသည့်အခြေအနေရောက်အောင်အထိတော့ ရှေ့သို့မတိုးမိရန် အမြဲသတိပြုသည်။ သူသည် ကစ်ဆင်ဂျာအား နောက်ထပ် မိတာတစ်ရာ၊ နောက်ထပ်ရွာတစ်ရွာ၊ နောက်ထပ် တောင်တစ်လုံးရအောင် အစွရေးတို့အား အကျပ်ကိုင်ရန် ပြေးခိုင်း လွှားခိုင်းရုံမျှလောက်သာ ခေါင်းမာခြင်း၊ တင်းထားခြင်းမျှသာဖြစ်သည်။ ကစ်ဆင်ဂျာသည် အစွရေးတို့ထံမှ ညှစ်၍ရနိုင်သမျှ ညှစ်ခဲ့ပြီး နောက်ထပ် ရုစရာမရှိတော့၍ အမေရိကန်သို့ပြန်ရဖို့ အခြေဆိုက်နေပြီဟု ကျေနပ်မိတော့မှ အစွရေးတို့ ဆုတ်ခွာရေးမျဉ်းကြောင်းကို အရေးဆိုမှုလျှော့လိုက်လေသည်။

ယခုအခါ အစွရေးတို့၏ ဆုတ်ခွာရေးမျဉ်းကြောင်းကို အပြီးဆုံးဖြတ်လိုက်ပြီဖြစ်ရာ (၁) ထိုသို့ပြီးပြတ်ပြီဟု ထင်မြင်ရရာ ကြားခံနယ်သတ်မှတ်ရေး၊ လက်နက်အင်အားကန့်သတ်ရေး၊ ကုလသမဂ္ဂတပ်များအရေးနှင့် အခြားသော နောက်ဆက်တွဲကိစ္စများကို အာရုံစူးစိုက်ဆောင်ရွက်ကြဖို့ရန် သာရှိလေသည်။ ဤကိစ္စနှင့်ပတ်သက်၍ သဘောတူညီချက် ပုံကြမ်း တောင်းရေးဆွဲရန် အစွရေးနှင့် အမေရိကန် ပူးတွဲလုပ်ငန်းဆောင်ရွက်ရေးအဖွဲ့ထံသို့ ဖွဲ့လိုက်သည်။ ထိုသို့ဖွဲ့စည်းလိုက်သည့်အတွက် ဆီးရီးယားတို့က အပြစ်

နေကြသည်။ သို့သော် ဘာကြောင့် သူတို့က အံ့ဩနေခြင်းကို ထိုအဖွဲ့ဝင်များက နားမလည်နိုင်အောင်ဖြစ်ရသည်။

အစွဲရေးတို့၏ မူကြမ်းသည် အီဂျစ်တို့နှင့် သဘောတူခဲ့ကြသလို ကြားခံနယ်မြေကို ကုလသမဂ္ဂတပ်များက ထိန်းသိမ်းထားရမည်။ သို့သော် ယခုအကြိမ်တွင်မူ ကြားခံနယ်မြေ၏ တစ်ဖက်တစ်ချက်တွင် ယခင်ကလို ကန့်သတ် စစ်တပ်ဇုန်နယ်တစ်ခုစီသာ မဟုတ်ဘဲ နှစ်ခုစီရှိရမည်ဟု အဆိုပြုထားသည်။ ပထမဇုန်နယ်သည် ကြားခံနယ်မြေနှင့် အနီးကပ်ဆုံးဖြစ်ပြီး တစ်ဖက်တစ်ချက်စီတွင် ခြေလျင်တပ်ရင်း နှစ်ရင်းစီသာ ရှိရမည်။ ထိုတပ်များတွင် စစ်သည် ၂၀၀၀၊ မီလီမီတာ ၁၂၀ မော်တာ ၃၆ လက်၊ စစ်သား တင်သံချပ်ကာကား ၁၂ စီး၊ မီလီမီတာ ၈၀ မော်တာ ၆ လက်၊ တင့်ကားဖျက် အမြောက်တပ်လေးတပ်၊ စုစုပေါင်း တင့်ကား ၆၀ ပါဝင်သော တင့်ကား နှစ်တပ်ရှိရမည်။ ထိုပထမဇုန်နယ်မြေတွင် စစ်သား စုစုပေါင်း ၃၀၀၀ မကျော် စေရပေ။

ဒုတိယဇုန်တွင် တစ်ဖက်စီ၌ စစ်သားဦးရေ ၁၀, ၀၀၀ ထက်မပို ရ။ တင့်ကား ၁၄၀ ထက် မပိုရ။ အနီးပစ် အမြောက်တပ်တစ်တပ်သာ ရှိရမည်ဖြစ်သည်။

အစွဲရေးတို့က သဘောတူညီချက်ကို နှစ်ဦးနှစ်ဖက် လက်မှတ်ရေးထိုးကြပြီးသည်နှင့် ချက်ချင်းသုံးပန်းလဲလှယ်ရေး ပြုလုပ်လိုကြသည်။

ကစ်ဆင်ဂျာသည် မေလ ၂၀ ရက် တနင်္လာနေ့တွင် အစွဲရေးတို့၏ အဆိုပြုချက်ကိုယူ၍ ဒမတ်စကပ်သို့သွားသည်။ ထိုအခါ အာဆတ်သည် အစွဲရေးတို့ ဆုတ်ခွာရေးလမ်းကြောင်းကို ပြန်၍စကားဆိုကာ ဂိုလန်ကုန်းမြင့်အတွက် အစွဲရေးတို့၏ ကွပ်ကဲဌာနချုပ်ဖြစ်ခဲ့သော အယ်ကျူနစ်တရာနှင့်လည်း များစွာ ဝေးကွာလှသော လုံးဝပျက်စီးယိုယွင်းနေသည့် အဆောက်အဦဟောင်းတစ်ခုနှင့် အစွဲရေးတို့၏ ကင်းစခန်းတစ်ခုရှိသော ရွာတစ်ရွာကို ထပ်၍တောင်းပြန်သည်။

သို့သော် အစွဲရေးတို့က ငြင်းပယ်လိုက်သည့်အခါ ဆီးရီးယားတို့က ထပ်၍မတောင်းကြတော့ချေ။ သို့ဖြင့် စစ်အင်အားလျှော့ရေးနှင့် ဇုန်နယ်အကျယ်အဝန်းသတ်မှတ်ရေးသို့ ပြန်၍ရောက်လာကြသည်။ ဆီးရီးယား

တို့က စစ်အင်အားလျှော့ထားရမည့်ဇုန်ကို နှစ်ခုမထားဘဲ တစ်ခုသာထားရမည်ဖြစ်ပြီး အကျယ်အဝန်းကို ခြောက်ကီလိုမီတာထက်မပိုရန် တောင်းဆိုထားသည်။ ထိုဇုန်တွင် စစ်သား ၉၀၀၀၊ အမြောက် ၅၄ လက်၊ တင့်ကားအစီး ၁၀၀ မျှသာ ထားရန်လိုလားသည်။ အမြောက်များကို မည်မျှအဝေးသို့ အရောက်ပစ်ခတ်နိုင်ရမည်ဟု ကန့်သတ်ထားခြင်းကို ဆီးရီးယားတို့က မလိုလားချေ။

ထို့ပြင် ဆီးရီးယားတို့က သဘောတူစာချုပ်ထဲတွင် ပြည်သူ့စစ်ကဲ့သို့ လှုပ်ရှားမှုများကို တားမြစ်သည့် ရည်ညွှန်းချက်တစ်ခုတစ်ရာ ပါဝင်ခြင်းကိုလည်း ကန့်ကွက်ငြင်းဆိုသည်။ သုံးပန်းများနှင့်ပတ်သက်၍မူ ဒဏ်ရာရသော စစ်သားများကို လက်မှတ်ထိုးပြီး ၂၄ နာရီအတွင်း လဲလှယ်မည်။ အခြားသုံးပန်းအားလုံးကို သဘောတူညီချက် အကောင်အထည်ဖော်ရေးစာချုပ် လက်မှတ်ရေးထိုးပြီးသည့်နောက် ၂၄ နာရီကြာမှ လဲလှယ်ခြင်းပြုမည်ဟု ဆိုသည်။

ထိုအဆိုကြောင့် အစွဲရေးတို့ အကြီးအကျယ် စိတ်ပျက်သွားကြသည်။ ဆီးရီးယားတို့၏ အဆိုမှာ သူတို့ဘက်က စစ်အင်အားလည်း မလျော့၊ ပြည်သူ့စစ်လှုပ်ရှားမှုများကိုလည်း မတားဆီး၊ ဘာမျှလည်း လိုက်လျောခြင်းမပြုဘဲ မိမိတို့ဘက်ကသာ တစ်ဖက်သတ် ဆုတ်ခွာပေးရေးဖြစ်၍ ဘာမျှ အဓိပ္ပာယ်မရှိဟု မစွက်မီယာက ရှင်းပြသည်။ ထို့ပြင် အစွဲရေးတပ်တို့ကို ဆီးရီးယားတို့က အမြောက်ကြီးများနှင့် ခြိမ်းခြောက်ခြင်းကို ခံရလျက်ရှိနေဦးမည်ဖြစ်သလို အစွဲရေးတို့ အိမ်သစ်ယာသစ် ထူထောင်ထားသည့် နယ်မြေကိုလည်း ခြိမ်းခြောက်ခြင်းပြုနေလိမ့်မည်။ သို့ဖြစ်၍ မစွက်မီယာက ဆီးရီးယားတို့အဆိုကို လက်မခံနိုင်ဟု အပြတ်ပြောလိုက်လေသည်။

ကစ်ဆင်ဂျာက မစွက်မီယာ၏ အကြောင်းပြချက်ကို ပယ်ချသည်။ စစ်တပ်ချင်း ခွဲခွာရှင်းလင်းရေး သဘောတူညီချက်မှာ စစ်ရေးမဟုတ်ဘဲ နိုင်ငံရေးလုပ်ဆောင်မှုသာ ဖြစ်သည်။ ထိုသို့ သဘောတူညီချက်များ၏ ဖိုင်ရေးအရ အကျိုးသက်ရောက်မှုသည် ကမ္ဘာ့ရှုထောင့်က ကြည့်မည့်အထိ စစ်ရေးအရ သို့မဟုတ် နယ်မြေအားဖြင့် အရေးသာခြင်းထက် ပို၍ အရေးကြီးပါသည်ဟု ပြောပြသည်။ ယခုလို မျဉ်းကြောင်းသတ်မှတ်နေတို

သဘောတူပြီးကာမှ စေ့စပ်ရေးပျက်ပြားရပါက အမေရိကန်အပါအဝင် တစ်ကမ္ဘာလုံးက အစွဲရေးကို ဝိုင်း၍လက်ညှိုးထိုးကာ အပြစ်ဆိုကြလိမ့်မည် ဟု ကစ်ဆင်ဂျာက အစွဲရေးဝန်ကြီးများကို သတိပေးသည်။

ယင်းသို့ ကစ်ဆင်ဂျာပြော၍အပြီးတွင် သူ့အဖွဲ့ဝင်တစ်ဦးက သူနှင့် ဆန့်ကျင်ပြောဆိုသည့်စကားကို ကြားရသဖြင့် ကစ်ဆင်ဂျာ တုန်လှုပ်သွား သည်။ ပြောသူမှာ ဆစ္စကိုဖြစ်သည်။ သူသည် ကစ်ဆင်ဂျာက ပြစ်တင် မောင်းမဲသည့် အကြည့်မျိုးဖြင့် သူ့အားကြည့်မည်ကို မကြောက်ရွံ့ဘဲ အရဲစွန့်ကာ အာဆတ်က ငြင်းပယ်ခြင်းမှာ ပြည်တွင်းနိုင်ငံရေး အခက်အခဲ ကြောင့်မဟုတ်။ သူ၏အမြောက်တပ်ကိုပြု၍ နောင်ကာလတွင် အစွဲရေး တို့အား ဖိအားပေးနိုင်မည်ဟု မျှော်လင့်အားကိုးခြင်းဖြင့် ငြင်းဆိုခြင်းဖြစ် သည်ဟု ပြောသည်။ ကစ်ဆင်ဂျာသည် ဆစ္စကိုအား လှည့်ကြည့်သည်။ သို့သော် ဘာမျှမပြောချေ။

အခြေအနေမှာ စေ့စပ်ဆွေးနွေးပွဲ ပျက်သိမ်းလိုက်ပြီဟု ကြေညာ ချက်အကြမ်းရေးဆွဲကြဖို့ စတင်ရန်မှတစ်ပါး အခြားထွက်ပေါက် မရှိသလို ဖြစ်လာခဲ့ပြန်သည်။ သို့သော် ကစ်ဆင်ဂျာသည် အောင်ပန်းရနံ့ကို စတင် ရှူရှိုက်နေပြီဖြစ်၍ မေလ ၂၃ ရက် ကြာသပတေးနေ့တွင် ဒမတ်စကပ် မြို့သို့ တစ်ခေါက်သွားပြန်သည်။ ထိုအခါမှာလည်း အပြန်အလှန် ဈေးဆစ် ရပြန်သည်။

ကစ်ဆင်ဂျာသည် တစ်နေ့တစ်ခေါက် အသွားအပြန် လွန်းရှယ်နေ ရသည်။ နှစ်ဖက်စလုံးက လက်နက်အရေအတွက်နှင့် စစ်သားအရေအတွက် ကို အလျှော့အတင်းလုပ်သည်။ စစ်တပ်အင်အားလျှော့ရေးကို ကုလသမဂ္ဂ စစ်တပ်အင်အားထားရှိရေးနှင့် လိုတိုးပိုလျှော့ လုပ်ကြသည်။ နောက်ဆုံး တွင် ဆီးရီးယားတို့က ဇန်နယ်မြေနှစ်ခုတွင် စစ်အင်အားလျှော့ပေးရန် သဘောတူသည်။ ကြားခံနယ်မြေထဲတွင် ကုလသမဂ္ဂစစ်တပ်များ အင်အား မည်မျှ ထားရှိရေးကိုလည်း အပေးအယူလုပ်ကြသည်။ ဆီးရီးယားက ထိုကုလသမဂ္ဂစစ်တပ်များကို စစ်တပ်ဟူ၍ မခေါ်ဘဲ အကဲခတ်အဖွဲ့များဟူ၍ ခေါ်ရန် တောင်းဆိုသည်။

အသေးစိတ် ဆွေးနွေးသဘောတူကြပြီးကာလမှ ဆင်ပြောင်ကြီး

အမြီးတစ်သလို ပြဿနာတစ်ခု ပေါ်လာပြန်သည်။ ထိုပြဿနာမှာ သဘော တူခဲ့ပြီးသမျှကို ကွဲပျက်သွားစေနိုင်လောက်သည့်ကိစ္စဖြစ်သည်။ ထိုပြဿနာ မှာ ဆီးရီးယားတို့သည် အပစ်အခတ် ရပ်စဲရေးနှင့်အတူ အကြမ်းဖက် သမားတို့၏ လှုပ်ရှားမှုများကို ရပ်စဲစေရမည်ဟု အစွဲရေးတို့က တောင်းဆို ခြင်းဖြစ်သည်။

အစွဲရေးတို့က ဆီးရီးယားသည် သူတို့၏စစ်တပ်များကို အုပ်ထိန်း ထားကြမည်ဖြစ်သော်လည်း အကြမ်းဖက်သမားကို လွှတ်ပေးလိမ့်မည်ကို စိုးရိမ်ကြသည်။ သို့မဟုတ် အကြမ်းဖက်သမားများက နယ်စပ်ကို ဖြတ် ကျော် စိမ့်ဝင်လာကြပြီး ဂိုလန်ကုန်းမြင့်ရှိ အစွဲရေးတို့၏ မြေယာစခန်း သစ်များကို ဝင်ရောက်တိုက်ခိုက်ခဲ့ကြလျှင် မျက်နှာလွှဲနေကြမည်ကို စိုးရိမ် သည်။ ထိုသို့ဖြစ်လာခဲ့လျှင် အစွဲရေးတို့ အခက်ကြုံဖို့ဖြစ်လာမည်။ ကြားခံ နယ်မြေ သို့မဟုတ် ဆီးရီးယားပိုင်မြေများတွင် အကြမ်းဖက်သမားတို့ကို လက်စားတုန့်ပြန်လျှင် အစွဲရေးတို့က အပစ်အခတ်ရပ်စဲရေး သဘောတူညီ ချက်ကို ချိုးဖောက်ရာရောက်မည်ဖြစ်သည်။

အာဆတ်က မိမိသည် ထိုသို့မဖြစ်စေရပါဟု အတိအလင်း မကြေ ညာနိုင်ကြောင်းဖြင့် ကစ်ဆင်ဂျာအား ပြောပြသည်။ အစွဲရေးအစိုးရက ဤကိစ္စသည် သေရေးရှင်ရေးကိစ္စတမျှ အရေးကြီးကြောင်းဖြင့် ရှင်းပြ သည်။ သို့ဖြစ်၍ မြေမသေ တုတ်မကျိုးဖြစ်စေမည့်မူကို ရှာကြံ လုပ်ဆောင်ရပြန် လေသည်။ ထိုမူမှာ ဆီးရီးယားနယ်မြေထဲမှ အကြမ်းဖက်သမားများ ထိုး ဖောက်ဝင်ရောက် တိုက်ခိုက်လာခဲ့လျှင် အစွဲရေးတို့က ဆီးရီးယားနယ်မြေ ထဲသို့လိုက်၍ လက်စားချေနိုင်သည်ဟု အမေရိကန်က တာဝန်ယူသည်။ ထိုသို့ တုန့်ပြန်လက်စားချေခြင်းကို သဘောတူညီချက် ဖောက်ဖျက်ခြင်း ဖြစ်သည်ဟု အမေရိကန်တို့က သဘောထားမည်မဟုတ်။ အကယ်၍ ဤ ကိစ္စနှင့်ပတ်သက်ပြီး အစွဲရေးအား ရည်ညွှန်းသောအဆို တစ်စုံတစ်ရာကို လုံခြုံရေးကောင်စီသို့ တင်သွင်းလာခဲ့ပါက ဗီတိုအာဏာဖြင့် ပယ်ချပစ် ညီ ဟု အမေရိကန်က ကတိပြုသည်။ မစ္စက်မီယာက ဤအစီအစဉ်ကို သဘော တူလိုက်၏။ ဤတွင် အလွန်ရှည်လျားပင်ပန်းလှသော စေ့စပ်ဆွေးနွေးပွဲ ဆောင်ရွက်မှုများမှာ ပြီးဆုံးခြင်းသို့ ရောက်ရှိခဲ့လေသည်။

၁၉၇၄ ခု၊ မေလ ၂၉ ရက် ဗုဒ္ဓဟူးနေ့တွင် ဝန်ကြီးချုပ်မစ္စကမီယာက ဆွေးနွေးပွဲတွင် ပါဝင်ခဲ့ကြသော အမေရိကန်နှင့် အစ္စရေးအဖွဲ့ဝင်များအား စည့်ခံပွဲကျင်းပလေသည်။ မစ္စကမီယာသည် ဤအခမ်းအနားမှာ ဝန်ကြီးချုပ်အဖြစ်ဖြင့် မိမိ၏ နောက်ဆုံးတရားဝင်လုပ်ဆောင်ခြင်း ဖြစ်သည်ကို သိရှိသည့်အားလျော်စွာ သူ့ရင်ထဲတွင် လှိုက်ဖိုလျက်ရှိလေသည်။

“ကျုပ်တို့ရဲ့ ကြိုးပမ်းအားထုတ်မှုများဟာ မဖြစ်နိုင်ဘူးရယ်လို့ ထင်ခဲ့ရပေမဲ့ ဒီနေ့မှာတော့ဖြင့် အောင်မြင်မှုသရဖူ ဆောင်းရပြီဖြစ်ပါတယ်။ ဒီကနေ့ကစပြီး မြောက်ဘက်နယ်စပ်များမှာ ငြိမ်းချမ်းသာယာမှု လွှမ်းမိုးတော့မယ်လို့ မျှော်လင့်ပါတယ်။ ဒီနေ့ကစပြီး ဆီးရီးယားနဲ့ အစ္စရေး နှစ်ဖက်စလုံးမှာရှိကြတဲ့ မိခင်များနဲ့ကလေးများဟာ အေးချမ်းငြိမ်သက်စွာ အိပ်နိုင်ပါတော့မယ်”

ကစ်ဆင်ဂျာသည် ဝမ်းသာပြုံးရွှင်စွာဖြင့် မစ္စကမီယာအား ပါးနှစ်ဖက်စလုံးကို မွှေးမွှေးပေးလိုက်သည်။ မစ္စကမီယာက အံ့အားသင့်စွာဖြင့် “ဘာလဲ၊ မင်းဟာ အာရပ်ယောက်ျားတွေကိုသာ နမ်းတာ မဟုတ်ဘူး။ မိန်းမတွေလည်း နမ်းတတ်ပါလား” ဟု ပြောလိုက်သည်။

ကစ်ဆင်ဂျာက ဟက်ဟက်ပက်ပက် ရယ်မောလေသည်။

ထို့နောက် ကစ်ဆင်ဂျာက ပို၍လေးနက်စွာဖြင့် “ကျွန်တော်တို့နဲ့ ကျွန်တော်တို့ရဲ့ လုပ်ဖော်ကိုင်ဖက်များ ဖြစ်ကြတဲ့ အစ္စရေးမိတ်ဆွေများနဲ့ဟာ အမြဲတမ်း သဘောတူကြတယ်ရယ်လို့ မရှိပါဘူး။ ဒါပေမဲ့ အစ္စရေးနိုင်ငံနဲ့ ပြည်သူများဟာ ဒုက္ခကြီးတွေခံစားခဲ့ကြရတာမို့ တာရှည်ခိုင်မြဲတဲ့ ငြိမ်းချမ်းရေးကို ခံစားထိုက်ကြပြီဖြစ်တဲ့အတွက် အဲဒီငြိမ်းချမ်းရေးမျှော်လင့်ချက်ဟာ တည်ရှိနေပြီလို့ ကျွန်တော်တို့စိတ်ထဲမှာ ခံစားမိကြပါတယ်” ဟု ပြောကြားလေသည်။

သည်အခါတွင် မစ္စကမီယာက ကစ်ဆင်ဂျာ၏ ကြီးမားလှသော လုံ့လဝီရိယကို ချီးကျူးစကားပြောကြားလေသည်။ “စစ်ဦးစီးချုပ်ကလွဲပြီး အယ်ကျူနစ်တရာအနီးမှာရှိတဲ့ တောင်တွေကုန်းတွေ မှန်သမျှကို သိတဲ့လူ မရှိနိုင်တော့ပါဘူး” ဟု ထည့်သွင်းပြောဆိုသွားသည်။

တကယ်တမ်း ကြိုးပမ်းအားထုတ်မှုနှင့် အရည်အချင်းကဲ့ပြသည့်

ဘက်မှ ကြည့်မည်ဆိုလျှင် ကစ်ဆင်ဂျာသည် ဝန်ကြီးချုပ်က ချီးကျူးပြောကြားခဲ့သလို ဂုဏ်ပြုထိုက်သူဖြစ်ပါသည်။ သူသည် လွန်းပြန်ခရီးကို အကြိမ်ပေါင်းများစွာ သွားခဲ့သည်။ မိုင်ပေါင်း ထောင်ပေါင်းများစွာ ခရီးဆန်းခဲ့သည်။ တစ်ကြိမ်နှင့်တစ်ကြိမ် မထူးခြားသော အငြင်းပွားသည့်ကိစ္စအတွက်နှင့် အခေါက်ခေါက်အခါခါ သွားရပြန်ခြင်းကို မမောနိုင် မပမ်းနိုင်ခဲ့ပေ။ သူသည် သူ၏အသွင်အပြင်အမျိုးမျိုးကို ထုတ်ဖော်ပြခဲ့သည်။ သူသည် ပျက်လုံးထုတ်သည်။ ဒေါသဖြစ်ပြသည်။ ပုံပြောသည်။ ဖိနှိပ်ပြောသည်။ ချိမ်းသည်။ ခြောက်သည်။ ရော့သည်။ သဘောတရားရေးအရ ရှင်းပြသည်။ သူသည် စိတ်ဆိုးခဲ့သည်။ တကယ်တမ်း ဒေါသဖြစ်မိသည့်အခါ ရှိလျှင်လည်း ချက်ချင်းပြန်၍ ဖြေဖျောက်ကာ အလုပ်ကိုမပျက်စေရအောင် ဆက်၍လုပ်ဆောင်သည်။

သို့သော် မစ္စကမီယာလို ပုဂ္ဂိုလ်တစ်ဦးက သူ၏သံရေးတမန်ရေးအောင်မြင်မှုများကို အထင်တကြီး ချီးကျူးခြင်းမှ ဟုတ်ပါလေစဟု သံသယ ဖြစ်စရာရှိပေသည်။ အကြောင်းမှာ သူသည် ဘယ်အခါမျှ အစ္စရေးတို့ဘက်မှ မရပ်တည်ခဲ့ပေ။ အစ္စရေးတို့၏ အမျိုးသားရေးရှုထောင့်မှနေ၍ ၎င်းတို့၏ အန္တရာယ်ကို မြင်အောင်ကြည့်ရန် မကြိုးစားခဲ့ပေ။ အစ္စရေးသည် မိမိအား ဖျက်ဆီးဖြိုခွင်းမည့် ရန်သူများဖြင့် ဝိုင်းရံထားခြင်းခံရသော ‘ထူးခြားသည့်အခြေအနေ’ မှာ ရှိနေသည်ဟူ၍သာလျှင် သူမြင်သည်။ ဤသို့မြင်သော သူ၏ ဒဿနိကတရားကို သူနှင့်အတူပါလာသည့် သတင်းစာဆရာများအား ပြောပြသည်။ ထိုအမြင်ကို သူ၏လက်တွေ့ဆုံးဖြတ်ချက်သို့ ထည့်သွင်း၍ စဉ်းစားခြင်းမပြုချေ။ သူသည် မျဉ်းကြောင်းများ၊ တောင်ကုန်းများ၏ စစ်ရေးအရ အရေးကြီးခြင်းကိုပြောလျှင် နားပိတ်ထားသည်။ သူသည် အစ္စရေးတို့ဘက်က တင်ပြသည့်အဆိုများကို မဖြစ်စလောက်သော ငြိမ်ဆစ်ခြင်းများကဲ့သို့ သဘောထားသည်။ အစ္စရေးတို့၏ ရပ်တည်ချက်များကို ရွှေ့လျားနောက်ဆုတ်သွားအောင် သူတွင်ရှိသမျှ နည်းအမျိုးမျိုးဖြင့် ငိုနစ်သည်။ ကစ်ဆင်ဂျာသည် ဘယ်သဘောတူညီချက်ကိုမဆို အစ္စရေးတို့ လက်မှတ်ရေးထိုးရမည်။ ဆီးရီးယားတို့၏ အလိုကျအတိုင်းပင် ဖြစ်စေတာရှုလက်မှတ်ရေးထိုးရမည်ဟု သဘောထားလေသည်။

က်ဆိုးသည်မှာ အစွရေးတို့သည် ဆီးရီးယားတို့နှင့်သာ စကားဆိုနေရသည်မဟုတ်ဘဲ အခြေခံအားဖြင့် အမေရိကန်နှင့်ပါစကားဆိုနေခဲ့ရသည်။ အကယ်၍ ဆီးရီးယားနှင့် သဘောတူညီမှုမရရှိခဲ့လျှင် ထိုသို့ ပျက်ပြားခြင်းမှာ အစွရေးကြောင့်ဟူ၍ ရမယ်မရှာဘဲ အရှေ့အလယ်ပိုင်းမှ ကစ်ဆင်ဂျာပြန်သွားရန်သာ အစွရေးတို့အတွက် အရေးကြီးသည်။ သို့သော် ထိုသို့စေ့စပ်ရေး ပျက်ပြားခဲ့လျှင် အစွရေးတို့အား အမေရိကန်၏စစ်ရေးနှင့် နိုင်ငံရေးအရ အကူအညီပေးမှုတွင် ကြီးလေးစွာ ထိခိုက် ငြိစွန်းမည့်အရေးအရာများ ပေါ်လာစေရရှိလေသည်။ သို့ဖြစ်၍ အစွရေးသည် ဆီးရီးယားတို့ကိုသာ လိုက်လျောခဲ့ရသည်မဟုတ်ဘဲ အမေရိကန်ကိုပါ လိုက်လျောခဲ့ရလေသည်။

ဤသို့ ချို့ငဲ့မှုများကို ကြည့်ရှုဆင်ခြင်ကာ ယခုအကြိမ် ဆီးရီးယားတို့နှင့် ဆွေးနွေးရာ၌ အစွရေးတို့သည် အီဂျစ်တို့နှင့် ဆွေးနွေးခဲ့စဉ်ကထက် များစွာ တင်းမာလာကြသည်။ ဤအကြိမ်မှာ သူတို့သည် စာတတ်သွားကြလေပြီ။ သူတို့သည် မိမိတို့ရယူလိုသော ပစ်မှတ်များနှင့် ရရှိမှုဖြစ်မည့် ပစ်မှတ်များကို ကြိုတင်၍စာရင်းပြုလုပ်သည်။ ထို့ပြင် မိမိတို့ မည်မျှလောက် ဆုတ်ပေးနိုင်မည်ကိုလည်း သိကြသည်။ အယ်ကျူနစ်တရာမြို့အရေးမှာ ထင်ရှားသော ပုံပြသက်သေဖြစ်သည်။ မစွက်မီယာနှင့် ဒါယန်းတို့သည် စေ့စပ်ရေးအစလောက်ကတည်းက ကျူနစ်တရာကို စွန့်လွှတ်ဖို့ရန် ဆုံးဖြတ်ပြီးသားဖြစ်သည်။ သို့ရာတွင် တစ်ခါတည်းနှင့် မပေးအပ်သေးဘဲ လမ်းတစ်လမ်းပြီးတစ်လမ်း ဆုတ်၍ဆုတ်၍ပေးရန် ဆုံးဖြတ်ခဲ့ကြသည်။ ဤနည်းပရိယာယ်မှာ အမှန်တကယ် ထိရောက်မှုရှိခြင်းကို တွေ့ကြသည်။ ကျူနစ်တရာမြို့ထဲတွင်ရှိသော လမ်းတိုင်းလမ်းတိုင်း ပြန်၍ရရန်အတွက် အာဆတ်မှာ တစ်စုစုကို လိုက်လျောခဲ့ရသည်။ အကယ်၍ အစွရေးတို့က ကျူနစ်တရာတစ်မြို့လုံးကို အစကတည်းက ပေးလိုက်ခဲ့လျှင် ထိုမြို့ပတ်ဝန်းကျင်ရှိ တောင်ကုန်းများကိုပါ မပေးမနေရအောင်ဖြစ်သွားမည်မှာ ယုံမှားဖွယ်ရာမရှိပေ။ ဂိုလ်ဒါမီယာနှင့် ဒါယန်းတို့သည် သဘောတူညီမှုမပြုဘဲနေ၍ မရသည်ကို သိသည်။ သို့သော် မိမိတို့အား ထိခိုက်နစ်နာစေမှု နည်းနိုင်သမျှ နည်းစေမည့်မှုကို အသေအချာတွက်ချက်ပြီး ထိုမှုအတိုင်း အစကတည်းက

လိုက်နာကျင့်သုံးခဲ့ကြသည်။

၁၉၇၄ ခု၊ မေလ ၃၁ ရက်၊ သောကြာနေ့ ၁၂:၀၀ နာရီ မွန်းတည့်လုနီးအချိန်တွင် ဂျီနီဗာရှိ နိုင်ငံပေါင်းချုပ်နန်းတော်ကြီးသည် အာရပ်နှင့် ဂျူးတို့၏ အစည်းအဝေးကျင်းပရာ နေရာဒေသဖြစ်လာခဲ့ပြန်လေသည်။ စစ်ဘက်ဆိုင်ရာ ကိုယ်စားလှယ်အဖွဲ့ကြီးနှစ်ဖွဲ့သည် မလှုပ်မယှက်သော မျက်နှာများဖြင့် ကွန်ဖရင့်ခန်းမကြီးထဲသို့ ဝင်ရောက်လာကြသည်။ ခန်းမကြီးထဲတွင် အမေရိကန်နှင့် ဆိုဗီယက်ယူနီယံမှ ကိုယ်စားလှယ်အဖွဲ့များ အပြင် အစည်းအဝေးသဘာပတိ မေဂျာဂျင်နရယ် ဆီလပ်စဗိုတို့ ရောက်ရှိနေနှင့်ကြပြီဖြစ်သည်။ ဆီးရီးယားသည် ဂျီနီဗာကွန်ဖရင့်တွင် ပါဝင်သူ မဟုတ်ခဲ့သဖြင့် ထိုကိုယ်စားလှယ်အဖွဲ့ကို "အီဂျစ်- ဆီးရီးယား ပူးတွဲလုပ်ဆောင်ရေးအဖွဲ့" အဖြစ်ဖြင့် အမည်ပေးပြီး အီဂျစ်အရာရှိတစ်ဦးက လေ့လာသူ အဖြစ်ဖြင့် ဆီးရီးယားအရာရှိနှင့်အတူ ပါလာခဲ့လေသည်။

ကိုယ်စားလှယ်နှစ်ဖွဲ့စလုံးသည် ပြုံးရယ်ခြင်း၊ လက်ဆွဲနှုတ်ဆက်ခြင်း မပြုကြချေ။ ဆီးရီးယားကိုယ်စားလှယ်အဖွဲ့၏ တောင်းဆိုချက်အရ မည်သည့်သတင်းစာမျှ မတက်ရောက်ရပေ။ ကိုယ်စားလှယ်နှစ်ဖွဲ့သည် အစည်းအဝေးခန်းမထဲသို့ ဝင်ရောက်ခဲ့ကြပြီး နာရီဝက်အကြာတွင် ထွက်ခွာလာကြသည်။ သဘောတူစာချုပ်မှာ လွန်ခဲ့သည့်လအတွင်းက ပြတ်လုဆဲဆဲ ကြိုးတဲတဲနှင့်သာ ရှိခဲ့သည့်အခြေအနေမှ ယခု လက်မှတ်ရေးထိုးနိုင်သည့်အခြေသို့ ရောက်ရှိလာခဲ့လေသည်။

မွန်းလွဲ ၁:၀၀ နာရီအချိန်လောက်တွင် ဂိုလ်ဒန်ကုန်းမြင့်စစ်မျက်နှာတွင် ပစ်သံခတ်သံများ တိတ်ဆိတ်သွားခဲ့လေသည်။ ၁၉၇၃ ခု အောက်တိုဘာ ၆ ရက်နေ့တွင် စစ်တောင်ဖြစ်ခဲ့ပြီးသည့်နောက် ပထမဆုံးအားဖြင့် အပစ်အခတ် ရပ်စဲသွားခြင်းဖြစ်ပေသည်။ ၁၉၇၄ ခု၊ ဇွန်လ ၁ ရက်နေ့ စနေနေ့တွင် ဒဏ်ရာရရှိထားသော အစွရေးစစ်သား ၁၂ ယောက် ဘင်ဂူရီယံလေဆိပ်သို့ ရောက်ရှိလာကြသည်။ ထိုနေ့မှာပင် ဒဏ်ရာဖြင့် ဆီးရီးယားစစ်သား ၂၅ ယောက်ကို အစွရေးတို့က ပြန်၍ပေးလိုက်သည်။

စစ်တပ်များ ခွဲခွာရှင်းလင်းရေး သဘောတူစာချုပ်ကို ပြုလုပ်ခဲ့ကြသည့် အစွရေးဗိသုကာကြီးနှစ်ဦးတို့အဖို့မှာ ဂျီနီဗာတွင် စာချုပ် လက်မှတ်

ရေးထိုးလိုက်ခြင်းသည် သူတို့၏ နိုင်ငံရေးလမ်းဆုံးဖြစ်သည့် အနက် အဓိပ္ပာယ်ကို ဆောင်လေတော့သည်။ ၁၉၇၄ ခု၊ ဇွန်လ ၃ ရက် တနင်္လာနေ့တွင် မစ္စကီမီယာနှင့် ဒါယန်းတို့သည် လွှတ်တော်ထံသို့ ဝင်ရောက်နေရာယူကြပြီးနောက် အခြားလွှတ်တော်အမတ် ၅၉ ယောက်နှင့်အတူ လက်မြောက်ကာ ရာဘင်၏အစိုးရအဖွဲ့သစ်ကို ထောက်ခံမဲပေးလိုက်ကြသည်။ ထိုအစိုးရအဖွဲ့တွင် ပဲရားသည် ကာကွယ်ရေးဝန်ကြီး ဖြစ်လာသည်။

လွန်ခဲ့သည့် ကိုးလလောက်က သမိုင်းဝင် သူရဲကောင်းကြီးများအဖြစ် မော်ကွန်းတင်ခြင်းခံခဲ့ကြရသော ခေါင်းဆောင်ကြီးနှစ်ဦးတို့သည် ယွမ်ကစ် ပူ စစ်ပွဲ၏ အရှုံးအနိုင်အတွက် နိုင်ငံရေးအရ တာဝန်မကင်း ဖြစ်ခဲ့ကြလေသည်။ သို့သော် သူတို့သည် မိမိတို့၏နာမည် ထိခိုက်ပျက်ပြားမှု နည်းနိုင်သမျှ နည်းအောင် အစွမ်းကုန်ကြိုးစားခဲ့ကြသည်။ ဆီးရီးယားနှင့် ဆွေးနွေးပြောဆိုကြရာတွင် မစ္စကီမီယာသည် အစွရေးတို့ဘက်မှ အုတ်တံတိုင်းကြီးဖြစ်ခဲ့သည်။ သူသည်သာလျှင် ကစ်ဆင်ဂျာကို ခုခံနိုင်ခဲ့သည်။ ကစ်ဆင်ဂျာက အစွရေးတို့ကို အဖျက်သဘောဖြင့် မမှန်မကန် ချဉ်းကပ်သည်ဟု ထင်လျှင် ကစ်ဆင်ဂျာကိုပင် ထန်ထန်မာမာ ပြောဆိုသတိပေးတတ်သည်။

ဒါယန်းက မစ္စကီမီယာကို အယူအဆပိုင်းနှင့်ပတ်သက်၍ အကြံပေးဉာဏ်ပေးပြုလုပ်သည်။ အီဂျစ်နှင့်လည်းကောင်း၊ ဆီးရီးယားနှင့်လည်းကောင်း စစ်တပ်များ ခွဲခွာရှင်းလင်းရေးကိစ္စ ဆွေးနွေးကြရာတွင် မည်သို့ စတင်ရမည်ကို ကစ်ဆင်ဂျာအား လမ်းဖွင့်ပေးသူမှာ ဒါယန်းသာလျှင် ဖြစ်ပေသည်။ ဆီးရီးယားနှင့် စစ်တပ်များ ခွဲခွာရှင်းလင်းရေးသောချက်မှာ ကျွန်ုပ်တို့ဖြစ်သည်ကို သိသူမှာလည်း ဒါယန်းပင်ဖြစ်ပေသည်။ ဒါယန်း၏အခန်းကဏ္ဍကို ကောင်းစွာသိရှိသော ကစ်ဆင်ဂျာသည် ဒါယန်း နှုတ်ထွက်ရခြင်းကို လွန်စွာစိတ်မကောင်းဖြစ်မိသည်။

မည်သို့ရှိစေ ပိုလ်ဒါမီယာနှင့် ဒါယန်းတို့မှာ နေစေချင်၍လည်း မရ။ သွားကြရပေတော့မည်။ ယခုအချိန်သည် ယွမ်ကစ်ပူစစ်ပွဲ၏ အမှားတော်ပုံကြောင့် ပုဂ္ဂိုလ်ရေးအရ ကြီးစွာသောတန်ဖိုးကို အပြည့်အဝ ပေးဆပ်ရမည့် အချိန်သို့ ကျရောက်လာခဲ့ပေပြီ။

အစွရေး၏ သမိုင်းမော်ကွန်းဝင် ခေါင်းဆောင်ကြီးနှစ်ဦး၏ ခေတ်

သည် ကုန်ဆုံးခဲ့ပေပြီ။ သို့ရာတွင် ကစ်ဆင်ဂျာ၏ တစ်လှမ်းပြီးတစ်လှမ်း ချဉ်းကပ်ရေးတည်းဟူသော နိုင်ငံရေးနည်းပရိယာယ်မှာမူ ဆက်လက်၍ လျှောက်စရာ စရီးအနည်းငယ်ကျန်ရှိနေပေသေးသည်။

မကြာမီ အစွရေးတို့၏ စေ့စပ်ရေးအဖွဲ့တစ်ဖွဲ့ ပေါ်လာဦးမည်။ ထိုအဖွဲ့ဝင်တို့သည် မိမိ၌ ဉာဏ်အစွမ်းနှင့် ကိုယ်စွမ်း မည်မျှ ရှိကြသည်ကို ကစ်ဆင်ဂျာနှင့် မှတ်ကျောက်တင်၍ ကြည့်ကြရပေတော့မည်။

တောင်ကြားလမ်းအတွက်တိုက်ပွဲ-နောက်ဆုံးခြေလှမ်း

အစွဲရေးနိုင်ငံတွင် တိုင်းပြည်ကို လမ်းပြဆောင်မည့်မီးရှူးတိုင်ကြီးကို ငယ်ရွယ်သူများနှင့် ပို၍ကျိုးကြောင်း ဆင်ခြင်တတ်သူများလက်သို့ လွှဲအပ် ခဲ့ကြပေပြီ။ သတင်းစာနှင့် ဝေဖန်ရေးသမားများက ဝန်ကြီးချုပ်ရာဘင် တက်လာခြင်းကို ဗြိတိန်နိုင်ငံသမိုင်းတွင် ထင်ရှားခဲ့သော အာသာဘုရင် ၏သူရဲကောင်းကြီးများ ပေါ်လာခဲ့ခြင်းနှင့် နှိုင်းယှဉ်ကြသည်။ သူသည် အစွဲရေးနိုင်ငံတွင် ဇာတိချက်ကြွေသူထဲက ပထမဆုံး ဝန်ကြီးချုပ်ဖြစ်လာ သည်။ သူသည် ၁၉၆၇ ခု ခြောက်ရက်အကြာ စစ်ပွဲတုန်းက စစ်ဦးစီးချုပ် ဖြစ်ခဲ့ရာ နောက်ဆုံးကြွင်းကျန်နေသည့် သူရဲကောင်း စစ်စစ်ထဲက တစ်ယောက်ဖြစ်ပေသည်။ သူသည် အသက်ငါးဆယ်ကျော်ခါစရှိပြီး လူငယ် ကလေးများနှင့်မခြား ရုပ်ရည်နုပျိုသန့်ပြန့်သူဖြစ်သည်။ စကားပြောရာ မှာလည်း ပွင့်လင်းသည်။ သူသည် စစ်ရေးနှင့် နိုင်ငံရေးတွင် နာမည် အငြိ အစွန်းမရှိဘဲ ထိပ်ဆုံးအဆင့်သို့ တစ်ဟုန်ထိုး တက်ရောက်လာသူဖြစ်သည်။

သူသည် မစွက်မီယာက ရာထူးမှနှုတ်ထွက်ပေးရန် ဆုံးဖြတ်လိုက် သည့်အခါ မကြာမီက ဖြစ်ပွားခဲ့သော စစ်ရေးနှင့် နိုင်ငံရေးရှုံးနိမ့်မှုတွင် အပြစ်ဆိုစရာ မရှိသော လူအနည်းငယ်သာ ရှာ၍တွေ့ရသည့်အထဲတွင် တစ်ဦးအဖြစ်ပါဝင်ခဲ့သည်။ ယွမ်ကစ်ပူစစ်မဖြစ်မီ နှစ်များအတွင်းက သူသည် ဝါရှင်တန်မြို့သို့ ရောက်နေပြီး အစွဲရေးနိုင်ငံ၏ သံအမတ်ကြီးအဖြစ် ပေါက် ပေါက်ရောက်ရောက်တာဝန်ထမ်းရွက်လျက်ရှိသည်။ ယွမ်ကစ်ပူ စစ်ဖြစ်ပွား ပေါ်ပေါက်လာပြီး နှစ်ရက်မြောက်သောနေ့တွင် ဝန်ကြီးချုပ်မစွက်မီယာက သူ့ကို စစ်ရုံးမှကန်ထုတ်လိုက်ပြီး အစွဲရေးနိုင်ငံအတွက် ရန်ပုံငွေကောက်ခံ

ရေးဥက္ကဋ္ဌခန့်လိုက်သည်။ ထိုအလုပ်မှာ စစ်ဦးစီးချုပ်ဟောင်းတစ်ဦးအတွက် လွန်စွာ ဂုဏ်သိက္ခာကျသည့်အလုပ် ဖြစ်ပေသည်။

ထိုသို့အလုပ်ခံလိုက်ရခြင်းသည် ရာဘင်အတွက် ကောင်းဖို့ဖြစ်လာ သည်။ လေဘာပါတီ၏ ထိပ်သီးခေါင်းဆောင်ပင် ချာစပီးသည် ယွမ်ကစ်ပူ စစ်ပွဲနှင့်ပတ်သက်၍ အပြစ်တစ်စုံတစ်ရာမရှိသူ၊ သန့်ရှင်းသူ လူသစ် မျက်နှာ သစ်ကို လိုက်၍ရှာကြည့်သည့်အခါ ရာဘင်ကို သွား၍တွေ့ရသည်။ လေဘာ ပါတီ၏ဗဟိုကော်မတီတွင် ရာဘင်ကို စပီးက ထောက်ခံသော်လည်း ရာဘင်က ၂၉၈ ခဲ၊ ပဲရားက ၂၅၄ ခဲဖြင့် ကပ်၍လိုက်လာသည်။ ပဲရားသည် ဒါယန်း၏ ရင်းနှီးသော မဟာမိတ်တစ်ဦးဖြစ်ရာ ထိုသို့ ရာဘင်ကို ကပ်၍ လိုက်နိုင်ခဲ့သောကြောင့် သူ့အရှိန်အဝါမှာ မြင့်တက်လာသည်။ ထို့ကြောင့် သူ့အား ကာကွယ်ရေးဝန်ကြီး ရာထူးပေးအပ်ခဲ့ရလေသည်။ ရာဘင်သည် အီဘန်ကို ဖြုတ်လိုက်ပြီး အာလွန်ကို နိုင်ငံခြားရေးဝန်ကြီး ရာထူးပေးအပ် လေသည်။ ဤထိပ်တန်းဝန်ကြီးသုံးဦးတို့သည် ပါတီ၏ ဂိုဏ်းဂဏအသီး သီးကို တစ်ဦးစီ ကိုယ်စားပြုကြလေသည်။

ဤကြီး၃ကြီးအသစ်တို့သည် မိမိတို့၏ လုပ်ငန်းတာဝန်သစ်များကို အသားကျအောင်လုပ်ဖို့ပင် အချိန်မရကြသေးချေ။ ရာဘင်အစိုးရအဖွဲ့သည် ကတိသစ္စာကျိန်ဆိုပြီး နှစ်ပတ်မျှအကြာမှာပင် ကစ်ဆင်ဂျာသည် အရှေ့ အလယ်ပိုင်းသို့ တစ်လှည့်တစ်ပတ်ရောက်လာပြန်သည်။ ဤအကြိမ်တွင် သူတစ်ယောက်တည်းမဟုတ်။ သမ္မတကြီးနစ်ဆင်လည်း ပါလာသည်။ ရစ် ချတ်နစ်ဆင်၏ အရှေ့အလယ်ပိုင်းခရီးမှာ သူ၏ ရာထူးကို ဖြုတ်ချရန် အန္တရာယ်ပြုနေသော ဝါးတားဂိတ်အရေးအခင်းကို မျက်ခြည်ပြတ်သွားစေ ရန် ကြိမ်ကြဲရာ ကြံခြင်းဖြစ်ကြောင်း ထင်ရှားလှပေသည်။ သို့သော် ရာဘင် အစိုးရနှင့် သမ္မတဘာဒတ်တို့က နစ်ဆင်၏ ဟန်ရေးဝါရေးပြခြင်းကို လော ကွတ် ပိုလိုက်ကြသေးသည်။ ရာဘင်က နစ်ဆင်အလည်လာရောက်ခြင်းကို “အရေးကြီးသောနိုင်ငံရေးဖြစ်ရပ်” တစ်ခုဟူ၍ ကင်ပွန်းတပ်လိုက်သည့်-

ဆာဒတ်က ရာဘင်ထက်ပိုသည်။ သူသည် အီဂျစ်လူမျိုးသုံးသန်း ကို ကိုင်ရီမြို့ရှိ လမ်းမကြီးများပေါ်သို့ ထွက်ပြီးလျှင် အိမ်ပြုတော်တံခါး ဝတွင် နောက်ခြေတစ်ဖက်သာလျှင် ကျန်ရှိတော့သော ပုဂ္ဂိုလ်ကြီးကို ဖရာ

အောင်စစ်သည်တို့အား ကြိုဆိုသည့်ပုံစံအတိုင်း ကြိုဆိုစေခဲ့လေသည်။ ထိုသို့ ကြိုဆိုခြင်းကို တုန့်ပြန်သောအားဖြင့် နစ်ဆင်က ဆာဒတ်အတွက် အလွန် အဖိုးထိုက်တန်လှသော လက်ဆောင်ပဏ္ဏာတစ်ခုကို ယူဆောင်လာခဲ့သည်။ ထိုအရာကား အမေရိကန်တို့က အီဂျစ်တို့အား နှူကလီးယား ဓာတ်ပေါင်း ဖိုတစ်ခု တည်ဆောက်ပေးရန် အာမခံလိုက်ခြင်း ဖြစ်ပေသည်။

အမေရိကန်တို့က ထိုဓာတ်ပေါင်းဖိုသည် အေးချမ်းသောအမှုကိစ္စ များအတွက်သာဖြစ်ပါသည်ဟု ဆိုကြသော်လည်း အာရပ်တို့၏ လက်ထဲ တွင် နှူကလီးယားတပ်ဆင်မှုများ ရှိနေသည်ဟူသောအသံကို ကြားရရုံနှင့် အစွရေးခေါင်းဆောင်ပိုင်းမှာ အူတုန်အသည်းတုန် ဖြစ်ကုန်ကြသည်။ နှူကလီးယားပါရဂူများက ထိုဓာတ်ပေါင်းဖိုမျိုးသည် စစ်အတွက် အသုံးချနိုင် အောင် ပြုပြင်ပြောင်းလဲ၍ ရနိုင်ခြင်းကို သိရှိကြသည်။ အစွရေးတို့အဖို့ စိတ်အနှောင့်အယှက် အဖြစ်ရဆုံးမှာ ထိုအကြောင်းကို သတင်းစာများတွင် ပါရှိလာမှ သိရခြင်းဖြစ်ပေသည်။

ကစ်ဆင်ဂျာသည် အစွရေးတို့အား နှစ်သိမ့်သော စာတစ်စောင်ကို ဂျေရုဆလင်သို့ ချက်ချင်းပေးပို့လိုက်သည်။ ထိုစာတွင် အီဂျစ်တို့သည် မိမိတို့ တိုင်းပြည်တွင်း၌ အသုံးပြုရန်အတွက် နှူကလီးယား ဓာတ်ပေါင်းဖို တစ်ခု လိုနေ၍ ပေးရခြင်းဖြစ်သည်။ သူတို့သည် ထိုအရာကို အမေရိကန်ထံ မှ မရခဲ့လျှင် မော်စကိုဘက်သို့ လှည့်ကြမည်ဟူ၍ ကစ်ဆင်ဂျာက ရှင်း၍ ပြသည်။ အမေရိကန်တို့၏ လိုလားမှုသည် အီဂျစ်တို့ အမေရိကန် ပြည်ထောင်စုအပေါ်မှာ မှီခိုအားထားရေးဖြစ်ပြီး မော်စကိုအပေါ် အားမထားရန် ဖြစ်သည်။ ထိုလိုလားမှုသည် အစွရေးတို့၏ လိုလားမှုနှင့် ထပ်တူထပ်မျှ ကျလိမ့်မည်ဟူ၍လည်း တင်ပြသည်။

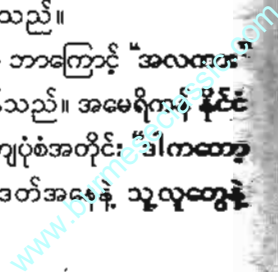
ဤရှင်းလင်းအကြောင်းပြချက်ကို ရာဘင်၊ ပဲရားနှင့် အာလွန်တို့ သုံးဦးစလုံးက လက်ခံကြလေသည်။ ထိုသို့ လက်မခံလျှင်လည်း သူတို့မှာ အခြားရွေးချယ်စရာ လမ်းမရှိကြချေ။ သူတို့အဖို့ အခံရကျပ်နေသည့် အခြားကိစ္စတစ်ခုမှာ ထိုအကြောင်းကို အမေရိကန်တို့ထံမှ ကြိုကြိုတင်တင် မသိရဘဲ သတင်းစာထဲ၌ ပါရှိလာမှ သိရခြင်းဖြစ်ပေသည်။ အစွရေးတို့သည် စစ်တပ်များ ခွဲခွာရှင်းလင်းရေး သဘောတူညီချက်နှစ်ရပ်ကို

မကြာမီက လက်မှတ်ရေးထိုးခဲ့ကြသည်။ ထိုသို့လက်မှတ်ရေးထိုးခဲ့ကြခြင်း မှာ အမေရိကန်တို့၏ မိတ်ဆွေဖြစ်နှင့် စစ်ရေးအကူအညီကို ယုံကြည်အားထားမှုအပေါ်တွင် အများဆုံးအခြေခံခဲ့သည်။ ထိုသို့လက်မှတ်ရေးထိုးပြီး၍မှ မကြာသေးမီ ယခုလိုဖြစ်လာခြင်းသည် နှစ်နိုင်ငံဆက်ဆံရေးအတွက် အစကောင်းသည့် လက္ခဏာမဟုတ်ချေ။ ထို့ပြင် နှူကလီးယား ဓာတ်ပေါင်းဖိုနှင့်ပတ်သက်၍ နောက်ခံသမိုင်းကြောင်းကလည်း စိတ်မအေးစရာ ဖြစ်ခဲ့ရသည်။ ကစ်ဆင်ဂျာသည် စစ်တပ်ချင်း ခွဲခွာရှင်းလင်းရေးစကားများ ပြောဆိုနေစဉ်ကာလအတွင်း အီဂျစ်အား နှူကလီးယား ဓာတ်ပေါင်းဖိုပေးရေးကို လျှို့ဝှက်၍ ကတိပေးထားခဲ့သည်ဟု အစွရေးတို့က သင်္ကာမကင်း ဖြစ်ခဲ့ကြသည်။ သို့ဖြစ်၍ မစွက်မီယာက ထိုအကြောင်းကို ကစ်ဆင်ဂျာအား အကြိမ်ကြိမ်မေးသည်။ သို့သော် ကစ်ဆင်ဂျာက အီဂျစ်သည် တောင်းလည်း မတောင်း၊ ရလည်းမရဟူ၍သာ မေးတိုင်း မေးတိုင်း တစ်ပုံစံတည်းဖြေသည်။

အီဂျစ်နှင့်သဘောတူညီချက် လက်မှတ်ရေးထိုးပြီး၍ သုံးလခန့်မျှ အကြာတွင် လျှပ်စစ်ဓာတ်အားပေးစက်ရုံ ဆောက်လုပ်ရေးနှင့်ပတ်သက်၍ အီဂျစ်ကိုယ်စားလှယ်အဖွဲ့တစ်ဖွဲ့ အမေရိကန်ပြည်သို့ ရောက်လာသည်။ အာလီအာဗါသတင်းစာက အီဂျစ်ကိုယ်စားလှယ်အဖွဲ့သည် နှူကလီးယား ဓာတ်ပေါင်းဖို ဆောက်လုပ်ရေးနှင့်ပတ်သက်၍ ဆွေးနွေးကြသည်ဟု ဖော်ပြလိုက်သည်။

ထိုသတင်းကို ကြားသောအခါ မစွက်မီယာမှာ ဒေါသအို ပေါက်ကွဲလေတော့သည်။ သို့ဖြင့် မစွက်မီယာက သံအမတ်ကြီး ဒင်းနစ်အား အကျိုးအကြောင်းမေးမြန်းရန် ညွှန်ကြားချက်ပို့လိုက်လေသည်။ ဒင်းနစ်သည် ကစ်ဆင်ဂျာနှင့်တွေ့၍ မေးကြည့်သည့်အခါ “အလကားဟာတွေပါ၊ နှူကလီးယားဓာတ်ပေါင်းဖိုလည်း မဟုတ်ပါဘူး။ အတတ်ပညာနဲ့ ပတ်သက်တဲ့ အကူအညီတောင်းတာပါ” ဟု အဖြေရရှိလေသည်။

သို့ဖြစ်လျှင် အီဂျစ်သတင်းစာတစ်စောင်က ဘာကြောင့် “အလကား” သတင်းကို ထည့်ရသနည်းဟု ဒင်းနစ်က မေးပြန်သည်။ အမေရိကန် နိုင်ငံခြားရေးဝန်ကြီးက သရော်ဖြူးဖြူးကာ သူပြောနေကျပုံစံအတိုင်း “ဒါကတော့ သူပြည်ထဲအတွက် လိုအပ်လို့ပေါ့။ သမ္မတဆာဒတ်အနေနဲ့ သူလူတွေနဲ့

အာရပ်နိုင်ငံတွေကို သူ့ဘယ်လောက်အောင်မြင်မှုတွေ ရနေတယ်ဆိုတာ ပြဖို့လိုတယ်။ အဲဒါ သူလုပ်နေကျအတိုင်း လုပ်တာပဲ။”

ဒင်းနစ်က ကစ်ဆင်ဂျာ၏ ဖြေရှင်းချက်ကို ဂျေရုဆလင်သို့ ပို့လိုက်ရာ ဂျေရုဆလင်က ထိုအဖြေကို မယုံချင်လှသော်လည်း နောက်ဆုံးတွင် ဘာမျှမတတ်နိုင်သည့်အနေဖြင့် လက်ခံခဲ့ရလေသည်။

အမေရိကန်သမ္မတ နစ်ဆင်သည် ဇွန်လ ၁၇ ရက်နေ့တွင် အစွဲရေးသို့ ရောက်လာသည်။ သို့သော် ထိုအကြောင်းကို သူ့အား မေးမကြည့်ချေ။ ကစ်ဆင်ဂျာကိုသာ ရှေးဦးစွာ ထိုအကြောင်းကို မေးကြသည်။ ကစ်ဆင်ဂျာက မိုးမွန်နေအောင် တောင်းပန်သည်။ အစတုန်းကတော့ အီဂျစ်တို့က လျှပ်စစ်ဓာတ်အားပေးစက်ရုံကိုပဲ တောင်းသည်။ နောက်တော့ အတင်းဖိပြီး တောင်းဆိုလာကြသည့်အတွက် နျူကလီးယားဓာတ်ပေါင်းဖို ဖြစ်သွားရသည်ဟု ပြောပြသည်။

သည်လိုဆိုလျှင် ဘာကြောင့် အစွဲရေးတို့အား ကြိုတင်ပြီး အကြောင်းမကြားခဲ့သနည်းဟု မေးသည့်အခါ ကစ်ဆင်ဂျာက ထိုမေးခွန်းကို ဖယ်ရှားပစ်သည့်အနေဖြင့် လက်ကိုရမ်းကာ ထိုသို့ဖြစ်ခဲ့သည်မှာ မတော်တဆ မေ့လျော့မှုမျှသာဖြစ်သည်ဟု ဆိုလေသည်။

သည့်နောက် အစွဲရေးတို့က မေးစရာတစ်ခုရှိသေးသည်။ ထို နျူကလီးယားဓာတ်ပေါင်းဖိုကို နောက်ဆုံးအဆင့်တွင် စစ်ရေးကိစ္စများအတွက် အသုံးပြုမပြုဟူ၍ သိနိုင်အောင် မည်သို့လုပ်နိုင်ပါမည်နည်းဟူသော မေးခွန်းဖြစ်သည်။ ကစ်ဆင်ဂျာသည် သူ့မျက်မှန်ကို ဧတိတိ ခပ်အေးအေးပွတ်တိုက်ရင်း “ဒါတော့ မသိဘူး”ဟု ပြောလိုက်သည်။ ပြီးမှ အစွဲရေးတို့က မည်သို့ အကြံပေးလိုသနည်းဟု ပြန်၍မေးသည်။

ကစ်ဆင်ဂျာသည် အစွဲရေးတို့၏အဖြေကို ရုတ်တရက်မရသဖြင့် စောင့်၍နေရသည်။ ပြီးမှ အစွဲရေးတို့က အမေရိကန်က ကြည့်ရှုကြပ်မတ်ပေးရန်ပြောသည်။ ကစ်ဆင်ဂျာက ထိုအကြံမှာမဆိုးလှပါ။ သို့သော် ထိုသို့ ကြပ်မတ်ကြည့်ရှုလျှင် အီဂျစ်တို့၏ နျူကလီးယားရေးရာ အဆင်ပြေမှုများ ရှိအောင် ကြည့်ရှုစောင့်ရှောက်ပေးသည့်သဘော သက်ရောက်လိမ့်မည်ဟု ပြောပြသည်။

ထိုသို့ပြောလိုက်သည့်အတွက် အစွဲရေးတို့က ထိုကိစ္စကို ဆက်၍ မဆွေးနွေးတော့ဘဲ ရပ်လိုက်လေသည်။ အစွဲရေးခေါင်းဆောင်များသည် အီဂျစ်တို့၏ နျူကလီးယားဓာတ်ပေါင်းဖိုနှင့် ပတ်သက်၍ မိမိတို့၏တိုင်းသူ ပြည်သားများအား သောကမပွားစေရန် ချွေးသိပ်ကြရကာ ထိုဓာတ်ပေါင်းဖိုကို ဆိုဗီယက်ယူနီယံမှ ရယူခြင်းထက် အမေရိကန်ပြည်ထောင်စုထံမှ ရရှိခြင်းက ပိုလို့ကောင်းပါသေးသည်ဟု ပြောကြရလေတော့သည်။

နျူကလီးယားဓာတ်ပေါင်းဖိုပေးသည့် ကိစ္စမှာ အစွဲရေးတို့အတွက် အလားမလာမကောင်းသော နိမိတ်ဖြစ်ပေသည်။ ထိုသို့ ပေးခြင်းကို ထောက်ချင့်ရခြင်းအားဖြင့် ကစ်ဆင်ဂျာသည် သဘောတူညီချက်အောင် ပန်းနှစ်ခုနှင့် တင်းတိမ်နေမည်မဟုတ်ဘဲ ရှေ့သို့ဆက်၍ စခန်းသွားဦးမည်ကို မြင်နိုင်ပေသည်။ အမေရိကန်ပြည်ထောင်စုသည် ရပ်၍မနေနိုင်။ အာရပ်ကမ္ဘာကြီးထဲသို့ ဦးဦးဖျားဖျား ထိုးဖောက်ဝင်ရောက်မိနေပြီဖြစ်သော နယ်မြေကို ပို၍ကျယ်ဝန်းလာအောင် ပြုလုပ်ရန် နိုင်ငံရေးအရှိန်ကို တိုးမြှင့်ဖို့လိုလေသည်။ သမ္မတနစ်ဆင်သည် မည်သို့ပြုလုပ်ရမည်ကို အသေးစိတ်ညွှန်ကြားမနေချေ။ ထိုကိစ္စမျိုးကို ကစ်ဆင်ဂျာနှင့်သာ လွှဲထားစေခြင်းဖြစ်သည်။ သို့သော် အဓိကမူဝါဒနှင့် ဦးတည်ချက်ကို အလေးအနက်ပြု၍ညွှန်ကြားသည်။ ယခုအကြိမ်တွင် သွားရောက်ရမည့်လမ်းအားလုံးသည် ဂျော်ဒန်နိုင်ငံသို့ ရှေးရှုနေလေသည်။ အီဂျစ်နှင့် ဆီးရီးယားတို့အလှည့်သည် နောက်မှပြန်လာမည်။ လောလောဆယ်အဖို့မှာ ဟူစိန်ဘုရင်ကို တစ်ခုခုလုပ်၍ ပေးရလိမ့်မည်။

ယခုအကြိမ်တွင် ကစ်ဆင်ဂျာက အမေရိကန်တို့၏အကြောင်းပြချက်ကို အသေးစိတ်တင်ပြသည်။ အစွဲရေးတို့အနေဖြင့် ရွေးချယ်ရမည့်မှာ ဟူစိန်ဘုရင်နှင့် စေ့စပ်ဆွေးနွေးဖို့ မဆွေးနွေးဖို့မဟုတ်ဘဲ ဟူစိန်နှင့် ယခုဆွေးနွေးမည်လား၊ သို့မဟုတ် နောင်ခါကျမှ ပါလက်စတိုင်း လူ့စစ်မြောက်ရေးအဖွဲ့ခေါင်းဆောင်အာရဖတ်နှင့် ဆွေးနွေးရန် အကျပ်ကိုင်ကြီးခံမည်လားဟူသော အချက်နှစ်ချက်ကို ရွေးချယ်ရန် ဖြစ်သည်ဟု ကန့်သတ်ပြောပြသည်။ ဟူစိန်နှင့် သဘောတူညီမှုပြုလုပ်ရန် တစ်ခုခု ပြောပြကြာနေသမျှ အာရပ်ကမ္ဘာကြီးတွင် ပါလက်စတိုင်းအဖွဲ့အစည်းများ၏ အခြေအနေသည် တစ်နေ့တခြား တိုးတက်လာမည်။ ထိုသို့ ဖြစ်လာခဲ့လျှင်

မည်သည့်စခန်းသို့ ဆိုက်မည်ဖြစ်သည်ကို အစွဲအကွဲအပြောင်းအလဲအတိုင်း အမြင်မလွဲသင့်ကြောင်းဖြင့် ကစ်ဆင်ဂျာက သတိပေးသည်။ အစွဲအကွဲအပြောင်းအလဲအတိုင်း အမြင်မလွဲသင့်ကြောင်းဖြင့် ကစ်ဆင်ဂျာက သတိပေးသည်။ အစွဲအကွဲအပြောင်းအလဲအတိုင်း အမြင်မလွဲသင့်ကြောင်းဖြင့် ကစ်ဆင်ဂျာက သတိပေးသည်။ အစွဲအကွဲအပြောင်းအလဲအတိုင်း အမြင်မလွဲသင့်ကြောင်းဖြင့် ကစ်ဆင်ဂျာက သတိပေးသည်။

ဤအရေးသည် အစွဲအကွဲအပြောင်းအလဲအတိုင်း အမြင်မလွဲသင့်ကြောင်းဖြင့် ကစ်ဆင်ဂျာက သတိပေးသည်။ အစွဲအကွဲအပြောင်းအလဲအတိုင်း အမြင်မလွဲသင့်ကြောင်းဖြင့် ကစ်ဆင်ဂျာက သတိပေးသည်။ အစွဲအကွဲအပြောင်းအလဲအတိုင်း အမြင်မလွဲသင့်ကြောင်းဖြင့် ကစ်ဆင်ဂျာက သတိပေးသည်။ အစွဲအကွဲအပြောင်းအလဲအတိုင်း အမြင်မလွဲသင့်ကြောင်းဖြင့် ကစ်ဆင်ဂျာက သတိပေးသည်။

ရာဘင်၏အစိုးရသစ် တက်လာပြန်တော့လည်း ဂျော်ဒန်ပြဿနာမှာ နိုင်ငံရေးနှင့်သဘောတရားရေး ပဋိပက္ခများဖြင့် ရှုပ်ထွေးလျက်ရှိသည့် အပယ်ခံရတံခါးကြီးကို ဖွင့်လိုက်သလိုဖြစ်နေသည်။ ခေါင်းဆောင်ကြီးသုံးဦးတို့အထဲတွင် အာလွန်က လိုက်လျောမှု အများဆုံးပြုလိုသူ ဖြစ်သည်။ သူသည် ဟူစီန်ဘုရင်နှင့် ငြိမ်းချမ်းရေးသဘောတူညီချက်အတွက် စေ့စပ်ဆွေးနွေးရာတွင် အစွဲအကွဲအပြောင်းအလဲအတိုင်း အမြင်မလွဲသင့်ကြောင်းဖြင့် ကစ်ဆင်ဂျာက သတိပေးသည်။

ဟူစီန်အား လွှဲပြောင်းပေးရန် လိုလားသော်လည်း ထိုနယ်မြေမှ အစွဲအကွဲအပြောင်းအလဲအတိုင်း အမြင်မလွဲသင့်ကြောင်းဖြင့် ကစ်ဆင်ဂျာက သတိပေးသည်။

ဝန်ကြီးချုပ်ရာဘင်မှာ သူ၏သဘောထားကို ထုတ်ဖော်ပြဖို့ရန် အကျပ်အတည်းအခြေအနေ မဆိုက်ခဲ့သေးပေ။ သူသည် ဂျူးဒီးယားနှင့် ဆမားရီးယားတို့နှင့်ပတ်သက်၍ မည်သည့်သံယောဇဉ်မျှ မရှိချေ။ တစ်ခါတုန်းက သူသည် ထိုနယ်မြေများရှိ ဂျူးတို့၏မြေသစ်ယာသစ်များကို နိုင်ငံလှည့်ခရီးသည် တစ်ဦးအနေဖြင့် သွားရောက်ကြည့်ရှုဖို့ရန် ဝန်မလေးပါဟု ဆိုခဲ့သည်။ ထို့အပြင် ရာဘင်၏အစိုးရအဖွဲ့ထဲမှာ ယခုအကြိမ်တွင် အမျိုးဘာသာ သာသနာပါတီလည်း ပါဝင်မနေတော့ပေ။ သို့ဖြစ်၍ သူအနေဖြင့် ထိုကိစ္စနှင့်ပတ်သက်ပြီး သဘောတရားရေး ခံယူချက်တက်ကြွမှုတို့ကို ထိုင်းမှိုင်းသွားအောင်နှင့် ယထာဘူတကျအောင် လုပ်ဆောင်နိုင်ပုံရနေပေသည်။

သို့ရာတွင် ရာဘင်သည် ရုတ်တရက်ဆိုသလို မစွက်မီယာ လုပ်သလို ဂျော်ဒန်မြစ်အနောက်ဘက်ကမ်းမှ ဆုတ်ခွာရေး၊ မဆုတ်ခွာရေးကို အခြေခံ၍ ရွေးကောက်ပွဲပြုလုပ်ရန် ကတိပြုလိုက်လေသည်။ ထိုသို့ဖြစ်ခြင်းမှာ သူ၏နိုင်ငံရေးအတွေ့အကြုံ နည်းပါးသေး၍လော၊ သူ၏ ရာထူးတည်မြဲရေးအတွက် မသေချာ၍လော၊ သို့မဟုတ် မပြောနိုင်သောစိတ် ရုတ်တရက်ပေါက်လာ၍လောဟု အမျိုးမျိုးစဉ်းစားစရာရှိနေပေသည်။ မည်သို့ဖြစ်စေ၊ သူ၏ကြေညာချက်သည် ဂျော်ဒန်နှင့် ကြားဖြတ်သဘောတူညီမှုပြုလုပ်ရန် အစွဲအကွဲအပြောင်းအလဲအတိုင်း အမြင်မလွဲသင့်ကြောင်းဖြင့် ကစ်ဆင်ဂျာက သတိပေးသည်။

နစ်ဆင်နှင့်ကစ်ဆင်ဂျာတို့မှာ အစွဲအကွဲအပြောင်းအလဲအတိုင်း အမြင်မလွဲသင့်ကြောင်းဖြင့် ကစ်ဆင်ဂျာက သတိပေးသည်။ အရေးနှင့် ပတ်သက်ပြီး ရှေ့ဆက်လုပ်ဆောင်ရေးအတွက် မည်သည့်စကားမျှမရရှိဘဲ အစွဲအကွဲအပြောင်းအလဲအတိုင်း အမြင်မလွဲသင့်ကြောင်းဖြင့် ကစ်ဆင်ဂျာက သတိပေးသည်။ သို့ရာတွင် သူတို့သည် ဂျော်ဒန်မြို့တော် အမွန်သို့ ရောက်ရှိကြသည့်အခါ ကစ်ဆင်ဂျာမှာ ဘာစွဲစိတ်ရှုပ်ခြင်းမဖြစ်မိပေ။ သူသည် ဟူစီန်အတွက် အခြေခံအားဖြင့် ဝန်မလေးပါဟု ဆိုခဲ့သည်။ ထို့အပြင် ရာဘင်၏အစိုးရအဖွဲ့ထဲမှာ ယခုအကြိမ်တွင် အမျိုးဘာသာ သာသနာပါတီလည်း ပါဝင်မနေတော့ပေ။ သို့ဖြစ်၍ သူအနေဖြင့် ထိုကိစ္စနှင့်ပတ်သက်ပြီး သဘောတရားရေး ခံယူချက်တက်ကြွမှုတို့ကို ထိုင်းမှိုင်းသွားအောင်နှင့် ယထာဘူတကျအောင် လုပ်ဆောင်နိုင်ပုံရနေပေသည်။

လိုက်လေသည်။ နောက်တစ်ကြိမ် ဂျော်ဒန်နှင့် ဆွေးနွေးကြသည့်အခါ အမေရိကန်က ဂျော်ဒန်၏ နောက်က ရပ်တည်ပါမည်။ ကြားဖြတ်ငြိမ်းချမ်းရေးသဘောတူညီချက် ရရှိဖို့ရန်မှာ အခါမဝေးတော့ပါပြီဟု ဆိုလိုက်သည်။

ကစ်ဆင်ဂျာသည် အစွဲရေးနိုင်ငံအတွင်းရေးမှာ အမယ်ဘုတ်ကဲ့ သူ့ချည်ခင် ဖြစ်နေခြင်းကို ထည့်၍မတွက်ချေ။ ရာဘင်မှာ ဂျော်ဒန်အနောက်ဘက်ကမ်းက ဆုတ်ခွာရေးမှန်သမျှ အထွေထွေရွေးကောက်ပွဲဖြင့် ဆုံးဖြတ်ပါမည်ဟူသောကတိဖြင့် မိမိကိုယ်မိမိ တုပ်ပြီးနှောင်ပြီးသား ဖြစ်နေသည်။ သို့ဖြစ်ရာ ကစ်ဆင်ဂျာ၏ ပန်ကြားချက်ကို စဉ်းစားလိုက်သည့်အခါ ဂျော်ဒန်အနောက်ဘက်ကမ်းက ဆုတ်ခွာရေးမှန်သမျှ အချိန်မကျမီ ရွေးကောက်ပွဲကျင်းပရမည်ဖြစ်ပြီး ထိုသို့ ကျင်းပခဲ့ရလျှင် မိမိသည် ဝန်ကြီးချုပ်ထိုင်ခုံကို ဖင်နွေးအောင်မှ မထိုင်ရခင် ကလော်ထုတ်ခံရမည်ကို စိုးရိမ်မိလေသည်။ သို့ဖြစ်၍ ဂျော်ဒန်အရေးကို မဆွေးနွေးသေးဘဲ ဆိုင်းငံ့ထားရစေအောင် ရာဘင်သည် အီဂျစ်နှင့် နောက်ထပ် ဆွေးနွေးရန် ကုလားဖန်ထိုးရလေသည်။ ပဲရားသည် ဂျော်ဒန်မြစ် အနောက်ဘက်မှ ဆုတ်ခွာရေးကိုမူအားဖြင့် ကန့်ကွက်နေသူဖြစ်ရာ ရာဘင်က အီဂျစ်နှင့်ထပ်မံဆွေးနွေးလိုခြင်းကို ဝန်ကြီးချုပ် သဘောအတိုင်း လုပ်ချင်သလို လုပ်ပါစေဟု ကြည့်နေလိုက်သည်။ ရာဘင်သည် ဂျော်ဒန်ကိစ္စ၊ အီဂျစ်ကိစ္စတို့နှင့် ပတ်သက်၍ သူကြေညာခဲ့သည့် စကားများကို အကြောင်းပြုကာ ကျွမ်းထိုးမှောက်ခုံကျလျှင်လည်း ပဲရားက ဝမ်းနည်းမည် မဟုတ်ချေ။ ရာဘင် ထိုသို့ဖြစ်ခဲ့လျှင် ဝန်ကြီးချုပ် ရာထူးကို မျက်စောင်းထိုးနေသော ပဲရားအဖို့ ရည်မှန်းချက်အရလည်းကောင်း၊ နိုင်ငံရေးအရလည်းကောင်း အမြတ်ပင်ဖြစ်ပေသည်။

ကစ်ဆင်ဂျာသည် ရာဘင်၏ ကြေညာချက်ကို ကြားသိရသည့်အခါ အစွဲရေးတို့ထံ သတင်းတစ်ခု ရောက်ရှိသွားအောင် ပြုလုပ်ရန် ဆုံးဖြတ်သည်။ သူ့လက်ထောက် နိုင်ငံခြားရေးဝန်ကြီး ဆစ္စကိုအား လွှတ်တော် နိုင်ငံခြားရေးကော်မတီထံ သွားရောက်စေသည်။ ဆစ္စကိုက အာရာဖတ်သည် အကြမ်းဖက်လမ်းစဉ်ကိုစွန့်၍ နိုင်ငံရေးအရ ဖြေရှင်းရန် လမ်းစဉ်ကို လိုက်မည်။ ဂျီနီဗာကွန်ဖရင့်ကို တက်ရောက်ရန် သဘောတူနိုင်စရာ ရှိသည်ဟူ၍ ကော်မတီထံ အစီရင်ခံသည်။

ထုံးစံအတိုင်း ဆစ္စကို၏ အစီရင်ခံချက်သည် အစွဲရေးအစိုးရတို့ နားထံသို့ ချက်ချင်းရောက်ရှိသွားသည်။ ထိုသို့ ရောက်ရှိသွားသည်နှင့် ကစ်ဆင်ဂျာ မျှော်လင့်ထားသည့်အတိုင်း မုန်တိုင်း ရိုက်ခတ်သွားလေတော့သည်။ ထိုသို့ မုန်တိုင်း ရိုက်ခတ်သွားခြင်းမှာ ဂျီနီဗာသို့ အာရာဖတ် တက်ရောက်လာဖွယ်ရှိသည့်အရေးကြောင့် မဟုတ်။ အမှန်မှာ အမေရိကန် အထက်အရာရှိကြီးတစ်ဦးက အစွဲရေးနှင့် ပါလက်စတိုင်း လွတ်မြောက်ရေးအဖွဲ့တို့ စေ့စပ်ဆွေးနွေးရန် ကြံစည်စိတ်ကူးခဲ့ခြင်းကြောင့် ဖြစ်သည်။ ဤသည်မှာ ကစ်ဆင်ဂျာက ဝန်ကြီးချုပ်ရာဘင်သည် ဂျော်ဒန်ကိစ္စကို ဆက်လက်၍ ခေါင်းမာနေမည်ဆိုက အမေရိကန်အနေဖြင့် ပါလက်စတိုင်းတို့ဘက်က လိုက်ပါရလိမ့်မည်ဟု အချက်ပြလိုက်ခြင်းဖြစ်ပေသည်။

တစ်ခုတော့ရှိသည်။ အမေရိကန်နိုင်ငံခြားရေးဌာနက ဆစ္စကို၏ ပြောဆိုချက်နှင့်စပ်လျဉ်း၍ ရာဘင်ထံ “ဖြေရှင်းချက်” ပို့ပေးသည်။ စာတွင် ပါလက်စတိုင်းပျောက်ကျားတို့နှင့်ပတ်သက်၍ အမေရိကန်၏ သဘောထားမပြောင်းပါဟု ပါရှိသည်။ သို့သော် အစွဲရေးတို့က ဂျော်ဒန်နှင့် ကြားဖြတ် သဘောတူညီမှုပြုလုပ်ရန် ဆက်လက်ငြင်းဆန်နေမည် ဆိုပါက နောင်အနာဂတ်တွင် အမေရိကန်တို့၏ သဘောထားပြောင်းရလိမ့်မည်ဟု ထိုရှင်းလင်းချက်ထဲ၌ အရိပ်နိမိတ်ဖော်ပြလိုက်သည်။

သို့သော် ကစ်ဆင်ဂျာက အစွဲရေးတို့အား သတင်းပေးလိုသည်မှာ ဤတစ်ချက်သာမဟုတ်ပေ။ သူသည် ပင်တဂွန်ကို တယ်လီဖုန်းဆက်ပြီး အစွဲရေးသို့ လက်နက်များ အကူအညီပေးနေခြင်းကို နှေးနှေးပြုလုပ်ရန် ညွှန်ကြားသည်။ ထိုသို့လုပ်ရာတွင် အစွဲရေးကို ထိခိုက်လောက်အောင် မဟုတ်ဘဲ သိသာရုံမျှ ခံစားရအောင် ပြုလုပ်ရန်ဖြစ်သည်။

ပင်တဂွန်မှ အထက်အရာရှိကြီးတစ်ဦးက ကစ်ဆင်ဂျာ ညွှန်ကြားချက်ကို မှတ်ယူထားပြီး တင်ပြပေးပါမည်ဟု ကတိပြုသည်။ ခဏအကြာတွင် ထိုအရာရှိကြီးက ကစ်ဆင်ဂျာထံပြန်၍ တယ်လီဖုန်းဆက်ကာ “ဆယ်ဘ်ဆင်းဂါးက ဤအမိန့်စာကို စာဖြင့်ရေး၍ ညွှန်ကြားစေလိုပါသည်” ဟု ပြန်ကြားလိုက်လေသည်။ ကစ်ဆင်ဂျာသည် ထိုသို့ပြောသည့်အခွက် အလွန်ဒေါသထွက်သွားသည်။ သို့သော် ဘာမျှမပြောဘဲ သူ့အမိန့်ကို စာဖြင့် ရေး

ပေးလိုက်သည်။ ထိုသို့ ဆလက်ဆင်းဂါးက စာဖြင့် အမိန့်ထုတ်ရန်တောင်းဆိုခြင်းမှာ ယွမ်ကစစ်ပုံစစ်ဖြစ်ပွားချိန်က အငြင်းပွားမှု ဖြစ်ခဲ့ရသည့် သာဓက ရှိနေသောကြောင့်ဖြစ်ခြင်းကို ကစိဆင်ဂျာလည်း တွေးမိသည်။ အခြားသူများလည်း နားလည်သဘောပေါက်ကြသည်။

ချက်ချင်းပင် ဝါရှင်တန်ရှိ အစွဲရေးသံရုံးမှ ဂျေရဆလင်သို့ ယခင် လာနေကျစာမျိုး ဆက်တိုက်ရောက်ရှိလာလေသည်။ စာထဲတွင် အစွဲရေးသို့ လက်နက်များတင်ပို့ရေးတွင် နောင်နွေးကြန့်ကြာမှုများမှာ ရှင်းမပြတတ်သော ကလိန်ကျမှုများ ရှိနေကြောင်း၊ ထိုကိစ္စကို စုံစမ်းမေးမြန်းသည့်အခါ အမေရိကန်တို့က ယခုလိုဖြစ်ရခြင်းမှာ နိုင်ငံရေးနှင့်ဘာမျှ မသက်ဆိုင်ဘဲ လုပ်ငန်းဆိုင်ရာပြဿနာနှင့် ဗျူရိုကရက်စနစ်တို့ကြောင့် ဖြစ်သည်ဟူ၍သာ အဖြေပေးကြကြောင်းဖြင့် ဖော်ပြပါရှိလေသည်။ ဤတွင် ကစိဆင်ဂျာ သိစေလိုသည့်အကြောင်းကို အစွဲရေးတို့ ကောင်းကောင်းကြီး သိကြပေပြီ။

ထိုသို့ဖြစ်နေသည့် အခြေအနေအတွင်းမှာပင် အစွဲရေးကက်ဘီနက် အဖွဲ့ဝင်စုံညီအစည်းအဝေးကို ဝါရှင်တန်သို့ နိုင်ငံခြားရေးဝန်ကြီး အာလွန် မသွားမီ တစ်ပတ်အလိုဖြစ်သော ၁၉၇၄ ခု၊ ဇူလိုင်လ ၂၁ ရက်နေ့တွင် ကျင်းပလေသည်။

အစည်းအဝေးမကျင်းပမီ တစ်ရက်က သတင်းစာထဲတွင် အာလွန်သည် အိဂျစ်တို့နှင့် နောက်ထပ်တစ်စုံတစ်ရာ ဆွေးနွေးခြင်း မပြုလုပ်မီ ဂျော်ဒန်မှ တစ်စိတ်တစ်ဒေသ ဆုတ်ခွာရေးကို ကစိဆင်ဂျာနှင့် ဆွေးနွေးခွင့်ပြုရန် အခွင့်အာဏာ တောင်းခံလိမ့်မည်ဟု ရေးသားဖော်ပြခဲ့သည်။ သို့ရာတွင် အာလွန်သည် ဝန်ကြီးချုပ်နှင့် အတိအလင်း ပဋိပက္ခမဖြစ်လို၍ မိမိ၏တောင်းဆိုချက်ကို နောက်ဆုံးအချိန်ကျမှ ကပ်ပြီ၊ ရုတ်သိမ်းလိုက်သည်။ သို့ဖြင့် ရာဘင်သည် သူ့အကြိုက်ဆုံးဖြစ်ချက်ဖြင့် အစည်းအဝေးခန်းမထဲမှ ထွက်လာနိုင်ခဲ့သည်။ အစိုးရတရားဝင် ကြေညာချက်မှာ အစွဲရေးသည် ဂျော်ဒန်နှင့် ငြိမ်းချမ်းရေးသဘောတူညီမှု ရရှိရန်အတွက် စေ့စပ်ဆွေးနွေးရေးများ ဆောင်ရွက်မည်ဟူ၍ဖြစ်သည်။ ထိုကြေညာချက်တွင် ဆိုထားသော “ငြိမ်းချမ်းရေးသဘောတူညီမှု” ဆိုသည်မှာ အပြီးသတ်သဘောတူညီချက် ဖြစ်နိုင်စရာ လုံးဝမရှိပေ။ ကစိဆင်ဂျာ အလိုရှိသော ဂျော်ဒန်၏

ကြားဖြတ်သဘောတူညီချက်ဆိုသည်မှာ အစွဲရေးအစိုးရ၏ ဆွေးနွေးပွဲ အစီအစဉ်ထဲတွင် မပါရှိခဲ့ချေ။

ကစိဆင်ဂျာသည် ထိုကြေညာချက်ကိုသိရှိရ၍ များစွာ စိတ်အနှောင့်အယှက်ဖြစ်ကာ အစွဲရေးနိုင်ငံခြားရေးဝန်ကြီး အာလွန်အလာကိုသာ စောင့်ရန် ဆုံးဖြတ်လိုက်ရသည်။ ကစိဆင်ဂျာသည် ဟားဗတ်တက္ကသိုလ်တွင် မိမိပါမောက္ခလုပ်စဉ်က တပည့်ဖြစ်ခဲ့ဖူးသော အာလွန်ကို ကင့်ဒေးဗစ်စခန်းသို့ လာရောက်၍ သူနှင့် တစ်ခုချင်း တစ်ခုချင်း ရှင်းလင်းပြောပြရန် ဖိတ်ခေါ်ခဲ့သည်။ ကစိဆင်ဂျာနှင့် အာလွန်တို့သည် ကင့်ဒေးဗစ်စခန်း၏ သာယာတင့်တယ်လှသော ပန်းခြံကြီးထဲတွင် အတူ လမ်းလျှောက်ကြရင်း ယေဘုယျ နိုင်ငံရေးအခြေအနေများကို အကဲခတ်သုံးသပ်ကြသည်။ ကစိဆင်ဂျာက ဆိုဗီယက်တို့၏ ဖိနှိပ်တိုက်တွန်းနေခြင်းကြောင့် ဂျီနီဗာကွန်ဖရင့်ကို အမြန်ပြန်လည်၍ မခေါ်ဘဲနေလျှင် မဖြစ်တော့ကြောင်း၊ ဆိုဗီယက်တို့ကို သည့်ထက်ပို၍ ဘေးချိတ်ထားလို့ မရနိုင်တော့ကြောင်းဖြင့် ပြောပြသည်။ အာလွန်က ဂျီနီဗာကွန်ဖရင့် တက်ရောက်ရန်မှာ အရေးမဟုတ်ကြောင်း၊ သို့သော် လက်နက်များ မတင်ပို့ဘဲ ဆက်လက်ဆိုင်းငံ့ထားနေမည်ဆိုလျှင် အစွဲရေးတို့က တက်ရောက်မည်မဟုတ်ကြောင်းဖြင့် ပြန်၍ပြောသည်။ ကစိဆင်ဂျာက ဂျီနီဗာကွန်ဖရင့်သည် အစွဲရေးတို့အကျိုးအတွက်ဖြစ်ကြောင်း၊ ထိုအစည်းအဝေးသို့ တက်ရောက်ခြင်းသည် အမေရိကန်ပြည်ထောင်စုအား မျက်နှာသာပေးခြင်းမဟုတ်ကြောင်းဖြင့် ပြောသည်။ လက်နက်များ တင်ပို့ရေးကိစ္စနှင့်ပတ်သက်ပြီး ပြောခြင်းသည် မိမိတို့အား စော်ကားခြင်းဖြစ်သည်ဟု ယူဆသည်။ မိမိတို့က အစွဲရေးအား “ဖိသည်ဖိသည်”ဟု အဓိပ္ပာယ်မရှိ ပြောနေသည့်စကားများကို နားကြားပြင်းကပ်လှပြီဖြစ်သည်။ အုပ်ချုပ်ရေးယန္တရားကြီးထဲတွင် ဝက်အူကလေးတစ်ချောင်းကျိုးတိုင်းကျိုးတိုင်း မိမိတို့က လက်နက်ပေးပို့ခြင်းကို တမင်ဆွဲထားသည်ဟု မိမိအပေါ်တွင် မသင်္ကာခြင်း ခံနေရသည်။ နိုင်ငံရေးလှုပ်ရှားမှုများနှင့် အမေရိကန်တို့က လက်နက်များ ထောက်ပံ့မည်ဟူသော ကတိအတိုင်း ဆောင်ရွက်မှုတို့သည် တစ်ခုနှင့်တစ်ခု ညှိညှိမျှ မျှ ဆက်စပ်မှုမရှိခြင်းကို မိမိဘယ်နှခါ ပြောနေရမည်နည်းဟု ကစိဆင်ဂျာက ဆိုလေသည်။

ထိုသို့ ကစ်ဆင်ဂျာပြောနေစဉ် အာလွန်သည် မိမိကိုယ်ကိုယ်မိမိ မနည်းချုပ်တီးထားရကာ ထိုကိစ္စကို အတင်းဖိပြီး မပြောရန် စိတ်ဆုံးဖြတ် လိုက်ရသည်။ ထို့နောက် သူတို့နှစ်ယောက်သည် နောက်ထပ် နိုင်ငံရေး ကျားကွက် ရွှေ့ရမည့်နေရာကို ကြည့်ကြသည်။ ကစ်ဆင်ဂျာက မကြာမီက အစွဲရေးတို့၏ ဆုံးဖြတ်ချက်သည် မိုက်မှားမှုတစ်ခုဖြစ်ကြောင်း၊ ရာဘင် သည် မိမိလိုချင်သည့်အရာနှင့် ရရှိသည့်အရာမှာ မြောင့်မြောင့်ကြီး ဆန့် ကျင်နေသည်ကို မမြင်နိုင်အောင် မျက်စိကန်းနေကြောင်း၊ ရာဘင်သည် ဟူစိန်နှင့် စကားပြောချင်သည့်တိုင်အောင် ပြောခွင့်မရဖို့မှာ မကြာတော့ ကြောင်းဖြင့် အာလွန်အား ပြောပြလေသည်။

အာလွန်မှာ မတိုးသာ မဆုတ်သာ အဖြစ်မျိုးရောက်နေသည်။ သူသည် ယခုတစ်ခဏအတွင်း ကစ်ဆင်ဂျာ ပြောလိုက်သည့် စကား များကို တစ်လုံးမကျန် သဘောတူသည်။ သို့သော် သူသည် အစိုးရ၏ ဆုံးဖြတ်ချက်ဖြစ်သော ကြီးလေးသည့်တာဝန်ကြီးကို ထမ်းရွက်လာခဲ့ရသည်။ သို့ဖြစ်၍ သူသည် ရာဘင်၏စိုးရိမ်မှုများကို ကစ်ဆင်ဂျာအား ပြောပြသည်။ ကျော်ဒန်နှင့် မည်သည့်ကိစ္စကိုမဆို အဆက်အသွယ်ပြုလုပ်လျှင် ရွေးကောက် ပွဲဖြင့် ဆုံးဖြတ်ရမည်။ ထိုအခါတွင် လက်ရှိအစိုးရအနေဖြင့် ရှေ့က ပန်းဝင် လာဖို့မှာ မသေချာ၊ ရာဘင်အစိုးရပြုတ်လျှင် လီကွတ်ပါတီ အာဏာရလာ မည်ကို ကစ်ဆင်ဂျာ အလိုရှိပါသလားဟု အာလွန်ကမေးသည်။

သည်နေရာမှာ ပြဿနာရှိနေခြင်းကို ကစ်ဆင်ဂျာက သဘောတူ သည်။ သို့သော် ဘာကြောင့် ရာဘင်က ရွေးကောက်ပွဲဖြင့် အဆုံးအဖြတ် ခံပါမည်ဟု ပြောခဲ့ရသနည်း။ ထိုကတိကို ဖျက်၍မရတော့ပြီလော။ ထိုသို့ ကစ်ဆင်ဂျာက မေးသည်ကို အာလွန်က ဖျက်လို့မတော့မဖြစ်နိုင်ဟု ပြန်၍ အဖြေပေးသည်။ သို့ဖြစ်လျှင် ဂျာရစ်ချီစီမံကိန်း ဘယ်ရောက်နေသနည်း ဟု ကစ်ဆင်ဂျာက မေးပြန်သည်။ (ဂျာရစ်ချီ ဆိုသည်မှာ ကျော်ဒန်ဖြစ်၍ အနောက်ဘက်ကမ်းရှိ မြို့ကြီးတစ်မြို့ဖြစ်သည်။ ထိုမြို့မှာ ရှိနေကြသည့် အစွဲရေးတပ်များက ဆုတ်ခွာပေးခြင်းမပြုဘဲ ထိုနယ်မြေကို မြို့ဘက် နယ် ဘက်အုပ်ချုပ်ခွင့် ဟူစိန်အားပေးရန် တစ်ခါက အစွဲရေးတို့ စဉ်းစားခဲ့ကြ ဖူးသည်။) ကစ်ဆင်ဂျာက ထိုစီမံကိန်းကို အနည်းငယ်ပြင်ဆင်ရန် အကြံပေး

သည်။ ထိုအကြံမှာ အစွဲရေးစစ်တပ်များက ထိုနယ်မြေမှ ဆုတ်ခွာပြီး ထိုမြို့ ကို ကျော်ဒန်သမ္မတဟူစိန်၏ လက်ထဲသို့ မအပ်ဘဲ ကုလသမဂ္ဂလက်ထဲသို့ အပ်ရန်ဖြစ်သည်။ အာလွန်က ဤအဆို ပြုချက်ကို အစွဲရေးအစိုးရက စဉ်း စားနိုင်ကောင်းစရာ ရှိသည်ဟု ပြန်၍ ပြောသည်။

ထို့နောက် နိုင်ငံခြားရေးဝန်ကြီးနှစ်ဦးတို့သည် အီဂျစ်နှင့် နောက် တစ်ဖန် နိုင်ငံရေးလုပ်ဆောင်မှု မည်သို့ပြုလုပ်၍ ဖြစ်နိုင်မည်ကို တိုင်ပင် ကြသည်။ ကစ်ဆင်ဂျာက အစွဲရေးတို့ဘက်မှ နောက်ထပ် ကြားဖြတ် သဘောတူမှု ပြုလုပ်စေချင်သည်။ အာလွန်က ထိုသို့ပြုလုပ်နိုင်ရေးမှာ အီဂျစ် တို့ဘက်က အပြန်အလှန် လိုက်လျောမှုပေါ်တွင် တည်သည်ဟု ဆိုသည်။ ထို့ပြင် အစွဲရေးတို့က အီဂျစ်ဘက်မှ စစ်ဖက်ခြင်း မပြုလိုပါဟူသော ကတိနှင့် အစွဲရေးတို့ ထွက်ခွာပေးခဲ့သည့် နယ်ပယ်အားလုံးကို စစ်မဲ့ဒေသအဖြစ် အတိအလင်း ကြေညာရမည်ဟူသော ယေဘုယျမှု နှစ်ချက်ကို တင်ပြသည်။

ကစ်ဆင်ဂျာက သရော်ပြီး ပြုံးလိုက်သည်။ အစွဲရေးတို့ တောင်း မည့်တောင်းလျှင် မိုးပေါ်က လမင်းကိုပါ တောင်းရောပေါ့ ဆာဒတ်ကတော့ ဘာကိုမှပေးနိုင်မည်မဟုတ်ဟု ကစ်ဆင်ဂျာက အာလွန်ကို ပြောသည်။ ထို့ပြင် ရန်သတ္တရ မပြုရသေးဟူသော စကားကို တစ်လျှောက်လုံး ပြောနေကြ ခြင်းကို ကစ်ဆင်ဂျာက မိမိ နားမလည်နိုင်ဟုဆိုသည်။ ထိုစကားမှာ ဘာမျှ အနစ်သာရ မရှိကြောင်းဖြင့်လည်း ပြောသည်။ အစွဲရေးတို့က မိမိ၏စကား ကို လိုက်နာကြမည်ဆိုလျှင် ရန်လိုသော ဝါဒဖြန့်မှုများနှင့် စီးပွားရေးစစ် များကို ရပ်စဲရေးတည်းဟူသော လက်တွေ့ဖြစ်နိုင်သည့်အရာများကိုသာ တောင်းစေချင်သည်ဟုလည်း ပြောသည်။

အာလွန်က အစွဲရေးတို့ ဆုတ်ပေးနိုင်ဖွယ်ရှိသည့် မျဉ်းကြောင်းကို အတိအကျ ပြောဆိုခြင်းမပြုချေ။ ကစ်ဆင်ဂျာက အာလွန် တစ်ယောက် တည်းအနေဖြင့် ထင်မြင်ချက်ကို ပြောစေချင်သည်။ မှတ်တမ်းသွင်းရန် မဟုတ်ပါဟု ဆိုသည်။ သို့သော် အာလွန်က ကစ်ဆင်ဂျာ ပစ်လိုက်သည့် ငါးစာကို ဖမ်း၍မဟပ်ချေ။ အစွဲရေးတို့ အမြဲပြောနေကျအတိုင်း "လွတ်ငြိမ်း မည့် နယ်မြေမှာ လျော်ကြေးပေးမည့် ပမာဏကိုလိုက်၍ ဖြစ်မည်" ဟု ဆို သည်။ ကစ်ဆင်ဂျာသည် အာလွန်ကို ကိုင်လှုပ်၍ရသည့်အခါ "အဘူဒိုဒန်

ရေနံမြေများနှင့် မစ်ဂီဒီတောင်ကြားလမ်းများ မပါသရွေ့ တော့ အလုပ်ဖြစ် မည်မထင် "ဟု သူ့အမြင်ကို ပြောပြလိုက်သည်။

အာလွန်သည် ကင်းဒေးဗစ်တွင် ကစ်ဆင်ဂျာနှင့် ဆွေးနွေးပြီးနောက် ရာဘင်ထံ ဖုန်းဆက်အကြောင်းကြားရန် ဝါရှင်တန်သို့ ပြန်ခဲ့သည်။ သူက ကစ်ဆင်ဂျာ၏ 'ဂျာရစ်ချီစီမံကိန်း'ကို ပြောပြသည့်အခါ ရာဘင်မှာ တုန် တုန် ယင်ယင် ဖြစ်နေသည်။ သူသည် အတိုင်ပင်ခံအချို့နှင့် ဆွေးနွေးကြည့် ရာ သူတို့က ဤစီမံကိန်းပင်လျှင် အထွေထွေရွေးကောက်ပွဲကျင်းပ ဆန္ဒ ယူရလိမ့်မည်ဟု တစ်သဘောတည်း ပြောကြသည်။ သို့ဖြစ်၍ ရာဘင်က ဂျာရစ်ချီစီမံကိန်းကို စဉ်းစားစရာမလို ကြောင်းဖြင့် ကစ်ဆင်ဂျာထံ အကြောင်း ကြားရန် အာလွန်အား ပြန်၍ ပြောလိုက်ရသည်။

အာလွန်သည် ရာဘင်၏ အဆုံးအဖြတ်ကို သိရှိရသည့်အခါ အံ့အား သင့်သွားသည်။ သူ့အမြင်မှာ ထိုစီမံကိန်းအတွက် ရွေးကောက်ပွဲ လုပ်ရန် လိုမည်ဟု ရာဘင်ယူဆခြင်းသည် မှားယွင်းနေသည်။ ထို့ထက် ရာဘင်က အလောတကြီး ငြင်းပယ်လိုက်ခြင်းသည် လုပ်နည်းလုပ်ဟန်အရ မဟာ အမှားတော်ပုံကြီးတစ်ခုကဲ့သို့ဖြစ်သည်။ ကစ်ဆင်ဂျာ၏အဆိုကို တဖြည်း ဖြည်းမှ ငြင်းပယ်လျှင်လည်းဖြစ်သည်။ မြိုးမြီးခိုင်းခိုင်း ထိပ်တိုက်တိုးခြင်း ပြုရန် မလိုချေ။ မည်သို့ရှိစေ အာလွန်သည် ရာဘင်၏ ညွှန်ကြားချက်အတိုင်း ကစ်ဆင်ဂျာအား အကြောင်းကြားလိုက်သည်။ နိုင်ငံခြားရေးဝန်ကြီး ကစ်ဆင် ဂျာသည် မျှော်လင့်သည့်အတိုင်း ဒေါသ ပေါက်ကွဲလေတော့သည်။ သူ၏ ပြန်ကြားချက်မှာ "ရာဘင်ကို ပြောလိုက်စမ်းပါ။ နောက်တော့မှ နောင်တ ရလိမ့်မယ်"ဟူ၍ဖြစ်သည်။

အာလွန်သည် အစွဲရေးသို့ အပြန်တွင် ကစ်ဆင်ဂျာနှင့်အပြု သဘော လိုက်လျောမှုနစ်စရာ ရရှိလာခဲ့သည်။ တစ်ခုမှာ စက်တင်ဘာလ အစလောက် တွင် ဝန်ကြီးချုပ်ရာဘင် အမေရိကန်ပြည်ထောင်စုသို့ လာရောက်ရေးနှင့် နောက်တစ်ခုမှာ အစွဲရေးနှင့်မတိုင်ပင်ဘဲ ဂျော်ဒန်ပြဿနာကို အပြီးသတ် ဆုံးဖြတ်ခြင်းမပြုပါဟူသော အမေရိကန်၏ ကတိပြုချက်ဖြစ်သည်။

အမေရိကန်နိုင်ငံသို့ ရာဘင်မရောက်မီမှာပင် နိုင်ငံတွင်း၌ ကာလ ကြာမြင့်စွာကတည်းက ဆူပူနေသည့် နိုင်ငံရေးမီးတောင်ကြီး ပေါက်ကွဲခဲ့

လေသည်။ "အိမ်ဖြူတော်မှ အစွဲရေးမိတ်ဆွေကြီး ဖြစ်သော သမ္မတနစ်ဆင် သည် အိမ်ဖြူတော်မှ ထွက်တော်မူ နန်းကခွာကာ စိန့်ကလီးမင်းသို့ ရောက် ရှိသွားခဲ့ရလေသည်။ နစ်ဆင်နှင့်ဆိုလျှင် အစွဲရေးသည် မိမိ၏အနေအထား ဘက်မှာ ရှိနေသည်ကို သိသည်။ အနေအထားလည်း အလွန်ကောင်းခဲ့ သည်။ ဂျီရယ်ဖိုနှင့်မူ အမတ်တစ်ယောက်အနေဖြင့် သူ့အကြောင်းကို ယခင်က သိခဲ့သော်လည်း သမ္မတတစ်ယောက်အနေဖြင့် မည်သို့ပြုမူမည် ကို ဂျေရဆလင်က မသိနိုင်ဘဲရှိနေသည်။ အစွဲရေးတို့၏ ယေဘုယျသဘော ထားမှာ စောင့်ပြီး ကြည့်ရဦးမည်ဟူ၍ ဖြစ်သည်။

ဖို့၏အကြောင်းကို သိရှိရန် အစွဲရေးတို့မှာ ကြာကြာမစောင့်ကြရ ပေ။ သြဂုတ်လ တတိယပတ်အတွင်းတွင် ဟူစိန်ဘုရင်သည် ဝါရှင်တန်သို့ ရောက်လာသည်။ သြဂုတ်လ ၁၈ ရက်နေ့ည သန်းခေါင်အချိန်တွင် နိုင်ငံခြား ရေးရုံးမှ တယ်လီဖုန်းက အာလွန်အား အိပ်ရာထဲမှ လှုပ်၍နိုးလိုက်လေ သည်။ ဖို့နှင့် ဟူစိန်တို့၏ ပူးတွဲကြေညာချက်တစ်ခု မကြာမီ ထုတ်ပြန်လိမ့် မည်ဟု ဒင်းနစ်ထံမှ ကြေးနန်းရောက်လာကြောင်း တယ်လီဖုန်းထဲက ဖတ် ပြကြသည်။ ထိုပူးတွဲကြေညာချက်ထဲတွင် ပါရှိမည့် ဝါကျတစ်ပိုဒ်သည် အာလွန်အား အိပ်ရာထဲမှ ဆွဲဆောင်လိုက်သလို ဖြစ်သွားခဲ့သည်။ ၎င်းမှာ "စစ်တပ်ချင်း ခွဲခွာရှင်းလင်းရေးအတွက် အစွဲရေး-ဂျော်ဒန် သဘောတူညီ ချက် အပါအဝင် ဂျော်ဒန်အဖို့ အထူးအရေးကြီးသော ပြဿနာများကို စောစောနှင့် သင့်လျော်လျောက်ပတ်သော နေ့ရက်တွင် ဆောင်ရွက်ရန် အလို့ငှာ အမေရိကန်နှင့် ဂျော်ဒန်တို့အကြား ဆွေးနွေးခြင်းများကို ဆက်လက် ပြုလုပ်ရန် သဘောတူကြသည်"ဟူ၍ ဖြစ်သည်။

အာလွန်သည် ရာဘင်ကို ချက်ချင်းနိုး၍ ပြောသည်။ ဝန်ကြီးချုပ် က ကြေညာချက် ထုတ်ပြန်ရန် မည်မျှကြာဦးမည်နည်းဟု မေးသည်။ အာလွန်က ငါးနာရီကြာဦးမည်ဟု ဒင်းနစ်က ပြောကြောင်း ပြန်လည် ဖြေ ကြားသည်။ ထို့နောက် ဝန်ကြီးနှစ်ဦးသည် ကြေညာချက်ထဲက စကား အသုံးအနှုန်းပြင်ရန် ကစ်ဆင်ဂျာအား ပြောကြားဖို့ရန် ဆုံးဖြတ်ကြသည်။ သူတို့သည် အနည်းဆုံး "စစ်တပ်ချင်း ခွဲခွာရှင်းလင်းရေး"ဟူသော စကား ကို ချန်လှပ်ထားခဲ့စေချင်ကြသည်။ အာလွန်သည် သူ၏မကျေနပ်ချက်

တို့ အရိပ်အမြှောက်အားဖြင့် ဖော်ပြပါရှိသည့် ကြေးနန်းတစ်စောင်ပို့လိုက်ပြီး ကစ်ဆင်ဂျာသည် မိမိ၏ကတိကို ဖျက်သည်ဟု သိမ်မွေ့စွာ ပြန်လည်သတိပေးလိုက်သည်။

ကစ်ဆင်ဂျာသည် အစွရေးတို့၏ပြန်ကြားချက်ကို သမ္မတဖို့ထံသို့ ကိုယ်တိုင်ယူဆောင်သွားပြီး တင်ပြလိုက်သည်။ သမ္မတသစ်မှာအတွေ့အကြုံနည်းနေသေးသဖြင့် ဘာမျှအဆုံးအဖြတ်မပေးနိုင်ဘဲ ကစ်ဆင်ဂျာ၏သဘောကို မေးကြည့်သည်။ ကစ်ဆင်ဂျာက ပူးတွဲကြေညာချက်ကို တစ်လုံးတစ်ပါးမျှမပြင်ရန် အကြံပေးပြီး အစွရေးတို့ကို မိမိကြည့်၍လုပ်လိုက်ပါ့မည်ဟု ကတိပေးသည်။

နာရီအနည်းငယ်အကြာတွင် ပူးတွဲကြေညာချက်ကို တစ်စုံတစ်ရာ ငြင်းဆင်ခြင်းမရှိဘဲ သတင်းစာတိုက်များသို့ ထုတ်ပြန်လိုက်သည်။ တစ်ချိန်တည်းမှာပင် ဂျေရဆလင်သို့ ကစ်ဆင်ဂျာထံမှ ကြေးနန်းရောက်လာသည်။ ကစ်ဆင်ဂျာက ပူးတွဲကြေညာချက်နှင့်ပတ်သက်ပြီး ဘာကြောင့် ကျယ်လောင် ကျယ်လောင် လုပ်နေကြသနည်း။ ပူးတွဲကြေညာချက်မှာ "တိုင်ပင်ဆွေးနွေးမှုများ" ဆက်လက်ပြုလုပ်နေကြခြင်းကိုသာ ဆိုသည်။ မိမိက ကတိပေးခဲ့ခြင်းမှာ အစွရေးတို့ကို အသိမပေးဘဲ မည်သည့် သဘောတူညီချက် တစ်စုံတစ်ရာကိုမျှ ပြုမည်မဟုတ်ဟူ၍သာ ဖြစ်ကြောင်းဖြင့် ပြန်လည် ပြောပြလိုက်သည်။

ရာဘင်သည် သူ့ရှေ့စားပွဲပေါ်တွင် တင်ပြပေးထားသော ကစ်ဆင်ဂျာ၏ကြေးနန်းကို တွေ့ရသည့်အခါ ဒေါသချောင်းချောင်း ထလေတော့သည်။ သူနှင့် အာလွန်တို့သည် ကစ်ဆင်ဂျာမှာ လူနဲ့လူအတစ်ယောက် မဟုတ်ကြောင်း သိရှိကြလေရာ သူလုပ်ပုံမှာ လူအဟန်ဆောင်ခြင်းမဟုတ်ဘဲ အစွရေးတို့အား သက်သက်အရူးလုပ်လိုက်ခြင်း ဖြစ်သည်ဟု တွက်လိုက်ကြသည်။ အမေရိကန်ပြည်ထောင်စုနိုင်ငံကြီးသည် စစ်တပ်များ ခွဲခွာရှင်းလင်းရေး သဘောတူညီမှု ပြုလုပ်ရန်အတွက် ဆက်လက် ဆွေးနွေးမည်ဟု ကြေညာခြင်းသည် ထိုသို့ သဘောတူညီမှုပြုလုပ်ရန် လိုလားသည့် သဘောသက်ရောက်နေခြင်းကို ကလေးသူငယ်များပင် သိနိုင်သည့် မဟုတ်ပါလော။

အမေရိကန်နှင့် အစွရေးတို့၏ ဆက်ဆံရေးတွင် ခွာပြုမှုမှာ ဘယ်လောက်ပင် သေးငယ်စေကာမူ ရှိသလောက်တော့ ရှိလာပြီဖြစ်ပေသည်။ ရာဘင်သည် အမေရိကန်ပြည်ထောင်စုသို့ ခရီးမထွက်ခင် ရက်အနည်းငယ်အတွင်း ပြောနေသည့်စကားများမှာ ထိုအကွဲအပြဲကို ပို၍သာ ကျယ်ပွားအောင် ဖြစ်စေခဲ့လေသည်။ သူသည် ပြည်တွင်းနိုင်ငံရေးလှုပ်ရှားမှုကြောင့် ဂျော်ဒန်နှင့် စေ့စပ်ဆွေးနွေးရန် ကြောက်ရွံ့နေသော်လည်း ထိုအကြောင်းကို ဖုံးအုပ်နိုင်ရန် ကြိုးစားသည့်အနေဖြင့် ဂျော်ဒန်အရေးကို ခပ်အေးအေးလုပ်နေပါက ပါလက်စတိုင်း လွတ်မြောက်ရေးအဖွဲ့ကို အားကောင်းလာအောင် လုပ်ရာရောက်မည်ဟု ပြောဆိုနေကြခြင်းကို ဖြောင်ဖွင့်ပြီး သရော်လိုက်သည်။ သူက "ဟူစီန့်ဘုရင် ဘယ်ပြေးမှာမို့ ပါလက်စတိုင်းတို့ အားကောင်းလာရမှာလဲ" ဟု လူထုအား ထပ်တလဲလဲ ပြောခဲ့သည်။ သူသည် ရာဘတ်မြို့တွင် ကျင်းပခါနီးနေပြီဖြစ်သော အာရပ် ထိပ်သီးညီလာခံကြီးကိုလည်းကောင်း၊ ထိုညီလာခံမှ ပေါ်ထွက်လာမည့် အစွရေးတို့သည် အစွရေးတို့နှင့် ဘုရင်ဟူစီန့်အတွက် ကောင်းမည်မဟုတ်ဟု သတိပေးနေကြခြင်းကိုလည်းကောင်း မသိချင်ယောင်ဆောင်၍ နေခဲ့သည်။

စက်တင်ဘာလ အစလောက်တွင် ရာဘင်သည် အစွရေးဝန်ကြီးချုပ်အဖြစ်ဖြင့် ပထမဆုံးအကြိမ် ဝါရှင်တန်သို့ ရောက်ရှိလာခဲ့သည်။ သူသည် သမ္မတဖို့နှင့် ပဏာမတွေ့ဆုံဆွေးနွေးရာတွင် ထူးခြားစွာ အောင်မြင်မှု ရရှိခဲ့သည်ဟူ၍ မဆိုနိုင်ပေ။ ထုံးစံအတိုင်း ယခုလို ဆွေးနွေးပွဲများတွင် နှစ်ဖက်စလုံးမှ လက်အောက်ငယ်သားများက ပြုလုပ်ပေးထားကြသည့်အတိုင်း ဆုံးဖြတ်ချက်အချို့ကို စိတ်ထဲတွင် ချမှတ်ထားပြီးသာ ဖြစ်ကြလေသည်။

ကစ်ဆင်ဂျာက ဖို့အား အစွရေးသို့ပို့မည့်လက်နက်များကိုစွဲကို ဆွေးနွေးရန်နှင့် ထိုသို့လက်နက်များ ပို့ပေးခြင်းသည် အရှေ့အလယ်ပိုင်းတွင် နိုင်ငံရေးတိုးတက်မှုနှင့် ဆက်စပ်နေမည့်အကြောင်း ရာဘင်ကိုပြောပြရန်မှာကြားထားသည်။ ဖို့သည် ရာဘင်နှင့်တွေ့သည့်အခါ မိမိသည် အစွရေးသို့ ပေးပို့ရန် မိမိသဘောတူထားသော လက်နက်များကို ပြောပြသည်။ ထို့နောက် တင့်ကားများအကြောင်း ရောက်လာသည့်အခါ ရာဘင်က ထားကို ဖြတ်ပြီး "ဘယ်လိုလဲ ဒီကိစ္စဟာ သမ္မတကြီးသဘောတူပြီးသားပဲဟာ" ဟု

ပြောလိုက်ရာ အခန်းကြီးတစ်ခုလုံး မီးကို ရေနင့် ငြိမ်းလိုက်သလိုဖြစ်သွားသည်။ ဖို့မှာ ဘာကိုပြန်ပြော၍ ပြောရမည်မသိဘဲ အူကြောင်ကြောင် ဖြစ်နေသည်။ ဆစ္စကိုမှာ ဘယ်သူနှင့်မျှ မျက်နှာ မဆိုင်ရဲဘဲရှိကာ မျက်နှာကြက်ကိုသာ မော့ပြီး ကြည့်နေလိုက်သည်။ အစ္စရေး သံအမတ်ကြီးဒင်းနစ်မှာ အခြေမကိုင်မိ လက်မကိုင်မိဖြစ်နေသည်။ ကစ်ဆင်ဂျာတစ်ဦးသာ ထိုအဖြစ်မှာ ရယ်စရာကောင်းနေခြင်းကို မြင်မိကာ ခဏကြာမျှ အကဲခတ်၍နေလိုက်ပြီးမှ “သမ္မတကြီးခင်ဗျား၊ ကျွန်တော်တို့ ဂျော်ဒန်ကိစ္စကို ဆွေးနွေးကြရင် မကောင်းပေဘူးလား” ဟု အဆိုပြုလိုက်လေသည်။

ရာဘင်သည် အမေရိကန်ပြည်တွင် ငါးနှစ်ကြာမျှ သံအမတ်ကြီးလုပ်ခဲ့ရပါလျက်နှင့် ဆွေးနွေးပွဲများတွင် ယခုလို လုပ်တတ်လေ့ရှိရာ ထိုသို့ မဟုတ်လျှင် ဤအဖြစ်အပျက်ကလေးကို ဖော်ပြရန် မထိုက်တန်ပါ။ ဝါရှင်တန်သို့ သူနှင့်ပါ၍သွားသော အဖွဲ့ဝင်တစ်ဦး၏ စကားအတိုင်းဆိုပါစေ “သံတမန်လုပ်ထုံးလုပ်နည်းနဲ့ဆိုရင် ရာဘင်လုပ်ပုံမှာ ပန်းကန်ဆိုင်ထဲ ကျွဲဝင်ခတ်သလိုပဲ” ဟု ဖြစ်လေသည်။

ဂျော်ဒန်အရေးကို ဆွေးနွေးကြရာမှာ နားပင်းသူချင်းစကားပြောသလိုဖြစ်၍ အပေါက်မတည့်ဘဲ ဖြစ်နေခဲ့သည်။ ရာဘင်က ဂျော်ဒန်နှင့် ငြိမ်းချမ်းရေးသဘောတူညီချက် ရရှိရေးအတွက် စကားပြောဆိုရန် အထပ်ထပ် တိုက်တွန်းသည်။ ကစ်ဆင်ဂျာက ထိုသို့ ပြုလုပ်ရန် မလိုလားချေ ထိုသို့ပြုလုပ်ခြင်းမှာ အောင်မြင်မည် မဟုတ်သည့်အပြင် စစ်ဖြစ်လာစရာ ပင်ရှိသည်။ ယခုအချိန်တွင် တစ်စိတ်တစ်ဒေသ သဘောတူညီမှုမျိုးသာ ဖြစ်နိုင်သည်။ သို့ဖြစ်၍ အပြီးသတ် ငြိမ်းချမ်းရေးသဘောတူညီမှုအတွက် ပြောနေလျှင် အဓိပ္ပာယ်မရှိဘဲ အချိန်ကုန်ရုံသာရှိမည်ဟု ကစ်ဆင်ဂျာက ပြန်ပြောလိုက်သည်။

သို့ဖြစ်၍ အမေရိကန်က ရာဘင်လာရာတွင် ဘာမျှ ထိရောက်အောင် မြင်မှုမရှိခဲ့ချေ။ သို့သော် ကစ်ဆင်ဂျာက အောက်တိုဘာလ အစလောက်တွင် အရှေ့အလယ်ပိုင်းသို့ နောက်တစ်ခေါက်လာရောက်ပြီးလျှင် မည်သို့ လုပ်နိုင်စရာရှိမည်။ အထူးသဖြင့် ဂျော်ဒန်အရေး မည်သို့လုပ်နိုင်မည်ကို နည်းလမ်းရှာရန် သဘောတူလိုက်သည်။

သို့သော် ကစ်ဆင်ဂျာ၏ သွားရောက်ခြင်းမှာ အခြေခံအားဖြင့် ဘာမျှ ဖြစ်ထွန်းအောင်မြင်ခြင်း မရှိချေ။ ကစ်ဆင်ဂျာက သူ့စိတ်ကူးအမျိုးမျိုးကို ချုပ်သည်။ ထောင်လိုက် ဆုတ်ခွာရေး၊ အလျားလိုက် ဆုတ်ခွာရေး၊ အထိမ်းအမှတ်ဖြစ်ရုံ ရွှေ့ပြောင်းရေး စသည် စသည်တို့ဖြစ်၏။ သူသည် ဂျော်ဒန်နှင့် ဝါလက်စတိုင်း လွတ်မြောက်ရေးအဖွဲ့ကြားတွင် အောင်သွယ်ပြုလုပ်ပေးမည် ဟူ၍ပင် ဆိုသည်။ သို့သော် သူသည် အရှေ့ဘက်စစ်မျက်နှာတွင် ထိုးဖောက်၍ မရနိုင်သည်ကို နောက်ဆုံးသိရှိသွားသည်။ ဂျေရုဆလင်တွင် “ကြီးသုံးကြီး” တို့နှင့် ဆွေးနွေးရာမှ မောပန်းပြီးပြန်လာခဲ့ရသည့် တစ်ခုသောညတွင် ကစ်ဆင်ဂျာက သူ၏ အဖွဲ့ဝင်ထံမှ နှစ်ဦးအား “သူတို့အဖွဲ့က တော့ ဘာမှလုပ်နိုင်တာမရှိဘူး။ ငါတို့က မူတစ်ခုခုရအောင် ဦးနှောက်ခြောက်လှမတတ်စဉ်းစားခဲ့ရတယ်။ ဒါပေမဲ့ သူတို့က ဂျော်ဒန်ဆိုတဲ့စကား ကြားလိုက်ရရင်ပဲ ဝန်ကြီးချုပ်လုပ်သူက ကျောချမ်းပြီးသွားတယ်။ ဒီကိစ္စကြီးဟာ ရေစုန်မျောပါပြီ” ဟု ပြောသည်။

အီဂျစ်ကိစ္စမှာလည်း ပိုပြီးမထူးလှချေ။ အစ္စရေးတို့၏ ရန်သတ္တရ ဗပြုရေးအတွက် တောင်းဆိုချက်မှာ ဆာဒတ်က မကြားချင်သည့်အရာ ဖြစ်သည်ဟူ၍ ကစ်ဆင်ဂျာက ပြောသော်လည်း အစ္စရေးတို့က ထိုစကားကိုသာ ဗလျှော့တမ်းပြောနေကြသည်။ ကစ်ဆင်ဂျာက အစ္စရေးတို့သည် အီဂျစ်နှင့် သဘောတူညီချက် ရလိုလျှင် တောင်ကြားလမ်းများနှင့်အတူ ရီဒေးရေန်မြေဇားကို ပြန်၍ပေးရလိမ့်မည်ဟုဆိုသည်။

ကစ်ဆင်ဂျာသည် အစ္စရေးတို့ထံက ဂျော်ဒန်ပြဿနာကို နောင် ဆက်လက် ဆွေးနွေးပါဦးမည်ဟူသော ကတိမှတစ်ပါး အခြား ဘာမျှမရှိဘဲ အမေရိကန်သို့ ပြန်ခဲ့ရသည်။ အာလွန်သည် ဒီဇင်ဘာလထဲတွင် ဝါရှင်တန်သို့ နောက်တစ်ခေါက်သွားရန် ဆုံးဖြတ်သည်။

ဝါရှင်တန်သို့ အာလွန်ရောက်မသွားမီ ဟူစိန်ဘုရင်သည် နိုင်ငံရေးဇာတ်ခုံပေါ်က ကွယ်ပျောက်သွားသည်။ ၁၉၇၄ ခု အောက်တိုဘာလ ၂၆ ရက်နေ့က ရာဘတ်တွင် ကျင်းပသော အာရပ်ထိပ်သီးညီလာခံတွင် ဖာဟန် အနောက်ဘက်ကမ်းရှိ အာရပ်တို့အတွက် စေ့စပ်ဆွေးနွေးခွင့်ကို ဟူစိန်ဘုရင်အား မပေးတော့ဘဲ သူ့နေရာတွင် အာရာဖတ်ကို အစားထိုးလိုက်ကြ

သည်။ အာရာဖတ်၏ နိုင်ငံရေးသဘောထားမှာ အစွဲရေးနိုင်ငံကို ဖြိုဖျက် ရန်ဖြစ်လေသည်။

ရာဘတ်ဘက်မှ ပြောဆိုသမျှအားလုံးသည် ရာဘတ်ထိပ်တန်းအဆင့် ဆွေးနွေးပွဲတည်းဟူသော ကျောက်ဆောင်ကြီးနှင့်တိုက်မိကာ တလိမ့် ခေါက်ကွေး ကျဆင်းကုန်လေသည်။ သူသည် တင်းမာနေလိုက်ခြင်းအား ဖြင့် သူ့အလွန်ကြောက်ရွံ့သည့် အထွေထွေရွေးကောက်ပွဲကြီးကို ရှောင်တိမ်း နိုင်ခဲ့သော်လည်း ထိုသို့ နိုင်ငံရေးအောင်မြင်မှုအတွက် သူ ပေးလိုက်ရသည့် တန်ဖိုးမှာ လွန်စွာကြီးမားလှပေတော့သည်။ သူ၏ မူဝါဒသည် အာရာဖတ် အား ကုလသမဂ္ဂအထွေထွေညီလာခံစင်မြင့်နှင့် အခြားသော နိုင်ငံတကာ ရေးရာစင်မြင့်များပေါ်သို့ တက်ရောက်၍ မိန့်ခွန်းပြောကြားနိုင်ရန် လမ်းခင်း ပေးလိုက်သည်နှင့် မခြားချေ။

ဟူစီန့်နှင့်ဆိုလျှင် သဘောတူညီချက်ရနိုင်မည်ဟု မည်သူကမျှ အသေ အချာ မပြောနိုင်ချေ။ ထိုသို့သဘောတူညီချက်ရရန်မှာ အခွင့်အလမ်း လွန်စွာ နည်းပါးလှပေသည်။ သို့သော် ထိုသို့သဘောတူညီမှုရရန် ကြိုးပမ်းခြင်း အားဖြင့် အရှေ့ဘက် စစ်မျက်နှာတွင် နိုင်ငံရေး သေမနေဘဲ လှုပ်ရှားမှုရှိသည့် အသွင်သဏ္ဍာန် ပေါ်စေနိုင်မည်ဖြစ်သည့်အပြင် အာရပ်ကမ္ဘာကြီးထဲတွင် ဟူစီန့်အား ကန့်ကွက်ဆန့်ကျင်နေကြခြင်းတို့ကို ဖြိုလှဲပစ်နိုင်မည်ဖြစ်ပေ သည်။ ဤသည်မှာ ကစ်ဆင်ဂျာ၏စိတ်ထဲ၌ ယူဆထားချက်ဖြစ်ပေသည်။ ထိုသို့ ယူဆထားသည့်အတိုင်းလည်း ကစ်ဆင်ဂျာမှာ မှန်၍နေလေသည်။

ရာဘတ်ညီလာခံအပြီးတွင် ကစ်ဆင်ဂျာနှင့်ဖို့တို့သည် နောက်ဆက် ၍ မည်သို့ခြေလှမ်းရမည်ကို ဆုံးဖြတ်ရန် တိုင်ပင်ကြသည်။ ဂျော်ဒန်အရေး သည် လောလောဆယ်အခြေအနေတွင် မည်သို့မျှ ကိုင်တွယ်၍ ရနိုင်မည် မဟုတ်သည်ကို သူတို့နှစ်ဦးစလုံး သဘောချင်းတိုက်ဆိုင်ကြသည်။ သို့ဖြစ် ၍ ကစ်ဆင်ဂျာ၏တိုက်တွန်းချက်အရ သူတို့သည် အီဂျစ်ကိစ္စကိုသာ ရှေ့ တန်း တင်ရန် ဆုံးဖြတ်ကြသည်။ သူတို့သည် ဂျော်ဒန်ကိစ္စမှာ ပျက်သွားပြီ ဟု အစွဲရေးတို့အား ကြိုတင်၍ ပြောထားပြီဖြစ်ရာ အီဂျစ်တို့နှင့် သဘော တူညီချက် ရယူနိုင်ရေးအတွက် ရာဘတ်ညီလာခံကို အစွဲရေးတို့အပေါ် တွန်း အားအဖြစ် အသုံးပြုနိုင်လာကြပြီဖြစ်သည်။

ထိုအကြံမှာ ကစ်ဆင်ဂျာ၏အကြံဖြစ်သည်။ သို့သော် ဖို့က ရှေ့က ဦးဆောင်ပါဝင်မည်။ ရာဘတ်ညီလာခံပြီးဆုံး၍ ရက်ပေါင်းများစွာ ကြာ မြင့်ခဲ့ပြီးနောက် ဖို့က သတင်းစာရှင်းလင်းပွဲပြုလုပ်သည်။ ထိုရှင်းလင်းပွဲတွင် ဖို့က မေးခွန်းတစ်ခုကို ပြန်လည်ဖြေကြားရာတွင် "အစွဲရေး နှင့်အီဂျစ်တို့ ဆက်၍ ဆွေးနွေးသင့်ကြသည်။ ထို့ပြင် အစွဲရေးနှင့် ဂျော်ဒန် သို့မဟုတ် ပါလက်စတိုင်းတို့နှင့်လည်း ဆွေးနွေးသင့်သည်"ဟု ပြောသည်။

ထိုသတင်းကို အစွဲရေးတို့ ကြားသိကြသည့်အခါ ထိတ်လန့်တုန် လှုပ်သွားကြသည်။ ဤစကားသည် အမေရိကန်သမ္မတလောက် အဆင့် မြင့်သော ပုဂ္ဂိုလ်တစ်ဦးအနေဖြင့် မဆိုထားနှင့် အမေရိကန်အရာရှိတစ်ဦး အနေဖြင့်ပင် ပထမဆုံးအကြိမ်အားဖြင့် အစွဲရေးနှင့် ပါလက်စတိုင်း စေ့စပ် ဆွေးနွေးရေးကို ထောက်ခံပြောဆိုလိုက်ခြင်းဖြစ်သည်။

ဖို့သည် ထိုစကားကို ပြောဆိုစဉ်က ကစ်ဆင်ဂျာသည် ဂျပန်ပြည် သို့ ရောက်ရှိနေခြင်းမှာ မတော်တဆတိုက်ဆိုင်မှု မဟုတ်ချေ။ ထိုသို့ ဖို့က ပြောလိုက်သည့်အတွက် ကစ်ဆင်ဂျာသည် အစွဲရေးတို့အား ရှင်းလင်း ပြစရာ အချက်ရခဲ့သည်။ အစွဲရေးတို့က ထိုအကြောင်းကို ရှင်း၍ပြရန် တောင်းဆို ခြင်းကို ကစ်ဆင်ဂျာက မတော်တဆ အပြောမှားသွားခြင်းပါဟု ဖြေရှင်းပြ လိုက်သည်။ ထို့ပြင် အစွဲရေးနှင့် ပါလက်စတိုင်းအကြားတွင် စေ့စပ်ဆွေးနွေး ရေးနှင့်ပတ်သက်၍ အမေရိကန်၏ဝါဒသဘောထား ပြောင်းလဲခြင်း မရှိပါ ဟု ဆိုသည်။ ရာဘတ်၊ အာလွန်နှင့် ပဲရားတို့သည် ဖို့၏ စကားနှင့် ကစ်ဆင် ဂျာ ၏ရှင်းလင်းချက်တို့ကို ခွဲခြမ်းစိတ်ဖြာကြည့်ရန် ခေါင်းချင်းဆိုင်၍ တိုင်ပင် ကြသည်။ သူတို့က ကစ်ဆင်ဂျာသည် ဂျပန်သို့ မထွက်ခွာမီကပင် ဖို့ပြော မည့် စကားများကို သူ့ကိုယ်တိုင် ရေးစီပေးခဲ့ခြင်းဖြစ်ရမည်ဟု ဆုံးဖြတ်ကြ သည်။ ထိုသို့ပြုလုပ်ခြင်း၏ ရည်ရွယ်ချက်မှာ ဂျော်ဒန်အရေးနှင့်ပတ်သက် ၍ ရာဘတ်အစိုးရက တုန့်ဆိုင်းခြင်း၊ လှုပ်ရှားမှုမရှိခြင်းအတွက် အမေရိကန် အစိုးရက သဘောမကျခြင်းကို သိသာစေလို၍ ဖြစ်သည်။ ထို့ပြင် အစွဲရေး တို့က ဆက်လက်၍အချိန် ဆွဲနေကြမည်ဆိုလျှင် အာရာဖတ်အား အမေရိ ကန်အစိုးရက ဥပေက္ခာပြုထားခြင်းကို အစဉ်ထာဝရ အားကိုး၍ မဖြစ်နိုင် ကြောင်းကို အရိပ်အမြွက် ပြလိုသည့်သဘောလည်းပါဝင်သည်။ အထက်

ရည်ရွယ်ချက်မှာ အိဂျစ်တို့၏ လိုလားချက်ကို လိုက်လျောသည်အထိ အစွဲရေးတို့ဘက်က နူးညံ့ပျော့ပျောင်းလာအောင် လုပ်ခြင်းဖြစ်ကြောင်း ထင်ရှားလာခဲ့လေသည်။

ဝါရှင်တန်သို့ အာလွန် မထွက်ခွာမီ အိဂျစ်တို့နှင့် ကြားဖြတ် သဘော တူညီချက်ထဲတွင် အိဂျစ်တို့က ရန်သတ္တရမပြုပါဟူသော စကားလုံးကို ထည့်သွင်းကြေညာစေရန် အားထုတ်ပြုလုပ်၍ ဖြစ် မဖြစ် ပြန်လည်သုံးသပ် ကြသည်။ ထိုပြဿနာကို စစ်ဆေးကြည့်ရှုရန် ကော်မတီတစ်ခု ဖွဲ့စည်း သည့်အထဲတွင် တရားရေးရာဝန်ကြီး ချာအင်ဇာဒုတ်၊ ရှေ့နေချုပ်ကြီး၊ မီယာ ရှမ်းမဂါးနှင့် နိုင်ငံခြားရေးရုံးမှ ဥပဒေအတိုင်ပင်ခံ မီယာရိုဆင်နီတည်းဟူ သော ထိပ်တန်းဥပဒေပါ ရှုကြီးသုံးဦးပါဝင်ကြလေသည်။ ထိုသုံးဦးစလုံးက ရန်သတ္တရမပြုရေးဆိုသည်မှာ နိုင်ငံတကာဥပဒေတွင် ဘာမျှ အဓိပ္ပာယ်မရှိ ကြောင်းဖြင့် တစ်သံတည်း အကြောင်းပြန်လိုက်ကြသည်။ “စစ်ဖြစ်သည့် အခြေအနေကို အဆုံးသတ်ရန်” ဟူသော စကားလုံးသည်သာလျှင် ဥပဒေ ဘောင်ဝင်သည့် တိကျသော အဓိပ္ပာယ်ရှိသည်။ ထိုသို့ဆိုခြင်းသည် အပြီး သတ် ငြိမ်းချမ်းရေးနှင့် အတူတူပင်ဖြစ်သည်။ သို့သော် စစ်တပ်များ ခွဲခွာ ရှင်းလင်းရေးသဘောတူညီချက်ထဲတွင် “စစ်ဖြစ်သည့်အခြေအနေကို အဆုံး သတ်ရန်” ဟူသောစကားကို အိဂျစ်က လက်ခံနိုင်မည် မဟုတ်သည်မှာ ထင် ရှားသည်။

ယင်းသို့ ဥပဒေရေးရာ ထင်မြင်ယူဆချက်ရှိသော်လည်း စေ့စပ်ဆွေး နွေးရေးအတွက် တာဝန်လွှဲထားခြင်းခံရသော အဖွဲ့ဝင်တို့က အိဂျစ်နှင့် သဘောတူညီချက် ပြုလုပ်ရန်အတွက် ရန်သတ္တရမပြုမှု အဆုံးသတ်ရန်ဟူ သောအချက်ကို အရင်းမူလအဖြစ် ထားရှိရန် ဆုံးဖြတ်ကြသည်။ ထိုစကား သည် အနှစ်သာရမရှိသည့်စကားဖြစ်ဦးတော့ (ဝါရှင်တန်တွင် ကစ်ဆင်ဂျာ က အာလွန်အား အကြံပေးခဲ့သလို) စီးပွားရေးစစ်ပွဲကို ရပ်စဲရန် အစရှိသော နိုင်ငံရေးအကျိုးတရားများကို ရရှိအောင်တွန်းအား အဖြစ် အသုံးပြုနိုင်မည်ဟု သူတို့ ယူဆကြလေသည်။

အာလွန်သည် ၁၉၇၄ ခုနှစ်၊ ဒီဇင်ဘာ ၃ ရက်နေ့တွင် အမေရိကန် သို့ ထွက်ခွာမသွားမီ ရက်အနည်းငယ်လောက်က ဟီဘရူးနေ့စဉ်သတင်း

စာ ‘ဟာရာဇ်’ စာတွင် ဝန်ကြီးချုပ်ရာဘင်နှင့် ထိုသတင်းစာအယ်ဒီတာ တို့ တွေ့ဆုံပြောဆိုသည့် သတင်းပါလာသည်။ ထိုသတင်းသည် ဂျေရုဆလင် မြို့တော်၊ ဝါရှင်တန်မြို့တော်နှင့် အာရပ်နိုင်ငံတို့၏ မြို့တော်ကြီးများတွင် တုန်လှုပ်ချောက်ချားသွားစေခဲ့လေသည်။ ထိုတွေ့ဆုံပွဲတွင် ရာဘင်သည် နိုင်ငံရေး ခုနစ်လွှာအကကို ကပြသွားလေသည်။ သူသည် အစွဲရေးတို့၏ စေ့စပ်ရေးအနေအထားကို ဦးစွာလှစ်၍ပြလိုက်သည်။ ထိုမျှနှင့် အားမရ သေးဘဲ အိဂျစ်နှင့် စေ့စပ်ပြောဆိုရာတွင် မိမိ၏ ကြံရွယ်ချက်များနှင့် မျှော်မှန်းချက်များကို ကမ္ဘာကြီးအား ဖော်ထုတ်ပြလိုက်သည်။ သူက အိဂျစ် ကို ဆီးရီးယားနှင့် ခွဲထုတ်နိုင်ရန် ကြိုးစားမည်ဟု ဆိုသည်။ ထို့ပြင် စေ့စပ် ဆွေးနွေးရေးကို အမေရိကန်ရွေးကောက်ပွဲပြီး သည့်အချိန်အထိ ဆွဲထားမည် ဟူ၍လည်း ဖွင့်ဟပြောသည်။

သည်လောက်နှင့် ဆိုးရွားမှုဖြစ်စရာ မလုံလောက်သေး၍လား မသိ၊ အိဂျစ်တို့ထံမှ ရန်သတ္တရမပြုပါဟူသော ခံဝန်ချက် တောင်းဆိုခြင်းမှာလည်း သဘာဝမကျကြောင်းဖြင့် ပြောပြန်သည်။

ထိုအမေးအဖြေ ဘာသာပြန်ဆိုချက်ကို ကစ်ဆင်ဂျာအား ပြလိုက် သည့်အခါ ကစ်ဆင်ဂျာသည် မိမိဖတ်နေရသည့်စာကို မယုံကြည်နိုင်အောင် ဖြစ်သွားရသည်။ သူသည် ခေါင်းကိုခါရမ်းရင်း “ဘာဖြစ်လို့ သူ ဒီလို ပြောရတာလဲ။ ရာဘင် ရူးများနေရောလား” ဟု တဖျစ်တောက်တောက် ပြောလေသည်။ ကစ်ဆင်ဂျာသည် ဒေါသဖြစ်မိစေကာမူ ရာဘင်က ရန်သတ္တရ မပြုရေးနှင့်ပတ်သက်၍ ရာဘင်ပြောလိုက်သည့်စကားအတွက် များစွာ ကျေနပ်သွားသည်။ အစွဲရေးတို့သည် သူ့ဝါချသည့် သင်ခန်းစာကို ကောင်းစွာ တတ်ကျွမ်းနားလည်သွားကြပြီဟု တွေးမိလေသည်။

အာလွန်မှာမူ ကယောင်ချောက်ချားဖြစ်သွားသည်။ သတင်းစာနှင့် ရာဘင်တို့၏ တွေ့ဆုံပြောကြားခြင်းတို့သည် သူ့အတွက် များစွာခက်ခဲသည့် အခြေအနေသို့ ရောက်ရှိစေခဲ့သည်။ သူသည် ဝါရှင်တန်သို့ သွားတော့မည့် ဆဲဆဲဖြစ်ပြီး စေ့စပ်ဆွေးနွေးရေးအတွက် အစွဲရေးတို့ဘက်က ကိုင်း၍ မည်အချက်တစ်ရပ်မှာ ရန်သတ္တရမပြုရေးဖြစ်သည်။ ထိုအချက်ကို ရာဘင် ခေါင်းဆောင်သော ကြီး ၃ ကြီးတို့ ညှိနှိုင်းရာတွင် သဘောတူခဲ့ကြပြီး

သား ဖြစ်သည်။ ယခု ရာဘင်ကိုယ်တိုင်က ထိုတောင်းဆိုချက်သည် သဘာဝ မကျဟူ၍ ပြောဆိုနေပြန်သည်။

ရာဘင်သည် ဝါရှင်တန်သို့ အာလွန်သွားသည့် ကိစ္စကို ပျက်အောင် ဖျက်သည်မှာတော့ သေချာသည်။ သို့သော် အာလွန်သည် သွားဖြစ်အောင် သွားပြီးလျှင် အစွဲရေးတို့၏ အဆိုပြုချက်ကို ဖို့နှင့် ကစ်ဆင်ဂျာတို့၏ လက် သို့ ပေးအပ်လိုက်လေသည်။ ထိုအဆိုကို လိုက်နာရမည့် အချက်ဆယ်ချက် ဖြင့် အစချီထားလေသည်။

- ၁။ အစွဲရေးနှင့် အီဂျစ်တို့သည် စစ်ဖြစ်သည့် အခြေအနေကို အဆုံး သတ်ရန် အတိအလင်း ထုတ်ပြန်ကြေညာမည်။
- ၂။ အစွဲရေးတို့ ထွက်ခွာပေးခဲ့သည့် နယ်မြေများသည် စစ်မဲ့ဒေသများ ဖြစ်လာမည်။
- ၃။ အီဂျစ်တို့က အစွဲရေးအား ဝါဒနှင့် စီးပွားရေး စစ်ဆင်မှုများကို ရပ်စဲ မည်ဟု ကတိပြုရမည်။
- ၄။ လက်မှတ်ရေးထိုးရမည့် သဘောတူညီချက်ကို “သဘောတူညီချက်” ဟု ခေါ်ဆိုရမည်။ “ကြားဖြတ်သဘောတူညီချက်” မဟုတ်စေရ။
- ၅။ အီဂျစ်တို့က အစွဲရေးတို့အား ဆန့်ကျင်တိုက်ခိုက်နေကြသည့် ပြောက် ကျားတို့ကို ကူညီခြင်းမပြုပါဟု ခံဝန်ချက်ပြုရမည်။
- ၆။ ဤသဘောတူညီချက်သည် နောက်လာမည့် ငြိမ်းချမ်းရေးသဘော တူညီချက်၏ တစ်စိတ်တစ်ပိုင်း ဖြစ်သည်ဟူသော စာပိုဒ်ကို သဘော တူညီချက်ထဲတွင် ထည့်သွင်းဖော်ပြရမည်။
- ၇။ အီဂျစ်သည် အရှေ့အလယ်ပိုင်းတွင် အစွဲရေးကို အခြားနိုင်ငံတို့က တိုက်ခိုက်ခဲ့လျှင် မည်သည့်စစ်ပွဲတွင်မှ ပါဝင်ခြင်းမပြုပါဟု ကတိ ခံဝန်ချက်ပြုရမည်။
- ၈။ ဤသဘောတူညီချက်၏ သက်တမ်းကာလသည် ၁၂ နှစ်ဖြစ်မည်။
- ၉။ အီဂျစ်သည် ဤသဘောတူညီချက်တွင် ပါဝင်သည့် အခြားအချက် များကို အကောင်အထည်မဖော်မီ စစ်တပ်ချင်း ခွဲခွာရှင်းလင်းရေး ကို ဦးစွာ အကောင်အထည်ဖော်ပါမည်ဟု တာဝန်ယူရမည်။
- ၁၀။ စစ်မဲ့ဒေသများကို ထိရောက်စွာ ကွပ်ကဲထိန်းသိမ်းရန် ပြုလုပ်ရမည့်

ကိစ္စများကို ဆုံးဖြတ်ကြရမည်။

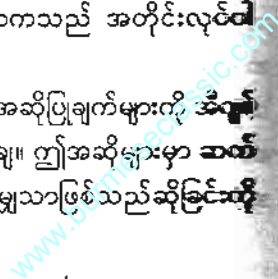
အီဂျစ်က ဤအချက်များကို လိုက်နာသည့်အတွက် တုန့်ပြန်သော အားဖြင့် အစွဲရေးတို့က နယ်မြေဒေသ၏ အခြေအနေနှင့် တည်နေပုံကို လိုက် ၍ ကီလိုမီတာ ၃၀ မှ ၅၀ အထိ ဆုတ်ခွာပေးမည်။ ကစ်ဆင်ဂျာက ထိုနယ် မြေထဲတွင် ပါရှိမည့် အရာများကို မေးသည့်အခါ အာလွန်က ထိုအထဲတွင် အဘူရီရေန်မြေများနှင့် မစ်တလာနှင့် ဂီဒီတောင်ကြားများမပါဟု ပြောသည်။

အာလွန်၏အဆိုကို ဖို့နှင့် ကစ်ဆင်ဂျာတို့က တစ်ထိုင်တည်း ပယ် ချလိုက်ကြသည်။ နှစ်ဦးစလုံးက တောင်ကြားလမ်းများနှင့် အဘူရီဒေးရေန် မြေများမှ ဆုတ်ခွာပေးရေးမပါခဲ့လျှင် သဘောတူညီမှုမရနိုင်ဟု ထပ်ခါတလဲ လဲ ပြောကြသည်။

ကစ်ဆင်ဂျာသည် ရန်သူဣရုမပြုရေးကိစ္စ ပါလာသည့်အတွက် အံ့ ဩနေသည်။ သူသည် ရာဘင်က သတင်းစာများသို့ ထုတ်ဖော်ပြောပြ ခဲ့ပြီးသည့်နောက် ဤကိစ္စကို ဆက်လက်၍ အရေးဆိုတော့မည်မဟုတ်ဟု ယူဆထားခဲ့ကြောင်းဖြင့် ပြောသည်။ အာလွန်က ဝန်ကြီးချုပ်၏စကားကို သတင်းစာများက မှားယွင်းဖော်ခဲ့ခြင်းမျှသာဖြစ်ကြောင်းဖြင့် ထစ်ထစ် ငေါ့ ငေါ့နှင့် ပြန်၍ရှင်းပြသည်။ “ဟုတ်ရဲ့လား၊ ဖြေရှင်းချက်လည်း မတွေ့မိပါ ကလား” ဟု ကစ်ဆင်ဂျာက မယုံတယုံနှင့် ပြန်၍ဆိုလိုက်သည်။

အာလွန်က မိမိတို့၏အဆိုပြုချက်မှာ မိမိတို့အများဆုံးမျှော်မှန်း ထားချက်ဖြစ်ပြီး ဈေးဆိုရန် သက်သက်ပြထားခြင်းဖြစ်ကြောင်း၊ ၁၂ နှစ် သဘောတူညီထားရေးကို ၅ နှစ်သို့ လျှော့ချလိုက်လျှင်လည်း အစွဲရေးတို့က ကျေနပ်မည်ဖြစ်ကြောင်း စသည်အားဖြင့် ထပ်မံရှင်းလင်းပြသည်။ မိမိတို့ အဆိုကို အီဂျစ်တို့အား တင်ပြသည့်အခါ ယခု မိမိရှင်းလင်းပြသလို ရှင်း လင်းချက်များ ပူးတွဲကာ ဆွေးနွေးရေးအခြေခံကဲ့သို့ သဘောထားရန် ဖြော စေလိုကြောင်းဖြင့် မှာကြားသည်။ ကစ်ဆင်ဂျာကသည် အတိုင်းလုပ်ပါ မည်ဟူ၍ ကတိပေးလိုက်သည်။

သို့သော် ကစ်ဆင်ဂျာသည် အာလွန်၏ အဆိုပြုချက်များကို အီဂျစ် တို့ထံ ပေးပို့သည့်အခါ ဖြေရှင်းချက်များမပါချေ။ ဤအဆိုများမှာ ဆက် လက်ပြုလုပ်မည့် ဆွေးနွေးပွဲအတွက် အခြေခံမျှသာဖြစ်သည်ဆိုခြင်းကို

လည်း ဖော်ပြခြင်းမပြုခဲ့ပေ။ သို့ဖြင့် ဆာဒတ်ကလည်း ထိုအဆိုကို တစ်ချက်လျှောက် ပယ်ချလိုက်လေသည်။ ကစ်ဆင်ဂျာက ဆာဒတ်၏ပြန်ကြားချက်ကို ဂျော့ရဆလင်သို့ တိုက်ရိုက်ပို့လိုက်သည်။ ထိုပြန်ကြားချက်နှင့်အတူ သူ့မှတ်ချက်လည်း ပါရှိသည်။ မှတ်ချက်မှာ အစွဲရေးတို့သည် ဆက်လက်ဆွေးနွေးရန် အခြေခံရနိုင်စေရန် အဆိုပြုချက်အသစ်များ ပြန်၍ တင်ရလိမ့်မည်ဟူ၍ဖြစ်သည်။

အစွဲရေးတို့က မိမိတို့၏ တရားဝင်ရပ်တည်ချက်ကို မပြင်ဘဲနေသဖြင့် တစ်လလုံးလုံး အချိန်ကုန်လွန်ခဲ့သည်။ ယခုတစ်ဖန် ၁၉၇၅ ခုနှစ်ဦးရောက်လာသည့်အခါ အစွဲရေးတို့မှာ ခိုးလိုးခုလုပြဿနာတစ်ခုနှင့် ကြုံရပြန်သည်။ အကြောင်းမှာ အမေရိကန်ပြည်ရှိ ညီညွတ်သော ဂျူးရန်ပုံငွေကောက်ခံရေးအဖွဲ့ကြီးက အသင်းလုပ်ငန်း အစပြုသည့်အနေဖြင့် ထိပ်တန်းအဆင့်ရှိ အစွဲရေးဝန်ကြီးတစ်ဦးလာရောက်ပြီး ရန်ပုံငွေ ဖွင့်လှစ်ပေးပါရန် မေတ္တာရပ်ခံသဖြင့် ဝန်ကြီးချုပ်ရာဘင်က နိုင်ငံခြားရေးဝန်ကြီး အာလွန်သွားရန် စေလွှတ်လိုက်ခြင်းကြောင့် ဖြစ်ပေသည်။

အာလွန်သည် အမေရိကန်တွင် ရှိနေသည့်အခါ ဝါရှင်တန်သို့ သွားရောက်ပြီး ကစ်ဆင်ဂျာအား နှုတ်မဆက်ဘဲနေ၍မဖြစ်ချေ။ ခက်နေသည်မှာ အာလွန်သည် အီဂျစ်တို့နှင့် စေ့စပ်ဆွေးနွေးရေးနှင့်ပတ်သက်၍ ကစ်ဆင်ဂျာကို နောက်ထပ်ပြောစရာ အသစ်အဆန်း ဘာမျှမရှိခြင်းဖြစ်သည်။ သို့ဖြစ်၍ အမေရိကသို့ သွားခြင်းဖြင့် ဘာမျှ ကောင်းကျိုးရရှိမည်ကို မမြင်သည့်အတွက် အာလွန်က ထိုခရီးကို ဖျက်လိုက်ချင်သည်။

သို့သော် ရာဘင်က ဘာမျှအကျိုးမရှိနိုင်စေကာမူ အကျိုးယုတ်မည့် ကိစ္စမဟုတ်သည့်အတွက် သွားဖို့ရန် အာလွန်အား ကျေနပ်အောင် ပြောဆိုတိုက်တွန်းလေသည်။ ထို့ပြင် ကစ်ဆင်ဂျာအား ပြောစရာစကားရအောင် သူ့ကို အရှေ့အလယ်ပိုင်းသို့ “စူးစမ်းရှာဖွေခရီး” ထွက်ခွဲရန် ဖိတ်ကြားဖို့ အာဏာလွှဲအပ်လိုက်လေသည်။ အစွဲရေးအစိုးရသည် ဟာရာခံသတင်းစာထဲ၌ ရာဘင်၏စကားများ မည်သို့ပါရှိစေကာမူ စေ့စပ်ဆွေးနွေးရေးတို့ကို နှောင့်နှေးအောင်လုပ်ရန် မကြံရွယ်ကြောင်းဖြင့်လည်း အမေရိကန်အစိုးရအား သိစေချင်ကြောင်း မှာကြားလိုက်သည်။

အာလွန်သည် စေ့စပ်ရေးနှင့်ပတ်သက်၍ တင်းတင်းမာမာမရှိဘဲ ဟိုတက်သည်ဘက် မျှတမှုရှိသူဖြစ်သည့်အတွက် သူ့ဝါရှင်တန်သို့ ရောက်ရှိသွားခဲ့လျှင် ပိုပြီးလိုက်လျောခဲ့မည်ကို ကက်ဘီနက်အဖွဲ့ဝင်အချို့က စိုးရိမ်ကြသည်။ သို့အတွက် ရာဘင်က ၎င်းတို့၏စိုးရိမ်မှု ကင်းသွားအောင် “ယစ်ဂဲလ်အာလွန်ဟာ ဆုံးဖြတ်ပြီးသား အဆိုတွေကို ပြင်နိုင်တဲ့အာဏာ မှမရှိဘဲ”ဟု ပြောပြရလေသည်။

အာလွန်ကလည်း အစိုးရ၏ တရားဝင် လမ်းညွှန်ချက်များက လွဲ၍ ပြောဆိုခြင်းမပြုပေ။ သူက မိမိတို့သည် အီဂျစ်တို့၏ အဆိုပြုချက်များကို စောင့်စားနေကြကြောင်း၊ မိမိအနေဖြင့် အဆိုသစ်များ တင်ပြစရာမရှိကြောင်းဖြင့် ကစ်ဆင်ဂျာကို ပြောပြလိုက်သည်။ ကစ်ဆင်ဂျာသည် အရှေ့အလယ်ပိုင်းသို့ နောက်တစ်ခေါက်သွားရန် ဖေဖော်ဝါရီလ၊ ဒုတိယပတ်ကို သတ်မှတ်ပေးလိုက်လေသည်။

ယခုလို အာလွန်က အစိုးရ၏မူအတိုင်း တိတိကျကျ ဆောင်ရွက်သည့်ကြားထဲက ဝန်ကြီးချုပ်ရာဘင်သည် တစ်ခါနှင့် မမှတ်သေးဘဲ နောက်ထပ် အမှားတစ်ခုကို ပြုလိုက်ပြန်သည်။ သူသည် အစိုးရ၏ စေ့စပ်ဆွေးနွေးရေး နည်းပရိယာယ်တစ်ခုလုံးကို လျှာတစ်ချက်လှုပ်ရှေ့ဖြင့် ကမောက်ကမဖြစ်သွားအောင် လုပ်လိုက်လေသည်။ ယခုအကြိမ်မှာလည်း သတင်းစာ ဆရာတစ်ဦးနှင့် တွေ့ဆုံပြောဆိုခြင်းဖြစ်သည်။ သူ့ထံမှ “ကိုယ်ပိုင်” သတင်းရရှိသူမှာ ယခု အေဘီစီသတင်းကိုယ်စားလှယ် လုပ်နေသော နယူးယောက်မြို့တော်ဝန်ဟောင်း ဂျွန်လင်းစဒေးဖြစ်လေသည်။ သူသည် ရာဘင်နှင့် တစ်ဦးချင်း တွေ့ဆုံမေးမြန်းသတင်းယူရန် အစွဲရေးသို့ သက်သက်ရောက်လာခြင်းဖြစ်သည်။

အေဘီစီအသံလွှင့်ဌာနက ရာဘင်နှင့် တွေ့ဆုံသည့်သတင်းကို ၁၉၇၅ ခု၊ ဖေဖော်ဝါရီ ၇ ရက်နေ့တွင် ဖြန့်လွှင့်လိုက်ရာ ဝန်ကြီးချုပ် ရာဘင်လည်း “အီဂျစ်တို့သည် စစ်ကိုလည်းမတိုက်၊ အင်အားသုံး၍ ခြိမ်းခြောက်ခြင်းမပြုဘဲ တကယ်စစ်မှန်သောငြိမ်းချမ်းရေးအတွက် အားထုတ်ပါမည်ဟု ကတိပြုလျှင် အီဂျစ်တို့သည် တောင်ကြားလမ်းများနှင့် ရေနံမြေများကိုပင် ချိန်ခါသည်”ဟု ပြောလိုက်သည့်စကားကို တစ်ကမ္ဘာလုံးက ကြားကြရလေသည်။

ထိုသတင်းကို နားထောင်ကြရသော ဂျေရုဆင်ရှိ အစ္စရေးအစိုးရ အရာရှိကြီးများသည် တွင်တွင်ကြီးခေါင်းကုတ်ကာ “သည်ဝန်ကြီးချုပ်နယ် ဘယ်တော့များမှ ပြောလွယ် ဆိုလွယ်သည့်စိတ်ကို ထိန်းနိုင်ပါ့မလဲ” ဟု ပြောမိကြလေသည်။ ဤသို့ ရာဘင်ပြောလိုက်ခြင်းသည် ရှည်လျားလှသော စေ့စပ်ရေးကာလတစ်လျှောက်လုံးတွင် အဆိုးဆုံးသော မဟာအမှားတော် ပုံကြီးဖြစ်ပေသည်။ ရေနံမြေနှင့် တောင်ကြားလမ်းများကိစ္စကိုမှ စကားစပ်၍ မပြောရသေးခင်က အစ္စရေးနိုင်ငံ၏ အမြင့်ဆုံး အာဏာပိုင်သူက တောင်ကြားလမ်းများနှင့် ရေနံမြေတို့ကို အီဂျစ်တို့ ရနိုင်သည်ဟုဆိုခဲ့လေပြီ။ ရန်မလုပ်ဖို့ ကတိပေးရန်ဆိုသည်မှာ အပိုစကားဖြစ်ခြင်းကို အီဂျစ်တို့က သိပြီးသား ဖြစ်ကြသည်။ ထိုကိစ္စမှာ “သဘာဝမကျ”ဟူ၍ ရာဘင်ကိုယ်တိုင် ဟာရာဇ်သတင်းစာအား ပြောကြားခဲ့ဖူးပြီ မဟုတ်ပါလော။

ရာဘင်သည် တံခါးပိတ် ဆွေးနွေးပွဲတစ်ခုတွင် သူနှင့်လုပ်ထမ်းကိုင်ဖက်ဖြစ်ကြသော ဝန်ကြီးအချို့အား ဘာကြောင့် ထိုသို့ သူပြောခဲ့ခြင်းကို ရှင်း၍ပြသည်။ သူက အီဂျစ်တို့နှင့် ဆွေးနွေးပွဲပျက်ပြားခဲ့သော ထိုသို့ပျက်ပြားခြင်းမှာ မိမိတို့က ထိုနယ်မြေများကို ပြန်လည်မပေးလို၍ မဟုတ်ဘဲ အီဂျစ်တို့က စစ်ဖြစ်နေသည့်အခြေအနေကို အဆုံးသတ်ရန် မလိုလားကြ၍ ဖြစ်ရသည်ဆိုခြင်းကို တစ်ကမ္ဘာလုံးက သိရှိဖို့ရန် အရေးကြီးသည့်အတွက် ဖြစ်ကြောင်းဖြင့် ပြောသည်။

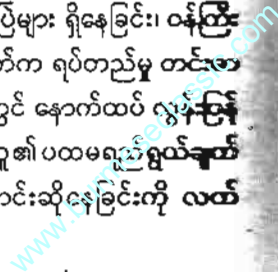
ရာဘင်၏ အယူအဆ ဘယ်မျှများသည်ကို အချိန်ကာလက အခြေပေးပေးလိမ့်မည်။ ကစ်ဆင်ဂျာသည် ယခုလို အစ္စရေးတို့က လိုက်လျော့ခြင်းကို တခြားအချိန်တစ်ချိန်တွင် ပြုလုပ်ပါက ဝမ်းသာမည်ဖြစ်သော်လည်း ယခုက စောစောစီးစီး ကြားလိုက်ရသည့်အတွက် အံ့အားလည်းသင့်၊ ဒေါသလည်း ဖြစ်ရလေသည်။ “ဒီလူကလည်း ဆွေးနွေးပွဲကို စမှ မစရသေးခင်က ပျက်အောင်ဖျက်နေပြီ” ဟု မှတ်ချက်ပြုလိုက်သည်။ သူသည် ရာဘင်က ဘာကို လိုချင်၍ ယခုလိုပြောခြင်းဖြစ်သည်ကို နားမလည်နိုင်ဘဲ သက်သက်ကြောင့် ခြင်းဖြစ်သည်ဟု ဆိုသည်။ အစ္စရေးတို့သည် ယခုလို မဆွတ်ခင်က ညွတ်လိုက်သည့်အတွက် တကယ်တမ်း နင်လား ငါလား အရေးဆိုကြသည့်အခါ အီဂျစ်တို့ထံမှ သမီးပေး၍ သမက်ရအောင် လုပ်ဖို့ရန် အခက်

ကြုံရလိမ့်မည်ဟု ကစ်ဆင်ဂျာက ကောင်းစွာနားလည်ခဲ့ပေသည်။ ထိုသို့ ဖြစ်လာခဲ့လျှင် ဆွေးနွေးပွဲ လုံးဝ ပျက်ပြားပေတော့မည်။

ထိုကိစ္စကြီးတစ်ခုလုံး၏ အဆိုးရွားဆုံးသော သွင်ပြင်လက္ခဏာမှာ အစိုးရအဖွဲ့ထဲတွင် ပုဂ္ဂိုလ်ရေးအရ ယှဉ်ပြိုင်မှုများနှင့် နိုင်ငံရေးအရ ခြေပုန်း ခုတ်နေကြခြင်းတို့ ရှိနေသည့်အဖြစ်ကို ဖော်ပြနေပေသည်။ ရာဘင်သည် ထိုစကားများကို ပြောလိုက်စဉ်က ပြည်သူတို့အမြင်တွင် သူ၏ အခန်းကဏ္ဍသည် နိမ့်ကျလျက် သူ၏ အဓိကပြိုင်ဘက်ဖြစ်သူ ကာကွယ်ရေးဝန်ကြီး ပဲရား၏ အခန်းကဏ္ဍသည် သူထက် မြင့်တက်နေခဲ့သည်။ ပဲရားသည် ဝန်ကြီးအဖွဲ့ထဲတွင် တကယ်တမ်း အစ္စရေးတို့၏ အကျိုးစီးပွားကို ကာကွယ်သူ၊ သံမဏိလိုမာကြောသူတစ်ဦးအဖြစ် အများက ထင်မြင်အောင် လုပ်ပြနေသည်။ သူက စစ်ဖြစ်သည့်အခြေအနေကို အပြီးသတ်ခြင်းမရှိဘဲ တောင်ကြားလမ်းများကို မပေးရဟု စွဲမြဲစွာပြောနေသည်။ သူသည် ထိုစကားကို တရားဝင်ထုတ်ဖော်ခြင်းမပြုဘဲ အမည်မဖော်လိုသော နေရာဌာနများမှ ရသည့်အနေမျိုးဖြင့် သတင်းပေါက်ကြားမှုများ ဖန်တီးပေးလိုက်လေသည်။ သူသည် စစ်ဖြစ်သည့်အခြေအနေ အပြီးသတ်မှုကို သဘောတူညီချက် မရရှိဘဲ အစိုးရက တောင်ကြားများကို ပြန်ပေးလိုက်လျှင် အစိုးရအဖွဲ့က နှုတ်ထွက်မည်ဟု တီးတိုးသတင်းလွှင့်ထားလေသည်။

ရာဘင်သည် အေဘီစီသတင်းကိုယ်စားလှယ်ကို တွေ့ဆုံပြောဆိုခဲ့ခြင်းမှာ နိုင်ငံရေးတွက်ကိန်းဖြင့် ပြောခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။ သူသည် ပဲရားကို သို့ တင်းမာသည်၊ အမှန်အတိုင်း သုံးသပ်သည်ဟု ပေါ်လွင်စေချင်သည်။ သို့ရာတွင် သူက ပြောင်ပြောင်ဖွင့်ပြောသည်။ ပဲရားကမူ သူ၏ ခြေရာလက်ရာ မပေါ်စေဘဲ သူ့ပြည်တွင်းက အထင်ကြီးအောင် လုပ်သည်။ ဤကား ခြားနားချက်ဖြစ်လေသည်။

အစ္စရေးကက်ဘီနက်အဖွဲ့ထဲတွင် အကွဲအပြဲများ ရှိနေခြင်း၊ ဝန်ကြီးချုပ် သံတမန်ရေးတွင် မပါးနပ်ခြင်း၊ အီဂျစ်တို့ဘက်က ရပ်တည်မှု တင်းမာလာခြင်းတို့ကြောင့် ကစ်ဆင်ဂျာသည် မတ်လထဲတွင် နောက်ထပ် လွှတ်ပြန်ခရီး ဆင်နွှဲရန် ဆုံးဖြတ်လိုက်ရပြန်လေသည်။ သူ၏ ပထမရည်ရွယ်ချက်မှာ အစ္စရေးတို့က စစ်အခြေအနေ ရပ်စဲရေးတောင်းဆိုနေခြင်းကို လယ်

လျှော့၍ တောင်ကြားလမ်းများကို ပြန်၍ပေးဖို့ အစွဲရေးတို့အား နှစ်သိမ့်ရန် ဖြစ်သည်။

အစွဲရေးတို့ဘက်က စေ့စပ်ဆွေးနွေးရေးအနေအထားမှာ တရားဝင် အားဖြင့် ဒီဇင်ဘာလအတွင်းက ဝါရင့်တန်တွင် အာလွန် တင်ပြခဲ့သည့် အတိုင်းပင် ရှိမြဲရှိနေသည်။ ကစ်ဆင်ဂျာက အေဘီစီ၏ ရုပ်မြင်သံကြား အသံ လွှင့်သည့်အထဲတွင် ရာဘင်၏ ပြောစကားများကို အစွဲရေး စေ့စပ်ရေးအဖွဲ့ အား ထောက်ပြသည့်အခါ ပဲရားက ဝန်ကြီးချုပ်၏ စကားထဲတွင် စစ်ဖြစ် သည့်အခြေအနေ အဆုံးသတ်ရေး ပါဝင်ခြင်းကို ပြန်၍ပြောပြသည်။ ထို အခါ ကစ်ဆင်ဂျာက သူ၏ထင်ရှားကျော်ကြားသော သင်ခန်းစာတစ်ခုကို ပို့ချလေတော့သည်။ သူက စစ်ဖြစ်သည့်အခြေအနေ အဆုံးသတ်ရေးဆို သည်မှာ ဘာမျှအဓိပ္ပာယ်မရှိခြင်းကို အကြိမ်ပေါင်း မရေမတွက်နိုင်အောင် ပြောပြပြီးပြီ မဟုတ်လားဟုဆိုသည်။ ထို့နောက် ဘာကြောင့် စစ်ဖြစ်သည့် အခြေအနေ အဆုံးသတ်ရေးဆိုသည်မှာ ဘာမျှ အဓိပ္ပာယ်မရှိခြင်းကို သူ ပြောနေကျဖြစ်သော သာဓကတစ်ရပ်ဖြင့် ရှင်းပြသည်။

“အိန္ဒိယနှင့် ပါကစ္စတန်ကို နမူနာယူကြည့်။ ဒီနှစ်နိုင်ငံအကြားမှာ ဘယ်တုန်းကမှ မမျှော်လင့်ခဲ့တဲ့ ငြိမ်းချမ်းရေးအခြေအနေ တည်ရှိခဲ့တယ်။ နယ်စပ်တွေမှာလည်း အပိတ်အပင် အတားအဆီးမရှိဘူး။ သံတမန်တွေ လည်း အပြန်အလှန်ထားခဲ့ကြတယ်။ ဒီလိုရှိလို့ကော စစ်ကို တားဆီးနိုင်ခဲ့ သလား။ ခင်ဗျားတို့ပြောနေကြတဲ့ စကားလုံးတွေ၊ မူတွေကို ကြားရတာ ကျုပ် သိပ်အံ့ဩတယ်။ ကျုပ်က အကြံပေးလိုတာက ခင်ဗျားတို့ဟာ ဒီ စကားမျိုးတွေကို ပြောနေကြမယ့်အစား လက်တွေ့ဖြစ်နိုင်တာတွေကို အာရုံ စိုက်ကြစမ်းပါ။ တစ်ခုမဟုတ်တစ်ခု ဖြစ်နိုင်တာကို ရွေးကြစမ်းပါ။”

ယင်းသို့ ပြင်းပြင်းထန်ထန် ငြင်းခန်ပြောခဲ့ကြရပြီးသည့်နောက်တွင် အစိုးရအဖွဲ့က အမေရိကန်တို့အား စိတ်ပြေသွားအောင် လိုက်လျောမှု အနည်း ငယ်ပြုလိုက်သည်။ သူတို့သည် စစ်ဖြစ်သည့်အခြေအနေ အဆုံးသတ်ရေး အစား အီဂျစ်တို့က “အင်အားမသုံးရေး”ကို အာမခံသည့် ကြေညာချက် ထုတ်ပြန်လျှင်လည်း တော်ပါပြီ။ ထိုသို့ကြေညာလျှင် မစ်တလာနှင့် ဂီဒီ တောင်ကြားလမ်းများ၏ အလယ်ပိုင်းသို့ ဆုတ်ခွာပေးပါမည်ဟု ဆိုကြ

သည်။ သို့သော် တောင်ကြားများ၏ တောင်ထိပ်ပေါ်ရှိ အွမ်ဟာရှိတာတွင် လျှပ်စစ်ဖြင့် အချက်ပြသတိပေးသည့်စခန်းတစ်ခုကိုတော့ (ထိုနေရာသည် ကုလသမဂ္ဂကြားခံနယ်မြေထဲတွင် ပါဝင်နေစေကာမူ) ယခုအတိုင်း ထားရှိ မည်ဟု မလျှော့တမ်းပြောကြသည်။

ထိုသို့ အစွဲရေးတို့က အဆိုပြုကြစေကာမူ အီဂျစ်တို့က တစ်လက်မ မျှ မလိုက်လျောကြချေ။ သူတို့သည် ကစ်ဆင်ဂျာထင်ထားသလို တောင် ကြားလမ်းအားလုံးကို နောက်ဆုံးတော့ ရမှားဟု သိနေကြသည့်အတွက် အလျှော့မပေးကြဘဲ မိမိတို့၏ တောင်းဆိုချက်များကို ကျစ်ကျစ်လျစ်လျစ် ဆုပ်ထားကြသည်။ သူတို့က အစွဲရေးတို့သည် တောင်ကြားလမ်းများမှ လုံးဝဆုတ်ပေးရမည်။ တောင်ထိပ်ပေါ်တွင် အစွဲရေးတို့၏ အချက်ပြသတိ ပေးစခန်း ထားခြင်းကို ခွင့်မပြု၊ ငြိမ်းချမ်းရေးစာချုပ်၏ သက်တမ်းကို ကာလရှည်ကြာစွာ ထားမည်ဟု ဆိုကြသည်။

ကစ်ဆင်ဂျာက အစွဲရေးဝန်ကြီးများအား သဘောတူညီမှု လက်မှတ် ရေးထိုးကြပြီးသည့်တိုင်အောင် အသက်ရှူချိန်ရလိမ့်မည်ဟု မမျှော်လင့်ကြ နဲ့ဦး။ သည်ကိစ္စပြီးလျှင်ပြီးချင်း ဆီးရီးယားနှင့် အီဂျစ်တို့ကို နောက်ထပ် အဆိုပြုစရာတွေ ကျန်သေးသည်ဟု ပြောလိုက်သည်။

အစွဲရေးတို့ဘက်က စေ့စပ်ပြောဆိုကြသည့် ကြီး ၃ ကြီးတို့မှာ နဂိုက မှ စိတ်ဓာတ်ကျနေကြသည့်အထဲ အမေရိကန်သမ္မတဖို့ထံမှ ရာဘင်ထံသို့ ပုဂ္ဂိုလ်ရေးအားဖြင့် ပေးစာတစ်စောင် ရောက်လာလေသည်။ စာမှာ ထန်မာ သည်သာမက ရက်စက်ရာပင်ကျနေသည်။ ဖို့က ရာဘင်အား အီဂျစ်တို့၏ လိုလားချက်များကို သဘောတူရန် တောင်းဆိုသည့်အပြင် အစွဲရေးနှင့် အမေရိကန်တို့၏ ဆက်ဆံရေးပျက်ပြားလိမ့်မည်ဟု ခြိမ်းခြောက် သတိပေး လိုက်သည်။

ဖို့ထံမှ ကြေးနန်းသည် ကစ်ဆင်ဂျာနှင့် အစွဲရေးစေ့စပ်ရေးအဖွဲ့တို့ အစည်းအဝေးထိုင်ခါနီးတွင် ကပ်၍ရောက်လာသည်။ သို့ဖြစ်၍ အစည်း အဝေးမှာ တင်းမာလွန်း အားကြီးနေသည်။ ရာဘင်က အစွဲရေးတို့သည် အမိန့်ပေးစကားကို လက်မခံနိုင်ဟုပြောသည်။ ကစ်ဆင်ဂျာသည် အစွဲရေး တို့ကို အနိုင်ဖို့ဖို့ရန် သမ္မတကို ဆွဲသွင်းလာသည်ဟူ၍ပင် စွပ်စွဲလေသည်။

ကစ်ဆင်ဂျာက သမ္မတကြီး၏ ကြေးနန်းနှင့် သူနှင့်ဘာမျှမဆို။ အစွဲရေတို့က အမေရိကန်သမ္မတကြီးသည် မိမိ၏ကြီးဆွဲခြင်းကို ခံနေရ သည့်ရုပ်သေးရုပ်ဟု ထင်နေကြသည်။ သူ့သဘောအတိုင်းသာဆိုလျှင် သည်ကိစ္စကို လက်လျှော့ပစ်လိုက်မည်ဟူ၍ ရွံရှာစက်ဆုပ်သည့်အမှုအရာ ဖြင့် ပြောလေသည်။

ရာဘင်က စီးကရက်တစ်လိပ် နောက်ထပ်မီးညှိ၍သောက်ပြီး ကစ် ဆင်ဂျာ၏မျက်နှာကို တည့်တည့်ကြည့်ကာ "ခင်ဗျားကို ကျုပ်မယုံဘူး" ဟု ဆိုသည့်ပြင် ကစ်ဆင်ဂျာသည် သမ္မတကြီးအား သံကြီးပို့ရန် တိုက်ရိုက် ပြောကြားရုံသာမက သူ့ကိုယ်တိုင် စာစီပေးခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်ဟု ထပ်၍ စွပ်စွဲ လိုက်ပြန်သည်။

သည်တွင် အစည်းအဝေး ပျက်သွားခဲ့ရလေသည်။ ကစ်ဆင်ဂျာ သည် ကင်းဒေးဗစ်ဟိုတယ်သို့ ပြန်ခဲ့သည်။ ရာဘင်ကမူ အိဂျစ်တို့၏ တောင်းဆိုချက်နှင့် သမ္မတဖို့၏ ကြေးနန်းကို နောက်ဆုံးဆွေးနွေးရန် ကက် ဘီနက်အစည်းအဝေးခေါ်လိုက်သည်။ ထိုနေ့သည် အစွဲရေတို့ ဝါရှောင် သည့်လ စနေပြီဖြစ်သော်လည်း ဘာသာရေးဆိုင်ရာဝန်ကြီးများပင် အစည်း အဝေး တက်ရောက်ကြသည်။

ကင်းဒေးဗစ်ဟိုတယ်တွင် သူ၏အဖွဲ့များနှင့် တံခါးပိတ်ဆွေးနွေးကာ ရာဘင်ကို ဒေါသဖြစ်နေလေသည်။ သူသည် သံရေး တမန်ရေး အစည်း အဝေးများတွင် ယခုလို ဘယ်တုန်းကမှ အပြောမခံခဲ့ရဖူးဟု ဆိုသည်။ သူ စိတ်ပြေလာသည့်အခါတွင် သမ္မတကြီးထံမှ ကြေးနန်းပို့လိုက်ခြင်းသည် လုပ်နည်းလုပ်ဟန်များသည်။ ထိုသို့မဟုတ်နှင့်ဦး၊ အချိန်အခါမသင့်ဘဲ ဖြစ် နေသည်ဟု တွေးမိပုံရသည်။ သို့ဖြစ်၍ သူသည် သူ့လက်ထောက်တစ်ဦး အား အစွဲရေသံအမတ်ဒင်းနစ်ထံ တယ်လီဖုန်းဆက်ခိုင်းသည်။ ဒင်းနစ် သည် ကက်ဘီနက်အစည်းအဝေးခန်းထဲမှာ ရှိနေသည့်အခါ အပြင်ကို ရ အောင်ခေါ်ပြီးထုတ်ရန်ပြောသည်။ မိနစ်အတော်ကြာသည့်အခါ ဒင်းနစ်ထံ တယ်လီဖုန်းဆက်၍ရလေသည်။ ကစ်ဆင်ဂျာက သမ္မတဖို့၏ ကြေးနန်းကို ကက်ဘီနက်အစည်းအဝေးတွင် ဖတ်၍မပြုလျှင် ကောင်းမည်ဟု ဒင်းနစ် ကို ပြောသည်။ ထိုသို့ မိမိပြောခြင်းကို ဝန်ကြီးချုပ်အား ပြောပြရန်လည်း

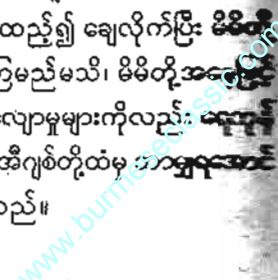
မှာကြားသည်။ ဒင်းနစ်က ကစ်ဆင်ဂျာပြောသလို မိမိလည်း သဘောတူ ကြောင်း၊ သို့သော် နောက်ကျနေပြီဖြစ်ကြောင်း၊ ကြေးနန်းကို ဖတ်ပြလိုက် ပြီ ဖြစ်ကြောင်းဖြင့် စကားပြန်လေသည်။

ကစ်ဆင်ဂျာသည် ပြတင်းပေါက်အနီးရှိ ပက်လက်ကုလားထိုင်တွင် ထိုင်ကာ သုန်သုန်မှုန်မှုန်ဖြစ်နေသည်။ သူ့အဖွဲ့ဝင်များသည် ကက်ဘီနက် အစည်းအဝေး၏ အဆုံးအဖြတ်ကို နားစွင့်နေကြသည်။ ညဉ့်သန်းခေါင် ရောက်ခါနီးလောက်တွင် အစည်းအဝေးပြီးကြောင်း သတင်းရောက်လာ သည်။ ကစ်ဆင်ဂျာနှင့် နောက်ပါလူအချို့သည် အစိုးရ၏ဆုံးဖြတ်ချက် သတင်းကို ကြားနာရန် ဝန်ကြီးချုပ်၏ရုံးသို့ ကားဖြင့် အပြေးအလွှား သွား ကြသည်။ သို့သော် ဆုံးဖြတ်ချက်မှာ မျှော်လင့်ထားသည့်အတိုင်းပင် အိဂျစ် တို့၏တောင်းဆိုချက်များကို အားလုံးနီးပါး ပယ်၍ချလိုက်ခြင်းဖြစ်သည်။ အစွဲရေအစိုးရက အဘူရီဒေးရေန်မြေနှင့် မြောက်ဘက် စစ်မျက်နှာမှ ကိုလိုမီတာ အနည်းငယ်ထပ်၍သာလျှင် ဆုတ်ပေးလိုသည်။

ကစ်ဆင်ဂျာက အစွဲရေတို့၏ လုပ်နည်းလုပ်ဟန်မှာ အဓိပ္ပာယ်မရှိ ဟုဆိုကာ ပယ်လိုက်သည်။ ဆွေးနွေးပွဲတွင် ပါဝင်သူတစ်ဦးပြောပြချက် အရဆိုလျှင် သူသည် လက်ငှေ့ရှုံးသူ၏ ရုပ်မျိုးပေါက်နေကာ လေသံပျော့ ပျော့ဖြင့် ပြောလိုက်ခြင်းဖြစ်သည်။

"ပြောရတာ ဝမ်းတော့နည်းပါရဲ့။ ခင်ဗျားတို့ တစ်နေ့ကျတော့မှ နောင်တရမယ်။ ခင်ဗျားတို့လုပ်ပုံဟာ ဥရောပနဲ့ ကမ္ဘာတစ်ဝန်းလုံးမှာ မှီ နေကြတဲ့ ခင်ဗျားတို့ရန်သူတွေ ဝမ်းသာဖို့ဖြစ်နေတယ်။ ဒီစေ့စပ်ဆွေးနွေး ရေး ပျက်သွားလို့ရှိရင် ဝမ်းမနည်းမယုံသူတွေ ဝါရှင်တန်မှာ အများကြီးရှိတော့ ကျုပ်သိတယ်။ အဲဒါ ခင်ဗျားတို့ကို မေတ္တာရှိလို့မဟုတ်ဘူး။ ဒါတွေ ခင်ဗျားတို့ကို ဘာလုပ်ပါလို့တော့ ကျုပ်မပြောပါဘူး။"

ရာဘင်သည် စီးကရက်ကို ပြာရွက်ထဲထည့်၍ ချေလိုက်ပြီး မိမိတို့ သည် နောင်တော့မှ နောင်တရကြမည်၊ မရကြမည်မသိ၊ မိမိတို့အကြောင်း တတ်နိုင်သမျှ အစွမ်းကုန်လုပ်ခဲ့ပြီးပြီ။ လိုက်လျောမှုများကိုလည်း နေရာရ ရှိရမိမိလိုက်လျောခဲ့ပြီးပြီ။ ကစ်ဆင်ဂျာကသာ အိဂျစ်တို့ထံမှ ဘာမျှလျှော့အောင် လုပ်မပေးခဲ့ခြင်းသာဖြစ်သည်ဟု ပြန်၍ပြောသည်။

ဤနေရာတွင် ကစ်ဆင်ဂျာက ဖြတ်ပြီးပြောသည်။ "အီဂျစ်ကလိုက် လျော့သားပဲ။ ကုလသမဂ္ဂတပ်တွေကို ခြောက်လ အာဏာအပ်ထားတာ ကို တစ်နှစ်အထိ တိုးမြှင့်ပေးခဲ့ပြီးတဲ့နောက် တစ်နှစ်ထပ်ပြီး သဘောတူ လိုက်တယ် မဟုတ်လား။"

ရာဘင်က အီဂျစ်တို့ဘက်က လိုက်လျော့မှုမှာ ဤမျှနှင့် မလုံလောက် သေးပါ။ ငြိမ်းချမ်းရေးရဖို့ ရည်မှန်းပြီး အဓိပ္ပာယ်ရှိရှိ လိုက်လျော့မှုကိုသာ အစွဲရေးတို့က လိုချင်သည်ဆို၏။

ကစ်ဆင်ဂျာက အောက်ပါအတိုင်းပြောပြီး စကားကို အဆုံးသတ် လိုက်သည်။

"သဘောပဲလေ။ ဆုံးဖြတ်ချက်က ခင်ဗျားတို့ရဲ့လက်ထဲမှာရှိနေ တာပဲ။ ကျုပ်ကတော့ ဒီအဆိုပြုချက်တွေကိုယူပြီး အီဂျစ်ကို နောက်တစ် ခေါက်မသွားနိုင်တော့ဘူး။ တယ်လီဖုန်းနဲ့ပြောပြီး အဖြေကို စောင့်နား ထောင်တော့မယ်။ အဖြေကလည်း ဘယ်လိုလာမယ်ဆိုတာတော့ သိနေ ပါပြီလေ။ မနက်ဖြန် အဲဒီအဖြေရပြီးတဲ့နောက်မှပဲ ထပ်တွေ့ကြတော့မယ် ..."

စနေနေ့နံနက်တွင် ကစ်ဆင်ဂျာသည် လွန်ခဲ့သောနှစ်ပေါင်းနှစ် ထောင်လောက်က ရောမတို့ကို အစွဲရေးတို့ နောက်ဆုံး ခုခံခဲ့သော တောင် ပေါ် ခံတပ်စခန်းဖြစ်သည့် မာဆာဒါရှိ ရှေးဟောင်းသမိုင်းဝင်နေရာများသို့ သွားရောက်ကြည့်ရှုလေသည်။ ထိုသို့ ကစ်ဆင်ဂျာသွားနေစဉ် သူ၏ ရုံးအဖွဲ့ ဝင်များက ဆွေးနွေးပွဲများ ပျက်ပြားကြောင်းကို သတင်းထောက်များအား သတင်းထုတ်ပေးလိုက်သည်။ ထိုသို့ပေးလိုက်သည့်သတင်းအတိုင်း ကမ္ဘာ သတင်းစာကြီးများက ဖော်ပြခဲ့ကြသည်။

ထိုသတင်းအကျယ်မှာ ကစ်ဆင်ဂျာသည် သောကြာနေ့က ကိုင်ရို သို့ တယ်လီဖုန်းဆက်ပြီးလျှင် အစွဲရေးတို့၏ အဆိုပြုချက်ကို အီဂျစ်တို့အား ပြောပြသည်။ ဓမ္မတ္တမျှအကြာတွင် အီဂျစ်နိုင်ငံခြားရေးဝန်ကြီး ဖာမီထံမှ ပြန်ကြားချက်သည် ကစ်ဆင်ဂျာ၏ ဟိုတယ်ခန်းထဲသို့ ရောက်ရှိလာသည်။ "သူတို့ဘက်က ဒါလောက်ပဲ လိုက်လျော့နိုင်မယ်ဆိုရင်တော့ အီဂျစ်ကို အဆွေ တော် ပြန်လာဖို့ မလိုတော့ပါ။"

တကယ့်အဖြစ်မှန်မှာ ကစ်ဆင်ဂျာသည် ရာဘင်အား ကတိပြုသည့် အတိုင်း သောကြာနေ့ညက ကိုင်ရိုသို့ တယ်လီဖုန်းဆက်သည်။ သို့သော် သူသည် သဘောတူထားခဲ့သည့်အတိုင်း အစွဲရေးတို့၏ လိုက်လျော့ အဆိုပြု ချက်ကို ဆာဒတ်နှင့် ဖာမီတို့အား ပြောမပြဘဲ အစွဲရေးတို့ဘက်က တုတ် တုတ်မျှ မလှုပ်ကြောင်းဖြင့်သာ ပြောသည်။

ဆာဒတ်က ကစ်ဆင်ဂျာ၏ အမြင်အားဖြင့် မျှော်လင့်ချက်မရှိတော့ ဘူးလားဟုမေးရာ ကစ်ဆင်ဂျာက ဒီအတိုင်း ထင်ရတာပဲဟုဖြေသည်။

သည်တွင် ကစ်ဆင်ဂျာသည် အစွဲရေးမှာပဲနေပြီး စေ့စပ်ဆွေးနွေးမှု ပျက်ပြားကြောင်း တရားဝင်ကြေညာရန် နှစ်ဦးစလုံး သဘောတူညီကြလေ သည်။

နောက်နေ့ညတွင် တရားဝင်ကြေညာချက်ကို ဂျေရုဆလင်၌ ထုတ် ပြန်သည့်အခါ အစွဲရေးတို့၏ခေါင်းမာမှုသည် အဓိကအဟန့်အတားကြီး ဖြစ်သည့်သဘောကို ဆောင်နေလေသည်။ သတင်းစာများကလည်း စေ့ စပ်ဆွေးနွေးမှု ပျက်ပြားခဲ့လျှင် ရက်ပိုင်းအတွင်းမဟုတ်က လပိုင်းအတွင်း စစ်ဖြစ်ပွားနိုင်သည် အန္တရာယ်ကြီးရှိနေခြင်းကို စိတ်မချမ်းမြေ့စရာ ကောင်း လောက်အောင် ရေးသားဖော်ပြကြသည်။ ဤသို့ထင်မြင်ကြရခြင်းမှာ ကစ်ဆင်ဂျာ၏အဖွဲ့က ဝါဒဖြန့်မှုကြောင့်ဖြစ်ပေသည်။

ကစ်ဆင်ဂျာ၏ အစွဲရေးစေ့စပ်ရေးအဖွဲ့နှင့် နောက်ဆုံး စကားပြော ရာတွင် အမေရိကန်နှင့် အစွဲရေးတို့သည် စေ့စပ်ရေးပျက်ပြားခြင်းမှာ မည်သူ့ကြောင့်ဖြစ်ခြင်းကို အငြင်းပွားနေကြ၍ အကျိုးထူးမည်မဟုတ် ကြောင်းပြောဆိုကာ အစွဲရေးတို့ဘက်က ပြန်လည်ရှင်းလင်းချက်ကို ကြေ ညာချက်ထွက်လာခဲ့ပြီးနောက် နာရီအနည်းငယ်ကြာအောင်စောင့်ပြီးမှ သတင်းစာများသို့ ထုတ်ပြန်ပေးရန် မေတ္တာရပ်ခံလေသည်။ အစွဲရေးဝန်ကြီး များကလည်း သဘောတူသည်။ ပြီးတော့မှ ထိုသို့သဘောတူခဲ့ခြင်းတို့ နောင်တကြီးစွာ ရကြလေသည်။

ဆာဒတ်သည် တရားဝင်ထုတ်ပြန်ကြေညာချက်နှင့် တစ်ချိန်တည်း မှာပင် သတင်းစာရှင်းလင်းပွဲပြုလုပ်ပြီး အစွဲရေးအပေါ်အငြိမ်ဝပ်၍ ခုလေ သည်။ ထိုကိစ္စနှင့်ပတ်သက်၍ အီဂျစ်၏ သဘောထားကို ကမ္ဘာ သတင်းစာ

များနှင့် လူထုဆက်သွယ်ရေးတို့က ချက်ချင်း သတင်းဖြန့်ချိကြသည်။ အစွဲရေးတို့မှာ နာရီပေါင်းများစွာကြာပြီးမှ တုန့်ပြန်နိုင်ကြသည်။ သို့အားဖြင့် အစွဲရေးသည် ကမ္ဘာ့ထင်မြင်ချက်တိုက်ပွဲတွင် ပထမအချိန်မှာပင် ရှုံးခဲ့ရလေသည်။

တနင်္ဂနွေနေ့နံနက်တွင် ကစ်ဆင်ဂျာသည် လေဆိပ်သို့ မထွက်ခွာမီ မစ္စကီဂိုလ်ဒါမီယာထံ သွားရောက်နှုတ်ဆက်သည်။ သူက စေ့စပ်ရေး ပျက်သွားသည့်အတွက် မည်သို့ဖြစ်လာနိုင်စရာရှိသည်ကို နိမိတ်ဖတ်ကြားပြောဆိုသည်။ သို့ရာတွင် မစ္စကီမီယာက ရာဘင်အစိုးရ၏ရပ်တည်ချက်ကို မိမိထောက်ခံသည်ဟု ဆိုသည်။

မစ္စကီမီယာသည် ကစ်ဆင်ဂျာပြောသွားသည့် စကားတစ်ခွန်းကို စွဲမြဲစွာ မှတ်မိလျက်ပင်ရှိနေသည်။ “ကျွန်တော် ခင်ဗျားနဲ့တော့ သဘောချင်း မတိုက်ဆိုင်ဘူး။ ဒါပေမဲ့ အစွဲရေးကိုတော့ ဘယ်တော့မှ ဆန့်ကျင်ပြီး မပြောပါဘူး။”

သတင်းထောက်များနှင့် ကစ်ဆင်ဂျာကို လေဆိပ်တွင်တွေ့ကြရာတွင် သူ့အသွင်မှာ ယခင်ကနှင့် လုံးဝမတူတော့ချေ။ စိတ်ဓာတ်ကျပြီး ဣန္ဒြေကြီးနှင့် ဖြစ်နေသည်။ သူသည် စေ့စပ်ရေးပျက်ပြားသည့်အတွက် ဝမ်းနည်းရကြောင်းနှင့် ဝန်ကြီးချုပ်ရာဘင်ကို လေးစားကြောင်းပြောသည့်အခါ သူ့အသံမှာ အက်ကွဲနေပြီး မျက်ရည်များလည်း လည်လျက်ရှိလေသည်။ ထို့နောက် တိုးအင်း ၇၀၇ လေယာဉ်ကြီးတွင် တပ်ဆင်ထားသော လှေကားပေါ်သို့ ခပ်သွက်သွက် တက်သွားလေ၏။

ဝါရင်တန်တွင် အစွဲရေးအစိုးရ၏ အသက်ပါသည် အမှတ်လက္ခဏာဖြစ်သော သံအမတ်ကြီးဒင်းနစ်သည် ကစ်ဆင်ဂျာ၏ ဒေါသထွက်သမျှ သူကချည်း ကျုံးပြီးခံနေရလေသည်။ ကစ်ဆင်ဂျာသည် မိမိလွန်းပြန်ခရီးမထွက်မီ ဒင်းနစ်အား ရှေ့ရဆလင်သို့ မိမိ၏အမြင်တို့ကို ပြောကြားရန်မှာသည့်အတိုင်း မှန်မှန်ကန်ကန်မလုပ်ဟု စွပ်စွဲသည်။ မိမိ၏ရုံးနှင့် အစွဲရေးသုံးရုံးကို တိုက်ရိုက်ဆက်သွယ်ထားသော အထူးတယ်လီဖုန်းကြီးကို ဖယ်ရှားပစ်ရန်လည်း ပြောသည်။ ဒင်းနစ်က ကစ်ဆင်ဂျာထံ တယ်လီဖုန်းဆက်သမျှတို့ကို ဆစွဲကိုနှင့် အခြားလူငယ်များနှင့် လွှဲပေးသည်။ သူတို့

နှစ်ဦးချင်း တွေ့သည့်အခါ ကစ်ဆင်ဂျာက ဒင်းနစ်အား ယခင်ကလို “ဆင်မချာ”ဟု ပထမနာမည်ဖြင့် ရင်းရင်း နီးနီးမခေါ်တော့ “သံအမတ်ကြီး”ဟူ၍ သံတမန်ဆက်ဆံနည်းအတိုင်း ပုံမှန်ခေါ်လေသည်။

သမ္မတဖိုသည် အစွဲရေးတို့နှင့်ပတ်သက်၍ အတော်ပင်စိတ်ပျက်နေသည်။ အမေရိကန်သည် ဗီယက်နမ်တွင် တပ်လန်ခဲ့ပြီဖြစ်ရာ အရှေ့အလယ်ပိုင်းတွင် အောင်ပွဲရဖို့လိုနေသည်။ ဖိုက သူနှင့်ရင်းနီးသူတို့အား “ကျုပ်တစ်သက်လုံး အစွဲရေးတို့ဘက်က တိုက်လာခဲ့တာ အခု ကျုပ်အနေနဲ့ နားလည်မှုလိုတဲ့အခါ ရောက်လာတော့ သူတို့က ပစ်ပယ်နေကြတယ်” ဟူ၍ပြောပြသည်။

အစွဲရေးနှင့် အမေရိကန် နှစ်နိုင်ငံစလုံးတွင် ခေါင်းဆောင်သစ်နှစ်ဦးစလုံးတို့မှာ အသက်ကြီးရင့်လာကြပြီး အခြေမခိုင်သူများဖြစ်ကြရာ သိသာထင်ရှားသော နိုင်ငံရေးအောင်မြင်မှုတစ်ခုခုပြနိုင်ဖို့ အရေးကြီးနေကြသည်။ သူတို့နှစ်ဦးဖြစ်ပုံမှာ တစ်ယောက်၏အောင်မြင်မှုသည် တစ်ယောက်၏ဆုံးရှုံးမှုမျိုး သဘောသက်ရောက်နေသည်။ ယာယီအားဖြင့် ယုတ်စွအဆုံး ရာဘင်က အရေးသာနေသည်။ အစွဲရေးတွင် သူ၏နိုင်ငံရေးဂုဏ်ဟိတ်မှာ မိုးသို့ထိုးတက်လျက်ရှိနေသည်။ သူသည် အမေရိကန်ကို အာခံရဲသူတစ်ယောက်ဖြစ်သည်ဆိုကာ များစွာသော နိုင်ငံရေးအသိုင်းအဝိုင်းထဲတွင် အမျိုးသားသူရဲကောင်းကြီးဖြစ်နေပေသည်။ သတင်းထောက်တချို့က “နိုင်ငံတော်အမျိုးသားခေါင်းဆောင်ကြီးတစ်ဦး နေချင်းညချင်းပေါ်လာပြီ” ဟူ၍ပင် ရေးစပြုလာကြသည်။

သို့သော် ရာဘင်က ကျော်စောကိတ္တိမှာ တာရုညမန်နိုင်ပေ။ အမေရိကန်တို့အား ငြင်းဆန်ရခြင်းသည် တစ်မျိုး၊ ထိုသို့ငြင်းဆန်သည့်အတွက် ဖြစ်ပေါ်လာမည့် အကျိုးဆက်က တစ်မျိုးဖြစ်ပေသည်။ သို့ဖြင့် အလွန်လျင်မြန်စွာပင် ထိုအကျိုးဆက်သည် ထင်ရှားစွာ ပြုလာလေသည်။

ပထမဦးစွာ သမ္မတဖိုက စေ့စပ်ရေးပျက်ပြားရခြင်းကို အစွဲရေးအသံအပြစ်တင်လိုက်ပြီး ဖြစ်ပေါ်လာသော အကျိုးဆက်ကို အစွဲရေးတို့ ခံထူကြရလိမ့်မည်ဟု သတိပေးလိုက်သည်။ ထို့နောက် အရှေ့အလယ်ပိုင်းနှင့် ပတ်သက်၍ အမေရိကန်၏ဝါဒသဘောထားကို ပြန်လည်သုံးသပ်ရမိမိ

မည်ဟု ဝါရှင်တန်၏ ကြေညာချက်ထွက်လာသည်။ လက်မောင်းပင့်၍ လက်
 သီးဆုပ်လိုက်ကြလေပြီ။ သိုသိုသိပ်သိပ် အရိပ်အမြှက်ပြောခဲ့သည့် စကား
 များအစား ခပ်ကြမ်းကြမ်း တုံးတံ့ပြောလာကြလေပြီ။ အစွရေးကာကွယ်
 ရေးဝန်ကြီး ပဲရားသည် လက်နက်ထောက်ပံ့ရေးအတွက် စကားပြောရန်
 ဝါရှင်တန်သို့ လာဖို့ရှိရာ မလာနှင့်တော့ဟု ပြောလိုက်သည်။ ယခင် တင်ပို့
 ရန် သဘောတူခဲ့သည့် လက်နက်များလည်း အစွရေးသို့ အလာရပ်သွားပြီ
 ဖြစ်သည်။

ယခုလို ဖြစ်နေသည့်အချိန်တွင် အီဂျစ်သမ္မတဆာဒတ်က အမြင်
 လှသည့် ဝါဒဖြန့်မှုတစ်ခုကို ပြုလုပ်ပြလိုက်သည်။ သူသည် စေ့စပ်ဆွေး
 နွေးမှု ပျက်ပြားစေကာမူ ခြောက်ရက်စစ်ပွဲ၏ နှစ်လည်နေ့ဖြစ်သော ၁၉၇၅
 ခု၊ ဇွန်လ ၅ ရက်နေ့တွင် စူးအက်တူးမြောင်းကို နိုင်ငံတကာ သင်္ဘောများ
 သွားလာနိုင်ရန် ဖွင့်လှစ်လိုက်ပြီဟု ကြေညာလေသည်။ ကစ်ဆင်ဂျာ အပါ
 အဝင် တစ်ကမ္ဘာလုံးက အမြင်ကျယ်သော သမ္မတဆာဒတ်ကို ချီးကျူးကြ
 သည်။ ဆာဒတ်သည် လွန်ခဲ့သည့်နှစ်က ပထမဆုံး စစ်တပ်ချင်း ခွဲခွာ
 ရှင်းလင်းရေး သဘောတူညီမှုပြုလုပ်ခဲ့စဉ်ကပင် စူးအက်တူးမြောင်းကို ဖွင့်ပေး
 ပါမည်ဟု အာမဝန္တခံခဲ့ခြင်းကို မည်သူကမျှပြန်၍ သတိမပြုလိုကြပေ။
 ကစ်ဆင်ဂျာက ပြန်၍မတွေးလိုသည်မှာ ပို၍သေချာသည်။ ထို့ပြင် အစွရေး
 တို့၏ ကုန်များ တူးမြောင်းထဲမှ သယ်ယူခြင်းကို ခွင့်ပြုပါမည်ဟု အမေရိကန်
 အား ကတိပြုခဲ့ခြင်းကိုလည်း မည်သူမျှ ပြန်၍သတိမရကြချေ။

အစွရေးတွင် ရာဘင်၊ ကာကွယ်ရေးဝန်ကြီးပဲရားနှင့် အာလွန် တို့
 သည် အခြေအနေအရပ်ရပ်ကို ပုံဖမ်းနိုင်ကြလေပြီ။ မိမိတို့၏ အခြေအနေ
 ကိုလည်း ပြန်လည်အကဲခတ်ကြသည်။ သူတို့သည် အီဂျစ်တို့ထံမှ နိုင်ငံရေး
 လိုက်လျောမှုများ ရတော့မည်မဟုတ်သည်ကို ရိပ်စား နားလည်လာကြ
 သည်။ ထို့ကြောင့် သူတို့သည် မနေသာဘဲ ဆုတ်ပေးရမည်ဆိုလျှင်
 အမေရိကန်မှ အများဆုံးရနိုင်မည့် တန်ကြေးကို ရယူအောင် လုပ်ဖို့ရန်
 ဆုံးဖြတ်လိုက်ကြသည်။

သူတို့သည် ငြိမ်းချမ်းရေးကို ရှေ့ရှုသော နိုင်ငံရေးခြေလှမ်းများအစား
 စစ်ဖြစ်ခဲ့လျှင် မိမိတို့၏ လုံခြုံရေးအင်အား ကောင်းမွန်တောင့်တင်းအောင်

အမေရိကန်တို့ထံမှ အကူအညီရကြပေလိမ့်မည်။

၁၉၇၅ ခု၊ ဇွန်လထဲတွင် ရာဘင်သည် ဝါရှင်တန်သို့ သွားပြန်သည်။
 ဖို့နှင့် ကစ်ဆင်ဂျာတို့သည် အရှေ့အလယ်ပိုင်းနှင့်ပတ်သက်သည့် မိမိတို့၏
 မူဝါဒကို ပြန်လည်သုံးသပ်ဆဲပင်ရှိကြကာ အစွရေးတို့ဘက်က ဘာပေး
 စရာရှိသနည်းဟု မေးကြသည်။ ဖို့က ရွေးကောက်ပွဲကြီး နီးလာသည့်အတွက်
 ကြောင့်တော့ဖြင့် အစွရေးတို့အား လက်လွှတ်ထားလိမ့်မည်မဟုတ်ကြောင်း
 ဖြင့် သတိပေးသည်။ အီဂျစ်တို့နှင့် သဘောတူညီမှု မပြုလုပ်နိုင်ခဲ့လျှင် မိမိ
 သည် ရွေးကောက်ပွဲတွင် မဲအများဆုံးရုံးပြီး အောက်လွှတ်တော် အတိုက်
 အခံအမတ်များကို ထကြွလာအောင် လုပ်ရာ ရောက်ချင်ရောက်ပါစေ၊ အမေ
 ရိကန်သည် မိမိတို့အစီအစဉ်ဖြင့် ဂျီနီဗာကွန်ဖရင့်သို့ တက်ရောက်ကြမည်
 ဟု ဖွင့်ပြောလိုက်သည်။

ရာဘင်သည် အစွရေးတို့ဘက်က လိုက်လျောမှုတစ်ခု ပြုလုပ်ရန်
 ပါရှိလာသည်။ သို့ရာတွင် ထိုကိစ္စကို တင်ပြရာတွင် မှားမှားယွင်းယွင်း
 လုပ်မိသည့်အတွက် အမေရိကန်တို့နှင့် ပြဿနာကြီးတစ်ခု ဖြစ်လုနီးနီး
 သို့ ဆိုက်ရောက်ခဲ့ရသည်။ ဖြစ်ပုံမှာ ဖို့က ဆုတ်ခွာရေးမျဉ်းကြောင်းတို့
 မေးရာတွင် ရာဘင်က မတ်လအတွင်းက အီဂျစ်တို့တောင်းဆိုခဲ့သော
 ဘက်ရှိ အဘူရီဒေးရေနံမြေများအနီးမှ မြေအနည်းငယ်ကို အစွရေးတို့
 ပေးလိုသည်ဟုပြောသည်။ ဖို့သည် ကျေနပ်သွားကာ တောင်ကြား
 များတွင် တိုး၍ပေးနိုင်ဘူးလားဟုမေးသည့်အပြင် အစွရေးတို့
 မည့် မျဉ်းကြောင်းကို မြေပုံပေါ်တွင် ဆွဲ၍ပြရန်တောင်းသည်။

ရာဘင်သည် သမ္မတအခန်းထဲက ဓေတ္တထွက်လာပြီးလျှင်
 လက်ထောက်များနှင့် တိုင်ပင်ကာ မြေပုံပေါ်တွင် ခဲတံဖြင့်
 တစ်ကြောင်းရေးဆွဲပြီး ထိုမြေပုံကိုယူ၍ အခန်းထဲသို့ ပြန်
 သည်။ ဖို့သည် မြေပုံကိုကြည့်၍ ကွဲပြားခြားနားမှု များများ
 ကို မမြင်ပေ။ ကစ်ဆင်ဂျာကမူ အစွရေးတို့က ကီလိုမီတာ
 များ ဆုတ်ပေးထားသည်ကို တွေ့လေသည်။ သို့သော် ထို
 ပေးခြင်းသည် ဖြစ်လောက်မည်မဟုတ်ဟု ဆိုသည်။ မည်သို့
 ကို အီဂျစ်တို့ထံပို့ပေးပါမည်ဟု ပြောလိုက်သည်။ ဤ

သည် မိမိ၌မျဉ်းကြောင်းကို မိမိသဘောနှင့်မိမိ ရေးဆွဲပြပိုင်ခွင့် မရရှိခဲ့ခြင်းကို ဖို့နှင့် ကစ်ဆင်ဂျာတို့အား ပြောမပြချေ။

အစ္စရေးသို့ ရာဘင်ပြန်လည်ရောက်ရှိ၍ သူတင်ပြသော သူ၏ခရီးစဉ် အစီရင်ခံစာကို ဝန်ကြီးစုံညီ ကက်ဘီနက်အစည်းအဝေးတွင် ကြားနာကြရသည့်အခါ အားလုံး ဒေါသထွက်ကုန်ကြသည်။ ဝန်ကြီးများက ဝန်ကြီးချုပ်အား မျဉ်းကြောင်းကို နောက်သို့ဆုတ်ပြဖို့ အခွင့်အာဏာမပေးခဲ့ခြင်းကို မှတ်မိအောင် ပြောပြကြသည်။ ယခုအကြိမ်တွင် ရာဘင်သည် ခံစစ်ဘက်က ရှိနေလေရာ မိမိသည် ဝန်ကြီးချုပ်တစ်ဦးအနေဖြင့် ယခုလို ပြုလုပ်ပိုင်ခွင့်ရှိသည်ဟု အရေးမဆိုတော့ဘဲ မိမိသည် မှားပြီး အရှေ့ဘက်သို့ လွန်လွန်ကွဲကွဲ ရေးဆွဲလိုက်မိပါသည်ဟု ဆင်ခြေပေးရလေတော့သည်။ ထို့ပြင် ယခုလို ပြုလုပ်မိသည့်အမှားကို ပြန်၍ပြင်ဆင်ပေးပါမည်ဟု ကတိပြုကာ ကျေးအေးအောင် လုပ်လိုက်ရသည်။

နှစ်ရက်အကြာတွင် အစ္စရေး စေတမန်တစ်ယောက် ဝါရှင်တန်သို့ ရောက်လာသည်။ သူသည် ဝန်ကြီးချုပ်၏စစ်ဘက်အတိုင်ပင်ခံ လက်ထောက်ဗိုလ်မှူးကြီး အီပရအင်ပိုရန်ဖြစ်သည်။ သူ ယခုလာရောက်သည့် ကိစ္စမှာ လျှို့ဝှက်သည့်ကိစ္စဖြစ်၍ ယူနီဖောင်းကိုရွတ်ပြီး အရပ်ဝတ် အရပ်စားနှင့်လာခဲ့သည်။ သူ၏လက်ဆွဲသေတ္တာထဲတွင် ဝန်ကြီးချုပ်၏ စာတစ်စောင်နှင့်အတူ ဒင်းနစ်ကိုပေးရန် မြေပုံတစ်ခုလည်း ပါလာလေသည်။ အီပရအင်ပိုရန်သည် ထိုပစ္စည်းများကို ဒင်းနစ်အားပေးပြီး အစ္စရေးသို့ ချက်ချင်းပြန်၍သွားသည်။

ဒင်းနစ်သည် မြေပုံသစ်ကို ကစ်ဆင်ဂျာထံသွား၍ပေးရာ ကစ်ဆင်ဂျာက အစ္စရေးသံအမတ်ကြီးအား အတည်ပဲလားဟုမေးရာ ဒင်းနစ်က မပြောတတ်ဘူးဆိုကာ ပန်းကို ကျုံး၍ပြသည်။

မြေပုံပေါ်က မျဉ်းကြောင်းမှာ မတ်လတုန်းက ရှိခဲ့သည့်အတိုင်း တောင်ကြားလမ်းများ၏လမ်းတစ်ဝက်သို့ပြန်၍ရောက်နေသည်။ ကစ်ဆင်ဂျာက သည်အတိုင်းဆိုလျှင် မိမိတို့က ဘယ်လိုလုပ်ပြီး စေ့စပ်ရေးလုပ်နိုင်ပါမည်နည်း။ အမေရိကန်က ဆာဒတ်ထံသို့ ယခင်မြေပုံကို ပို့လိုက်ပြီဖြစ်ရာ ယခုဘယ်လိုလုပ်ပြီး ဆာဒတ်ကို ပြင်၍ပြောရမည်နည်း ဟု ဒင်းနစ်ကို မေး

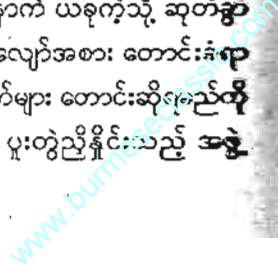
ခွန်း ထုတ်လိုက်သည်။ ဒင်းနစ်မှာ ဘာမျှမပြောနိုင်ဘဲ ငဲ့ခံနေရလေသည်။

ဖို့ကလည်း အတော်အံ့သြထိတ်လန့်သွားကာ ရာဘင်က မိမိအား သရော်လိုက်ခြင်းလားဟုမေးသည်။ ထိုသို့ဖြစ်ခဲ့ခြင်း၏ရလဒ်မှာ ကစ်ဆင်ဂျာထံမှ အူကြောင်ကြောင် မလုပ်ဖို့ တင်းတင်းမာမာရေးလိုက်သော ကြေးနန်းတစ်စောင် ဂျေရုဆလင်သို့ ရောက်ရှိလာခြင်းဖြစ်သည်။ ထိုကြေးနန်းထဲတွင် မိမိသည် အစ္စရေးထံမှ အဆိုပြုချက်အသစ်ကိုသာ လိုချင်သည်။ အမေရိကန်အစိုးရ၏ သည်းခံမှုမှာ ပွန်းပြတ်လုနီးနေပြီဟုလည်း ဆိုလိုက်သည်။

ဤအတွင်းဝယ် အစိုးရအဖွဲ့ထဲမှ ဘဏ္ဍာရေးဝန်ကြီး ယောဂ္ဂဝါ ရာဘင်နိဝစ်သည် အမေရိကန်ထံမှ အင်တိုက်အားတိုက်အကူအညီကို မရလျှင် အထူးသဖြင့် စောစောမရလျှင် လာမည့်ဘေးအန္တရာယ်ကြီးများနှင့် ရင်ဆိုင်ရသည့်အခါ အစ္စရေး၏စီးပွားရေးမည်မျှ ထိခိုက်မည်ကို သတိပေးနှိုးဆော်လျက်ရှိလေသည်။

ဤသို့ အဘက်ဘက်က တွန်းဖိနေခြင်းတို့သည် နောက်ဆုံးတွင် ရာဘင်နှင့် အခြားဝန်ကြီးတို့အား အမှန်တရားကို မျက်မှောက်ပြုရအောင် ဖြစ်ပေါ်စေခဲ့လေသည်။ သူတို့သည် အီဂျစ်တို့နှင့် စေ့စပ်ရေးလုပ်မည်ဆိုလျှင် ယခုလုပ်လျှင်လုပ် သို့မဟုတ်လျှင် နောင်ဘယ်ခါမျှ မလုပ်ဘဲနေရန် သာရှိတော့ခြင်းကို သိမြင်လာကြသည်။ ထိုနှစ်ချက်တွင် ဒုတိယအချက်ကို ရွေးချယ်မည်ဆိုလျှင် ဖြစ်ပေါ်လာမည့်အရေးများကို တွေးမိကြသည့်အတွက် တောင့်ခံမနေနိုင်ကြဘဲ ပြိုဆင်းလာကြလေသည်။

သို့ဖြင့် စစ်ဦးစီးချုပ်အား တောင်ကြားလမ်းများမှ ဆုတ်ခွာပေးခြင်းကလွဲ၍ အခြားနည်းလမ်းမရှိတော့ကြောင်း ပြောပြကာ မစ်တလာနှင့် ဂီဒီတောင်ကြားများ၏အရှေ့ဘက်တွင် ခံစစ်မျဉ်းကြောင်းအသစ် ရေးဆွဲမြေပုံပြုလုပ်ဖို့ ညွှန်ကြားလိုက်ရလေသည်။ ထို့နောက် ယခုကဲ့သို့ ဆုတ်ခွာပေးခဲ့ရသည့်အတွက် အမေရိကန်ထံမှ ပြန်၍အလျှော်အစား တောင်းခံရာတွင် မည်သည့်အကူအညီနှင့် နိုင်ငံရေးကတိပြုချက်များ တောင်းဆိုရမည်ကို တိတိကျကျ ရေးဆွဲရန် ဝန်ကြီးဌာနအချင်းချင်း ပူးတွဲညှိနှိုင်းသည့် အဖွဲ့တစ်ဖွဲ့ကိုလည်း ဖွဲ့စည်းပေးလိုက်သည်။

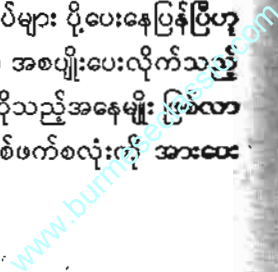
အစ္စရေးအစိုးရသည် လွန်ခဲ့သည့် လအနည်းငယ်ခန့်က ရဲရဲရင့်ရင့် ခေါင်းခါခဲ့သည့်ကိစ္စကို ယခု ခေါင်းညိတ်လိုက်ပြီဟူ၍လည်း အထင်အမြင် မခံနိုင်ချေ။ ယခုလို လိုက်လျောခြင်းဖြင့် အမေရိကန်တို့ထံမှ ကြီးမား များပြားလှသော စစ်အထောက်အပံ့များနှင့် နိုင်ငံရေးကတိပြုချက်များကို ရရှိမည်မှန်သော်လည်း မျက်နှာမပျက်ရအောင် အဖတ်ဆည်နိုင်မည့် အစီအစဉ်များကို လို၍နေပေသည်။

ကစ်ဆင်ဂျာက ထိုသို့ဖြစ်လာမည်ကို အမြဲမျှော်လင့်ထားသူဖြစ်ရာ အစ္စရေးတို့ မျက်နှာမပျက်အောင် လုပ်စရာ သူ့မှာအသင့်ရှိနေသည်။ အစ္စရေးတို့အဖို့ စစ်ရေးအတွက် အလွန်အရေးကြီးလှသော ထိုတောင်ကြားလမ်းများကို ပေးလိုက်ခြင်းကြောင့် အစ္စရေးနိုင်ငံတွင် ထိတ်ထိတ်ပြာပြာ ဖြစ်သွားကြမည်ကိုလည်း သူ ကောင်းစွာသိလေသည်။ သူသည် ဆိုင်းနိုင်းကျွန်းဆွယ်မြေပုံကို ကြည့်ရင်း တောင်ကြားလမ်းများကို လုံးဝ စွန့်ပစ်ခြင်း မရှိပါဟူ၍ အစ္စရေးတို့ပြောနိုင်မည့် နည်းလမ်းတစ်ခုကို အကြံရလေသည်။ ထိုတောင်ကြားလမ်းများသည် တောင်တန်းကြီးတစ်ခု၏ တောင်ထိပ်များပေါ် ဖြတ်သန်းသွားသော လမ်းကြောင်းကြီးတစ်ခုဖြစ်နေခြင်းကို မြေပုံထဲတွင် တွေ့ရသည်။ အစ္စရေးတို့သည် ထိုတောင်တန်းများပေါ်က ဖြတ်သန်းသွားသော လမ်းကြောင်းများမှ ထွက်ခွာသွားကြရမည်ဖြစ်သော်လည်း ထိုတောင်များ၏အရှေ့ဘက် တောင်ခြေရင်းတွင် ရှေ့တန်းကာကွယ်ရေးမျဉ်းကြောင်းချမှတ်ထားရန် ခွင့်ပြုမည်ဖြစ်သည်။ အီဂျစ်တို့အားလည်း ထိုတောင်များ၏ အနောက်ဘက်တောင်စောင်းများသို့ မိမိတို့၏စစ်တပ်များကို ပို့ခွင့်ပြုမည်။ ကုလသမဂ္ဂကြားခံနယ်မြေကို ထိုတောင်များ၏ ထိပ်များပေါ်တွင် ထားရှိမည်။ ထိုသို့ပြုလုပ်ပေးခြင်းအားဖြင့် အီဂျစ်တို့က တောင်ကြားလမ်းများမှ အစ္စရေးတို့ကို မောင်း ထုတ်လိုက်ပြီဟု ဆိုနိုင်ခွင့်ရပြီး အစ္စရေးတို့ဘက်ကလည်း မိမိတို့သည် တောင်ကြားများကို လုံးဝ စွန့်ခွာခြင်း မပြုသေးဟု ဆိုနိုင်မည်ဖြစ်ပေသည်။

အစ္စရေးတို့ မျက်နှာမပျက်ရေးအတွက် အခြားအစီအစဉ်တစ်ရပ်မှာ တောင်များပေါ်မှာရှိသည့် တောင်ကြားလမ်းများအနီးတွင် အမေရိကန်များကို ထားရှိရန်ဖြစ်သည်။ အမေရိကန်တို့က ထိုနေရာတွင် မိမိတို့၏ စစ်တပ်

များ မချထားလိုခြင်းနှင့်ကိုက်ညီအောင် ပဲရားက စီမံကိန်းတစ်ခု တင်ပြသည်။ သူ့စီမံကိန်းမှာ အစ္စရေးတို့သည် ကုလသမဂ္ဂ ကြားခံနယ်မြေတွင်းရှိ အွန်ဟာရီတားတွင် ကြိုတင်သတိပေးသည့်စခန်းတစ်ခု ထားခွင့်ပြုမည်။ ထိုနေရာမှာပင် နောက်ထပ် ကြိုတင်သတိပေးစက် ခြောက်လုံးတပ်ဆင်ပြီး အမေရိကန် ကျွမ်းကျင်ပညာရှင်များက ကြီးကြပ်မည်။ သို့အားဖြင့် အမေရိကန်တို့သည် စစ်လုပ်ငန်းမဟုတ်ဘဲ အပြုသဘော သက်ရောက်သည့် လုပ်ငန်းကို လုပ်ဆောင်နိုင်မည်ဖြစ်သည်။ ထို့ ပြင် အမေရိကန်တို့သည် မည်သူ့ကိုမျှ ဘက်မလိုက်ဘဲ မိမိတို့ရရှိသည့် သတင်းများကို နှစ်ဖက်စလုံးသို့ ဖြန့်ချိပေးနိုင်မည်။ ယခုလိုပြုလုပ်ထားခြင်းဖြင့် နောက်ထပ် ဗီယက်နမ်တစ်ခု စတင်ပြန်ပြီဟု အမေရိကန် ပြည်သူ့ပြည်သားတို့၏ စိုးရိမ်ခြင်းကို ချေပနိုင်သည်မှာ ဤကိစ္စမှာ ဗီယက်နမ်နှင့် မတူဘဲ နှစ်ဦး နှစ်ဖက်စလုံးက လိုလိုချင်ချင် တောင်းဆိုချက်အရ ထားရခြင်းဖြစ်သည်ဟူသော အကြောင်းပြချက်ဖြစ်၏။

ကစ်ဆင်ဂျာက အနည်းငယ်ပြင်ဆင်ချက်ဖြင့် ထိုအဆိုပြုချက်ကို ဖြစ်မြောက်အောင် ဆောင်ရွက်လိုက်သည်။ အမေရိကန်တပ်ကျွမ်းသူ ပညာရှင်များထားရှိရေးမှာ ပဲရား၏အကြံ၊ ဆာဒတ်၏အကြံ၊ ရာဘင် အကြံ စသည်ဖြင့် အမျိုးမျိုး အငြင်းပွားနေစေကာမူ အရင်းကို စစ်လိုက်သည့်အခါ ထိုသို့ဖြစ်လာအောင် လုပ်သူမှာ ကစ်ဆင်ဂျာပင်ဖြစ်သည်။ သူသည် ၁၉၇၄ ခုနှစ်ကုန်လောက်ကပင် သူ၏တစ်လှမ်းပြီးတစ်လှမ်း တိုး၍ တိုး၍ ဖြေရှင်းသည့်မူအရ နောက်ဆုံးတွင် အမေရိကန်တို့ ပါဝင်လာရမည်ကို မြင်ခဲ့သည်။ အာရပ်တို့သည် အစ္စရေးတို့ ဆုတ်ခွာပေးသည့်အတွက် နိုင်ငံရေး လိုက်လျောမှုများ ပြုလုပ်ဖို့ရန် ငြင်းဆိုနေကြကတည်းက အစ္စရေးတို့အား အလှော်ပေးသည့်အနေဖြင့် တက်တက်ကြွကြွပါဝင်လာရဖို့ ရှိနေသည်။ သို့သော် ဗီယက်နမ်စစ်အပြီးတွင် အမေရိကန်တို့က စစ်တပ်များ ပို့ပေးနေပြန်ပြီဟု အပြောအဆို မခံနိုင်ရာ ကစ်ဆင်ဂျာသည် မိမိက အစပျိုးပေးလိုက်သည့် ကိစ္စမဖြစ်စေရဘဲ အစ္စရေးနှင့် အီဂျစ်တို့ တောင်းဆိုသည့်အနေမျိုး ဖြစ်လာအောင် ထိုလမ်းကြောင်းအတိုင်း လိုက်စေရန် နှစ်ဖက်စလုံးကို အားထုတ် အားမြှောက် ပြုလုပ်ခဲ့လေသည်။

စေ့စပ်ဆွေးနွေးရေး အောင်မြင်မှု လမ်းပွင့်လာခြင်းကို ဗာဂျီနီယာ ကျွန်းဆီမှ စတင်အချက်ပြခဲ့လေသည်။ ကစ်ဆင်ဂျာသည် ၁၉၅၅ ခု၊ ဩဂုတ်လအစလောက်တွင် ထိုကျွန်းသို့သွား၍ အနားယူနေစဉ် သံအမတ်ကြီးဒင်းနစ်သည် အစွဲရေးတို့၏ အဆိုပြုချက်အားလုံးကို ဆောင်ယူကာ ကစ်ဆင်ဂျာထံသို့ ရောက်ရှိလာခဲ့သည်။ ထိုအဆိုပြုချက်များနှင့် တစ်ပါတည်း အမေရိကန်တို့ထံမှ တောင်းခံချက်များလည်း ပါရှိလာသည်။ ကစ်ဆင်ဂျာသည် ထိုအဆိုပြုချက်များနှင့် တောင်းခံချက်များကို လှန်လှော့ကြည့်ရှုပြီး သမ္မတဖို့နှင့် အကြိမ်ပေါင်းများစွာ တိုင်ပင်သည်။ ထို့နောက်မှ အခြေခံအားဖြင့် သဘောတူလိုက်လေသည်။

အစွဲရေးတို့၏အဆိုမှာ ဤသို့ဖြစ်သည်။ အစွဲရေးတို့သည် အရှေ့ဘက် "တောင်စောင်း" များဘက်သို့ ဆုတ်ခွာပေးမည်။ ရန်သတ္တရမပြုရန် တောင်းဆိုချက်ကို လက်လျှော့လိုက်မည်။ အမေရိကန်တို့သည် ကျွမ်းကျင်သူ ပညာရှင်များအတွက် သဘောတူသည့်အပြင် စစ်လက်နက်သစ်များ အပါအဝင် စစ်နှင့်စီးပွားရေး ထောက်ပံ့မှုများကို အမေရိကန်ဒေါ်လာ သန်းပေါင်း ၂၀၀၀ ပတ်ဝန်းကျင်တွင် တန်ဖိုးထား၍ ပေးရန်သဘောတူသည်။ နိုင်ငံရေးနယ်ပယ်တွင် ဂျော်ဒန်နှင့် ကြားဖြတ်သဘောတူညီရေးကို အမေရိကန်တို့က မပြောဆိုတော့ဘဲ မေ့ပျောက်ပစ်လိုက်မည်။ (ဂျော်ဒန်နှင့် အပြီးသတ် ငြိမ်းချမ်းရေးသဘောတူညီမှုတစ်ခုသာ ပြုလုပ်မည်ဟု ဆိုလိုခြင်း ဖြစ်သည်)

ဆီးရီးယားနှင့်မူ အခြေအနေမှာ မပြတ်သားဘဲ ကျန်နေသည်။ ရာဘင်သည် သမ္မတဖို့နှင့် ယခင်ဆွေးနွေးစဉ်က ဆီးရီးယားတို့နှင့် နောက်ထပ် ဆွေးနွေးစရာ မကျန်ကြောင်း ပြောခဲ့သည်။ သို့သော် ဆီးရီးယားနှင့် အပစ်အခတ်ရပ်စဲရေး မျဉ်းကြောင်းများတွင် "အချော" သတ်စရာများ ရှိနိုင်ခြင်းကို လက်ခံခဲ့သည်။ လောလောဆယ်တွင် ကစ်ဆင်ဂျာအဖို့ ဤမျှနှင့် လုံလောက်နေပေပြီ။ နောင်တော့ အချောသတ်ပြောင်းလဲမှုများ ပြုလုပ်ရေးကို အပြန်အလှန်အရေးဆိုလျှင် ဖြစ်သည်ဟု သူ တွေးမိထားသည်။

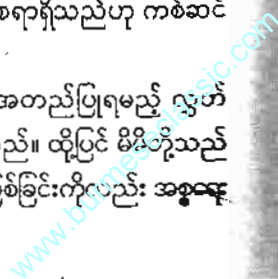
အမေရိကန်တို့၏ နိုင်ငံရေးကတိခံချက်ထဲတွင် အရာရောက်ဆုံးမှာ ဆိုဗီယက်ရုရှားတို့က စစ်ရေးအရ ဝင်ရောက်နှောင့်ယှက်လာနိုင်သည်ကို

ကြိုတင်မျှော်မှန်းကာ တာဝန်ယူလိုက်ခြင်းဖြစ်ပေသည်။ ဗာဂျီနီယာကျွန်းတွင် ကစ်ဆင်ဂျာနှင့် သဘောတူညီချက်တွင် ပါရှိခဲ့သည်။ စကားအသုံးအနှုန်းမှာ အကယ်၍ ပြည်ပမှ အင်အားကြီးနိုင်ငံတစ်ခုက စစ်ရေးအရ ပါဝင်လာခဲ့လျှင် အမေရိကန်တို့ကလည်း အလားတူ တက်တက်ကြွကြွ တန်ပြန်ပါဝင်မည်ဟူ၍ ဖြစ်သည်။

အမေရိကန်တို့၏ နိုင်ငံရေးနှင့် စီးပွားရေးအာမဝန္တာ ခံခြင်းများကို ဆာဒတ်နှင့်တိုင်ပင်ပြီးမှ ပြုလုပ်ခြင်းဖြစ်သည်။ သို့ဖြင့် ကစ်ဆင်ဂျာသည် ဗာဂျီနီယာကျွန်းမှာပင် သဘောတူညီမှုတစ်ခုလုံး လက်ထဲတွင် ဆုပ်မိ ကိုင်မိ ရှိနေပြီဖြစ်ရာ နောက်ဆုံးလွန်းပြန်ခရီးမှာ အားလုံးထဲတွင် အလွယ်ကူဆုံး ဖြစ်ရန်သာ ရှိပေသည်။

ကစ်ဆင်ဂျာသည် ဩဂုတ်လနောက်ပိုင်းတွင် လွန်းပြန်ခရီး ၁၂ ရက်ကြာမျှ လှည့်လည်ခဲ့ရာတွင် တကယ့်ပြဿနာစစ်စစ် တစ်ခုတည်းသာ တွေ့ရသည်။ ထိုပြဿနာမှာ တရားဝင်အဆိုပြုချက်များနှင့် အပြန်အလှန် ကတိကဝတ်ပြုချက်များကို အစွဲရေးနှင့် အမေရိကန် စေ့စပ်ရေးအဖွဲ့တို့ စာမူကြမ်းရေးရာတွင် ကြုံတွေ့ရခြင်းဖြစ်ပေသည်။ အမေရိကန်တို့သည် ဗာဂျီနီယာကျွန်းတွင် သဘောတူပြီးသားဖြစ်ခဲ့သည် နိုင်ငံရေးတာဝန်ယူချက်များကို စာဖြင့်ရေးသားသည့်အခါ စကားအသုံးအနှုန်းများပြင်၍ ရေးကြသည်ကို အစွဲရေးတို့က ရုတ်တရက်တွေ့ရှိကြလေသည်။ ရာဘင်က ထိုအကြောင်းကို ထောက်၍ပြသည့်အခါ ကစ်ဆင်ဂျာက ထိုသို့ပြုပြင်ရေးသားရခြင်းမှာ သဘောတူညီချက်များကို အောက်လွှတ်တော်အမတ်များက မျက်လုံးဖြို၍ကြည့်ကာ အပြစ်ရှာမည်ကို အုပ်ချုပ်ရေးအဖွဲ့က စိုးရိမ်သောကြောင့်ဖြစ်သည်ဟု အကြောင်းပြသည်။ အကယ်၍အောက်လွှတ်တော်က အမေရိကန်အစိုးရသည် အရှေ့အလယ်ပိုင်းတွင် လွန်လွန်မင်းမင်း ကတိပြုခဲ့သည်ဟု ဆုံးဖြတ်ခဲ့လျှင် အစွဲရေးတို့သာလျှင် နစ်နာစရာရှိသည်ဟု ကစ်ဆင်ဂျာက ပြောပြသည်။

အစွဲရေးတို့က မိမိတို့မှာလည်း စာချုပ်ကို အတည်ပြုရမည့် လွှတ်တော်အတွက် စိုးရိမ်စရာရှိသည်ဟု ဆင်ခြေပေးကြသည်။ ထို့ပြင် မိမိတို့သည် သဘောတူညီခြင်းမှာ ထိုကတိပြုချက်များကြောင့် ဖြစ်ခြင်းကိုလည်း အစွဲရေး

ပြည်သူလူထုအား ပြဖို့ရန် ရှိသေးသည်ဟုဆိုသည်။ ကစ်ဆင်ဂျာလည်း သမ္မတဖို့ထံ လှမ်း၍တိုင်ပင်ပြီးနောက် အရေးကြီးသော ချွင်းချက်တစ်ခုက လွဲ၍ ဗာဂျီနီယာကျွန်းတွင် သဘောထားခွဲသည့်စာသားများ အများအပြား ပြန်လည်ထည့်သွင်းရန် သဘောတူလိုက်ကြလေသည်။

ကစ်ဆင်ဂျာက အမေရိကန်သည် ဆိုဗီယက်ရုရှားတို့ ကြားဝင်လာ ခဲ့လျှင် မိမိတို့က အလိုအလျောက် စစ်ထဲပါဝင်ဖို့ရန် ကတိပြုခြင်းကို အောက် လွှတ်တော်က ဘယ်နည်းနှင့်မျှ သဘောတူမည်မဟုတ်ဟု အခိုင်အမာပြော သည်။ မိမိသည် ဗာဂျီနီယာကျွန်းတွင် ဤအချက်ကို သဘောတူလိုက်စဉ် က ဤသို့ ဖြစ်လာနိုင်စရာရှိခြင်းကို မတွေးမိခဲ့သဖြင့် သဘောတူခဲ့ခြင်း ဖြစ်ကြောင်း၊ သို့ဖြစ်၍ ဤအရာကို ပြင်ရန်လိုကြောင်းလည်းပြောသည်။

အစွရေးဝန်ကြီးများမှာ ယခုမှတော့ဖြင့် အခြားရွေးချယ်စရာ မရှိ တော့၍ လက်ခံလိုက်ကြသည်။ သို့ဖြင့် နိုင်ငံခြား(ရုရှား)မှ ကြားဝင်နှောင့် ယှက်လာခဲ့လျှင် အမေရိကန်က အစွရေးဘက်မှ ပါဝင်မည်ဟူသော စကား အစား အမေရိကန်နှင့် အစွရေးတို့ "တိုင်ပင်" ဆောင်ရွက်မည်ဟူ၍ စကား လုံး ပြင်လိုက်လေသည်။

ထိုသဘောတူညီချက်စာချုပ်ကို ဝန်ကြီးချုပ်ရုံးတွင် ၁၉၇၅ ခု၊ စက် တင်ဘာလ ၂ ရက်၊ အင်္ဂါနေ့၌အစိုးရအဖွဲ့ဝင်များ၊ လွှတ်တော်အမတ်များ၊ ဒါဇင်ပေါင်းများစွာသော သတင်းထောက်များရှေ့ဝယ် လက်မှတ်ထိုးကြ လေသည်။ ထိုသဘောတူညီချက်ကို လက်ခံကြရာမှာ ပျော်ပျော်ရွှင်ရွှင် မရှိ ကြချေ။ တာဝန်ကြီးတစ်စုတော့ ပေါ့သွားပြီ။ ဖြစ်သမျှအကြောင်း အကောင်း ချည်းပဲဟူ၍သာ သဘောထားလိုက်ကြသည်။ ဖြစ်ပေါ်နေသည့် အခြေအနေ များအရ ဤသဘောတူညီချက်ကိုပင် အကောင်းဆုံးဖြစ်သည်ဟူ၍ မှတ် ယူကြရလေသည်။ သို့သော် ဤသဘောတူညီချက်သည် လွန်ခဲ့သည့်လ အနည်းငယ်ခန့်တုန်းက ပြည်သူတို့အား မျှော်လင့်ချက်ပေးခဲ့သည့် သဘော တူညီချက်တော့ဖြင့် မဟုတ်ချေ။

ယခု သဘောတူညီချက်ထဲတွင် စစ်ဖြစ်သည့်အခြေအနေအဆုံး သတ်ရေးဟူသော အချက်မပါချေ။ ယခင်က ဤအချက်သည် အီဂျစ်တို့ အား တောင်ကြားလမ်းများကို ပြန်၍ပေးရသည့်အတွက် အလဲအလှယ်

တောင်းဆိုရန် အရေးကြီးသော အချက်ကြီးကဲ့သို့ ပြောခဲ့ဆိုခဲ့ကြသည်။

သည်ထက်ပို၍ စိတ်ဓာတ်ကျစရာကောင်းသည်မှာ အစွရေးတို့ ထွက်ခွာပေးခဲ့သည့် နယ်မြေများကို စစ်မဲ့ဒေသဖြစ်စေရမည်ဟူသော တောင်းဆိုချက်ကို လက်လျှော့လိုက်ခြင်းဖြစ်သည်။ အကယ်၍ ဤမှုကို လိုက်နာခဲ့မည်ဆိုလျှင် ဆိုင်းနိုင်နယ်မြေထဲတွင် စစ်တပ်ကြီးနှစ်ခုကို ခွဲ ခြားထားသည့် အလွန်ကျယ်ဝန်းပြီး အရေးကြီးသော ကြားခံနယ်မြေဖြစ် ပေါ်လာမည်။ သို့ဖြစ်လာခဲ့လျှင် အီဂျစ်တို့က စစ်မျက်နှာဖွင့်ရန် အထူး သဖြင့် အလစ်ဝင်၍တိုက်ရန် လွန်စွာခက်ခဲပေလိမ့်မည်။ ဤမှုကို စွန့် လွှတ်လိုက်ခြင်းမှာ အစွရေးတို့၏ လုံခြုံရေးအတွက် အရေးကြီးသော နယ် မြေများ အထူးသဖြင့် ဂိုလန်ကုန်းမြင့်ကဲ့သို့သော နယ်မြေများတွင် ဖြစ် လာနိုင်သော အနာဂတ်သဘောတူညီမှု ပြုလုပ်ရေးတို့တွင် အန္တရာယ်ကြီး လှသော အစဉ်အလာကြီးပင်ဖြစ်ပေသည်။

ဤကိစ္စများနှင့်ပတ်သက်၍ ပြည်သူတို့အား ဖြေရှင်းရာတွင် ဝန်ကြီး များမှာ ဗလောင်းဗလဲပြောဆိုကြရလေသည်။ ရာဘင်သည် လက်မှတ်မထိုး မီ ရက်အနည်းငယ်ခန့်က သတင်းစာဆရာများအား နောက်ခံအကြောင်း များကို ရှင်းလင်းပြောပြရာတွင် စစ်ဖြစ်သည့်အခြေအနေ အဆုံးသတ်ရေး ကိစ္စကို သတင်းစာဆရာများက မေးမြန်းသည့်အခါ ဘယ်ဥပဒေပါရဂူကိုပဲ ဖြစ်ဖြစ် သွား၍မေးကြည့်ပါ။ ဤစကားမှာ ဘာမျှ အဓိပ္ပာယ်မရှိကြောင်း ဖြင့် ပြောပြလိမ့်မည်ဟုဖြေလေသည်။ သူသည် လွန်ခဲ့သည့်လ အနည်းငယ် ဆီက တယ်လီဗီးရှင်းမှပြောကြားရာတွင် ဤမှုကို စတင်တီထွင်ခဲ့သူအဖြစ် ကျော်ကြားခဲ့သည်။ ယခု သူ့စကားကို သူ ပြန်၍ ပြင်နေရလေပြီ။

သူ့အား စစ်မဲ့ဒေသ သတ်မှတ်ရေးမူနည်းပတ်သက်၍ မေးသည့်အခါ ထိုကိစ္စကြီးတစ်ခုလုံးကို ခါ၍ထုတ်လိုက်သည်။ ထိုအဆိုကို အီဂျစ်တို့က လက်ခံသဘောတူမည်ဟု မည်သူကမျှ မမျှော်လင့်ဟု ဆိုသည်။ နောက် ထပ် သဘောတူစာချုပ်တစ်ခုလုပ်ပြီး အစွရေးတို့က ဆိုင်းနိုင်နယ်မြေကြီးတစ်ဝက်လုံး ဆုတ်ပေးပါက အီဂျစ်တို့က ထိုနယ်မြေကြီးတစ်ခုလုံးကို စစ်မဲ့ဒေသပြုလုပ်ရန် သဘောတူပါ့မလားဟု အချက်ကျကျ ပြန်၍ပြော လိုက်သည်။ ရာဘင်သည် စေ့စပ်ဆွေးနွေးပွဲများ စတင်စဉ်က စစ်မဲ့ဒေသ

အရေးကို နောက်ဆုံးရာဇသံ အနေမျိုးပြောခဲ့ရာ ယခု သူပြောသည့်စကား များမှာ အလွန် ကွဲပြား ခြားနားလှတော့သည်။

အစ္စရေးအစိုးရသည် မိမိတို့၏ လိုလားချက်ကိုရမှ တောင်ကြားလမ်း များကို ပြန်ပေးမည်ဟူသော နိုင်ဖဲကို မိမိရရဆုပ်ကိုင်ထားခဲ့လျှင် စစ်မဲ့ဒေသ သတ်မှတ်ရေး အဆိုပြုချက် အောင်မြင်စရာရှိသည်။ သို့သော် ရာတင်က တောင်ကြားလမ်းများကို ရနိုင်မည်ဟု လျှာချောင်လိုက်သည့်အတွက် အီဂျစ်တို့က တစ်ပြားသားမျှ မလျှော့ကြတော့ချေ။

ဝါဒဖြန့်သည့်အလုပ်များကတော့ သည်အတိုင်းပဲဖြစ်သည်။ ထိုသို့ ပြောဆိုခဲ့ကြသည့်အတိုင်း ဖြစ်မလာသော်လည်း နောင်သောအခါတွင် ယခု လို အထပ်ထပ်မှားခဲ့သောကြောင့် အကောင်းဆုံးသဘောတူညီမှုကို ရကြပါ သည်ဟု ပြည်သူတို့ကျေနပ်အောင် အစိုးရက ကြိုးစား၍ နှစ်သိမ့်ပေလိမ့် မည်။

ထင်ရှားနေသည်မှာ အစ္စရေးတို့သည် အမေရိကန်အစိုးရ၏ တွန်း ဖိမှုကို မဆိုထားနှင့်၊ ခြိမ်းခြောက်မှုကိုပင် လအနည်းငယ်ထက်ပို၍ ခုခံနိုင်စွမ်း မရှိကြခြင်းဖြစ်သည်။ (ဤသို့ ယူဆခြင်းသည် လုံးဝမှန်သည်ဖြစ်စေ၊ မမှန် သည်ဖြစ်စေ) အာရပ်နှင့် အမေရိကန်တို့က ဤအတိုင်း ယူဆထားခြင်း မှာ ထိုနယ်မြေဒေသတွင် အနာဂတ်ကာလ၌ဖြစ်ပေါ်လာမည့် သံရေး တမန် ရေး ဆွေးနွေးပွဲများအတွက် လွန်စွာမကောင်းသော ရှေ့ပြေးနိမိတ်ဖြစ်သည်။

ရာဘင်သည် ကစ်ဆင်ဂျာအား နောက်ဆုံး နှုတ်ဆက်စကားပြောရာ တွင် ထိုပြဿနာကြီးနှင့်ပတ်သက်သည့် အချက်တစ်ချက်ကို သွယ်ဝိုက် ၍ပြောသွားလေသည်။

“မစ္စတာစက္ကရီတေရီ(နိုင်ငံခြားရေးဝန်ကြီး)ခင်ဗျား၊ ယခု လူကြီးမင်း ဟာ လွန်းပြန်သွားလာ စေ့စပ်ရေးစနစ်ရဲ့ အခက်အခဲများကို ကိုယ်တွေ့ ကြုံနေရပြီဖြစ်လို့ နောင်အခါကျလျှင် အစ္စရေးနဲ့အီဂျစ်နိုင်ငံများက မိမိတို့ အချင်းချင်း တိုက်ရိုက် စေ့စပ်ဆွေးနွေးကြမယ်ဆိုပါက ထောက်ခံကောင်း ထောက်ခံမယ် ထင်ပါတယ်”

ဤသည်မှာ အစ္စရေးတို့က ရှေးမဆွကတည်းက တောင့်တမျှော် မှန်းခဲ့သည့်အရာဖြစ်ပါ၏။ သို့ဖြစ်လင့်ကစား ဟင်နရီကစ်ဆင်ဂျာ၏

တစ်လှမ်းပြီးတစ်လှမ်း သံတမန်နည်းအားဖြင့် ဖြေရှင်းရေးက ထိုမျှ မှန်းချက်အိပ်မက်ကြီးကို ကာလအပိုင်းအခြားမရှိ ကြိုတင်တားဆီးလိုက် ခဲ့လေသည်။

နောက်ဆက်တွဲ (ဘာသာပြန်သူ၏ ဖြည့်စွက်ချက်)

အာရပ်-အစ္စရေးတို့၏ ပဋိပက္ခသမိုင်းကိုလေ့လာလျှင် ထိုနှစ်ဦးတို့၏ အကြားတွင် ကြားဖြတ်သဘောတူညီမှုများ ပြုလုပ်ခဲ့ကြသည်မှာ တစ်ကြိမ်လည်းမက နှစ်ကြိမ်လည်း မကသည်ကို သတိပြုမြင်ကြပေလိမ့်မည်။ အစ္စရေးနှင့် ယင်းနိုင်ငံ၏ အာရပ်အိမ်နီးချင်းများ စစ်ဖြစ်ပွားပြီးသည့် အခါတိုင်း တစ်စိတ်တစ်ဒေသ သဘောတူညီမှုတစ်မျိုးမျိုးကိုတော့ဖြင့် ပြုလုပ်ခဲ့ကြရလေသည်။ ၁၉၄၈ ခုနှစ် လွတ်လပ်ရေးစစ်ပွဲကြီးအပြီးတွင် အစ္စရေးနှင့် အီဂျစ်တို့သည် လွန်စွာ အသေးစိတ်ပြီးလျှင် အတိအကျ ရေးသားပါရှိသော သဘောတူညီချက်စာချုပ်ကို ရုဒ်မြို့တွင် နှစ်ဦး လက်မှတ်ရေးထိုးခဲ့ကြသည်။ ထိုစာချုပ်ပါ စကားအသုံးအနှုန်းတို့မှာ နှစ်နိုင်ငံစစ်ဖြစ်နေသည့်အခြေအနေကို လုံးဝ ပြီးပြတ်ရပ်စဲသည့် သဘောမျိုးလောက် ရောက်ရှိစေခဲ့ပေသည်။ သို့ရာတွင် စစ်မီးမှာ အေးငြိမ်းမသွားဘဲ ၁၉၅၆ ခုနှစ်တွင် တစ်ကြိမ်၊ ၁၉၆၇ ခုနှစ်တွင် တစ်ကြိမ် စစ်ပွဲများ ဆင်နွှဲခဲ့ကြပြီး ထိုစစ်ပွဲများပြီးသည့်အခါတိုင်း စစ်တပ်များ ခွဲခွာရေး၊ စစ်မဲ့ဒေသများ စီစဉ်ပေးရေးနှင့် ကြားခံနယ်မြေများ ကုလသမဂ္ဂ၏ ငြိမ်းချမ်းရေးစစ်တပ်များ ချထားရေးစသည့် သဘောတူညီချက်များ ပါဝင်သော စာချုပ်များကို ပြုလုပ်ခဲ့ကြရသည်။

ယင်းကဲ့သို့ အပစ်အခတ်ရပ်စဲရေး သဘောတူညီမှုစာချုပ်တစ်ခု ပြုလုပ်ပြီးတိုင်း ပြီးတိုင်း စစ်မီးတစ်ဖန် ပြန်လည်တောက်လောင်လာလေ့ရှိသည်နှင့်အညီ ၁၉၇၃ ခုနှစ်၊ အောက်တိုဘာလထဲတွင် စတုတ္ထအကြိမ်မြောက် စစ်မီးတောက်ခဲ့ပြန်သည်။ ဤစစ်ပွဲအပြီးတွင် အီဂျစ်နှင့် အစ္စရေး

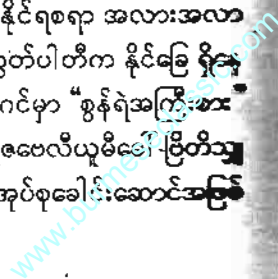
တပ်များ ခွဲခွာရေးသဘောတူညီချက်၊ ဆီးရီးယားနှင့် အစ္စရေးစစ်တပ်များ ခွဲခွာရေးသဘောတူညီချက်နှင့် ဆိုင်းနိုင်းနယ်မြေဆိုင်ရာ အီဂျစ်နှင့် အစ္စရေး သဘောတူညီချက်သုံးရပ်ကို ပြုလုပ်ခဲ့ကြပြန်သည်။ သို့သော် စစ်ဖြစ်ပွားနေသည့် အခြေအနေကား ပြီးပြတ်ရပ်စဲသွားခြင်းမရှိသေးပေ။ နိုင်ငံရေးအရ ဖြေရှင်းစရာ အများအပြားရှိနေသေးသည်။

ကုလသမဂ္ဂလုံခြုံရေးကောင်စီ၏ ဆုံးဖြတ်ချက်များအရ ဂျီနီဗာ ကွန်ဖရင့်ခေါ်ယူကျင်းပသည့် ကိစ္စမှာလည်း ၁၉၇၃ ခု၊ အောက်တိုဘာလထဲတွင် ၂ ရက်သာ ကျင်းပပြီး ရပ်ဆိုင်းခဲ့ရသည်။ ထိုရပ်ဆိုင်းထားသော အစည်းအဝေးကို ယနေ့တိုင် ပြန်လည်ခေါ်ယူကျင်းပခြင်း မပြုနိုင်သေးပေ။ ဤအတွင်း အစ္စရေးနှင့် အိမ်နီးချင်းအာရပ်နိုင်ငံတို့၏ ပဋိပက္ခဖြစ်မှုများမှာ ဖွဲမီးပမာ တငွေ့ငွေ့ လောင်ကျွမ်းလျက် ရှိနေခဲ့သည်။

ယင်းသို့ “စစ်လည်းမဖြစ်၊ ငြိမ်းချမ်းရေးလည်းမရ”သည့် အခြေအနေ ရှိနေဆဲမှာပင် ငြိမ်းချမ်းရေးအတွက် လုံးပမ်းခဲ့ကြသော အမေရိကန် သမ္မတများ တစ်ယောက်ပြီးတစ်ယောက် အပြောင်းအလဲဖြစ်ခဲ့ကြရပြီး ၁၉၇၇ ခုနှစ်ဦးတွင် ဂျင်မီကာတာ အမေရိကန်သမ္မတဖြစ်လာသည်။

လွန်းပြန်ငြိမ်းချမ်းရေး ဆောင်ရွက်ပေးခဲ့သော အမေရိကန် နိုင်ငံခြားရေးဝန်ကြီး ဟင်နရီကတ်ဂျာလည်း ထိုရာထူးကို ပြန်လည်မရတော့ဘဲ အပြင်ရောက်သွားသည်။ ဆိုင်းနိုင်းနယ်မြေပြဿနာကို တစ်စိတ်တစ်ဒေသ ဖြေရှင်းပေးနိုင်ခဲ့သော အစ္စရေးဝန်ကြီးချုပ် ရာဘင်မှာလည်း ပြည်သူ့လွှတ်တော်ရွေးကောက်ပွဲ ကျင်းပလုဆဲဆဲမှာပင် သူ၏ ဇနီးအမည်ဖြင့် နိုင်ငံခြားဘဏ်များတွင် တရားမဝင်ငွေများ အပ်နှံထားမှုပေါ်လာ၍ ရာထူးမှ နုတ်ထွက်ပေးခဲ့ရသည်။

အစ္စရေးလွှတ်တော်ရွေးကောက်ပွဲမှာ ၁၉၇၇ ခု၊ မေလထဲတွင် ကျင်းပမည်ဖြစ်ရာ အာဏာလက်ရှိ လေဘာပါတီမှာ အနိုင်ရစရာ အလားအလာနည်းပါးပြီး စစ်လိုလားသည့်ဂိုဏ်းဖြစ်သော လီကွတ်ပါတီက နိုင်ငံခြေ ရှိနေလေသည်။ ထိုပါတီ၏ ခေါင်းဆောင် မိနာချင်ဘင်ဂင်မှာ “စွန့်ရဲအကြီးမား” ဟု သတင်းပြေးနေသူဖြစ်သည်။ သူသည် အာဂွန်ဇေဗေလီယူမိခေါ် ဗြိတိသျှဆန့်ကျင်ရေး၊ အာရပ်ဆန့်ကျင်ရေး အကြမ်းဖက်အုပ်စုခေါင်းဆောင်အဖြစ်

ဖြင့် အစွဲရေးလွတ်မြောက်ရေးအတွက် နှစ်ပေါင်းများစွာ တိုက်ပွဲဝင်ခဲ့သည်။ ၁၉၄၆ ခုနှစ်တွင် သူ့အမိန့်ဖြင့် အာဂွန်ဂိုဏ်းသားများက ဗြိတိသျှအစိုးရ ဌာနချုပ်ဖြစ်သော ကင်းဒေးဗစ်ဟိုတယ်ကို ဖောက်ခွဲခဲ့ရာ ဂျူးနှင့် အာရပ်အပါအဝင် လူပေါင်း ၉၀ သေဆုံးခဲ့သည်။ ထို့နောက် ၂ နှစ်ခန့်အကြာတွင် သူ့လူများက ဒေးအာယာဆင်ခေါ် အာရပ်ရွာကလေးမှ လူအိုများ၊ မိန်းမများနှင့် ကလေးများအပါအဝင် လူပေါင်း ၂၀၀ ကျော်ကို သတ်ဖြတ်ခဲ့ကြသည်။ သူ၏အတိတ်က လုပ်ဆောင်ချက်များသည် အမေရိကန်ရှိ ဂျူးလူမျိုးများကိုပင် တုန်လှုပ်ချောက်ချားခြင်းဖြစ်စေခဲ့သည်။

မေလအလယ်တွင် ကျင်းပမည့် အစွဲရေးအထွေထွေရွေးကောက်ပွဲတွင် ဘဲဂင်အနိုင်ရဖို့ သေချာနေရာ ထိုရွေးကောက်ပွဲမတိုင်မီ တစ်လလောက်မှာပင် အီဂျစ်သမ္မတ အနူဝါဆာဒတ်သည် အမေရိကန်သမ္မတ အသစ် ဂျင်မီကာတာနှင့်တွေ့ရန် ဝါရှင်တန်သို့ သွားရောက်ခဲ့လေသည်။ ထိုအချိန်က ဂျင်မီကာတာမှာ သမ္မတသက်တမ်း သုံးလခန့်မျှသာ ရှိသေးသည်။

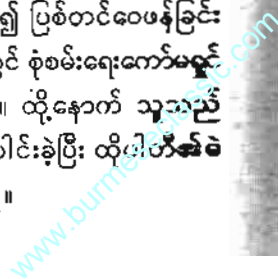
ဆာဒတ်၏ အစွဲရေးအပေါ်၌ထားရှိသော သဘောထားမှာ ပျော့ပျောင်းလာသည်။ သူသည် ငါးနှစ်ခန့်အတွင်းမှာပင် အစွဲရေးတို့နှင့် ငြိမ်းချမ်းရေးစာချုပ် ချုပ်ဆိုနိုင်ရန် လိုလားကြောင်း ပြောပြသည်။ ဂျင်မီကာတာက အစွဲရေးတို့အဖို့ ကုလသမဂ္ဂလုံခြုံရေးကောင်စီ၏ ဆုံးဖြတ်ချက်နှင့်အညီ လုံခြုံသောနယ်နိမိတ် ရရှိထားနိုင်အောင် ၎င်း၏ အမှန်ရှိထားသော နယ်နိမိတ်ကို ကျော်လွန်၍ ရှေ့ပြေးနယ်နိမိတ်တစ်ခု သတ်မှတ်ရန် အဆိုပြုသည်။ သို့သော် ဆာဒတ်က လက်မခံချေ။ မိမိတို့၏ အချုပ်အခြာ အာဏာပိုင်မှုကို ခွဲစိတ်ဖြတ်တောက်ခြင်းမပြုနိုင်ဟု ငြင်းဆိုလိုက်လေသည်။ သို့သော် ဆာဒတ်နှင့် ကာတာတို့၏ တွေ့ဆုံဆွေးနွေးမှုမှာ များစွာအဆင်ပြေခဲ့သည်ဟု နှစ်ဖက်စလုံးက ထုတ်ဖော်ကြေညာခဲ့ကြလေသည်။

ဇွန်လထဲတွင် ဘဲဂင်သည် အစွဲရေးအစိုးရအဖွဲ့ခေါင်းဆောင် ဖြစ်လာသည်။ အမေရိကန်သမ္မတကာတာက ဘဲဂင်အား ချီးကျူးထောမနာပြုသည့် သဝဏ်လွှာပို့လိုက်သော်လည်း အမေရိကန်အစိုးရသည် အစွဲရေးအစိုးရ အဖွဲ့သစ်အပေါ်တွင် ရတက်မအေးဘဲ ဖြစ်နေသည်။

ဘဲဂင်သည် ဝန်ကြီးချုပ်ရာထူးကို လက်ခံ၍ ကျမ်းသစ္စာကျိန်ဆိုသည့် အခမ်းအနားတွင် အရှေ့အလယ်ပိုင်း ငြိမ်းချမ်းရေးတည်ဆောက်မှုအတွက် ဂျော်ဒန်၊ အီဂျစ်နှင့် ဆီးရီးယားတို့အား မိမိတို့နှင့်အတူတကွ လက်တွဲဆောင်ရွက်ကြပါရန် တိုက်ရိုက်ပန်ကြားပြောဆိုခဲ့လေသည်။ သူက မိန့်ခွန်းပြောကြားရာတွင် “ကျွန်ုပ်တို့သည် ကျွန်ုပ်တို့အားလုံး စက်ဆုပ်ရွံရှာလှသည့် သွေးချောင်းစီးမှုကို ရပ်စဲကြပြီး စေတနာဖြူစင်မှန်ကန်စွာနှင့် လေးနက်သော စိတ်ထားဖြင့် စေ့စပ်ဆွေးနွေးရေးစားပွဲတွင် အတူတကွ ထိုင်ကြပါစို့”ဟု ဖွင့်ဟ မြွက်ကြားခဲ့သည်။

သူ၏လေသံမှာ ပျော့ပျောင်းပုံရသော်လည်း သူ၏မူလအခြေခံသဘောထားကိုကား ပြောင်းလဲခြင်းမပြုချေ။ သူသည် ဇီယွန်ဝါဒီတို့၏ ညီလာခံတွင် မိန့်ခွန်းပြောကြားရာ၌ ဂျော်ဒန်အနောက်ဘက်ကမ်းနှင့် ဂါဇာကမ်းမြောင်တစ်ခုလုံးကို မည်သည့်အကြောင်းကြောင့်မျှ စွန့်လွှတ်မည်မဟုတ်ကြောင်း သို့မဟုတ်ကလည်း ထိုနေရာတို့တွင် ပါလက်စတိုင်းနယ်မြေတည်ထောင်ခြင်းကို ခွင့်ပြုမည်မဟုတ်ကြောင်းဖြင့် ပြောကြားသည်။ ထိုသဘောထားသည် အာရပ်တို့အနေဖြင့် မနှစ်မြို့ဆုံး အချက်တစ်ရပ် ဖြစ်ပေသည်။ သူသည် ဇူလိုင်လထဲတွင် အမေရိကန်သမ္မတ ဂျင်မီကာတာနှင့် တွေ့ဆုံရန် ဝါရှင်တန်သို့ သွားမည်ဖြစ်ရာ ကာတာနှင့်တွေ့သည့်အခါ ဤသဘောထားကို ပွင့်ပွင့်လင်းလင်း ထုတ်ဖော်ပြောပြရန် အသင့်ပြင်ဆင်ထားလေသည်။

အမေရိကန်အစိုးရက အစွဲရေးအစိုးရသစ်အပေါ်တွင် စိုးရိမ်မှု ရှိနေခြင်းမှာ ထိုအစိုးရအဖွဲ့သစ်ထဲတွင် စစ်လိုလားသော “စွန်ရဲ”များ ပါရှိနေသောကြောင့် ဖြစ်လေသည်။ ထိုသူတို့မှာ အစွဲရေးစစ်ဗိုလ်ချုပ်ကြီးများ ဖြစ်ခဲ့ကြသည်။ မိုရိုဒါယန်းသည် အစိုးရအဖွဲ့သစ်၏ နိုင်ငံခြားရေးဝန်ကြီး ဖြစ်လာသည်။ သူသည် ယွမ်ကစ်ပူစစ်ပွဲနှင့်ပတ်သက်၍ ပြစ်တင်ဝေဖန်ခြင်းခံခဲ့ရပြီး ရာထူးမှ နုတ်ထွက်ခဲ့ရသော်လည်း နောင်တွင် စုံစမ်းရေးကော်မရှင်က သူ့မှာ အပြစ်မရှိဟု အဆုံးအဖြတ်ပေးခဲ့သည်။ ထို့နောက် သူသည် လေဘာပါတီမှ နုတ်ထွက်ကာ လီကွတ်ပါတီနှင့်ပေါင်းခဲ့ပြီး ထိုပါတီ၏ ဖြင့် အရွေးခံရ၍ နိုင်ငံခြားရေးဝန်ကြီးဖြစ်လာသည်။

လေတပ်ဦးစီးချုပ် အီဇာဝိဇ်မန်းသည် ကာကွယ်ရေးဝန်ကြီးဖြစ်လာသည်။ ဗိုလ်ချုပ်ဟောင်းရှာရွန်သည် စိုက်ပျိုးရေးဝန်ကြီးဖြစ်လာသည်။ သူသည် "စွန်ရဲ"တို့အထဲတွင် အပွင့်လင်းပြတ်သားဆုံးဖြစ်သည်။ ဘဲဂင်သည် နှလုံးရောဂါရှိသူဖြစ်ရာ သူ့နေရာကို ဒါယန်းနှင့် ဝီဇ်မန်းနှစ်ယောက်စလုံးက အမွေဆက်ခံရန် ရည်မှန်းထားကြသည်။

ဘဲဂင်သည် ရွေးကောက်ပွဲတွင် အနိုင်ရရှိပြီးကတည်းက ငြိမ်းချမ်းရေးကိစ္စကိုပဲ တဖွဖွပြောလာခဲ့သည်။ ထိုသို့ပြောခြင်းမှာ နှစ်နိုင်ငံ စေ့စပ်ငြိမ်းချမ်းရေးအတွက် ပြောဆိုကြရာတွင် အာရပ်တို့ဘက်က လိုက်လျောရိုင်းပင်းမှုရှိပြီး အစွဲရေးတို့ဘက်က ခေါင်းမာနေသည်ဟူသော စွပ်စွဲပြောဆိုချက်များကို ချေဖျက်လို၍ဖြစ်သည်။

သူသည် အမေရိကန်သို့ ထွက်ခွာခါနီး ဘင်ဂူရီယန်လေဆိပ်တွင် သတင်းစာဆရာများကို ပြောကြားရာ၌ "နောက်ဆုံးတစ်နေ့တွင် အစွဲရေးသံအမတ်များကို ကိုင်ရိုမြို့နှင့် ဒမတ်စကပ်မြို့တွင် ခန့်ထားရပါလိမ့်မည်။ သို့သော် အီဂျစ်သမ္မတ ဆာဒတ်ပြောသလို နှစ်နိုင်ငံဆက်ဆံရေးမှာ ၅ နှစ်အတွင်း ပုံမှန်အတိုင်း ပြန်လည်ဖြစ်လာနိုင်မည်ဆိုသည့် အချိန်ကာလ အပိုင်းအခြားကိုတော့ လက်မခံနိုင်ပါ" ဟု ပြောကြားခဲ့လေသည်။

ဘဲဂင်သည် လေယာဉ်ပျံပေါ်အတက်တွင် "ကျွန်ုပ်သည် ကျွန်ုပ်၏ နှလုံးသားထဲတွင် အကောင်းဘက်သို့ မျှော်လင့်ချက်ဖြင့် အမေရိကန်ပြည်သို့ သွားပါပြီ" ဟု ပြောခဲ့လေသည်။

သူသည် အမေရိကန်ပြည်သို့ ယခင်က ရောက်ခဲ့ဖူးပြီဖြစ်သည်။ သို့သော် အမေရိကန်နိုင်ငံ၏ အထောက်အပံ့များကို အများဆုံးရရှိနေသော နိုင်ငံတစ်ခု၏ ဝန်ကြီးချုပ်အဖြစ်ဖြင့် ရောက်ရှိခဲ့ရခြင်းမဟုတ်ပေ။ ယခု သူသည် အစွဲရေးနိုင်ငံ၏ ဝန်ကြီးချုပ်အဖြစ်ဖြင့် ပထမဆုံး ရောက်ရှိလာခြင်းဖြစ်ရာ အမေရိကန်သမ္မတကာတာနှင့် တွေ့ဆုံဆွေးနွေးမှုသည် နှစ်နိုင်ငံ၏ အနာဂတ်ဆက်ဆံရေး တိုးတက်ကောင်းမွန်မှုထက် အရှေ့အလယ်ပိုင်း ငြိမ်းချမ်းရေးရရှိမှုအတွက် ပုံ၍အောရန် ရောက်ရှိလာရခြင်းဖြစ်ပေသည်။

သူသည် မိမိ၏အဆိုပြုချက်များမှာ အောက်တိုဘာလတွင် ဂျီနီဗာကွန်ဖရင့် ပြန်လည်ကျင်းပနိုင်ရေးအတွက် အခြေခံရရှိစေလိမ့်မည်ဟု

မျှော်လင့်သည်။ အမေရိကန်နိုင်ငံခြားရေးဝန်ကြီး စိုင်းရီလ်ဗန်သည် ဩဂုတ်လထဲတွင် အစွဲရေးသို့ သွားမည်ဖြစ်ရာ ဂျီနီဗာကွန်ဖရင့်ကို အောက်တိုဘာလထက် နောက်ကျပြီးမှ ကျင်းပဖို့ ပြောဆိုရန်ဖြစ်သည်။ ထိုသို့ နောက်ကျပြီး ကျင်းပရန်လိုသည်မှာ အာရပ်နှင့် အစွဲရေးတို့သည် ပြဿနာအရပ်ရပ်ကို ဂျီနီဗာတွင် ငြင်းခုံဆွေးနွေးခြင်းမပြုလုပ်ကြမီ သော့ချက်ဖြစ်သော ပြဿနာများကို ကြိုတင်၍ အဖြေရှာထားရန် လိုမည်ဟု အမေရိကန်က သဘောရသည်။ ဤအချက်မှာ အာရပ်တို့၏ သဘာထားနှင့် အတူတူပင် ဖြစ်လေသည်။

အမေရိကန်အစိုးရ၏ သဘောထားမှာ အာရပ်-အစွဲရေး စေ့စပ် ပြေငြိမ်းရေး ရရှိလိုလျှင် အစွဲရေးတို့သည် ၁၉၆၇ ခုနှစ်တွင် သိမ်းပိုက်ရယူထားကြသော နယ်မြေများမှ အများအပြား ဆုတ်ခွာပေးရန် သဘောတူရမည်။ ပါလက်စတိုင်းတို့အား ကျော်ဒန်နှင့်ပေါင်းစည်း၍ ခိုင်မြဲသော အမိနယ်မြေတစ်ခုခု တည်ထောင်ပေးရမည်။ အာရပ်တို့က အစွဲရေးတို့အား သံရေးတမန်ရေးအရ လုံးဝအသိအမှတ်ပြုခြင်းနှင့် ဆက်ဆံခြင်းပြုရန် သဘောတူညီရမည်ဟူ၍ ဆက်လက်တောင်းဆိုလျက်ရှိကြသည်။

အမေရိကန်သမ္မတကာတာသည် ဘဲဂင်နှင့်မတွေ့ဆုံမီ လွန်ခဲ့သည့် မတ်လအတွင်းက အစွဲရေးဝန်ကြီးချုပ်အဖြစ် တည်ရှိနေသေးသော ရာဘင်နှင့် တွေ့ဆုံခဲ့သေးသည်။ သို့သော် ထိုသို့ တွေ့ကြုံစဉ်က သူတို့နှစ်ဦး၏ ဆက်ဆံရေးမှာ နွေးနွေးထွေးထွေးမရှိ။ အေးတိအေးစက်နိုင်လှသည်။ အောင်မြင်မှုလည်း မရခဲ့ချေ။ အာရပ်ခေါင်းဆောင် လေးဦးဖြစ်သော အီဂျစ် သမ္မတဆာဒတ်၊ ဆီးရီးယားသမ္မတ အာဆတ်၊ ကျော်ဒန်ဘုရင်ဟူစိန်၊ ဆော်ဒီအာရေးဗျ အိမ်ရှေ့မင်းသား ဖာဟဒ်တို့နှင့် တွေ့ဆုံစဉ်ကမူ လိုက်လံပျံ့နှံ့ရရှိခဲ့လေသည်။ မည်သို့ရှိစေ သမ္မတကာတာက ဘဲဂင်ကို လိုက်လံပျံ့နှံ့ကြည့်ဆိုပါမည်ဟု ဘဲဂင်မရောက်မီ တစ်ပတ်လောက်ကကျင်းပသည့် သတင်းစာကွန်ဖရင့်တွင် ထုတ်ဖော်ပြောပြခဲ့သည်။ သမ္မတကာတာက အစွဲရေးဝန်ကြီးချုပ်သည် စိတ်ကောင်း နှလုံးကောင်း ဖြင့်ရောက်ရှိလာကာ ပြဿနာအားလုံး စေ့စပ်နိုင်သည့်အခြေအနေနှင့် ငြိမ်းချမ်းရေးကွန်ဖရင့်သို့ တစ်ရောက်နိုင်အောင် ပြင်ဆင်လာလိမ့်မည်ဟု မျှော်လင့်ချက် ထားရှိလေသည်။

သို့သော် သူတို့နှစ်ဦး တွေ့ဆုံကြရာတွင် အနာဂတ်အတွက် မျှော်လင့်ချက်များသာ ထားနိုင်ခဲ့ကြသည်။ တစ်စုံတစ်ရာ ပြတ်ပြတ်သားသား ပြေလည်မှု မရှိခဲ့ပေ။ ကာတာသည် ယခင်အစွဲရေးဝန်ကြီးချုပ်ရာတင်နှင့် တွေ့စဉ်က တင်းမာသောသဘောထားကိုပြုခဲ့ရာ အကြောင်းမထူးခဲ့သည့် အပြင် အစွဲရေးတို့ဘက်ကလည်း ပိုမိုတင်းမာကာ မည်သို့မျှဆွဲဆောင်၍ မရခဲ့သည့်သင်ခန်းစာကို ရရှိခဲ့၍ ယခုဘဲဂင်နှင့် တွေ့သည့်အခါ ပျော့ပျောင်းစွာ ဆက်ဆံသည့်အပြင် လေသံလည်းပြောင်းလာသည်။ သူသည် ပါလက်စတိုင်းတို့အတွက် ပြည်နယ်ထူထောင်ပေးရေးနှင့် ၁၉၆၇ ခုနှစ် မတိုင်မီက နယ်နိမိတ်များရှိခဲ့ရာသို့ အစွဲရေးတို့ ပြန်လည်ဆုတ်ပေးရေး စကားများကိုလည်း အတင်းဖိ၍ မပြောတော့ချေ။ ဘဲဂင်ကလည်း အနှောင့်အယှက်မလွတ်သည့် ကိစ္စရပ်များကို ထည့်သွင်းဆွေးနွေးခြင်းမပြုဘဲ ရှောင်ရှားခဲ့သည်။ ထို့ပြင် သူသည် အမေရိကန်တို့နှင့် စေ့စပ်ဆွေးနွေးခြင်းမပြုဘဲ အာရပ်တို့နှင့် တိုက်ရိုက်ဆွေးနွေးလိုသည်ဟု ဆိုသည်။ သူက ငြိမ်းချမ်းရေးစကားကို သာယာနာပျော်ဖွယ် ပြောနေသော်လည်း ဆိုင်းနိုင်နယ်မြေနှင့် ဂိုလန်ကုန်းမြေများ ကိစ္စကို သူ့ယခင်က အစွဲရေးခေါင်းဆောင်များ လိုက်လျောပြောဆိုခဲ့သည်ထက် ပို၍ လျော့ပေါ့ပေးခြင်းမပြုပေ။

ဘဲဂင်က အစွဲရေး၏ ရန်သူဟောင်းများနှင့် မျက်နှာချင်းဆိုင် တွေ့ဆုံဆွေးနွေးလိုသည်ဟု ပြောလိုက်သည့်စကားသည် အမေရိကန်တို့အဖို့ ဂျီနီဗာကွန်ဖရင့် ကျင်းပရေးနှင့်ပတ်သက်၍ ပြောင်းလဲစဉ်းစားစရာဖြစ်လာသည်။ ဂျီနီဗာအစည်းအဝေးကို အမြန်ကျင်းပဖို့တိုက်တွန်းလျှင် ဘဲဂင်က အသင့်ရှိသည်။ အာရပ်တို့ဘက်က အသင့်မရှိဖြစ်ရာ အာရပ်တို့က ငြင်းပယ်ခဲ့လျှင် ခေါင်းမာသူမှာ အာရပ်တို့သာ ဖြစ်လာစရာ ရှိလေသည်။ ထို့ကြောင့် ဂျီနီဗာကွန်ဖရင့်ကို အောက်တိုဘာလထက် နောက်ကျပြီး ကျင်းပဖို့ရန် စဉ်းစားကြရလေသည်။

ကာတာနှင့် ဘဲဂင်တို့ ထိပ်သီးဆွေးနွေးပွဲ မကျင်းပမီကပင် သမ္မတကာတာ၏ အမျိုးသားလုံခြုံရေး အကြံပေးအရာရှိ ဘရင်ဇင်းစကီးက ဂျီနီဗာကွန်ဖရင့်မကျင်းပမီ ၎င်းအစား ကြိုတင်ဆွေးနွေးပြင်ဆင်မှုများ ပြုလုပ်ရန် အကြံပေးထားသည်။ ထိုအစီအစဉ်များကို “ဂျီနီဗာအတက်” နှင့် “ဂျီနီဗာ

အဆင်း” ဟူ၍ အိမ်ဖြူတော်သားများက နာမည်ပေးထားခဲ့ကြသည်။ ဂျီနီဗာအတက်မှာ အဓိက ဆွေးနွေးမည့်အချက်များနှင့် ပတ်သက်၍ ရှင်းလင်းစွာ သဘောပေါက်အောင်နှင့် အစီအစဉ်များကို အသေးစိတ်ရေးဆွဲနိုင်ရန် ကြိုတင်ပြင်ဆင်သည့် ကွန်ဖရင့်တစ်ခု ကျင်းပရန်ဖြစ်သည်။ တစ်နည်းဆိုရလျှင် “ဂျီနီဗာအတက်” သည် အကြိုကွန်ဖရင့် ဖြစ်ပြီး “ဂျီနီဗာအဆင်း” သည် တကယ့်ဆွေးနွေးပွဲဖြစ်လေသည်။ “ဂျီနီဗာအဆင်း” မှာလည်း အစီအစဉ်များကို ပြန်လည်ဆွေးနွေးမည့်ဖြစ်သည်။

အာရပ်တို့သည် ကာတာကဲ့သို့ပင် “ဂျီနီဗာအတက်” ဆွေးနွေးပွဲ ပြုလုပ်ရန် သဘောတူကြလေသည်။ ဘဲဂင်ကမူ တိုက်ရိုက်တွေ့ဆုံဆွေးနွေးရေးမူကို ဆွဲကိုင်ပြောဆိုမြဲ ပြောဆိုလေသည်။ သူက အစစအရာရာ စေ့စပ်ဆွေးနွေးအပေးအယူလုပ်၍ ရနိုင်ပါသည်။ ဂျော်ဒန်မြစ်အနောက်ဘက်ကမ်းမှ အစွဲရေးတို့ ဆုတ်ခွာပေးရေးနှင့် ဂျေရုဆလင်အရှေ့ပိုင်းကို အာရပ်တို့အား အချုပ်အခြာအာဏာပိုင်ခွင့် ပေးရေးတို့ကိုသာလျှင် မလျှော့နိုင်ဟု ဆိုသည်။ ထို့ပြင် ဂျီနီဗာကွန်ဖရင့်တွင် အာရပ်တို့ တစ်လုံးတစ်စည်းတည်း ကိုယ်စားလှယ်တက်ရောက်ရေးကို သဘောမတူသည့်အပြင် ပါလက်စတိုင်း လွတ်မြောက်ရေးအဖွဲ့ထဲက ထင်ရှားသူများကို ကိုယ်စားလှယ်အဖြစ် အသိအမှတ်မပြုနိုင်ဟူ၍လည်း ပြောသည်။

အမေရိကန်ရှိ ဂျူးလူမျိုးတို့၏ အဖွဲ့အစည်းများသည် စောစောက ဘဲဂင်အပေါ်တွင် သံသယမကင်းခြင်း၊ စိုးရိမ်ခြင်း ရှိခဲ့ကြသော်လည်း အမေရိကန်သမ္မတနှင့် ထိပ်တန်းဆွေးနွေးပွဲအပြီးတွင် သူ့ကို များစွာ ကျေနပ်သွားကြကာ သူသည် မိမိ၏နိုင်ငံအတွက် ငြိမ်းချမ်းရေးကိုရအောင် ဆောင်ကျဉ်းပေးလိုသော နိုင်ငံခေါင်းဆောင်အစစ်ဟု အသိအမှတ် ပြုလိုက်ကြလေသည်။

သမ္မတကာတာသည် ပါလက်စတိုင်းလွတ်မြောက်ခေါင်းဆောင် ယာဆာအာရာဖတ်ကလွဲ၍ အာရပ် အစွဲရေး နှစ်ဦးနှစ်ဖက်စလုံးမှ ခေါင်းဆောင်ကြီးများနှင့် တွေ့ဆုံပြီးပြီဖြစ်ရာ နှစ်ဦးနှစ်ဖက် ကျေနပ်အောင် ဖောင်ရွက်ပေးဖို့တာဝန်သည် သူ့ကိုယ်ပေါ်တွင် ကြီးလေးစွာတင်ရှိနေလေသည်။ သြဂုတ်လထဲတွင် အမေရိကန် နိုင်ငံခြားရေးဝန်ကြီး စိုင်ဂိုလ်ဗန်သည်

“ကြိတ်မနိုင် ဝါးမရသော သစ်သီးကို ကျေညက်အောင် ထုခွဲရန်” အရှေ့အလယ်ပိုင်းသို့ ခရီးထွက်လာခဲ့ရသည်။ သူသည် ကိုင်ရှိမြို့၏ နွေရာသီအပူဒဏ်ကို မခံနိုင်ကြ၍ နှစ်စဉ် လူနစ်သန်းခန့် လာရောက်အပန်းဖြေကြသော အလက်ဇန္ဒရီးယားမြို့၌ အနားယူနေသည့် အိဂျစ်သမ္မတ ဆာဒတ်နှင့် ဦးစွာတွေ့ဆုံလေသည်။ ဗန်က ဆာဒတ်နှင့် ၃ နာရီခွဲမျှ တွေ့ဆုံဆွေးနွေးရာတွင် တင်ပြသည့် အဆိုများထဲ၌ ပါလက်စတိုင်းတို့သည် အစွဲရေးနိုင်ငံတည်ထောင်ပိုင်ခွင့်ရှိနေခြင်းကို အသိအမှတ်ပြုပြီးမှသာ ဂျီနီဗာ ငြိမ်းချမ်းရေးကွန်ဖရင့်သို့ တက်ရောက်ခွင့်ပြုရန်။ အစွဲရေး၏ နယ်နိမိတ်များကို စေ့စပ်ဆွေးနွေးခြင်းပြုလုပ်သတ်မှတ်ရန်နှင့် တကယ် ငြိမ်းချမ်းရေးဆိုသည်မှာ စစ်ဖြစ်သည့် အခြေအနေများ ရပ်စဲရန်မျှသာမဟုတ်ဘဲ အစွဲရေးနှင့် အာရပ်နိုင်ငံများတို့ နိုင်ငံရေးနှင့် စီးပွားရေး ဆက်ဆံမှုများ ပြည့်ပြည့်စုံစုံ လုပ်ကြရန်လည်း ပါဝင်ကြောင်း သိရှိရပေသည်။

ဆာဒတ်က ဗန်၏ အဆိုပြုချက်ကို ပယ်ချကာ အများတကာသိရှိကြပြီးဖြစ်သော အာရပ်တို့ဘက်မှ ရပ်တည်ချက်များဖြစ်သည့် (၁)အစွဲရေးတို့သည် ၁၉၆၇ ခုနှစ်တွင် သိမ်းပိုက်ထားသော နယ်မြေအားလုံးမှ ဆုတ်ခွာပေးရန်။ (၂) ဂျီနီဗာကွန်ဖရင့်တွင် ပါလက်စတိုင်းတို့အား တက်ရောက်ခွင့်ပေးရန်နှင့် (၃) အာရပ်နှင့် အစွဲရေးတို့ပုံမှန်ဆက်ဆံရေး အပြည့်အဝပြုလုပ်နိုင်ဖို့ရန်မှာ စစ်ဖြစ်နေသည့် အခြေအနေအားလုံး အဆုံးသတ်ပြီးနောက် နှစ်အနည်းငယ်ကြာပြီးမှသာ ဖြစ်နိုင်မည်ဟူ၍ ထပ်လောင်း ပြောကြားလိုက်လေသည်။

ထိုသို့ အဓိကပြဿနာများတွင် သဘောကွဲလွဲချက်များ ရှိသော်လည်း ဆာဒတ်သည် အပြုသဘောရှုမျှော်ကာ စီမံကိန်းအမျိုးမျိုးတင်ပြသည်။ ထိုစီမံကိန်းများထဲတွင် အများပြည်သူတို့အား အသိပေးသည့်အရာမှာ “အလုပ်အမှုဆောင်အဖွဲ့” တစ်ခု ဖွဲ့ရန်ဖြစ်သည်။ ထိုအဖွဲ့တွင် အိဂျစ်-ဆီးရီးယားနှင့် ဂျော်ဒန် နိုင်ငံခြားရေးဝန်ကြီးများပါဝင်ပြီး သူတို့သည် နယူးယောက် (သို့မဟုတ်) ဝါရှင်တန်သို့ သွားရောက်ကြ၍ အစွဲရေး နိုင်ငံခြားရေးဝန်ကြီး မိုရှိဒါယန်းနှင့် ဆွေးနွေးကြရန်၊ ယင်းသို့ဆွေးနွေးကြရာတွင် တိုက်ရိုက်မဟုတ်ဘဲ အမေရိကန်နိုင်ငံခြားရေးဝန်ကြီးဗန်က ကြားလူ အောင်သွယ်

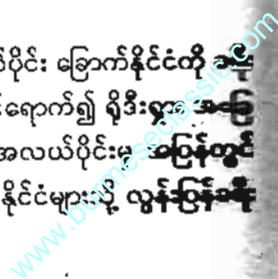
ပြုလုပ်ရန်ဖြစ်သည်။

ဆာဒတ်၏ စီမံကိန်းကို ဆီးရီးယားသမ္မတအာဆတ်က တစ်ချက်လွှတ် ပယ်ချလိုက်သည်။ ဗန်သည် ဂျော်ဒန်ဘုရင်ဟူစ်နီနှင့် တွေ့ပြီးနောက် “အလုပ်အမှုဆောင်အဖွဲ့” စီမံကိန်းကို ဖျက်လိုက်လေသည်။ ထို့နောက်ဗန်က အမေရိကန်အစိုးရသည် အာရပ်တို့ဆန္ဒရှိသည့် ဂျီနီဗာကွန်ဖရင့်မျိုးကို လိုလားပါသည်ဟု ကြေညာလိုက်လေသည်။ သို့သော် သူသည် ဂျီနီဗာကွန်ဖရင့်ဖြစ်မြောက်ရေးသို့ လမ်းခင်းပေးရန်ထက် ငြိမ်းချမ်းရေးကို အခြားနည်းလမ်းဖြင့် ရယူနိုင်ရန် ပိုမိုစိတ်အားထက်သန်လျက်ရှိလေသည်။ အာရပ်တို့သည် ထိုအစည်းအဝေး တက်ရောက်ရေးထက် ဆက်လက်ပြောဆို ဆွေးနွေးခြင်းများကိုသာ ပြုလုပ်လိုနေသည်ဟူ၍လည်း အကဲခတ်မိသည်။ ထို့ကြောင့် အောက်တိုဘာလထဲတွင် ဂျီနီဗာကွန်ဖရင့်ခေါ်ဆိုရန် လုံးဝ မဖြစ်နိုင်တော့ခြင်းကို တွေ့မြင်ကာ နှစ်ကုန်ခါနီးလောက်မှ ဖြစ်နိုင်လိမ့်မည်ဟု မျှော်လင့်ခဲ့လေသည်။

ဗန်သည် အာရပ်ခေါင်းဆောင်များနှင့် တွေ့ပြီးနောက် ဂျေရုဆလင်သို့ သွားရောက်ကာ အစွဲရေးခေါင်းဆောင်များနှင့် တွေ့သည်။ ထို့နောက် သူသည် မူလရည်ရွယ်ထားခဲ့သော်လည်း အစွဲရေးခေါင်းဆောင်များနှင့် တွေ့ခဲ့ပြီးသည့်နောက်တွင်မှ အစွဲရေးတို့၏ သဘောထားကို တင်ပြရန် အမွန်၊ ဒမတ်စကပ်နှင့် အလက်ဇန္ဒရီးယားတို့သို့ လွန်းပြန်ခရီး နှင်ခဲ့ရလေသည်။

ဂျီနီဗာငြိမ်းချမ်းရေးကွန်ဖရင့်ကို ၁၉၇၇ ခုနှစ်မကုန်မီ ကျင်းပမည်ဆိုလျှင် ကြားတွင် အချိန်လေးလမျှသာ ပြင်ဆင်ရန် အချိန်ရှိလေသည်။ အချိန်မှာလည်း အကုန်လွယ်လှသည်။ ဆာဒတ်က “သည်နှစ်ထဲမှာမှ ငြိမ်းချမ်းရေး မဖြစ်ပေါ်ခဲ့လျှင် မုန်းတီးစိတ်နှင့် စစ်ဖြစ်ခြင်းတို့သည် ကြောက်မက်ဖွယ်ရာနှင့် အဓိပ္ပာယ်ကင်းမဲ့စွာ အရှိန် မြင့်မားတိုးတက်လာကြလိမ့်မည်” ဟု ဆိုလိုက်သည်။

ဗန်သည် ၁၁ ရက်အတွင်း အရှေ့အလယ်ပိုင်း မြောက်နိုင်ငံတို့သို့ လှည့်လည်ခဲ့ပြီးသည့်နောက် ဗြိတိန်နိုင်ငံသို့ဝင်ရောက်၍ ရိုဒီးယား အခြေအနေများကို နှီးနှောခဲ့သည်။ သူသည် အရှေ့အလယ်ပိုင်းမှ ပြန်တွင် အစွဲရေး၊ ဂျော်ဒန်၊ ဆီးရီးယား၊ အိဂျစ်နှင့် ဗြိတိန်နိုင်ငံများသို့ လွန်ပြန်ခရီး

တစ်နေ့တည်း ခြောက်နိုင်ငံပျံသန်းခဲ့ရာ ယခင်ဟင်နရီ ကစ်ဆင်ဂျာ၏ တစ်နေ့တည်း သုံးနိုင်ငံလွန်းပြန်ခရီး ပျံသန်းခဲ့သည့် စံချိန်ကို ချိုးလိုက် နိုင်ခဲ့လေသည်။

ထိုခရီးအဆုံးတွင် ဗန်သည် ဂျီနီဗာကွန်ဖရင့်ကို အောက်တိုဘာလ ထဲတွင် ကျင်းပနိုင်ဖို့ ဝေးစွာ ဤနှစ်ထဲမှာပင် ဖြစ်နိုင်စရာအကြောင်း မရှိ သည်ကို တွေ့မြင်သဘောပေါက်ခဲ့လေသည်။ ထိုသို့ဖြစ်ရခြင်းမှာ အာရပ် နှင့် အစ္စရေးတို့အကြားတွင် ကြီးမားသော ကွာဟမှုရှိနေ၍ဖြစ်သည်။ ထို ကွာဟမှုများထဲတွင် အဓိကအားဖြင့်-

(၁) နယ်မြေကိစ္စ။ အစ္စရေးတို့သည် ဝိုလန်ကုန်းမြင့်များနှင့် ဆိုင်းနိုင်းနယ် မြေတွင် ၁၉၆၇ ခုနှစ်က နယ်နိမိတ်များသို့ ဆုတ်ပေးမည်။ သို့သော် အာရပ် နှင့် အမေရိကန်တို့က ပါလက်စတိုင်းနယ်မြေ ထူထောင်လိုသော ဂျော်ဒန် မြစ် အနောက်ဘက်ကမ်းကို အစ္စရေးတို့က ဆက်လက် ထိန်းသိမ်းထား မည့်အပြင် ဂျော်ဒန်အစိုးရ၏ အချုပ်အခြာအာဏာပိုင်မှုဖြင့် ထိုနယ်မြေထဲ တွင် ပါလက်စတိုင်းတို့အတွက် နေရာပေးခြင်းကို လက်မခံဟု ဝန်ကြီးချုပ် သစ် ဘဲဂင်က တင်းတင်းမာမာဆိုလိုက်သည်။ (ယခင်အစိုးရလက်ထက်က ပါလက်စတိုင်းတို့အတွက် နယ်မြေထူထောင်ပေးခြင်းကို လက်ခံရန် ပြင်ဆင် ပြီးသားဖြစ်ခဲ့သည်။)

(၂) ဆွေးနွေးပွဲအစီအစဉ်။ ဂျီနီဗာဆွေးနွေးပွဲအစီအစဉ်တွင် နှစ်ဖက်ကွဲလွဲမှု အထူးတလည် ကြီးမားနေသည်။ အစ္စရေးတို့က ကြိုတင်စေ့စပ် ဆွေးနွေး မှုများ မပြုလုပ်ဘဲ အာရပ်-အစ္စရေး မျက်နှာချင်းဆိုင် ဆွေးနွေးပွဲ ပြုလုပ် လိုသည်။ အာရပ်တို့က ကြိုတင်ဆွေးနွေးညှိနှိုင်းကာ မပြေမပြစ် ဖြစ်နေသည့် ကိစ္စများကို ချောမောသွားအောင် အမေရိကန်က ကြားလူအဖြစ် ဝင်ရောက် ဆောင်ရွက်ပေးခြင်းကို လိုလားသည်။ ဗန်က အာရပ်တို့၏ မှုကို နှစ်သက် သဘောကျသည်။

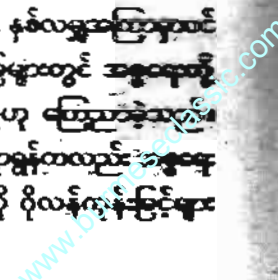
(၃) ပါလက်စတိုင်းကိစ္စ။ ဆီးရီးယားသမ္မတအာဆတ်၏ စကားဖြစ်သော “မိခင်ပြဿနာ”ဖြစ်သည့် ပါလက်စတိုင်းကိစ္စတွင် နှစ်ဦးနှစ်ဖက် သဘော ချင်းကွဲလွဲမှုမှာ ပို၍ကြီးမားသည်။ အာရပ်တို့က ပါလက်စတိုင်းကိုယ်စား လှယ် တက်ရောက်ခွင့်ကိုလိုလားသည်။ ဘဲဂင်က တူးတူးခါးခါး ငြင်းပယ်

သည့်အပြင် ပါလက်စတိုင်းတို့ကို “စိတ်မနှံ့သည့် သူသတ်သမားများ”ဟု ရှုတ်ချပြောဆိုထားသည်။

အခြေအနေမှာ ယခုကဲ့သို့ လိပ်ခဲတည်းလည်းဖြစ်နေစဉ် စက်တင် ဘာလသို့ ရောက်လာကာ ကုလသမဂ္ဂ အထွေထွေညီလာခံကြီးသို့ အာရပ် နှင့် အစ္စရေးနိုင်ငံခြားရေးဝန်ကြီးများ တက်ရောက်ကြဖို့ ရှိလာလေသည်။ နှစ်ဖက်သော ကိုယ်စားလှယ်တို့သည် ထိုညီလာခံအပေါ်ထက် အမေရိကန် သမ္မတကာတာ၊ နိုင်ငံခြားရေးဝန်ကြီး ဗန်တို့နှင့် တွေ့ကြုံဖို့ရန် ပို၍ အာရုံ ဝင်စားနေကြလေသည်။ ထိုသို့ တွေ့ဆုံကြရာတွင် တင်ပြရန် မိမိတို့ဘက် က မဟာဗျူဟာများကို အသင့်ပြင်ထားကြလေသည်။

ကိုင်ရီမြို့တွင် အာရပ်အဖွဲ့ချုပ်မှ နိုင်ငံခြားရေးဝန်ကြီး ၂၁ ဦးတို့ တွေ့ဆုံဆွေးနွေးကြကာ ကုလသမဂ္ဂ အထွေထွေညီလာခံကြီးသို့ တင်ပြရန် အချက် ၈ ချက် ပါသော စာတန်းကို ရေးဆွဲကြသည်။ ထိုစာတန်းတွင် “အရှေ့အလယ်ပိုင်း၌ တရားမျှတ၍ တည်တံ့ခိုင်မြဲသော ငြိမ်းချမ်းရေး”ရ ရန် အခြေခံအချက်ကြီး နှစ်ချက်ကို ဖြည့်ဆည်းရန် လိုသည်ဆိုကာ ၁။ အရှေ့ဂျေရုဆလင်အပါအဝင် ၁၉၆၇ ခုနှစ်က နယ်နိမိတ်များသို့ အစ္စရေး တို့ ဆုတ်ခွာပေးရေးနှင့် ၂။ ပါလက်စတိုင်းတို့ မိမိတို့၏ မူလနေရာသို့ ပြန် လည် ရောက်ရှိရေး၊ ကိုယ်ပိုင်ဆုံးဖြတ်ခွင့်ရရေးနှင့် လွတ်လပ်သော နိုင်ငံ ထူထောင်နိုင်ရေးတို့ကို အရေးဆိုထားလေသည်။ ထိုစာတန်းထဲတွင် ဂျော် ဒန် အနောက်ဘက်ကမ်း၌ အစ္စရေးတို့ မြေသစ် ယာသစ် တည်ထောင်ခြင်း များကို ကန့်ကွက်ပယ်ချလိုက်သည့်အပြင် ကမ္ဘာ့နိုင်ငံအသီးသီးတို့အား လည်း မိမိတို့၏ နိုင်ငံသားများကို “သိမ်းပိုက်ခံထားရသော ပါလက်စတိုင်း နှင့် အာရပ်နယ်မြေများထဲသို့” ကူးဝင်နေထိုင်ခြင်း ရပ်ဆိုင်းပေးရန် တောင်း ဆိုလေသည်။

အစ္စရေးဝန်ကြီးချုပ် ဘဲဂင်သည် အာဏာရပြီး နှစ်လအကြာမှာပင် လူကြိုက်များလာကာ သိမ်းပိုက်ထားသော နယ်မြေများတွင် အစ္စရေးတို့ နေထိုင်ရန် ကျေးရွာ ၃၅ ရွာ တည်ထောင်ပေးမည်ဟု ပြောဆိုခဲ့သည်။ စိုက်ပျိုးရေးဝန်ကြီးဖြစ်လာသော ယခင်ဗိုလ်ချုပ်ကြီး ရှာရှန်ထလည်း အစ္စရေး တို့သည် အနှစ် ၂၀ အတွင်း ဂျူးလူမျိုး နှစ်သန်းကို ဝိုလန်ကုန်းမြင့်များ

နှင့် ရှုရမိအယ်ရှိတ်ဒေသတွင် နေရာချထားပေးရမည်ဟု ကြေညာခဲ့သည်။

ထိုစကားများကြောင့် အမေရိကန်သည် လွန်စွာစိတ်ဆိုးကာ အစွရေးသံအမတ်ကြီး ဒင်းနစ်ကိုခေါ်ပြီး ထိုသို့ မြေသစ်ယာသစ်များ ထူထောင်ပေးခြင်းသည် တရားသဖြင့် မဟုတ်ကြောင်းဖြင့် တင်းမာစွာ ပြောဆိုသတိပေးခဲ့သည်။

ဤအတွင်းဝယ် အစွရေးနိုင်ငံခြားရေးဝန်ကြီး မိုရှီဒါယန်းကလည်း ကုလသမဂ္ဂညီလာခံကြီးသို့ တင်သွင်းရန် "ငြိမ်းချမ်းရေးစာချုပ်"ဟု အစွရေးတို့က ကင်ပွန်းတပ်ကြသည့် စာတန်းတစ်ခုကို အချောသတ်လျက် ရှိလေသည်။ ထိုစာတန်းတွင် အပိုဒ်ပေါင်း ၃၀ မျှပါဝင်သော်လည်း အကြောင်းအရာများကား ထူးထွေဆန်းပြား ပြောင်းလဲလာခြင်းမရှိပေ။

မိုရှီဒါယန်း အမေရိကန်သို့ မလာမီကလေးတွင် အမေရိကန်နိုင်ငံခြားရေးဌာနက မူဝါဒကြေညာချက်တစ်ရပ် ထုတ်ပြန်လိုက်လေသည်။ ထိုကြေညာချက်မှာ မည်သည့်အချိန်အခါမဆို ဂျီနီဗာငြိမ်းချမ်းရေးဆွေးနွေးပွဲများ ပြန်လည်ကျင်းပသည့်အခါတွင် ပါလက်စတိုင်း ကိုယ်စားလှယ်များပါရှိရမည်ဟူ၍ဖြစ်လေသည်။ ထိုကျေညာချက်မှာ ဂျီနီဗာကွန်ဖရင့်သို့ သွားရာလမ်းတွင် နောက်ထပ်အပိတ်အဆိုအတားအဆီးများ မပြုလုပ်ရန် အစွရေးတို့အား သတိပေးသည့်အနေဖြင့် ရည်ရွယ်ထုတ်ပြန်လိုက်ခြင်းဖြစ်သည်မှာ ထင်ရှားလေသည်။ ထိုကြေညာချက်ကို အများသိအောင် မထုတ်ပြန်မီ အမေရိကန် နိုင်ငံခြားရေးဌာနနိုင်ငံခြားရေးရာ အတွင်းဝန် ဖီးလစ်ဟာဗစ်က အမေရိကန်သံအမတ်ကြီး ဆင်မချာဒင်းနစ်ကို ဆင့်ခေါ်၍ ထိုကြေညာစာတန်းကို ပေးအပ်လိုက်လေသည်။ ထိုစာတန်းထဲတွင် "ပါလက်စတိုင်း ပြဿနာနှင့်ပတ်သက်၍ ဂျီနီဗာတွင် ဆွေးနွေးကြသည့်အထဲတွင် ပါလက်စတိုင်းကိုယ်စားလှယ်များ ပါဝင်ရမည်။ ဆွေးနွေးပွဲတွင် ပါဝင်သူများသည် ကုလသမဂ္ဂဆုံးဖြတ်ချက် ၂၄၂ နှင့် ၃၃၈ အတိုင်း အတိအကျ လိုက်နာကြရမည်"ပါရှိသည်။ အစွရေး သံအမတ်ကြီးသည် မိမိအား ပေးအပ်သည့် ကြေညာချက်ကို ကျောက်ရုပ်ကဲ့သို့ မလှုပ်မယှက် ငြိမ်သက်စွာ ဖတ်ရှုပြီး ထွက်ခွာသွားလေသည်။

အမေရိကန်သည် အစွရေးတို့ သိမ်းပိုက်ထားသည့်နယ်မြေထဲတွင်

ဂျူးတို့အတွက် အိုးသစ် အိမ်သစ် မြေယာသစ် ထူထောင်ပေးနေခြင်းကို အထပ်ထပ် ကန့်ကွက်နေသည့်အကြားက ယခုလို ကြေညာချက်ထွက်လာသည့်အခါ ဂျေရုဆလင်နှင့် ဝါရှင်တန်အစိုးရတို့ နောက်ဆုံးထိပ်တိုက် တွေ့ကြတော့မည်ဟု အချို့က ယူဆကြသည်။

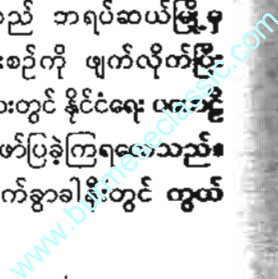
ထိုကြေညာချက်သည် အစွရေးဝန်ကြီးချုပ်အား ဝက်အူတစ်ရစ် နှစ်ရစ် တင်းပေးရာ ရောက်သကဲ့သို့ အီဂျစ်သမ္မတဆာဒတ်အား ရမ်ဒန်ပွဲတော်အပြီးတွင် စားကောင်းသောက်ဖွယ်လက်ဆောင်ပေးသကဲ့သို့ ရှိလေသည်။

အရှေ့အလယ်ပိုင်းနှင့်ပတ်သက် အမေရိကန်တို့၏ မူဝါဒသဘောထားမှာ စုစာကလေးကြော် ခုဆီထမင်းကဲ့သို့ အမျိုးမျိုး ရှုပ်ပွေလျက်ရှိရာ ထိုသို့ သဘောထားကြေညာချက်တစ်ခုခု ထုတ်လိုက်တိုင်း အာရပ်တို့အဖို့ ဝမ်းသာစရာဖြစ်ရသည့်အခါရှိသလို ထိုင်ပြီး ငိုရတော့မလိုလို ဖြစ်ရသည့်အခါလည်း ရှိပေသည်။

ယင်းသို့အမေရိကန်၏လှော်ပေးချက်ကြောင့် အာရပ်နှင့် အစွရေးတို့ ဂျီနီဗာကွန်ဖရင့် ပြန်လည်ကျင်းပရေးတွင် တားဆီးပိတ်ဆို့နေသည့် အစီအစဉ်အခက်အခဲများမှာ ပြောင်းလဲတိုးတက်မှု အတန်အသင့်ရှိလာခဲ့သည်။ သို့သော် အစွရေးတို့က ၁၉၆၇ ခုနှစ်က နယ်နိမိတ်များသို့ ပြန်၍ ဆုတ်ပေးရန် ငြင်းဆိုချက် သို့မဟုတ် ဂျော်ဒန်အနောက်ဘက်ကမ်းတွင် ပါလက်စတိုင်းတို့၏ လွတ်လပ်သော နိုင်ငံထူထောင်မှုကို လက်ခံရန် ငြင်းဆိုချက်ဖြစ်သည့် အရင်းခံပြဿနာများ၌ကား တိုးတက်ပြောင်းလဲလာခြင်း မရှိချေ။

ဤအတွင်းဝယ် အာရပ်နှင့် အစွရေးနိုင်ငံခြားရေးဝန်ကြီးများသည် ကုလသမဂ္ဂအထွေထွေညီလာခံသို့ တက်ရောက်ကြရင်း ဝါရှင်တန်သွား၍ ဈေးဆစ်ရန် ရောက်လာကြလေသည်။

အစွရေးနိုင်ငံခြားရေးဝန်ကြီးမိုရှီဒါယန်းသည် ဘရပ်ဆယ်မြို့မှ တစ်ဆင့် နယူးယောက်မြို့သို့ ထွက်ခွာရန် ခရီးစဉ်ကို ဖျက်လိုက်ပြီး ရုတ်တရက် ကွယ်ပျောက်သွားရာ ကမ္ဘာ့သတင်းစာများတွင် နိုင်ငံရေး ပေးအပ်မှုအဖြစ်ဖြင့် ခေါင်းစဉ်သတင်းကြီးများ ထည့်သွင်းဖော်ပြခဲ့ကြလေသည်။ ဒါယန်းသည် ဘရပ်ဆယ်မှ နယူးယောက်သို့ ထွက်ခွာခါနီးတွင် ကွယ်

ပျောက်သွားရာက နောက်နေ့တွင် ပါရစ်မြို့မှ အစွဲရေးသို့ ပြန်သွားသည်ဟု သိရှိကြရလေသည်။ သူသည် အစွဲရေးဝန်ကြီးချုပ် ဘဲဂင်နှင့် တွေ့ဆုံဆွေးနွေးရန် ပြန်လာခြင်းဖြစ်သည်။ ထို့နောက် သူသည် တယ်လဗစ်မြို့မှ နယူးယောက်မြို့သို့ သွားရမည့်အစား ဆွစ်ဇာလန်ကြောင်းခရီးဖြင့် ဇူးရစ်မြို့သို့ ပျံသန်းသွားပြန်လေသည်။ ထိုသို့ နှစ်ကြိမ် ထူးဆန်းစွာ ခရီးစဉ်ပြောင်းလဲခြင်းမှာ ဒုတိယအကြိမ်သည် ဖိမ်ရှိရှိနှင့် ခရီးသွားရန်ဖြစ်ပြီး ပထမအကြိမ် ခရီးစဉ်ပြောင်းခြင်းမှာ သံရေးတမန်ရေးအရ အလွန်အရေးကြီးသော လျှို့ဝှက်တွေ့ဆုံဆွေးနွေးပွဲတစ်ခု ရုတ်တရက် ပေါ်လာ၍ဖြစ်လေသည်။

သူသည် ပထမအကြိမ် ပျောက်ကွယ်သွားခြင်းမှာ မော်ရိုကိုဘုရင် ဟာဆန်နှင့် တွေ့ဆုံရန် တန်ဂျီယာမြို့သို့ ရုပ်ပျောက်၍ ထွက်ခွာသွားခဲ့ခြင်းဖြစ်လေသည်။ မော်ရိုကိုဘုရင်သည် ယခင်ကလည်း အခြားအစွဲရေးခေါင်းဆောင်များနှင့် တွေ့ဆုံကာ ဆွေးနွေးနှီးနှောခဲ့သည်။ လွန်ခဲ့သော ခြောက်လလောက်က ယခင်ဝန်ကြီးချုပ်ရာဘင်နှင့် တိုးတိုးတိတ်တိတ် တွေ့ဆုံကာ နှစ်ကိုယ်ကြားတိုင်ပင်ခဲ့သေးသည်။ ယခု ဟာဆန်ဘုရင်က ဒါယန်းအား သူ၏ နွေရာသီနန်းတော်တွင် တွေ့ဆုံဆွေးနွေးရန် ဖိတ်ခေါ်လိုက်ခြင်းမှာ ဆော်ဒီအာရေဗျဘုရင် ခါလစ်ထံမှ ကြားယောင်လိုက်သည့် စကားကို ဒါယန်းအား ပြောကြားရန်ရှိ၍ဖြစ်လေသည်။ ခါလစ်ဘုရင်ကား အီဂျစ်၊ ဆီးရီးယား၊ ဂျော်ဒန်နှင့် ပါလက်စတိုင်းတပ်ဦးတို့အား ငွေကြေးထောက်ပံ့ပေးကမ်းနေသော ကျေးဇူးရှင်ကြီး ဖြစ်ပေသည်။

ဟာဆန်ဘုရင်က ဒါယန်းအား တစ်ဆင့်စကားပြောကြားလိုက်သည့် စကားအတိုချုပ်မှာ (၁) စေ့စပ်ဆွေးနွေးရေးပျက်ပြားခဲ့လျှင် အခြားနည်းလမ်းမှာ စစ်တိုက်ရန်သာရှိသည်။ ထိုအခါတွင် အီဂျစ်သည် ရုရှား၏ စစ်အကူအညီကို တောင်းခံရလိမ့်မည်။ ထိုသို့ဖြစ်လာလျှင် ကြားနေဝါဒ ကျင့်သုံးနေသော သမ္မတအန္နဝါဆာဒတ်၏ အစိုးရကို အန္တရာယ်ရှိလာစေလိမ့်မည်။ (၂) ဂျီနီဗာဆွေးနွေးပွဲ မအောင်မြင်ခဲ့လျှင် အီဂျစ်သည် ကျောထောက်နောက်ခံပြုစရာတစ်ရပ်အနေဖြင့် ကြားဖြတ်ဆွေးနွေးရေးကို စဉ်းစားဖွယ်ရာရှိသည်။ ထိုသို့ ကြားဖြတ်ဆွေးနွေးခြင်းကို ဆီးရီးယားတို့က ဆန့်ကျင်သည်။ သို့သော် ဆီးရီးယားသည် ဆော်ဒီအာရေဗျသဘောထားကို လေး

စားသည်ဖြစ်ရာ ဂျီနီဗာဆွေးနွေးပွဲ မအောင်မြင်စေကာမူ ဆွေးနွေးမှုအရှိန် မပျက်စေရန် ကန့်သတ်ချက်ဖြင့် ကြားဖြတ်ဆွေးနွေးမှုများကို လိုက်လျောဖွယ်ရှိသည်။ (၃) အာရပ်ခေါင်းဆောင်များသည် ဂျော်ဒန်မြစ် အနောက်ဘက်ကမ်းတွင် ဂျူးတို့အိုးအိမ်နေရာသစ်များထူထောင်ရန် အားပေး အားမြှောက်ပြုလုပ်နေသည့် သဘောထားနှင့်ပတ်သက်ပြီး ကြီးလေးစွာ စိုးရိမ်လျက် ရှိနေကြသည်ဟူ၍ ဖြစ်လေသည်။

ဒါယန်းသည် ဘုရင်ဟာဆန်ထံမှ ကြားရသည့်စကားမှာ လွန်စွာ အရေးကြီးသည်ဟု ယူဆ၍ အစွဲရေးသို့ အမြန်ပြန်လာပြီး ဘဲဂင်ထံ တင်ပြဆွေးနွေးလေသည်။ ဒါယန်းက ဂျီနီဗာကွန်ဖရင့် မအောင်မြင်လျှင် အခြားနည်းလမ်းရှာရန် ဂျူးတို့မြေသစ်ယာသစ်ထူထောင်ရန် ပြောနေသည့် ဝန်ကြီးချုပ်ဘဲဂင်၏စကားများကို လျှော့ရန်၊ စိုက်ပျိုးရေးဝန်ကြီး ရှာရွန်က ဂျူးနှစ်သန်း မိမိတို့သိမ်းပိုက်ထားသည် အာရပ်နယ်မြေများသို့ ပို့မည်ဆိုသည့် စကားကိုလည်း ဆင်ခြင်ရန် မှာကြားပြောဆိုပြီးလျှင် ဂျီနီဗာ ကွန်ဖရင့်မှာပင် အားလုံးခြုံငုံ၍ ဖြေရှင်းပေးနိုင်မည့် အလားအလာများကို ဆက်လက်ရှာဖွေလေ့လာရန် ညွှန်ကြားချက်အသစ်ကို ခံယူ၍ ဝါရှင်တန်သို့ ထွက်ခွာလာခဲ့လေသည်။

အာရပ်နှင့် အစွဲရေးတို့မှ နိုင်ငံခြားရေးဝန်ကြီးများသည် အမေရိကန် သမ္မတ ကာတာနှင့် နိုင်ငံခြားရေးဝန်ကြီးဗန်တို့အား တွေ့ဆုံဆွေးနွေးရန် ဝါရှင်တန်သို့ ချီတက်လာကြလျက်ရှိရာ သမ္မတ၏ ပြန်ကြားရေးအရာရှိ ဂျီဒီပါဝယ်က “ဤဆွေးနွေးပွဲများသည် သဘောတူညီမှုရရှိရေးအတွက် ရည်ရွယ်ချက်မရှိပါ” ဟု ကြိုတင်သတိပေးပြောကြားခဲ့လေသည်။

ဝါရှင်တန်သို့ ပထမဆုံးရောက်ရှိလာသူမှာ အစွဲရေးနိုင်ငံခြားရေးဝန်ကြီး မိုရိုဒါယန်းဖြစ်သည်။ သူ့နောက်ရောက်လာသူမှာ အစွဲရေးဝန်ကြီး ဆန်ကျင်ဘက်တို့အထဲတွင် မတင်းလွန်း မလျော့လွန်သူ ဒီဂျစ်နိုင်ငံခြားရေးဝန်ကြီး အစွဲမေးဖာမီဖြစ်သည်။ ထို့နောက် ရောက်လာကြသည့် နယူးဒန်ဝန်ကြီးချုပ် မူဒါဘက်ဒရမ်နှင့် ဆီးရီးယားနိုင်ငံခြားရေးဝန်ကြီး အစွဲဒယ်ဟာလင်ခတ်ဒန်တို့မှာ ဖာမီထက် တင်းမာသူများဖြစ်ကြသည်။

ဗန်က ဒါယန်းအား နိုင်ငံခြားရေးဝန်ကြီးဌာနတွင် နေ့လယ်စာဖြင့်

ညောင်ခဲရင်း စကားပြောဆိုဆွေးနွေးကြရာ ဒါယန်း၏စကားတစ်ခွန်းမှာ ဗန့်ကို အံ့အားသင့်သွားအောင် ဖြစ်စေခဲ့သည်။ ဗန့်က ငြိမ်းချမ်းရေး ဆွေးနွေးပွဲတွင် ပါလက်စတိုင်းတို့ ပါဝင်ရေးနှင့်စပ်လျဉ်း၍ မေးလိုက်သည့်အခါ ဒါယန်းက ကွန်မရင့်တွင် ပါလက်စတိုင်းတို့ သီးသန့်ပါဝင် ဆွေးနွေးရေးကို အစွဲရေးက ဆန့်ကျင်မြဲဆန့်ကျင်သော်လည်း ပါလက်စတိုင်း အကြမ်းဖက်အုပ်စုဝင်ထဲက မဟုတ်ဘဲ ထိုအဖွဲ့ကို ထောက်ခံအားပေးသည့် ပါလက်စတိုင်းများ ပါဝင်တက်ရောက်ခြင်းကိုမူ အစွဲရေးတို့က လက်ခံပါသည်ဟု ဖြေကြားလေသည်။ နောက်ထပ်ဗန့်၏ မေးခွန်းတစ်ခု နှင့်ပတ်သက်၍ ဒါယန်း၏ ဖြေကြားချက်မှာ ပါလက်စတိုင်းတို့သည် အာရပ်ကိုယ်စားလှယ်အဖွဲ့ကြီး၏ အစိတ်အပိုင်းတစ်ခုအဖြစ်ဖြင့် တက်ရောက်နိုင်ပါသည်။ ထိုအဖွဲ့ထဲတွင် အနောက်ဘက်ကမ်းမှ အာရပ်မြို့တော်ဝန်များကို ထည့်သွင်းနိုင်သည်ဟူ၍ ဖြစ်ပေသည်။

အစွဲရေးတို့ သိမ်းပိုက်ထားသည့် နယ်မြေများထဲတွင် ဂျူးလူမျိုးတို့ ဝင်ရောက်အခြေစိုက်သည့်ကိစ္စနှင့်ပတ်သက်၍မူ ဒါယန်းက အလျှော့မပေးဘဲ ယင်းကိစ္စသည် ယခင်အစိုးရအဖွဲ့က လမ်းစဉ်ချမှတ်ထားခဲ့သည့်အတိုင်း ဆက်လက်ဆောင်ရွက်ခြင်းသာဖြစ်ကြောင်းဖြင့် ဖြေကြားသည်။

နောက်တစ်နေ့တွင် ပြုလုပ်သော သတင်းစာရှင်းလင်းပွဲ၌ ဒါယန်းက “ဂျီနီဗာ ငြိမ်းချမ်းရေးအစည်းအဝေးဖြစ်ဖို့ နီးလာပါပြီ။ တစ်နေ့ထက် တစ်နေ့ ပို၍နီးလာပြီ” ဟု ဖြေကြားသည်။

ယင်းသို့ ဂျီနီဗာကွန်ဖရင့်ကြီးနှင့် နီးလာပြီဆိုသည်မှာ မှန်ကန်ကြောင်းပြလိုသည့်အနေဖြင့် အီဂျစ်နိုင်ငံခြားရေးဝန်ကြီးဖာမီက ဒါယန်းအနည်းငယ်ဖွင့်ဟပေးလိုက်သော တံခါးကို ဝိတ်မပစ်လိုက်ဘဲ အာရပ်ကိုယ်စားလှယ်အဖွဲ့ကြီးထဲတွင် ပါလက်စတိုင်းတို့ ပါဝင်ခွင့်ရရှိရမည်ဖြစ်ပြီး ၎င်းတို့သည် အားလုံးမဟုတ်သော်လည်း အချို့မှာ ပါလက်စတိုင်း လွတ်မြောက်ရေးတပ်ဦးအဖွဲ့ဝင်များဖြစ်ရမည်။ အာရပ်အဖွဲ့ချုပ်မှလည်း ကိုယ်စားလှယ် တက်ရောက်ခွင့်ရှိရမည်။ ထိုအဖွဲ့ချုပ်တွင် ပါလက်စတိုင်းတို့ကို အီဂျစ်၊ ဂျော်ဒန် သို့မဟုတ် ဆီးရီးယားတို့နှင့် အလားတူ ကိုယ်စားလှယ်အဆင့်အတန်း တူညီစွာ ပါဝင်ခွင့်ရှိရမည်။ မည်သူတို့အား

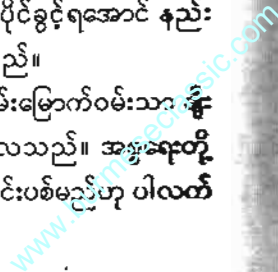
ကိုယ်စားလှယ်တင်မြှောက်ရမည်ဆိုသည်ကိုမူ ပါလက်စတိုင်း ဘာသာရွေးချယ်ရမည်ဟု တင်ပြသည်။

ထို့ပြင် ဖာမီက ပါလက်စတိုင်းတို့သည် အမေရိကန်သံတမန်များနှင့် တွေ့ဆုံဆွေးနွေးလိုသော ဆန္ဒရှိနေကြသည်ဟုပြောပြခဲ့သည်။ ပါလက်စတိုင်းတို့သည် အာရပ်ကိုယ်စားလှယ်အဖွဲ့တစ်ဖွဲ့အနေဖြင့် ဂျီနီဗာ ကွန်ဖရင့်သို့ တက်ရောက်နိုင်ခွင့်မရခြင်းမှာ ကုလသမဂ္ဂဆုံးဖြတ်ချက် ၂၄၂ ကြောင့်ဖြစ်သည်။ ထိုဆုံးဖြတ်ချက်က ပါလက်စတိုင်းတို့သည် အစွဲရေးနိုင်ငံ တည်ရှိပိုင်ခွင့်ကို အသိအမှတ်ပြုရမည်ဟု ဆိုထားသည်။ သို့သော် ထိုဆုံးဖြတ်ချက်သည် ပါလက်စတိုင်းတို့အား နိုင်ငံပိုင်အမျိုးသားများ အဖြစ် အသိအမှတ်မပြုဘဲ စစ်ဆေးဒုက္ခသည်များအနေမျိုးဖြင့် ဖော်ပြထားသည့်အတွက် ထိုဆုံးဖြတ်ချက်ကို ပါလက်စတိုင်းတို့က မလိုက်နာနိုင်ဟု ငြင်းပယ်ခဲ့ကြလေသည်။

အမေရိကန်နိုင်ငံခြားရေးဝန်ကြီးနှင့် အီဂျစ်-အစွဲရေးနိုင်ငံခြားရေးဝန်ကြီးများ တွေ့ဆုံဆွေးနွေးခဲ့ကြပြီးနောက် သတင်းစာရှင်းလင်းပွဲတစ်ခုတွင် အမေရိကန်သမ္မတ ကာတာက “အရှေ့အလယ်ပိုင်းငြိမ်းချမ်းရေးပြေလည်ပြီးပြတ်ဖို့မှာ ပြည့်ဝလုံလောက်သော ပါလက်စတိုင်း ကိုယ်စားလှယ်အဖွဲ့မပါဘဲ မရရှိနိုင်ခြင်းမှာ ထင်ရှားပေါ်လွင်လျက်ရှိနေပါသည်” ဟု ပြောကြားသွားသည်။ သူသည် ဆီးရီးယားသမ္မတ အာဆတ်ပြောသကဲ့သို့ ပါလက်စတိုင်းသည် အရှေ့အလယ်ပိုင်းအရေးတွင် “မိခင်ပြဿနာ” ဖြစ်ခြင်းကို တစ်စထက်တစ်စ သဘောပေါက်လာသည်။

သူသည် အထက်ပါစကားကို ပြောရုံနှင့်မပြီးသေးဘဲ ပါလက်စတိုင်းတို့သည် ကုလသမဂ္ဂဆုံးဖြတ်ချက် ၂၄၂ ကို နှစ်နှစ်ကာကာ လက်ခံကြမည်ဆိုပါက မိမိတို့သည် သူတို့နှင့် တွေ့ဆုံကြမည့်အပြင် ပါလက်စတိုင်းပြဿနာနှင့်ပတ်သက်၍ သူတို့ပါဝင်ပြောဆိုပိုင်ခွင့်ရအောင် နည်းလမ်းရှာဖွေပေးပါမည်ဟူ၍ပင် ကတိပြုလိုက်လေသည်။

ကာတာ၏ကြေညာချက်ကို အာရပ်တို့က ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာ နှိုးကျူးသလောက် အစွဲရေးတို့က ဒေါသထွက်ခဲ့ကြလေသည်။ အစွဲရေးတို့အမြင်တွင် ကာတာသည် မိမိတို့နိုင်ငံကို ဖျက်ဆီးဖြိုခွင်းပစ်မည်ဟု ပါလက်

စတိုင်းတို့က ရန်မူနေသမျှကာလပတ်လုံး ၎င်းတို့နှင့် ဆက်ဆံခြင်း မပြုပါဟူ၍ အမေရိကန်တို့က ကာလကြာမြင့်စွာကပင် သဘောတူထားခဲ့ခြင်းကို တဖြည်းဖြည်းချင်း သွေဖီလာပြီဟု မြင်သည်။ ထို့ပြင် မိမိတို့၏ အကြီးဆုံး မဟာမိတ်တို့က မိမိတို့အပေါ် တဖြည်းဖြည်း ဖိနှင်းလာကြပြီဟုလည်း ကောက်ချက်ချကြသည်။

တစ်ပတ်ခန့်အကြာတွင် အမေရိကန်နှင့် ဆိုဗီယက်ယူနီယံတို့သည် ဂျီနီဗာကွန်ဖရင့်တွင် ပူးတွဲသဘာပတိများအဖြစ်ဖြင့် ယခုနှစ် မကုန်မီမှာပင် ငြိမ်းချမ်းရေးဆွေးနွေးပွဲ ဖြစ်မြောက်စေရပါမည်ဟူ၍ ကတိပြုသည့် ကြေညာချက်ကို ပူးတွဲထုတ်ပြန်လိုက်သည်။

ကုလသမဂ္ဂအထွေထွေညီလာခံတွင် ထုတ်ပြန်လိုက်သည့် ကြေညာချက်ထဲတွင် အမေရိကန်သည် ဆိုဗီယက်ယူနီယံနှင့်ပူးတွဲကာ "ပါလက်စတိုင်းပြည်သူတို့၏ တရားဝင်အခွင့်အရေးများကို အာမခံ"ထားလေသည်။ ထိုအချက်သည် အစွဲအစားတို့အား ပို၍ဒေါသဖြစ်စေလေသည်။ ထိုကြေညာချက်သည် တစ်နည်းအားဖြင့် အရှေ့အလယ်ပိုင်း ငြိမ်းချမ်းရေး ဆုံးဖြတ်ချက်သည် စစ်ဖြစ်ပွားနေခြင်းကို ရပ်စဲရုံသာမဟုတ်ဘဲ တစ်နိုင်ငံနှင့်တစ်နိုင်ငံ ငြိမ်းချမ်းစွာ ပုံမှန်ဆက်ဆံရေးကိုပါ ဖြစ်စေရမည်ဟူသော အမေရိကန်တို့၏ သဘောထားကို ရုရှားတို့က ထောက်ခံရာရောက်လေသည်။

ထိုတစ်ပတ်လုံး ကုလသမဂ္ဂအဆောက်အအုံနှင့် ဝါရှင်တန်အိမ်ဖြူတော်အကြား အစွဲအစားနိုင်ငံခြားရေးဝန်ကြီး ဒါယန်းနှင့် အာရပ်နိုင်ငံခြားရေးဝန်ကြီးတို့ ပျားပန်းစပ်သလို သွားလာကြကာ ဂျီနီဗာသို့ ပါလက်စတိုင်းအချို့ တက်ရောက်နိုင်ရန် နည်းလမ်းကို ရှာကြံခဲ့ကြသည်။ အစွဲအစားဝန်ကြီးချုပ်နှင့် အစိုးရအဖွဲ့က ပါလက်စတိုင်းတို့ကို လက်ခံမည်။ သို့သော် ပါလက်စတိုင်း လွှတ်မြောက်ရေးတပ်ဦးထဲတွင် ထင်ထင်ရှားရှား မပါဝင်သူတို့သာ အစည်းအဝေးဖွင့်ပွဲတွင် တက်ရောက်ခွင့်ရမည်။ သို့သော် သူတို့သည် အာရပ်အဖွဲ့ကြီးထဲတွင်ပါဝင်သော ဂျော်ဒန်ပါတီထဲမှ ကိုယ်စားလှယ်အဖြစ် ပါဝင်ရမည်။ ထို့နောက် အစွဲအစားတို့က တိုက်ရိုက်သက်ဆိုင်သော အာရပ်နိုင်ငံများဖြစ်သည့် အီဂျစ်၊ ဆီးရီးယား၊ ဂျော်ဒန်တို့နှင့် တသီးတခြားစီ ဆွေးနွေးကြမည်။ ပါလက်စတိုင်းတို့သည် ဂျော်ဒန်ကိုယ်စားလှယ် အဖွဲ့

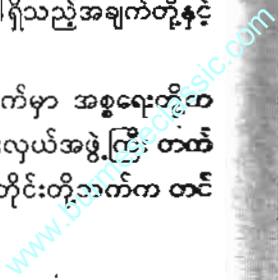
ဝင် အဖြစ်ဖြင့်သာ တက်ရောက်နိုင်မည်ဟူ၍ မိုရှီဒါယန်းက ထုတ်ဖော်ပြောပြသည်။

မိုရှီဒါယန်း၏ ထုတ်ဖော်ပြောကြားချက်ကို ဘယ်သူမှ မနှစ်ခြိုက်ကြချေ။ အမေရိကန်ပင်လျှင် သဘောမကျချေ။ အစွဲအစားတို့က ပါလက်စတိုင်းတို့သည် ကုလသမဂ္ဂဆုံးဖြတ်ချက် ၂၄၂ ကို လက်မခံကြ၍ ဂျီနီဗာကွန်ဖရင့်တွင် ပါဝင်ခွင့်မပေးနိုင်ဟုဆိုရာ အာရပ်တို့က အစွဲအစားတို့သည် ဂျူးတို့အား ယင်းတို့ သိမ်းပိုက်ထားသော အာရပ်နယ်မြေများထဲတွင် အိုးအိမ်ထူထောင် အခြေစိုက်ကြစေကာ ထိုဆုံးဖြတ်ချက်ကိုပင် ပြောင်ပြောင်တင်းတင်း ချိုးဖောက်နေသမျှကာလပတ်လုံး ပါလက်စတိုင်းတို့က ထိုဆုံးဖြတ်ချက်ကို ဘယ်နည်းနှင့်မျှ လက်ခံနိုင်ကြပါမည်နည်းဟု ပြန်၍ချေပကြလေသည်။

ဤအတွင်းဝယ် အမေရိကန်နှင့် ဆိုဗီယက်ယူနီယံတို့၏ ပူးတွဲကျေညာချက်သည် အစွဲအစားနှင့်တကွ အမေရိကန်တို့ဘက်က ထောက်ခံကြသူတို့အကြားဝယ် ပွက်လောရိုက်သွားခဲ့သည်။ ထိုကြေညာချက်သည် အစွဲအစားတို့အား ၁၉၇၃ ခုနှစ်က အာရပ်တို့တိုက်ခိုက်ခြင်း ခံခဲ့ရသလောက် နာကျည်းစေခဲ့သည်။ အစွဲအစားဝန်ကြီးချုပ်ဘင်ဂင်သည် ထိုကြေညာချက်ကို တရားဝင် မထုတ်ပြန်မီ ၃၆ နာရီ ကြိုတင်၍ရရှိခဲ့ရာ ထိုကြေညာချက် ဖတ်ပြီးသည်နှင့် နှလုံးရောဂါဟောင်း ပြန်၍ထကာ ဆေးရုံတက်ခဲ့ရလေသည်။

အမေရိကန်ပြည်ထောင်စုရှိ ဂျူးများကလည်း မခံမရပ်နိုင်ဘဲ ရှိကြကာ လေးရက်အတွင်း အိမ်ဖြူတော်သို့ ကြွေးနန်း ၇၂၆၈ စောင်၊ တယ်လီဖုန်း ၈၂၇ ကြိမ် ရိုက်ကြား ကန့်ကွက်ခဲ့ကြသည်။ သို့ဖြင့် အမေရိကန်နိုင်ငံခြားရေးဝန်ကြီးဗန်နှင့် ဒါယန်းတို့ ခုနစ်နာရီကြာမျှ အကြိတ်အနယ် တိုင်ပင်ဆွေးနွေးကြပြီးနောက် ဂျီနီဗာကွန်ဖရင့်ဆိုင်ရာ အမေရိကန်အစွဲအစားကြေညာချက်တစ်ရပ် ထုတ်ပြန်ခဲ့ရလေသည်။ ထိုကြေညာချက်မှာ အမေရိကန် ဆိုဗီယက် ရုရှား ကြေညာချက် ပူပူနွေးနွေးထဲတွင် ပါရှိသည့်အချက်တို့နှင့် ကွဲလွဲချက် အတော်များများပါရှိလေသည်။

ထိုကျေညာချက်ထဲက အရေးကြီးသောအချက်မှာ အစွဲအစားတို့က ဂျီနီဗာတွင် စည်းလုံးညီညွတ်သော အာရပ်ကိုယ်စားလှယ်အဖွဲ့ကြီး တစ်ရောက်ခြင်းကို လက်ခံ၍ ထိုအဖွဲ့ထဲတွင် ပါလက်စတိုင်းတို့သက်က တင်

မြောက်သည့် ကိုယ်စားလှယ် ပါဝင်စေရမည်ဖြစ်သည်။ ပါလက်စတိုင်းတို့သည် ပဏာမပြင်ဆင်သည့် ညီလာခံ၌သာ တက်ရောက်ခွင့်ရမည်မဟုတ်ဘဲ နောက်ဆက်လက်ပြုလုပ်သည့် ဆွေးနွေးပွဲများတွင် မိမိတို့နှင့် တိုက်ရိုက်သက်ဆိုင်သည့်ကိစ္စများ၌ နိမ့်သောအဆင့်မှ ပါဝင်ခွင့်ရကြမည် ဖြစ်ပေသည်။

ထိုအလုပ်စာတန်းသည် အာရပ်တို့အား များစွာ အံ့အားသင့်သွားစေခဲ့ပေသည်။ အာရပ်ခေါင်းဆောင်တစ်ဦးက ထိုစာတန်းမှာ မိမိတို့အဖို့ အနုတ်လက္ခဏာထက် အပေါင်းလက္ခဏာတွေ ပိုမိုပါရှိသည်ဟု ဖွင့်ဟပြောဆိုလေသည်။ ရှေ့ဆောင်အာရပ်နိုင်ငံခြားရေးဝန်ကြီးများကလည်း ဂျီနီဗာသို့ ပါလက်စတိုင်းတို့ နောက်ဖေးပေါက်က ဝင်ရောက်ရသည်ပဲ ဖြစ်စေ၊ သူတို့ပါဝင်သည့် နည်းလမ်းတစ်ခုတော့ ရရှိပြီဟု ဆိုကြသည်။

သို့သော် အလုပ်စာတန်းသည် တကယ်အလုပ်ဖြစ်စေပါမည်လားဟု သံသယရှိသူတို့လည်း ရှိနေကြလေသည်။

ဒါယန်းသည် အစွဲအစည်းသို့ ပြန်လည်ရောက်ရှိလာသည့်အခါ သူ့အား အတိုက်အခံအမတ်များက သူသည် ဂျီနီဗာကွန်ဖရင့်တွင် ပါလက်စတိုင်းတို့ တက်ရောက်ခွင့်ကို နှုတ်ဆိတ်နေခဲ့ခြင်းအားဖြင့် သဘောတူရာရောက်ကာ အမေရိကန်တို့၏ ဖိအားပေးခြင်းကို အညံ့ခံခဲ့သည်ဟု ဝေဖန်ကြသည်။ ထိုအခါ သူက အမေရိကန်နှင့် အစွဲအစည်းကြေညာချက်တွင် ပါဝင်သော အချက်ကြောက်ချက်ကို ပါလီမန်တွင် တင်ပြသည်။ ထိုကြေညာချက်တွင် အမေရိကန်တို့နှင့် နှစ်ဦးသဘောတူခဲ့သည်မှာ -

- * ဂျီနီဗာတွင် အာရပ်အဖွဲ့အစည်းများကို စည်းလုံးညီညွတ်သော အာရပ်အဖွဲ့ ကိုယ်စားပြုမည်ဖြစ်ပြီး ထိုကိုယ်စားလှယ်အဖွဲ့ထဲတွင် ပါလက်စတိုင်းအာရပ်များ ပါဝင်မည်။ ကွန်ဖရင့်ဖွင့်ပွဲအပြီးတွင် လုပ်ငန်းအကောင်အထည်ဖော်ရန် အုပ်စုများခွဲ၍ ကျင်းပမည်။
- * ငြိမ်းချမ်းရေးဆွေးနွေးရန်နှင့် စာချုပ်ချုပ်ဆိုရန် လုပ်ငန်း အကောင်အထည်ဖော်ရမည့် အဖွဲ့များကို အောက်ပါအတိုင်း ခွဲခြားဖွဲ့စည်းမည်။ (က) အီဂျစ်အစွဲအစည်းအုပ်စု၊ (ခ) ဂျော်ဒန်အစွဲအစည်းအုပ်စု၊ (ဂ) ဆီးရီးယားအစွဲအစည်းအုပ်စု၊ (ဃ) လက်ဘနွန်အစွဲအစည်းအုပ်စု။

လက်ဘနွန်က ကွန်ဖရင့်သို့ တက်ရောက်လိုသည်ဟု တောင်းဆိုခဲ့လျှင် တက်ရောက်ခွင့်ပြုရန် အဖွဲ့အစည်းအားလုံးက သဘောတူသည်။

- * ဂျော်ဒန်အနောက်ဘက်ကမ်းနှင့် ဂါဇာပြဿနာတို့ကို အစွဲအစည်းအကောင်အထည်ဖော်ရေးအဖွဲ့က ဆွေးနွေးကြမည်။
- * အာရပ်ဒုက္ခသည်များနှင့် ဂျူးဒုက္ခသည်များ၏ ပြဿနာဖြေရှင်းရေးကို နှစ်ဖက်သဘောတူကြသည့် စည်းကမ်းများအရ ဆွေးနွေးရွက်ဆောင်မည်။
- * ဂျီနီဗာငြိမ်းချမ်းရေးကွန်ဖရင့်တွင် ဆွေးနွေးကြရာတွင် ကုလသမဂ္ဂလုံခြုံရေးကောင်စီဆုံးဖြတ်ချက်အမှတ် ၂၄၂ နှင့် အမှတ် ၃၃၈ တို့ကို အခြေခံရန် သဘောတူကြသည်။
- * ဂျီနီဗာငြိမ်းချမ်းရေး ဆွေးနွေးပွဲအတွက် အခြေခံရည်ညွှန်းချက် အားလုံးသည် သက်ဆိုင်ရာ ပါတီများ၏ သဘောတူ ထပ်မံဖြည့်စွက်ချက်များမှလွဲ၍ အတည်အမြဲဖြစ်စေရမည်။

ဤအချက်များကို အစွဲအစည်းပါလီမန်တွင် နိုင်ငံခြားရေးဝန်ကြီး မိုရှီ ဒါယန်းက ရှင်းလင်းပြောပြရာတွင် မိမိနှင့်အမေရိကန်အစိုးရတို့သည် အာရပ်အဖွဲ့ကြီးထဲတွင် မည်သည့်ပါလက်စတိုင်းတပ်ဦးအဖွဲ့ဝင်တစ်ဦးတစ်ယောက်မျှ ပါဝင်ခြင်းမရှိရန် လုံးဝ သဘောတူထားကြပြီဖြစ်ကြောင်း၊ အကယ်၍ အဖွဲ့ဝင်တစ်ဦးတစ်ယောက်က သူသည် ပါလက်စတိုင်းတပ်ဦးကို ကိုယ်စားပြုပါသည်ဟု ပြောခဲ့လျှင် မိမိတို့၏ သဘောတူချက်နှင့် ဆန့်ကျင်နေသည့် အတွက် သူသည် အစည်းအဝေးအခန်းထဲမှ ထွက်ခွာသွားရမည်ဖြစ်ကြောင်း၊ ဂျီနီဗာတွင် မိမိလက်ခံမည့် ပါလက်စတိုင်းများမှာ ဂါဇာနှင့် ဂျော်ဒန်၊ အနောက်ဘက်ကမ်းတွင် နေထိုင်ကြသည့် အာရပ်များသာဖြစ်ကြောင်းဖြင့် ပါရှိပေသည်။

ယင်းကိစ္စနှင့်ပတ်သက်၍ အမေရိကန်အစိုးရက ပါလက်စတိုင်းအဖွဲ့တွင် ယတိပြတ် ဆုံးဖြတ်ထားခြင်းမရှိကြောင်း၊ မည်သူသည် ပါလက်စတိုင်းတပ်ဦးအဖွဲ့ဝင်ဖြစ်သည်၊ မဖြစ်သည်ကို မည်သို့မျှ ဆုံးဖြတ်နိုင်မည်မဟုတ်

ကြောင်းဖြင့် ရှင်းချက်ထုတ်သည်။

အာရပ်နိုင်ငံခြားရေးဝန်ကြီးများသည် အမေရိကန်သမ္မတ ကာတာနှင့် နိုင်ငံခြားရေးဝန်ကြီးဗန်တို့က ဂျီနီဗာကွန်ဖရင့်တွင် ပါလက်စတိုင်းတို့ တက်ရောက်နိုင်ရန် နည်းလမ်းချမှတ်ပေးလိုက်ပြီဟု ယူဆကြသည်။ သို့ရာတွင် အစွဲရေးနိုင်ငံခြားရေးဝန်ကြီးမိုရှီဒါယန်းက လေသံတစ်မျိုးပြောင်း၍ ထွက်လာသည့်အခါ ဂျီနီဗာအစည်းအဝေးမတက်ရောက်ရအောင် ဆင်ခြေပေးနေခြင်း ဖြစ်သည်ဟု အီဂျစ်နိုင်ငံခြားရေးဝန်ကြီး အစ္စမေးဖာမီက မှတ်ချက်ချသည်။

“မြင့်မြတ်သောခရီး”

အီဂျစ်တို့သည် ကာတာ၊ ဗန်နှင့် မိုရှီဒါယန်းတို့ ရေးဆွဲသည့်အလုပ် စာတန်းကို မူအားဖြင့် သဘောတူကြသော်လည်း ဂျီနီဗာကွန်ဖရင့်မတိုင်မီ အကြံပြုဆင်မူများ၏ တိုးတက်မှုနှေးကွေးခြင်းကို အီဂျစ်သမ္မတ ဆာဒတ်က စိတ်မရှည်နိုင်အောင်ဖြစ်ခဲ့သည်။ သို့ဖြင့် ဆာဒတ်သည် ယခုလို သံသရာရှည်နေခြင်းကို အမြန်ပြီးပြတ်စေနိုင်မည့် အကြံတစ်ခုကို စိတ်ကူးရလေသည်။ ထိုအကြံမှာ အစွဲရေးတို့၏ လိုလားချက်ဖြစ်သော နှစ်ယောက်ချင်း တွေ့ဆုံဆွေးနွေးခြင်းဖြင့် ကြိုတင်ပြင်ဆင်သည့် အစီအစဉ်များကို ပြုလုပ်မနေရဘဲ ဂျီနီဗာကွန်ဖရင့်သို့ မြန်မြန်ထက်ထက် ရောက်လာကြအောင် ဆွဲဆောင်ရန်ဖြစ်လေသည်။ ဆာဒတ်သည် သူ့စိတ်ကူးကို နိုင်ငံခြားရေးဝန်ကြီးဖာမီအား ပြောပြသည်။ သို့သော် ဖာမီသည် ထိုစကားကို အတည်ပြောခြင်းဖြစ်သည်ဟု မယူဆခဲ့ချေ။ ဆာဒတ်က သူ့စိတ်ကူးကို သူ၏ ကာကွယ်ရေးဦးစီးမှူးများအား ပြောပြသည့်အခါ သူတို့သည် စစ်လည်း မဖြစ်၊ ငြိမ်းချမ်းရေးလည်း မရသော အခြေအနေကို ဆာဒတ်ကဲ့သို့ပင် ငြီးငွေ့နေကြပြီဖြစ်၍ မကန့်ကွက်ချေ။ သို့သော် ဤကြံရွယ်ချက်အတိုင်း ဖြစ်မြောက်အောင်မြင်မှုမရရှိခဲ့လျှင် စစ်ပွဲကြီးတစ်ပွဲကို မလွှဲမရှောင်သာဘဲ ဆင်နွှဲရန်မှတစ်ပါး အခြားရွေးချယ်စရာ လမ်းမရှိဟု သတိပေးကြလေသည်။

ဆာဒတ်သည် သူ့စိတ်ကူးကို အကောင်အထည်ဖော်ရန်မှာ အစွဲရေးပြည်သူတို့အား ငြိမ်းချမ်းရေးစကားကို ကိုယ်တိုင်ပြောကြားရမည်ဖြစ်ပြီး ထိုးစကားကို အစွဲရေးပါလီမန်ထဲကနေ၍ ပြောကြားရန်လိုကြောင်း

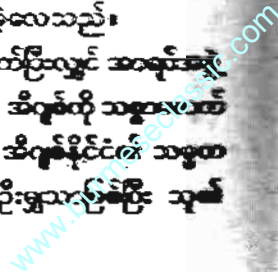
သဘောပေါက်လေသည်။ သို့ဖြင့် မည်သူမျှကြားလျှင် မယုံနိုင်စရာ စကားတစ်ခွန်းကို ဆာဒတ်က ကိုင်ရိုမြို့မှနေ၍ ပြောဆိုမြွက်ကြားလိုက်လေသည်။ ထိုစကားမှာ “ကျွန်ုပ်တို့သည် အစွဲရေးခေါင်းဆောင်များနှင့် ငြိမ်းချမ်းရေး ဆွေးနွေးရန် သူတို့ထံသို့သွား၍ သူတို့၏ပါလီမန်သို့ တက်ရောက်ရန် အသင့်ရှိပါသည်” ဟူ၍ ဖြစ်ပေသည်။

ဆာဒတ်၏စကားသည် ကမ္ဘာတစ်ဝန်းလုံးကို အပြင်းအထန် ဂယက်ရိုက်ကာ လှုပ်ရှားသွားစေခဲ့သည်။ ထိုစကားသည် အမေရိကန် အစိုးရကိုပါ အံ့အားသင့်သွားစေခဲ့သည်။ အဘယ့်ကြောင့်ဆိုသော် ဆာဒတ်သည် သူ့စိတ်ကူးကို အမေရိကန်အစိုးရအား ကြိုတင်အသိပေးခဲ့၍ ဖြစ်သည်။ သို့သော် အမေရိကန်အစိုးရက ဆာဒတ်နှင့် ဘဲဂင်တို့ တွေ့ဆုံရေးကို ဖြစ်မြောက်အောင် ကြိုးစားဆောင်ရွက်ပေးခဲ့လေသည်။

အမေရိကန် ကိုလံဘီယာ အသံလွှင့်ဌာနက ဆာဒတ်နှင့်တွေ့ဆုံ၍ မေးမြန်းရာ ဆာဒတ်က မိမိကို အစွဲရေးအစိုးရက တရားဝင်ဖိတ်ကြားခဲ့လျှင် အမှန်တကယ်သွားမည်ဟု အတိအလင်း ဖြေကြားလိုက်သည်။ ယင်း အသံလွှင့်ဌာနက ဘဲဂင်နှင့် တွေ့ဆုံမေးမြန်းရာ ဘဲဂင်က ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာစွာ ဖိတ်ကြားပါသည်ဟု ဖြေကြားသည့်ပြင် တရားဝင် ဖိတ်ကြားလွှာကို ဂျေရုဆလင်ရှိ အမေရိကန် သံအမတ်မှတစ်ဆင့် ကိုင်ရိုမြို့ရှိ အမေရိကန် သံအမတ်ထံသို့ ပေးပို့လိုက်သည်။ ကိုင်ရိုရှိ အမေရိကန်သံအမတ်က ထိုဖိတ်ကြားလွှာကို ဆာဒတ်ထံသို့ ကိုယ်တိုင်သွားရောက်ပေးခဲ့သည်။

ဆာဒတ်သည် အစွဲရေးသို့သွားမည်ဟု အီဂျစ်အမျိုးသားလွှတ်တော်တွင် သမိုင်းတွင်မည့် မိန့်ခွန်းကို ပြောကြားပြီး ၁၀ ရက်မှအကြာမှာပင် အစွဲရေးနယ်မြေပေါ်တွင် ခြေတင်ဖြစ်လေသည်။ သူသည် ထိုခရီးကို မြင့်မြတ်သောခရီး” ဟု ကြေညာလိုက်သည်။ သို့သော် ထိုခရီးထွက်ရာပင် အာရပ်ကမ္ဘာကြီးတွင် အကွဲအပြဲများ ဖြစ်ပေါ်ခဲ့လေသည်။

လစ်ဗျားနိုင်ငံက အီဂျစ်နှင့် အဆက်ဖြတ်လိုက်ပြီးလျှင် အာရပ်အစွဲရေးချုပ်မှ ထုတ်ပယ်ပစ်ရန် တောင်းဆိုသည်။ အီဂျစ်က အီဂျစ်ကို သစ္စာယာဇ်ဟု ကြေညာသည်။ ဆီးရီးယားက “ဆာဒတ်သည် အီဂျစ်နိုင်ငံ၏ သစ္စာမဟုတ်။ သူသည် အီဂျစ်တို့၏ခေါင်းဆောင်တစ်ဦးရွာသွားပြန်ပြီ” သူ၏

ခေါင်းဆောင်သက်တမ်းမှာလည်း ရက်ပိုင်းသာ ကျန်တော့သည်” ဆိုကာ ဝမ်းနည်းခြင်းအထိမ်းအမှတ်ဖြင့် အလံတစ်ဝက်ထူသည်။ လက်တန္တန်တွင် စိတန်းလှည့်လည်ခြင်းကို ပိတ်ပင်တားမြစ်ထားသော်လည်း ထိုရက်များက ကန့်ကွက်ဆန္ဒပြခွင့် ပြုခဲ့သည်။ အေသင်၊ ဘေရွတ်၊ ဒမတ်စကပ်နှင့် ထရီ ပိုလီမြို့တွင် အီဂျစ်သံရုံးများကို ဝိုင်းဝန်းဆန္ဒပြကာ ဖျက်ဆီးမီးရှို့မှုများ ပြုလုပ်ကြသည်။

ဆာဒတ်၏ “မြင့်မြတ်သောစရီး” ကို ထောက်ခံကြသည့် အာရပ် နိုင်ငံများမှာ ကျူးနစ်စီးယား၊ မော်ရိုကိုနှင့် ဆူဒန်တို့ ဖြစ်ကြသည်။ ဆော်ဒီအာရေးဗျာကမူ ထိုအကြောင်းကို ကြိုတင်သိရှိထားကာ သဘောတူခဲ့သော်လည်း နိုင်ငံရေးအားဖြင့် အင်အားကြီးသော အာရပ်နိုင်ငံဖြစ်သည်နှင့်အညီ နှုတ်ဆိုတံနေ၍ မဖြစ်သဖြင့် အီဂျစ်၏ အပြုအမူသည် အာရပ်ကမ္ဘာကြီးအား အခြေအနေ မတည်မြဲအောင် ဖြစ်စေနိုင်သည်ဟု ပျော့ပျောင်းစွာ ဝေဖန်လိုက်လေသည်။

ပါလက်စတိုင်း လွတ်မြောက်ရေးတပ်ဦးခေါင်းဆောင် အာရာဖတ်က “မင်းတို့သေနတ်တွေကို မြဲမြံအုပ်ကိုင်ထားကြ။ နောက်နှစ်ရက်အတွင်း ဘာမဆို ဖြစ်ချင်ရာဖြစ်နိုင်တယ်” ဟု သူ့လူများအား ပြန်တမ်းထုတ်လိုက်သည်။

အီဂျစ်ပြည်ထဲတွင်မူ ကန့်ကွက်ဆန္ဒပြမှုများ မရှိသော်လည်း အီဂျစ် နိုင်ငံခြားရေးဝန်ကြီး ဖာမီက ကန့်ကွက်သည့်အနေဖြင့် ရာထူးမှ နှုတ်ထွက်သွားသည်။ သူ့နေရာကို သူ့လက်ထောက် ဒုတိယဝန်ကြီး ရီးယဒ်အား ပေးအပ်သော်လည်း ရီးယဒ်က လက်မခံသဖြင့် နိုင်ငံခြားရေးရာတွင် အတွေ့အကြုံနုသေးသော စီးပွားရေးပါ ရှာ ဘုထရီဂါလီအား ယာယီနိုင်ငံခြားရေးဝန်ကြီးအဖြစ် ခန့်ထားခဲ့ရသည်။

ယင်းသို့ ဆာဒတ်ကို ဆန့်ကျင်ကြခြင်းမှာ အကြောင်းသုံးရပ်ပေါ်တွင် အခြေခံလေသည်။ ထိုအကြောင်းများမှာ...

- ၁။ ဆာဒတ်သည် အာရပ်ကမ္ဘာကြီး၏ အရေးကို ဘေးဖယ်၍ အီဂျစ်နှင့် အစွဲရေးတို့ သီးခြားငြိမ်းချမ်းရေး သဘောတူညီချက်ပြုလုပ်မည်ကို စိုးရိမ်ခြင်း။

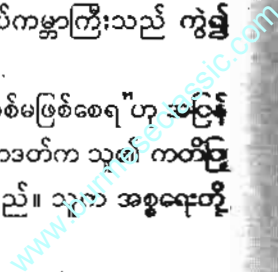
- ၂။ အစွဲရေးနိုင်ငံပေါ်တွင် အီဂျစ်သမ္မတက ခြေချလိုက်ခြင်းသည် တစ်ယူသန် အာရပ်တို့က လက်ခံရန် ငြင်းပယ်ထားကြသော အစွဲရေးနိုင်ငံတည်ရှိနေခြင်းကို အသိအမှတ်ပြုရာရောက်ခြင်း။

- ၃။ အစွဲရေးလွတ်တော်သို့ ဆာဒတ် တက်ရောက်မိန့်ခွန်းပြောခြင်းသည် ဂျေရုဆလင်ကို အစွဲရေးနိုင်ငံ၏ မြို့တော် ပြုလုပ်ထားခြင်းကို အသိအမှတ်ပြုရာ ရောက်ခြင်းတို့ဖြစ်သည်။ (အမေရိကန်ပြည်ထောင်စုသည် မိမိတို့နိုင်ငံ၏ သံရုံးကို တယ်လဗစ်မြို့မှာသာ ထားရှိသည်)။ ဆာဒတ်သည် အစွဲရေးသမ္မတ ဘဲဂင်နှင့် ၂ နာရီကြာမျှ အချင်းချင်း ဆွေးနွေးရာတွင် “အရင်တုန်းက ကျုပ်တို့အကြားမှာ ဟင်နရီကစ်ဆင်ဂျာ ခံနေတယ်။ အခု သူမရှိပေမဲ့ ကျုပ်တို့ချည်းလည်းပဲ အလုပ်လုပ်လို့ ဖြစ်နေတာ တွေ့ရလို့ ဝမ်းသာမိတယ်” ဟု ပြောပြသည်။

အစွဲရေးနိုင်ငံခြားရေးဝန်ကြီး ဒါယန်းက “အရင်က အတွေးအခေါ်ဟောင်းတွေဖြစ်တဲ့ နီးနီးကပ်ကပ် ဆွေးနွေးပွဲတွေ၊ လွန်းပြန်ဆွေးနွေးပွဲတွေ ဘေးရောက်ကုန်ပြီလေ။ အခု ကျွန်တော်တို့ဟာ တကယ်တမ်း အရေးကြီးတာတွေကိုပဲ ဆုံးဖြတ်ကြရတော့မယ်။ ဘယ်လိုအဆိုပြုရမယ်၊ ဘယ်အချက်တွေကို ပိုပြီး လိုက်လျောရမယ်၊ ဘာတွေကို လျှော့ပေါ့ရမယ်ဆိုတာ ဆုံးဖြတ်ရမယ်ဟု ထုတ်ဖော်ပြောဆိုသည်။

ဆာဒတ်၏ စရီးကို ဆန့်ကျင်ကန့်ကွက်ကြသော အာရပ်အုပ်စုက ဆာဒတ်သည် အစွဲရေးနှင့် သီးခြားစာချုပ်မည်ကို စိုးရိမ်ကြသော်လည်း ဆာဒတ်သည် အစွဲရေးခေါင်းဆောင်များနှင့် ဆွေးနွေးတိုင်ပင်ရာတွင် ထိုသို့ ပြုလုပ်လိုသောဆန္ဒ ရှိခြင်းကို မည်သည့်အခါမျှ မပြောဆိုခဲ့ချေ။ ထိုသို့ သီးခြားသဘောတူစာချုပ် ပြုလုပ်ခဲ့လျှင် အာရပ်ကမ္ဘာကြီး အစိတ်စိတ်ကွဲပြီး မိမိမှာလည်း နေ၍မဖြစ်နိုင်သည့်အခြေအနေသို့ ရောက်ရှိလိမ့်မည်ဟု ဆိုသည်။ သို့သော် သူ့စရီးမထွက်မီကပင် အာရပ်ကမ္ဘာကြီးသည် ကွဲ၍ အက်၍ လာစပြုခဲ့ပြီဖြစ်ပေသည်။

ဆာဒတ်နှင့် ဘဲဂင်တို့သည် “နောက်ထပ် စစ်မဖြစ်စေရ” ဟု သဘောတူညီချက်ကို ခြင်းချက်တစ်ခုဖြင့် ပို၍ပြတ်သားစေခဲ့သည်။ သူ့က အစွဲရေးတို့

သည် ၁၉၆၇ ခုနှစ် ခြောက်ရက်စစ်အတွင်းက သိမ်းယူခဲ့သည့် အာရပ်နယ် မြေအားလုံး ပြန်လည်ပေးရေးအပါအဝင်ဖြစ်သော ငြိမ်းချမ်းရေးသဘော တူညီချက်ကို လက်ခံပါက နောက်ထပ်စစ်မဖြစ်စေရပါဟု ဆိုသည်။ ဆော် ဒီ အာရေးဗီးယားသည် အစွဲရေးသို့ ဆာဒတ်သွားရောက်ခြင်းကို စောစော က နှစ်သက်ခြင်းမရှိလှသော်လည်း ယခုလို မိမိနိုင်ငံ၏ အရေးထက် အာရပ် ကမ္ဘာကြီး၏အရေးကို စွဲစွဲမြဲမြဲ ဆုပ်ကိုင် ပြောဆိုသည်ကို တွေ့ရ၍ များစွာ ကျေနပ်သွားလေသည်။

သို့သော် လစ်ဗျားနိုင်ငံခေါင်းဆောင် မာမက်ဂဒါဖီ၏ တိုက်တွန်း ချက်အရ ဆာဒတ်ဆန့်ကျင်ရေးသမားများက ထရီပိုလီမြို့တွင် စုဝေး ဆွေး နွေးကြပြီး ဆာဒတ်ကို ရှုတ်ချကြသည်။

ဆာဒတ်သည် အစွဲရေးသို့သွားရောက်ကာ ဘဲဂင်နှင့် ဆွေးနွေးခြင်း ဖြင့် တိတိကျကျ ဘာတစ်ခုမှ လိုက်လျောရရှိခဲ့ခြင်းမရှိသော်လည်း ဒီဇင်ဘာ လမကုန်မီ သို့မဟုတ် ဇန်နဝါရီလဦးပိုင်းလောက်တွင် ဂျီနီဗာအစည်းအဝေး ခေါ်နိုင်လိမ့်မည်ဟူသော မျှော်လင့်ချက်ရရှိလာခဲ့သည်။ သို့ရာတွင် အမေရိ ကန်သံတမန်ရပ်ကွက်ကမူ ဆာဒတ်သည် မျှော်လင့်အားကိုးမှုကြီးနေသည်။ ဂျီနီဗာအစည်းအဝေးကို ထိုမျှလောက်လျင်မြန်စွာ ကျင်းပနိုင်မည်မဟုတ်ပေ။ အလွန်ဆုံးစော၍ ဖြစ်နိုင်လျှင် မတ်လလောက်မှ ဖြစ်မည်။ သို့ဖြစ်သည့် တိုင်အောင် ကိုယ်စားလှယ်အားလုံး စုံစုံညီညီတက်ရောက်နိုင်ဖွယ်မရှိ။ ဂျီနီ ဗာအစည်းအဝေးစော၍ဖြစ်လျှင် အီဂျစ်၊ အစွဲရေးနှင့် ဂျော်ဒန်သုံးနိုင်ငံအပြင် ပူးတွဲ သဘာပတိများ ဖြစ်ကြသော အမေရိကန်နှင့် ဆိုဗီယက်ယူနီယံတို့သာ တက်ရောက်နိုင်ကြလိမ့်မည်ဟု ခန့်မှန်းကြသည်။

ဆာဒတ်သည် အစွဲရေးမှမပြန်မီ ဘဲဂင်က သဘောတူကြေညာချက် ပြန်တန်းတစ်ရပ် ထုတ်ပြန်လေသည်။ ထိုပြန်တန်းမှာ သံတမန်ရေးရာအရ ပူးတွဲကြေညာချက်အောက် အဆင့်နိမ့်သည့် ပြန်တမ်းဖြစ်လေသည်။ ထို ကြေညာချက်တွင် နှစ်နိုင်ငံဆက်လက်၍ ဆွေးနွေးလိုသော ဆန္ဒရှိကြခြင်း နှင့် မိမိတို့၏ ရည်မှန်းချက်ပန်းတိုင်မှာ ဂျီနီဗာတွင် အာရပ်နိုင်ငံအားလုံးနှင့် ငြိမ်းချမ်းရေးသဘောတူစာချုပ် လက်မှတ်ရေးထိုးနိုင်သည့်အခြေသို့ ဦးတည် သော အောင်မြင်စွာ စေ့စပ်ဆွေးနွေးမှုဖြစ်သည်ဟု ပါရှိလေသည်။

ဆာဒတ်သည် အစွဲရေးမှပြန်၍ ရောက်ရှိလာသည့်အခါတွင် မိမိ အား ဆန့်ကျင်ဘက်ပြုသည့် အီဂျစ်ရှိ ပါလက်စတိုင်းအသံလွှင့်ရုံကို ပိတ် ပစ်လိုက်ပြီး မိမိကို ဆန္ဒပြရန် လှုံ့ဆော်စည်းရုံးသည့် ပါလက်စတိုင်း ၂၀ တို့ကို အီဂျစ်နိုင်ငံမှ နှင်ထုတ်ပစ်လိုက်လေသည်။

ထို့ပြင် ဆီးရီးယား၊ အီဂျစ်၊ လစ်ဗျား၊ ယီမင်တောင်ပိုင်းနိုင်ငံတို့ နှင့်လည်း အဆက်ဖြတ်ပစ်လိုက်သည့်ပြင် မိမိ၏ဆောင်ရွက်ချက်တို့ကို မော်စကိုက အမြဲမပြတ် ဝေဖန်နေခြင်းကြောင့် ရုရှားကောင်စစ်ဝန်ရုံးနှင့် ယဉ်ကျေးမှုဌာနအချို့တို့ကို ပိတ်ပစ်လိုက်လေသည်။

ဆာဒတ်သည် အစွဲရေးသို့ ကိုယ်တိုင်သွားရောက်ပြလိုက်ခြင်းအား ဖြင့် ငြိမ်းချမ်းရေးမျှော်လင့်ချက် အရှိန်အဟုန်မြင့်တက်လာခြင်းကို ရှင် သန်နေစေရအောင် ဂျီနီဗာငြိမ်းချမ်းရေးကွန်ဖရင့် ပြန်လည်ကျင်းပရေးတွင် ခလုတ်ကန်သင်းများသဖွယ်ဖြစ်နေသည့်ကိစ္စများကို ပြေလည်စေရန် ကိုင်ရို မြို့တွင် ထိပ်တန်းကွန်ဖရင့်တစ်ခု ကျင်းပမည်ဖြစ်၍ ထိုကွန်ဖရင့်သို့ တက် ရောက်ရန် အစွဲရေးအပါအဝင် သက်ဆိုင်ရာပါတီအားလုံးကို ဖိတ်ခေါ် ကြေညာလိုက်လေသည်။ အစွဲရေးသည် ကိုင်ရိုကွန်ဖရင့်သို့ တက်ရောက် မည်ဟု ချက်ချင်းပြန်ကြားလိုက်သည်။ အစွဲရေးအား ဖိတ်ကြားစာကို ကုလသမဂ္ဂရှိ အစွဲရေးကိုယ်စားလှယ်အား ဇော့၏ အီဂျစ်ကုလသမဂ္ဂ ကိုယ်စားလှယ် မီဂျစ်က ပေးအပ်လိုက်သည်။ ဆီးရီးယား၊ ပါလက်စတိုင်း နှင့် လက်ဘနွန်တို့က ချက်ချင်းလိုပင် ငြင်းပယ်ခဲ့ကြသည်။ ထို့အတူ ရုရှား ကလည်း ငြင်းပယ်သည်။

အမေရိကန်သည် ဆာဒတ်ခြေလှမ်းသွက်နေသဖြင့် မိမိမှာ ဘေးက ထိုင်၍ကြည့်နေသကဲ့သို့ရှိလေရာ ထိုကိုင်ရိုထိပ်တန်းကွန်ဖရင့်ကို သေးသိမ် စေလိုသည့်အနေဖြင့် မိမိတို့၏ နိုင်ငံခြားရေးဝန်ကြီးကို မစေလွှတ်ဘဲ သူ လက်ထောက် အဖရက်အက်သာတန်ကိုစေလွှတ်ဖို့ ဆုံးဖြတ်လိုက်သည်။ ကုလသမဂ္ဂအတွင်းဝန်ချုပ် ... ဝေါဟိမ်းက အရှေ့အလယ်ပိုင်းတွင် ကုလသမဂ္ဂငြိမ်းချမ်းရေးထိန်းသိမ်းမှုတပ်မှူး ဖင်လန်ဗိုလ်ချုပ်ကြီး အင်္ဂါ ယိုဆီလပ်စဗိုကို ကိုယ်စားလှယ်အဖြစ် စေလွှတ်မည်ဟု ဆိုသည့်

အမေရိကန်တို့က အစည်းအဝေးမှာ လူစုံမည်မဟုတ်သဖြင့် ရုတ်

ရွှေဆိုင်စေချင်သည်။ သို့သော် အမေရိကန်၏ မေတ္တာရပ်ခံစာသည် ဆာဒတ်ထံသို့ အရောက်နောက်ကျလေသလော သို့မဟုတ် ဆာဒတ်က ဂရုမပြုဘဲ ထားလေသလောမသိ။ ရက်သတ္တပတ်သုံးပတ်အကြာမှာပင် အစွရေးကိုယ်စားလှယ်များနှင့် သတင်းစာဆရာများသည် ထိပ်တန်းကွန်ဖရင့်သို့ တက်ရောက်ရန် အပြေးအလွှားရောက်လာကြလေသည်။

ထိုဂျီနီဗာအကြံကွန်ဖရင့်သို့ အခြားတက်ရောက်လာသူများမှာ အမေရိကန်အစိုးရနှင့် ကုလသမဂ္ဂကိုယ်စားလှယ်တို့သာ ဖြစ်ကြလေသည်။

စည်းကမ်းနည်းလမ်းအတိုင်းဆိုလျှင် အီဂျစ်နှင့် အစွရေးတို့သည် စစ်ဖြစ်နေသေးသည့် အခြေအနေမှာရှိရာ အစွရေးကိုယ်စားလှယ်တို့သည် မိမိတို့အား အီဂျစ်အမျိုးသားတို့ လှိုက်လှဲပျူငှာ ဝမ်းသာအားရ ကြိုဆိုကြသည်ကို တွေ့ရ၍ များစွာအံ့ဩမိကြသည်။

အီဂျစ်နှင့် အစွရေးကာကွယ်ရေးဝန်ကြီးများသည် အလက်ဇန္ဒရီးယားမြို့အနီးတွင် တွေ့ဆုံဆွေးနွေးကြပြီး မိမိတို့၏ မြေပုံများကို နှိုင်းယှဉ်ကြည့်ရှုကြသည်။ ထိုစဉ် အစွရေးဝန်ကြီးချုပ်ဘင်ဂင်က မိမိသည် အီဂျစ်သို့လာ၍ သမ္မတဆာဒတ်နှင့် တွေ့ဆုံဆွေးနွေးမည်။ မိမိသည် အစွရေးအစိုးရအဖွဲ့၏ အဆိုပြုချက်အသစ်များ ယူဆောင်လာမည်ဟု ကြေညာလိုက်သည်။ နှစ်နိုင်ငံ၏ ထိပ်သီးပုဂ္ဂိုလ်ကြီးနှစ်ဦးတို့သည် တစ်ဦးနှင့်တစ်ဦး မျက်နှာချင်းဆိုင်၍ ဆွေးနွေးကြပေတော့မည်။ ဆွေးနွေးမည့်နေရာမှာ ဗြိတိသျှရေတပ်ကို အီဂျစ်တို့က အောင်မြင်စွာ တွန်းလှန် တိုက်ခိုက်လိုက်ခဲ့ကြသည့် နေရာဒေသဖြစ်သော အစွမေးလီယားမြို့ရှိ ဆာဒတ်၏ အပန်းဖြေဂေဟာတွင် ဖြစ်သည်။

ဝန်ကြီးချုပ်ဘင်ဂင်သည် အစွမေးလီယားမြို့သို့ ရောက်သည့်နေ့မှာပင် အီဂျစ်နိုင်ငံခြားရေးဝန်ကြီးအဖြစ် မာမက်ဘီရာဟင်ကမယ် ကျမ်းသစ္စာကျိန်ဆိုပွဲကို တက်ရောက်လေ့လာခွင့်ရခဲ့သည်။

ထို့နောက် နှစ်နိုင်ငံခေါင်းဆောင်ကြီးများသည် အခန်းငယ်တစ်ခုထဲသို့ ဝင်ရောက်၍ ငြိမ်းချမ်းရေးကိစ္စများကို ရင်းနှီးစွာ ဆွေးနွေးကြလေသည်။

ဘင်ဂင်က ဆိုင်းနိုင်နယ်မြေနှင့်ပတ်သက်၍ အစွရေး၏ ဆန္ဒသဘောထားကို တင်ပြသည်မှာ။ (၁) ထိုနယ်မြေကို နေရာအများဆုံး၌ စစ်မဲ့နယ်မြေအဖြစ် သတ်မှတ်ထားမည်။ အီဂျစ်တပ်များသည် ဂီဒီ-မစ်တလာတောင်ကြား

လမ်းစစ်ကြောင်း၏ အနောက်ဘက်မှာပဲနေကြရမည်။ (၂) ထိုနယ်မြေအတွင်း ဂျူးတို့အခြေစိုက်သည့် မြေယာသစ်များကို လက်ရှိအတိုင်း ထားမြဲထား၍ အကာအကွယ်ပေးထားမည်။ (၃) အစွရေးတပ်များ လေယာဉ်ကွင်းများနှင့် သတိပေးအချက်ပြစခန်းများကို ဆိုင်းနိုင်နယ်မြေအလယ်ပိုင်းတွင် နှစ်ကာလကြာမြင့်စွာ ထားရှိမည်။ (၄) တီရန်ရေလက်ကြားတွင် သင်္ဘောများ လွတ်လပ်စွာသွားခွင့်ကို အာမခံရမည်။

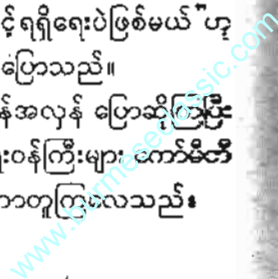
အစွရေးစစ်တပ်များ ဆိုင်းနိုင်နယ်မြေမှ ဆုတ်ခွာပေးရေးကိစ္စမှာ မူအားဖြင့် အနည်းဆုံးထား၍ နှစ်ဦးနှစ်ဖက် သဘောတူညီချက်ရဖို့ နီးစပ်သော်လည်း ဆာဒတ်သည် ဂျော်ဒန်အနောက်ဘက်ကမ်းခြေရှိ ပါလက်စတိုင်းတို့အရေးနှင့်ပတ်သက်၍ လျှော့ပေါ့ပေးမှ ဖြစ်နိုင်စရာရှိပေသည်။

အနောက်ဖက်ကမ်းနှင့် ဂါဇာကမ်းမြောင်အရေးတွင် အစွရေးတို့က ပါလက်စတိုင်းတို့အား ကိုယ်ပိုင်အုပ်ချုပ်ခွင့်ပေးမည်။ သို့သော် ထိုနယ်မြေ၏ လုံခြုံရေးသည် အစွရေး၏ လက်ထဲမှာ ရှိရမည်ဟုဆိုသည်။ အချုပ်အခြာအာဏာပိုင်ရေးကိစ္စအတွက်ကိုမူ ငါးနှစ်ကြာမှ ပြန်လည်သုံးသပ်ကြရမည်ဖြစ်သည်။ ဤအဆိုမှာ ၁၉၆၇ ခုနှစ် ဇွန်လက အစွရေးအစိုးရအဖွဲ့၏ တင်ပြချက်နှင့် ဘာမျှခြားနားခြင်းမရှိပေ။ ထိုစဉ်က ယင်းအဆိုကို ဂျော်ဒန်က ပယ်ချခဲ့သည်။ ယခုလည်း ဆာဒတ်အနေဖြင့် လက်မခံနိုင်ချေ။

“ဒီအဆိုပြုချက်နဲ့ပတ်သက်လို့ ပြဿနာဖြစ်နေတာကတော့ ကိုယ်ပိုင်ဆုံးဖြတ်ပိုင်ခွင့်ဆိုတဲ့ ပါလက်စတိုင်းတို့ရဲ့လိုလားချက်ပဲ”ဟု ဆာဒတ်က ပြောသည်။

“ဒီလို ကိုယ်ပိုင်ဆုံးဖြတ်ခွင့်ဟာ ပါလက်စတိုင်းပြောက်ကျားတွေကြီးစိုးတဲ့ လွတ်လပ်တဲ့ ပါလက်စတိုင်း နိုင်ငံဖြစ်ရေးပဲလို့ ကျွန်တော်တို့နားလည်ထားတယ်။ အဲသလို ပါလက်စတိုင်းတွေရဲ့ ကိုယ်ပိုင်ဆုံးဖြတ်ပိုင်ခွင့်ဆိုတာ ကျွန်တော်တို့နိုင်ငံကို ဖျက်ဆီးခွင့်ရရှိရေးပဲဖြစ်မယ်”ဟု အစွရေးနိုင်ငံခြားရေးဝန်ကြီး မိုရှိဒါယန်းက ပြန်၍ပြောသည်။

ထိုကိစ္စနှင့်ပတ်သက်၍ ရည်လျားစွာ အပြန်အလှန် ပြောဆိုကြပြီးနောက် ဆုံးဖြတ်ချက် မရရှိနိုင်သဖြင့် နိုင်ငံခြားရေးဝန်ကြီးများ ကော်မတီအစည်းအဝေးတွင် ဆက်လက်ဆွေးနွေးရန် သဘောတူကြလေသည်။

ဆာဒတ်နှင့် ဘဲဂင်တို့၏ ခရစ္စမတ်နေ့ ဆွေးနွေးပွဲမှ နှစ်ဦးသဘော တူကြေညာချက် မထုတ်ပြန်နိုင်ခဲ့သော်လည်း နောက်ရက်သတ္တနှစ်ပတ် ကြာတွင် ဆွေးနွေးကြရမည့် နိုင်ငံခြားရေးဝန်ကြီးများ ကော်မတီနှင့် ကာကွယ်ရေးဝန်ကြီးများ ကော်မတီနှစ်ရပ်ကို ဖွဲ့စည်းဖြစ်ခဲ့လေသည်။

ထိုခေါင်းဆောင်နှစ်ဦးတို့၏ ထိပ်တန်းဆွေးနွေးပွဲမှ ရလဒ်နှင့် ပတ် သတ်၍ အာရပ်တို့ကသော်လည်းကောင်း၊ အစ္စရေးတို့ကသော်လည်း ကောင်း မည်သူကမျှ မကျေနပ်ချေ။ အာရပ်တို့က အရနည်းသည်ဟု ထင် ကြသလို အစ္စရေးတို့က မိမိတို့ဘက်မှ အပေးများလွန်းသည်ဟု ဝေဖန် ပြစ်တင်ကြသည်။

ဘဲဂင်သည် အစ္စမေးလီယား ထိပ်တန်းဆွေးနွေးပွဲမှ ပြန်လာပြီးသည့် နောက် အိဂျစ်အပေါ်သူ့သဘောထားသည် တင်းမာလာသည်။ အပြောအဆို များတွင်လည်း ထိပါးပုတ်ခတ်မှုတွေ ပါလာသည်။ အထူးသဖြင့် ဂျေရု ဆလင်မြို့တွင် ကျင်းပသော နိုင်ငံခြားရေးဝန်ကြီးများ၏ ဆွေးနွေးပွဲတွင် အိဂျစ်နိုင်ငံခြားရေးဝန်ကြီးကမယ်နှင့် အမေရိကန် နိုင်ငံခြားရေးဝန်ကြီး ဗန့်တို့အား အစ္စရေးဝန်ကြီးချုပ်ဘဲဂင်က ညစာဖြင့် ဂုဏ်ပြုစဉ်ခံပွဲတွင် နိုင်ငံ ရေးနှင့်ပတ်သက်၍ အငြိအစွန်းမလွတ်သည့် စကားများ၊ ဆာဒတ်နှင့် ကမယ် တို့အား ချိုးနှိမ်ပြောဆိုသည့်စကားများကို ဘဲဂင်ကပြောကြားသည့်အတွက် ကမယ်သည် ဧည့်ခံပွဲခန်းမထဲမှ ထွက်သွားခဲ့သည်။ ထိုအကြောင်းကို သိလျှင်သိချင်း ဆာဒတ်က ကမယ်ကို အစည်းအဝေးဖျက်ပြီး ပြန်လာခဲ့ရန် ခေါ်လိုက်ရာ ကမယ်သည် ညတွင်းချင်း ကိုင်ရိုသို့ပြန်ခဲ့ရလေသည်။

ကိုင်ရိုတွင် ကျင်းပလျက်ရှိသော ကာကွယ်ရေးဝန်ကြီးများ၏ ကွန် ဖရင့်မှာကား အစ္စရေးကာကွယ်ရေးဝန်ကြီးအီဇာဝိစ်မင်းနှင့် အိဂျစ်ကာ ကွယ်ရေးဝန်ကြီးဂါမာဆီတို့ ရဲဘော်ရဲဘက်စိတ်ဓာတ်ဖြင့် အေးချမ်းစွာ ဆွေးနွေးနိုင်ခဲ့ကြသည်။ ကာကွယ်ရေးဝန်ကြီးတို့၏ ဆွေးနွေးပွဲတွင် အဓိက ထား၍ ဆွေးနွေးကြပြီး ကိစ္စရပ်များမှာ ဆိုင်းနိုင်နယ်မြေအတွင်း၌ အစ္စ ရေးတို့က ဂျူးများအတွက် မြေသစ်ယာသစ်များ ထူထောင်ပေးနေသည့် ကိစ္စဖြစ်သည်။ အစ္စရေးတို့သည် ယင်းတို့ သိမ်းပိုက်ထားသည့် နယ်မြေ များထဲတွင် ဂျူးများ နေထိုင်ရန် အိုးသစ်အိမ်သစ်များ ထူထောင်ပေးထား

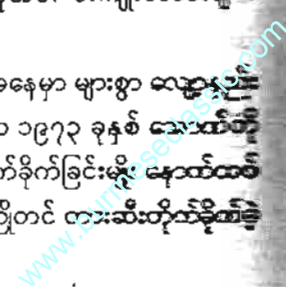
သည်မှာ နေရာပေါင်း ၉၀ ကျော်မျှ ရှိနေပြီဖြစ်သည်။ ထိုမြေယာသစ်များ အတွက် ကုန်ကျစရိတ်မှာ အမေရိကန်ဒေါ်လာ သန်းပေါင်း ၁၀၀၀ ကျော် သည်။ အစ္စရေးတို့က ဂျူးတို့အတွက် ယခုလို မြေသစ်ယာသစ်၊ စိုက်ကွင်း စိုက်ကွက်များ ထူထောင်ပေးနေခြင်းမှာ လုံခြုံရေးနှင့် သမိုင်းရေးကို အခြေခံ၍ မဟုတ်ဘဲ စီးပွားရေးနှင့် နိုင်ငံရေးအတွက် ခြေကုတ်ရအောင် ပြုလုပ်နေကြ ခြင်းဖြစ်သည်။

ကာကွယ်ရေးဝန်ကြီးတို့၏ အခြားဆွေးနွေးချက်တစ်ရပ်မှာ ဆိုင်းနိုင် နယ်မြေမှ အစ္စရေးတပ်များ ဆုတ်ခွာပေးရေးဖြစ်သည်။ အိဂျစ်တို့က ထိုသို့ ဆုတ်ခွာရန် ၁၈ လ အချိန်သတ်မှတ်လိုက်သည်။ အစ္စရေးတို့က သုံးနှစ်မှ ငါးနှစ်အတွင်း ထားလိုသည်။

အစ္စရေးဝန်ကြီးချုပ်က အိဂျစ်နိုင်ငံခြားရေးဝန်ကြီးကို ဆာဒတ်က ပြန်၍ခေါ်သည့်အတွက် မိမိ၏ကာကွယ်ရေးဝန်ကြီးကိုလည်း ကိုင်ရိုသို့ မလွှတ်တော့ဟု ဆိုသည်။ သို့ရာတွင် ယင်းခိုးလိုးခုလုဖြစ်ရမှုကို အဆင် ပြေအောင် ဗန့်၏လက်ထောက် နိုင်ငံခြားရေးဝန်ကြီး အက်သာတန်က ဟင်နရီကစ်ဆင်ဂျာ၏ လမ်းစဉ်အတိုင်း လွန်းပြန်စေစပ်ပေးခြင်းအားဖြင့် အထိုက်အလျောက် ပြေလည်မှုရရှိခဲ့ပေသည်။

မည်သို့ရှိစေ ဆာဒတ်က ဘဲဂင်၏မောက်မာမှုမှာ သူ့တွင် အမေရိ ကန်တို့က ထောက်ပံ့ပေးကမ်းထားသော ခေတ်မီလက်နက်ဆန်းများ ရှိနေ၍ ဖြစ်သည်။ ထို့ကြောင့် ယခုလိုဆက်ပြီး မောက်မာခြင်းမရှိရအောင် မိမိလည်း အမေရိကန်ထံမှ လက်နက်အကူအညီတောင်းမည်ဟု ဆုံးဖြတ်လိုက်သည်။ သူသည် ယခင်က အမေရိကန်ထံမှ လက်နက်အကူအညီ တောင်းခံခြင်း မပြုခဲ့ချေ။ ၁၉၅၅ ခုနှစ်က ရုရှားတို့ထံမှ ရရှိသည့် လက်နက်များမှာ အစ္စရေး တို့နှင့် တိုက်ပွဲများတွင် ဆုံးရှုံးပျက်စီးခဲ့၍ ယခုအခါ မီးကျိုးမောင်းပျက် လောက်သာ ကျန်ရှိတော့သည်။

အိဂျစ်၏ စစ်လက်နက်အင်အား အခြေအနေမှာ များစွာ လျော့နည်း နေခြင်းကို ဘဲဂင်ကလည်း သိသည်။ သို့ဖြစ်ရာ ၁၉၇၃ ခုနှစ် သဘာဝတို ဘာ စစ်ပွဲကလို အိဂျစ်တို့က မိမိတို့ကို ဦးစွာတိုက်ခိုက်ခြင်းမို့ နောက်ထပ် မခံရစေရန် ၁၉၆၇ ခုနှစ်က မိမိတို့က အိဂျစ်ကိုကြိုတင် တားဆီးတိုက်ခိုက်ခဲ့

သလို ယခုပြန်၍တိုက်ခိုက်ရန် အချိန်ကောင်း အခါကောင်းဖြစ်နေသည်။ ထိုသို့ တိုက်ခိုက်လိမ့်မည်ကိုလည်း ဆာဒတ်က စိုးရိမ်သည်။ အစွဲရေးတို့က တိုက်ခိုက်ခဲ့လျှင် ယခင်အကြိမ်များကထက် မိမိတို့ ပို၍အထိနာမည်။ မိမိတို့နိုင်ငံ၏ စီးပွားရေးအခြေအနေမှာလည်း များစွာ ယိမ်းယိုင်ချိနဲ့နေသည်။ သို့ဖြစ်ရာ စစ်ကို တားဆီးနိုင်ရန် ငြိမ်းချမ်းရေးအမြန်ရအောင် လုပ်ဆောင်ဖို့ လိုခဲ့သည်။

အမေရိကန်သည် ဂျီနီဗာငြိမ်းချမ်းရေးကွန်ဖရင့်ပြန်လည်ကျင်းပနိုင်အောင် ဆောင်ရွက်ပေးနေသည်မှာ မှန်သည်။ ထိုသို့ အရှေ့အလယ်ပိုင်းတွင် ငြိမ်းချမ်းရေးဖြစ်ပေါ်ရန် အမေရိကန်တို့က လိုလားနေခြင်းမှာ အာရပ်ကမ္ဘာကြီးထဲတွင် မိမိတို့၏ ဩဇာလွှမ်းမိုးနိုင်ရန် ဖြစ်သည်။ တစ်နည်းဆိုရလျှင် ရုရှားကို ပထုတ်ပြီး သူ့နေရာကို ဝင်၍ယူရန်ဖြစ်သည်။ အာရပ်တို့နှင့် အဆင်ပြေမှု ရေနံနှင့် လောင်စာအင်အားရမှုအတွက် စိတ်အေးရမည်ဖြစ်သည်။

ထို့ကြောင့် အမေရိကန်သည် အာရပ်တို့ဘက်သို့ တတ်နိုင်သမျှ ဖေးမခဲ့သည်။ သို့ရာတွင် အမေရိကန်ကွန်ဂရက်သည် အမေရိကန်ဂျူးတို့၏ ထောက်ခံမဲကို အားကိုးနေရလေရာ ဘာတစ်ခုမျှ ဂျူးတို့ကို လွန်ဆန်၍ မပြုလုပ်နိုင်သကဲ့သို့ ရှိနေသည်။ အာရပ်တို့ဘက်က အထောက်အကူရစေမည့် ကိစ္စတစ်ခုတစ်ရာပြုမိပါက အမေရိကန်ဂျူးတို့၏ အုံကြွမှုကြောင့် ချက်ချင်းပြင်ဆင်ပြောင်းလဲပေးလိုက်ရသည်။ အမေရိကန်နှင့် ဆိုဗီယက်ယူနီယံ၏ အလုပ်စာတန်းကို ချက်ချင်းပြင်လိုက်ခြင်းသည် ထင်ရှားသော သာဓက ဖြစ်ပေသည်။

ယင်းသို့ အမေရိကန်တို့၏ သဘောထားမှာ ခုစာကလေးကြော် ခုဆီထမင်းဖြစ်လျက်ရှိရာ ဂျီနီဗာကွန်ဖရင့်ပြန်လည်ခေါ်နိုင်ရေးအတွက် အမေရိကန်တို့၏ အစီအစဉ် ပြင်ဆင်မှုမှာ ခက်ကင်းပြင်ရသည်နှင့်အချိန်ကုန်နေခဲ့ရသည်။ ရွာသစ်ကြီးတည်းဟူသော ဂျီနီဗာသို့ ရောက်နိုင်ရေးမှာ ကြည့်လေဝေးလေ ဖြစ်နေသည်။

သို့ဖြစ်၍ ဆာဒတ်သည် ငြိမ်းချမ်းရေးရရှိမှုအတွက် သေရေးရှင်ရေးတမျှ အရေးကြီးသည့်အားလျော်စွာ ထိုသို့ အမြန်ဖြစ်နိုင်ရေးသည် အစွဲရေး

တို့ လိုလားကြသည့်အတိုင်း နှစ်ဦးချင်း မျက်နှာချင်းဆိုင်တွေ့ ဆုံဖြေရှင်းရေးဖြစ်သဖြင့် ထိုလမ်းစဉ်ကို လိုက်ရန်ဆုံးဖြတ်ကာ ၁၉၇၇ ခု နိုဝင်ဘာလ ၉ ရက်နေ့ အီဂျစ်ပါလီမန်အစည်းအဝေးတွင် “အချိန်တွေ အကုန်မခံနိုင်တော့ဘူး။ ကျုပ်စစ်သားတစ်ယောက်အတွက်ပဲဖြစ်ဖြစ်၊ အရာရှိတစ်ယောက်အတွက်ပဲဖြစ်ဖြစ် အထိအခိုက်မခံရလေအောင် ရေမြေဆုံးအောင် သွားရမယ်ဆိုရင်လည်း သွားဖို့အသင့်ပဲ။ ကျုပ်ငြိမ်းချမ်းရေးအတွက် အစွဲရေးခေါင်းဆောင်တွေနဲ့ ဆွေးနွေးဖို့ သူတို့ဆို သွားမယ်။ သူတို့ရဲ့ပါလီမန်ကိုတက်ပြီး ပြောဖို့အသင့်ရှိတယ်” ဟူသော စကားကို ထုတ်ဖော်ပြောခဲ့သည်။

ထိုသို့ပြောခဲ့သည့်အတိုင်း ဆာဒတ်သည် ဂျေရှဆလင်သို့ သွားခဲ့သည်။ အစွဲရေးဝန်ကြီးချုပ် ဘဲဂင်ကလည်း အစွဲရေးလီယားသို့ လာရောက်၍ ဆာဒတ်နှင့် ဆွေးနွေးခဲ့သည်။

ဤတွင် အာရပ်လောကကြီးထဲတွင် အကွဲအပြဲများ ဖြစ်ပေါ်လာရာ ဆာဒတ်ကို ဆန့်ကျင်သည့်ဂိုဏ်းမှာ အသံသာရှိပြီး အဆံမရှိဘဲ ဆာဒတ်၏ စကားအရဆိုလျှင် “ပေမေီသူတွေ ဖြစ်ကုန်ကြသည့်အပြင် အီဂျစ်မှာလည်း ပို၍အားနည်းလာသည်။ ထိုသို့ဖြစ်လာမှန်းသိ၍ ဘဲဂင်က အီဂျစ်ဘက်မှ လျှော့လာအောင် မောက်မောက်မာမာပြောလာခဲ့သည်။

ထို့ကြောင့် အီဂျစ်တို့က အစွဲရေးတို့နှင့် ဖက်ပြိုင်နိုင်သည့် အင်အားရှိကြောင်းကို ပြသနိုင်ရန် အမေရိကန်တို့ထံမှ ခေတ်မီစစ်လက်နက်အကူအညီကို တောင်းဆိုခဲ့လေသည်။ ထို့ပြင် အမေရိကန်သမ္မတထံသို့ မိမိ၏ ဇနီးသားမယားများပါ ခေါ်ဆောင်၍ အလည်အပတ်သွားရောက်ကာ ချစ်ကြည်မှုပိုမိုခိုင်မြဲအောင် ကြိုးပမ်းခဲ့လေသည်။

အမေရိကန်သမ္မတကာတာသည် အီဂျစ်သမ္မတဆာဒတ်အား ဝါရှင်တန်မြို့မှ ၅၅ မိုင်အကွာတွင် ရှိသော ကင့်ဒေးဗစ်စခန်းသာရှိ သမ္မတအိမ်တော်တွင် ထားရှိကာ ဧည့်ဝတ်ပြုရလေသည်။ ထိုစခန်းသာကို ၁၉၃၉ ခုနှစ်က စတင်တည်ဆောက်ခဲ့ရာ နိုင်ငံခြားမှ လာရောက်တည်းခိုခွင့်ရကြသော ခေါင်းဆောင်ကြီးများထဲတွင် ဆာဒတ်သည် ဧည့်ခံပွဲ ၂၀ ကြိမ်မြောက် ဧည့်ဝတ်ပြုခြင်းခံရသူဖြစ်သည်။

ဆာဒတ်နှင့် ကာတာတို့ ဆွေးနွေးကြသည့်အထဲတွင် အရှေ့အလယ်

ပိုင်းသို့ အမေရိကန်လက်နက်များ ရောင်းချနေသည့်ကိစ္စသည် အရေးကြီးသည့်အပိုင်းမှ ပါဝင်သည်။ ဆာဒတ်သည် အစွဲရေးတို့က မိမိထက် ခေတ်မီလက်နက် အင်အားသာနေခြင်းကို များစွာပူပင်သောကရောက်လျက် ရှိသည်။ အစွဲရေးသည် ၁၉၇၃ ခု စစ်ပွဲအပြီးတွင် အမေရိကန်ထံမှ စစ်လက်နက်အထောက်အပံ့များ အဆက်မပြတ်ရရှိခဲ့ရာ အစွဲရေး လက်နက်အင်အားအခြေအနေမှာ ၁၉၇၃ ခုကထက် ရာခိုင်နှုန်း ၆၀ ခန့်မျှ တိုးတက်လာသည်။ အီဂျစ်တို့မှာမူ ၁၀ ရာခိုင်နှုန်းမျှမက လျော့နည်းလာခဲ့သည်။ ထို့ကြောင့် အီဂျစ်က အစွဲရေးနှင့် အင်အားချင်း ယှဉ်နိုင်ရန် အဖွဲ့ ၅ အီး (ကျား) ဗုံးကြဲတိုက်လေယာဉ်အစင်း ၁၂၀ ရောင်းချနိုင်ရန် တောင်းဆိုသည်။ ထို့ပြင် အမေရိကန်မှ အစွဲရေးတို့အား ရောင်းချရန် ကတိပြုထားသော အဖွဲ့ ၁၅ (လင်းယုန်တိုက်လေယာဉ်) များကို ခပ်ဆိုင်းဆိုင်း ထုတ်လုပ်ပေးစေလိုသည်။ ထိုအဖွဲ့ ၁၅ လင်းယုန်တိုက် လေယာဉ်အမျိုးအစားသည် ယနေ့ကမ္ဘာပေါ်တွင် ရှိရှိသမျှ တိုက်လေယာဉ်များထဲတွင် အစွမ်းအထက်မြက်ဆုံးဖြစ်သည်။ ရုရှားတို့၏ အမိမိုင်ဂျီ ၂၅ လင်းစွဲ တိုက်လေယာဉ်ထက်သာသည်။ တစ်စင်းတစ်စင်း၏ တန်ဖိုးမှာ ဒေါ်လာ ၁၆ သန်းမျှရှိသည်။ အမေရိကန်တို့က ထိုအဖွဲ့ ၁၅ လင်းယုန်များကို အစွဲရေးနှင့် ဆော်ဒီအာရေဗျတို့သို့ ရောင်းချလိုသည်။

အီဂျစ်က ထိုအဖွဲ့ ၁၅ လင်းယုန်များကို အစွဲရေးသို့ ခပ်ဆိုင်းဆိုင်း ရောင်းချစေလိုခြင်းမှာ အစွဲရေးတို့သည် ထိုလက်နက်များကို မိမိနိုင်ငံ၏ လုံခြုံရေးအတွက် မဟုတ်ဘဲ၊ တစ်ပါးသောနိုင်ငံမှ နယ်မြေများကို ရယူရန်အတွက် မသုံးစေလို၍ဖြစ်သည်ဟုဆိုသည်။

သို့သော် အမေရိကန်က အီဂျစ်အား အဖွဲ့ ၅ အီး (ကျား) ဗုံးကြဲ တိုက်လေယာဉ်အစင်း ၅၀ သာ ရောင်းချရန် သဘောတူသည်။ ဆော်ဒီအာရေဗျကို အဖွဲ့ ၁၅ လင်းယုန်တိုက်လေယာဉ် ၆၀ ရောင်းချရန် ခွင့်ပြုသည်။ အစွဲရေးအား (လောလောဆယ်ပေးပို့လျက်ရှိသော တိုက်လေယာဉ် ၂၅ စင်းအပြင်) နောက်ထပ် အဖွဲ့ ၁၅ တိုက်လေယာဉ် ၁၅ စင်းနှင့် ထိုလေယာဉ်အမျိုးအစားထက် သေးငယ်၍ တန်ဖိုးထက်ဝက်မျှ သက်သာသော်လည်း လွန်စွာ ခေတ်မီတိုးတက်သော အဖွဲ့ ၁၆ တိုက် လေယာဉ် ၇၅ စင်း

ရောင်းချရန် ခွင့်ပြုသည်။

ထိုသို့ အမေရိကန်က သဘောတူထားခြင်းကို အစွဲရေးတို့က မကျေနပ်ကြချေ။ သူတို့က ဆော်ဒီအာရေဗျတို့၏ လက်ထဲတွင် အဖွဲ့ ၁၅ တိုက်လေယာဉ်များ ရှိနေလျှင် အီဂျစ်တို့က လွှဲပြောင်းအသုံးချနိုင်မည်ဖြစ်၍ မိမိတို့၏ လုံခြုံရေးအတွက် စိုးရိမ်ရသည်ဟု အကြောင်းပြကြသည်။ မည်သို့ဆိုစေ ထိုလေယာဉ်ပျံများကို အားလုံးပြီးစီးအောင် တည်ဆောက်ပေးနိုင်ရန်မှာ လေးနှစ်ထက်မနည်း ကြာဦးမည်ဖြစ်ရာ အစွဲရေးတို့အနေအားဖြင့် လောလောဆယ်အခြေတွင် စိုးရိမ်စရာမရှိချေ။

ဆာဒတ်က အမေရိကန်တို့ထံမှ လက်နက်များ ဝယ်ခြင်းမှာ အစွဲရေးကို တိုက်ရန်မဟုတ်။ အမေရိကန်၏ လက်နက်များဖြင့် အမေရိကန်၏ မဟာမိတ်များကို တိုက်ခိုက်၍ မဖြစ်နိုင်ပါဟုဆိုသည်။

ဆာဒတ်က ဘဲဂင်၏ မောက်မာမှုမှာ လက်နက်အင်အားချင်း မညီမျှ၍ ထိုသို့မောက်မာနိုင်ခြင်းဖြစ်သည်။ လက်နက်အင်အားချင်း မတိမ်းမယိမ်းရှိနေပါက ယခုလို အထက်စည်းကနေ၍ ပြောမည်မဟုတ်ဘဲ ငြိမ်းချမ်းရေးဆွေးနွေးမှု ဖြစ်မြောက်နိုင်မည်ဟု ယူဆခဲ့သည့်အတွက် အမေရိကန်ထံမှ လက်နက်အကူအညီ တောင်းခံခြင်းဖြစ်သည်ဟု ဆိုခြင်းမှာ အမှန်အတိုင်း ပြောဆိုခြင်းဖြစ်နိုင်သည်။ တကယ်တော့ အီဂျစ်သည် မိမိ၏ စီးပွားရေးနှင့် ပြည်တွင်းရေးအခြေအနေအရ နောက်ထပ်စစ်ပွဲကြီးတစ်ခု ဆင်နွှဲနိုင်သည့် အင်အားမရှိချေ။ အာရပ်နှင့် အစွဲရေးတို့ (၁၉၄၈ ခု၊ ၁၉၅၆ ခု၊ ၁၉၆၇ ခု၊ ၁၉၇၃ ခုနှစ်များက) လေးကြိမ်တိုင် သွေးရောင်းစီးတိုက်ပွဲကြီးများ ဖြစ်ပွားခဲ့ကြရာတွင် အစွဲရေး ၁၀၀၁၀ နှင့် အာရပ် ၂၈၅၄၄ ဦး ကျဆုံးခဲ့ကြသည်။ အာရပ်တို့ ကျဆုံးသည့်အထဲတွင် အီဂျစ်တို့ အများဆုံး ပါဝင်ခဲ့သည်။ ၁၉၆၇ ခုနှစ်က ခြောက်ရက်စစ်ပွဲတွင် အီဂျစ်တို့က ၃၀၀၀ ကျဆုံး၍ ဆီးရီးယားတို့က ၆၀၀ ကျဆုံးပြီး၊ ဂျော်ဒန်က ၇၀၀ ခန့်မျှသာ ကျဆုံးခဲ့ခြင်းမှာ ထင်ရှားသော အထောက်အထားတစ်ရပ်ဖြစ်သည်။

ထို့ပြင် ဆာဒတ်သည် “နောက်ထပ်စစ်မဖြစ်စေရ” ဟူသော ကတိစကားကို ပြောဆိုထားသူလည်း ဖြစ်သည်။ သို့ဖြစ်၍ တစ်ဖက်ဘက်မှ အကြီးအကျယ် မှားယွင်းဖောက်ပြန်မှုကြီး တစ်စုံတစ်ရာ မဖြစ်ပေါ်လာဘဲ

နှင့်တော့ ပဉ္စအကြိမ် အာရပ်-အစ္စရေး စစ်ပွဲကြီး ဖြစ်ပေါ်လာစရာမရှိပေ။

ငြိမ်းချမ်းရေးရရှိဖို့မှာကား ယခုအတိုင်း နှစ်ဖက်စလုံးက မိမိတို့၏ လိုလားတောင်းဆိုချက်များကို နည်းနည်းမျှ မလျှော့ဘဲ တင်းခံနေသမျှ ကာလပတ်လုံး ကျိန်ဇာတွင် အဆုံးအဖြတ် လက်မှတ်ထိုးသည့် အဆင့်ရောက် စေမည့် ပြင်ဆင်မှု ဆွေးနွေးညှိနှိုင်းမှုမှာ ရှေ့သို့ တိုးတက်ခြင်းမရှိဘဲ “ဂျာ အေး သူ့အမေရိက” သီချင်းကဲ့သို့ ဓာတ်ပြားဟောင်းကြီးကို အပ်ကြောင်း ထပ်ကာ အဖန်တလဲလဲ ဖွင့်ပြနေကြသကဲ့သို့ပင် ရှိပေလိမ့်မည်။

အရှေ့အလယ်ပိုင်း ငြိမ်းချမ်းရေးသည် ယနေ့ကာလ အခြေအနေ အရ အမေရိကန်၏ ဩဇာလွှမ်းမိုးနိုင်ရေးပေါ်တွင် တည်နေပေသည်။ အမေရိကန်မှာလည်း အာရပ်တို့နှင့် အမေရိကန်ဂျူးတို့၏ အကြားတွင် ခြေ လှမ်း မမှားအောင် ကြိုးတန်းလျှောက်လျက်နေရလေရာ မိမိတို့ နှာခေါင်း ရှုံ့ခဲ့ကြသည့် အမေရိကန်နိုင်ငံခြားရေးဝန်ကြီးဟောင်း ဟင်နရီကစ်ဆင်ဂျာ ၏ ကျိန်ဇာသို့ “တစ်လှမ်းပြီးတစ်လှမ်း” ချဉ်းကပ်ရေးတည်း ဟူသော လွန်းပြန် စေ့စပ်ရေးလမ်းစဉ်ကိုပင် ပြန်၍လိုက်ကာ ထွေပြား ရှည်လျားစွာ မနေမနား ကြိုးစားရဖွယ် ရှိနေပေတော့သည်။

နောက်ဆက်တွဲ (က) ပြီး၏။

အီဂျစ်-အစ္စရေး ငြိမ်းရေးလမ်းစဉ်ပြီ

အီဂျစ်နှင့် အစ္စရေးတို့သည် “စစ်လည်းမဖြစ် ငြိမ်းချမ်းရေးလည်း မရ”ဘဲ လိပ်ခဲတည်းလည်း ဖြစ်နေခဲ့ကြသည့်အခြေအနေမှ ၁၉၇၈ ခု စက်တင်ဘာလအတွင်း အမေရိကန်နိုင်ငံ မယ်ရီလင်ပြည်နယ်ရှိ ဒေးဗစ် စခန်း၌ ကျင်းပသော အမေရိကန်-အီဂျစ်-အစ္စရေး သုံးပွင့်ဆိုင် ဆွေးနွေးပွဲမှ ငြိမ်းချမ်းရေးလမ်းစကို ဖော်ထုတ်ပေးလိုက်နိုင်ခဲ့ပြီဖြစ်လေသည်။ ဤသည်မှာ “အီဂျစ်-အစ္စရေး စစ်နှင့်ဆွေးနွေးပွဲ” ၏ နောက်ဆုံးအခြေအနေဖြစ်ရာ ဤ အဆင့်သို့ အဘယ်နည်းဖြင့် ရောက်ရှိလာခဲ့သည်ကို ပြန်လည် သုံးသပ်ရ ပေလိမ့်မည်။

အီဂျစ်သမ္မတဆာဒတ်သည် လွန်ခဲ့သော နိုဝင်ဘာလအတွင်းက ဂျေရှ ဆလင်သို့ “မြင့်မြတ်သောခရီး” ဖြင့် ငြိမ်းချမ်းရေးအတွက် သွားရောက် စကားကမ်းလှမ်းခဲ့သည်ကို အများသိကြပြီးဖြစ်သည်။ သူသည် မိမိ၏ ရန်သူ များဖြစ်ခဲ့ကြသော အစ္စရေးခေါင်းဆောင်တို့နှင့် မျက်နှာချင်းဆိုင်ကာ အစ္စရေး ပါလီမန်တွင် မိန့်ခွန်းပြောကြားခဲ့ရာ၌ “ကျွန်ုပ်တို့သည် မိတ်ဆွေတို့နှင့် ထာဝရငြိမ်းချမ်းစွာ နေထိုင်ရေးကိုလက်ခံပါသည်” ဟု ဖွင့်ဟ မြွက်ကြား ခဲ့လေသည်။ ဤစကားသည် အစ္စရေးနိုင်ငံကို အသိအမှတ်ပြုရာ ရောက် သည်နှင့်အညီ နှစ်နိုင်ငံ စေ့စပ်ပြေအေးစေရန် လိုအပ်ချက်တစ်ရပ်အနေ ဖြင့် အစ္စရေးတို့က ကာလကြာမြင့်စွာကပင် တောင်းဆိုလာခဲ့သည့် အချက် ဖြစ်ပေသည်။

ဒီဇင်ဘာလထဲတွင် အစ္စရေးဝန်ကြီးချုပ် ဘဲဂင်သည် အီဂျစ်သို့ အတုန်

အလှယ် လာရောက်ကာ အစွမ်းလီယားမြို့တွင် ဆာဒတ်နှင့် ဆက်လက် ဆွေးနွေးသည်။ ထိုဆွေးနွေးပွဲတွင် ဆာဒတ်က ဆိုင်းနိုင်းနယ်မြေကိစ္စကို မိမိနှင့် ဂျေရုဆလင်အစိုးရတို့ နှစ်နိုင်ငံသဘောတူ စာချုပ်သက်သက် လက်မှတ်မထိုးနိုင်။ ထိုစာချုပ်တွင် အခြားစစ်မျက်နှာများ၏ တိုးတက်မှု များကိုပါ ပူးတွဲထည့်သွင်းလိုသည်ဟုဆိုသည်။ ထိုသို့ ပြုလုပ်ခြင်းအား ဖြင့် အခြားသော အာရပ်အုပ်စုဝင်တို့က အစွမ်းကိစ္စနှင့်ပတ်သက်၍ မိမိ အား သစ္စာဖောက်သည်ဟု စွပ်စွဲခြင်းမခံရနိုင်ဟု ဆာဒတ်က မျှော်လင့် သည်။ ထို့ပြင် ယခုလို ထည့်သွင်းကြေညာခြင်းဖြင့် ဂါဇာကမ်းခြေဒေသ နှင့် ဂျော်ဒန်အနောက်ဘက်ကမ်းအရေးကို အဆုံးသတ်ဖြေရှင်းရာတွင် အခြေခံမှုများအဖြစ် ဘောင်ခတ်ပေးထားရာ ရောက်မည်ဖြစ်၍ တစ်ချက် ခုတ် နှစ်ချက်ပြတ် ကြံရွယ်ခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။ သို့သော် ထိုကိစ္စတွင် နှစ်ဦး သဘောတူညီမှု မရနိုင်ခဲ့ကြသည့်အတွက် အစွမ်းလီယားမြို့၌ ကျင်းပသည် ဆာဒတ်-ဘဲဂင် ထိပ်သီးဆွေးနွေးပွဲမှာ ပျက်ပြားခဲ့ရသည်။

သို့သော် ဆာဒတ်သည် နိုဝင်ဘာလအတွင်းက ဂျေရုဆလင်သို့ မိမိသွားရောက်ခဲ့သည့် “မြင့်မြတ်သောခရီး”ကို အကြောင်းပြု၍ ဖြစ်ပေါ် လာခဲ့သည့် ငြိမ်းချမ်းရေးအရှိန်ကို ဆက်လက်မြှင့်တင်ထားနိုင်ရန် ဂျေရု ဆလင်သို့ မိမိ၏နိုင်ငံခြားဝန်ကြီး မိုဟာမက်အိဘရာဟင်ကမားလ်ကို လွှတ် ခဲ့ပြန်သည်။ သို့ရာတွင် အခြေအနေမှာ မျှော်လင့်ထားသလို ဖြစ်မလာဘဲ ကမားလ်အား ဂုဏ်ပြုသည့် ညစာစားပွဲတွင် ဘဲဂင်က ကမားလ်ကို “လူကလေး”ဟူသော စကားအသုံးအနှုန်းဖြင့် ချီးနှိမ်လိုက်သည့်ပြင် ယခင် သမ္မတ ဆာဒတ်လာစဉ်က ပြောကြားသွားခဲ့သောစကားကို ပြန်လည် ချေပ သည့်အနေဖြင့် “အီဂျစ်မိတ်ဆွေများခင်ဗျား၊ ကျွန်တော်တို့နိုင်ငံဟာ ခင်ဗျား တို့က အသိအမှတ်မပြုလည်း(အရေးမဟုတ်ပါ)လွန်ခဲ့တဲ့ နှစ်ပေါင်း ၃၇၀၀ လောက်ကတည်းက တည်ရှိနေခဲ့ပါတယ်”ဟု ပြောလေသည်။ သို့ဖြစ်၍ ဆာဒတ်က မိမိ၏ နိုင်ငံခြားရေးဝန်ကြီးကမားလ်ကို ပြန်၍ခေါ်လိုက်ပြီး အီဂျစ်မှာရှိနေသည့် စစ်မစ်ရှင်အဖွဲ့ကိုလည်း နှင်ထုတ်လိုက်လေသည်။ ဤ အရေးသည် အမေရိကန်အဖို့ စိတ်မချမ်းမသာ ဖြစ်စေခဲ့သည့်အပြင် အရှေ့ အလယ်ပိုင်း ငြိမ်းချမ်းရေးအတွက် ပို၍စိုးရိမ် သောကပွားစရာ ဖြစ်ရလေ

တော့သည်။

ယင်းသို့လျှင် အီဂျစ်သမ္မတဆာဒတ်၏ “မြင့်မြတ်သောခရီး”သည် အလားအလာကောင်းနေခဲ့ရာက ပြုန်းခနဲ ရပ်တန့်သွားခဲ့ရာ လုပ်ရိုးလုပ် စဉ် သံခန်းတမန်ခန်းအရ ပြန်လည်စေ့စပ်ရန်မလွယ်ဘဲ ဖြစ်သွားခဲ့သည်။ ယခုလို ရှေ့မတိုးနောက်မဆုတ်ဘဲ နိုင်ငံရေး “နီယထုံ” ကျင့်နေခြင်းသည် အရှေ့အလယ်ပိုင်းအနေဖြင့် လွန်စွာအန္တရာယ်ကြီးမားလှပြီး စစ်မီးကြီးထ၍ တောက်မည်ကိုပင် စိုးရိမ်စရာဖြစ်လာလေသည်။

ဤအတွင်းဝယ် အစွမ်းတို့က မိမိတို့သိမ်းပိုက်ထားသော ဂျော်ဒန် မြစ် အနောက်ဘက်နယ်မြေများထဲတွင် မိမိတို့၏ အမျိုးသားများအတွက် မြေသစ်ယာသစ်စခန်းများကို ဆက်လက်ထူထောင်လျက်ရှိနေလေရာ လွန် ခဲ့သည့် ၁၉၆၇ ခုနှစ်က ပြဋ္ဌာန်းခဲ့သည့် ကုလသမဂ္ဂလုံခြုံရေးကောင်စီ ဆုံးဖြတ်ချက် ၂၄၂ အရ အစွမ်းတို့က ဂျော်ဒန်အနောက်ဘက်ကမ်းရှိ အများအပြားတို့မှ ဆုတ်ခွာပေးရန် ယခင်က အစွမ်းခေါင်းဆောင်တို့ သဘောတူလက်ခံခဲ့သည့်အချက်ကို ချေဖျက်ရာရောက်သဖြင့် အမေရိကန် အစိုးရသည် လွန်စွာဒေါသဖြစ်ခဲ့သည်။ အမေရိကန်သမ္မတ ကာတာက ဤသို့ အစွမ်းတို့၏ပြုမူချက်အတွက် မိမိလွန်စွာ စိုးရိမ်သောက ဖြစ်ရ သည်ဟု ဘဲဂင်တို့ထံသို့ သဝဏ်လွှာသုံးစောင်တီတီ ပေးပို့သည့်အပြင် အမေရိကန်နိုင်ငံခြားရေးဝန်ကြီးဗန်က ယင်းသို့ အစွမ်းတို့၏ နယ်မြေ များ ထူထောင်ခြင်းသည် “နိုင်ငံတကာဆိုင်ရာဥပဒေနှင့် ဆန့်ကျင်နေသည်” ဟုကြေညာခဲ့လေသည်။

မည်သို့ရှိစေ အစွမ်းဝန်ကြီးချုပ်ဘဲဂင်သည် မည်သူ့စကားကိုမျှ နားမထောင်ဘဲ ခေါင်းမာစွာနှင့် ဆက်လက် လုပ်မြဲ လုပ်ကိုင်နေခဲ့သည်။ ထို့ပြင် အစွမ်းတို့သည် လွန်ခဲ့သည့် ၁၁ နှစ်ကတည်းက သိမ်းပိုက်ထား ခဲ့သော အာရပ်နယ်မြေများကို မိမိတို့ နိုင်ငံလုံခြုံရေးအတွက် ကြားခံနယ် မြေအဖြစ် သိမ်းယူထားရခြင်းဖြစ်ပါသည်ဟု ယခင်က ဆိုခဲ့ကြသော်လည်း အစွမ်းဝန်ကြီးချုပ်ဘဲဂင်က ထိုနယ်မြေများသည် မိမိတို့၏ ဓမ္မဟောင်းတွင် ပါဝင်သော ဆမားရီးယားနှင့် ဂျူဒီယားနယ်မြေများဖြစ်သည်ဟူ၍ ဘာသာ ရေးကိစ္စကို ထည့်သွင်းလာခဲ့သည်။ သူသည် အစွမ်းပါလီမန်တွင် မိန့်

ခွန်းပြောရာ ကျွန်ုပ်တို့သည် ကိုယ်နှင့်မဆိုင်သော နယ်မြေများကို သိမ်းယူ ခဲ့ခြင်း မဟုတ်ပါ။ ကိုယ့်အိမ်ကိုယ်ပြန်၍ လာကြခြင်းသာဖြစ်ပါသည်။ ကျွန်ုပ်တို့ အမျိုးသားများနှင့် ဤနယ်မြေသည် ထာဝစဉ် ခင်တွယ်နေမည် ဖြစ်ပါသည်”ဟု အတိအလင်း ထုတ်ဖော်ပြောကြားခဲ့လေသည်။

ဆိုခဲ့သည့်အတိုင်း အီဂျစ်နှင့် အစ္စရေးတို့၏ ငြိမ်းချမ်းရေး စေ့စပ် ဆွေးနွေးမှုများသည် ရပ်စဲသွားခြင်းကို လုပ်ရိုးလုပ်စဉ် သံခင်းတမန်ခင်းအရ ရင်ကြားစေ့အောင် လုပ်ရန်မလွယ်ကူဟု ဆိုရသော်လည်း၊ အမေရိကန် နိုင်ငံခြားရေးဝန်ကြီး စိုင်းရီလ်ဗန်မှာ ယခင်နိုင်ငံခြားရေး ဝန်ကြီး ဟင်နရီ ကစ်ဆင်ဂျာ၏ လမ်းစဉ်အတိုင်း အီဂျစ်နှင့် အစ္စရေးနိုင်ငံတို့သို့ မနေမနား လွန်းပြန်သွားနေခဲ့ရလေသည်။

သို့ရာတွင် အီဂျစ်-အစ္စရေးတို့၏ အရေးမှာ ယခုနေ့ဦးပေါက်တွင် မီးထ၍တောက်တော့မည်ကဲ့သို့ အာဃာတတွေ များလာသည်။ ဆာဒတ် က အစ္စရေးဝန်ကြီးချုပ် ဘဲဂင်အား သူ့ပြည်တွင်းမှ ထောက်ခံအားပေးနေ ကြသည့်အင်အားစုများကို ဖြိုခွဲနိုင်ရန် အစ္စရေးပါလီမန်အတိုက်အခံ ခေါင်း ဆောင် ရှိုင်မွန်ပဲယားနှင့် အစိုးရအဖွဲ့ထဲမှနေ၍ ဘဲဂင်နှင့် တစ်ဖက်တစ်လမ်း ဖြစ်နေသူ အစ္စရေးကာကွယ်ရေးဝန်ကြီး အီဇာဝိဇ်မန်းတို့အား ဩစတြီးယား နိုင်ငံတွင် တွေ့ဆုံဆွေးနွေးခဲ့ကြသည်။ သို့သော် အကြောင်းမထူးခဲ့ချေ။

ယင်းသို့ရှိရာက အမေရိကန်နိုင်ငံခြားရေးဝန်ကြီးဗန်သည် အစ္စရေး နိုင်ငံခြားရေးဝန်ကြီး မိုရှိဒါယန်း၊ အီဂျစ်နိုင်ငံခြားရေးဝန်ကြီး ကမားလ်တို့နှင့် အင်္ဂလန်ပြည်ရှိ လီ(ဒ်)ကာစယ်တွင် တွေ့ဆုံဆွေးနွေးခဲ့ပြန်ရာ ဤဆွေးနွေး ပွဲမှာမှ တိုးတက်မှုအရိပ်အရောင်များ အတော်အသင့် တွေ့ရှိလာပုံရသည်။

ဤအခြေအနေကို အရှိန်ဆက်လက်ကောင်းမွန်တိုးမြှင့်လာစေရန် အမေရိကန်သမ္မတ ကာတာက မိမိကိုယ်တိုင်ပါဝင်၍ သုံးပွင့်ဆိုင် ထိပ်သီး ဆွေးနွေးပွဲ ကျင်းပရန် နိုင်ငံရေးကစားလိုက်လေသည်။ နှစ်ပေါင်း သုံးဆယ် ကျော်ကြာမြင့်ခဲ့ပြီဖြစ်ပြီး လူပေါင်း ၃၉၀၀၀ သေဆုံးခဲ့ရသည့် အစ္စရေး ပဋိ ပက္ခကြီးတွင် ယခင်က မည်သည့်အမေရိကန်သမ္မတမှ ကိုယ်တိုင် ပါဝင် ဆွေးနွေးခြင်း မပြုလုပ်ခဲ့သည်ကို ယခုသမ္မတ ကာတာက သူကိုယ်တိုင် ပါဝင်ရန် ဆုံးဖြတ်လိုက်ခြင်းသည် သူ့အဖို့ ကြီးမားလှသော နိုင်ငံရေး စွန့်စား

မှုကြီး ဖြစ်ပေသည်။ ထိုဆွေးနွေးပွဲသည် သူ့အား ဖျန်ဖြေစေ့စပ်သူအဖြစ် ဖြင့် သူ၏ အရည်အချင်း မည်မျှရှိသည်ကို မှတ်ကျောက်တင် ခံလိုက်ခြင်း ဖြစ်သည်။

သုံးပွင့်ဆိုင် ဆွေးနွေးပွဲကျင်းပရန် နေရာရွေးချယ်ထားသည့် ဒေး ဗစ်နာဆာစခန်းမှာ တောတောင်နှင့် သစ်တောများပေါများသော မယ်ရီ လန်ပြည်နယ်ရှိ ပေ ၁၈၈၀ ခန့် မြင့်မားသော တောင်ထိပ်တစ်ခုပေါ်တွင် တည်ရှိလေသည်။ ထိုစခန်းသည် ဝါရှင်တန်မြို့တော်နှင့် မနီးမဝေးတွင်ရှိ၍ အမေရိကန်သမ္မတများ အနားယူအပန်းဖြေကြသည့် စခန်းဖြစ်လေသည်။ ထိုစခန်းတွင် အမေရိကန်သမ္မတကြီး ရုစဗဲနှင့် ဗြိတိသျှ နန်းရင်းဝန်ကြီး ဝင်စတန်ချာချီတို့ ဒုတိယကမ္ဘာစစ်ကြီးအတွင်းက ပြင်သစ်ကမ်းခြေကို တက် ရောက်တိုက်ခိုက်ရန် ဆွေးနွေးရာ ဒေသဖြစ်ခဲ့သလို ၁၉၅၉ ခုနှစ်က အမေရိကန်သမ္မတ ဒိုက်စင်ဟားဝါးနှင့် ရုရှားဝန်ကြီးချုပ် နီကီတာ ကရူး ရှော့တို့ တွေ့ဆုံဆွေးနွေးခဲ့ကြသည့် စခန်းလည်းဖြစ်သည်။ ဤစခန်းတွင် နိုင်ငံခြားမှစဉ်သည်တော်ကြီးပေါင်း ၂၀ မျှ လာရောက်တည်းခို နားနေ ခဲ့ဖူးကြသည်။

လက်ရှိ အမေရိကန်သမ္မတ ကာတာသည် ဤစခန်းတွင် သုံးပွင့်ဆိုင် ဆွေးနွေးပွဲ ကျင်းပရန် ဩဂုတ်လအတွင်းတွင် ရုတ်တရက်စီစဉ်ခဲ့ခြင်း ဖြစ် သည်။ ယင်းဆွေးနွေးပွဲကို စက်တင်ဘာလ ၆ ရက်၊ ဗုဒ္ဓဟူးနေ့တွင် စတင် ရန် ရက်သတ်မှတ်ထားရာ အချိန်နီးကပ်နေသဖြင့် ကြိုတင်ပြင်ဆင်မှုများကို ကမန်းကတန်းပြုလုပ်ကြရလေသည်။ သူ၏နိုင်ငံရေး ကျွမ်းကျင်သူ ပါ ရုဂျားက အီဂျစ်နှင့်အစ္စရေးတို့ နှစ်ဦးနှစ်ဖက်တို့၏ “အနည်းဆုံး ရလဒ် ပေါ်ထွက်နိုင်သည့်အချက်များ”ကို အချိန်မီ နေ့စီး ပြင်ဆင်တင်ပြကြ ရသည်။ ဘဲဂင်၏ရုံးအဖွဲ့က “ဖြစ်နိုင်သည့်အချက်များနှင့် ထောက်ခံချက် များ” ကို ဖြေပုံများ၊ မှတ်တမ်းများ၊ နောက်ခံဖြစ်စဉ်များပါ ပူးတွဲကာ စာမျက်နှာ ၇၀ ခန့်မျှ ရေးသားတင်ပြကြသည်။ အီဂျစ်ဆာဒတ်သမ္မတ၏ အထူးလုပ်ငန်းတပ်ဖွဲ့ကလည်း စာရွက်စာတမ်း တပုံတပင်ကြီးတင်ပြသည်။

ဆွေးနွေးပွဲတွင် ပါဝင်မည့်သူ သုံးဦးတို့မှာ မျက်နှာစိမ်းများ မဟုတ် ကြချေ။ ဆာဒတ်နှင့် ဘဲဂင်တို့သည် နှစ်ကြိမ်တိုင်တိုင် တွေ့ဆုံဆွေးနွေး

ခဲကြမ်းပြီဖြစ်ပြီး ဘဲဂင်က ကာတာနှင့်လေးကြိမ်၊ ဆာဒတ်က ကာတာနှင့် သုံးကြိမ် တွေ့ဆုံဆွေးနွေးခဲ့ရဖူးလေသည်။

တကယ်တော့ ဆာဒတ်နှင့် ဘဲဂင်တို့သည် အချို့အချက်များတွင် တစ်ယောက်၏ အကြိုက်ကို အခြားတစ်ယောက်က လိုက်နာနိုင်ကြသော်လည်း သိက္ခာမာနကိုထောက်၍ တစ်ဦးနှင့်တစ်ဦး အာမာတန္တေမလုပ် ချင်ကြ၍ ယခုလိုဖြစ်နေခဲ့ရသည်ဟု နိုင်ငံရေးအကဲခတ်ပုဂ္ဂိုလ်အချို့က ထင်မြင်ယူဆကြသည်။ အထူးသဖြင့် ဆာဒတ်အဖို့ ထိုသို့ပြုလုပ်ခဲ့လျှင် တစ်ယူသန်အာရပ်ဂိုဏ်းဝင်တို့က အထင်လွဲမည်ကို စိုးရိမ်စရာရှိသည်။ ထို့ကြောင့် သူတို့သည် မိမိတို့အချင်းချင်း သဘောတူ ကျေနပ်နိုင်သည့် ကိစ္စရပ်များကို ကာတာထံတွင်သာ ခေါင်းညိတ်လိုက်ကြခြင်းဖြင့် မျက်နှာ မပျက်ရှိနိုင်ကြလိမ့်မည်ဟု သဘောပေါက်ထားကြကြောင်းဖြင့် ထိုအကဲခတ် ပုဂ္ဂိုလ်တို့က ဆိုကြသည်။ သို့ဖြစ်၍ ဤအနေအထားတွင် သမ္မတ ကာတာ အဖို့ ကိုယ်တိုင်ပါဝင်ရန် အချိန်ကောင်း အခါကောင်းဖြစ်သည်ဟူ၍လည်း ဆိုကြသည်။

ဤဆွေးနွေးပွဲမှာ အစီအစဉ်ရေးဆွဲထားခြင်းလည်းမရှိ၊ ကြိုတင် သဘောတူညီမှုလည်း မရှိသည့်အတွက် အောင်မြင်မှုရရှိဖို့မှာ မသေချာ သေး။ သို့သော် ဤဆွေးနွေးပွဲမှနေ၍ တိုးတက်ပြောင်းလဲမှုများ ရှိလာအောင် တစ်နည်းဆိုရသော် ဆာဒတ်နှင့် ဘဲဂင်တို့ကို အစေးကပ်အောင် “ဆေး ကောင်း ဝါးကောင်း” ရှာဖွေဖော်စပ်ပေးနိုင်လိမ့်မည်ဟု အားထားရကြောင်း ဖြင့် ကာတာက ထုတ်ဖော်ပြောဆိုသည်ဆို၏။

ဆာဒတ်နှင့် ဘဲဂင်တို့၏ ငြိမ်းချမ်းရေး အဆိုပြုချက်များနှင့် ပတ် သက်၍ စောစောက သိရှိထားရသည်မှာ အောက်ပါအတိုင်းဖြစ်သည်။
ငြိမ်းချမ်းရေးအစီဥာဏ်ဖွင့် ဆိုချက်။ ။ ဤသည်မှာ ပုံမှန်သံတမန် ဆက်ဆံရေး၊ ကုန်သွယ်မှုနှင့် ယဉ်ကျေးမှုဆက်သွယ်ရေး၊ နယ်စပ်တွင် လွတ် လပ်စွာ ကူးသန်းနိုင်ခွင့်ရှိရေးတို့ ဖြစ်သည်ဟု အီဂျစ်က ဆိုသည်။ အစွရေး ကလည်း ဤအတိုင်း သဘောထားရှိသည်။

နယ်မြေများ ပြောင်းလွှဲပေးရေး။ ။ ၁၉၆၇ ခုနှစ် စစ်ပွဲအတွင်း က အစွရေးတို့ သိမ်းယူခဲ့ကြသည့် ဆိုင်းနိုင်ဒေသ၊ ဂါဇာကမ်းမြောင်းဒေသ၊

ဂိုလန်ကုန်းမြင့်၊ ဂျော်ဒန်အနောက်ဘက်ကမ်းနှင့် အရှေ့ဂျေရုဆလင်တို့ကို အစွရေးတို့က စွန့်လွှတ်ရန် အီဂျစ်က လိုလားသည်။ အစွရေးတို့က ထို နယ်မြေအချို့ကိုသာ ပြန်၍ပေးမည်ဆိုသည်။

အနောက်ဘက်ကမ်းနှင့် ဂါဇာကမ်းမြောင်းဒေသတို့ကို ပြောင်းလွှဲ ပေးနိုင်မည့် အချိန်ကာလ။ ။ အီဂျစ်က ငါးနှစ်သတ်မှတ်သည်။ အစွရေး ကလည်း ထိုအတူ ငါးနှစ်ပင်သတ်မှတ်သည်။

အပြောင်းအလွှဲကာလအတွင်း အစွရေး၏ အခန်းကဏ္ဍ။ ။ ဦးစွာ ပထမ အစွရေး စစ်အစိုးရကို ဖျက်သိမ်း၍ စစ်နှင့်ဆိုင်သော အဆောက် အအုံများကို စတင်ဖျက်ဆီးပေးရန် အီဂျစ်ကတင်ပြသည်။ အစွရေးတို့က မိမိတို့၏ စစ်တပ်များကို တစ်ဆင့်ပြီးတစ်ဆင့် ရုပ်သိမ်းသွားမည်။ အချုပ် အခြာအာဏာပိုင်ခွင့်ကို အစွရေးတို့လက်ထဲမှာသာ ထားရှိမည်။ လုံခြုံရေး နှင့် ငြိမ်ဝပ်ပိပြားရေးကို မိမိတို့က တာဝန်ယူမည်ဟုဆိုသည်။

အပြောင်းအလွှဲ ကာလအတွင်း အနောက်ဘက်ကမ်းခြေနှင့် ဂါဇာ ကမ်းမြောင်းဒေသရှိ ပါလက်စတိုင်းတို့၏ အခန်းကဏ္ဍ။ ။ ပါလက် စတိုင်းတို့က တရားဥပဒေစိုးမိုးရေးနှင့် နိုင်ငံရေး၊ စီးပွားရေးနှင့် လူမှုရေး လုပ်ဆောင်ချက်များကို အုပ်ချုပ်စီမံရမည့် လွှတ်တော်သို့ ကိုယ်စားလှယ် များ ရွေးချယ်တင်မြှောက်ခွင့်ရှိရမည်ဟု အီဂျစ်က အဆိုပြုသည်။ အစွရေး တို့က ပါလက်စတိုင်းတို့သည် အုပ်ချုပ်ရေးကောင်စီကို ရွေးချယ်တင်မြှောက် ၍ ထိုကောင်စီမှ ကိုယ်ပိုင်အုပ်ချုပ်မှုအာဏာပိုင်ခွင့် ရယူဆောင်ရွက်မည်။ သို့သော် ထိုကောင်စီသည် အာရပ်တို့နှင့်သာ သက်ဆိုင်သော ပညာရေး၊ ဘာသာရေး၊ သယ်ယူပို့ဆောင်ရေး၊ ကျန်းမာရေးနှင့် လူမှုရေးကိစ္စတို့ကို သာ စီမံအုပ်ချုပ်ပိုင်ခွင့်ရှိမည်။ ထိုကောင်စီက ဒေသဆိုင်ရာ ရဲတပ်ဖွဲ့များ နှင့် တရားရုံးများကို ဖွဲ့စည်းနိုင်မည်ဖြစ်သော်လည်း အစွရေးတို့၏ လက်ထဲ တွင် ဗီတိုအာဏာထားရှိမည်ဟုဆိုသည်။

အပြောင်းအလွှဲများ ပြုလုပ်ပြီးသည့်နောက် အစွရေး၏ အခန်းကဏ္ဍ။ ။ အစွရေးတို့ လုပ်စရာ ဘာမှမရှိဟု အီဂျစ် ကဆိုသည်။ အစွရေးကမူ ငါးနှစ်အတွင်း ထပ်မံဆွေးနွေးရန် အဆိုပြုသည်။

အပြောင်းအလွဲများ ပြုလုပ်ပြီးသည့်နောက်

ပါလက်စတိုင်းတို့၏အခန်းကဏ္ဍ။ ။ အချိန်ကျသည့်အခါ ပါလက်စတိုင်းလူထုသည် မိမိတို့၏အနာဂတ်ကို ဆုံးဖြတ်နိုင်ခွင့်ရရှိကြမည်။ သို့သော် သီးခြားနိုင်ငံထူထောင်ခြင်းကို မထောက်ခံ၊ ပါလက်စတိုင်းလွတ်မြောက်ရေးတပ်ဦး(ပီအယ်အို)၏အခန်းကဏ္ဍသည် မရှိရတော့ ဟု အီဂျစ်ကအဆိုပြုသည်။ အစ္စရေးတို့ကမူ ထိုအရပ်တွင် နေထိုင်ကြသော အာရပ်လူမျိုးတို့၏ ရေရှည်အခန်းကဏ္ဍနှင့် ယင်းတို့၏ အချုပ်အခြာအာဏာပိုင်ခွင့်ကို အပြောင်းအလွဲကာလပြီးသည့်နောက်မှ စဉ်းစားမည်ဟု ဆိုသည်။ “ပါလက်စတိုင်းနိုင်ငံသား” ဟူသော အခေါ်အဝေါ်ကိုလည်း ရှောင်ရှားရမည်ဟု တောင်းဆိုသည်။

အစ္စရေးတို့၏နယ်မြေသစ်ထူထောင်ထားခြင်း၏

နောက်ဆုံးကံကြမ္မာ။ ။ အစ္စရေးတို့သည် လုံးဝထွက်ခွာပေးရမည်ဆိုသော စကားပိုဒ်တွင် မြေသစ်ယာသစ် ထူထောင်မှုများပါ အကျုံးဝင်သည် ဟု အီဂျစ်တို့က ကောက်ချက်ချသည်။ အစ္စရေးတို့ကမူ ထိုနယ်မြေများတွင် မိမိတို့သည် မြေသစ်ယာသစ်ချဲ့ထွင်ခြင်းနှင့် အိုးအိမ်ထူထောင်ခြင်း ပြုပိုင်ခွင့်ရှိသည့်အတွက် မိမိတို့၏စခန်းများ ရှိမြဲရှိနေမည်ဟုဆိုသည်။

အရှေ့ဂျေရုဆလင်၏အနာဂတ်။ ။ အစ္စရေးတို့သည် အရှေ့ဂျေရုဆလင်မှ ထွက်ခွာပေးရမည်ဟု အီဂျစ်က ဆိုသည်။ အစ္စရေးတို့က ထိုမြို့တော်သည် မိမိတို့၏ အုပ်ချုပ်ရေးအောက်တွင် ရှိရမည်။ သို့သော် အားလုံးသော ဘာသာဝင်များကို မိမိတို့ကိုးကွယ်ရာ ကျောင်းကန်ဘုရားများသို့ လွတ်လပ်စွာ ဝင်ထွက်သွားလာခွင့်ပေးမည် ဟုဆိုသည်။

ပါလက်စတိုင်းဒုက္ခသည်များအား

စောင့်ရှောက်ရေး။ ။ ပါလက်စတိုင်းတို့၏ အနေအထား အကောင်အထည် ပေါ်လွင်ထင်ရှားလာသည့်အခါ အရပ်ရပ်မှာရှိကြသည့် ပါလက်စတိုင်းတို့အား နိုင်ငံကူးလက်မှတ်များ ထုတ်ပေးမည်။ ဂျော်ဒန်မြစ်အနောက်ဘက်ကမ်းသို့ ပါလက်စတိုင်းဒုက္ခသည်များ ပြန်လာခြင်းကို ကတ္တားခြား

အာရပ် အစ္စရေး စစ်နှင့် ဆွေးနွေးပွဲ

၍ ပြုလုပ်သွားမည်။ သို့သော် ရှိပြီးသားဖြစ်သူတို့ကို နေမြဲအတိုင်း နေခွင့် ပြုရမည်ဟု အီဂျစ်က အဆိုပြုသည်။ အစ္စရေးတို့ဘက်ကမူ “အာရပ်ဒုက္ခသည်” တို့အား အနောက်ဘက်ကမ်းသို့ လာရောက်နေထိုင်ခြင်းကို စည်းကမ်းသတ်မှတ်ချက်များဖြင့် ခွင့်ပြုမည်။ ဂါဇာနယ်မြေကိစ္စကိုမူ အာရပ်-အစ္စရေးကောင်စီက အများသဘောတူဆုံးဖြတ်ချက်ဖြင့် စီမံခန့်ခွဲမည်ဟု တင်ပြသည်။

အစ္စရေးအတွက် လုံခြုံရေး အာမခံချက်။ ။ ဥပဒေ ဘောင်ဝင်သော လုံခြုံရေးသည် ပါဝင်သူ အသီးသီးနှင့် သက်ဆိုင်နေသဖြင့် အပြောင်းအလွဲ ပြုလုပ်ဆဲနှင့် ပြုလုပ်ပြီးသည့်နောက်ကာလတွင် သက်ဆိုင်သူအချင်းချင်း ညှိနှိုင်းဆောင်ရွက်မည်။ အီဂျစ်နှင့် ဂျော်ဒန်တို့က အနောက်ဘက်ကမ်းနှင့် ဂါဇာအာဏာပိုင်တို့အား ဤအာမခံချက်ကို အားမတို့ဘဲ မိမိတို့၏လုံခြုံရေးကို မိမိတို့ဘာသာ ဆောင်ရွက်ရမည်ဟုဆိုသည်။

အထက်ဖော်ပြပါအချက်တို့မှာ ငြိမ်းချမ်းရေးနှင့် စပ်လျဉ်း၍ နှစ်ဦးနှစ်ဖက်မှ တင်ပြချက်များကို အကြမ်းအားဖြင့် ဖော်ပြခြင်းသာဖြစ်သည်။

ဆာဒတ်နှင့် ဘဲဂင်တို့သည် ဤသို့ မိမိတို့တင်ပြချက်များအတိုင်း တောင်းဆိုကြမည်ဟု ဒေးဗစ်စခန်းသို့မရောက်မီ ကြိုကာလတွင် တစ်သမတ်တည်း ပြောဆိုခဲ့ကြသည်။ သမ္မတကာတာသည် နှစ်ဖက်စလုံး အလျှော့ပေးလိမ့်မည်ဟု မမျှော်လင့်သော်လည်း တကယ်တမ်း ဆွေးနွေးကြသည့်အခါ အရေးကြီးသည့် သေ့ချက်ကိစ္စများတွင် ပျော့ပျောင်းမှုရှိလာကြလိမ့်မည်ဟု မျှော်လင့်သည်။

အီဂျစ်သမ္မတဆာဒတ်သည် ဝါရှင်တန်သို့ စက်တင်ဘာ ၅ ရက်အင်္ဂါနေ့တွင် ပြင်သစ်မှတစ်ဆင့် ရောက်ရှိလာသည်။ သူ့ကို နိုင်ငံခြားရေးဝန်ကြီး စိုင်ရီလ်ဗန်က အင်ဒရူးလေဆိပ်မှ ကြိုဆိုကာ ရဟတ်ယာဉ်ဖြင့် ဒေးဗစ်စခန်းသို့ ပို့ပေးရသည်။ ဗန်သည် ဆာဒတ်နှင့်အတူ လိုက်မသွားဘဲ ထိုလေဆိပ်မှာပင် နေရစ်ခဲ့ပြီးနောက် တစ်နာရီခွဲအကြာတွင် နယူးယောက်မှ တစ်ဆင့်ရောက်လာမည့် အစ္စရေးဝန်ကြီးချုပ်ဘဲဂင်ကို စောင့်ကြိုနေရစ်ခဲ့သည်။ သူတို့နှစ်ဦးအား ဒေးဗစ်စခန်းတွင် ကောဘင် အိမ်ကလေးတစ်ခုစီတွင် သီးခြားနေရာချထားပေးသည်။

အမေရိကန်အစိုးရသည် သူတို့လိုခြံရေးအတွက်သာမက သတင်းများ မပေါက်ကြားရေးအတွက်ပါ သတင်းထောက်များကို စခန်းအနီးသို့ မသိစေရပေ။ သူတို့အား သတင်းပေးစရာရှိလျှင် အမေရိကန်ပြန်ကြားရေးအရာရှိဂျော်ဒီပေါင်ဝယ်က ဒေးဗစ်စခန်း အနီးအနားရှိ မြို့ကလေးတစ်မြို့တွင် အရေးပေါ်ဆောက်လုပ်ထားသော ပြန်ကြားရေးရုံးခန်း၌ တွေ့ဆုံပြောကြားသည်။ လိုအပ်လျှင် သက်ဆိုင်ရာ ကိုယ်စားလှယ်အဖွဲ့ ဝင်ပြန်ကြားရေး တာဝန်ခံပုဂ္ဂိုလ်များပါတက်ရောက်၍ သတင်းစာရှင်းလင်းပွဲ ပြုလုပ်ကြသည်။

ထို့ကြောင့် ဆွေးနွေးပွဲစတင်သည့် စက်တင်ဘာ ၆ ရက်နေ့က စပြီး စက်တင်ဘာ ၁၈ ရက်နေ့အထိ မည်သည့်သတင်းမျှ အတိအကျ မသိကြရဘဲ ဆွေးနွေးပွဲ ပျက်ပြားသွားသလိုလို၊ အောင်မြင်မှုရှိသလိုလို ကောလာဟလသတင်းများသာ ကြားနေကြရကာ စက်တင်ဘာ ၁၈ ရက်နေ့ကျမှသာ ဒေးဗစ်စခန်း၌ ၁၂ ရက်တိုင်တိုင် ကျင်းပသည့် အရှေ့အလယ်ပိုင်းငြိမ်းချမ်းရေး ညှိနှိုင်းဆွေးနွေးပွဲတွင် မျှော်မှန်းထားသည်ထက် လွန်ကဲသော အောင်မြင်မှုများ ရရှိနေပြီဖြစ်ကြောင်းဖြင့် သမ္မတကာတာ၏ ကြေညာချက်ကို ကမ္ဘာက ကြားသိကြရလေတော့သည်။

ထိုညှိနှိုင်းဆွေးနွေးပွဲမှ အရှေ့အလယ်ပိုင်း ငြိမ်းချမ်းရေးအတွက် ဆောင်သတ်မှတ်ပေးသည့် စာချုပ်စာတမ်းနှစ်စောင်ကို အီဂျစ်သမ္မတ အန္နဝါဆာဒတ်၊ အစ္စရေးဝန်ကြီးချုပ် ဖိနာခင်ဘဲဂင်နှင့် အမေရိကန် သမ္မတ ဂျင်မီကာတာတို့က လက်မှတ်ရေးထိုးကြသည်။

ထိုစာချုပ်စာတမ်းနှစ်စောင်အနက် ပထမစာချုပ်ကို “အရှေ့အလယ်ပိုင်းငြိမ်းချမ်းရေးအတွက်စီမံချက်”ဟု ဖော်ပြထားပြီး၊ ဒုတိယစာချုပ်ကို “အီဂျစ်နှင့် အစ္စရေးတို့အကြား ငြိမ်းချမ်းရေး စာချုပ်တစ်ရပ် ချုပ်ဆိုနိုင်ရေးအတွက် စီမံချက်”ဟု အမည်ပေးထားသည်။

အမေရိကန်သမ္မတကာတာက ရုပ်မြင်သံကြားမှ တစ်ပြည်လုံးသို့ မိန့်ခွန်းပြောကြားရာတွင် ဤသဘောတူညီချက် စာတမ်းနှစ်စောင်မှာ ငြိမ်းချမ်းရေးလမ်းစဉ်အတွက် သိသာထင်ရှားသော လုပ်ဆောင်အောင်မြင်မှုဖြစ်သည်ဟု ကြေညာသည်။ သို့သော် ဆက်လက်ပြီး ဖြေရှင်းရဦးမည့်

အဖြေပါသော ပြဿနာများ ကျန်ရှိနေပါသေးသည်ဟု ဝန်ခံသည်။

ဤဒေးဗစ်စခန်း ထိပ်သီးဆွေးနွေးပွဲမှ ငြိမ်းချမ်းရေးအခြေခံကောက်ချက်ချရာတွင် (၁) ဂျော်ဒန်မြစ်အနောက်ဘက်ကမ်းနှင့် ဂါဇာကမ်းမြောက်ဒေသဆိုင်ရာ အခန်းကဏ္ဍ။ (၂) အီဂျစ်-အစ္စရေးတို့နှင့် သက်ဆိုင်ရာ အခန်းကဏ္ဍ။ (၃) ယင်းကိစ္စတို့နှင့် ဆက်စပ်နေသည့်မူများဟူ၍ သီးခြား ကဏ္ဍသုံးရပ် ခွဲခြားပေးထားသည်။

အဓိကကျသော ဂျော်ဒန်မြစ်အနောက်ဘက်ကမ်းနှင့် ဂါဇာကမ်းမြောက်ဒေသဆိုင်ရာကဏ္ဍတွင် ယင်းပြဿနာကို ဖြေရှင်းရာ၌ ငါးနှစ်ထက် မကြာစေရန် အီဂျစ်နှင့် အစ္စရေးတို့နှစ်ဦးစလုံးက သဘောတူကြသည်။ ယင်းဆွေးနွေးပွဲများတွင် အီဂျစ်၊ အစ္စရေးနှင့် ဂျော်ဒန်အစိုးရ ကိုယ်စားလှယ်များ တက်ရောက်ရန် ဖိတ်ကြားရမည်။ သုံးနိုင်ငံညှိနှိုင်းပြီး အပြောင်းအလွဲကာလအတွင်း အစီအစဉ်များချမှတ်ရာတွင် ထိုဒေသများ၌ နေထိုင်သူများအဖို့ ကိုယ်ပိုင်အစိုးရဖွဲ့ပေးရေးမူနှင့် သက်ဆိုင်သူများအတွက် ဥပဒေဘောင်ဝင်သော လုံခြုံရေးအကျိုးတရားများကို ထည့်သွင်းစဉ်းစားရမည်။

ဒုတိယကဏ္ဍတွင် ဂျော်ဒန်မြစ်အနောက်ဘက်ကမ်းနှင့် ဂါဇာကမ်းမြောက်ဒေသ၌ ကိုယ်ပိုင်အုပ်ချုပ်ရေး အာဏာပိုင်အဖွဲ့အစည်းများ ရွေးချယ်တင်မြှောက်ရာတွင် အဖွဲ့အစည်းပုံစံနှင့် ရွေးကောက်တင်မြှောက်ခြင်းဆိုင်ရာ နည်းနာများကို အီဂျစ်၊ အစ္စရေး၊ ဂျော်ဒန် သုံးနိုင်ငံသဘောတူညှိနှိုင်းဆောင်ရွက်ရမည်။ ယင်းသို့ သဘောတူညှိနှိုင်းကြရာတွင် အီဂျစ်နှင့် ဂျော်ဒန်ကိုယ်စားလှယ်အဖွဲ့များထဲတွင် ဂျော်ဒန်မြစ်အနောက်ဘက်ကမ်းနှင့် ဂါဇာဒေသမှ ပါလက်စတိုင်းများ၊ သို့မဟုတ် အပြန်အလှန် သဘောတူညီချက်ဖြင့် အခြားပါလက်စတိုင်းများ ပါဝင်စေနိုင်သည်။

အစ္စရေးလက်နက်ကိုင်တပ်များကို တစ်စိတ်တစ်ဒေသ ရုပ်သိမ်းမည်။ ကျန်ရှိနေသော အစ္စရေးတပ်များကို ယင်းတို့ လုံခြုံရေးအတွက် အတိအကျ သတ်မှတ်ထားမည့် ဒေသများသို့ ရွှေ့ပြောင်းနေရာချထားမည်။ ယင်းသို့ တပ်များကို နေရာချထားရာတွင် ပြည်တွင်းပြည်ပ လုံခြုံရေးနှင့် ငြိမ်ဝပ်ပိပြားရေး အစီအစဉ်များပါ ပါဝင်မည်။

အင်အားတောင့်တင်းသော ဒေသဆိုင်ရာ ရဲတပ်ဖွဲ့ တစ်ဖွဲ့ကိုလည်း

ဖွဲ့စည်းထူထောင်မည်။ ထိုအဖွဲ့အစည်းတွင် ဂျော်ဒန်နိုင်ငံသားများ ပါဝင်နိုင်သည်။

တတိယအဆင့်အနေဖြင့် အပြောင်းအလွှဲ ပြုလုပ်ရေးကာလကို ကိုယ်ပိုင်အုပ်ချုပ်ရေး အာဏာပိုင်အဖွဲ့နှင့် အုပ်ချုပ်ရေးကောင်စီဖွဲ့စည်းခြင်းနှင့်အတူ စတင်မည်။ ဂျော်ဒန်မြစ် အနောက်ဘက်ကမ်းနှင့် ဂါဇာ ကမ်းမြောင်းဒေသတို့၏ အပြီးသတ်အနေအထားကို အဆုံးအဖြတ်ပေးရန်အတွက် အိမ်နီးချင်းနိုင်ငံတို့နှင့် ဆက်ဆံရေးကို အဆုံးအဖြတ်ပေးရန်အတွက် ဆွေးနွေးပွဲကို အပြောင်းအလွှဲ ပြုလုပ်ရေးကာလ စတင်ချိန်မှ သုံးနှစ်ထက်မကျော်သော ကာလအတွင်း တတ်နိုင်သမျှ ဆောလျင်စွာ ကျင်းပရမည်။ ထိုဆွေးနွေးပွဲကို အီဂျစ်၊ အစ္စရေး၊ ဂျော်ဒန်ကိုယ်စားလှယ်အဖွဲ့နှင့်အတူ ဂျော်ဒန်မြစ် အနောက်ဘက်ကမ်းနှင့် ဂါဇာကမ်းမြောင်းဒေသတွင် နေထိုင်သူများ၏ ကိုယ်စားလှယ်များဖြင့် ပြုလုပ်ရမည်။

ဒုတိယသော့ချက်ကဏ္ဍဖြစ်သော အီဂျစ်နှင့် အစ္စရေးတို့အရေးတွင် (၁) အငြင်းပွားမှုများကို ဖြေရှင်းရာတွင် ခြိမ်းခြောက်ခြင်းနှင့် အင်အားသုံးခြင်းတို့ကို မပြုလုပ်ရန် နှစ်ဖက်စလုံးမှ တာဝန်ယူသည်။ (၂) အီဂျစ်အစ္စရေးတို့သည် ဒေးဗစ်စခန်းမှ ငြိမ်းချမ်းရေးဘောင် သတ်မှတ်ချက်နှစ်ရပ်ကို လက်မှတ်ရေးထိုးပြီးသည့်နောက် သုံးလအတွင်း နှစ်နိုင်ငံ ငြိမ်းချမ်းရေးစာချုပ်ကို ချုပ်ဆိုရေးအတွက် ရှည်မှန်းချက်ထား၍ စေတနာကောင်းဖြင့် ဆွေးနွေးကြရန် သဘောတူသည်။

တတိယသော့ချက်ကဏ္ဍတွင် အစ္စရေးနိုင်ငံနှင့် အီဂျစ်၊ ဂျော်ဒန်၊ ဆီးရီးယား၊ လက်ဘနွန်နိုင်ငံတို့ ငြိမ်းချမ်းရေးစာချုပ်များ အသီးသီးချုပ်ဆိုကြရာတွင် လိုက်နာရမည့် မူများကို အီဂျစ်နှင့် အစ္စရေးတို့က ဖော်ပြထားသည်။

ထိုမူများထဲတွင် နိုင်ငံအချင်းချင်း ပုံမှန်ဆက်ဆံရေး၊ အပြည့်အဝ အသိအမှတ်ပြုရေး၊ စီးပွားရေးသပိတ်မှောက်မှု မပြုရေးနှင့် ကုလသမဂ္ဂ ပဋိညာဉ်စာချုပ်ကို လေးစားလိုက်နာရေးတို့ပါဝင်သည်။

ဒေးဗစ်စခန်း ငြိမ်းချမ်းရေးဆွေးနွေးပွဲ သဘောတူညီချက်ကို ကြေညာသည့်အချိန်နှင့် တစ်ချိန်တည်းမှာပင် အီဂျစ်သမ္မတက အီဂျစ်အစိုးရ

အဖွဲ့နိုင်ငံခြားရေးဝန်ကြီး မိုဟာမက် အီဘာရာဟင်ကမားလ် နှုတ်ထွက်ခြင်းကို အတည်ပြုကြေညာသည်။ ကမားလ်သည် အစ္စရေးတို့အား အကြီးအကျယ် လိုက်လျောမှုပြုလုပ်ခြင်းကို မကျေနပ်သဖြင့် နှုတ်ထွက်သွားခြင်းဖြစ်သည်။

ဒေးဗစ်စခန်း၊ ဆွေးနွေးပွဲတွင် ဂျေရုဆလင်မြို့တော် အရှေ့ပိုင်း ကိစ္စကို ထည့်သွင်းစဉ်းစားခြင်း မပြုကြချေ။

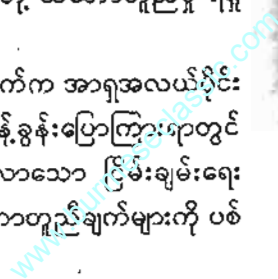
ပါလက်စတိုင်း လွတ်မြောက်ရေးတပ်ဦးနှင့်ပတ်သက်၍ ယင်းဆွေးနွေးပွဲမှ ရေးဆွဲချမှတ်ခဲ့သော စာတန်း၌ ထည့်သွင်းဖော်ပြခြင်း မရှိသည့်အတွက် ယင်းပီအယ်အိုအဖွဲ့က ဒေါသဖြစ်ပွားလျက်ရှိကာ မိမိတို့ မပါလျှင် ငြိမ်းချမ်းရေးရမည်မဟုတ်ဟု ကြေညာချက်တစ်ရပ်ထုတ်ပြန်သည်။

စက်တင်ဘာ ၁၉ ရက်နေ့တွင် သုံးဆယ့်သုံးကြိမ်မြောက် ကုလသမဂ္ဂအထွေထွေညီလာခံကို စတင်ကျင်းပရာ ဒေးဗစ်စခန်းသဘောတူညီချက်နှင့် စပ်လျဉ်း၍ အကောင်းအဆိုး အမျိုးမျိုး ပြောဆိုဝေဖန်ကြကာ ရုတ်ရတ်သံသဖြစ်သွားခဲ့သည်။

ယင်းဆုံးဖြတ်ချက်ကို ဥရောပဘုံဈေးအဖွဲ့ဝင် ၉ နိုင်ငံတို့က ထောက်ခံကြပြီး ဂျော်ဒန်၊ ဆော်ဒီအာရေဗျနှင့် အီရတ်တို့က ကန့်ကွက်ရှုတ်ချကြသည်။ ထို့အတူ အယ်ဂျီးရီးယား၊ လစ်ဗျား၊ တောင်ယီမင်နှင့် ပီအယ်အိုတို့ပါဝင်သော အာရပ်နိုင်ငံများအဖွဲ့က အီဂျစ်၏ အညံ့ခံဝါဒကို ဖြိုခွင်းရန် တတိယထိပ်သီးဆွေးနွေးပွဲကျင်းပကာ မဟာဗျူဟာချမှတ် လိုက်ကြသည်ဟု ယင်းတပ်ဦး၏ ပြောရေးဆိုခွင့်ရှိသူ ဆီးရီးယားနိုင်ငံခြားရေးဝန်ကြီး အဗ္ဗဒယ်ဟလမ်ဇတ်ဒမ်က ထုတ်ပြန်ကြေညာသည်။

ဒေးဗစ်စခန်း သဘောတူမှုကို တူနီးရှားကလည်း လက်မခံဟု ကြေညာသည်။ အိန္ဒိယနိုင်ငံကမူ ဆာဒတ်နှင့် ဘဲဂင်တို့ သဘောတူညီမှု ရရှိကြခြင်းကို ကြိုဆိုလိုက်သည်။

ဆိုဗီယက်ရုရှားခေါင်းဆောင် ဘရက်ဇဉက်က အာရှအလယ်ပိုင်း အဇာဘိုင်ဂျန်ပြည်နယ်၊ ဘာကူးမြို့တော်၌ မိန့်ခွန်းပြောကြားရာတွင် ဒေးဗစ်စခန်း ညှိနှိုင်းဆွေးနွေးပွဲမှ ထွက်ပေါ်လာသော ငြိမ်းချမ်းရေး အကောင်အထည်ဖော်ရန် သတ်မှတ်သည့် သဘောတူညီချက်များကို ပစ်

ပယ် ပြောဆိုလိုက်သည်။ ဘရက်ဇညက်က ဤသဘောတူညီချက်သည် အာရပ်ဆန်ကျင်ရေး၊ ခွဲခြားရေး၊ အပေးအယူလုပ်မှုဖြစ်သည်။ ကျူးကျော်သူအပေါ် အညံ့ခံအရှုံးပေးမှုသည် အခြေအနေပို၍ အန္တရာယ်ကြီးမားစေလိမ့်မည်။ အစွဲရေးနိုင်ငံသည် အင်အားရှိသောအနေအထားမှနေ၍ လက်နက်နည်း သို့မဟုတ် သံတမန်နည်းဖြင့် အာရပ်များအပေါ် မိမိအလိုကျ အောင် အနိုင်ကျင့်ရန် ရည်ရွယ်ထားသည်။ သို့အားဖြင့် အာရပ်နိုင်ငံအချင်းချင်း မုန်းတီးကွဲပြားရေးကို ထူထောင်လိုသည်ဟု ဝေဖန်လိုက်သည်။

အစွဲရေးဝန်ကြီးချုပ်ဘဲဂင်သည် ဝါရှင်တန်မှအပြန် လန်ဒန်မြို့သို့ ဝင်ရောက်၍ ဗြိတိန်ဝန်ကြီးချုပ်ကယ်လဟန်နှင့် တွေ့ဆုံရာတွင် မိမိသည် ဆီးရီးယားနှင့် ဂျော်ဒန်နိုင်ငံများနှင့်လည်း ငြိမ်းချမ်းရေးစာချုပ် ချုပ်ဆိုနိုင်လိမ့်မည်ဟု မျှော်လင့်ကြောင်း၊ အီဂျစ်နှင့် ငြိမ်းချမ်းရေးစာချုပ် ချုပ်ရန် အတွက် ပြင်ဆင်မှုများ ၉၈ ရာခိုင်နှုန်း ပြီးစီးနေပြီဖြစ်ကြောင်း၊ စာချုပ်ကို နှစ်လအတွင်း သို့မဟုတ် သုံးလမတိုင်မီ ချုပ်ဆိုနိုင်လိမ့်မည်ဖြစ်ကြောင်း၊ နောက်အကျဆုံး ၉ လအတွင်း သံအမတ်ကြီးများ ဖလှယ်ပြီး ပုံမှန်ဆက်ဆံရေး အပြည့်အဝ ပြုလုပ်နိုင်လိမ့်မည်ဖြစ်ကြောင်းဖြင့် ပြောကြားသည်။

ဗြိတိန်ဝန်ကြီးချုပ်ကယ်လဟန်က ဒေးဗစ်စခန်းသဘောတူညီချက်များမှာ မိမိ၏အမြင်မားဆုံးမျှော်လင့်ချက်ထက်ပိုသည်။ ထိုသို့ဖြစ်မြောက်ခြင်းသည် ဆွေးနွေးရာတွင် ပါဝင်ကြသည့် ခေါင်းဆောင်ကြီးသုံးဦးတို့၏ စစ်မှန်သော နိုင်ငံရေးခေါင်းဆောင်အဖြစ်ကို ထင်ပေါ်စေကြောင်းဖြင့် ထုတ်ဖော်ပြောကြားသည်။

အီဂျစ်သမ္မတဆာဒတ်သည် စက်တင်ဘာလ ၂၂ ရက်နေ့ မော်ရိုကို ဘုရင်နှင့် ရာဘတ်မြို့တော်တွင် တွေ့ဆုံ၍ ဒေးဗစ်စခန်း ထိပ်သီးဆွေးနွေးပွဲမှာ သက်ဆိုင်သော အဖွဲ့အစည်းအားလုံးပါဝင်မှုဖြင့် ပြဿနာအရပ်ရပ်ကို အဖြေရှာရန် ဘောင်ခတ်သတ်မှတ်ခြင်းမျှသာဖြစ်ကြောင်း၊ အချို့အာရပ်နိုင်ငံများက စိုးရိမ်ကြသကဲ့သို့ တိကျသော အဖြေတစ်ရပ်ကို အပြတ်ရေးဆွဲသည့် အဓိပ္ပာယ်မဆောင်ကြောင်း၊ မိမိတို့ လက်မှတ်ရေးထိုးထားပြီးဖြစ်သော သဘောတူညီချက်ကို အာရပ်ညီအစ်ကိုများအနေဖြင့် ပြန်လည်စဉ်းစားစေလိုကြောင်းဖြင့် ပြောဆိုကာ ဂျော်ဒန်၊ ဆီးရီးယားနှင့် လက်ဘနွန်နိုင်ငံတို့

အား ငြိမ်းချမ်းရေးကြိုးပမ်းမှုတွင် ပါဝင်ကြပါရန် မေတ္တာရပ်ခံလိုက်သည်။

ယင်းသို့လျှင် ဒေးဗစ်စခန်း ငြိမ်းချမ်းရေးဆွေးနွေးညှိနှိုင်းမှု ရလဒ်နှင့်ပတ်သက်၍ အာရပ်လောက အတွင်းအပြင် အဓိပ္ပာယ်ကောက်ယူချက်အမျိုးမျိုး ကွဲပြားလျက်ရှိကြရာ၊ မည်သူ မှားသည် မှန်သည်ကို သမိုင်းကသာ အဖြေပေးနိုင်မည်ဖြစ်သည်။ သို့ရာတွင် ထင်ရှားသော ရလဒ်တစ်ခုမှာ ၁၉၇၇ ခုနှစ်၊ နိုဝင်ဘာလက ဂျေရုဆလင်သို့ အီဂျစ်သမ္မတ အနူဝါဆာဒတ်၏ "မြင့်မြတ်သောခရီး" ဖြင့် ငြိမ်းချမ်းရေးလမ်းစ ဖွင့်ခဲ့ခြင်းမှာ ယခုနှစ်ဦးပိုင်းတွင် ဂျေရုဆလင်သို့ အီဂျစ်နိုင်ငံခြားရေးဝန်ကြီး မိုဟာမက် အီဘာရာဟင် ကမားလ် သွားရောက်အပြီးတွင် အစွဲရေးဝန်ကြီးချုပ် ဘဲဂင်၏ အပြောအဆို အပြုအမူကြောင့် လုံးဝလမ်းပိတ်သွားသလောက် ရှိခဲ့ခြင်းကို အမေရိကန်သမ္မတ ကာတာ၏ စေ့စပ်ဖြန်ဖြေခြင်းဖြင့် ပြန်လည်၍ ငြိမ်းချမ်းရေး ဆွေးနွေးကြရန် လမ်းစပေါ်လာခြင်းဖြစ်သည်ကိုကား မည်သို့မျှ ငြင်းဆိုနိုင်ဖွယ် ရှိမည်မဟုတ်ချေ။

www.burmeseclassic.com